فتح الرحمن

ترجمہ

قرآن مجید

از

حضرت شاہ ولی اللہ رحمۃ اللہ علیہ

مع تفسیر از

غلام مصطفی

نسخہ مملوکہ:

عبدالرؤف قادری شاذلی

اسلام آباد، پاکستان

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم

مالك يوم الدين إياك نعبد وإياك نستعين

اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين أنعمت

عليهم غير المغضوب عليهم

ولا الضالين

[illegible]

سورة الفاتحة مكية وقيل مدنية وهي سبع ءايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۙ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۙ

ستایش خدایراست پروردگار عالمهان ۳ بخشاینده مهربان

مٰلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۭ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ

خداوند روز جزا ترامی پرستیم وازتو

نَسْتَعِينُ ۭ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۙ

مدد میطلبیم بنما مارا راه راست

صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

راه اناںکه انعام کردهٔ برایشان بجز اناںکه خشم کرده

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّينَ ۝

برآنها و بجز گمراهان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آمین

سورة البقرة مدنية وهي مائتان وست وثمانون آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ذلك الكتب لا ريب فيه هدى
این کتاب هیچ شبهه دران راهنما نیست
للمتقين الذين يؤمنون بالغيب
پرهیزگاران را آنانکه ایمان می آرند بنادیده
ويقيمون الصلوة ومما رزقنهم ينفقون
و بر پا میدارند نماز را و از آنچه ایشان را روزی داده ایم خرج
والذين يؤمنون بما انزل اليك وما
و آنانکه ایمان می آرند بآنچه فرود آورده شد بسوی تو و آنچه
انزل من قبلك وبالاخرة
فرود آورده شده پیش از تو و بآخرت

الجزء الاول ع

لاريب فيه

اوصاف رستگاران

سم يوقنون ۔ اولئك على هدى من ربهم و اولئك هم المفلحون ۔

ايشان يقين دارند ايشان اند بر هدايت از جانب پروردگار خويش و ايشان اند رستگاران

ان الذين كفروا سواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون ۔

هر آينه آنانكه كافر شدند برابر است بر ايشان كه ترساني يا نترساني ايمان نيارند

ختم الله على قلوبهم و على سمعهم و على ابصارهم غشاوة و لهم

مهر نهاد خدا بر دلهاء ايشان و بر شنوائي ايشان و بر چشمهاء ايشان پرده ايست و مر ايشانراست

عذاب عظيم ۔ و من الناس من يقول ءامنا بالله و باليوم الاخر

عذاب بزرگ و از مردمان كسي هست كه ميگويد ايمان آورديم بخدا و بروز بازپسين

و ما هم بمؤمنين ۔ يخدعون الله و الذين ءامنوا و ما يخدعون

و نيستند ايشان مومنان فريب ميدهند خدا را و مومنان را و بحقيقت نمي فريبند

الا انفسهم و ما يشعرون ۔ في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا

مگر خود را و آگاه نميشوند در دل ايشان بيماريست پس افزون داد خدا ايشان بيماري

و لهم عذاب اليم بما كانوا يكذبون ۔ و اذا قيل لهم لا تفسدوا

و ايشانراست عذاب درد دهنده بسبب آنكه دروغ ميگفتند و چون گفته شود ايشانرا تباهكاري مكنيد

في الارض قالوا انما نحن مصلحون ۔ الا انهم هم المفسدون

در زمين گويند بجز اين نيست كه ما صلاح كاريم آگاه شو بتحقيق ايشان اند تباهكار

و لكن لا يشعرون ۔ و اذا قيل لهم ءامنوا كما ءامن الناس

و ليكن آگاه نميشوند و چون گفته شود ايشانرا كه ايمان آريد چنانكه ايمان آوردند مردمان

قالوا انؤمن كما ءامن السفهاء الا انهم هم السفهاء

گويند آيا ايمان آريم همچنانكه ايمان آورده اند جاهلان آگاه شو بتحقيق ايشان اند بيخردان

و لكن لا يعلمون ۔ و اذا لقوا الذين ءامنوا قالوا ءامنا و اذا

و ليكن نميدانند و وقتيكه ملاقات ميكنند با اهل ايمان گويند ايمان آورده ايم و چون

خلوا الى شيطينهم قالوا انا معكم انما نحن مستهزءون ۔

تنها شوند با شياطين خود يعني با رئيسان خود گويند هر آينه ما با شمائيم جز اين نيست كه ما تسخر ميكنيم

الله يستهزئ بهم و يمدهم في طغيانهم يعمهون ۔ اولئك

خدا تسخر ميكند با ايشان و مهلت ميدهد ايشانرا در گمراهي خويش سرگشته شده

الذين

ايشان آن

مرجع جزاي تسخر بايشان رساند و مكافات كند

حم

الذین اشتروا الضلالة بالهدی فما ربحت تجارتهم وما کانوا
آنکسانند که خریدند گمراهی را عوض هدایت پس سود نیافت تجارت ایشان و راه یاب

مهتدین ۔ مثلهم کمثل الذی استوقد نارا فلما اضاءت ما
نشدند ۔ داستان ایشان مانند داستان کسی که افروخت آتش را پس چون روشن کرد آتش

حوله ذهب الله بنورهم وترکهم فی ظلمت لا یبصرون ۔ صم
حوالی او را [illegible] خدا نور ایشان را و بگذاشت ایشان را در تاریکیها [illegible] نه بینند کرانند

بکم عمی فهم لا یرجعون ۔ او کصیب من السماء فیه ظلمت و
گنگانند کورانند پس ایشان باز نمیگردند یا داستان ایشان مانند باران بزرگ آمده از آسمان که در وی تاریکیها

رعد وبرق یجعلون اصابعهم فی اذانهم من الصواعق حذر
و رعد و برق در می آرند انگشتان خود در گوش خود بسبب آوازهای صعب از بیم

الموت والله محیط بالکفرین ۔ یکاد البرق یخطف ابصارهم
مرگ و خدای احاطه کننده است کافران را نزدیک است که برق بر باید چشمهای ایشان را

کلما اضاء لهم مشوا فیه واذا اظلم علیهم قاموا ولو شاء
هرگاه روشنی دهد برق ایشان را روند در ان روشنی و چون تاریکی دهد بر ایشان بایستند و اگر خواستی

الله لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله علی کل شیء قدیر ۔
خدای ببردی شنوائی ایشان را و دیدهای ایشان را [illegible] خدای بر همه چیز تواناست

یایها الناس اعبدوا ربکم الذی خلقکم والذین من قبلکم
ای مردمان بپرستید پروردگار خویش را آنکه آفرید شما را و کسانی را که پیش از شما بودند

لعلکم تتقون ۔ الذی جعل لکم الارض فراشا والسماء
تا در پناه شوید آنکه ساخت برای شما زمین را بساطی و آسمان را

بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا
سقفی و فرود آورد از آسمان آب پس بیرون آورد بسبب وی انواع میوه ها روزی

لکم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون ۔ وان کنتم
برای شما پس مقرر مکنید همتایان برای خدای و شما دانید و اگر هستید

فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا
در شبهه از آنچه فرود آوردیم بر بنده خود یعنی از قرآن پس بیارید یک سوره مانند آن و بخوانید

مثل اعمال منافقان

دروی تاریکیها

شُهَدَاءَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ • فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا

مددکاران خود را بجز خدای اگر هستید راست گوی پس اگر نتوانید کردن

وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ

والبته نتوانید کردن پس حذر کنید از آتش که آتش انگیز وی مردمان و سنگها باشند آماده کرده شد

لِلْكَافِرِينَ • وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ

برای کافران و بشارت ده آنکسانرا که ایمان آوردند و کردند کارهاء شایسته بآنکه ایشانراست

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ

بوستانها میرود زیر آن جویها هرگاه داده شوند از آنجا روزی از قسم میوه

رِّزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِن قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ

گویند این همانست که داده شده بودیم پیش ازین و آورده شود بایشان آن روزیها مانند یکدیگر

فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَن

در آنجا زنان پاک کرده شده و ایشان در آنجا جاویدانند بر اینه خدای شرم ندارد از آنکه

يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ

بزند داستانی پشه و بالاتر از آن اما آنانکه ایمان آوردند میدانند

أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ

که این داستان راست از پروردگار ایشان و اما آنانکه کافرند میگویند چه چیز خواسته است

اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ

خدای بانی داستان خدا گمراه میکند بسبب آن بسیاری را و راه مینماید بسبب آن بسیاری را و گمراه نمیکند بوی

إِلَّا الْفَاسِقِينَ • الَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ

مگر بدکاران را آن فاسقانرا که می شکنند پیمان خدای بعد بستن آن و می برند

مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ

آنچه خدای فرموده است پیوستن آن و تباهی میکنند بزمین ایشانند

الْخَاسِرُونَ • كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ

زیانکار چگونه کافر شوید بخدای و حالانکه بودید بی جان پس زنده گردانید شمارا باز

يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ • هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُم

بمیراند شمارا پس دیگر بار زنده کرداند باز بسوی وی گردانیده شوید وی آنست که بیافرید برای شما

ما فی الارض

در نفخ صور شما را زنده سازد
برای نشور

مَا فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا ثُمَّ اسْتَوٰی اِلَی السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ

هرچه در زمین است همه یکجا باز متوجه شد بسوی آسمان پس راست کرد آن هفت آسمان را

وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ۝ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ

و او بهمه چیز داناست و یاد کن چون گفت پروردگار تو بفرشتگان که من آفریننده ام

فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ

در زمین جانشینی را گفتند آیا می آفرینی در زمین کسی را که تباهی کند در وی و خونریزی کند

الدِّمَآءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ؕ قَالَ اِنِّیْٓ اَعْلَمُ مَا

و ما تسبیح میکنیم با حمد تو و بپاکی اقرار میکنیم برای تو فرمود هر آینه من میدانم آنچه

لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی

شما نمیدانید و بیاموخت خدا آدم را نامهای مخلوقات تمام آن باز پیش آورد آنچیزها را بر

الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْۢبِـُٔوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ

فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا بنامهای این چیزها اگر راست گوی هستید

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ

گفتند بپاکی یاد کنیم ترا هیچ دانش نیست ما را مگر آنچه تو آموختی بما هر آینه توئی دانا باحکمت

قَالَ یٰٓاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ

فرمود ای آدم خبر ده فرشتگان را بنامهای اینها پس چون خبر داد ایشان را بنامهای اینها فرمود آیا نگفته بودم شما را

اِنِّیْٓ اَعْلَمُ غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ

که هر آینه من میدانم پنهان آسمانها و زمین و میدانم آنچه آشکارا میکنید و آنچه

تَكْتُمُوْنَ ۝ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ

پوشیده میداشتید و چون گفتیم بفرشتگان سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر

اِبْلِیْسَ ؕ اَبٰی وَاسْتَكْبَرَ ۫ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ۝ وَقُلْنَا یٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ

ابلیس قبول نکرد و سرکشی نمود و گشت از کافران و گفتیم ای آدم بمان

اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَیْثُ شِئْتُمَا ۪ وَلَا تَقْرَبَا

تو و زوجه تو در بهشت و بخورید از بهشت خوردن بسیار هر جاکه خواهید و نزدیک نشوید

هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِیْنَ ۝ فَاَزَلَّهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا

باین درخت که خواهید شد از گناهکاران پس بلغزانید هر دو را شیطان از آنجا پس بر آورد آنها را

مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

ازان نعمتها که بودند دران و فرمودیم فرود روید بعض شما دشمن باشند بعضی را و شما راست در زمین

مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ۝ فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ

آرامگاه و بهره مندی تا مدتی پس فرا گرفت آدم از پروردگار خود سخنی چند پس بازگشت خدا

إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ

بر اینه اوست بازگردنده مهربان و آن کلمات ربنا ظلمنا انفسنا فرمودیم فرود روید از انجا همه شما پس اگر بیاید بشما

مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

از من هدایتی پس هرکه پیروی کرد هدایت مرا هیچ ترس نیست بر انجماعه و نه ایشان اندوه خورند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

وکسانیکه نگرویدند و دروغ داشتند آیتهای ما را ایشانند باشندگان دوزخ ایشان انجا

خَالِدُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

جاویدانند ای فرزندان یعقوب یاد کنید آن نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما

وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝ وَآمِنُوا

و وفا کنید پیمان مرا تا وفا کنم پیمان شما را و از من بترسید و ایمان آرید

بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ

بآنچه فرود آوردهام باور کننده آنچه با شماست و مباشید نخستین منکر او

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ۝ وَلَا تَلْبِسُوا

و مستانید عوض آیتهای من بهاء اندک را و از من حذر کنید و خلط مکنید

الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

راست را بنا راست و پنهان مکنید راست را دانسته و بر پا دارید نماز را

وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ

و بدهید زکوة را و نماز گزارید با نماز گزارندگان ایا میفرمائید مردمان را به نیکوکاری

وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

و فراموش میکنید خویشتن را و شما میخوانید کتاب یعنی توریة را ایا نمی فهمید

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى

و مدد طلبید بشکیبائی و نماز و هر اینه نماز دشوار است مگر بر

الْخَاشِعِينَ

در جمیع حاجات و مصائب والله اعلم

ایشان بسوی پروردگار خویش

الربع

یعنی عالمیان آن زمان

الخشعين ۝ الذين يظنون انهم ملقوا ربهم وانهم اليه
ترسگاران آنانکه یقین میدانند انکه ایشان رسنده اند بجزای پروردگار خود و بدرستیکه

راجعون ۝ يبني اسراءيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم
بازگردندگانند ای بنی اسرائیل یاد کنید نیکویی مرا آن نیکوییها که انعام کردم بر شما

واني فضلتكم على العلمين ۝ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن
وانکه من فضل دادم شمارا بر همه عالمیان وحذر کنید از آن روز که کفایت نکند هیچ کس از

نفس شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل
کس چیزیرا و پذیرفته نشود از هیچ کس شفاعت و گرفته نشود از کس عوض

ولا هم ينصرون ۝ واذ نجينكم من ال فرعون يسومونكم
ونه ایشان یاری داده شوند ویاد کنید نعمت من آنوقت که رهانیدیم شمارا از کسان فرعون میرسانیدند شمارا

سوء العذاب يذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم
سخت ترین عذاب که ذبح میکردند پسران شما وزنده میگذاشتند دختران شما ودرین کار

بلاء من ربكم عظيم ۝ واذ فرقنا بكم البحر فانجينكم واغرقنا
آزمایشی بزرگ بود از پروردگار شما وآنوقت که شکافتیم برای شما دریارا پس خلاص کردیم شمارا وغرق ساختیم

ال فرعون وانتم تنظرون ۝ واذ وعدنا موسى اربعين ليلة
کسان فرعون را وشما میدیدید وآنوقت که میعاد مقرر کردیم با موسی چهل شب

ثم اتخذتم العجل من بعده وانتم ظلمون ۝ ثم عفونا عنكم
پس فرا گرفتید گوساله را بخدایی پس از رفتن موسی وشما ستمکاران بودید پس درگذرانیدیم از شما

من بعد ذلك لعلكم تشكرون ۝ واذ اتينا موسى الكتب
بعد ازین تا بود که سپاس کنید وآنوقت که دادیم موسی را کتاب

والفرقان لعلكم تهتدون ۝ واذ قال موسى لقومه يقوم
وحجت تا بود که راه یابید وآنوقت که گفت موسی قوم خودرا ای قوم من

انكم ظلمتم انفسكم باتخاذكم العجل فتوبوا الى باريكم
بدرستیکه شما ستم کردید برخویشتن بفرا گرفتن گوساله بخدایی پس بازآیید بسوی آفریدگار خود

فاقتلوا انفسكم ذلكم خير لكم عند باريكم فتاب عليكم انه
پس بکشید خویشتن را این بهتر است شمارا نزد آفریدگار شما پس خدا بازگشت بمهربانی برشما بدرستیکه او

هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ

او ست باز کردنده مهربان ۱۲ وانگه گفتید ای موسی هرگز باور نداریم ترا تا آنکه

نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَٰكُم

ببینیم خدا را آشکارا پس گرفت شمارا صاعقه و شما میدیدید باز زنده گردانیدیم شمارا

مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْغَمَامَ وَ

پس از مردن شما تا شکر گذاری کنید ۳ و سایبان ساختیم بر شما ابر را و

أَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ

فرود آوردیم بر شما من و سلوی را گفتیم بخورید از پاکیزهای آنچه دادیم شمارا

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَإِذْ قُلْنَا ٱدْخُلُوا

و ایشان ستم نکردند بر ما ولیکن بر خودشان ستم کردند والوقت که گفتیم در آیید

هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَٱدْخُلُوا ٱلْبَابَ

درین دیه یعنی دیهی که ... پس بخورید از آنجا هر جا که خواهید فراخی و در آیید بدروازه

سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَٰيَٰكُمْ وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ۝

سجده کنان و بگوئید سوال ما آمرزش است تا بیامرزیم شمارا گناهان شمارا و زیاده خواهیم داد نیکوکاران را

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ

پس بدل کردند کسانیکه ستمکار بودند سخن بجز آنچه فرموده شد ایشانرا پس فرود آوردیم بر آنان

ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذِ ٱسْتَسْقَىٰ

ظلم کردند عذابی از آسمان بسبب بدکار بودن ایشان والوقت که آب خواست

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ فَقُلْنَا ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ فَٱنفَجَرَتْ مِنْهُ

موسی برای قوم خود پس گفتیم بزن بعصای خود سنگ را پس روان شد از سنگ

ٱثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَٱشْرَبُوا

دوازده چشمه هر آینه بدانست هر قوم آب خورد خودرا ۹ گفتیم بخورید و بنوشید

مِن رِّزْقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ

از روزی خدای و فساد مکنید در زمین تباهی کنان والوقت که گفتید ای موسی

لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَٰحِدٍ فَٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ

هرگز شکیبائی نکنیم بر یک طعام پس بطلب برای ما از پروردگار خود تا بیرون آرد برای ما از آنچه

میرویاند الارض شی

الأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ
زمين از تره وى و بادرنگ وى و گندم وى و عدس وى و پياز وى گفت موسى آيا بدل ميكنيد

الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ
آنچه وى كمترست بآنچه وى بهترست فرود رويد بشهرى پس براينه باشد شما را آنچه خواستيد

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُو بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ
و زده شد بر ايشان خوارى و بينوائى و بازگشتند بخشمى از خداى اين

بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
بسبب آنست كه باور نميداشتند آيتهاء خدا را و ميكشتند پيغمبران را ناحق

ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
اين بسبب گناه كردن ايشانست و آنكه از حد درميگذشتند هرآينه آنانكه مسلمان شدند و آنانكه

هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
جهود شدند و ترسايان و بى دينان هركه از ايشان ايمان آرد بخداى و بروز بازپسين

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
و كرد كار شايسته پس ايشانراست مزد ايشان نزديك پروردگار ايشان و نه ترسى بود بر ايشان و نه ايشان

يَحْزَنُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
اندوهگين شوند و آنوقت كه گرفتيم پيمان شمارا و برداشتيم بالاء شما طور را گفتيم

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
بگيريد آنچه داده ايم شما را باستوارى يعنى احكام توريه را و ياد داريد آنچه درآنست تا بود كه در پناه شويد

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
باز روگردانيديد بعد از اين پس اگر نبودى بخشايش خدا بر شما و مهربانى او

لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي
هرآينه ميشديد از زيانكاران و هرآينه دانسته ايد آنانكه از حد درگذشتند از شما در

السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا
شنبه پس گفتيم ايشان را بوزنه شويد خوار شدگان پس ساختيم اين قصه را عبرتى

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى
براى آنقوم كه پيش ازين ديده بودند و آنقوم كه پس از ايشان برآيند و پندى پرهيزكاران را و آنوقت كه گفت موسى

باؤ بغير الالف وكذا جاؤ ١٢

لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا

بقوم خود هر اینه خدا امیفرماید شمارا بکشتن کاوی کفتند آیا مارا مسخره میکنی

قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

کفت پناه میکیرم بخدا از انکه باشم از نادانان کفتند سوال کن برای ما از پروردکار خود

يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ

تا بیان کند برای ما چیست آن کاو کفت هر اینه خدا میفرماید که هر اینه کاویست پیر ونه نا زا

عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

درمیان این وآن پس بکنید آنچه فرموده شدید کفتند سوال کن برای ما پروردکار خود

يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا

تا بیان کند برای ما چیست رنک آن کاو کفت هر اینه خدا میفرماید که وی کاویست زرد نیک زرد است رنک او

تَسُرُّ النَّاظِرِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ

خوش میکند بینندکانرا کفتند سوال کن برای ما پروردکار خودرا تا بیان کند برای ما چه کاره است آن کاو

تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ

مشتبه شده برما و هر اینه ما اکر خواسته است خدا راه یافتکانیم کفت هر اینه خدا میفرماید

إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ

که وی کاویست نه محنت کشنده که شور انداز زمین را ونه آب میدهد زراعت را سلامت است

لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا

هیچ عال نیست دروی کفتند الحال آوردی سخن درست پس ذبح کردند او را و نزدیک نبودند

يَفْعَلُونَ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ

از انکه بکنند و آنوقت که کشتید شخصی را پس نزاع کردید درروی و خدا بیرون آرنده است چیزی را که

تَكْتُمُونَ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ

پنهان میکردید پس فرمودیم بزنید این شخص را بعضوی از کاو این طور زنده میکند خدا مردکانرا

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ

ومینماید شمارا نشانهای خود تا بود که دریابید باز سخت شد دلهای شما بعد

ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ

ازین پس آن دلها مانند سنک اند بلکه زیاده تر در سختی و هر اینه از سنکها آنست که روان میشود

منه

ع ۱۱

مِنْهُ الْاَنْهٰرُ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاۗءُ وَاِنَّ مِنْهَا
از وی جویها و هر اینه از سنگهاست آنکه میشکافد پس بیرون می آید از وی آب و هر اینه از سنگها
لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ اَفَتَطْمَعُوْنَ
که فرو می افتد از ترس خدا و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنید ای مومنان آیا امید میدارید
اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلٰمَ اللّٰهِ
که یهود منقاد شوند شمارا و هر اینه گروهی از ایشان می شنوند کلام خدا را یعنی توریة را
ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ وَاِذَا لَقُوا
پس بدل گردانندش بعد از آنکه فهمیده بودند اورا و چون ملاقات کنند
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا
با مومنان گویند ایمان آوردیم و چون تنها شوند بعضی از ایشان با بعضی گویند
اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاۗجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ
آیا خبر میدهید ایشانرا بآنچه گشاده است خدا بر شما از نعت پیغمبر آخر زمان تا مناظره کنند با شما بآن دلیل
اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ
آیا در نمی یابید این جهودان آیا نمیدانند که خدا میداند آنچه پنهان میکنند و آنچه اشکارا میکنند
وَمِنْهُمْ اُمِّيُّوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ
و بعضی از ایشان ناخوانندگانند نمیدانند کتاب توریة را لیکن میدانند آرزوهای باطل خود را و نیستند مگر گمان کننده
فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ
پس وای آنکسانرا که مینویسند نوشته بدستهای خود باز میگویند این از
عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ
نزدیک خداست تا بستانند عوض وی بهای اندک پس وای ایشانرا بسبب نوشتن دستهای ایشان
وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً
و وای ایشانرا بسبب گرفتن ایشان و گفتند نرسد بما آتش دوزخ مگر چند روز شمرده شده
قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُوْلُوْنَ
بگو آیا گرفتید از پیش خدا پیمانی تا هرگز خلاف نکند خدا پیمان خودرا آیا میگوئید
عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ
بر خدا آنچه نمیدانید آری هرکه کرد کار بد و بگرد آمده اورا

یعنی ایشان خویش آن ایشان
نزد پروردگار شما

خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا

گناه او پس ایشانند باشندگان دوزخ ایشان در انجا جاویدند وکسانیکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَإِذْ

وکردند کارهای شایسته ایشانند باشندگان بهشت ایشان در انجا جاویدند وانگاه

أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ

که گرفتیم پیمان بنی اسرائیل را که نه پرستید مگر خدا را وبوالدین

إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا

نیکوئی کنید وباهل قرابت ویتیمان وبینوایان وبگوئید بمردم سخن نیک

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ

وبرپا دارید نماز را وبدهید زکوة را پس برگشتید وگردان شده مگر اندکی از شما

وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ

وشما اعراض کنندگانید از حکم توریة وانگاه که گرفتیم پیمان شما را که مریزید خون یکدیگر

وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

وبیرون مکنید خویش را از خانهای خویش پس قبول کردید حاضر آمده

ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ

باز شما آن گروه اید که میکشید قوم خویش را وبیرون میکنید گروهی را از قوم خود از

دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ

خانهای ایشان یکی مددگار دیگر میشود بر ستم کردن در حق ایشان بگناه وتعدی واگر اسیر شده بشما

أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ

می آیند فدا میدهید عوض ایشان وحالانکه حرام است بر شما بیرون کردن ایشان آیا ایمان می آرید

بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ

بپاره از کتاب وکافر میشوید بپاره پس چیست سزای آنکه چنین کند

مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ

از شما مگر خواری در زندگانی دنیا ودر روز قیامت گردانیده شوند بسوی سخت ترین

الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا

عذاب ونیست خدا بیخبر از انچه میکنید وایشان آنکسان اند که خریدند

که شما ای یهود مدینه که آبای شما این عهد نموده اند

الحیوة

ع١٠

الحيوة الدنيا بالاخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم
زندگانی دنیا را عوض آخرت پس سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان
ينصرون ۝ ولقد اتينا موسى الكتب وقفينا من بعده بالرسل
یاری داده شوند و هر آینه دادیم موسی را کتاب و از پی در آوردیم بعد از وی پیغمبران را
واتينا عيسى ابن مريم البينت وايدنه بروح القدس
و دادیم عیسی پسر مریم را نشانهای روشن و قوت دادیم او را بروح القدس یعنی جبرئیل
افكلما جاءكم رسول بما لا تهوى انفسكم استكبرتم
آیا هرگاه آورد پیغمبری نزد شما آنچه دوست ندارد نفسهای شما سرکشی کردید
ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون ۝ وقالوا قلوبنا غلف
پس گروهی را دروغگو داشتید و گروهی را میکشید و گفتند دلهای ما در پرده است
بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما يؤمنون ۝ ولما جاءهم
بلکه نفرین کرده است ایشانرا خدا بسبب کفر ایشان پس اندکی ایمان آرند و آنگاه که آمد بایشان
كتب من عند الله مصدق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون
کتاب از نزدیک خدا یعنی قرآن باور کننده آنچه با ایشانست و بودند پیش ازین طلب فتح میکردند
على الذين كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة
بر مشرکان پس هرگاه آمد بایشان آنچه بدانستند منکر شدند وی را پس لعنت
الله على الكفرين ۝ بئسما اشتروا به انفسهم ان يكفروا
خدا است بر آن کافران بد چیز است آنچه فروختند عوض وی خویشتن را که کافر شوند
بما انزل الله بغيا ان ينزل الله من فضله على من يشاء
بآنچه فرود آورده است خدا یعنی قرآن از حسد بر آنکه فرود آرد خدا برحمت خود بر هر که خواهد
من عباده فباءو بغضب على غضب وللكفرين عذاب
از بندگان خود پس باز گشتند بخشمی بالای خشمی و کافرانراست عذاب
مهين ۝ واذا قيل لهم امنوا بما انزل الله قالوا نؤمن بما انزل
خوار کننده و چون گفته شود ایشانرا ایمان آرید بآنچه فرود آورده است خدا گویند ایمان می آریم بآنچه فرود آورده شد
علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا لما معهم
بر ما و ایشان کافر میشوند بآنچه بجز وی است و حالانکه او راست است باور کننده آنچه با ایشانست

قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَ
بگو پس چرا میکشتید پیغمبران خدا را پیش ازین اگر مومن بودید و
لَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَ
هرآینه آمد بشما موسی به نشانهای روشن پس گرفتید گوساله را بخدایی پس از وی و
أَنْتُمْ ظٰلِمُونَ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
شما ستمکار بودید و آنگاه که گرفتیم پیمان شما و برداشتیم بالای شما طور را
خُذُوا مَا آتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَ
گفتیم بگیرید آنچه دادیم شما را بقوت و بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و
أُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ
درخورده شد در دلهای ایشان دوستی گوساله بسبب کافر بودن ایشان بگو بد چیزیست آنچه میفرماید بان
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۳ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ
ایمان شما اگر هستید از اهل ایمان بگو اگر هست شما را سرای بازپسین
عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
نزدیک خدا بتخصیص بجز مردمان دیگر پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید
صٰدِقِينَ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
راست گویان و هرگز آرزو نکنند او را بیگاه بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان و خدا داناست
بِالظّٰلِمِينَ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ
به ستمکاران و هرآینه بیابی ایشان را حریص ترین مردمان بر زندگانی دنیا و از آنانکه
أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ
مشرک اند دوست میدارد یکی از ایشان کاشکی عمر داده شود هزار سال و نیست رهاننده وی
مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ قُلْ مَنْ كَانَ
از عذاب آنکه عمر داده شود و خدا بیناست با آنچه میکنند بگو هرکه باشد
عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا
دشمن جبرئیل را چه زیان میکند پس بتحقیق جبرئیل فرود آورده است قرآن را بر دل تو بحکم خدا باور دارنده
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ مَنْ كَانَ
آنچه پیش وی است و راهنما و مژده دهنده اهل ایمان را هرکه باشد

عدوا

حیوة اشرکوا
معانقة عند المتاخرین والاول اوضح ۱۲ درة الفرید

عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيلَ وَمِيكٰىلَ فَاِنَّ اللّٰهَ

دشمن خدارا و فرشتگان ویرا و پیغمبران ویرا و جبرئیل و میکائیل را پس بدرستیکه خدا

عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ وَمَا يَكْفُرُ

دشمن است آن کافران را و هراینه فرود آوردیم ما سوی تو نشانهاء روشن و کافر نمیشوند

بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ۝ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ

بآنها مگر بدکاران آیا هرگاه بستند پیمانی را براندازد آنرا گروهی

مِّنْهُمْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ

از ایشان بلکه اکثر ایشان باور نمیدارند و هرگاه که آمد بایشان پیغمبری از نزد خدا

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ كِتٰبَ اللّٰهِ

باور دارنده آنچه با ایشانست افکند گروهی از آن قوم که داده شده اند کتاب آن کتاب خدا را

وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ

پس پشت خویش گویا نمیدانند و پیروی کردند آنچه میخواندند شیطانان

عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ

در سلطنت سلیمان و کافر نشد سلیمان ولیکن شیطانان کافر شدند در آموختند

النَّاسَ السِّحْرَ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هٰرُوْتَ وَمَارُوْتَ

مردمان را جادو و پیروی کردند بآنچه فرود آورده شد بر دو فرشته در بابل هاروت و ماروت

وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ

و نمی آموزند هیچکس را تا آنکه گویند جز این نیست که ما بلائیم پس تو کافر مشو

فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ وَمَا هُمْ

پس یاد میگرفتند از ایشان افسونی که جدائی می افکنند بسبب وی در میان مرد و زن او و نیستند ایشان

بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ

زیان رساننده بسحر هیچکس را مگر باراده خدا و ایشان یاد میگیرند آنچه زیان میرساند ایشان را

وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

و سود ندهد ایشان را و هراینه دانسته اند که هرکه بستاند جادو را نیست او را در آخرت هیچ بهره

وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا

و هراینه بد چیز است آنچه فروختند عوض وی خویشتن را کاش میدانستند و اگر ایشان ایمان می آوردند

٤٩

واتقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون • يا ايها الذين

و تقوی میکردند هر اینه ثواب نزدیک خدا بهتر بودی کاش میدانستند ای

امنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا واسمعوا وللكفرين

مومنان مگوئید راعنا و بگوئید انظرنا و نیک بشنوید و کافرانراست

عذاب اليم • ما يود الذين كفروا من اهل الكتب ولا المشركين

عذاب دردهنده دوست نمیدارند آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و نه مشرکان

ان ينزل عليكم من خير من ربكم والله يختص برحمته

که فرود آورده شود بر شما هیچ نیکی از پروردگار شما و خدا مخصوص میکند به بخشایش خود

من يشاء والله ذو الفضل العظيم • ما ننسخ من اية او ننسها

هرکرا خواهد و خدا خداوند فضل بزرگ است هرچه نسخ میکنیم از آیتی یا فراموش میکنانیم

نات بخير منها او مثلها الم تعلم ان الله على كل شيء قدير

می آریم بهتر ازوی یا مانند وی آیا ندانسته که خدا بر همه چیز تواناست

الم تعلم ان الله له ملك السموت والارض وما لكم من دون الله

آیا ندانسته که خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست شمارا بجز وی

من ولي ولا نصير • ام تريدون ان تسئلوا رسولكم كما

هیچ دوست و یاری دهنده آیا میخواهید که سوال کنید پیغمبر خودرا چنانکه

سئل موسى من قبل ومن يتبدل الكفر بالايمان فقد ضل

سوال کرده شد موسی پیش ازین و هرکه بستاند کفررا عوض ایمان پس هراینه گم کرد

سواء السبيل • ود كثير من اهل الكتب لو يردونكم من بعد

راه میانه را دوست داشتند بسیاری از اهل کتاب که کافر گردانند شمارا بعد از

ايمانكم كفارا حسدا من عند انفسهم من بعد ما تبين

ایمان شما بسبب حسد از نزدیک نفسهای خود پس از آنکه واضح شد

لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى ياتي الله بامره ان الله على

مرایشان را حق پس درگذرانید و روی بگردانید تا آنکه بیارد خدا فرمان خود را هراینه خدا بر

كل شيء قدير • واقيموا الصلوة واتوا الزكوة وما تقدموا

همه چیز تواناست و بر پا دارید نماز را و بدهید زکوة را و آنچه پیش میفرستید

لانفسكم

یعنی بنگر بسوی ما ای حبیب

یعنی امر کند بجهاد

لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
برای خویشتن از نیکوکاری خواهید یافت آنرا نزد خدا بدرستی که خدا بآنچه میکنید بیناست

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ
و گفتند هرگز در بهشت در نیاید مگر آنکه یهود باشد یا ترسا باشد این

أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ
آرزوهای باطله ایشانست بگو آرید دلیل خود را اگر هستید راست گوی بلی هر که منقاد کرد

وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِندَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
روی خود را برای خدا و وی نیکوکار باشد پس او راست مزد او نزد پروردگار خویش و نیست ترسی بر ایشان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ
و نه ایشان اندوهگین شوند و گفتند یهود نیستند ترسایان بر هیچ چیز

وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
و گفتند ترسایان نیستند یهود بر هیچ چیز و ایشان میخوانند کتاب را

كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
همچنین گفتند آنانکه نمیدانند یعنی مشرکان گفتند مانند قول ایشان پس خدا حکم کند میان ایشان

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ
روز قیامت در آنچه اختلاف میکنند در آن و کیست ستمکارتر از آنکه منع کرد

مَسَاجِدَ اللَّهِ أَن يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ
مسجدهای خدا از آنکه یاد کرده شود نام خدا دروی و کوشش کرد در ویرانی آن این گروه

مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
نمی سزد ایشانرا که در آیند بمسجد مگر هراسان ایشانراست در دنیا خواری

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا
و ایشانراست در آخرت عذاب بزرگ و خدا راست مشرق و مغرب پس هر سوی

تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ
که رو آرید همانجاست روی خدا بدرستی خدا فراخ نعمت و داناست و گفتند گرفت خدا

وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَل لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ
فرزند را پاکی او راست بلکه او راست آنچه در آسمانهاست و زمین است همه برای وی فرمان بردارند

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن
آفریننده آسمانها و زمین است و چون میکند کاری پس جز این نیست که میگوید بشو
فَيَكُونُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
پس میشود و گفتند آنانکه هیچ نمیدانند یعنی مشرکان چرا با ما سخن نمیگوید خدا یا نمی آید
ءَايَةٌ كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ
نشانه همچنین گفتند کسانیکه پیش از ایشان بودند مانند قول ایشان یکدیگر مشابه است دلهای ایشان
قَدْ بَيَّنَّا الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
هر آینه بیان کردیم نشانها را برای گروهی که یقین میکنند هر آینه ما فرستادیم ترا براستی یا محمد مژده دهنده
وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحٰبِ الْجَحِيمِ ۝ وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ
و بیم کننده و پرسیده نخواهد شد ترا از اهل دوزخ و هرگز خوشنود نشوند از تو
الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ
جهودان و نه ترسایان تا آنکه پیروی کنی کیش ایشان را بگو هر آینه هدایت خدا
هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ
همانست هدایت و اگر پیروی کردی آرزوهای باطله ایشان را پس از آنچه آمده است ترا از
الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ الَّذِينَ ءَاتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ
دانش نباشد ترا برای خلاص از عذاب خدا هیچ دوستی و نه یاری دهنده آنانکه دادیم ایشان را کتاب
يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ
یعنی توریة میخوانند آنرا حق خواندن آن ایشان باور میدارند بدان خدا را و هرکه منکر شود بآن
فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝ يٰبَنِي إِسْرَاءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
پس ایشانند زیانکاران ای بنی اسرائیل یاد کنید آن نعمت مرا
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِينَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا
که انعام کرده ام بر شما و آنکه فضل داده ام شما را بر عالمها و حذر کنید از آن روز
لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا
که کفایت نکند کسی از کسی چیزی را و پذیرفته نشود از کسی بدل و سود ندهد او را
شَفٰعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرٰهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمٰتٍ
شفاعت و نه ایشان یاری داده شوند و یاد کن آن وقت را چون بیازمود ابراهیم را پروردگار او

وقف منزل

فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنِّیْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ قَالَ

پس ابراهیم بانجام رسانید آنها را گفت خدا هر اینه من میکردانم ترا پیشوا مردمان گفت ابراهیم و از اولاد من نیز

لَا یَنَالُ عَهْدِی الظّٰلِمِیْنَ ۝ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَیْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا

نرسد وحی من بظالمان و انگاه که ساختیم کعبه را مرجع مردمان و محل امن

وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّی وَعَهِدْنَا اِلٰۤی اِبْرٰهٖمَ وَ

و بگیرید نمازگاه از جای قدم ابراهیم و وحی فرستادیم بسوی ابراهیم و

اِسْمٰعِیْلَ اَنْ طَهِّرَا بَیْتِیَ لِلطَّآئِفِیْنَ وَالْعٰكِفِیْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ۝

اسماعیل که پاک سازید خانه مرا برای طواف کنندگان و اعتکاف کنندگان و رکوع و سجود کنندگان

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ اَهْلَهٗ

و انگاه که گفت ابراهیم ای پروردگار من بساز این مکان را شهر با امن و روزی ده ساکنان او را

مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ

از میوه‌ها روزی ده آنرا که ایمان آرد از ایشان بخدا و روز بازپسین فرمود خدا

فَاُمَتِّعُهٗ قَلِیْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗۤ اِلٰی عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِیْرُ ۝

بهره مند گردانمش اندکی پس به بیچارگی بدرانم او را بسوی عذاب آتش و وی بد جای است

وَاِذْ یَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَیْتِ وَاِسْمٰعِیْلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ

و انگاه که بلند میکردانید ابراهیم بنیادها و اسماعیل خانه را گفتند ای پروردگار ما قبول کن

مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ۝ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَیْنِ لَكَ وَمِنْ

از ما هر اینه توی شنوا دانا ای پروردگار ما بکن ما را فرمان بردار خودت و از

ذُرِّیَّتِنَاۤ اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَیْنَا اِنَّكَ

اولاد ما بکن گروهی منقاد خودت و بنما ما را طریق عبادت ما و مهربانی باز آی بر ما هر اینه

اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِیْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ یَتْلُوْا

توئی باز آینده مهربان ای پروردگار ما بفرست درمیان ایشان پیغمبری از ایشان بخواند

عَلَیْهِمْ اٰیٰتِكَ وَیُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَیُزَكِّیْهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ

بر ایشان آیتهای تو و بیاموزد ایشان را کتاب و علم و پاک کند ایشان را هر اینه توئی

الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۝ وَمَنْ یَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ

توانا دانا و کیست که روگرداند از کیش ابراهیم مگر آنکه نشناخت نفس خود را

پیشوایان پیدا کن فرمود

و کسی که کافر شود

ای در گذران اگر در عمل تقصیری واقع شده ۱۲ حسینی

وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ
و هر اینه برگزیدیم اورا درین سرای و هر اینه او در سرای دیگر از شایستگانست آنگاه که گفت

لَهٗ رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ
اورا پروردگار او که منقاد شو گفت منقاد شدم پروردگار عالمها را و وصیت کرد بآن ابراهیم

بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ
پسران خود را و یعقوب نیز فرزندانش را ای فرزندان من هر اینه خدا برگزیده است برای شما این دین را پس از

اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ
مگر مسلمان شده ایا حاضر بودید آنگاه که پیش آمد یعقوب را موت

اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِيْ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَ
آنگاه که گفت فرزندان خود را چه چیز را عبادت خواهید کرد بعد از من گفتند عبادت کنیم معبود ترا و

اِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا وَّنَحْنُ لَهٗ
معبود پدران ترا که ابراهیم و اسماعیل و اسحاق اند عبادت کنیم آن معبود یگانه را و ما او را

مُسْلِمُوْنَ ۝ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ
منقادیم این گروهی هست که درگذشت و برای اوست آنچه کردند و شمار است آنچه کردید

وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى
و پرسیده نخواهید شد از آنچه آن گروه میکردند و گفتند شوید یهود یا ترسا

تَهْتَدُوْا قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيْفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝
تا راه یابید بگو بلکه پیروی میکنیم بملة ابراهیم که حنیف بود و نبود از اهل شرک

قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ
بگوئید ایمان آوردیم بخدا و بآنچه فرود آورده شد بسوی ما و آنچه فرود آورده شد بسوی ابراهیم و اسماعیل

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ
و اسحاق و یعقوب و ذریهٔ یعقوب و بآنچه داده شد موسی و عیسی را و آنچه

اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهٗ
داده شدند پیغمبران از پروردگار خویش تفریق نمیکنیم در میان هیچکس از ایشان و ما حق عز و جل را

مُسْلِمُوْنَ ۝ فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ
منقادیم پس اگر باور دارند اهل کتاب آنچه باور داشتید شما پس راه یافتند و اگر

تولوا

ابراهیم بحق اسماعیل واجد بود و پدر گفتند جهت آنکه عم را پدر گفتند ... عرب عم را پدر گویند و ... اصل ابیت ...

جهودان مر اهل اسلام را ...

... ملت ... براه راست ...

۱۲

تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

برگشتند پس جزین نیست کہ ایشان در مخالفت اند پس زود باشد کہ کفایت کند ترا از ایشان خدا و اوست شنوا دانا

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عٰبِدُونَ

قبول کردیم رنگ خدا را یعنی دین او را و کیست بهتر از خدا باعتبار رنگ و ما او را پرستندگانیم

قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ

بگو آیا مکابره میکنید با ما در باب خدای و او پروردگار ما و شماست و ما راست کردار های ما و شماراست

اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ۝ اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ

کردار های شما و ما او را باخلاص پرستندگانیم آیا میگوئید کہ ابراهیم و اسمٰعیل

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصٰرٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ

و اسحاق و یعقوب و نبیرگان او جهود بودند یا ترسا بودند بگو شما

اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا

دانا ترید یا خدا و کیست ستمکارتر از آنکه بپوشید آن گواهی را کہ نزدیک اوست از جانب خدا و نیست

اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ

خدا بیخبر از آنچه میکنید این گروهی است کہ درگذشت ویراست آنچه کرد و شماراست

مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ

آنچه شما کردید و پرسیده نخواهید شد از آنچه ایشان میکردند ۳ خواهند گفت بیخردان

مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ

از مردم چه چیز برگردانید ایشان را از قبلهٔ ایشان کہ بودند بر آن یعنی بیت المقدس بگو خدا راست

الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَكَذٰلِكَ

مشرق و مغرب راه مینماید هرکرا خواهد بسوی راه راست و همچنین

جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ

ساختیم شما را گروهی مختار تا گواه باشید بر مردمان و تا باشد

الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۝ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا اِلَّا

رسول گواه بر شما و مقرر نکردیم آن قبله را کہ بودی بر آن یعنی بیت المقدس

لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ

برای آنکه بدانیم کسی را کہ پیروی پیغمبر کند جدا از آنکه کسی باز گردد بر دو پاشنه خود و هر آینه هست این قبله

بانتقام توانایان را

لَكَبِيرَةً اِلَّا عَلَى الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ ط وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيْعَ اِيْمَانَكُمْ ط
دشوار مگر بر آنانکه ایشان را راه نموده است خدا و خدا ضایع نمیسازد گرویدن شما را

اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى
هر اینه خدا بمردمان بخشاینده مهربانست بتحقیق می بینیم گشتن رویتو در

السَّمَآءِ ج فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ص فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
جانب آسمان پس البته متوجه گردانیم ترا بآن قبله که خشنود شوی پس متوجه گردان روی خود را بطرف مسجد

الْحَرَامِ ط وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ط وَاِنَّ الَّذِيْنَ
حرام و هرجا که باشید متوجه گردانید روی های خویش را بطرف وی و هر اینه

اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ط وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
اهل کتاب میدانند که این راست است از پروردگار ایشان و نیست خدا بیخبر از آنچه

يَعْمَلُوْنَ ۝ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا
میکنند و اگر بیاری پیش اهل کتاب هر نشانه هرگز پیروی نکنند

قِبْلَتَكَ ج وَمَا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ج وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ط وَ
قبله ترا و نیستی تو پیروی کننده قبله ایشان را و نیستند بعض ایشان پیروی کننده قبله بعض دیگر و

لَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّكَ اِذًا لَّمِنَ
اگر تو پیروی کنی خواهشهای نفسهای ایشان را بعد از آنچه آمده بتو از دانش هر اینه تو باشی آنگاه از

الظّٰلِمِيْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ
ستمکاران کسانیکه داده ایم ایشان را کتاب می شناسند و برا یعنی حقیقت استقبال کعبه را چنانکه

اَبْنَآءَهُمْ ط وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ اَلْحَقُّ
فرزندان خویش را و هر اینه گروهی از ایشان میپوشند حق را دانسته این درست

مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ۝ وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ
از پروردگار تو پس مباش از شک آرندگان و هر کسی را جانبی هست که وی

مُوَلِّيْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ط اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ط
متوجه آنست پس شتاب کنید بسوی نیکیها هرجا که باشید بیارد شما را خدا جمع ساخته

اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
هر اینه خدا بر همه چیز توانا است و هرجا که بیرون روی پس متوجه کن روی خود را

شطر

يعلمون
وقف منزل ۱۱ درة الفريد

٤٥

الخيرات ط
وقف النبي عليه السلام
۱۲ درة

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ ط وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
جانب مسجد حرام و هرآینه وی راست است از پروردگار تو و نیست خدا بی‌خبر از آنچه
تَعْمَلُونَ ۝ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
میکنند و هر جاکه روی پس متوجه کن روی خود را جانب مسجد حرام
وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
و هر جاکه باشید پس متوجه کنید روی خویش را جانب وی تا نباشد مردمان را
عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي
بر شما الزام مگر آنانکه ستم کرده اند از ایشان جماعه پس مترسید از ایشان و بترسید از من
وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ
و تا تمام کنیم نعمت خود را بر شما و تا بود که راه یابید چنانکه فرستادیم پیغمبری
رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
در میان شما هم از شما میخواند بر شما آیتهاء ما و پاک میسازد شما را و می آموزد شما را کتاب
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ
و علم و می آموزد شما را آنچه نمی دانستید پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را
وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا
و سپاس گوئید مرا و ناسپاسی من مکنید ای مسلمانان مدد جوئید در تحصیل ثواب آخرت
بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ
بصبر و نماز هرآینه خدا با صابرانست و مگوئید کسی را که کشته شود
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ ۝ وَلَنَبْلُوَنَّكُم
در راه خدا که ایشان مردگانند بلکه ایشان زندگانند ولیکن شما آگاه نمی شوید و هرآینه بیازمائیم شما را
بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ
بچیزی از ترس و گرسنگی و نقصان مالها و جانها و میوه‌ها
وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
و بشارت ده صابران را آنانکه چون برسد بایشان سختی گویند هرآینه ما از آن خدائیم و ما
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ط أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
بسوی وی بازخواهیم گردید این گروه برایشان است درودها از پروردگار ایشان و بخشایش

یعنی از یهود مدینه و مشرکان مکه

تهتدون ۝ تعلمون ۝
معانقة عند المتأخرین ۱۲
درة الفرید

ع ۱۱

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ۞ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ فَمَنْ
وایشان اند راه یافتگان هرآینه صفا و مروه از نشانهای خدااست پس هر
حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ
حج خانه کعبه کند یا عمره بجا آرد پس بزه نیست بروی در آنکه طواف کند در میان این هردو و هرکه
خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيْمٌ ۞ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ
نیکی بجا آرد پس خدا قبول کننده داناست هرآینه آنانکه می پوشند آنچه فرود آورده ایم از
الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِى الْكِتٰبِ اُولٰٓئِكَ
نشانهای روشن و هدایت بعد از آنکه بیان کردیم آنرا برای مردمان در کتاب آن گروه
يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُوْنَ ۞ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَ
لعنت میکند خدا ایشان را و لعنت میکنند ایشان را لعنت کنندگان مگر آنکه توبه کردند و نیکوکاری پیش گرفتند و
بَيَّنُوْا فَاُولٰٓئِكَ اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۞ اِنَّ الَّذِيْنَ
بیان کردند پس این گروه بمهربانی باز گردم برایشان و منم بازگردنده مهربان آنانکه
كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
کافر شدند و کافر مردند آن گروه برایشان است نفرین خدا و فرشتگان
وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۞ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَ
و مردمان همه یکجا همیشه باشند در آن لعنت و سبک کرده نشود از ایشان عذاب و
لَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۞ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ
نه ایشان مهلت داده شوند و معبود شما خدا یگانه است نیست هیچ معبودی بحق مگر وی بخشاینده
الرَّحِيْمُ ۞ اِنَّ فِىْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
مهربان است هرآینه در آفرینش آسمان و زمین و آمد شد شب و روز
وَالْفُلْكِ الَّتِىْ تَجْرِىْ فِى الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ
و آن کشتی که میرود در دریا با آنچه سود دهد مردم را یعنی تجارت و در آنکه فرود آرد خدا از
السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ
آسمان آب پس زنده ساخت بسبب وی زمین را پس از مردن وی و پراکنده ساخت در زمین
كُلِّ دَآبَّةٍ وَّتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
هر جنبنده و در گردانیدن بادها و در ابر رام کرده شده میان آسمان و زمین

لآیٰت

یعنی فرشتگان و جن

از صفات حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم آنچه بیان میداشتند

من ماء مقطوع

وای بر کسی که این آیت بخواند و تفکر نکند

لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
هر آینه نشانهاست اگروه را که در می یابند و از مردمان کسی هست که میگیرد بجز خدا

اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ
همتایان را دوست دارند ایشان را مانند دوستی خدا و کسانیکه ایمان آورده اند قوی تر اند — در دوستی خدا

وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ
و اگر ببینند آنانکه ستم کردند در آنحالت که معاینه کنند عذاب را بسبب آنکه توانائی خدا راست

جَمِيْعًا وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَذَابِ ۝ اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا
تمام و بسبب آنکه خدا سخت عقوبت است در آنحالت که بیزار شوند پیشوایان

مِنَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ
از تابعان و ببینند عذاب را و بریده شود به نسبت ایشان همه اسبابها

وَقَالَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوْا
و گویند پیروی کنندگان کاشکی بار بار گشتن باشد تا بیزار گردیم از آن پیشوایان چنانکه — بیزار شدند از ایشان

مِنَّا كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرٰتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ
از ما همچنین بنماید خدا در نظر ایشان کردارهای ایشان را پشیمانیها بر ایشان و نیستند ایشان — بیرون آیندگان

مِنَ النَّارِ ۝ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوْا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا وَّ
از دوزخ ای مردمان بخورید حلال پاکیزه را از آنچه در زمین است و

لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ
پیروی مکنید گامهای شیطان را هر آینه او شما را دشمن آشکار است بجز این نیست که — میفرماید شما را

بِالسُّوْٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَاِذَا
به بدکاری و بیحیائی و بآنکه افترا کنید بر خدا آنچه نمی شناسید و چون

قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَاۤ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
گفته شود ایشان را پیروی کنید آنرا که فرو د آورده خدا گویند بلکه پیروی میکنیم چیزی را که یافته ایم بر وی

اٰبَآءَنَا اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْئًا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ۝
پدران خویش را آیا تقلید میکنند اگرچه پدران ایشان نمی فهمید چیزی را و راه نمی یافتند

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِيْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً
و داستان پند دادن کافران مانند حال کسی است که بانگ میزند آنچیزی را که نمی شنود مگر فی الجمله خواندن

وَنِدَآءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
و آواز بلند کردن کافران کرانند کنکانند کورانند پس ایشان نمی فهمند ای مسلمانان

كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ وَٱشْكُرُوا۟ لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ
بخورید از پاکیزه آنچه روزی دادیم شما را و سپاس کوئید خدا را اگر اورا می پرستید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحْمَ ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ
جز این نیست که حرام کرده است خدا بر شما مردار را و خون را و کوشت خوک را و آنچه آواز بلند کرده شود

لِغَيْرِ ٱللَّهِ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ ٱللَّهَ
بغیر خدا پس هر که بیچاره شود نه تعدی کننده و نه از حد درگذرنده پس گناه نیست بروی یعنی در خوردن این چیزها

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ
آمرزنده مهربانست هر آینه کسانیکه می پوشند آنچه فرود آورده است خدا از کتاب

وَيَشْتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا أُو۟لَٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِى بُطُونِهِمْ إِلَّا ٱلنَّارَ
می ستانند عوض وی بهای اندک را آن جماعه نمی خورند در شکمهای خود مگر آتش

وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أُو۟لَٰٓئِكَ
و سخن نکوید بایشان خدا روز قیامت و نه پاک کند ایشان را و ایشان راست عذاب درددهنده آنان

ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلْهُدَىٰ وَٱلْعَذَابَ بِٱلْمَغْفِرَةِ فَمَآ أَصْبَرَهُمْ
آنانکه خرید کردند گمراهی را عوض هدایت و عذاب را عوض آمرزش پس چه شکیبا اند ایشان

عَلَى ٱلنَّارِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا۟
بر دوزخ این همه بسبب آنست که خدا فرود آورد کتاب براستی و هر آینه آنانکه اختلاف کردند

فِى ٱلْكِتَٰبِ لَفِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ۝ لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ
در آن کتاب در مخالفت دور اند از صواب نیست نکوکاری آنکه متوجه کنید روی خود را بطرف مشرق

وَٱلْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ
و مغرب لیکن صاحب نکوکاری آنست که باور دارد خدا را و روز قیامت را و فرشتگان

وَٱلْكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّۦنَ وَءَاتَى ٱلْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ
و کتاب و پیغمبران را و بدهد مال با وجود دوست داشتن آن مال خداوند خویشی را و یتیمان را

وَٱلْمَسَٰكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآئِلِينَ وَفِى ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ
و فقیران را و مسافران را و سوال کنندگان را و خرج کند در باب بردها و برپا دارد نماز را

الربع

یعنی صاحب آن نکوکاری که طلبها دران اختلاف ندارند است

وءاتی

این آیت جامع کمالات انسانیت

وَءَاتَى الزَّكَوٰةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّٰبِرِينَ فِي
و بدهد زکوة را و وفا کنندگان بر عهد خویش چون عهد کنند و مدح میکنم صبر کنندگان را در
الْبَأْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ
تنگدستی و سختی و بوقت کارزار اینانند راستگوی و اینانند
هُمُ الْمُتَّقُونَ. يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى
پرهیزکاران ای مسلمانان لازم کرده شد بر شما قصاص در کشتگان
الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ
آزاد در مقابله آزاد است یعنی مثل وست در حکم و بنده در مقابله بنده یعنی مثل اوست و زن در مقابله زن پس کسی که
شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَآءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَٰنٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ
یعنی چیزی از خون مسلمانی پس حکم او پیروی کردن است به نیکوئی یعنی ولی دم نکس بمعامله مطالبه کننده بدرستی
وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ. وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ
و رسانیدن خون بها است پس هرکه از حد گذرد بعد ازین وی راست عذاب دردناک و شما را بسبب قصاص
حَيَوٰةٌ يَٰأُولِي الْأَلْبَٰبِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ. كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
زندگانی است ای خداوندان خرد تا باشد که پرهیزکاری کنید لازم کرده شد بر شما وقتیکه موت پیش آید
الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
کسی را از شما اگر مال بگذارد وصیت کردن برای پدر و مادر و نزدیکان به نیکوئی
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ. فَمَنۢ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
لازم شد این کار بر متقیان پس هرکه بدل کند وصیت را بعد از آنکه شنیده باشد پس جز این نیست که گناه تبدیل بر آنکه
يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا
که بدل میکنند آن وصیت هرآینه خدا شنوا داناست پس هرکه دریابد از وصیت کننده ظلمی یا گناهی
فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ. يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ
پس صلاح آرد در میان ایشان پس هیچ گناه نیست بروی هرآینه خدا آمرزنده مهربانست ای کسانیکه
ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
ایمان آورده اید لازم کرده شد بر شما روزه داشتن چنانکه لازم کرده شد بر کسانیکه پیش از شما بودند
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ. أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ
تا باشد که پرهیزکاری کنید روزه داشتن در روز چند شمرده شده پس هرکه باشد از شما بیمار یا

عین القضاة در تمهیدات آورده که صوم در شریعت عبارت است از ناخوردن طعام و شراب و در حقیقت اشارت است بخوردن طعام و شراب اطعام ابیت عند ربی یطعمنی و یسقینی

عَلٰی سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَیَّامٍ اُخَرَ وَعَلَی الَّذِیْنَ یُطِیْقُوْنَهٗ فِدْیَةٌ

مسافر پس لازم است شمار آن روزها از روزهای دیگر و لازم است بر آنانکه میتوانند روزه داشتن فدیه

طَعَامُ مِسْکِیْنٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَیْرًا فَهُوَ خَیْرٌ لَّهٗ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَیْرٌ

که عبارت است از طعام یک درویش پس هرکه بجا آرد نیکی این بهتر است او را و آنکه روزه دارید بهتر است

لَّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۞ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِیْٓ اُنْزِلَ فِیْهِ الْقُرْاٰنُ

شما را اگر میدانید ماه رمضان است که فرود آورده شده در وی قرآن

هُدًی لِّلنَّاسِ وَبَیِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْکُمُ

راه نما برای مردمان و نشانهای روشن از هدایت و از جدا کردن حق و باطل پس هرکه دریابد از شما

الشَّهْرَ فَلْیَصُمْهُ وَمَنْ کَانَ مَرِیْضًا اَوْ عَلٰی سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَیَّامٍ

ماه را پس باید روزه دارد آنرا و هرکه باشد بیمار یا مسافر پس لازم است شمار آن از روزهای

اُخَرَ یُرِیْدُ اللّٰهُ بِکُمُ الْیُسْرَ وَلَا یُرِیْدُ بِکُمُ الْعُسْرَ وَلِتُکْمِلُوا الْعِدَّةَ

دیگر میخواهد خدا با شما آسانی و نمیخواهد با شما دشواری و تا تمام کنید شمار را

وَلِتُکَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰی مَا هَدٰىکُمْ وَلَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ وَاِذَا سَاَلَکَ

و به بزرگی یاد کنید خدا را بر آنکه راه نمود شما را تا باشد که شاکر شوید و چون استفسار کنند از تو

عِبَادِیْ عَنِّیْ فَاِنِّیْ قَرِیْبٌ اُجِیْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ

بندگان من از حال من پس بدرستیکه من نزدیکم قبول میکنم دعاء دعا کننده وقتیکه دعا کند مرا

فَلْیَسْتَجِیْبُوْا لِیْ وَلْیُؤْمِنُوْا بِیْ لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُوْنَ ۞ اُحِلَّ لَکُمْ لَیْلَةَ

پس باید که فرمان برداری کنند برای من و باید که بگروند بمن تا باشد که راه یابند حلال کرده شد برای شما در شب

الصِّیَامِ الرَّفَثُ اِلٰی نِسَآئِکُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّکُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ

روزه مخالطت کردن با زنان خود ایشان بمنزله پوشش اند شما را و شما پوشش ایشان اید

عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّکُمْ کُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَکُمْ فَتَابَ عَلَیْکُمْ وَعَفَا عَنْکُمْ

دانست خدا که شما خیانت میکردید در حق نفسهای خود پس مهربان بازگشت بشما و درگذشت از شما

فَالْئٰنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا کَتَبَ اللّٰهُ لَکُمْ وَکُلُوْا وَاشْرَبُوْا

پس الحال مخالطت کنید با زنان و طلب کنید آنچه مقدر کرده است خدا برای شما یعنی اولاد و بخورید و بنوشید

حَتّٰی یَتَبَیَّنَ لَکُمُ الْخَیْطُ الْاَبْیَضُ مِنَ الْخَیْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ

تا آنکه روشن شود برای شما رشته سفید از رشته سیاه از رشته سفید صبح

اعتکاف محققان

ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ وَلَاتُبَاشِرُوهُنَّ وَاَنْتُمْ عٰكِفُونَ فِي الْمَسٰجِدِ
پس ازان تمام کنید روزه را تا شب و مباشر نکنید زنان را در حالی که معتکف باشید در مسجدها

تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيٰتِهِ لِلنَّاسِ
این منهیات خدا است پس نزدیک مشوید بآنها همچنین بیان میکند خدا آیتهاء خود را برای مردمان

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۞ وَلَاتَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا
باشد که پرهیزکاری کنند و مخورید اموال خویش را درمیان خویش بناحق و مرسانید

بِهَآ اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ
اموال خود را به حاکمان یعنی برشوت تا بخورید پاره از اموال مردمان بستم

تَعْلَمُوْنَ ۞ يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ
و شما دانسته‌اید می‌پرسند ترا از ماههای نو یعنی از شهرها بگو آنها میعاد اند برای مردمان و برای حج

وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى
و نیست نیکوکاری آنکه در آئید در خانها در حالت احرام از پشت آنها و لیکن صاحب نیکوکاری آن است که پرهیزگاری کند

وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۞ وَقَاتِلُوْا
و در آئید در خانها از راه دروازها و حذر کنید از خدا تا باشد که رستگار شوید و جنگ کنید

فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ
در راه خدا با آنانکه جنگ میکنند با شما و از حد مگذرید هر آینه خدا دوست ندارد از حد گذرندگان را

وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ
و بکشید مشرکان را هر جا که بیابید ایشان را و بیرون کنید ایشان را از آنجا که بیرون کرده‌اند شما را یعنی از مکه

وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى
و غلبه شرک سخت‌تر است از قتل و کارزار مکنید با ایشان نزدیک مسجد حرام تا آنکه

يُقَاتِلُوْكُمْ فِيْهِ فَاِنْ قَاتَلُوْكُمْ فَاقْتُلُوْهُمْ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ
کارزار کنند با شما در آنجا پس اگر کارزار کنند با شما پس بکشید ایشان را همچنین است سزای کافران

فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞ وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ
پس اگر باز مانند پس هر آینه خدا آمرزنده مهربان است و بجنگید با ایشان تا آنکه نابود شود

فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ
شرک و شود دین محض برای خدا پس اگر باز مانند پس نیست دست درازی مگر بر ستمکاران

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ

ماه حرام عوض ماه حرام است و بزرگیها بازید مگر عوض میشود پس هرکه تعدی کند بر شما

فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا

پس دست درازی کنید بروی مانند دست درازی وی بر شما وحذر کنید از خدا و بدانید

اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ۔ وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ

که خدا با پرهیزکاران است وخرج کنید در راه خدا و میفکنید خویشتن را بدستهای خود

اِلَى التَّهْلُكَةِ وَاَحْسِنُوْا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۔ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَ

بسوی هلاکت و نیکوکاری کنید بر اینه خدا دوست دارد نیکوکاران را ۳ و تمام کنید حج و

الْعُمْرَةَ لِلّٰهِ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوْا

عمره را برای خدا پس اگر باز داشته شوید لازم است آنچه سهل باشد از قربانی و متراشید

رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖٓ

سرهای خود را تا آنکه رسد قربانی بجایش پس هرکه باشد از شما بیمار یا او را

اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَآ

رنجی باشد در سرش پیش بیمار پس لازم است عوض آن روزه یا صدقه یا قربانی پس چون

اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ

ایمن شدید پس هرکه بهره ور شد بسبب ادای عمره تا وقت حج پس لازم است آنچه سهل باشد از قربانی پس هرکه

لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ

نیابد پس لازم است روزه داشتن سه روز در وقت حج و هفت روز وقتیکه بازگردید از سفر این

عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

یک ده تمام است این حکم آنراست که نباشد قبیله وی باشنده مسجد حرام

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۔ اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ

وحذر کنید از خدا و بدانید که خدا سخت عقوبت است حج موقت است بماهها دانسته

فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ

پس هرکه لازم کرد بر خود درین ماهها حج را بنیت احرام پس مخالطت با زنان جایز نیست در حج و نه بدکاری و نه باهم مناقشه کردن

وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى

در ایام حج و هرچه کنید از نیکی میداند او را خدا و توشه همراه گیرید هر اینه بهترین فواید توشه پرهیزکاری است

واتقون

التهلكة ... احسنوا

واکنشته باشد و با بن سبب حلق کند بیش از محل و الله اعلم ۴

وَاتَّقُونِ يَاُولِي الْاَلْبَابِ ۝ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا
و از من بترسید ای خداوندان خرد ۝ نیست شما را گناهی در آنکه طلب کنید در موسم حج روزی را

مِنْ رَبِّكُمْ فَاِذَا اَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
از پروردگار خویش یعنی تجارت پس آنگاه که باز گردید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزدیک مشعر حرام

وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰىكُمْ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ۝
و یاد کنید او را بشکر آنکه راه نموده است شما را هر اینه بودید پیش ازین از گمراهان

ثُمَّ اَفِيْضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
پس باز گردید از انجا که باز میگردند عامه مردمان و آمرزش طلبید از خدا هر اینه خدا آمرزنده

رَحِيْمٌ ۝ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ
مهربانست پس چون ادا کردید ارکان حج خویش را پس یاد کنید خدا را یعنی در منا مانند یاد کردن شما پدران را

اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُولُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ
بلکه زیاده تر یاد کردنی پس از مردمان کسی هست که میگوید ای پروردگار ما بده ما را در دنیا و نیست او را

فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَّقُولُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا
در آخرت هیچ نصیب ۝ و از مردمان کسی هست که میگوید ای پروردگار ما بده ما را در دنیا

حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
نعمت و در آخرت نعمت و محفوظ دار ما را از عذاب دوزخ این گروه این گروه را

نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْٓ اَيَّامٍ
بهره از ثواب آنچه بعمل آوردند یعنی از ثواب آخرت و خدا زود کننده حساب است ۝ و یاد کنید خدا را در چند روز

مَّعْدُودٰتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِيْ يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ
شمرده شده یعنی ایام منی پس کسیکه شتاب کرد و کوچ کند در دو روز یعنی از منی پس نیست گناهی بروی و آنکه دیر ماند

فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝
پس گناه نیست بروی مر آنرا که پرهیزکاری کند و بترسید از خدا و بدانید که شما بسوی وی برانگیخته شوید

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ
و از مردمان کسی هست که بشگفت می آرد ترا سخن او در باب زندگانی دنیا و گواه می آرد خدا را

عَلٰى مَا فِيْ قَلْبِهٖ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ۝ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ
بر آنچه در دل ویست و حالانکه او سخت ترین ستیزندگانست و چون برگردد شتابد در زمین

النصف

لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ
تا تباهی کند در آنجا و نابود سازد زراعت و مواشی و خدا دوست ندارد تباهکاری

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ
و چون گفته شود او را حذر کن از خدا حمل کندش تکبر بر گناه پس کفایت کننده وی دوزخ است

وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
و هر آینه بد جاست و از مردمان کسی هست که میفروشد خویش را برای طلب رضامندی خدا

وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ
و خدا مهربانست بر بندگان ای کسانیکه ایمان آورده‌اید در آیید باسلام

كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ فَإِنْ
همه یکجا یعنی در اصول مختلف مشوید و پیروی مکنید گامهای شیطان را هر آینه او شما را دشمن آشکار است پس اگر

زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
لغزیدید بعد از آنکه آمد بشما سخنان روشن پس بدانید که خدا غالب داناست

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ
آیا انتظار نمیکنند اهل عصیان مگر آنرا که بیاید بایشان خدا در سایبانها از ابر و بیایند فرشتگان

وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ
و بانجام رسانیده شود کار و بسوی خدا باز گردانیده میشوند کارها بپرس یا محمد از بنی اسرائیل چه قدر

آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
دادیم ایشان را از نشانه روشن و هر که بدل کند نعمت خدا را پس از آنکه

جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ
بیاید بوی پس هر آینه خدا سخت عقوبت است آراسته کرده شده است کافران را زندگی

الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ
این جهان و سخریه میکنند باهل ایمان و کسانیکه تقوی دارند بالاتر از ایشان باشند

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً
روز قیامت و خدا روزی میدهد هر کرا خواهد بیشمار یعنی بسیار بود ند مردمان

وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ
یک گروه پس فرستاد خدا پیغمبران را بشارت دهنده و بیم کننده و فرود آورد

یعنی بناید عذاب او

یعنی کفر پیش کرده اند مفقود کرده

مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ط وَمَا
با ایشان کتاب براستی تا حکم کند آن میان مردمان در آنچه اختلاف کردند دران و
اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
خلاف نکردند در حق مگر کسانیکه داده شد بایشان کتاب بعد از آنکه آمد بایشان نشانها
بَغْيًا بَيْنَهُمْ ج فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ
از جهت حسد میان خویش پس راه نمود خدا مومنان را بآن حق که اختلاف کردند در وی
بِاِذْنِهٖ ط وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ اَمْ حَسِبْتُمْ
باراده خود و خدا راه مینماید کسی را که خواهد بسوی راه راست آیا پنداشتید ای مومنان
اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ط
که در آئید به بهشت و حال آنکه هنوز پیش نیامده است شما را حالت آنانکه گذشتند پیش از شما
مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَ
رسید بایشان سختی و محنت و جنبانیده شدند تا آنکه میگفت پیغمبر و
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ط اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ ۝ يَسْئَلُوْنَكَ
کسانیکه ایمان آوردند باوی کی باشد یاری دادن خدا آگاه شو که هر اینه یاری دادن خدا نزدیک است
مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ط قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ
کدام نوع خرج کنند بگو آنچه خرج کردید از مال پس مادر و پدر را باید و خویشاوندان را
وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ط وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
و یتیمان را و درویشان و مسافران را و آنچه کنید از نیکی پس هر اینه خدا
بِهٖ عَلِيْمٌ ۝ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ج وَعَسٰى اَنْ تَكْرَهُوْا
بوی داناست لازم کرده شد بر شما جنگ و آن دشوار است شما را و شاید که شما ناخوش دارید
شَيْئًا وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ج وَعَسٰى اَنْ تُحِبُّوْا شَيْئًا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ط
چیزی را و حال آنکه وی بهتر باشد شما را و شاید که دوست دارید چیزی را حال آنکه وی بد باشد شما را
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ
و خدا میداند و شما نمیدانید سوال میکنند ترا از ماه حرام از جنگ کردن
فِيْهِ ط قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ط وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌۢ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
دران بگو جنگ کردن در وی سخت کار است و باز داشتن از راه خدا و نا گرویدن بخدا و باز داشتن از مسجد حرام

قتال در ماهها حرام حرام بود و حکم او بآیت السیف منسوخ گشت ... کافران ...

سوال کردند که در شریعت ... حضرت ابراهیم علیه السلام ... رجب و ذی القعده و ذی الحجه و محرم ... والله اعلم

وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُوْنَ

و بیرون کردن اهل این مسجد از وی سخت ترست نزدیک خدا و فتنه انگیختن بزرگترست از قتل و همیشه

يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا وَمَنْ يَّرْتَدِدْ

جنگ میکنند با شما تا آنکه باز گردانند شما را از دین شما یعنی از اسلام اگر توانند و هرکه برگردد

مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا

از شما از دین خود پس کافر بمیرد آن گروه نابود شد کارهای ایشان در دنیا

وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ

و آخرت و ایشانند باشندگان دوزخ ایشان در آنجا جاویدانند هر آینه آنانکه

اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ

ایمان آوردند و آنانکه هجرت کردند و جهاد نمودند در راه خدا آن گروه امید دارند

رَحْمَتَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ

بخشایش خدا را و خدا آمرزنده مهربانست سوال میکنند ترا از شراب و قمار بگو

فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا

در این هر دو گناه سخت است و نفعها است مردمان را نیز در دنیا و گناه این هر دو سخت ترست از نفع آنها

وَيَسْئَلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ

و سوال میکنند ترا چه چیز خرج کنند بگو خرج کنید زیاده را همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتها

لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ۝ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَيَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الْيَتٰمٰى

تا باشد که تامل کنید در مصلحت دنیا و آخرت و سوال میکنند ترا از یتیمان

قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَاِنْ تُخَالِطُوْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ

بگو اصلاح آوردن کار ایشان بهترست و اگر مشارکت کنید با ایشان برادران شمااند و خدا میداند

مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝ وَلَا تَنْكِحُوا

از صلاح کار و اگر خدا خواستی سخت گرفتی شما را هر آینه خدا غالب استوارکار است و زنی مکنید

الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ

مشرک آرنده را تا آنکه ایمان آرند و هر آینه زن مسلمان بهترست از زن مشرک آرنده و اگرچه بشگفت

وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوْا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ

و مدهید زنان مومنه را بمردان مشرک تا وقتیکه ایمان آورند و هر آینه که بنده مومن بهترست از مرد آزاد مشرک

ولو

یعنی از حاجت ضروری

یعنی بغیر شرکت

وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ
اگر چه شما را بشگفت آرد گروه مشرکان میخوانند بسوی دوزخ و خدا میخواند بسوی بهشت
وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝
و بسوی آمرزش بقدرت خود و بیان میکند آیتهای خود را برای مردمان تا باشد که پند پذیر شوند
وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
و سوال میکنند ترا از حیض بگو که نجاست است پس یکسو شوید از زنان در حال حیض
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
و نزدیکی مکنید با ایشان تا آنکه پاک شوند پس چون نیک پاک شوند پس نزدیکی کنید با ایشان از آن جا که
أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ۝ نِسَاؤُكُمْ
مباح کرده شما را خدا هر آئینه خدا دوست میدارد توبه کنندگان را و دوست میدارد پاک شوندگان را زنان شما
حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا
کشت زار شما اند پس بیائید بکشت زار خویش بهر روش که خواهید و پیش فرستید یعنی اعمال صالحه را برای خویش و بترسید
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ
از خدا و بدانید که شما با وی ملاقات خواهید کرد و بشارت ده مسلمانان را و مکنید نام خدا را
عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ
دستمال برای سوگندان خویش برای اجتناب از آنکه نیکوکاری کنید و پرهیزگاری کنید و صلاح آرید در میان مردم و خدا
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
شنوا داناست مواخذه نمیکند خدا به بیهوده گوئی در سوگندهای شما و لیکن مواخذه میکند
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ
بآنچه قصد کرده است دلهای شما و خدا آمرزنده بردبار است مرآنکه را که ایلا میکنند از زنان خویش
تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَإِنْ عَزَمُوا
انتظار کردن چهار ماه است پس اگر بازگشتند یعنی ازین سوگند پس هر آئینه خدا آمرزنده مهربان است و اگر
الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
جدائی را پس هر آئینه خدا شنوا داناست و آن زنان که طلاق داده شده اند انتظار
ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
سه حیض یا سه طهر کنانند خویشتن را و جایز نیست ایشان را پوشیدن آنچه خدا آفریده است در رحمهای ایشان

إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي

اگر ایمان آرند بخدا و روز بازپسین و شوهران ایشان سزاوارترند بباز آوردن در حبالهٔ خود

ذٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

درین مدت اگر خواهند نیکوکاری و زنان راهست مانند آنچه مردان راست بر زنان بوجه پسندیده

وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ

و مردان راهست بر ایشان بلندی یعنی فرمان روا و خدا غالب استوارکار است طلاق رجعی دو بار است

فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَأْخُذُوا

پس ازان یا خود نگاه داشتن است بخوشخوئی یا رها کردن به نیکوئی و حلال نیست شما را که بگیرید

مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَن يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَإِنْ

چیزیرا از آنچه داده اید زنان را مگر آنگاه که بترسند مرد و زن که برپا نتوانند داشت احکام خدا را یعنی در معاشرت

خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ

اگر ترسیدید ای مسلمانان ازانکه برپا ندارند این هر دو احکام خدا را پس گناه نیست بر ایشان درانچه عوض خود داد زن

تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَأُولٰئِكَ

این حدها مقرر کرده خداست پس بیرون مروید از آنها و هرکه بیرون رود از حدود خدا پس آن گروه

هُمُ الظّٰلِمُونَ ۝ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِن بَعْدُ حَتّٰى تَنكِحَ زَوْجًا

ایشانند ستمکاران پس اگر طلاق داد یعنی سیم بار پس هرگز حلال نمیشود او آن مرد را بعد ازین تا آنکه در نکاح

غَيْرَهُ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يَتَرَاجَعَا إِن ظَنَّا أَن يُقِيمَا

دیگر و او دخول کند پس اگر طلاق داد شوهر دوم پس نیست گناه بران هر دو درانکه بازگردند بنکاح باهم اگر بدانند که برپا توانند

حُدُودَ اللّٰهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ

احکام خدا را و این حدود خداست بیان میکند آن حدود را برای قومی که میدانند و چون طلاق دادید

النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ

زنان را پس رسیدند بمیعاد خود پس نگاه دارید ایشان را به نیکوئی یا رها کنید ایشان را

بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَن يَفْعَلْ ذٰلِكَ

به نیکوئی و نگاه مدارید ایشان را برای ضرر رسانیدن تا ستم کنید و هرکه این بکند

فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا

پس هر آینه ستم کرد بر خود و مگیرید آیتهای خدا را تمسخر و یاد کنید

نعمت

ثلثة الرباع

نعمت الله عليكم وما انزل عليكم من الكتب والحكمة يعظكم
نعمت خدارا بر شما و آنچه فرو آورد بر شما از کتاب و علم که پند میدهد شمارا

به واتقوا الله واعلموا ان الله بكل شيء عليم واذا طلقتم
بآن و بترسید از خدا و بدانید که خدا بهر چیز دانا است و چون طلاق دادید

النساء فبلغن اجلهن فلا تعضلوهن ان ينكحن ازواجهن
زنان را پس در رسید بمیعاد خود یعنی عدت منقضی شد پس منع مکنید ایشان را از آنکه نکاح کنند با شوهران خویش

اذا تراضوا بينهم بالمعروف ذلك يوعظ به من كان
وقتیکه با یکدیگر راضی شدند در میان ایشان بروش نیک این حکم پند داده میشود بآن هر کسی را که

منكم يؤمن بالله واليوم الاخر ذلكم ازكى لكم واطهر والله
از شما باشد که ایمان آورد بخدا و روز قیامت این کار خوبتر است شمارا و پاکیزه تر و خدا

يعلم وانتم لا تعلمون والوالدات يرضعن اولادهن حولين
میداند و شما نمیدانید و مادران باید که شیر دهند فرزندان خویش را دو سال

كاملين لمن اراد ان يتم الرضاعة وعلى المولود له رزقهن
تمام این حکم از برای کسی است که خواهد تمام کردن مدت شیر و بر پدر نفقه

وكسوتهن بالمعروف لا تكلف نفس الا وسعها لا تضار والدة
و پوشاک این زنان شیرده است بوجه پسندیده واجب کرده نمیشود هیچکس الا قدر توانائی او و رنج داده نشود مادر

بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث مثل ذلك فان
بسبب فرزندش و نه پدر را بسبب فرزندش و بر وارث لازم است بر وصی مانند این پس اگر

ارادا فصالا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما
خواهند مادر و پدر از شیر باز گرفتن بعد دو سال برضامندی میان یکدیگر و مشورت کردن پس هیچ گناه نیست بر ایشان

وان اردتم ان تسترضعوا اولادكم فلا جناح عليكم اذا
و اگر خواهید که دایه گیرید برای فرزندان خویش پس هیچ گناه نیست بر شما چون

سلمتم ما اتيتم بالمعروف واتقوا الله واعلموا ان الله بما
تمام تسلیم نمودید آنچه دادنی مقرر کردید بخوشنودی و بترسید از خدا و بدانید که خدا بآنچه

تعملون بصير والذين يتوفون منكم ويذرون
میکنید بیناست و کسانیکه بمیرند از شما و بگذارند

أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ

زنان را باید که انتظار کنند این زنان خویشتن را چهار ماه و ده روز پس چون رسیدند

أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

میعاد خویش پس گناه نیست بر شما در آنچه کردند در حق خویشتن بوجه پسندیده نکاح

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ

خدا بانچه میکنید آگاه است و نیست گناه بر شما در سخنی که کنایت کردید بوی از

خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ

خواستگاری زنان یعنی در میان عدت یا پنهان داشتید در دلهای خود دانست خدا که شما یاد خواهید کرد این زنان را

وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَن تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَلَا

و لیکن وعده مکنید با ایشان نکاح را مگر آنکه گوئید سخنی پسندیده یعنی بکنایت و

تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

قصد مکنید عقد نکاح را تا آنکه برسد میعاد مقرر بنهایت خود و بدانید که خدا

يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

میداند آنچه در دلهای شماست پس بترسید ازو و بدانید که خدا آمرزنده بردبار است

لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا

نیست گناه بر شما اگر طلاق دادید زنان را در وقتی که دست نرسانیده باشید بایشان [illegible]

لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ

بایشان مقدار مهر را و بهره دهید ایشان را [illegible] لازم است بر توانگر مقدار او و بر تنگدست مقدار او

مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ

بهره دادن بوجه پسندیده لازم شده بر نیکوکاران و اگر طلاق داده باشید زنان را پیش از

أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ

آنکه دست رسانید بایشان و معین کرده باشید برای ایشان مقداری پس لازم است نیمه آنچه معین کرده بودید

إِلَّا أَن يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَن تَعْفُوا

مگر آنکه ببخشند زنان یا درگذارد کسی که بدست اوست عقد نکاح یعنی زوج و آنکه درگذرید

أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

نزدیکتر است به پرهیزکاری و فراموش مکنید احسان کردن در میان خویش هرآینه خدا بآنچه میکنید بیناست

حافظ

حافظوا على الصلوات والصلوة الوسطى وقوموا لله قنتين

فإن خفتم فرجالا او ركبانا فإذا امنتم فاذكروا الله كما علمكم

ما لم تكونوا تعلمون ۝ والذين يتوفون منكم ويذرون

ازواجا وصية لازواجهم متاعا الى الحول غير اخراج فان

خرجن فلا جناح عليكم فيما فعلن في انفسهن من معروف

والله عزيز حكيم ۝ وللمطلقت متاع بالمعروف حقا على المتقين

كذلك يبين الله لكم ءايته لعلكم تعقلون ۝ الم تر الى الذين

خرجوا من ديرهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله

موتوا ثم احيهم ان الله لذو فضل على الناس ولكن اكثر

الناس لا يشكرون ۝ وقتلوا في سبيل الله واعلموا ان الله سميع

عليم ۝ من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضعفه له اضعافا

كثيرة والله يقبض ويبصط واليه ترجعون ۝ الم تر الى الملا

من بني اسراءيل من بعد موسى اذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا

مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ
پادشاهی تا جنگ کنیم در راه خدا گفت پیغمبر آیا نزدیک هستید آنرا که اگر واجب کرده شود بر شما جنگ
أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
جنگ نکنید گفتند و چه شده است ما را که جنگ نکنیم در راه خدا و بتحقیق برون کرده شدیم
مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا
از خانهای خویش و جدا کرده شدیم از فرزندان خویش پس آنگاه که واجب کرده شد بر ایشان جنگ روی گردانیدند مگر اندکی
مِّنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظّٰلِمِينَ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ
از ایشان و خدا داناست بستمکاران ۞ و گفت مر ایشان را پیغمبر ایشان هر آینه خدا مقرر کرده است
لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنّٰى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ
برای شما طالوت را پادشاه گفتند چگونه باشد او را پادشاهی بر ما و ما سزاوارتریم
بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ
بپادشاهی از وی و داده نشده است وی را فراخی از مال گفت هر آینه خدا برگزیده است او را بر شما
وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ
و داده است او را فراخی در دانش و افزونی در بدن و خدا می بخشد پادشاهی خود را بهر که خواهد
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
و خدا جواد داناست ۞ و گفت ایشان را پیغمبر ایشان هر آینه نشان پادشاهی او آنست که بیاید بشما
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسٰى
صندوقی که در آن آرام دل است از پروردگار شما و بقیه از تبرکاتی که گذاشتند آل موسی
وَآلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
و آل هارون بر می دارند او را فرشتگان هر آینه درین صورت نشانه است شما را اگر
مُّؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
باور دارنده اید پس چون جدا شد یعنی از وطن طالوت با لشکرها گفت هر آینه خدا آزماینده است شما را
فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ
پس هر که بنوشد از آن پس نیست از من و هر که نچشد آنرا او می از من است الا آنکه بردارد
غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ
یک کف آب بدست خود پس نوشیدند از آن جوی مگر اندکی از ایشان پس آنگاه که گذشتند طالوت

ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ

و مومنان همراه او گفتند نیست توانائی ما را امروز بمقابله جالوت و لشکرهای او گفتند آنانکه

يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَاقُوا اللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً

میدانستند که ایشان ملاقات خواهند کرد با خدا بسا گروه اندک که غالب شد بر گروه بسیار

بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا

باراده خدا و خدا با شکیبایان است و آنگاه که بمیدان آمدند برای جنگ جالوت و لشکرهای او ایشان گفتند

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

ای پروردگار ما بریز بر ما شکیبائی و محکم کن قدمهای ما را و غلبه ده ما را بر گروه ناگرویدگان

فَهَزَمُوهُم بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ

پس شکست دادند آن کفار را بتوفیق خدا و کشت داود جالوت را و داد خدا تعالی داود را بادشاهی

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ

و علم و بیاموخت او را از آنچه میخواست و اگر نبودی دور کردن خدا مردمان را گروهی را بدست گروهی

لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ تِلْكَ ءَايَاتُ

هر اینه تباه شدی زمین و لیکن خدا صاحب بخشایش است بر عالمها این آیتها آیات

اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ تِلْكَ الرُّسُلُ

خدا است میخوانیم آنرا بر تو ای محمد براستی و هر اینه تو از پیغمبرانی آن پیغمبران

فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ

فضل دادیم بعض از ایشان را بر بعض از ایشان کسی هست که با او سخن گفت خدا و بلند کرد بعض را

دَرَجَاتٍ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

در مرتبهای و دادیم عیسی پسر مریم را معجزها و قوت دادیم او را بروح القدس

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ

و اگر خواستی خدا با یکدیگر نمی جنگیدندی آنکه بعد از پیغمبران بودند پس از آنکه آمد بایشان

الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ

حجتها و لیکن اختلاف کردند پس از ایشان کسی هست که ایمان آورد و از ایشان کسی هست که کافر شد

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و اگر خواستی خدا با یکدیگر نمی جنگیدندی و لیکن خدا میکند آنچه میخواهد ای

یعنی اگر دفع نکردی خدا شر کافران بسبب مومنان جهاد کننده ۱۲ حسینی

الجزء الثالث

یعنی جان پاک که جبرئیل در راه روی وی میدمید یا نیرومند گردانیدیم او را بموافقت جبرئیل علیه السلام ۱۲ حسینی

ءامنوا انفقوا مما رزقنكم من قبل ان يأتي يوم لا بيع فيه ولا
مسلمانان خرج کنید از آنچه روزی دادیم شما را پیش از آنکه بیاید روزی که خرید و فروخت نیست در آن و
خلة ولا شفاعة والكفرون هم الظلمون ۝ الله لا اله الا هو
نه دوستی و نه سپارش و کافران ایشانند ظالمان خدا هیچ معبود نیست بجز وی
الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموت وما
زنده تدبیر کننده عالم نمیگیرد او را پینکی و نه خواب او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه
في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم
در زمین است کیست آنکه شفاعت کند نزدیک او الا بحکم او میداند آنچه پیش ایشان است
وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع
و آنچه پس پشت ایشان است و در نمیگیرند مردمان از معلومات حق چیزی را مگر بآنچه وی خواسته است فرا گرفته است
كرسيه السموت والارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي
پادشاهی او آسمانها و زمین را و گران نمیشود بروی نگاهبانی این هردو و او بلند مرتبه
العظيم ۝ لا اكراه في الدين قد تبين الرشد من الغي فمن يكفر
بزرگ قدر است نیست جبر کردن برای دین هر آینه ظاهر شده است راه یابی از گمراهی پس هر که منکر
بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا
بت شود و ایمان آرد بخدا پس هر آینه چنگ زده است بدست آویزی محکم
انفصام لها والله سميع عليم ۝ الله ولي الذين ءامنوا يخرجهم
نیست گسستن آنرا و خدا شنوا داناست خدا کارساز مومنان است بیرون می آرد ایشان را
من الظلمت الى النور والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت
از تاریکیها بسوی روشنی و آنانکه کافر اند کارسازان ایشان بتان اند
يخرجونهم من النور الى الظلمت اولئك اصحب النار هم فيها خلدون
بیرون می آرند ایشانرا از روشنی بسوی تاریکیها این جماعه باشندگان دوزخ اند ایشان در آنجا جاوید اند
الم تر الى الذي حاج ابرهيم في ربه ان ءاتيه الله الملك اذ
آیا ندیدی بسوی کسی که مکابره کرد با ابراهیم در باب پروردگار او در مقابله آنکه داد او را خدا پادشاهی چون
قال ابرهيم ربي الذي يحيي ويميت قال انا احيي واميت قال
گفت ابراهیم پروردگار من آنست که زنده میکند و می میراند گفت آن کافر من زنده میکنم و می میرانم گفت

اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِيْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
ابراهیم پس هر اینه خدا می آرد آفتاب را از مشرق پس تو بیار اورا از طرف مغرب
فَبُهِتَ الَّذِيْ كَفَرَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۚ اَوْ كَالَّذِيْ
پس مغلوب شد کافر و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را ﴿٣﴾ یا ندیدی این شخص
مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى يُحْيٖ هٰذِهِ اللّٰهُ
که گذشت بر دیهی و وی افتاده بود بر سقفهای خود گفت چگونه زنده کند این را خدا
بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ۗ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۗ قَالَ
بعد مردن این پس مرده کرد اورا خدا تعالی صد سال بعد ازان برانگیخت گفت چه قدر درنگ کردی گفت
لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ
درنگ کردم یکروز یا پاره از روز گفت بلکه درنگ کرده صد سال پس ببین بسوی طعام خود
وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ
و آشامیدنی خود که متغیر نشده و ببین بسوی دراز گوش خود و میخواهیم که گردانیم ترا نشانی برای مردم
وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ۗ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ
و ببین بسوی استخوانها چگونه جنبش میدهیم آنرا بعد ازان می پوشانیم بران گوشت را پس چون واضح شد
اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۞ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اَرِنِيْ
میدانم که خدا بر همه چیز تواناست و آنگاه که گفت ابراهیم ای پروردگار من بنما
كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ۗ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۗ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِيْ ۗ
چگونه زنده کنی مردگان را گفت خدا آیا باور نداشته گفت آری باور داشته ام لیکن میخواهم که آرام گیرد
قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ
گفت خدا پس بگیر چهار تن از پرندگان پس بهم آور همه را نزدیک خود بعد ازان بگذار بر هر کوهی
مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِيْنَكَ سَعْيًا ۗ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ
پاره از ایشان بعد ازان ندا کن ایشان را بیایند پیش تو شتابان و بدانکه خدا غالب استوار کار است
مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ
صفت آنانکه خرج میکنند اموال خود را در راه خدا مانند صفت یکدانه است که برویاند
سَبْعَ سَنَابِلَ فِيْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَاۤءُ ۗ
هفت خوشه را در هر خوشه صد دانه است و خدا دو چند میدهد هر کرا خواهد

الترجمه کوید آن شخص عزیر بود

این حال گفت بیقین

دل من بیقین اليقين ميخواهم

٩٦ في
باقي قصه عزیر

٤٦

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ

وخدا جواد داناست آنانکه خرج میکنند اموال خودرا درراه خدا باز

لَا يُتْبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا مَنًّا وَّلَا اَذًى لَّهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

از پی آن انفاق نمی آرند منت نهادن و نه ایذا رسانید آنرا نزدیک پروردگار ایشان است مزد ایشان

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ

ونیست ترس بر ایشان ونه ایشان اندوهگین شوند سخن ملایم گفتن و درگذشتن بهتر است

مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَا اَذًى وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ

از آن خیرات که از پی آن آزرده کردن باشد و خدا بی نیاز بردبار است ای

اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ

مومنان تباه مکنید خیرات خود را بمنت نهادن و آزرده کردن همچون کسی که خرج میکند مال خود را

رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

برای نمودن مردمان و ایمان ندارد بخدا و روز قیامت پس صفت او مانند سنگ صاف است

عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلٰى

که بروی باشد اندک خاکی پس رسید بوی بارانی عظیم پس گذاشت آنرا صاف ماند توانائی ندارند

شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِينَ ۝ وَمَثَلُ الَّذِينَ

بچیزی از آنچه عمل کردند و خدا راه نمی نماید گروه کافران را ۳ و صفت آنانکه

يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ

خرج میکنند مالهای خویش را از جهت طلب خشنودی خدا و بسبب اعتقاد ثابتی از دل خویش مانند صفت

جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا

باغی است بمکانی بلند که رسید بوی بارانی عظیم پس آورد میوهای خود دو چندان و اگر نمی رسید ورا

وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ

باران بزرگ پس شبنم کفایت میکرد و خدا بآنچه میکنید بیناست ۴ آیا دوست میدارد یکی از شما که باشد

لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَّاَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ

باغی از درختان خرما و انگور میرود زیر آن جویها مر او را است در آن باغ هر جنس

الثَّمَرٰتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَاَصَابَهَا

میوه و رسیده باشد او را کلان سالی و باشد او را از اولاد ناتوان پس رسید در این حالت آن باغ را

اعصار

اعصار فيه نار فاحترقت كذلك يبين الله لكم الايت
گردبادی که دران آتش است پس بسوخت همچنین واضح می‌نماید خدا برای شما آیتها

لعلكم تتفكرون ۝ يايها الذين امنوا انفقوا من طيبت ما
تا باشد که تامل کنید ای مومنان خرج کنید از پاکیزه‌ها آنچه

كسبتم ومما اخرجنا لكم من الارض ولا تيمموا الخبيث
شما پیدا کردید و از پاکیزه آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین و قصد مکنید ردی را

منه تنفقون ولستم باخذيه الا ان تغمضوا فيه واعلموا
از آن خرج میکنید آنرا و نیستید شما گیرنده آن مگر وقتی که چشم پوشی کنید در گرفتن آن و بدانید

ان الله غني حميد ۝ الشيطن يعدكم الفقر ويامركم
که خدا بی نیاز ستوده است شیطان وعده میدهد شما را تنگدستی را و میفرماید شما را

بالفحشاء والله يعدكم مغفرة منه وفضلا والله واسع
به بیحیایی و خدا وعده میکند شما را آمرزش را از جانب خود و نعمت را و خدا جواد

عليم ۝ يؤتي الحكمة من يشاء ومن يؤت الحكمة فقد
داناست میدهد دانش هر کرا خواهد و هر کرا داده شد دانش پس بدرستی

اوتي خيرا كثيرا وما يذكر الا اولوا الالباب ۝ وما انفقتم
داده شد نیکویی بسیار و پند پذیر نمی‌شوند مگر خداوندان خرد و آنچه خرج کردید

من نفقة او نذرتم من نذر فان الله يعلمه وما للظلمين
از خیرات یا لازم کردید بر خود از نذری پس هراینه خدا میداند آنرا و نیست ستمگاران را

من انصار ۝ ان تبدوا الصدقت فنعما هي وان تخفوها وتؤتوها
هیچ یاری دهنده اگر آشکارا کنید خیرات پس نیکو چیزیست آن و اگر پنهان کنید آنرا و بدهید آنرا

الفقراء فهو خير لكم ويكفر عنكم من سيئاتكم والله بما
بفقیران پس این بهتر است شما را و دور سازد از شما بعضی گناهان شما و خدا بآنچه

تعملون خبير ۝ ليس عليك هديهم ولكن الله يهدي من
میکنید آگاه است لازم نیست بر تو ای محمد هدایت ایشان و لیکن خدا هدایت میکند هر کرا

يشاء وما تنفقوا من خير فلانفسكم وما تنفقون الا ابتغاء
میخواهد و آنچه خرج کردید از مال پس نفع برای شماست و لایق نیست که خرج کنید مگر برای طلب

وَجْهِ اللّٰهِ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ

روی خدا و آنچه خرج کردید از مال تمام رسانیده شود سوی شما عوض ثواب او را و شما ستم کرده نخواهید

لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا

خیرات برای آن فقیرانست که بند کرده شدند در راه خدا نمیتوانند سفر کردن

فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ

در زمین تو نگر میپندارد ایشان را نادان بسبب طمع نا کردن تو می شناسی ایشان را بقیافه ایشان

لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ

سوال نمیکنند از مردمان بالحاح و آنچه خرج کنید از مال پس هر آینه خدا بآن داناست

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ

کسانیکه خرج میکنند اموال خویش شب و روز پنهان و آشکارا پس ایشانراست

اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۚ اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ

مزد ایشان نزدیک پروردگار ایشان و نیست ترس بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند کسانیکه میخورند

الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِيْ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ

سود را برنخیزند از گور مگر چنانکه برمیخیزد کسی که دیوانه ساخت او را شیطان بسبب

الْمَسِّ ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ

آسیب رسانیدن این سزا آنست که سودخواران گفتند جز این نیست که سوداگری مانند سود است و حلال کرده است خدا سوداگری را

الرِّبٰوا ۚ فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ ۚ وَاَمْرُهٗۤ

سود را پس کسیکه آمد بوی پند از جانب پروردگار او پس باز ماند از ربوا پس او راست آنچه گذشت و کار

اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۚ يَمْحَقُ اللّٰهُ

او مفوض است بخدا و هر که باز گشت به سود خواری پس آن گروه باشندگان دوزخ اند ایشان در آنجا جاوید باشند نابود میسازد خدا

الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ۚ اِنَّ الَّذِيْنَ

برکت سود را و افزون میسازد برکت خیرات را و خدا دوست ندارد هر ناسپاس گناهکار را هر آینه کسانیکه

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ

ایمان آورده اند و کردند کارهای شایسته و برپا داشتند نماز را و دادند زکوة را مر ایشانراست مزد ایشان

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۚ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

نزدیک پروردگار ایشان و نیست ترس بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند ای کسانیکه ایمان آوردید

اتقوا

اتقوا الله وذروا ما بقي من الربوا ان كنتم مؤمنين ۝ فان
حذر کنید از خدا و ترک کنید آنچه مانده است از سود اگر هستید از اهل ایمان پس اگر
لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله ورسوله وان تبتم فلكم
نکردید پس خبردار باشید به جنگی از طرف خدا و رسول او و اگر توبه کردید پس شما راست
رءوس اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون ۝ وان كان ذو عسرة
اصل مالهای شما نه ستم کنید و نه بر شما ستم کرده شود و اگر باشد مفلس
فنظرة الى ميسرة وان تصدقوا خير لكم ان كنتم تعلمون ۝
پس لازم است مهلت دادن تا توانگری و اگر خیرات کنید بهتر است شما را اگر هستید داننده
واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت
و حذر کنید از روزی که بازگردانیده شوید در آن بسوی خدا پس داده شود هر نفسی را آنچه عمل کرده است
وهم لا يظلمون ۝ يا ايها الذين امنوا اذا تداينتم بدين الى اجل
و ایشان ستم کرده نشوند ای مومنان اگر معامله کنید با یکدیگر بوام دادن تا میعاد
مسمى فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا يأب كاتب
مقرر پس بنویسید آنرا و باید که بنویسد میان شما نویسنده بانصاف و سرباز نزند نویسنده
ان يكتب كما علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق وليتق الله
از آنکه نویسد چنانکه آموخته است او را خدا پس باید که وی بنویسد و املا کند آنکه وام بر ذمه وی است و باید که بترسد از خدا
ربه ولا يبخس منه شيئا فان كان الذي عليه الحق سفيها او
پروردگار خود و نقصان نکند از آن وام چیزی را پس اگر باشد کسی که وام بر ذمه وی است بی خرد یا
ضعيفا او لا يستطيع ان يمل هو فليملل وليه بالعدل واستشهدوا
ناتوان یا نمی تواند املا کردن او پس باید که املا کند کارگذار او بانصاف و گواه گیرید
شهيدين من رجالكم فان لم يكونا رجلين فرجل وامرأتان
دو شاهد را از مردان خویش یعنی از مسلمانان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن کفایت است
ممن ترضون من الشهداء ان تضل احداهما فتذكر احداهما
از کسانیکه رضامند باشید از گواهان یعنی امین و متقی تا اگر فراموش کند یک زن پس یاد دهد یکی از ایشان
الاخرى ولا يأب الشهداء اذا ما دعوا ولا تسأموا ان تكتبوه
آن دیگر را و باید که سرباز نزنند گواهان آنگاه که طلبیده شوند و مانده مشوید از آنکه نویسید

فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ
در دل ایشان کجی است پیروی میکنند آنرا که مانند یکدیگر شده ازان کتاب برای طلب فتنه و برای طلب
تَأْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
مراد آن و نمیدانند مراد آن مگر خدا و ثابت قدمان در علم میگویند
آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ رَبَّنَا
ایمان آوردیم بایشان به این همه از نزد پروردگار ماست و پند نمی پذیرند مگر خداوندان خرد ای پروردگار ما
لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ
کج مکن دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و عطا کن برای ما از نزد خود نعمت هرآینه تو
أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عطا کننده ای پروردگار ما هرآینه تو جمع کننده مردمانی در آن روز که هیچ شک نیست در آن هرآینه خدا
لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
خلاف نمیکند وعده را هرآینه آنانکه کافر شدند دفع نکند از ایشان اموال ایشان
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝ كَدَأْبِ
و نه اولاد ایشان از عذاب خدا هیچ چیز را و آن گروه ایشانند هیزم آتش دوزخ حال ایشان
آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ
حال کسان فرعون است و آنانکه پیش از ایشان بودند دروغ داشتند آیات ما را پس گرفت ایشان را خدا به گناهان ایشان
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ
و خدا سخت عقوبت کننده است بگو کافران را که مغلوب خواهید شد و
تُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي
برانگیخته خواهید شد بسوی دوزخ و بد جایگاه است تحقیق هست شما را نشانه در آن
فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ
دو قوم که بهم آمدند یک گروه جنگ میکرد در راه خدا و گروه دیگر کافر بود میدیدند مسلمانان آن کافران را دو چند
رَأْيَ الْعَيْنِ ۚ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً
دیدن چشم و خدا قوت میدهد بنصرت خود هر کرا خواهد هرآینه در این واقعه پندی هست
لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
خداوندان چشمها را آراسته کرده شده است برای مردمان دوستی آرزوهای نفس از زنان

وَالْبَنِينَ

تأويله
وقف النبي عليه السلام ۱۲ درة الغرر

ع ۱۱

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ط

خدا واجب نمیکند بر هیچکس الا مقدار طاقت او مر او راست آنچه عمل کرد و بر وی باشد آنچه گناه کرد

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا

ای پروردگار ما بعقوبت مگیر ما را اگر فراموش کنیم یا خطا کنیم ای پروردگار ما منه بر سر ما

إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا

بار گران چنانکه نهادی آنرا بر کسانیکه پیش از ما بودند ای پروردگار ما منه بر سر ما آنچه

لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلٰينَا فَانْصُرْنَا

برداشت آن نیست ما را و درگذر از ما و بیامرز ما را و ببخشای بر ما توئی خداوند ما پس غلبه ده ما را

عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ

بر گروه کافران

سورة آل عمران مدنية وهي مائتان آيت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ۝ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ط نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ

خدا نیست هیچ معبود مگر او زنده تدبیر عالم کننده فرود آورد بر تو کتاب را براستی

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى

باور دارنده آنچه پیش دست وی است و فرود آورد توریة و انجیل را پیش از این برای راه نمود

لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ط إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ

مردمان و فرود آورد معجزه را هرآینه کسانیکه کافر شدند بآیات خدا ایشانراست عذاب

شَدِيدٌ ط وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

سخت و خدا غالب خداوند انتقام است هرآینه خدا پوشیده نمیشود بروی چیزی در زمین

وَلَا فِي السَّمَاءِ ط هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ط

و نه در آسمان او آنست که صورت می بندد شما را در رحم ها چنانچه خواهد

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ

نیست هیچ معبود بجز او غالب استوارکار است او آنست که فرود آورد بر تو کتاب

مِنْهُ آيٰتٌ مُحْكَمٰتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتٰبِ وَأُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ط فَأَمَّا الَّذِينَ

بعض از آن آیتها واضح است آنجمله اصل کتاب است و بعض دیگر محتمل معانی با هم مشتبه پس آنکسانیکه

فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ
در دل ایشان کجی است پیروی میکنند آنرا که مانند یکدیگر شده ازان کتاب برای طلب فتنه و برای طلب
تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
مراد آن و نمیدانند مراد ان مگر خدا و ثابت قدمان در علم میگویند
آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ رَبَّنَا
ایمان آوردیم با آن به این همه از نزدیک پروردگار ماست و پند پذیر نمیشود مگر خداوندان خرد میگویند ای پروردگار
لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ
کج مکن دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و عطا کن برای ما از نزد خود نعمت هر اینه تو همی
أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عطا کننده ای پروردگار ما هر اینه تو جمع کننده مردمانی در ان روز که هیچ شک نیست در ان هر اینه خدا
لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
خلاف نمیکند وعده را هر اینه آنانکه کافر شدند دفع نکند از ایشان اموال ایشان نه
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝ كَدَأْبِ
و نه اولاد ایشان از عذاب خدا هیچ چیز را و آن گروه ایشانند آتش انگیز دوزخ حال ایشان مانند
آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
حال کسان فرعون است و آنانکه پیش از ایشان بودند دروغ داشتند آیات ما را پس گرفت ایشان را خدا بسبب گناهان ایشان
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ
و خدا سخت عقوبت کننده است بگو کافران را که مغلوب خواهید شد و
تُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي
برانگیخته خواهید شد بسوی دوزخ و بد جایگاه است تحقیق هست شما را نشانه در ان
فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ
دو قوم که بهم آمدند یک گروه جنگ میکرد در راه خدا و گروه دیگر کافر بود میدیدند مسلمانان کافران را
رَأْيَ الْعَيْنِ ۚ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً
دیدن بچشم و خدا قوت میدهد بنصرت خود هر کرا خواهد هر اینه درین واقعه پندی هست
لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
خداوندان چشمها را آراسته کرده شده است برای مردمان دوستی آرزوهای نفس از زنان

تاویله ط
وقف النبي عليه السلام ١٢ درة الفريد

ع

یکی روز بدر

والبنين

وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
و فرزندان و خزانهای ساخته از زر و سیم و اسپان نشانمند
وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
و چهارپایان و زراعت اینست بهره زندگانی دنیا و خدا نزدیک اوست نیک
الْمَآبِ ۚ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
بازگشت بگو ای محمد آیا خبر دهم شما را بچیز بهتر ازین مر متقیان را نزدیک پروردگار ایشان
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
بوستانها میرود زیر آن جویها جاوید باشند در آن و باشند زنان پاکیزه
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۚ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
و باشد خشنودی از خدا و خدا بیناست به بندگان آنانکه میگویند ای پروردگار ما
إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ الصَّابِرِينَ وَ
هرآینه ما ایمان آوردیم پس بیامرز گناهان ما و نگاهدار ما را از عذاب آتش شکیب کنندگان و
الصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ
راست گویندگان و فرمان برداران و خرج کنندگان و آمرزش خواهندگان در اوقات سحر
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
گواهی داد خدای آشکارا ساخت که نیست هیچ معبود مگر او و فرشتگان و خداوندان دانش در حالت
بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ
بعدل نیست هیچ معبود مگر او غالب استوار کار است هرآینه دین معتبر نزدیک خدا
الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا
اسلام است و اختلاف نکردند هیچ در قبول اسلام اهل کتاب مگر بعد از آنکه
جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
آمد بایشان دانش یعنی تحقیق حال از روی حسد در میان خویش و هر که کافر شد بآیتهای خدا هرآینه خدا
الْحِسَابِ ۚ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ
زود کننده حساب است پس اگر مکابره کنند با تو یا محمد پس بگو منقاد ساختم روی خود را برای خدا و هر که پیروی کرد مرا
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا
و بگو با اهل کتاب و بناخوانندگان آیا اسلام آوردید پس اگر اسلام آوردند

استفهام است بمعنی امر یعنی اسلام آرید

۲۰۲

فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ
بتحقیق راه یافتند وا گر روی گردانیدند پس جز این نیست که لازم بر تو پیغام رسانیدن است و خدا بیناست

بِالْعِبَادِ ۔ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ
به بندگان که بیگمان کافر شدند بآیتهای خدا و میکشند پیغمبران را

بِغَيْرِ حَقٍّ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بناحق و میکشند آنانراکه بعدل میفرمایند از مردمان پس خبر ده ایشانرا

بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۔ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
بعذاب درددهنده ایشان آنانند که نابود شد عملهای ایشان در دنیا و آخرت و نیست ایشانرا

مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۔ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ
یاری دهنده آیا ندیدی بسوی آنانکه داده شدند یکپاره از علم کتاب خوانده میشوند

اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ
بسوی کتاب خدا تا حکم کند میان ایشان پس رو میگرداند گروهی از ایشان و ایشان اعراض کنندگان

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ وَّغَرَّهُمْ
این بسبب آنست که ایشان گفتند هرگز نرسد ما را آتش دوزخ مگر روزی چند شمرده شده و فریفت ایشانرا

فِيْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۔ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ
در دین ایشان آنچه افترا میکردند پس چگونه بود حال و قتیکه جمع کنیم ایشانرا در روزی که هیچ شک نیست درو

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۔ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ
و تمام داده شود هر شخصی را جزاء آنچه عمل کرده و ایشان ستم کرده نشوند بگو بار خدایا ای خداوند

الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ
بادشاهی میدهی بادشاهی هرکرا خواهی و باز میگیری بادشاهی از هرکه خواهی و ارجمند میسازی هرکرا

تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۔
خواهی و خوار میسازی هرکرا خواهی بقدرت تست نیکی هرآینه تو بر همه چیز توانائی

تُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
در می آری شب را در روز و در می آری روز را در شب و بیرون می آری زنده را از مرده

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۔ لَا يَتَّخِذِ
و بیرون می آری مرده را از زنده و روزی میدهی هرکرا خواهی بی شمار باید که دوست نگیرند

المؤمنون

الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَاۤءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ
مسلمانان کافران را بجز اهل ایمان و هر که
ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِي شَيْءٍ إِلَّآ أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰىةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ
این کند پس نیست در چیزی از آن خدا یعنی در عهد خدا نیست مگر آنکه دفع شر کافران کنید بنوعی از حذر کردن
اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ۝ قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ
خدا از خود و بسوی خدا بازگشت است بگو اگر پنهان کنید آنچه در سینهای شما است
أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ
یا آشکارا کنید آن را میداند آن را خدا و میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و خدا
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
بر همه چیز تواناست آن روز که حاضر یابد هر کس آنچه عمل کرده است از نیکی
مُّحْضَرًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوۤءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗۤ أَمَدًا
و آنچه کرده است از بدی دوست دارد که کاش بودی در میان وی و در میان آن بدی مسافتی
بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاللّٰهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ
دور و میترساند شما را خدا از خود و خدا بسیار مهربان است بر بندگان بگو ای محمد اگر
تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ
دوست میدارید خدا را پس پیروی من کنید تا دوست دارد شما را خدا و بیامرزد شما را گناهان شما و خدا
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ قُلْ أَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ
آمرزنده مهربان است بگو ای محمد فرمان برید خدا را و پیغمبر را پس اگر روگردانیدند پس هر آینه خدا
لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ۝ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىٓ اٰدَمَ وَنُوحًا وَّاٰلَ إِبْرٰهِيمَ
دوست ندارد کافران را هر آینه خدا برگزید آدم و نوح را و کسان ابراهیم
وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِينَ ۝ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ
و کسان عمران را بر عالمها در حالتی که این جماعه نسل بودند بعضی آن پیدا شده از بعضی و خدا شنوا
عَلِيمٌ ۝ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي
داناست آنگاه که گفت زن عمران ای پروردگار من هر آینه من نیاز تو کردم آنچه در
بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا
شکم من است آزاد کرده پس قبول کن از من هر آینه توئی شنوا دانا پس چون زاد دختر را

ع ۱۱

قالت رب إني وضعتها أنثى والله أعلم بما وضعت وليس
گفت آن زن ای پروردگار من هر اینه زادم این دختر را و خدا داناست بآنچه وی بزاد و گفت آن زن و نیست
الذكر كالأنثى وإني سميتها مريم وإني أعيذها بك وذريتها
فرزند نر مانند دختر و هر اینه من نام کردم آنرا مریم و هر اینه من در پناه تو میکنم او را و نسل او را
من الشيطان الرجيم فتقبلها ربها بقبول حسن وأنبتها نباتا
از شیطان ملعون پس قبول کرد مریم را پروردگار او بقبول نیک و بالید ساخت او را بالیدنی
حسنا وكفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا المحراب
نیک و خبرگیر وی ساخت زکریا را هرگاه داخل شدی بر مریم زکریا در مسجد
وجد عندها رزقا قال يمريم أنى لك هذا قالت هو من
می یافت نزدیک او روزی را گفت ای مریم از کجاست ترا این روزی گفت او را این از
عند الله إن الله يرزق من يشاء بغير حساب هنالك دعا
نزدیک خداست هر اینه خدا میدهد روزی هر کرا میخواهد بیشمار آنوقت که طلب کرد
زكريا ربه قال رب هب لي من لدنك ذرية طيبة إنك
زکریا از پروردگار خود گفت ای پروردگار من عطا کن مرا از نزدیک خود نسل پاک هر اینه تو
سميع الدعاء فنادته الملئكة وهو قائم يصلي في المحراب
شنوا دعائی پس ندا کردند او را فرشتگان و وی استاده بود نماز میگذارد در عبادتگاه
أن الله يبشرك بيحيى مصدقا بكلمة من الله وسيدا وحصورا
که خدا بشارت میدهد ترا به یحیی باشد باور دارنده فیض خدای یعنی عیسی را باور دارد سردار و کم رغبت بزنان
ونبيا من الصلحين قال رب أنى يكون لي غلم وقد بلغني
و پیغمبری از نیکوکاران گفت ای پروردگار من چگونه پیدا شود برای من فرزند و رسیده است مرا
الكبر وامرأتي عاقر قال كذلك الله يفعل ما يشاء قال
کلانسالی و زن من نازاست گفت همچنین خدا میکند آنچه میخواهد گفت
رب اجعل لي ءاية قال ءايتك ألا تكلم الناس ثلثة أيام
ای پروردگار من معین کن برای من نشانی فرمود نشان تو آنست که سخن نتوانی گفت با مردمان سه روز
إلا رمزا واذكر ربك كثيرا وسبح بالعشي والإبكار
مگر باشارت و یاد کن پروردگار خود را بسیار و تسبیح بگو بشام و صباح

یعنی نشان حمل الفرزند

عاقر نازاینده

و اذ قالت

٤١٣

وَ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيكِ وَطَهَّرَكِ وَ
و آنگاه که گفتند فرشتگان ای مریم هر آینه خدا برگزید ترا و پاک ساخت ترا و

اصْطَفٰيكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ
برگزید ترا بر زنان عالمها ای مریم فرمان برداری کن پروردگار خود را و نماز گذار

وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ۝ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ
و رکوع آر با رکوع کنندگان ای محمد این از خبرهای غیب است وحی کردیم آنرا بسوی تو

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ
و تو نبودی نزدیک گروهی چون می انداختند قلمهای خویش تا کدام کس از ایشان خبرگیر مریم باشد و نبودی

لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۝ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ
نزدیک ایشان آنگاه که باهم گفت و گوی میکردند آنگاه که گفتند فرشتگان ای مریم هر آینه خدا

يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا
بشارت میدهد ترا بفیض از جانب خود که نام او مسیح عیسی پسر مریم است با آبرو

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
در دنیا و آخرت و از نزدیک کردگان حضرت عزت و سخن گوید با مردمان در گهواره

وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّ
و وقت پیری و باشد از شایسته کاران گفت ای پروردگار من چگونه شود مرا فرزند و

لَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا
دست نرسانیده است بمن هیچ آدمی فرمود همچنین خدا پیدا میکند هرچه میخواهد چون سرانجام میکند کاری را

فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ
پس جز این نیست که میگوید او را بشو پس میشود در ضمن آن میگوید بیاموزد او را خدا کتاب و دانش و توریت

وَالْاِنْجِيْلَ ۝ وَرَسُوْلًا اِلٰى بَنِيْ اِسْرَآءِيْلَ اَنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ
و انجیل و گردانند او را پیغمبر بسوی بنی اسرائیل باین دعوی که آورده ام پیش شما نشانه از

رَّبِّكُمْ اَنِّيْ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ
پروردگار شما آنکه من می سازم برای شما از گل مانند شکل پرنده پس دم میزنم در آن پس می شود

طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى
پرنده بحکم خدا و به میکنم کور مادرزاد را و برص دار را و زنده میسازم مردگان را

عیسی چهارده مرده را زنده کرد

بِإِذْنِ اللّٰهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
به حکم خدا و خبر میدهم شما را بانچه میخورید و آنچه ذخیره می نهید در خانهای خود
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ
در این کار نشانه است شما را اگر باور دارید و آمدم باور دارنده آنچه پیش من است
مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
از توریة و آمده ام تا حلال کردانم برای شما بعض آنچه حرام شده بود بر شما و آمده ام نزد شما
بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ۝ إِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
به نشانه از پروردگار شما پس بترسید از خدا و فرمان من برید هر آینه خدا پروردگار منست و پروردگار شما
فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ
پس پرستش کنید او را این است راه راست پس آنگاه که دریافت عیسی از قوم خود کفر را
قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللّٰهِ
گفت کیستند یاری دهندگان من بسوی خدا گفتند حواریان ما ایم یاری دهندگان خدا را
آمَنَّا بِاللّٰهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ
ایمان آوردیم بخدا و گواه باش که ما فرمان برداریم ای پروردگار ما ایمان آوردیم بانچه فرود آوردی
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ
و پیروی کردیم پیغمبر را پس بنویس ما را همراه گواهان یعنی در زمره ایشان و بد سگالیدند کافران و بد سگالید خدا
وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ إِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ
و خدا قوی تر است از همه سگالندگان آنگاه که گفت خدا ای عیسی هر آینه من بر گیرنده توام و بردارنده توام
إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
بسوی خود و پاک سازنده توام از صحبت آنکه کافر شدند و کرداننده تابعان توام بالای
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
کافران یعنی غالب ایشان تا روز قیامت باز بسوی منست بازگشت شما پس داوری کنم میان شما
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
در آنچه اختلاف میکردید در آن اما کافران پس عذاب کنم ایشان را عذاب
شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ
سخت در دنیا و آخرت و نیست ایشان را هیچ یاری دهنده و اما آنکه

ثلثة ارباع ع

یعنی یهود و نصاری بر یهود غالب خواهند بود

بانواع عقوبات

ءامنوا وعملوا الصّلحت فيوفّيهم أجورهم والله لا يحبّ الظّلمين

ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته پس تمام دهد خدا ایشانرا مزدایشان و خدا دوست نمیدارد ظالمانرا

ذلك نتلوه عليك من الايت والذّكر الحكيم ۔ انّ مثل عيسى

این را میخوانیم یا محمد بر تو که آیات وکتاب محکم است هر اینه حال عیسی

عند الله كمثل ءادم خلقه من تراب ثمّ قال له كن فيكون ۔

نزدیک خدا مانند حال آدم است آفرید او را از خاک باز گفت او را بشو پس شد یعنی

الحقّ من رّبّك فلا تكن مّن الممترين ۔ فمن حاجّك فيه من بعد

این سخن راست است از پروردگار تو پس مباش از شک آرندگان پس هر که مکابره کند با تو در باب عیسی بعد

ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا

از آنچه آمد بتو از دانش پس بگو بیائید تا بخوانیم فرزندان ما را و فرزندان شما را و زنان خود

ونساءكم وانفسنا وانفسكم ثمّ نبتهل فنجعل لّعنت الله

و زنان شما را و ذات های خود را و ذات های شما را پس همه برابر دعا کنیم پس لعنت خدا کنیم

على الكذبين ۔ انّ هذا لهو القصص الحقّ وما من اله الّا الله

بر دروغ گویان هر اینه این است خبر راست و نیست هیچ معبود بجز خدا

وانّ الله لهو العزيز الحكيم ۔ فان تولّوا فانّ الله عليم

و هر اینه خدا غالب استوار کار است پس اگر روگردانیدند پس خدا داناست

بالمفسدين ۔ قل يا هل الكتب تعالوا الى كلمة سواء بيننا و

به تباهکاران بگو ای اهل کتاب بیائید بسوی سخنی که میان ما و

بينكم الّا نعبد الّا الله ولا نشرك به شيئا ولا يتّخذ بعضنا

شما که یکسان است که نپرستیم بجز خدا و شریک نسازیم با وی چیزی را و پروردگار نگیرد بعض از ما

بعضا اربابا مّن دون الله فان تولّوا فقولوا اشهدوا بانّا مسلمون

بعض دیگر را بجز خدا پس اگر روگردانیدند پس بگوئید گواه باشید که ما مسلمانیم

يا هل الكتب لم تحاجّون في ابراهيم وما انزلت التّورىة

ای اهل کتاب چرا مکابره میکنید در باب ابراهیم و فرود آورده نشده است توریت

والانجيل الّا من بعده افلا تعقلون ۔ هانتم هؤلاء حاججتم

و انجیل الا بعد ابراهیم آیا نمی فهمید آگاه شوید شما ای قوم مکابره کردید

فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
در آنچه شما را بوی دانش هست پس چرا مکابره میکنید در آنچه شما را بوی دانش نیست و خدا میداند
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ
و شما نمیدانید ۝ نبود ابراهیم یهود و نه ترسا ولکن
كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ
بود حنیف مسلمان و نبود از انبازگیرندگان ۝ هر آینه نزدیکترین مردم
بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ
با ابراهیم آنانند که پیروی او کردند و این پیغمبر و مومنان و خدا
وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ
کارساز مومنان است ۝ آرزو کردند گروهی از اهل کتاب که گمراه سازند شما را
وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ
و گمراه نمی سازند مگر نفسهای خود را و آگاه نیستند ۝ ای اهل کتاب چرا کافر میشوید
بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ
بآیتهای خدا و دانسته ۝ ای اهل کتاب چرا خلط میکنید حق را
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ
بباطل و چرا میپوشید حق را دانسته ۝ و گفتند گروهی از
أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ
اهل کتاب بیکدیگر ایمان آرید بآنچه فرود آورده شد بر مسلمانان اول روز
وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ
و انکار کنید آخر آن روز تا مسلمانان نیز برگردند و منقاد مشوید مگر کسی را که پیرو دین شما باشد
قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ
بگو یا محمد هر آینه هدایت هدایت خداست آنکه داده شود بکسی مانند آنچه داده شده اید
يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
یا حجت آرند بر شما نزد پروردگار شما بگو نعمت بدست خداست میدهد آنرا هر که خواهد
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
و خدا فراخ نعمت داناست مخصوص میکند به بخشایش خود هر کرا خواهد و خدا صاحب فضل عظیم است

یعنی در زمان او ص

٤٩

یعنی در شک افتند

گفتند باور نکنید

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ
و از اهل کتاب کسی هست که اگر امین داری او را بخزانه باز دهد او را بتو و از ایشان کسی هست

إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذٰلِكَ
که اگر امین داری او را بیک دینار باز ندهد او را بتو مگر تا وقتی که باشی بسر او استاده این حال

بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
بسبب آنکه گفتند نیست برما در باب ناخوانندگان هیچ راه و دروغ میگویند بر خدا

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ بَلٰى مَنْ أَوْفٰى بِعَهْدِهِ وَاتَّقٰى فَإِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
دانسته آری مواخذه خواهد بود هر که وفا کند بعهد خود و پرهیزکاری کند پس خدا دوست

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولٰئِكَ
که بیکه میستانند عوض پیمانی که بخدا بسته‌اند و عوض سوگندان خویش بهای اندک آن گروه

لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
هیچ نصیب نیست ایشانرا در آخرت و سخن نگوید با ایشان خدا و نگاه نکند بسوی ایشان روز قیامت

وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ
و پاک نسازد ایشانرا و ایشانراست عذاب درد دهنده و هرآینه از اهل کتاب گروهی هستند که می پیچند

أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ وَ
زبان خویش را بنوشته تا گمان کنید که آن از کتاب است و نیست آن از کتاب هیچ بتکلف

يَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ
میگویند که این از نزدیک خداست و نیست آن از نزدیک خدا و دروغ میگویند بر خدا

الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ
دانسته سزاوار نیست هیچ آفریده را که عطا کند او را خدا کتاب

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللّٰهِ
و علم و نبوت باز گوید مردمان را بندگان شوید مرا بدون خدا

وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ
ولیکن مثل این شخص میگوید که باشید ربانی یعنی مرشد خلق شوید بسبب آموختن کتاب

تَدْرُسُونَ ۝ وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰئِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ
و خواندن و سزاوار نیست که فرماید شما را که پروردگار گیرید فرشتگان و پیغمبران را

یعنی مارا بر مال عرب که بیدین اند هیچ مواخذه نخواهد شد والله اعلم

...میدارد آن پرهیزکاران را

...از خود نوشته در کتاب خلط ساخته میخوانند والله اعلم

ارباباً ايامركم بالكفر بعد اذ انتم مسلمون ۝ واذ اخذ الله

آیا بکفر فرماید شما را بعد از آنکه مسلمان شده باشید و آنگاه که گرفت خدای

ميثاق النبيين لما اتيتكم من كتب وحكمة ثم جاءكم رسول

پیمان پیغمبران را که آنچه دادم شما را از کتاب و علم باز بیاید بشما پیغمبری

مصدق لما معكم لتؤمنن به ولتنصرنه قال ءاقررتم و

باورکننده آنچه با شماست البته ایمان آرید باو و البته یاری دهید او را فرمود آیا اقرار کردید و

اخذتم على ذلكم اصري قالوا اقررنا قال فاشهدوا وانا معكم

گرفتید بر این کار عهد مرا یعنی قبول کردید گفتند اقرار کردیم فرمود پس گواه باشید و من با شما

من الشهدين ۝ فمن تولى بعد ذلك فاولئك هم الفسقون ۝

از گواهانم پس هرکه برگردد بعد از این پس آن گروه ایشانند بدکاران

افغير دين الله يبغون وله اسلم من في السموت والارض طوعا

آیا این کافران وراء دین خدا میطلبند و خدا را منقاد شده اند آنانکه در آسمانها و زمین از خوشی

وكرها واليه يرجعون ۝ قل ءامنا بالله وما انزل علينا وما انزل

و ناخوشی و بسوی او گردانیده شوند بگو ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرود آورده شده بر ما و آنچه فرود آورده شد

على ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتي

بر ابراهیم و اسمعیل و اسحاق و یعقوب و نبیرگان وی و آنچه داده شد

موسى وعيسى والنبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم

موسی و عیسی و پیغمبران را از پروردگار ایشان فرق نمیکنیم میان هیچ یک از ایشان

ونحن له مسلمون ۝ ومن يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل

و ما منقادیم خدا را و هرکه طلب کند وراء اسلام دین دیگر پس هرگز قبول کرده

منه وهو في الاخرة من الخسرين ۝ كيف يهدي الله قوما كفروا

از و و او در آخرت از زیانکاران است چگونه راه نماید خدا یعنی بسوی بهشت گروهی را که کافر شدند

بعد ايمانهم وشهدوا ان الرسول حق وجاءهم البينت و

بعد اسلام خود و بعد از آنکه گواهی دادند که پیغمبر راست است و بعد از آنکه آمد بایشان حجتها و

الله لا يهدي القوم الظلمين ۝ اولئك جزاؤهم ان عليهم لعنة الله

خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را این گروه سزای ایشان که باشد بر ایشان لعنت خدا

والملئكة

که آن محمد است صلی الله علیه وسلم

یعنی از بنی آدم پیمان گرفت

و آنچه فرود آورده شده بود

وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
و فرشتگان و مردمان همه ایشان جاویدان دران لعنت سبک کرده نشود ازایشان عذاب

وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
ونه ایشان مهلت داده شوند الا آنانکه توبه کردند بعد ازین ونیکوکاری کردند پس هرآینه خدا

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا
آمرزنده مهربانست هرآینه کسانیکه کافر شدند بعد از اسلام خویش باز زیادتی کردند در کفر

لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا
هرگز قبول کرده نشود توبه ایشان وآن گروه ایشانند گمراهان هرآینه آنانکه کافر شدند و کافر مردند

وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى
پس هرگز قبول کرده نخواهد شد از هیچ یک ایشان بمقداری پری زمین از زر اگر عوض خود دهد

بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ
آنرا آن گروه ایشانراست عذاب دردناک و نیست ایشانرا هیچ یاری دهنده هرگز نیابید نیکوکاری را

حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ۝
تا آنکه خرج کنید از آنچه که دوست میدارید وهرچیزکه خرج کنید خدا بوی داناست

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ
همه طعام حلال بود بر بنی اسرائیل الا آنچه حرام کرده بود یعقوب بر خویشتن

مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ اِنْ كُنْتُمْ
پیش ازانکه توریة نازل کرده شود بگو بیارید توریة پس بخوانید آنرا اگر

صٰدِقِيْنَ ۝ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
راست گوهستید پس هرکه دروغ بندد بر خدا بعد ازین پس آنگروه

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۫ فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ
ایشانند ستمگاران بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید ملة ابراهیم را که حنفی کیش شده و نبود

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا
از مشرکان هرآینه اول خانه که مقرر کرده شد برای مردمان آنست که در مکه برکت داده شده

وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ فِيْهِ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ ۚ وَمَنْ دَخَلَهٗ
و هدایت مر مردمان را است دران خانه نشانها روشن است ازانجمله جای ایستادن ابراهیم و هرکه درآید درآنجا

كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا

ایمن بود و حق تعالی است بر مردمان حج خانه کعبه هر که توانائی دارد در رفتن بسوی آن راه

وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ

و هر که کافر شود پس بدرستی که خدا بی نیاز است از عالمها بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید

بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ

بآیات خدا و خدا حاضر است بر آنچه میکنید بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید

عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ

از راه خدا کسی را که آورد ایمان میطلبید برای آن راه کجی را شما با خبر اید و نیست خدا

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ

بیخبر از آنچه میکنید ای مسلمانان اگر فرمان برید گروهی را از

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ

اهل کتاب کافر گردانند شما را بعد از اسلام شما و چگونه کافر شوید

وَأَنتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ

و خوانده میشود بر شما آیات خدا و در میان شماست پیغمبر خدا و هر که استوار گردد بخدا پس بدرستی

هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ

راه نموده شده بسوی راه راست ای مسلمانان بترسید از خدا حق

تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا

ترسیدن ازوی و نمیرید مگر مسلمان شده و چنگ زنید برسن خدا یعنی بدین خدا جمع

وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاءً

و پراکنده مشوید و یاد کنید نعمت خدا را که بر شما است چون بودید دشمن یکدیگر

فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ

پس الفت داد میان دلهای شما پس شدید بنعمت خدا برادر با یکدیگر و بودید بر کرانه مغاکی

مِّنَ النَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

از آتش پس رهانید شما را از آن همچنین بیان میکند خدا برای شما نشانهای خود را تا شما

تَهْتَدُونَ وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ

که راه یابید و باید که شما باشید از گروهی که بخوانند بسوی نیکوکاری و امر فرمایند

بالمعروف

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا
بکار پسندیده و منع کنند از ناپسندیده و آن گروه ایشانند رستگاران و مباشید

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ
مانند کسانیکه پراکنده شدند و خلاف یکدیگر کردند بعد از آنکه آمد بایشان حجتها و آن گروه

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
ایشان راست عذاب بزرگ آن روز که سفید گردد رویها و سیاه گردد رویها اما آنانکه

اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
سیاه گشت رویهای ایشان ایشان را گفته شود آیا کافر شدید بعد از اسلام خویش پس بچشید عذاب

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
بسبب کافر شدن خویش و اما آنانکه سفید شد رویهای ایشان پس در رحمت خدا ایشان

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا
ایشان در آنجا جاوید اند این آیات خداست میخوانیم آنرا بر تو براستی و

اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَ
نمیخواهد خدا ستم کردن بر مردمان و خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و

إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بسوی خدا بازگردانیده شود همه کارها هستید شما بهترین امتی که بیرون آورده شد برای مردمان امر میکنید

بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ
بکار پسندیده و نهی میکنید از ناپسندیده و باور میدارید خدا را و اگر ایمان آوردندی

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ
اهل کتاب بهتر بودی ایشان را بعضی از ایشان مسلمان اند و اکثر ایشان

الْفَاسِقُونَ ۝ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ
بدکاران اند هرگز زیان نرسانند شما را مگر اندک رنجی و اگر کارزار کنند با شما پشت بسوی شما

الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا
کنند یعنی بگریزند باز نصرت داده نشوند زده شد برایشان خواری هرجا که یافته شوند

إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ
مگر بدست آویزی از خدا و دست آویزی از مردمان یعنی بعهد و ذمه و باز گشتند بخشمی از خدا و زده شد

عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ
بر ایشان خواری این بسبب آنست که کافر بودند بآیات خدای و میکشتند
الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝ لَيْسُوْا سَوَآءً
پیغمبران را بناحق این بسبب گناه کردن ایشانست و بسبب آنکه از حد میگذشتند نیستند همه برابر
مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ
از اهل کتاب گروهی هست ایستاده یعنی بر راستی که بر دوام میخوانند آیات خدا در اوقات شب و ایشان
يَسْجُدُوْنَ ۝ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ
سجده میکنند باور میدارند خدا را و روز قیامت را و میفرمایند بکار پسندیده
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ
و منع میکنند از ناپسندیده و شتابی میکنند در نیکیها و ایشان از
الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
شایسته کارانند و آنچه کنند از نیکی پس ناقدرشناسی کرده نشود با ایشان نسبت بعمل و خدا داناست
بِالْمُتَّقِيْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ
به پرهیزگاران هر آینه آنانکه کافر شدند دفع نکند از ایشان مالهای ایشان و اولاد ایشان
مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ مَثَلُ
از عذاب خدا چیزی و ایشانند باشندگان دوزخ ایشان آنجا جاوید اند صفت
مَا يُنْفِقُوْنَ فِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيْحٍ فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ
آنچه خرج میکنند درین زندگانی دنیا مانند صفت بادی است که در آن سرما سخت است رسید
حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ
زراعت گروهی را که ستم کردند بر خویشتن پس نابود ساخت آنرا و ستم نکرد بر ایشان خدا و لیکن
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا بِطَانَةً
بر خویشتن ستم میکردند ای مسلمانان دوست پنهانی مگیرید
مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا وَدُّوْا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ
از غیر خویش هم ایشان تقصیر نمیکنند به نسبت شما در فتنه انگیزی دوست داشتند رنج شما را هر آینه ظاهر شد
الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ اَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ
دشمنی از دهان ایشان و آنچه پنهان کرده است سینه ایشان سخت است تر هر آینه بیان کردیم برای شما نشانها

ان كنتم

یعنی از غیر مسلمانان

یهود بودند و منافقان یا یهود و ستی را شتند

إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ۝ هَا أَنتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
اگر دانا هستید آگاه شوید شما ای قوم که دوست میدارید ایشان را و ایشان دوست ندارند شما را
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
و ایمان می آرید بهمه کتاب الهی و ایشان چون ملاقات کنند با شما گویند ایمان آوردیم و چون تنها شوند
عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ
بگزند بر شما انگشتان خود را از خشم بگو بمیرید بخشم خویش هر آینه خدا
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن
داناست بآنچه در سینهاست اگر برسد شما را نعمت خدا ناخوش کند ایشان را و اگر
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ
برسد شما را محنتی خوشدل شوند بآن و اگر شکیب کنید و پرهیزکاری نمائید هیچ زیان نرساند شما را
كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ
مکر ایشان هر آینه خدا بآنچه میکنند در گیرنده است ۳ و یاد کن آنگاه که بیرون آمدی
أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝
از میان اهل خانه خود می نشاندی مسلمانان را در جاها برای جنگ و خدا شنوا و داناست
إِذْ هَمَّت طَّائِفَتَانِ مِنكُمْ أَن تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ
آنگاه که خواستند دو گروه از شما که بزدلی کنند و خدا کارساز ایشان بود و بر خدا
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ
باید که توکل کنند مسلمانان و هر آینه خدا فتح داد شما را روز بدر و شما خوار بودید
فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيَكُمْ
پس بترسید از خدا تا بود که شکر کنید چون میگفتی مسلمانان را آیا کفایت نمی کند
أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ ۝
که امداد کند پروردگار شما به سه هزار از فرشتگان فرود آورده شده
بَلَىٰ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ
بلی اگر صبر کنید و پرهیزکاری نمائید و بیایند کافران بسوی شما با این جوش خود امداد کند
رَبُّكُم بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ
پروردگار شما به پنج هزار کس از فرشتگان نشان کرده و نکرد خدا تعالی این مدد را

الربع

إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ ۗ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ
مگر برای مژده دادن شما و برای آنکه آرام گیرد دل شما بآن و نیست فتح مگر از نزدیک
اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ
خدا غالب استوارکار چنین کرد تا هلاک کند طایفه را از کافران یا مغلوب سازد
فَيَنقَلِبُوا خَائِبِينَ ۝ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
پس باز گردند بی مراد نارسیده نیست ترا ازین کار چیزی یا بمهربانی باز گردد بر ایشان
أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
یا عذاب کند ایشان را زیرا که ایشان ستمکاراند و خدای راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است
يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا
می آمرزد هرکرا خواهد و عذاب میکند هرکرا خواهد و خدا آمرزنده مهربان است ای
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ
مومنان مخورید سود را دوچندان توبرتو و بترسید از خدا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝ وَأَطِيعُوا
تا باشد که رستگار شوید و پناه گیرید از آتشی که آماده کرده شده است برای کافران و فرمان برید
اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن
خدا را و پیغمبر را تا شاید که بر شما مهربانی کرده شود و شتاب کنید بسوی آمرزش از
رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ
پروردگار خویش و بسوی بهشتی که پهنای او مانند آسمانها و زمین است آماده شده برای پرهیزکاران آنانکه
يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ
خرج میکنند در آسایش و سختی و فرو خورندگان خشم و عفو کنندگان تقصیر
عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً
از مردمان و خدا دوست میدارد نیکوکاران را و آنانکه چون کار زشت کنند
أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ
یا ستم کنند برخود یاد کنند خدا را پس آمرزش خواهند برای گناهان خود و کیست که بیامرزد
الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝
گناهان را مگر خدا و پیوسته نباشند بر آنچه کردند دانسته

أُولَٰئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّٰتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

آنگروه یا داش ایشان آمرزش است از پروردگار ایشان و بوستانها میرود زیر آن

الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَٰمِلِينَ ۝ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ

جویها جاویدان در آنجا و نیک است اجر طاعت کنندگان هرآینه گذشته است پیش از شما

سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

واقعها پس سیر کنید در زمین و ببینید چگونه بود آخر کار دروغ دارندگان

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَلَا تَهِنُوا

این واضح کردن برای مردمان است و راه نمودن و پند دادن برای پرهیزکاران و سست مشوید

وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ إِن يَمْسَسْكُمْ

و اندوهناک مباشید و شمائید غالب اگر مسلمان هستید اگر برسد شما را

قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۚ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ

زخمی پس رسیده است جماعه کافران را زخمی مانند آن یعنی در بدر و این حادثها را میگردانیم از

النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَ

مردمان برای فواید بسیار تا تمیز سازد خدا مومنان را و شهید گرداند بعضی را از شما و

اللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّٰلِمِينَ ۝ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ

خدا دوست نمیدارد ستمگاران را و تا کامل عیار کند مسلمانان را و نابود سازد

الْكَٰفِرِينَ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ

کافران را آیا گمان کردید که درآئید به بهشت و هنوز متمیز نساخته است خدا

الَّذِينَ جَٰهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّٰبِرِينَ ۝ وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ

مجاهدان را از شما و پیش از آنکه جدا کند صابران را و هرآینه شما آرزو میکردید

الْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ۝

مرگ را یعنی شهادت را پیش از آنکه ملاقات آن کنید پس معاینه کردید آنرا و شما می نگریستید

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ أَفَإِن مَّاتَ

و نیست محمد مگر پیغمبر هرآینه گذشته اند پیش از وی پیغمبران آیا اگر بمیرد

أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَٰبِكُمْ ۚ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ

یا کشته شود برگردید بر پاشنهاء خود یعنی مرتد شوید و هر که برگردد بر پاشنهاء خود پس هیچ زیان نرساند خدا را

شيئا وسيجزي الله الشكرين وما كان لنفس ان تموت الا باذن
و خدا ثواب خواهد داد شکر گذاران را و نیست هیچ شخص را که بمیرد الا باراده
الله كتبا مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها ومن يرد
خدا نوشته شده است تقید وقت و هر که خواهد جزاء دنیا بدهیمش از ثواب دنیا و هر که خواهد
ثواب الاخرة نؤته منها وسنجزي الشكرين وكاين من
جزاء آخرت بدهیمش از ثواب آخرت و نزدیک است که جزاء نیک دهیم شکر گذاران را و بسا
نبي قتل معه ربيون كثير فما وهنوا لما اصابهم في سبيل
پیغمبر که قتال کردند با کفار همراه او خدا پرستان بسیار پس سستی نکردند بسبب آنکه رسید ایشان را در راه
الله وما ضعفوا وما استكانوا والله يحب الصبرين وما كان
خدا و ناتوانی نکردند و بیچارگی ننمودند و خدا دوست میدارد صابران را و نبود
قولهم الا ان قالوا ربنا اغفر لنا ذنوبنا واسرافنا في امرنا
سخن این خدا پرستان بجز آنکه گفتند ای پروردگار ما بیامرز ما را گناهان ما را و از حد گذشتن ما در کار ما
وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكفرين فاتيهم الله
و استوار بکن پای ما را و نصرت ده ما را بر قوم کافران پس عطا کرد ایشان را خدا
ثواب الدنيا وحسن ثواب الاخرة والله يحب المحسنين
جزاء نیک در دنیا جزاء نیک در آخرت و خدا دوست میدارد نیکوکاران را
يايها الذين امنوا ان تطيعوا الذين كفروا يردوكم على
ای مومنان اگر فرمان کافران کنید باز گردانند شما را بر
اعقابكم فتنقلبوا خسرين بل الله موليكم وهو خير النصرين
پاشنهای شما پس بگردید زیانکار شوید بلکه خدا یاری دهنده شماست و او بهترین یاری دهندگان است
سنلقي في قلوب الذين كفروا الرعب بما اشركوا بالله ما
زود باشد که بیندازیم در دل کافران بزدلی بسبب آنکه شریک مقرر ساختند با خدا چیزی
لم ينزل به سلطنا وماويهم النار وبئس مثوى الظلمين و
که هیچ حجت فرود نیاورده خدا برای او و جای ایشان دوزخ است و او بد جایگاه ستمکاران است و
لقد صدقكم الله وعده اذ تحسونهم باذنه حتى اذا فشلتم
هر آینه راست کرد خدا در حق شما وعده خود را چون میکشتید کافران را بحکم خدا تا وقتیکه بزدلی کردید

وتنازعتم

و بهترین احسان آنست از احسان که نیکوئی کنند بجای جمعی که با ایشان بدی کرده باشند روزی
حسین بن علی رضی الله عنهما با جمعی مهمانان بر سر خوانی نشسته بود خادمش با کاسه آش گرم
بمجلس درآمد و از غایت دهشت پایش بگوشهٔ بساط برآمد کاسه بر سر شاهزاده افتاد و شکسته
و آتش بر رخساره مبارکش فرو ریخت حسین از روی تادیب نه از روی تعذیب در و نگریست
بر زبان خادم جاری شد والکاظمین الغیظ حسین فرمود که خشم فرو خوردم خادم گفت والعافین
عن الناس حسین گفت عفو کردم خادم تتمه آیت برخواند که والله یحب المحسنین حسین جواب داد که
که از مال خود ترا آزاد کردم ■ بد بود مکافات کردن بدی • بر اهل صورت بود بخردی • بمعنی کسانی که
پی برده اند • بدی دیده و نیکوئی کرده اند ■ آورده اند که امام اعظم را رض کسی طپانچه زد امام فرمود
که من هم میتوانم که ترا طپانچه زنم لیکن نزنم و قادرم بر آنکه با خلیفه از تو شکایت کنم اما نکنم و توانم که سحرگاه
از جفای تو بحضرت الله بنالم ولی ننالم و میسرم میشود که بقیامت کمر خصومت بربندم و داد خود از تو بستانم
و این نیز نکنم و اگر فردا امر از رستگاری باشد و شفاعت من در پذیرند بی تو قدم در بهشت ننهم ■ مردی گمان مبر
که بزور است و بر دلی • با خشم گر برآیی دانم که کاملی • ۱۲ حسینی

[illegible] رضی الله عنهم

وتنازعتم في الامر وعصيتم من بعد ما اريكم ما تحبون ط
و نزاع کردید در کار خویش و نافرمانی کردید بعد از انکه نمود بشما انچه میخواستید
منكم من يريد الدنيا ومنكم من يريد الاخرة ثم صرفكم عنهم
از شما کسی بود که میخواست دنیا و از شما کسی بود که میخواست آخرت را انگاه باز گردانید شما را
ليبتليكم ولقد عفا عنكم ط والله ذو فضل على المؤمنين ٭
تا امتحان کند شما را و هر اینه درگذرانید از شما و خدا صاحب رحمت است بر مومنان
اذ تصعدون ولا تلون على احد والرسول يدعوكم
انگاه که دور میرفتید در گریختن و متوجه نمیشدید بر هیچکس و پیغمبر میخواند شما را
في اخريكم فاثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا على ما فاتكم ولا ما
در جماعه که پس پشت شما بود پس داد شما را خدا اندوهی با اندوهی تا اندوهگین نشوید بر آنچه از دست شما رفت و نه بر آنچه
اصابكم ط والله خبير بما تعملون ٭ ثم انزل عليكم من بعد الغم
رسید بشما و خدا با خبر است بآنچه میکنید باز فرود آورد بر شما پس از اندوه
امنة نعاسا يغشى طائفة منكم وطائفة قد اهمتهم انفسهم يظنون
ایمنی که پینکی بود می پوشید گروهی را از شما و گروهی دیگر بود که اندوهناک ساخته بود ایشان را گمان میکردند
بالله غير الحق ظن الجاهلية ط يقولون هل لنا من الامر من شيء ط
بخدا ناحق گمان کفر را میگفتند آیا هست ما را ازین کار چیزی
قل ان الامر كله لله ط يخفون في انفسهم ما لا يبدون لك ط يقولون
بگو کار تمام خدا راست پنهان میدارند در دل خویش آنچه آشکارا نمیکنند برای تو میگویند
لو كان لنا من الامر شيء ما قتلنا ههنا ط قل لو كنتم في بيوتكم
اگر بودی ما را ازین کار چیزی کشته نمیشدیم در اینجا بگو اگر می بودید در خانهای خویش
لبرز الذين كتب عليهم القتل الى مضاجعهم وليبتلي الله ما في
هر اینه بیرون می آمدندی آنکه مقدر شده است بر ایشان کشته شدن بسوی کشتنگاه خویش و این کار برای آن
صدوركم وليمحص ما في قلوبكم ط والله عليم بذات الصدور ٭
تا بیازماید خدا آنچه در سینه شماست و تا کامل عیار سازد آنچه در دل شماست و خدا داناست بآنچه در سینهاست
ان الذين تولوا منكم يوم التقى الجمعان انما استزلهم الشيطان
هر اینه کسانیکه روی گردانیدند از شما روزی که بهم آمدند دو جماعه یعنی کافران و مسلمانان جز این نیست که لغزانید ایشانرا شیطان

از ایشان یعنی فرار گردید
نشوید بر آنچه از دست شما رفت
ما را اختیاریست و بتدبیر ما کار میکنند
کرده شد که در علم الٰهی مقدر بود
و تا ماند خدا آنچه در
التلطف

۲۶

ع ۱۶

بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا
شومی بعض آنچه کردند و هر اینه عفو کرد خدا از ایشان هر اینه خدا آمرزنده بردبار است ای
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ
مومنان نباشید مانند آنانکه کافر شدند و گفتند در حق برادران خویش
إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا
وقتی که سفر کنند در زمین یا باشند بجهاد بیرون آمده اگر میبودند ایشان نزدیک ما نمی مردند
وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ
و کشته نمی شدند تا گرداند خدا این سخن را دریغ در دل ایشان و خدا زنده میکند و میمیراند
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَوْ مُتُّمْ
و خدا بانچه میکنید بیناست و اگر کشته شدید در راه خدا یا مردید
لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۞ وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ
هر اینه آمرزشی از خدا و بخشایشی بهتر است از آنچه جمع میکنید و اگر مردید یا کشته شدید
لَإِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُونَ ۞ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ
البته بسوی خدا بر انگیخته خواهید شد پس بسبب مهربانی از خدا نرم شدی برای ایشان و اگر میشدی
فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
درشت خوی سخت دل پراکنده میشدند از حوالی تو پس درگذار از ایشان و آمرزش خواه
لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ
برای ایشان و مشورت کن با ایشان در این کار پس هرگاه که قصد محکم کردی پس اعتماد کن بر خدا هر اینه خدا
يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۞ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
دوست میدارد توکل کنندگان را اگر نصرت دهد شما را خدا هیچکس غالب نیست بر شما و اگر بی یاری بگذارد
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
پس کیست که نصرت دهد شما را بعد از وی و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان
وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
و هرگز خیانت از نبی نمی آید و هر که خیانت کند خواهد آورد آنچه را که خیانت کرده است روز قیامت بعده
تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞ أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ
تمام داده شود هر شخص را جزاء آنچه کرده است و ایشان ستم کرده نشوند آیا کسی که در پی خشنودی خدا رفت

یعنی چون میرفتند در یکجالت

كمن باء بسخط من الله ومأوىه جهنم وبئس المصير هم
مانند کسی که باز گشت بخشم خدا و جای او دوزخ است و بد جا است ایشان
درجت عند الله والله بصير بما يعملون لقد من الله على
بمراتب اند نزدیک خدا و خدا بیناست بانچه میکنند هر اینه نعمت نهاد خدا
المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم ءايته
بر مومنان آنگاه که فرستاد در میان ایشان پیغمبری از قوم ایشان میخواند بر ایشان آیات او
ويزكيهم ويعلمهم الكتب والحكمة وان كانوا من قبل
و پاک میسازد ایشان را و می آموزد ایشان را کتاب و علم و هر اینه بودند پیش ازین
لفي ضلل مبين اولما اصبتكم مصيبة قد اصبتم مثليها
در گمراهی آشکارا آیا چون رسید بشما مصیبتی به تحقیق رسانیده بودید دو چندان
قلتم انى هذا قل هو من عند انفسكم ان الله على كل شيء
گفتید از کجا آمد این مصیبت بگو آن از نزدیک نفوس شماست هر اینه خدا بر همه چیز
قدير وما اصبكم يوم التقى الجمعن فباذن الله وليعلم
توانا است و آنچه رسید بشما روزی که بهم آمدند دو گروه باراده خدا بود و تا معلوم سازد
المؤمنين وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا قاتلوا
مومنان را و تمیز سازد آنانرا که منافق شدند و گفته شد ایشانرا بیائید جنگ کنید
في سبيل الله او ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لاتبعنكم هم
در راه خدا یا دفع کنید کافرانرا گفتند اگر میدانستیم جنگ کردن پیروی کنیم شما را ایشان
للكفر يومئذ اقرب منهم للايمان يقولون بافواههم
بسوی کفر آن روز نزدیکتر بودند از ایشان بجانب ایمان میگویند بدهان خویش
ما ليس في قلوبهم والله اعلم بما يكتمون الذين قالوا
آنچه نیست در دلهای ایشان و خدا داناتر است بانچه پنهان میکنند آنانکه گفتند
لاخوانهم وقعدوا لو اطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن انفسكم
در حق برادران خویش اگر فرمان ما بردندی کشته نمیشدندی بگو دفع کنید از خویش
الموت ان كنتم صدقين ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله
مرگ را اگر راست گو هستید و مپندار کسانی را که کشته شدند در راه خدا

یعنی از جلاد خویش مصلحت جنگ

امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون فرحين بما اتيهم الله
بلکه زنده اند نزدیک پروردگار خویش روزی داده میشوند شادان بانچه عطا کرده است ایشانرا خدا

من فضله ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم الا خوف
از فضل خود و خوشوقت میشوند بسبب آنانکه هنوز بایشان نه پیوسته اند از پس ایشان آنکه نیست ترسی

عليهم ولا هم يحزنون ۞ يستبشرون بنعمة من الله وفضل
بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند خوشوقت میشوند بنعمت خدا و فضل او

وان الله لا يضيع اجر المؤمنين ۞ الذين استجابوا لله والرسول
و بآنکه خدا ضایع نمیکند مزد مومنان را ۳ کسانیکه قبول کردند حکم خدا و رسول را

من بعد ما اصابهم القرح للذين احسنوا منهم واتقوا اجر
بعد از آنکه رسید بود بایشان زخم برای آنانکه از ایشان نیکوکاری و پرهیزگاری کردند مزد

عظيم ۞ الذين قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لكم
بزرگ است آنانکه گفتند بایشان مردمان که کافران لشکر جمع کرده اند برای شما

فاخشوهم فزادهم ايمانا وقالوا حسبنا الله ونعم الوكيل
پس بترسید از ایشان پس افزود ایشانرا ایمان و گفتند بس است ما را خدا و نیک کارساز است

فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان
پس باز گشتند ایشان بنعمت از خدا و فضل او نرسید بایشان هیچ رنج و پیروی خشنودی

الله والله ذو فضل عظيم ۞ انما ذلكم الشيطن يخوف
خدا کردند و خدا صاحب فضل بزرگ است جز این نیست که مرد دیده شیطان است میترساند

اولياءه فلا تخافوهم وخافون ان كنتم مؤمنين ۞ ولا
دوستان خود را یعنی ضعیف الاسلام را پس مترسید از ایشان و بترسید از من اگر مومن هستند و

يحزنك الذين يسارعون في الكفر انهم لن يضروا الله
اندوهگین نکنند ترا یا محمد آنانکه می شتابند در نصرت کفر هر اینه ایشان هیچ زیان نرسانند خدا را

شيئا يريد الله الا يجعل لهم حظا في الاخرة ولهم عذاب عظيم
هیچ خواهد خدا آنکه نگرداند ایشانرا بهره در آخرت و مر ایشانرا عذاب بزرگ است

ان الذين اشتروا الكفر بالايمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب
هر اینه آنانکه خریدند یعنی اختیار کردند کفر را عوض ایمان هیچ زیان نرسانند خدا را و ایشانرا عذاب

الیم

ع

المؤمنين ۞ القرح ۞
معانقة عند المتقدمين ۱۲ دره

[illegible]

اليم ۝ ولا يحسبن الذين كفروا انما نملي لهم خير لانفسهم انما

دردناک بوده و گمان نکنند کافران که مهلت دادن ایشان را بهتر است در حق ایشان جز این نیست

نملي لهم ليزدادوا اثما ولهم عذاب مهين ۝ ما كان الله ليذر

که درنگ میدهیم ایشان را تا زیاده شوند در گناهکاری و ایشان راست عذابی خوار کننده هرگز خدا نگذارد

المؤمنين على ما انتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما

مسلمانان را بر آنچه الحال شما اید بر آن تا آنکه جدا کند ناپاک را از پاک و هرگز

كان الله ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رسله

مطلع نکند خدا شما را بر غیب و لیکن خدا برمیگزیند از پیغمبران خود

من يشاء فامنوا بالله ورسله وان تؤمنوا وتتقوا فلكم اجر

هرکرا خواهد پس ایمان آرید بخدا و پیغمبران او و اگر ایمان آرید و تقوی کنید شما راست مزد

عظيم ۝ ولا يحسبن الذين يبخلون بما اتىهم الله من فضله

بزرگ و باید که گمان نکنند آنانکه بخل میکنند بآنچه عطا کرده است خدا ایشان را از فضل

هو خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيمة

این بخل را بهتر برای خویش بلکه او بد است برای ایشان زود است که بشکل طوق گردانیده شود آنچه بخل

ولله ميراث السموت والارض والله بما تعملون خبير ۝ لقد

و خدا راست میراث آسمانها و زمین و خدا بآنچه میکنید داناست هرآینه

سمع الله قول الذين قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء سنكتب

شنید خدا سخن آنانکه گفتند که خدا فقیر است و ما توانگرانیم زود است بنویسیم

ما قالوا وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب الحريق

آنچه گفتند و کشتن ایشان پیغمبران را بناحق و گوئیم بچشید عذاب سوزنده

ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس بظلام للعبيد ۝ الذين

این عذاب بسبب عملی است که پیش فرستاده دستهای شما و بسبب آنکه خدا ستم کننده نیست بر بندگان آنانکه

قالوا ان الله عهد الينا الا نؤمن لرسول حتى ياتينا بقربان

گفتند که خدا حکم فرستاده است بسوی ما که ایمان نه آریم هیچ پیغمبر تا آنکه بیارد قربانی

تاكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينت وبالذي قلتم

که بخورد او را آتش بگو آورده اند نزدیک شما پیغمبران پیش از من معجزهای و آنچه که شما گفتید

بخل کرده اند بآن روز قیامت

فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ . فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ
پس چرا کشتید ایشان را اگر راست گو هستید پس اگر بدروغ نسبت کردند ترا بدروغ گروانیده بودند
مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ . كُلُّ نَفْسٍ
پیش از تو آوردند حجتها را و صحیفه ها را و کتاب روشن هر شخص
ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ
چشنده موت است و جز این نیست که تمام داده خواهید شد مزد خویش را روز قیامت پس هر که دور داشته
عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ
از دوزخ و در آورده شد به بهشت پس هر آینه مراد رسید و نیست زندگانی دنیا مگر بهره
الْغُرُوْرِ . لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ
فریبنده البته آزمایش کرده خواهید شد شما در اموال شما و جانهای شما و خواهید شنید از آنانکه
اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى كَثِيْرًا
پیش از شما کتاب داده شده اند و از مشرکان سرزنش بسیار
وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ . وَاِذْ اَخَذَ
و اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمائید هر آینه این خصلت از کارهاء مقصود است و یاد کن چون گرفت
اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ
خدا عهد اهل کتاب که البته بیان کنید کتاب را برای مردمان و نپوشید آنرا
فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَبِئْسَ مَا
پس بینداختند آن عهد را پس پشت خویش و گرفتند عوض وی بهاء اندک پس بد چیزیست که
يَشْتَرُوْنَ . لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ
میستانند مپندار کسانی را که شادمان میشوند بآنچه کردند و دوست میدارند
اَنْ يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ
که ستوده شوند بآنچه نکرده اند مپندار ایشانرا در خلاص از عذاب
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ . وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
و ایشانراست عذاب درد دهنده و خدا یراست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه
شَيْءٍ قَدِيْرٌ . اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
چیز تواناست هر آینه در آفرینش آسمانها و زمین و آمد شد شب و روز

لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيَامًا وَّقُعُوْدًا

نشانها است خداوندان خرد را آنانکه یاد میکنند خدا را ایستاده و نشسته

وَّعَلٰى جُنُوْبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِىْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ

و بر پهلوهای خویش خفته و تامل میکنند در آفرینش آسمانها و زمین میگویند ای پروردگار ما نیافریدی

هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۔ رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ

این را باطل پاکی است ترا پس نگاه دار ما را از عذاب آتش ای پروردگار ما براستیکه تو هر کرا در آری

النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۭ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۔ رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا

بدوزخ بتحقیق رسوا کردی او را و نیست ستمکاران را هیچ یاری دهنده ای پروردگار ما بدرستیکه ما شنیدیم

مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا

ندا کننده را که آواز بلند میخواند بسوی ایمان که ایمان آرید به پروردگار خویش پس ایمان آوردیم ای پروردگار ما پس بیامرز ما را

ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ۚ رَبَّنَا وَاٰتِنَا

گناهان ما را و دور کن از ما بدیهای ما را و بمیران ما را با نیکوکاران ای پروردگار ما و بده ما را

مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ

آنچه وعده کرده ما را بر زبان رسولان خود و رسوا مکن ما را روز قیامت هر آینه تو خلاف

الْمِيْعَادَ ۔ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّىْ لَآ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ

وعده نمیکنی پس قبول کرد دعای ایشان را پروردگار ایشان که من ضایع نمیسازم عمل هیچ عمل کننده از شما

مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا

از مرد یا زن بعض شما از جنس بعض است پس آنانکه هجرت کردند و بیرون کرده شدند

مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْذُوْا فِىْ سَبِيْلِىْ وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ

از خانهای خویش و رنجانیده شدند در راه من و جنگ کردند و کشته شدند البته دور کنم از ایشان

سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ

گناهان ایشان را و البته در آرم ایشان را در باغهای که میرود زیر آن جویها پاداش از

عِنْدِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الثَّوَابِ ۔ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ

نزدیک خدا و خدا نزدیک اوست پاداش نیک باید که نفریبد ترا آمد شد

كَفَرُوْا فِى الْبِلَادِ ۭ مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۣ ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

کافران در شهرها این بهره مندی اندک است بعد از آن جای ایشان دوزخ است و وی بد جای است

لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنت تجري من تحتها الانهر
لیکن آنانکه ترسیدند از پروردگار خود ایشانرا بوستانها بود زیر آن جویها
خلدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير للابرار وان
جاویدان در آنجا تحفه از نزدیک خدا و آنچه نزدیک خداست بهترست نیکوکاران را و هر آینه
من اهل الكتب لمن يؤمن بالله وما انزل اليكم وما انزل اليهم
از اهل کتاب کسی هست که ایمان می آرند بخدا و بآنچه فرود آورده شد بسوی شما و بآنچه فرود آورده شد بسوی ایشان
خشعين لله لا يشترون بايت الله ثمنا قليلا اولئك لهم اجرهم
فروتنی کنندگان برای خدا نمی ستانند عوض آیتهای خدا بهاء اندک آن گروه ایشانراست مزد ایشان
عند ربهم ان الله سريع الحساب يايها الذين امنوا
نزدیک پروردگار ایشان هر آینه خدا زود حساب کننده است ای مومنان
اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله لعلكم
صبر کنید و محنت کشید و برای جهاد آماده باشید و بترسید از خدا باشد که
تفلحون
رستگار شوید

سورة النساء مدنية وهي مائة وست وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يايها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة
ای مردمان بترسید از پروردگار خویش که بیافرید شما را از یک تن
وخلق منها زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء و
و آفرید از آن یک تن زن او را و منتشر ساخت از این دو کس مردان بسیار و زنان بیشمار و
اتقوا الله الذي تساءلون به والارحام ان الله كان عليكم
بترسید از آن خدا که از یکدیگر بنام او سوال میکنید و بترسید از قطع قبیله داری هر آینه خداست
رقيبا وءاتوا اليتمى امولهم ولا تتبدلوا الخبيث بالطيب
نگاهبان شما و بدهید یتیمان اموال ایشان را و بدل مکنید ناپاکیزه را بپاکیزه
ولا تاكلوا امولهم الى امولكم انه كان حوبا كبيرا
و مخورید اموال ایشان بهم آورده باموال خویش هر آینه این گناه بزرگست

فواید مال اینست

وان خفتم الا تقسطوا فی الیتمی فانکحوا ما طاب لکم من النساء
واگر دانید که عدل نتوانید کرد در حق دختران یتیمه پس نکاح کنید آنچه خوش آید شما را از سایر زنان
مثنی وثلث وربع فان خفتم الا تعدلوا فواحدة او ما ملکت
دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر دانید که درین صورت نیز عدل نتوانید کرد پس نکاح کنید یکی زن را یا آنکه
ایمانکم ذلک ادنی الا تعولوا واتوا النساء صدقتهن نحلة
دستهای شما این نزدیکترست بآنکه جور نکنید و بدهید زنان را مهرهای ایشان که عطیه از خداست بدل شاد
فان طبن لکم عن شیء منه نفسا فکلوه هنیئا مریئا
پس اگر این زنان بخوشنودی بخشند بر شما را و بگذرند از بعض مهر پس بخورید آنرا سازگار و خوشگوار
ولا تؤتوا السفهاء اموالکم التی جعل الله لکم قیاما وارزقوهم
و مدهید بیخردان را اموال خود که گردانیده است خدا آنرا سبب استقامت معیشت برای شما و بخورانید
فیها واکسوهم وقولوا لهم قولا معروفا وابتلوا الیتمی حتی
و بپوشانید ایشانرا از آن اموال و بگوئید بایشان سخن نیکو و امتحان کنید یتیمان را بیغ در ایام
اذا بلغوا النکاح فان انستم منهم رشدا فادفعوا الیهم
آنگاه که رسند بحد نکاح یعنی بالغ شوند پس اگر دریافتید از ایشان حسن تدبیر پس رسانید بایشان
اموالهم ولا تاکلوها اسرافا وبدارا ان یکبروا ومن کان
اموال ایشان را و مخورید آن اموال را یعنی در صغر ایشان باسراف و شتابی از ترس آنکه بزرگ شوند و هرکه باشد
غنیا فلیستعفف ومن کان فقیرا فلیاکل بالمعروف فاذا
توانگر پس باید که پرهیزگاری کند و هرکه فقیر باشد پس باید که بخورد بوجه پسندیده پس چون
دفعتم الیهم اموالهم فاشهدوا علیهم وکفی بالله حسیبا
رسانید بایشان اموال ایشانرا گواه گیرید برایشان و بس است بحقیقت خدا حساب کننده
للرجال نصیب مما ترک الولدان والاقربون وللنساء
مردان راهست بهره ازانچه بگذارند پدر و مادر و خویشان و زنان را نیز
نصیب مما ترک الولدان والاقربون مما قل منه او کثر
حصه است ازانچه بگذارند پدر و مادر و خویشان ازانچه کم باشد مال یا بسیار
نصیبا مفروضا واذا حضر القسمة اولوا القربی والیتمی
حصه مقرر کرده شده و چون حاضر شوند نزدیک قسمت میراث خویشان و یتیمان

عقوبت خورندگان مال یتیمان

وَالْمَسٰكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَلْيَخْشَ

و گدایان پس بدهید ایشانرا چیزی ازان یعنی بطریق استحباب و بگوئید بایشان سخن نیکو و باید که بترسند

الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعٰفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ

از خدا آنانکه اگر بگذارند بعد خود اولاد ناتوان خایف باشند بر ایشان پس باید از خدا بترسند

وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوٰلَ الْيَتٰمٰى ظُلْمًا

و باید که بگویند سخن استوار هر اینه آنانکه میخورند اموال یتیمان بظلم

إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝ يُوصِيكُمُ اللّٰهُ

جزین نیست که میخورند در شکمهای خویش آتش را و در آیند بدوزخ حکم میکند خدا

فِي أَوْلٰدِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً

در حق اولاد شما که مرد راست مانند حصه دو زن پس اگر اولاد میت همه دختران باشند

فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وٰحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ

زیاده از دو پس ایشانراست دو سیم حصه از آنچه میت گذاشته است و اگر دختر یک باشد پس او راست نیم ترکه

وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وٰحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

و پدر و مادر میت را هر یکی را از ایشان ششم حصه از آنچه بگذاشته است اگر باشد میت را فرزندی

فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهُ وَلَدٌ وَّوَرِثَهُ أَبَوٰهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ

پس اگر نباشد او را فرزندی و وارث او پدر و مادر او شدند پس مادرش را سیم حصه پس اگر باشند میت را

إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ

برادران پس مادرش را ششم حصه بعد از ادای وصیتی که میت کرده باشد یا بعد ادای دین

اٰبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً

پدران شما و پسران شما نمیدانند که کدام یک ایشان نزدیکتر است در نفع رسانیدن شما حصه معین کرده شده

مِّنَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ

از جانب خدا هر اینه هست خدا دانا استوار کار است و شما راست نیمه آنچه بگذاشته اند

أَزْوٰجُكُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ

زنان شما اگر نباشد ایشانرا فرزندی پس اگر ایشانرا فرزندی باشد شما راست

الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ

چهارم حصه از آنچه بگذاشتند زوجات شما از پس وصیتی که زوجات شما وصیت کرده باشند یا پس ادای قضا ادای دین که در ذمه ایشان باشد

وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
و مر زنان راست چهار یکی از انچه شما بگذاشتید اگر نباشد شما را فرزندی پس اگر باشد شما را فرزندی
فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ
پس زنان راست هشتم حصه از انچه بگذاشته اید بعد اداء وصیتی که بآن فرموده باشید یا اداء دین
وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ
و اگر مرد مرده که از وی میراث میخواهند یا زن مرده کلاله باشند و او را برادری هست یا خواهری
فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ
پس هر یک از ایشان راست ششم حصه پس اگر ایشان زیاده ازین باشند پس ایشان
شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ
باهم شریک اند در سیم حصه بعد اداء وصیتی که بآن فرموده شد یا بعد اداء دین بغیر آنکه ضرر
وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ • تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ
حکم کرده شده است از جانب خدا و خدا دانا بردبار است این همه حد ها مقرر کرده خداست و هر که
يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فرمان برداری کند خدا و رسول او را در آرد ش به بهشتها که میرود زیر آن جویها
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ • وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
جاوید ان در انجا اینست مطلب یابی بزرگ و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را
وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ
و تجاوز از حدها مقرر کرده او در آرد ش بآتش جاوید و او راست عذاب رسوا کننده
وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
و از زنان شما آنانکه زنا میکنند پس گواه طلبید بر ایشان
أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى
چهار مرد از جنس خویش یعنی از مسلمانان پس اگر گواهی دادند محبوس کنید ایشانرا در خانها تا آنکه
يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا • وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا
عمر ایشانرا تمام کند مرگ یا مقرر کند خدا تعالی بر ایشان راهی و آن دو کس که زنا کنند
مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ
از شما آزار دهید ایشانرا پس اگر توبه کردند و نیکوکاری پیش گرفتند پس اعراض کنید از تعذیب ایشان بر آئینه خدا

خواه زن یکی باشد خواه زیاده هم در ربع شریک اند ۴

و معنی کلاله آنست که پدر و فرزند نداشته باشد

رساننده باشد

٤٨

كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا • إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوٓءَ
بست بازگردنده مهربان بجز این نیست که وعده قبول توبه لازم بر خداست برای آنکه میکنند معصیت

بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٍ فَأُولٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
بنادانی بعدازان توبه کنند از نزدیکی یعنی پیش از حضور مرگ پس آنگروه برحمت باز گردد خدا بر ایشان

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا • وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ
و هست خدا دانا استوارکار و نیست وعده قبول توبه آنکسانرا که میکنند معاصی

حَتّٰىٓ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّى تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِينَ
تا آنگاه که پیش آید کسی را ازایشان مرگ گوید هر آینه من توبه کردم الحال و نه آنکسانرا که

يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولٰٓئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا • يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
کافر بمیرند این گروه آماده ساختیم برای ایشان عذاب دردنده ای

اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
مومنان حلال نیست شما را آنکه میراث گیرید زنان را و ایشان ناخوش باشند و منع نکنید ایشان را

لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّآ أَن يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ
تا بدست آرید بعض آنچه داده اید ایشان را تا وقتیکه بکنند کار بد آشکارا میتوان آید ازاد

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰىٓ أَن تَكْرَهُوا
و زندگانی کنید با زنان بوجه پسندیده زیرا که اگر ناپسند کنید ایشان را پس شاید که ناپسند کنید

شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا • وَإِنْ أَرَدتُّمُ اسْتِبْدَالَ
چیزیرا و پیدا کند خدای تعالی دران چیز خیر بسیار و اگر خواهید بدل کردن

زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدٰىهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا
زن بجای زنی و داده باشید یکی را ازایشان قنطار پس باز مگیرید

مِنْهُ شَيْـًٔا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا • وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ
ازان مال چیزی آیا میگیرید آنرا بستم و تعدی آشکارا و چگونه گیرید آنرا

وَقَدْ أَفْضٰى بَعْضُكُمْ إِلٰى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثٰقًا غَلِيظًا •
و حال آنکه رسیده است بعض شما به بعض یعنی مباشرت کردید و گرفتند زنان از شما عهد محکم را

وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُم مِّنَ النِّسَآءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ
و نکاح مکنید کسی را که نکاح با او کرده باشند پدران شما از زنان لیکن آنچه گذشت عفو است

انه كان فاحشة ومقتا وساء سبيلا ۝ حرمت عليكم امهتكم

بدرستیکه این هست کار بد و مبغوض واین بد راهی است حرام کرده شد بر شما مادران شما

وبنتكم واخوتكم وعمتكم وخلتكم وبنت الاخ وبنت الاخت

و دختران شما و خواهران شما و خواهران پدران شما و خواهران مادران شما و دختران برادران و دختران خواهران

وامهتكم التي ارضعنكم واخوتكم من الرضاعة وامهت نسائكم

و مادران شما آنهائی که شیر دادند شما را و خواهران شما از جهت شیر خوردن و مادران زنان شما

وربائبكم التي في حجوركم من نسائكم التي دخلتم بهن فان لم تكونوا

و دختران زنان شما که در کنار شما پرورش یابند از بطن آن زنان که وطی کردید با ایشان پس اگر وطی نکرده

دخلتم بهن فلا جناح عليكم وحلائل ابنائكم الذين من

باشید ایشان را هیچ گناه نیست بر شما و زنان پسران شما که از

اصلابكم وان تجمعوا بين الاختين الا ما قد سلف ان الله كان

پشت شما اند و حرام کرده شد آنکه جمع کنید میان دو خواهر لیکن آنچه گذشت بدرستیکه خدا هست آمرزنده

غفورا رحيما ۝ والمحصنت من النساء الا ما ملكت ايمانكم

آمرزنده مهربان و حرام کرده شد زنان شوهردار مگر آنچه مالک شده است دست شما

كتب الله عليكم واحل لكم ما وراء ذلكم ان تبتغوا باموالكم

لازم ساخته است خدا بر شما و حلال کرده شد شما را ماسوی این همه محرمات حلال کرده که طلب نکاح کنید با مالهای خود

محصنين غير مسفحين فما استمتعتم به منهن فاتوهن اجورهن

عفت کنان نه شهوت رانان پس آنچه لذت گرفتید با او از زنان بدهید ایشان را مهرهای ایشان

فريضة ولا جناح عليكم فيما ترضيتم به من بعد الفريضة

مقرر کرده شده و نیست گناه بر شما در آنچه با یکدیگر راضی شوید بعد مهر مقرر

ان الله كان عليما حكيما ۝ ومن لم يستطع منكم طولا ان ينكح

بدرستیکه خدا هست دانا استوارکار و هرکه نتواند از شما از جهت توانگری که نکاح کند

المحصنت المؤمنت فمن ما ملكت ايمانكم من فتيتكم

زنان آزاد مسلمان را پس باید که نکاح کند از آنچه مالک شده است دست شما یعنی کنیزکان شما

المؤمنت والله اعلم بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن

که مسلمان باشند و خدا داناتر است بایمان شما بعضی شما از جنس بعضی است پس نکاح کنید کنیزکان را

بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَٰتٍ
بدستوری خداوندان ایشان و بدهید ایشان را مهرایشان به خوشنودی در حالیکه عفیفه باشند

غَيْرَ مُسَٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخْدَانٍ فَإِذَآ أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ
نه زنا کنندگان آشکارا و نه دوست پنهانی گیرنده پس چون در حبالهٔ زوج آمدند اگر

بِفَٰحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَٰتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ
کنند پس بر ایشانست نیمه مقدار آنچه بر زنان آزادست از عقوبت این نکاح کنیزکان

لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنكُمْ وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
کسی راست که بترسد از گناه و آنکه صبر کنید بهترست شما را و خدا آمرزنده مهربانست

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
میخواهد خدا که بیان کند مر شما را و بنماید شما را راههای کسانیکه پیش از شما بودند

وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ
و برحمت باز گردد بر شما و خدا دانا راست کردار است و خدا میخواهد که برحمت باز گردد بر شما

وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا يُرِيدُ
و میخواهند آنانکه پیروی شهوات کنند که بگروید بکجروی عظیم میخواهد

اللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ وَخُلِقَ الْإِنسَٰنُ ضَعِيفًا يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
خدا که سبک کند از شما و انسان ضعیف آفریده شده است ای

ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوٓا أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم بِالْبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ
مومنان مخورید اموال خود را در میان خویش بناحق و لیکن بخورید چنانکه

تِجَٰرَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوٓا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
آن داد و ستد تجارت باشد بعد رضامندی یکدیگر از شما و مکشید خویشتن را هر آینه خدا هست بشما

رَحِيمًا وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَٰنًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا
مهربان و هر که چنین کند به تعدی و ستم پس زود در آریمش بدوزخ

وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا إِن تَجْتَنِبُوا كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ
و این بر خدا آسان است اگر احتراز کنید از کبایر منهیات

نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا وَلَا تَتَمَنَّوْا
نابود سازیم از شما صغایر شما را و در آریم شما را بمحل گرامی و تمنا مکنید

مَا فَضَّلَ اللَّهُ

مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا وَ

لِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ۝ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَ

الْاَقْرَبُوْنَ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ۝ اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ

بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ فَالصّٰلِحٰتُ قٰنِتٰتٌ

حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ

وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوْهُنَّ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا

عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ۝ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ

بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا

يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ۝ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا

بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَ

الْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ

و بهمسایه خویشاوند و بهمسایه اجنبی و بهمنشین به پهلو نشسته و بمسافر

وما ملكت ايمانكم ان الله لا يحب من كان مختالا فخورا
و آنچه دست شما مالک است یعنی غلامان و کنیزکان بدرستیکه خدا دوست ندارد کسی را که باشد متکبر خود ستاینده

الذين يبخلون ويامرون الناس بالبخل ويكتمون ما اتيهم الله
و دوست ندارد آنانرا که بخل میکنند و مردمان را به بخل میفرمایند و میپوشند آنچه خدا داده است ایشان را

من فضله واعتدنا للكفرين عذابا مهينا والذين ينفقون
از فضل خود و آماده ساختیم برای کافران عذاب رسوا کننده و آنانرا که خرج میکنند

اموالهم رئاء الناس ولا يؤمنون بالله ولا باليوم الاخر ومن
اموال خود را برای نمودن مردمان و معتقد نیستند بخدا و روز قیامت و هر که

يكن الشيطن له قرينا فساء قرينا وماذا عليهم لو امنوا بالله
شیطان یار او باشد پس وی بد یاریست و چه زیان بود بر ایشان اگر ایمان آوردندی بخدا

واليوم الاخر وانفقوا مما رزقهم الله وكان الله بهم عليما ان الله
و روز آخر و خرج میکردندی از آنچه خدا داده است ایشان را و هست خدا بایشان دانا بدرستیکه خدا

لا يظلم مثقال ذرة وان تك حسنة يضعفها ويؤت من لدنه
ستم نمیکند وزن ذره و اگر آن عمل نیکی باشد دو چندان گرداندش و بدهد از نزدیک خود

اجرا عظيما فكيف اذا جئنا من كل امة بشهيد وجئنا بك
مزد بزرگ چه حال باشد آنگاه که بیاریم از هر قوم گواهی و بیاریم ترا یا محمد

على هؤلاء شهيدا يومئذ يود الذين كفروا وعصوا
گواه برین امت آنروز آرزو کنند آنانکه کافر شدند و نافرمانی

الرسول لو تسوى بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا يايها
پیغمبر کردند کاش برابر کرده شود بایشان زمین یعنی هموار شوند و نپوشند از خدا هیچ سخن ای

الذين امنوا لا تقربوا الصلوة وانتم سكرى حتى تعلموا ما
مومنان نزدیک مشوید بنماز و حال آنکه شما مست باشید تا آنکه بفهمید آنچه

تقولون ولا جنبا الا عابري سبيل حتى تغتسلوا وان كنتم
بزبان میگوئید و نه نزدیک شوید در حال جنابت مگر آنکه مسافر باشید تا آنکه غسل کنید و اگر

مرضى او على سفر او جاء احد منكم من الغائط او لمستم النساء
بیمار باشید یا مسافر یا بیاید کسی از شما از جای ضرور یا مباشرت زنان کنید

فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم
و نيابيد آب را پس قصد بكنيد بزمين پاك پس مسح كنيد بروهاء خويش
وايديكم ان الله كان عفوا غفورا ۝ الم تر الى الذين
و دستهاء خويش هر آينه هست خدا عفو كننده بخشاينده ۝ آيا نديدی بسوی كسانيكه
اوتوا نصيبا من الكتب يشترون الضللة ويريدون ان
داده شدند بهره از كتاب ... می ستانند گمراهی را و ميخواهند كه شما
تضلوا السبيل ۝ والله اعلم باعدائكم وكفى بالله وليا وكفى
گم كنيد راه را و خدا داناست بدشمنان شما و خدا دوست بس است و خدا بس است
بالله نصيرا ۝ من الذين هادوا يحرفون الكلم عن مواضعه
ياری دهنده از يهود قومی هست كه تغيير ميكنند كلم را از جای آنها
ويقولون سمعنا وعصينا واسمع غير مسمع وراعنا ليا
و ميگويند ... شنيديم و عاصی شديم و بشنو ... و راعنا می پيچانند
بالسنتهم وطعنا فی الدين ولو انهم قالوا سمعنا واطعنا و
بزبان خويش و طعنه ميزنند در دين و اگر ايشان گفتندی شنيديم سخن و فرمان برديم
اسمع وانظرنا لكان خيرا لهم واقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم
بشنو سخن ما را و در ما نگاه كن هر آينه بودی بهتر ايشان را و درست تر وليكن لعنت كرده ايشان را خدا بسبب كفر
فلا يؤمنون الا قليلا ۝ يايها الذين اوتوا الكتب امنوا
پس ايمان نمی آرند مگر اندكی ۝ ای اهل كتاب ايمان آريد
بما نزلنا مصدقا لما معكم من قبل ان نطمس وجوها فنردها
بآنچه فرود آورديم باور كننده آنچه با شماست پيش از آنكه محو كنيم صورت رويها را پس برگردانيم
على ادبارها او نلعنهم كما لعنا اصحب السبت وكان امر الله
بر شكل پشت رويها يا لعنت كنيم ايشان را چنانچه لعنت كرديم اهل شنبه را و هست اراده خدا
مفعولا ۝ ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك
كرده شده هر آينه خدا نمی آمرزد آنكه او را شريك كرده شود و می آمرزد غير آن
لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد افترى اثما عظيما ۝ الم تر الى الذين
هر كرا خواهد و هر كه شريك خدا مقرر كند هر آينه افترا كرده بگناه بزرگ ۝ آيا نديدی بسوی كسانيكه

يُزَكُّونَ أَنفُسَهُم بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا
ستایش میکنند خود را بلکه خدا ستایش میکند هر کرا خواهد و ستم کرده نخواهند شد مقدار رشته
انظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا
ببین چگونه می بندند بر خدا دروغ را و این گناه بس است میگویند که بنی اسرائیل
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ
آیا ندیدی بسوی کسانیکه بهره از کتاب داده شدند معتقد میشوند بت را
وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ
و معبود باطل را و میگویند در حق مشرکان که ایشان راه یابنده تر اند
مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن
از مسلمانان درین آیت تعریض است ایشان آن گروه اند که لعنت کرد ایشانرا خدا و هر که
يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا
خدا لعنت کند پس نخواهی یافت او را یاری دهنده آیا ایشانرا هست بهره از پادشاهی پس آنگاه
لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
ندهند بمردمان مقدار نقیری آیا حسد میکنند بر مردمان بر آنچه داد ایشانرا خدا
مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم
از فضل خود پس هر آینه ما دادیم کسان ابراهیم را کتاب و دانش و دادیم ایشانرا
مُّلْكًا عَظِيمًا فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ
پادشاهی بزرگ پس از کفار کسی هست که ایمان آورد بآن کتاب و از ایشان کسی هست که باز ایستاد ازوی و کافی
بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا
است دوزخ افروخته هر آینه کسانیکه کافر شدند بآیات ما در آریم ایشانرا باتش
كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
هرگاه که پخته گردد پوستهای ایشان عوض بیدا کنیم برای ایشان پوستهای دیگر تا بچشند عذاب را
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
هر آینه خدا هست غالب استوارکار و کسانیکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
زود در آریم ایشانرا ببوستانها میرود زیر آن جویها جاویدان آنجا همیشه

لهم

لَهُمْ فِيهَآ أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ۞ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ

ایشانرا است اندر آن زنان پاک کرده شده و در آریم ایشانرا بسایهٔ راحت دائم هر آینه خدا میفرماید شما را

أَن تُؤَدُّوا ٱلْأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ ٱلنَّاسِ أَن

که ادا کنید امانتها را بسوی اهل آن و میفرماید که حکم براستی کنید میان

تَحْكُمُوا بِٱلْعَدْلِ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعًۢا بَصِيرًا

حکم کنید میان مردمان براستی هر آینه خدا نیکو چیزیست که پند میدهد شما را هر آینه خدا هست شنوا بینا

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَطِيعُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا ٱلرَّسُولَ وَأُولِى ٱلْأَمْرِ

ای مومنان فرمان برداری کنید خدا را و فرمان برداری کنید پیغمبر را و فرمان روایان را

مِنكُمْ فَإِن تَنَٰزَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمْ

از جنس خویش پس اگر اختلاف کنید در چیزی پس راجع کنید او را بسوی خدا و پیغمبر اگر

تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

اعتقاد میدارید بخدا و روز آخر این بهتر است و نیکوتر باعتبار عاقبت

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ

آیا ندیدی بسوی کسانیکه گمان میکنند که ایشان ایمان آورده اند بآنچه نازل کرده شده بسوی تو و بآنچه

أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓا إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوٓا

پیش از تو نازل کرده شد میخواهند که قضایای خویش رفع کنند بسوی سرکش و حالانکه فرموده شده ایشانرا

أَن يَكْفُرُوا بِهِۦ وَيُرِيدُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا

که نامعتقد شوند بوی و میخواهد شیطان که گمراه سازد ایشانرا گمراهی دور

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيْتَ

و چون گفته شود بایشان بیایید بسوی آنچه نازل کرده خدا و بسوی پیغمبر ببینی

ٱلْمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا ۞ فَكَيْفَ إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌۢ

آن منافقان را که اعراض میکنند از تو باعراض پس چه حالت باشد آنگاه که برسد ایشانرا مصیبتی

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنْ أَرَدْنَآ

بسبب آنچه پیشتر فرستاده است دستهای ایشان پس بیایند نزدیک تو قسم میخورند بخدا که نخواسته بودیم

إِلَّآ إِحْسَٰنًا وَتَوْفِيقًا ۞ أُولَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَعْلَمُ ٱللَّهُ مَا فِى قُلُوبِهِمْ

مگر نیکوکاری و موافقت کردن یعنی در میان خصوم این گروه آنند که میداند خدا آنچه در دل ایشان است

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۝ وَمَا
پس اعراض کن از ایشان و پند ده ایشان را و بگوی ایشان را در نفسهای ایشان سخن موثر در دل ایشان و
أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا
نفرستادیم هیچ پیغمبر را مگر آنکه فرمان برداری کرده شود بحکم خدا و اگر ایشان چون ستم کردند
أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا
بر خویشتن بیامدندی نزدیک تو پس آمرزش طلب کردندی از خدا و طلب آمرزش کردی برای ایشان پیغمبر هر آینه یافتندی
اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۝ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا
خدا را برحمت باز آینده مهربان پس قسم بپروردگار تو که ایشان ایمان نیارند تا حاکم کنند ترا در
شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا
آنچه اختلاف شود میان ایشان باز نیابند در دلهای خویش تنگی از آنچه حکم فرمودی تو و قبول کنند
تَسْلِيمًا ۝ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِنْ
بانقیاد و اگر ما می نوشتیم یعنی واجب کردیم بر ایشان که بکشید خویشتن را یا بیرون شوید از
دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا
خانهای خویش نمیکردند این را مگر اندکی از ایشان و اگر میکردند آنچه
يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ۝ وَإِذًا لَآتَيْنَاهُمْ
ایشان پند داده میشوند هر آینه بهتر بودی ایشان را و محکم تر در استواری دین و آنگاه البته میدادیم
مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
از نزدیک خویش مزد بزرگ و دلالت میکردیم ایشان را براه راست و هر که فرمان برد خدا
وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ
و رسول را پس این جماعت همراه آنکس اند که انعام کرده است خدا بر ایشان از پیغمبران و
الصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ۝
صدیقان و شهیدان و صالحان و نیکو رفیق اند ایشان
ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا
این بخشایش از خداست و بس است خدا دانا ای مسلمانان بگیرید
حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ۝ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ
سلاح خود را پس بروید یعنی بغزا گروه گروه یا بیرون روید جمع آمده و هرآینه بعضی از شما آنست که درنگ میکند

فان

فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا

پس اگر برسد بشما مصیبتی گوید بدرستی که انعام کرد خدا بر من چون نبودم حاضر با ایشان

وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ

و اگر برسد بشما نعمتی از خدا بگوید گویا هرگز نبود میان شما و میان وی

مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

دوستی کاشکی بودمی با ایشان تا یافتمی مطلب بزرگ پس باید که جنگ کنند در راه خدا

الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

آن مومنان که میفروشند زندگانی دنیا را باخرت و هر که جنگ کند در راه خدای

فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ

پس کشته شود یا غالب آید بدهیمش مزد بزرگ و چیست شما را که جنگ نمیکنید

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ

در راه خدا و برای بیچارگان از مردان و زنان و کودکان یعنی گرفتاران بدست کفار ... آنانکه

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا

میگویند ای پروردگار ما بیرون آر ما را ازین دیه که ستمکارند اهل آن و بقرار کن برای ما

مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا الَّذِينَ آمَنُوا

از نزدیک خود کارسازی و بقرار کن برای ما از نزدیک خود یاری دهنده آنانکه مومنانند

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ

کارزار میکنند در راه خدا و آنکه کافرانند میجنگند در راه معبود باطل

فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا أَلَمْ تَرَ إِلَى

پس جنگ کنید با دوستان شیطان هر آینه حیله شیطان سست است آیا نه دیدی

الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا

بسوی کسانیکه گفته شد ایشان را باز دارید دست خود و برپا دارید نماز و بدهید زکوة [illegible]

كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ

نوشته شد بر ایشان جنگ ناگاه گروهی از ایشان میترسند از مردمان [illegible] از خدا

أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا

یا زیاده تر و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشتی بر ما کارزار چرا زنده نگذاشتی ما را

إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ
تا وقت نزدیک بگو بهره مندی دنیا اندک است و آخرت بهتر کسی را که پرهیزکاری کند

وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ
و ستم کرده نشوید مقدار رشته هر جا که باشید دریابد شما را مرگ و اگرچه باشید

فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ
در حصارهای محکم و اگر برسد ایشان را نعمت گویند این از نزدیک خدا است

وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ
و اگر برسد ایشان را سختی گویند یا محمد این از نزدیک تو است بگو همه از نزدیک خدا است

فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا مَا أَصَابَكَ
پس چه حال است این قوم را نزدیک نیستند که بفهمند سخن آنچه رسید بتو

مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ
از نعمت پس از خدا است و آنچه رسید بتو از محنت پس از نفس است و فرستادیم

لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا مَّن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ
برای پیغمبر مردمان و بس است خدا حاضر هرکه فرمان برداری کند رسول را پس فرمان برداری

اللَّهَ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ
خدا کرد و هرکه اعراض کرد پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگاهبان و میگویند در دل ما فرمانبرداری

فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِندِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ
پس چون بیرون روند از نزدیک تو گروهی از ایشان شب درای زنند غیر آنچه تو میگفتی

وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ
و خدا مینویسد در نامه اعمال آنچه شب میگویند پس اعراض کن از ایشان و توکل نما بر خدا و خدا کارساز

بِاللَّهِ وَكِيلًا أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ
بس است ایا تامل نمیکنند در قرآن اگر بودی از نزدیک

غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ
غیر خدا البته یافتندی در آن اختلاف بسیار و وقتیکه بیاید نزدیک ایشان چیزی از

الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ
ایمنی یا ترس مشهور سازند آنرا و اگر راجع میکردانیدند آنرا بسوی پیغمبر و بسوی

أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
فرمان روایان از اهل اسلام هر آینه دریافتندی مصلحت آن خبر را آنکه از آن استنباط میکردند از ایشان و اگر نبودی فضل خدا

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بر شما و رحمت او پیروی میکردید شیطان را مگر اندکی پس جنگ کن یا محمد در راه خدا

لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ
بر تو مواخذه نیست مگر از جان خود و رغبت ده مسلمانان را نزدیک است که موقوف سازد خدا جنگ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً
کافران را و خدا سخت تر است باعتبار جنگ و سخت تر است باعتبار عقوبت هر که شفاعت کند

حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ
نیک باشد او را بهره از ثواب آن و هر که شفاعت کند شفاعت بد باشد او را

كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ
حصه از عقوبت آن و هست خدا بر همه چیز توانا و چون تعظیم کرده شود شما را بسلامی

فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا
پس تعظیم کنید بکلمه بهتر از آن یا بمانند کلمه جواب دهید هر آینه هست خدا بر همه چیز حساب کننده

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ
خدا نیست هیچ معبود مگر او البته جمع آرد شما را بروز قیامت هیچ شک نیست در آن و کیست

أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ
راست گوتر از خدا در سخن پس چیست ای مسلمانان شما را در باب منافقان دو گروه شدید و خدا

أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضْلِلِ
نگونسار ساخت ایشان را بسبب آنچه کردند آیا میخواهید که راه نمائید کسی را که گمراه ساخت او را خدا و هر که

اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ
خدا گمراه کند نیابی برای او هیچ راهی این منافقان آرزو کردند که شما نیز کافر شوید چنانچه ایشان کافر شدند تا باشید

سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
برابر پس نگیرید دوستان هیچ کس از ایشان تا آنکه هجرت کنند در راه خدا

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا
پس اگر اعراض کنند پس اسیر گیرید ایشان را و بکشید هر جا که یابید و مگیرید

مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

از ایشان دوستدار و نه یاری مگر آنانرا که پیوند دارند با گروهی که میان شما و میان ایشان

مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا

عهد است یا بیایند نزدیک شما حالانکه تنگ شده است سینهٔ ایشان از آنکه بجنگند با شما یا بجنگند

قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ

با قوم خویش و اگر خواستی خدا هر آینه مسلط ساختی ایشانرا بر شما پس قتال میکردند با شما پس اگر یکسو شوند

فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

و قتال نکنند با شما و بیفکنند با شما پیغام صلح را پس نکرده است خدا تعالی شما را بر ایشان راهی

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا

خواهید یافت قومی را که میخواهند که ایمن باشند از شما و ایمن شوند از قوم خود هرگاه

رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ

باز گردانیده میشوند بسوی فتنه انگیزی نگونسار انداخته شوند در آن پس اگر یکسو نشوند از جنگ شما و نه افکنند بسوی شما

السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ

پیغام صلح را و باز ندارند دست خویش را پس اسیر کنید ایشان را و قتل نمائید ایشان را هرجا که یابید

وَأُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ

و این جماعه داده ایم شما را بر ایشان حجت ظاهر و نشد مسلمانی را

أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

که بکشد مسلمانی لیکن واقع میشود بخطا و هرکه بکشد مسلمانی را بخطا پس لازم است آزاد کردن برده

مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ

مسلمان و خون بها رسانیده شده بکسان مقتول مگر آنکه ابراء نمایند پس اگر باشد مقتول

قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ

از گروه دشمنان شما و او مسلمان است پس لازم است آزاد کردن برده مسلمان و اگر باشد مقتول

مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ

از قومی که میان شما و ایشان عهد است یعنی و او مومن باشد پس لازم است خون بها رسانیده شده بکسان او و آزاد کردن

رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً

برده مسلمان پس هرکه نیابد برده را پس لازم است روزه داشتن دو ماه پی در پی مشروع در کفارت

مِنَ اللَّهِ

بجهت قبول توبه است

مِنَ اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ

از جانب خدا و هست خدا دانا استوارکار و هر که بکشد مسلمانی را بقصد پس جزاء او

جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا

دوزخ جاوید آنجا و خشم گرفته است خدا برو و لعنت کرد او را و آماده ساخت برای او عذاب

عَظِيمًا ۝ يَآأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا

بزرگ ای مسلمانان چون سفر کنید در راه خدا یعنی برای جهاد پس نیک تفحص کنید

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰٓ إِلَيْكُمُ السَّلَٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ

و مگوئید کسی را که بسوی شما اسلام انداخته است نیستی تو مسلمان میطلبید متاع

الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فَعِندَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ

زندگانی دنیا پس نزدیک خدا غنیمتها بسیار است همچنین بودید شما پیش ازین

فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوٓا إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ لَا يَسْتَوِي

پس انعام کرد خدا بر شما پس تفحص کنید هرآینه خدا هست بآنچه میکنید آگاه برابر نیستند

الْقَٰعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَٰهِدُونَ فِي

نشینندگان غیر معذور از مسلمانان و جهاد کنندگان در

سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَٰهِدِينَ بِأَمْوَٰلِهِمْ

راه خدا بمالهای خویش و جانهای خویش فضل داده است خدا مجاهدان را بمالهای خویش

وَأَنفُسِهِمْ عَلَى الْقَٰعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ

و جان خویش بر نشینندگان در مرتبه و هر یکی را وعده نیک کرده است خدا و افزونی داده

اللّٰهُ الْمُجَٰهِدِينَ عَلَى الْقَٰعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ دَرَجَٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً

خدا مجاهدان را به نسبت نشینندگان مزد بزرگ افزونی داده است مرتبها از جانب خویش و آمرزش

وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ الْمَلَٰٓئِكَةُ

و بخشایش و هست خدا آمرزنده مهربان هرآینه آنانکه فرشتگان قبض ارواح ایشان کردند

ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ

در حالیکه ستمکار بودند بر خویشتن گفتند در چه حال بودید شما گفتند بودیم بیچارگان در زمین

قَالُوٓا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللّٰهِ وَٰسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمْ

گفتند آیا فراخ نبود زمین خدا تا هجرت میکردید در آن پس آن جماعه جای ایشان

مترجم گوید مراد او مستحل قتال است والله اعلم

جَهَنَّمُ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ۝ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَ
دوزخ است و او بد جای است مگر آنانکه بتحقیقت بیچاره اند از مردان و
النِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَّلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝
زنان و کودکان هیچ چاره نمیتوانند و هیچ راه نمی یابند
فَأُولَٰٓئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ۝
پس آن جماعه نزدیک است که خدا عفو کند از ایشان و هست خدا عفو کننده آمرزش کننده
وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَّسَعَةً
و هر که ترک وطن بکند در راه خدا بیابد در زمین آرامگاه بسیار و فراخی معیشت
وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ
و هر که بیرون رود از خانه خود بهجرت کنان بسوی خدا و پیغمبر او پس دریابد او را
الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ وَإِذَا
موت یعنی در راه قبل وصول بمقصد پس بتحقیق ثابت شد مزد او بر خدا و هست خدا آمرزنده مهربان و چون
ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَوٰةِ
سفر کنید در زمین پس نیست بر شما گناهی در آنکه کوتاه سازید قدری از نماز
إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَّفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَٰفِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا
اگر ترسید از آنکه در بلا افکنند شما را کافران هر آینه کافران هستند شما را دشمن
مُّبِينًا ۝ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَوٰةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ
آشکارا و چون باشی در میان مؤمنان یعنی وقت خوف پس بر پای کردی برای ایشان نماز را پس باید که بایستند گروهی از ایشان
مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَّرَآئِكُمْ
با تو و باید که بگیرند سلاح خویش پس چون سجده روند پس آن گروه دیگر باید که پیش از آن باشند
وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
و باید که بیاید آن گروه دیگر که نخوانده اند نماز پس نماز کنند با تو و باید که بگیرند
حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ
حذر و سلاح خود را آرزو کردند کافران کاشکی غافل شوید از سلاح خویش
وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ۝ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
و متاع خویش پس حمله کنند بر شما یکباره و هیچ گناه نیست بر شما

إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّنْ مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
اگر باشد شما را رنجی از باران یا بیمار باشید در آنکه بنهید سلاح خویش

وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ أَعَدَّ لِلْكٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا فَإِذَا
و البته بگیرید حذر خود را هر آینه خدا آماده کرده است برای کافران عذاب رسوا کننده پس چون

قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُودًا وَّعَلٰى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا
نماز تمام کردید پس یاد کنید خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوهای خویش پس چون

اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ إِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتٰبًا
آرمیدید برپا کنید نماز را یعنی بطریق نماز امن والله اعلم هر آینه هست نماز بر مؤمنان فرض

مَّوْقُوتًا ۝ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ
وقت معین کرده شده و سستی مکنید در جست و جوی کفار اگر شما دردمند شوید پس ایشان نیز

يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ
دردمند میشوند چنانکه شما میشوید و شما امید میدارید از خدا آنچه ایشان امید ندارند و هست خدا

عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
دانا استوارکار هر آینه ما فرود آوردیم بسوی تو کتاب را براستی تا حکم کنی میان مردمان

بِمَا أَرٰىكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ۝ وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ
بآنچه شناسا ساخته است ترا خدا و مباش خصومت کننده برای خیانت کنندگان و آمرزش خواه از خدا هر آینه خدا

كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ وَلَا تُجٰدِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ
هست آمرزنده مهربان و خصومت مکن از جانب آنانکه خیانت میکنند با نفس خویش

إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ۝ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ
هر آینه خدا دوست ندارد آنرا که باشد خیانت کننده گناهکار پنهان میکنند از مردمان

وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ
و پنهان نمیکنند از خدا و او با ایشان است آنگاه که شب مشورت میکنند آنچه خدا نمی پسندد از

الْقَوْلِ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝ هٰأَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ جٰدَلْتُمْ
تدبیر و هست خدا بآنچه میکنند در گیرنده آگاه باشید شما ای قوم که خصومت کردید

عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجٰدِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَمْ مَّنْ يَكُونُ
از طرف خیانت کنندگان در زندگانی دنیا پس که خصومت خواهد کرد با خدا از طرف ایشان روز قیامت آیا کیست که باشد

عَلَيْهِمْ وَكِيلًا • وَمَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ
برایشان کارسازنده و هرکه بکند کار بد یا ستم کند بر خویش باز آمرزش طلبد از خدا بیابد خدا
غَفُورًا رَّحِيمًا • وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهٗ عَلٰى نَفْسِهٖ وَكَانَ اللّٰهُ
آمرزنده مهربان و هرکه بکند گناهی پس جز این نیست که میکند آنرا بر جان خویش و هست خدا
عَلِيمًا حَكِيمًا • وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيٓئًا فَقَدِ
دانا استوارکار و هرکه بکند خطائی یا گناهی باز تهمت کند بآن بیگناهی را پس
احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِينًا • وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ
بتحقیق برداشت افترا و گناه ظاهر را و اگر نبودی فضل خدا بر تو و بخشایش او قصد کرده بود
طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ
گروهی از ایشان که گمراه کنند ترا و گمراه نمیکنند مگر خویشتن را و هیچ زیان نرسانند ترا
مِنْ شَيْءٍ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ
به هیچ چیز و فرود آورده است خدا بر تو کتاب و دانش و آموخته است ترا آنچه
تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا • لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ
ندانستی و هست فضل خدا بر تو بزرگ و نیست خوبی در بسیاری از مشورت پنهانی ایشان
اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ
در مشورت پنهانی کسی که فرماید بصدقه یا کار پسندیده یا باصلاح کاری میان مردمان و هرکه
يَّفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا •
این کند بطلب خشنودی خدا بدهیمش مزد بزرگ
وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
و هرکه مخالفت کند پیغمبر را بعد از آنکه معلوم شد او را راه هدایت و پیروی کند سوای
سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ وَسَآءَتْ مَصِيرًا
راه مسلمانان متوجه بکنیمش بآنچه میل کرده و در آریمش بدوزخ و او بد جائی است
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ
هر اینه خدا نمی آمرزد آنکه شریک باو مقرر کرده شود و می آمرزد غیر شرک هرکرا خواهد
وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيدًا • اِنْ يَّدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ
و هرکه شریک خدا مقرر کند پس گمراه شد گمراهی دور مشرکان نمی پرستند بجز خدای

يعني قوت دل بيفزائيم

إِلَّا إِنَاثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ

مگر بتان را که دعی پرستند مگر شیطان دور رفته را از حد که لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان البته بگیرم

مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ

از بندگان تو حصه که در علم ازلی معین شده و البته گمراه کنم ایشان را و البته در آرزو باطل افکنم ایشان را

فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن

تا بشکافند گوشهای چهارپایان را و البته بفرمایم ایشان را تا تغیر دهند آفرینش خدا را و هرکه

يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

دوست گیرد شیطان را بجز خدا پس زیانکار شد زیان ظاهر

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا أُولَٰئِكَ

وعده میدهد ایشان را و در آرزو می اندازد ایشان را و وعده نمیکند ایشان را شیطان مگر بفریب آن جماعه

مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ

جای ایشان دوزخ است و نیابند از آن مخلصی و آنانکه ایمان آوردند

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

و کارهای شایسته کردند در آریم ایشان را بوستانها میرود زیر آن جویها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

جاویدان آنجا همیشه وعده کرده است خدا راست و کیست راست گوتر از خدا در سخن

لَّيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ

نیست کار بر وفق آرزوی شما و نه بر وفق آرزوی اهل کتاب هرکه بکند کار بد جزا داده خواهد شد بآن

وَلَا يَجِدْ لَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا وَمَن يَعْمَلْ مِنَ

و نیابد برای خود بجز خدا هیچ دوستی و نه یاری دهنده و هرکه بکند از کارهای

الصَّالِحَاتِ مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

شایسته از مردان باشد یا زن و او مسلمان است پس آن جماعه درآیند

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ

به بهشت و ستم کرده نمیشوند مقدار نقیری و کیست نیکوتر باعتبار دین از کسی که منقاد ساخت روی خود را

لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ

برای خدا و او نیکوکار است و پیروی کرد ملت ابراهیم را درحالیکه حنیف بود و خدا دوست گرفت ابراهیم را

خَلِيلًا ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
وخداراست آنچه در آسمانها است وآنچه در زمین است وهست خدا بهمه چیز

مُحِيطًا ۝ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ
دراگیرنده وطلب فتوی میکنند از تو در باب زنان بگو خدا فتوی میدهد شما را در باب ایشان وآنچه خوانده میشود

فِي الْكِتٰبِ فِي يَتٰمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ
در کتاب در باب یتیمان زنان که نمیدهید ایشان را آنچه فرض کرده شده است برای ایشان و رغبت میکنید

أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتٰمٰى
که نکاح کنید با ایشان و در باب بیچارگان از کودکان و آنکه تعهد حال یتیمان کنید

بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝ وَإِنِ
بانصاف وآنچه میکنید از نکوئی هست خدا بآن دانا واگر

امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
زنی معلوم کند از شوهر خود سرکشی یا روگردانی پس گناه نیست بر ایشان

أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ
در آنکه صلح آرند در میان خویش نوعی از صلح وصلح بهتر است و حاضر کرده شده است نفسها را بخل

وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَلَنْ
واگر نیکوکاری وپرهیزکاری کنید پس خدا هست بآنچه میکنید دانا وهرگز

تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ
نتوانید عدل کردن میان زنان واگر نهایت رغبت کنید پس مایل مشوید تمام میل

فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا
تا آنکه بگذارید آن زن را مانند معلقه واگر اصلاح کنید وپرهیزکاری کنید پس هست خدا آمرزنده

رَحِيمًا ۝ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللّٰهُ
مهربان واگر مرد و زن از یکدیگر جدا شوند کفایت کند خدا هر یکی را از توانگری خود وهست خدا

وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
جواد استوارکار وخداراست آنچه در آسمانها است وآنچه در زمین است وهرآینه حکم کرده ایم

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا
آنانرا که داده شدند کتاب پیش از شما وشمارا نیز که بترسید از خدا واگر کافر شوید

فَإِنَّ

فَإِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝ وَ

پس بدرستیکه خدا راست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمین است وهست خدا توانگر ستوده شده و

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۝ إِنْ يَشَأْ

خدا راست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمین است وبس است خدا کارسازی اگر خواهد

يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيرًا ۝

دور کند شما را ای مردمان وبوجود آرد دیگران را وهست خدا بر همه این کار توانا

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

هرکه باشد طالب جزای دنیا پس نزد خداست ثواب دنیا وآخرت

وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوّٰامِينَ

وهست خدا شنوا بینا ای مسلمانان باشید ایستادگان بانصاف

بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ

گواهی کننده برای خدا واگرچه برضرر خویشتن باشد یا پدر ومادر وخویشاوندان را

إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰىٓ أَنْ

اگر آنکه حق بروی ثابت میشود توانگر باشد یا فقیر بهرحال خدا مهربانتر است بایشان پس پیروی خواهش نفس مکنید

تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُوٓا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

اعراض کنان از عدل واگر بپیچانید سخن را یا روگردانید پس بدرستیکه خدا هست بآنچه میکنید آگاه

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتٰبِ الَّذِي نَزَّلَ

ای مسلمانان ایمان آرید بخدا وپیغمبر او وبآن کتاب که خدا فرستاده است

عَلٰى رَسُولِهِ وَالْكِتٰبِ الَّذِيٓ أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ

بر پیغمبر خود وآن کتابها که فرو فرستاده است پیش ازین وهرکه کافر شود بخدا

وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيدًا ۝

وفرشتگان او وکتابهای او وپیغمبران او وبروز آخر پس بدرستیکه گمراه شد گمراهی دور

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا

آنانکه ایمان آوردند باز کافر شدند باز ایمان آوردند باز کافر شدند باز زیادت کردند

كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۝ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِينَ

در کفر یعنی اصرار کردند والله اعلم هرگز نباشد خدا تعالی که بیامرزد ایشان را و هرگز ننماید ایشان را راهی خبر ده منافقان را

یعنی آنانکه ایمان آوردند بموسی علیه السلام باز کافر شدند بگوساله پرستیدن باز ایمان آوردند وتوبه کردند پس کافر شدند بعیسی علیه السلام پس زیاده کردند کفر را بانکار محمد صلی الله علیه وسلم

منافقان

بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ
بانکه ایشانرا باشد عذاب دردناک آن منافقان که کافران را دوست میگیرند بجز

الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۝ وَقَدْ نَزَّلَ
مومنان آیا نزدیک ایشان ارجمندی میطلبند پس براینه ارجمندی خدا راست همه یکجا و براینه فرو

عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ
بر شما در قرآن که چون بشنوید که بآیتهای خدا انکار نموده می آید و تمسخر کرده میشود

بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا
بآن پس منشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند در سخن بجز آن براینه شما آنگاه

مِثْلُهُمْ إِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِينَ وَالْكٰفِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝ الَّذِينَ
مانند ایشانید براینه خدا جمع آرنده منافقان و کافران را یکجا در دوزخ آن منافقان

يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ
که انتظار میکنند بشما وقوع بلایی را پس اگر باشد شما را فتحی از جانب خدا گویند آیا نبودیم با شما

وَإِن كَانَ لِلْكٰفِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ
و اگر باشد کافران را نصیبی گویند بکافران آیا غالب نشده بودیم بر شما و آیا باز نداشتیم شما را

الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَن يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰفِرِينَ
از ضرر مسلمانان پس خدا حکم خواهد کرد میان شما روز قیامت و هرگز نکرده است خدا کافران را

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ يُخٰدِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ خٰدِعُهُمْ
بر مسلمانان هیچ راهی براینه منافقان فریب میکنند با خدا و خدا نیز فریب میکند با ایشان

وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ
و چون منافقان بسوی نماز برخیزند برخیزند کاهلان مینمایند بمردمان و یاد نمیکنند

اللّٰهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَا إِلٰى هٰؤُلَاءِ وَلَا إِلٰى هٰؤُلَاءِ
خدا را مگر اندکی متردد اند در میان این و آن نه بسوی اینان اند و نه بسوی آنان

وَمَن يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
و هر کرا گمراه کند خدا پس نیابی او را هیچ راهی ای مسلمانان دوست مگیرید

الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا لِلّٰهِ
کافران را بجز مومنان آیا میخواهید که ثابت کنید برای خدا

عليكم

عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ۝ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ فِى ٱلدَّرْكِ ٱلْأَسْفَلِ مِنَ ٱلنَّارِ وَلَن

برخویشتن الزام ظاهر بدرستیکه منافقان در طبقه زیرترین اند از آتش و هرگز

تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَٱعْتَصَمُوا بِٱللَّهِ وَأَخْلَصُوا

نیابی ایشان را هیچ یاری دهنده مگر آنانکه توبه کردند و صلاح ورزیدند و چنگ زدند بخدا و خالص کردند

دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰٓئِكَ مَعَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ

دین خود را برای خدا پس آن جماعه همراه مومنان اند و زود بدهد خدا مومنان را

أَجْرًا عَظِيمًا ۝ مَّا يَفْعَلُ ٱللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنتُمْ وَكَانَ

مزد بزرگ چه کار کند خدا بعذاب شما اگر سپاس داری کنید و ایمان آرید و هست

ٱللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝ لَّا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلْجَهْرَ بِٱلسُّوٓءِ مِنَ ٱلْقَوْلِ إِلَّا مَن ظُلِمَ

خدا قدرشناس دانا دوست نمیدارد خدا بلند گفتن سخن بد مگر گفتن مظلوم که عقوبت

وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝ إِن تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَن سُوٓءٍ

و هست خدا شنوا دانا اگر آشکارا کنید کار نیک یا پنهان کنید آنرا یا عفو کنید از ظلمی

فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَ

پس بدرستیکه هست خدا عفو کننده توانا بدرستیکه کسانیکه کافر میشوند بخدا و پیغمبران او و کسانیکه

يُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُوا بَيْنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ

میخواهند که تفرقه کنند درمیان خدا و پیغمبران او و کسانیکه میگویند ایمان می آریم ببعضی

وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا

و کافر میشویم ببعضی را و میخواهند که راهی گیرند درمیان این و آن

أُولَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝

آن جماعه ایشانند کافران بتحقیق و آماده ساخته ایم برای کافران عذاب رسوا کننده

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَٰٓئِكَ

و کسانیکه ایمان آوردند بخدا و پیغمبران او و تفرقه نکرده اند درمیان هیچ یکی از ایشان آن جماعه

سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ يَسْـَٔلُكَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ

خواهد داد خدا ایشانرا مزد ایشان و هست خدا آمرزنده مهربان درخواست میکنند از تو اهل کتاب

أَن تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَٰبًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰٓ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ

که فرود آری برایشان کتابی از آسمان یکدفعه پس سوال کرده بودند از موسی سخت تر ازین

فقالوا أرنا الله جهرة فأخذتهم الصعقة بظلمهم ثم اتخذوا العجل

بنما خدا را بچشم آشکارا پس گرفت ایشانرا صاعقه بسبب گناهان ایشان باز معبود کردند گوساله را

من بعد ما جاءتهم البينت فعفونا عن ذلك وءاتينا موسى

بعد از آنکه آمد بایشان معجزها پس درگذشتیم ازین جریمه و دادیم موسی را

سلطنا مبينا ورفعنا فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا

حجت ظاهر و برداشتیم بالای ایشان طور را برای گرفتن عهد ایشان و گفتیم ایشانرا درآئید

الباب سجدا وقلنا لهم لا تعدوا في السبت وأخذنا منهم

بدروازه سجده کنان و گفتیم ایشانرا تجاوز مکنید در روز شنبه و گرفتیم از ایشان

ميثاقا غليظا فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بايت الله وقتلهم

عهد محکم پس بسبب شکستن ایشان عهد خود را و بسبب کفر ایشان بآیات خدا و کشتن ایشان

الأنبياء بغير حق وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله عليها بكفرهم

پیغمبرانرا بناحق و بسبب گفتن ایشان که دل ما در پرده است نه بلکه مهر نهاده است خدا تعالی [illegible]

فلا يؤمنون إلا قليلا وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا عظيما

پس ایمان نیارند مگر اندکی و بسبب کفر ایشان و گفتن ایشان بر مریم بهتانی سخت قذف بزنا

وقولهم إنا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وما قتلوه

و بسبب گفتن ایشان که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم را که پیغمبر خدا بود و نکشته اند او را

وما صلبوه ولكن شبه لهم وإن الذين اختلفوا فيه لفي شك

و بردار نکرده اند او را و لیکن مشتبه شد بر ایشان و بدرستیکه آنانکه اختلاف کردند درباره عیسی در شک اند

منه ما لهم به من علم إلا اتباع الظن وما قتلوه يقينا بل رفعه

از حال او و نیست ایشانرا بآن یقینی لیکن پیروی ظن میکنند و بیقین نکشته اند او را بلکه برداشت او را

الله إليه وكان الله عزيزا حكيما وإن من أهل الكتب إلا ليؤمنن

خدا تعالی بسوی خود و هست خدا غالب استوار کار و نباشد هیچکس از اهل کتاب الا البته ایمان آرد

به قبل موته ويوم القيمة يكون عليهم شهيدا فبظلم من الذين

بعیسی پیش از مردن عیسی و در روز قیامت باشد عیسی گواه بر ایشان پس بسبب ظلمی که بیهود آمد

هادوا حرمنا عليهم طيبت أحلت لهم وبصدهم عن سبيل الله

از یهود حرام ساختیم بر ایشان چیزهای پاکیزه که حلال بود بر ایشان و بسبب باز داشتن مردم بسیار را از راه خدا

كثيرا

و آن وقتی بود که از آسمان فرود آید و دجال را بکشد و همه اهل کتاب بدو ایمان آرند و حکم کند بمقتضی کتاب و سنت پیغمبر ما و چهل سال در زمین بماند آنگه متوفی شود و مسلمانان بر او نماز بگذارند ۱۲ منه

كَثِيرًا وَأَخْذِهِمُ الرِّبَوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
وگرفتن ایشان سود را و حال آنکه منع کرده شده اند ازان و خوردن ایشان اموال مردمان
بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَكِنِ الرَّاسِخُونَ
بناحق و مهیا کردیم برای کافران از ایشان عذاب درددهنده لیکن ثابت قدمان
فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ
در علم از اهل کتاب و مومنان که ایمان می آرند بآنچه فرو فرستاده شده بسوی تو و آنچه فرو
مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَوٰةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
پیش از تو و مدح میکنیم برپا دارندگان نماز را و همچنین دهندگان زکوة و ایمان آرندگان
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا إِنَّا أَوْحَيْنَا
بخدا و روز آخر این جماعه زود بدهیم ایشانرا مزد بزرگ هر آینه ما وحی فرستادیم
إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ
بسوی تو چنانکه وحی فرستادیم بسوی نوح و پیغمبران پس از وی و چنانکه وحی فرستادیم بسوی
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ
ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نبیرگان یعقوب و عیسی
وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا
و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و دادیم داود را زبور و چنانکه
وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ
فرستادیم پیغمبرانی که قصه ایشان گفته ایم بر تو پیش ازین و پیغمبرانی که قصه ایشان نگفته ایم
عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ
بر تو و گفت خدا با موسی سخن فرستادیم پیغمبران مژده دهندگان و بیم کنندگان
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
تا نباشد بندگان را بر خدا الزام بعد فرستادن پیغمبران و هست خدا غالب
حَكِيمًا لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
استوارکار لیکن خدا اظهار میفرماید در حق آنچه فرو فرستاده است آنرا بعلم خود و فرشتگان نیز
يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ
گواهی میدهند و بس است خدا گواه هر آینه کسانیکه کافر شدند و بازداشتند یعنی مردمان را

سبيل الله قد ضلوا ضللا بعيدا ۝ ان الذين كفروا وظلموا
راه خدا به تحقیق گمراه شدند گمراهی دور هر اینه کسانیکه کافر شدند و ستم کردند
لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم طريقا ۝ الا طريق جهنم
نیست که بیامرزد ایشانرا خدا و نماید ایشان را راهی مگر راه دوزخ
خلدين فيها ابدا وكان ذلك على الله يسيرا ۝ يايها الناس قد جاءكم
جاوید آنجا همیشه و هست این آسان بر خدا ای مردمان هر اینه آمد شما را
الرسول بالحق من ربكم فامنوا خيرا لكم وان تكفروا فان لله
پیغمبر براستی از جانب پروردگار شما پس ایمان آرید بهتر باشد برای شما و اگر کافر شوید پس خدا راست
ما في السموت والارض وكان الله عليما حكيما ۝ يا اهل الكتب لا تغلوا
آنچه در آسمانها و زمین هست و هست خدا دانا استوار کار ۲ ای اهل کتاب از حد مگذرید
في دينكم ولا تقولوا على الله الا الحق انما المسيح عيسى ابن مريم
در دین خود و مگوئید بر خدا مگر سخن راست جز این نیست که عیسی پسر مریم
رسول الله وكلمته القىها الى مريم وروح منه فامنوا بالله
پیغمبر خدا و فیض اوست انداخت آنرا بسوی مریم و روحی هست از جانب او پس ایمان آرید بخدا
ورسله ولا تقولوا ثلثة انتهوا خيرا لكم انما الله اله واحد
و به پیغمبران او و مگوئید خدایان سه اند باز مانید ازین قسم گفتار بهتر باشد شما را جز این نیست که خدا یگانه
سبحنه ان يكون له ولد له ما في السموت وما في الارض وكفى
پاکی است او را از آنکه باشد او را فرزندی مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است و بس است
بالله وكيلا ۝ لن يستنكف المسيح ان يكون عبدا لله ولا
خدا کارساز بنده ننگ ندارد عیسی از آنکه باشد بنده خدا و
الملئكة المقربون ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر فسيحشرهم
نه فرشتگان مقرب ننگ دارند و هر که ننگ کند از بندگی او و سرکشی کند پس خواهد بر انگیخت ایشانرا
اليه جميعا ۝ فاما الذين امنوا وعملوا الصلحت فيوفيهم اجورهم
نزدیک خویش همه یکجا پس اما کسانیکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند پس تمام دهد ایشانرا مزد ایشان
ويزيدهم من فضله واما الذين استنكفوا واستكبروا فيعذبهم
و زیاده دهد ایشانرا از فضل خود و اما کسانیکه ننگ داشتند و سرکشی کردند پس عذاب کند ایشانرا

عذابا

تا این باز مانید ۳

اعتقاد طوائف نصاری آن بود که الهه سه اند الله و عیسی و مریم

۴۶

عَذَابًا اَلِيمًا • وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيرًا •
عذاب درد دهنده و نیابند برای خویش بجز خدای هیچ دوستی و یاری دهی
يَآاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَاَنزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُورًا
ای مردمان بتحقیق آمد نزدیک شما دلیلی از پروردگار شما و نازل کردیم بسوی شما روشنی
مُّبِينًا • فَاَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ
آشکارا آنانکه ایمان آوردند بخدا و چنگ زدند باو پس زود در آرد ایشانرا در رحمت
مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَّيَهْدِيهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا • يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللّٰهُ
و فضل از نزدیک خود و بنماید ایشانرا بسوی خود راه راست طلب فتوی میکنند از تو بگو خدا
يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ اِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَّلَهُ اُخْتٌ فَلَهَا
فتوی میدهد شما را در باب میراث کسی که والد و ولد ندارد مردی بمیرد که فرزند نیست یعنی نه والد و او را خواهری
نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا اِن لَّمْ يَكُن لَّهَا وَلَدٌ فَاِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
نیمه آنچه گذاشته است و اگر این خواهری بمیرد آن برادر وارث وی شود اگر نباشد آنرا فرزندی پس اگر خواهران دو باشند
فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ وَاِن كَانُوا اِخْوَةً رِّجَالًا وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ
پس ایشانراست دو سیم آنچه بگذاشته است و اگر ایشان جماعه باشند مردان و زنان پس مرد راست
مِثْلُ حَظِّ الْاُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَن تَضِلُّوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مانند حصه دو زن بیان میکند خدا برای شما تا گمراه نشوید و خدا بهمه چیز
عَلِيمٌ •
دانا است

سورة المائدة مدنية وهي مائة وعشرون ءايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ •

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ • اُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا
ای مسلمانان وفا کنید بعهدها یعنی عهدها که با خدا بسته اید. حلال کرده شده است بر شما چهارپایان از قسم انعام
مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنتُمْ حُرُمٌ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ •
آنچه خوانده خواهد شد بر شما نه حلال دارنده شکار در حالتی که محرم باشید هر آئینه خدا حکم میکند آنچه میخواهد
يَآاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ
ای مسلمانان هتک حرمت نکنید نشانهاء خدا را و نه ماه حرام را و نه قربانی را

وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ
وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ
التَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ
وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ
وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا
عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا
أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

اليوم احل لكم الطيبت وطعام الذين اوتوا الكتب حل لكم وطعامكم
امروز حلال کرده شد برای شما پاکیزها وطعام اهل کتاب حلال است برای شما وطعام شما

حل لهم والمحصنت من المؤمنت والمحصنت من الذين اوتوا الكتب
حلال است برایشان وحلال کرده شد برای شما محصنات از زنان مسلمان ومحصنات از زنان کسانیکه کتاب داده شدند

من قبلكم اذا اتيتموهن اجورهن محصنين غير مسفحين
پیش از شما چون بدهید ایشان را مهرایشان عفت طلبکنان نه شهوت رانندگان

ولا متخذي اخدان ومن يكفر بالايمان فقد حبط عمله وهو
ونه دوست پنهانی گیرندگان وهرکه نامعتقد اسلام باشد پس نابود شد عمل او واو

في الاخرة من الخسرين يايها الذين امنوا اذا قمتم الى الصلوة
در آخرت از زیانکاران است ای مسلمانان چون برخیزید سوی نماز

فاغسلوا وجوهكم وايديكم الى المرافق وامسحوا برءوسكم و
پس بشوئید رویهای خود را ودستهای خود را تا آرنج ومسح کنید سرهای خود را وبشوئید

ارجلكم الى الكعبين وان كنتم جنبا فاطهروا وان كنتم مرضى او
پایهای خود را تا شتالنگ واگر باشید با جنابت پس غسل کنید واگر باشید بیمار یا

على سفر او جاء احد منكم من الغائط او لمستم النساء فلم تجدوا
مسافر یا بیاید یکی از شما از خلاجای یا مس کرده باشید زنانرا پس نیابید

ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم منه
آب پس قصد کنید خاک پاک را پس مسح کنید از آن خاک پاک برویهای خود ودستهای خود

ما يريد الله ليجعل عليكم من حرج ولكن يريد ليطهركم وليتم
نمیخواهد خدا که مقرر کند بر شما مشقت ولیکن میخواهد که پاک سازد شمارا وتمام کند

نعمته عليكم لعلكم تشكرون واذكروا نعمت الله عليكم وميثاقه
نعمت خود را بر شما تا بود که شکرگذاری کنید ویاد کنید نعمت خدا را بر خویش وپیمان عهد او

الذي واثقكم به اذ قلتم سمعنا واطعنا واتقوا الله ان الله عليم
با شما بآن پیمان آنگاه که گفتید شنیدیم وفرمان برداری کردیم وبترسید خدا را هر آینه خدا داناست

بذات الصدور يايها الذين امنوا كونوا قومين لله شهداء
بآنچه در سینه ها باشد ای مسلمانان متعهد حق الله باشید گواهی دهندگان باشید

بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ
براستی و حمل نکند شما را دشمنی قومی بر ترک عدل عدل کنید که عدل
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
نزدیکتر است به پرهیزکاری و بترسید از خدا هر آینه خدا آگاه است با آنچه میکنید وعده کرده است خدا آنانرا که
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند باین مضمون که ایشانراست آمرزش و مزد بزرگ و آنانکه کافر شدند
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا
و بدروغ نسبت کردند آیات ما را ایشانند اهل دوزخ ای مومنان یاد کنید
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
نعمت خدا را بر خویشتن آنگاه که قصد کردند قومی که دراز کنند دست خود را بسوی شما پس باز داشت
أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ
دستهای ایشان را از شما و بترسید از خدا و بر خدا باید که توکل کنند مومنان ۳ و هر آینه
أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ
گرفت خدا عهد بنی اسرائیل را و معین ساختیم از ایشان دوازده سردار و گفت
اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ
خدا هر آینه من با شمائم مضمون پیمان آنکه اگر برپا داشتید نماز را و دادید زکوة را و معتقد شدید
بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ
پیغمبران مرا و تقویت کردید ایشانرا و قرض دادید خدا را قرض نیک هر آینه نابود سازم از شما
سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ
گناهان شما را و البته در آرم شما را بوستانها که میرود زیر آن جویها پس هر که کافر شود
بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ
از شما بعد ازین پس گم کرد راه راست پس بسبب شکستن ایشان پیمان خویش را لعنت کردیم ایشانرا
وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا
و سخت گردانیدیم دل ایشانرا تغیر میکنند کلمات را از مواضع آنها و فراموش کردند
حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
حصه از آنچه پند داده شدند بوی همیشه آگاه میشوی بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان

در ذکر نقضت بنی اسرائیل علیهم السلام و محاربه با جباران ۱۲ حینی

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا

پس درگذر کن از ایشان و اعراض کن هر آینه خدا دوست میدارد نیکوکاران را و گرفتیم از کسانیکه گفتند

إِنَّا نَصَارٰىٓ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهٖ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ

ما نصاری ایم پیمان ایشانرا پس فراموش کردند حصه از آنچه بآن پند داده شدند پس در افگندیم میان ایشان

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا

دشمنی و کینه تا روز قیامت و خبر خواهد داد خدا ایشانرا بآنچه

يَصْنَعُونَ ۝ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا

میکردند ای اهل کتاب هر آینه آمد بشما پیغمبر ما بیان میکند برای شما بسیاری از آنچه

كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۚ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُورٌ

پنهان داشتید یعنی از کتاب الهی و درگذر میکند از تقصیرات بسیار ای اهل کتاب هر آینه آمد بشما از جانب خدا نور

وَّكِتٰبٌ مُّبِينٌ ۝ يَهْدِي بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَ

و کتابی روشن یعنی قرآن بیان و دلالت مینماید خدا کسی را که طلب رضا کرد بسوی راههای نجات و

يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهٖ وَيَهْدِيهِمْ إِلٰى صِرٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝

بیرون می آرد ایشان را از تاریکی بسوی روشنی باذن خود و دلالت میکند ایشان را بسوی راه راست

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ

هر آینه کافر شدند آنکه گفتند که خدا همون مسیح پسر مریم است حلول کرده است در وی و الله اعلم بگو که میتواند از خدا

شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهٗ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ

چیزی از انتقام اگر بخواهد که هلاک کند عیسی پسر مریم را و مادرش را که مریم است و آنانرا که در زمین اند همه

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى

خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه درمیان این هر دو است می آفریند هرچه میخواهد و خدا بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصٰرٰى نَحْنُ أَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَ

همه چیز تواناست و گفتند یهود و ترسایان ما پسران خدائیم و

أَحِبّٰٓؤُهٗ ۚ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ

دوستان اوئیم بگو پس چرا عذاب میکند شما را بر گناهان شما بلکه شما آدمیانید از جمله آنچه پیدا کرده است

لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

هر کرا خواهد و عذاب میکند هر کرا خواهد و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه درمیان این هر دو است

وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ

وبسوی اوست رجوع ای اہل کتاب ہر اینہ آمدہ است شما پیغمبر ما بیان میکند برای شما در حالت انقطاع

مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۝ فَقَدْ جَاءَكُمْ

آمدن پیغمبران تا نگوئید که نیامد نزدیک ما هیچ مژده دہندہ و بیم کنندہ آری ہر اینہ آمدہ است شما

بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ

مژده دہندہ و بیم کنندہ و خدا بر ہمہ چیز توانا است و یاد کن چون گفت موسی قوم خود را

يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ

ای قوم من یاد کنید نعمت خدا را بر خویش چون پیدا کرد در میان شما پیغمبران را و بادشاه

مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا

ساخت شما را و داد بشما آنچه نداد بہیچکس از عالمیان یعنی معجزات عظیمہ ای قوم من در آئید

الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ

بزمین پاک که مقرر ساخته است آنرا خدا برای شما و روگردان مشوید بر سمت پشت خود

فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا

آنگاه زیانکار گردید یعنی فرار مکنید گفتند ای موسی ہر اینہ آنجا گروہی هستند زور آور و ہرگز ما

لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

داخل نشویم آنجا تا آنکه ایشان بیرون آیند از آنجا پس اگر ایشان از آنجا بیرون شوند ہر اینہ ما در آئیم

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ

گفتند دو مرد از اہل تقوی که انعام کرده بود خدا بر ایشان در آئید ای قوم من بر ین جماعه از دروازه

فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

چون در آمدید بدروازه پس ہر اینہ شما غالب باشید و بر خدا توکل کنید اگر مسلمان هستید

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ

گفتند ای موسی ما ہرگز در نمی آئیم درین زمین ہیچگاه مادام که ایشان در آنجا اند پس تو

وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا

و پروردگار تو بروید و جنگ کنید ہر اینہ ما آنجا نشستگانیم گفت موسی ای پروردگار من قادر نیستم الا

نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ قَالَ فَإِنَّهَا

بر خود و برادر خود یعنی ہارون پس فیصل کن میان ما و میان گروه گناہکاران گفت خدا پس این زمین

مُحَرَّمَةٌ

مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
حرام کرده شده است بر ایشان چهل سال سرگردان میشوند در زمین پس اندوهناک مباش بر گروه

الْفَاسِقِينَ ۔ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
ستمکاران ۲ و بخوان بر قوم خود خبر دو پسر آدم براستی چون نیاز کردند قربانی پس قبول کرده

مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ
از یکی و قبول کرده نشد از دیگری گفت قابیل البته بکشم ترا هابیل گفت جز این نیست که قبول میکند

اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۔ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ
خدا از متقیان اگر دراز کنی بسوی من دست خود را تا بکشی مرا من نیستم دراز کننده

يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۔ إِنِّي أُرِيدُ
بسوی تو دست خود را تا بکشم ترا هراینه من میترسم از خدا پروردگار عالمها هراینه من میخواهم

أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ
که ببری گناه مرا و گناه خود را پس باشی از اهل دوزخ و این جزای

الظَّالِمِينَ ۔ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ
ستمکاران است پس نفس او سهل ساخت در نظر او کشتن برادرش پس بکشت او را و شد از

الْخَاسِرِينَ ۔ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي
زیانکاران ۹ پس فرستاد خدا زاغی را که میکاوید در زمین تا بنماید او را چگونه بپوشد

سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ
تن برادر خود را گفت ای وای بر من آیا عاجز شدم از آنکه باشم مانند این زاغ

فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ۔ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ
پس بپوشم تن برادر خود پس شد از پشیمان شدگان ۱۰ بسبب این حادثه

كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ
حکم کردیم بر بنی اسرائیل هرکه بکشد کسی را بغیر عوض کسی و بغیر فساد

فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا
در زمین ...

النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ

النّدمين ذلك
معانقة عند المتأخرين

مقصود ازین کلام ترهیب از قتل

وعید کسیکه رسم بد نهاد

بعد ذلك فی الارض لمسرفون ۝ انما جزؤا الذين يحاربون الله
بعد ازین درزمین تجاوز کنندگانند جزای آنانکه جنگ میکنند با خدا

ورسوله ويسعون فی الارض فسادا ان يقتلوا او يصلبوا او
و رسول او و می شتابند در زمین بقصد فساد اینست که کشته شوند یا بردار کرده شوند

تقطع ايديهم وارجلهم من خلاف او ينفوا من الارض ذلك لهم
بریده شود دستهاء و پایهاء ایشان از جانب مخالف یا دور کرده شوند از وطن این

خزى فی الدنيا ولهم فی الاخرة عذاب عظيم ۝ الا الذين تابوا
رسوایی است ایشانرا در دنیا و ایشانراست در آخرت عذاب عظیم مگر کسانیکه توبه کردند

من قبل ان تقدروا عليهم فاعلموا ان الله غفور رحيم ۝ يايها
پیش ازانکه دست یابید برایشان پس بدانید که خدا آمرزنده مهربانست ای

الذين امنوا اتقوا الله وابتغوا اليه الوسيلة وجاهدوا فی
مسلمانان بترسید از خدا و بطلبید وسیله بسوی او و جهاد کنید در

سبيله لعلكم تفلحون ۝ ان الذين كفروا لو ان لهم ما فی الارض
راه او تا رستگار شوید براینه کافران اگر باشد ایشانرا آنچه در زمین است

جميعا ومثله معه ليفتدوا به من عذاب يوم القيمة ما
همه یکجا و همراه او مانند او مهیا برای آنکه عوض خود دهند آنرا از عذاب روز قیامت

تقبل منهم ولهم عذاب اليم ۝ يريدون ان يخرجوا من النار
هرگز قبول کرده نشود از ایشان و ایشانراست عذاب الیم بخواهند که بیرون روند از دوزخ

وما هم بخارجين منها ولهم عذاب مقيم ۝ والسارق و
و نیستند بیرون رفتگان از دوزخ و ایشانراست عذاب دایم مرد دزد و

السارقة فاقطعوا ايديهما جزاء بما كسبا نكالا من الله
زن دزد ببرید دست ایشان جزاء آنچه بعمل آورده اند عقوبتی از طرف خدا

والله عزيز حكيم ۝ فمن تاب من بعد ظلمه واصلح فان الله
و خدا غالب داناست پس هرکه توبه کرد بعد ستم خود و کار شایسته بعمل آورد پس براینه خدا

يتوب عليه ان الله غفور رحيم ۝ الم تعلم ان الله له ملك
برحمت باز میگردد بروی براینه خدا آمرزنده مهربانست آیا ندانسته که خدا راست پادشاهی

السموات

یعنی حد ساقط شود و حقوق آدمیان ساقط نشود

اما قطع پیر ساقط شود ۱۲

السموت و الارض يعذب من يشاء و يغفر لمن يشاء و الله على
آسمانها و زمین عذاب میکند هر کرا خواهد و می آمرزد هر کرا خواهد و خدا بر
كل شيء قدير. يا ايها الرسول لا يحزنك الذين يسارعون في
همه چیز توانا است ای پیغمبر اندوهگین نکنند ترا آنکه سعی میکنند در
الكفر من الذين قالوا آمنا بافواههم و لم تؤمن قلوبهم
کفر از آنانکه گفتند بدهان خویش ایمان آوردیم و ایمان نه آورده است دل ایشان
و من الذين هادوا سماعون للكذب سماعون لقوم آخرين
و از قوم یهود نیز ایشان شنوندگان اند سخن دروغ را شنوندگان اند برای گروهی دیگر
لم يأتوك يحرفون الكلم من بعد مواضعه يقولون ان
که هنوز پیش تو نیامده اند تغیر میکنند کلمات را بعد از ثبوت آنها در موضع خویش میگویند اگر
اوتيتم هذا فخذوه و ان لم تؤتوه فاحذروا و من يرد الله
داده شوید این حکم محرف پس قبول کنید آنرا و اگر آنرا داده نشوید پس احتراز نمائید و هر کرا خدا
فتنته فلن تملك له من الله شيئا اولئك الذين لم يرد الله ان يطهر
ضلالت او اراده کرده است توانی برای او از خدا چیزی ایشان آنانند که نخواسته است خدا که پاک کند
قلوبهم لهم في الدنيا خزي و لهم في الآخرة عذاب عظيم
دل ایشان را ایشان راست در دنیا رسوائی و ایشان راست در آخرت عذاب بزرگ
سماعون للكذب اكالون للسحت فان جاؤك فاحكم بينهم
ایشان شنوندگانند سخن دروغ را خورندگان اند حرام را پس اگر بیایند پیش تو حکم کن میان ایشان
او اعرض عنهم و ان تعرض عنهم فلن يضروك شيئا و ان حكمت
یا اعراض کن از ایشان و اگر اعراض کنی از ایشان هیچ زیان نرسانند بتو و اگر حکم کنی
فاحكم بينهم بالقسط ان الله يحب المقسطين. و كيف يحكمونك
پس حکم کن در میان ایشان بانصاف هر آینه خدا دوست میدارد عدل کنندگان را و چگونه حکم میکنند ترا
و عندهم التورية فيها حكم الله ثم يتولون من بعد ذلك
و نزدیک ایشان توریت است که در آن حکم خدا است باز اعراض میکنند بعد از این
و ما اولئك بالمؤمنين. انا انزلنا التورية فيها هدى و نور
و نیستند ایشان معتقدان هر آینه ما فرود آوردیم توریة را در آنجا هدایت و روشنی است

یعنی معتقدان شده اند

یعنی جاسوسان جریان اند

يحكم بها النبيون الذين اسلموا للذين هادوا والربنيون و
حکم میکنند بان پیغمبران که منقاد حکم الهی اند برای یهود و حکم میکنند خدا پرستان و
الاحبار بما استحفظوا من كتب الله وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا
احبار ایشان همه حکم میکنند بآنچه حافظ آن کردانیده شده اند از کتاب خدا و بران گواه بودند پس مترسید
الناس واخشون ولا تشتروا بايتي ثمنا قليلا ومن لم يحكم
از مردمان و بترسید از من و خرید مکنید بآیتهای من بهای اندک و هرکه حکم نکند
بما انزل الله فاولئك هم الكفرون ۝ وكتبنا عليهم فيها ان النفس
بآنچه خدا فرو فرستاده پس ایشانند نامعتقدان و لازم ساختیم بر یهود در توریة که شخص
بالنفس والعين بالعين والانف بالانف والاذن بالاذن
عوض شخص است و چشم عوض چشم است و بینی عوض بینی است و گوش عوض گوش است
والسن بالسن والجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة
و دندان عوض دندان و حکم زخمها باعتبار مماثلت است پس هرکه عفو کند آن زخم پس این عفو کفارت است
له ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظلمون ۝ وقفينا على
وی را و هرکه حکم نکند بآنچه خدا فرستاده پس ایشانند ستمکاران و از پی فرستادیم بر
اثرهم بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين يديه من التورية و
پی ایشان عیسی پسر مریم راست دارنده آنچه پیش او بود که توریة است و
اتينه الانجيل فيه هدى ونور ومصدقا لما بين يديه من
دادیمش انجیل در وی هدایت و روشنی است و باور دارنده آنچه پیش وی بود که
التورية وهدى وموعظة للمتقين ۝ وليحكم اهل الانجيل
توریة است و هدایت و پند متقیان را و فرمودیم باید که حکم کنند اهل انجیل
بما انزل الله فيه ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الفسقون ۝
بآنچه فرو فرستاده است خدا تعالی در و و هرکه حکم نکند بآنچه فرو فرستاده است خدا پس ایشانند بدکاران
وانزلنا اليك الكتب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتب
و فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را براستی باور دارنده آنچه پیش وی است از کتاب
ومهيمنا عليه فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم عما
و نگاهبان بروی پس حکم کن در میان ایشان بآنچه فرود آورده است خدا و پیروی مکن خواهش ایشان را از آنچه

جاءك

جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللهُ
آمد بتو از حکم الهی برای هر گروهی از شما مقرر ساخته ایم شریعتی و راهی و اگر خواستی خدا
لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا
گردانیدی شما را یک امت و لیکن خواست که بیازماید شما را در آنچه شما را داده است پس شتابی کنید
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
سوی نیکوکاریها بسوی خدا رجوع شماست همه یکجا پس خبر دهد شما را بآنچه در آن اختلاف میکنید
وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ
و فرمودیم که حکم کن میان ایشان بآنچه فرود آورده است خدا و پیروی مکن خواهش ایشان را و بترس ازیشان
أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ
از آنکه گمراه کنند ترا از بعض آنچه فرو فرستاده است خدا سوی تو پس اگر اعراض کنند پس بدانکه میخواهد
اللهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ
خدا که عذاب کند ایشان را بسبب بعضی گناهان ایشان و هر آینه بسیاری از مردمان بدکاراند
أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
آیا حکم جاهلیت میخواهند و کیست خوبتر از خدا باعتبار حکم برای گروهی که یقین دارند
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
ای مومنان دوست مگیرید یهود و نصاری را بعض ایشان
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
دوست بعض اند و هر که از شما دوست دارد ایشان را پس هر آینه او از جملهٔ ایشان است هر آینه خدا راه نمی نماید گروه
الظَّالِمِينَ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
ستمکاران را پس می بینی کسانی را که در دل ایشان بیماریست یعنی نفاق است شتابی میکنند در دوستی یهود و نصاری میگویند
نَخْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ
میترسیم از آنکه برسد بما گردش زمانه یعنی مصیبتی پس نزدیک است که خدا بیارد فتحی را یا چیزی دیگر را از نزدیک خود
فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا
پس پشیمان شوند بر آنچه پنهان داشتند در دل خویش و بگویند مومنان یعنی روز قیامت
أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
آیا ایشانند آنانکه قسم خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای خویش که البته ایشان همراه شما اند امروز باطل شد عملهای ایشان

مراد فتح مکه است ۱۲ حسینی

مرکید یکدیگر را ۱۲ حسینی

فَأَصْبَحُوا خٰسِرِينَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ

پس گشتند زیانکار ای مومنان هرکه از شما برگردد از دین خود

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

پس خواهد آورد خدا گروهی را که دوست میدارد ایشانرا و ایشان دوست میدارند اورا متواضع اند برای مومنان

أَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِينَ يُجٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ

درشت طبع بر کافران جهاد میکنند در راه خدا و نمیترسند از ملامت ملامت کننده

ذٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ وَاللَّهُ وٰسِعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ

این بخشایش خداست میدهد آنرا بهرکه خواهد و خدا جواد داناست جز این نیست که دوست

اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ

خداست و رسول او و مومنان که برپا میدارند نماز را و میدهند

الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُونَ ۝ وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا

زکوة را و ایشان پیوسته نماز میگذارند و هرکه دوستی کند با خدا و با رسول او و با مومنان

فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغٰلِبُونَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

پس هر اینه گروه خدا همون است غالب ای مسلمانان دوست مگیرید

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ

کسانی را که تمسخر و بازی گرفته اند دین شمارا از آنانکه داده شد ایشانرا کتاب

مِن قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَآءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا

پیش از شما و نه سایر کافران را و بترسید از خدا اگر مسلمان هستید و چون

نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا

ندا کنید بسوی نماز تمسخر و بازی گیرند آنرا این بسبب آنست که ایشان گروهی هستند

يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ

نمی فهمند بگو ای اهل کتاب عیب نمی گیرید بر ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا

وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فٰسِقُونَ ۝ قُلْ

و بآنچه فرو فرستاده شده است بر ما و بآنچه فرو فرستاده شده پیش از این و آنکه بیشتر از شما بدکاران اند بگو

هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ اللَّهِ مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ

آیا خبر دهیم شمارا به بدتر از این باعتبار جزاء نزدیک خدا آن بدتر است که لعنت کرد خدا و خشم گرفت اورا

عليه

عليه وجعل منهم القردة والخنازير وعبد الطاغوت اولئك

بروی و گردانید از ایشان بوزنگان و خوکان و کسی که پرستید معبود باطل را این گروه

شرّ مكانا واضل عن سواء السبيل • واذا جاءوكم قالوا امنّا

بدترند باعتبار جای و گمراه‌ترند از راه راست و چون بیایند پیش شما گویند ایمان آوردیم

وقد دخلوا بالكفر وهم قد خرجوا به والله اعلم بما كانوا يكتمون

و حال آنکه با کفر درآمدند و با کفر بیرون رفتند و خدا داناتر است بآنچه می‌پوشیدند

وترى كثيرا منهم يسارعون في الاثم والعدوان واكلهم السحت

و می‌بینی که بسیاری از ایشان سعی میکنند در گناه و تعدی و حرام خوردن خویش

لبئس ما كانوا يعملون • لولا ينهٰهم الربّٰنيّون والاحبار

هر آینه بد چیزیست که بعمل آوردند چرا منع میکنند ایشان را خدا پرستان و دانشمندان

عن قولهم الاثم واكلهم السحت لبئس ما كانوا يصنعون

از دروغ گفتن ایشان و حرام خوردن ایشان هر آینه بد چیزیست که میکنند

وقالت اليهود يد الله مغلولة غلّت ايديهم ولعنوا بما قالوا

و گفتند یهود دست خدا بگردن بسته است یعنی بخل دارد دست بسته باد دستهای ایشان و لعنت کرده شد ایشان را بسبب آنچه گفتند

بل يداه مبسوطتٰن ينفق كيف يشاء وليزيدنّ كثيرا منهم

بلکه دو دست او گشاده است خرج میکند چنانچه میخواهد و البته بیفزاید در حق بسیاری از ایشان

ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا والقينا بينهم العداوة

آنچه فرو فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو نافرمانی و کفر را و افکندیم در میان فرقهای یهود دشمنی

والبغضاء الى يوم القيٰمة كلما اوقدوا نارا للحرب اطفاها

و خصومت تا روز قیامت هر گاه که برمی‌افروزند آتش را برای جنگ فرو می‌نشاند

الله ويسعون في الارض فسادا والله لا يحب المفسدين •

خدا آن را و میشتابند در زمین برای فساد و خدا دوست نمیدارد مفسدان را

ولو انّ اهل الكتٰب امنوا واتقوا لكفرنا عنهم سيّاٰتهم و

و اگر اهل کتاب ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری میکردند نابود میکردیم از ایشان گناهان ایشان را

لادخلنٰهم جنّٰت النعيم • ولو انهم اقاموا التورٰية والانجيل

در آوردمی ایشان را در بوستانهاء با نعمت و اگر ایشان برپا میداشتند حکم توریة و انجیل را

وما انزل اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم ومن تحت
و آنچه فرود آورده شده است بسوی ایشان از پروردگار ایشان هر اینه خوردندی از بالای خود و از زیر
ارجلهم منهم امة مقتصدة وكثير منهم ساء ما يعملون
پاهای خود از ایشان گروهی هست میانه رو و بسیاری از ایشان بد چیزیست که میکنند ۳
يايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل
ای پیغمبر برسان آنچه فرود آورده شده است بسوی تو از جانب پروردگار تو و اگر نکردی این کار
فما بلغت رسلته والله يعصمك من الناس ان الله لا يهدي
نرسانیده باشی پیغام خدا را و خدا نگاهدارد ترا از مردمان هر اینه خدا راه نمی نماید
القوم الكفرين قل ياهل الكتب لستم على شيء حتى تقيموا
گروه کافران را بگو ای اهل کتاب نیستید شما بر چیزی تا آنکه برپا کنید
التورية والانجيل وما انزل اليكم من ربكم وليزيدن كثيرا
حکم تورات و انجیل را و آنچه فرستاده شده است بسوی شما از پروردگار شما و البته بیفزاید در حق بسیاری
منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا فلا تاس على القوم
از ایشان آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از جانب پروردگار تو طغیان و کفر را پس اندوه مخور بر قوم
الكفرين ان الذين امنوا والذين هادوا والصبئون والنصرى
کافران هر اینه مسلمانان و جهودان و صابیان و ترسایان
من امن بالله واليوم الاخر وعمل صالحا فلا خوف عليهم
هر که ایمان آرد از ایشان بخدا و روز آخر و کرد کار شایسته هیچ ترس نیست بر ایشان
ولا هم يحزنون لقد اخذنا ميثاق بني اسراءيل وارسلنا
و ایشان اندوهگین نشوند هر اینه گرفتیم عهد بنی اسرائیل را و فرستادیم
اليهم رسلا كلما جاءهم رسول بما لا تهوى انفسهم فريقا
بسوی ایشان پیغمبران را هرگاه آمدی بایشان پیغمبری با آنچه دوست نمیداشت نفس ایشان گروهی را
كذبوا وفريقا يقتلون وحسبوا الا تكون فتنة فعموا وصموا
بدروغ نسبت کردند و گروهی را میکشتند و پنداشتند که هیچ عقوبت نخواهد بود پس کور شدند و کر گشتند
ثم تاب الله عليهم ثم عموا وصموا كثير منهم والله بصير
پس برحمت بازگشت خدا بر ایشان پس باز کور شدند و کر گشتند بسیاری از ایشان و خدا بیناست
بما يعملون

یعنی سایر کتب سابقه ۲

یعنی سایر کتب سابقه ۲

یعنی قرآن ۲

یعنی محمد را صلی الله علیه وسلم فرستادند والله اعلم ۲

یا کافر بمحمد صلی الله علیه وسلم ۱۲

بِمَا يَعْمَلُونَ ۞ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
با نچه میکنند هر اینه کافر شدند آنکه گفتند الله بحقیقت عیسی پسر مریم
وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ
و گفته بود عیسی ای بنی اسرائیل بپرستید خدا را که پروردگار من و پروردگار شماست بدرستیکه
مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا
هر که شریک خدا مقرر میکند حرام کرده است خدا بهشت را بروی و جای او دوزخ است و نیست
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۞ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ
ستمکاران را هیچ یاری دهنده هر اینه کافر شدند آنکه گفتند که خدا سیم سه کس است
وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا إِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ
و هیچ اله نیست مگر اله یگانه و اگر باز نمانند از آنچه میگویند خواهد رسید
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ
کافران را از ایشان عذاب درد دهنده آیا رجوع نمیکنند بسوی خدا و آمرزش نمیطلبند از و
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
و خدا آمرزنده مهربانست نیست عیسی پسر مریم مگر پیغمبری گذشته اند پیش از وی
الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ
پیغمبران و مادر او ولیه بود هر دو میخوردند طعام را ببین چگونه بیان میکنیم
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۞ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
برای ایشان نشانها باز ببین چگونه گردانیده میشوند بگو آیا عبادت میکنید بجز خدا
مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
چیزی را که نمیتوانند برای شما زیانی و نه سودی و خدا بحقیقت شنوا دانا بگو ای اهل کتاب
لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا
از حد مگذرید در دین خود بناحق و پیروی مکنید خواهش نفس قومی را که گمراه شدند
مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۞ لُعِنَ الَّذِينَ
پیش از این و گمراه کردند بسیار را و بگردیدند از راه راست لعنت کرده شد
كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ
کافران را از بنی اسرائیل بر زبان داوود و عیسی پسر مریم

کم اصحاب ایله را نفرین کرد و گفت اللهم العنهم ۱۲ حسینی
نیز کرد اصحاب مائده را یعنی گفت ... ۱۲ حسینی

ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ
این بسبب آنست که نافرمانی میکردند و از حد میگذشتند یکدیگر را منع نمیکردند از آن عمل زشت

فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ تَرٰى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ
که میکردند هر آینه بد چیزیست که میکردند می بینی که بسیاری از ایشان دوستی میکنند

كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ
با کافران هر آینه بد چیزیست که پیش فرستاده است برای ایشان نفسهای ایشان که خشم گرفت خدا بر ایشان و در عذاب

هُمْ خٰلِدُونَ ۝ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا
ایشان در عذاب جاوید اند و اگر ایمان آوردندی بخدا و بپیغمبر و بانچه فرو فرستاده شده است بسوی وی

اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُونَ ۝ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ
نه دوست نگرفتندی منکر کافران را و لیکن بسیاری از ایشان فاسقانند هر آینه بیابی سخت ترین مردمان

عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ
در عداوت مسلمانان یهود و مشرکان را و هر آینه بیابی نزدیک ترین مردمان

مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصٰرٰى ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ
در دوستی مسلمانان کسانی را که گفتند ما نصاری ایم این بسبب آنست که از جمله ایشان دانشمندان

وَرُهْبَانًا وَّأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ
و گوشه نشینان که ایشان تکبر نمیکنند و چون بشنوند آنچه فرو فرستاده شده بر پیغمبر

تَرٰى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ
ببینی چشمهای ایشان را اشک میریزد بسبب آنچه شناختند از حق میگویند

رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِينَ ۝ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَاءَنَا
ای پروردگار ما ایمان آوردیم پس بنویس ما را با شاهدان و چیست ما را که ایمان نیاریم بخدا و آنچه آمد ما را

مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِينَ ۝ فَأَثَابَهُمُ اللّٰهُ
از دین راست و چیست ما را که طمع نکنیم که در آرد ما را پروردگار ما یعنی به بهشت با قوم صالح پس جزا داد ایشان را خدا

بِمَا قَالُوا جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذٰلِكَ
بر این قول که گفتند بوستانها که میرود زیر آن جویها جاویدان اینجا این است

جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ
جزای نیکوکاران و کسانیکه کافر شدند و بدروغ نسبت کردند آیات ما را ایشانند اهل

یعنی جماعه که اکمل الیت شنید والله اعلم

الجحيم

... دوستی مسلمانان کسانی را که گفتند ...

مفسران مرانند که حق سبحانه درباب خمر چهار آیت نازل گردانید اول در مکه و من ثمرات النخیل والاعناب
تتخذون منه سکرا و در آن وقت حلال بود دوم یسئلونک عن الخمر والمیسر قل فیهما اثم کبیر و منافع للناس
قومی نظر بر اثم کبیر داشته ترک کردند و جمعی بملاحظهٔ و منافع للناس اشتغال مینمودند سیم در مهمانی عبد الرحمن عوف
که امام ایشان در نماز شام قل یا ایها الکافرون بحذف لا آن خواند آیه آمد که یا ایها الذین آمنوا
لا تقربوا الصلوة و انتم سکاری حتی تعلموا ما تقولون اکثر بزرگان صحابه گفتند که شرب چیزیکه
میان ما و نماز حایل شد لایق نیست بیکبارگی ترک فرمودند چهارم در زمانی که عتبان بن مالک طرح
ضیافتی افگند بعد از طعام بر شرب خمر اقدام نمودند در حالت مستی سعد بن وقاص انشاء
شعری که مشتمل بر هجاء انصار بود فرمود و یکی از مجلسیان سر سعد را منغص گردانید و سعد
شکایت آن حکایت در مجلس معلای حضرت رسالت عرض فرمود فاروق اعظم زبان نیاز گشاد و
دست بدعاء برداشت که اللهم بین لنا فی الخمر بیانا شافیا آیهٔ تحریم آمد که ۲۰ حسینی ملخصا

61

... بستند و بدروغ نسبت کردند آیات ما را آنست اهل

الجحيم ۝ يا أيها الذين ءامنوا لا تحرموا طيبت ما أحل الله لكم
دوزخ ای مومنان حرام مکنید لذاید آنچه خدا حلال ساخته است شمارا
ولا تعتدوا إن الله لا يحب المعتدين ۝ وكلوا مما رزقكم الله حللا
واز حد مگذرید هر اینه خدا دوست نمیدارد از حد گذرندگانرا وبخورید از آنچه روزی داده شمارا خدا حلال
طيبا واتقوا الله الذي أنتم به مؤمنون ۝ لا يؤاخذكم الله باللغو
پاکیزه و بترسید از آن خدا که شما بوی ایمان آورده ایید باز خواست نمیکند شمارا خدا بلغو
في أيمانكم ولكن يؤاخذكم بما عقدتم الأيمان فكفارته
در سوگندهای شما ولیکن باز خواست میکند شمارا بسبب محکم کردن سوگندها پس کفارت وی
إطعام عشرة مسكين من أوسط ما تطعمون أهليكم أو كسوتهم أو
طعام دادن ده مسکین است از جنس میانه از آنچه میخورانید اهل خود را یا پوشش دادن ایشان را یا
تحرير رقبة فمن لم يجد فصيام ثلثة أيام ذلك كفارة أيمانكم
آزاد کردن برده پس هرکه نیابد پس لازم است روزه داشتن سه روز این کفارت سوگندهای شما
إذا حلفتم واحفظوا أيمانكم كذلك يبين الله لكم ءايته لعلكم
چون سوگند خورید ونگاه دارید سوگندهای خود را همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهای خود را تا شما
تشكرون ۝ يا أيها الذين ءامنوا إنما الخمر والميسر والأنصاب
شکر کنید ای مسلمانان جزین نیست که خمر وقمار وبتان معبود باطل
والأزلام رجس من عمل الشيطن فاجتنبوه لعلكم تفلحون ۝ إنما
و تیر قمار پلیدیست از کردار شیطان پس احتراز کنید ازوی بود که شما رستگار شوید
يريد الشيطن أن يوقع بينكم العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم
میخواهد شیطان که بیندازد در میان شما دشمنی وناخوشی بسبب خمر وقمار وبازدارد شمارا
عن ذكر الله وعن الصلوة فهل أنتم منتهون ۝ وأطيعوا الله وأطيعوا
از یاد خدا واز نماز پس آیا الحال شما باز ایستادید وفرمان برداری کنید خدا و فرمان بردار
الرسول واحذروا فإن توليتم فاعلموا أنما على رسولنا البلغ المبين
پیغمبر را و بترسید پس اگر رو گردانیدید پس بدانید که بر پیغمبر ما پیغام رسانیدن آشکار
ليس على الذين ءامنوا وعملوا الصلحت جناح فيما طعموا إذا ما اتقوا
نیست بر کسانیکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند گناهی در آنچه خوردند چون پرهیزکاری کردند

وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ثُمَّ اتَّقَوا وَّءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوا وَّأَحسَنُوا
وایمان آوردند وکارهاء شایسته کردند باز پرهیزکاری کردند وایمان آوردند باز پرهیزکاری کردند ونیکوکاری نمودند

وَاللّٰهُ يُحِبُّ المُحسِنِينَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيءٍ
وخداوند دوست میدارد نیکوکاران را ای مسلمانان هر آینه می آزماید شما را خدا بچیزی

مِّنَ الصَّيدِ تَنَالُهُ أَيدِيكُم وَرِمَاحُكُم لِيَعلَمَ اللّٰهُ مَن يَخَافُهُ بِالغَيبِ
از شکار که برسد بآن دستهای شما ونیزهای شما تا تمیز کند خدا کسی را که غایبانه از وی میترسد

فَمَنِ اعتَدَىٰ بَعدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
پس هر که تعدی کند بعد ازین او راست عذاب درد دهنده ای مسلمانان

لَا تَقتُلُوا الصَّيدَ وَأَنتُم حُرُمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ
مکشید صیدرا چون احرام بسته باشید وهر که بکشد آنرا از شما بالقصد پس واجبست جزا

مِّثلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحكُمُ بِهِ ذَوَا عَدلٍ مِّنكُم هَديًا بٰلِغَ الكَعبَةِ
مانند آنچه کشته است از چهارپایان حکم کنند بآن دو صاحب عدالت از شما هدیه [illegible] رسیده بکعبه

أَو كَفّٰرَةٌ طَعَامُ مَسٰكِينَ أَو عَدلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمرِهِ
یا کفارت طعام فقیران یا برابر آن از روزه تا بچشد جزاء کردار خود

عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَن عَادَ فَيَنتَقِمُ اللّٰهُ مِنهُ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو
عفو کرده است خدا از آنچه گذشت وهر که دیگر بار کند انتقام کشد از وی خدا وخدا غالب صاحب

انتِقَامٍ ۝ أُحِلَّ لَكُم صَيدُ البَحرِ وَطَعَامُهُ مَتٰعًا لَّكُم وَلِلسَّيَّارَةِ
انتقام است حلال کرده شد برای شما شکار دریا وخوردن آن تا منفعت باشد برای شما وبرای قافله

وَحُرِّمَ عَلَيكُم صَيدُ البَرِّ مَا دُمتُم حُرُمًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي إِلَيهِ
وحرام کرده شد بر شما شکار بیابان تا وقتیکه احرام بسته باشید وبترسید ازان خدای که بسوی وی

تُحشَرُونَ ۝ جَعَلَ اللّٰهُ الكَعبَةَ البَيتَ الحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَ
حشر کرده خواهید شد گردانید خدا تعالی کعبه که خانه بزرگوار است سبب قوام امور مردمان در دین

الشَّهرَ الحَرَامَ وَالهَديَ وَالقَلٰٓئِدَ ذٰلِكَ لِتَعلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ يَعلَمُ
وماه حرام را وقربانی را وآنچه در گردنش قلاده انداختند این بیان برای آنست تا بدانید که خدا میداند

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الأَرضِ وَأَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيءٍ عَلِيمٌ
آنچه در آسمانها است وآنچه در زمین است وتا بدانید که خدا بهمه چیز داناست

در وقت احرام شما

سبب انتظام امور مردمان

اعلموا

اِعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ مَا عَلَى الرَّسُولِ
بدانید که خدا سخت است عقوبت او و آنکه بدانید که خدا آمرزنده مهربان است نیست بر پیغمبر
اِلَّا الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝ قُل لَّا يَسْتَوِي
مگر رسانیدن پیغام و خدا میداند آنچه آشکارا میکنید و آنچه پنهان میکنید بگو برابر نیست
الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ
پلید و پاک و اگرچه در عجب آرد ترا بسیاری پلید پس بترسید از خدا ای خداوندان خرد
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَسْـَٔلُوا عَنْ اَشْيَآءَ اِن
تا رستگار شوید ای مسلمانان سوال مکنید از اشیای که اگر
تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَاِن تَسْـَٔلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
ظاهر شود حقیقت آنها پیش شما غمگین کند شما را و اگر سوال کنید از آن وقتی که فرود آورده شود قرآن
تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّن
البته ظاهر کرده شود پیش شما عفو کرد الله تعالی از آن سوالات و خدا آمرزنده بردبار است هرآینه سوال کرده بودند از قبل
قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا بِهَا كٰفِرِينَ ۝ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِن بَحِيرَةٍ وَّلَا
پیش از شما باز کافر شدند بآنها منزوع نکرده خدا هیچ بحیره و نه
سَآئِبَةٍ وَّلَا وَصِيلَةٍ وَّلَا حَامٍ وَّلٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ
سائبه و نه وصیله و نه حام را ولیکن کافران دروغ
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
برخدا می بندند و بسیاری از ایشان درنمی یابند و چون گفته شود ایشان را بیائید
اِلٰى مَآ اَنزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
بسوی آنچه فرو فرستاده است خدا و بسوی پیغمبر گویند بس است ما را آنچه برآن یافتیم
اٰبَآءَنَا اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُونَ ۝ يٰٓاَيُّهَا
پدران خود را و اگرچه پدران ایشان هیچ نمیدانستند و هیچ راه نمی یافتند ای
الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ
مسلمانان محافظت کنید خویشتن را ضرر نمیرساند شما را آنکه گمراه شد چون شما راه یافتید
اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ
بسوی خداست رجوع شما همه یکجا پس خبر دهد شما را بآنچه عمل میکردید ای

ءامنوا شهادة بينكم اذا حضر احدكم الموت حين الوصية

مسلمانان نصاب شهادة در میان شما وقت وصیت چون برسد یکی را از شما موت

اثنان ذوا عدل منكم او ءاخران من غيركم ان انتم ضربتم في الارض

دو کس اند که صاحب عدالت باشند از شما یا دیگران از غیر شما اگر شما سفر کرده باشید در زمین

فاصابتكم مصيبة الموت تحبسونهما من بعد الصلوة فيقسمن

پس برسد بشما مصیبت موت اگر شک داشته باشید باز دارید ایشان را بعد از نماز یعنی نماز عصر پس قسم خورند

بالله ان ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا نكتم

بخدا که خرید نمیکنیم عوض سوگند خدا بهای دنیا را و اگرچه کسی که برای نفع او گواهی میدهیم صاحب قرابت باشد

شهادة الله انا اذا لمن الاثمين فان عثر على انهما استحقا اثما

و پنهان نمیکنیم گواهی که خدا امر کرده هر اینه ما آنگاه از گناهکاران باشیم پس اگر اطلاع واقع شد بر آنکه این دو گواه حاصل کردند گناهی

فاخران يقومان مقامهما من الذين استحق عليهم الاوليان

پس بایستند دو کس دیگر که قرابت قریبه داشته باشند بجای آنها از جماعه که مال [illegible]

فيقسمن بالله لشهادتنا احق من شهادتهما وما اعتدينا انا اذا

پس سوگند خورند بخدا که گواهی ما درست تر است از گواهی آن دو و از حد تجاوز نکرده ایم هر اینه ما آنگاه

لمن الظلمين ذلك ادنى ان ياتوا بالشهادة على وجهها او يخافوا

از ستمکاران باشیم این اسلوب نزدیکتر است بآنکه بیارند گواهی را بر وجه آن یعنی بر وجهی که باید در گواهی او ترسند

ان ترد ايمان بعد ايمانهم واتقوا الله واسمعوا والله لا يهدي

از آنکه رد کرده شود سوگند ها بعد سوگند های ایشان و بترسید از خدا و بشنوید حکم او را و خدا راه نمی نماید

القوم الفسقين يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم قالوا

گروه فاسقان را یاد کن آن روز که جمع کند خدا تعالی پیغمبران را پس گوید چه جواب داده شد شما را گویند

لا علم لنا انك انت علام الغيوب اذ قال الله يعيسى ابن مريم

هیچ دانش نیست ما را هر اینه تو یی داننده امور پنهانی آن وقت که گوید خدا تعالی ای عیسی پسر مریم

اذكر نعمتي عليك وعلى ولدتك اذ ايدتك بروح القدس

یاد کن نعمت مرا بر خویش و بر والده خویش چون قوة دادم ترا بروح القدس

تكلم الناس في المهد وكهلا واذ علمتك الكتب والحكمة والتورية

سخن میگفتی با مردمان در گهواره و در حالت میری و چون آموختم ترا کتاب و دانش و التوریة

والانجيل

حالا الحکم منسوخ است [illegible]

یعنی برکات حضرة القدس والله اعلم

والانجيل واذ تخلق من الطين كهيئة الطير باذني فتنفخ فيها فتكون طيرا باذني

و انجیل و چون پیدا میکردی از گل مانند شکل مرغ بحکم من پس دم بر دمیدی در وی پس شدی مرغی بحکم من

وتبرئ الاكمه والابرص باذني واذ تخرج الموتى باذني واذ

و به میکردی کور مادر زاد را و ابرص دار را بحکم من و چون بیرون میآوردی مردگان را بحکم من و چون

كففت بني اسراءيل عنك اذ جئتهم بالبينت فقال الذين كفروا

باز داشتم شر بنی اسرائیل را از تو آنگاه که آوردی نزد ایشان معجزها پس گفتند کافران

منهم ان هذا الا سحر مبين ۝ واذ اوحيت الى الحوارين ان ءامنوا

از ایشان نیست این مگر سحر آشکارا و چون الهام فرستادم بسوی حواریان که ایمان آرید

بي وبرسولي قالوا ءامنا واشهد باننا مسلمون ۝ اذ قال الحواريون

بمن و به پیغمبر من گفتند ایمان آوردیم و گواه باش یا عیسی بر آنکه ما مسلمانانیم چون گفتند حواریان

يعيسى ابن مريم هل يستطيع ربك ان ينزل علينا مائدة من السماء

ای عیسی پسر مریم آیا میتواند پروردگار تو که فرود فرستد بر ما خوانی از آسمان

قال اتقوا الله ان كنتم مؤمنين ۝ قالوا نريد ان ناكل منها وتطمئن

گفت عیسی بترسید از خدا اگر مومن هستید گفتند میخواهیم که بخوریم از آن خوان و آرام گیرد

قلوبنا ونعلم ان قد صدقتنا ونكون عليها من الشهدين ۝ قال عيسى

دلها ما و بدانیم که راست گفتی با ما و باشیم بر نزول آن از گواهان گفت عیسی

ابن مريم اللهم ربنا انزل علينا مائدة من السماء تكون لنا عيدا

پسر مریم بار خدایا ای پروردگار ما فرود آر بر ما خوانی پر از طعام از آسمان تا باشد عیدی

لاولنا واخرنا واية منك وارزقنا وانت خير الرازقين ۝

برای اول امت ما و آخر امت ما و معجزه از جانب تو و روزی ده ما را و تو بهترین روزی دهندگانی

قال الله اني منزلها عليكم فمن يكفر بعد منكم فاني اعذبه

گفت خدا من فرود آورنده ام آن را بر شما پس هر که از شما کافر شود بعد از این پس تعذیب کنم او را

عذابا لا اعذبه احدا من العلمين ۝ واذ قال الله يعيسى ابن مريم

عذابی که تعذیب نکنم با آن هیچ یکی از اهل عالم ها و یاد کن آن وقت که گوید خدا ای عیسی پسر مریم

ءانت قلت للناس اتخذوني وامي الهين من دون الله قال

آیا تو گفتی بمردمان که خدا گیرید مرا و مادر مرا بجز الله تعالی گفت

یعنی از گور زنده برون آوردی

الربع ٤

سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٓ اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ
پاکی یاد میکنم ترا نسزد مرا که بگویم آنچه لایق من نیست اگر گفته باشم این قول پس

عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
تو آنرا دانسته میدانی آنچه در ضمیر منست و نمیدانم آنچه در ضمیر توست هر آینه تو داننده امور پنهانی

مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَآ اَمَرْتَنِي بِهِٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
نگفته ام بایشان مگر آنچه فرموده بودی بآن که بپرستید خدا را پروردگار من و پروردگار شما و بودم

عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
بر ایشان نگاهبان مادامیکه در میان ایشان بودم پس چون فوت کردی مرا تو بودی نگاهبان بر ایشان

وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَاِنْ تَغْفِرْ
و تو بر همه چیز نگاهبانی اگر عذاب کنی ایشان را پس ایشان بندگان تواند و اگر بیامرزی

لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصّٰدِقِينَ
ایشان را پس توئی غالب استوار کار گوید خدا این روزیست که نفع کند راستگویان را

صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ
راستی ایشان ایشان را باشد بوستانها که میرود زیر آن جویها جاویدان در آنجا همیشه خشنود شد خدا

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
از ایشان و خشنود شدند ایشان از خدا اینست رستگاری بزرگ خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه

فِيهِنَّ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
در آنهاست و او بر همه چیز تواناست

سورة الانعام مكية وهي مائة وخمس وستون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّورَ
ستایش آن خدای راست که آفرید آسمانها و زمین و پیدا کرد تاریکیها و روشنی

ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ
باز کافران با پروردگار خود برابری میکنند اوست آنکه بیافرید شما را از گل

ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۝ وَهُوَ اللّٰهُ
باز مقرر کرد وقت مرگ را و مدتی معین هست نزدیک او و باز شما شک میکنید و اوست خدا

یعنی متصرف فرمان روا در السموات

یعنی برای قیام قیامت

في السموت وفي الارض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون

وما تاتيهم من اية من ايت ربهم الا كانوا عنها معرضين

فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف ياتيهم انبؤا ما كانوا به

يستهزءون الم يروا كم اهلكنا من قبلهم من قرن مكنهم في الارض

ما لم نمكن لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الانهر

تجري من تحتهم فاهلكنهم بذنوبهم وانشانا من بعدهم قرنا

اخرين ولو نزلنا عليك كتبا في قرطاس فلمسوه بايديهم

لقال الذين كفروا ان هذا الا سحر مبين وقالوا لولا انزل

عليه ملك ولو انزلنا ملكا لقضي الامر ثم لا ينظرون ولو

جعلنه ملكا لجعلنه رجلا وللبسنا عليهم ما يلبسون ولقد

استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا

به يستهزءون قل سيروا في الارض ثم انظروا كيف كان عاقبة

المكذبين قل لمن ما في السموت والارض قل لله كتب على نفسه

الرحمة ليجمعنكم الى يوم القيمة لا ريب فيه الذين خسروا

مهربانی البته جمع کند شمارا در روز قیامت هیچ شکی نیست دران آنانکه زیان کردند

انفسهم فهم لا يؤمنون ۝ وله ما سكن في الليل والنهار وهو السميع

در حق خویشتن پس ایشان ایمان نمی آرند واوراست آنچه ساکن شد در شب و روز و اوست شنوا

العليم ۝ قل اغير الله اتخذ وليا فاطر السموت والارض وهو يطعم

دانا بگو آیا دوستی گیرم بجز خدا پیدا کننده آسمانها و زمین و او روزی میدهد

ولا يطعم قل اني امرت ان اكون اول من اسلم ولا تكونن

و روزی داده نمیشود بگو براینه من امر کرده شده ام که باشم نخستین مسلمان شونده و مباش

من المشركين ۝ قل اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم

از شریک مقرر کنندگان بگو براینه میترسم اگر نافرمانی پروردگار خود کنم از عذاب روز

عظيم ۝ من يصرف عنه يومئذ فقد رحمه وذلك الفوز المبين

بزرگ هرکه عذاب بازداشته شود ازوی آن روز پس مهربانی کرده شد بروی و اینست مطلب یافتن ظاهر

وان يمسسك الله بضر فلا كاشف له الا هو وان يمسسك

و اگر برساند خدا بتو رنجی پس نیست دفع کننده آنرا مگر او و اگر

بخير فهو على كل شيء قدير ۝ وهو القاهر فوق عباده وهو

نعمت رساند بتو پس او بر همه چیز توانا است و اوست غالب بالای بندگان خود و اوست

الحكيم الخبير ۝ قل اي شيء اكبر شهادة قل الله شهيد بيني و

دانا آگاه بگو چه چیز معتبر تراست در باب شهادة بگو خدا گواه است میان من

بينكم واوحي الي هذا القرءان لانذركم به ومن بلغ ائنكم

و میان شما و وحی کرده شد بسوی من این قرآن تا بیم کنم شما را بآن و هرکه برسد آیا شما

لتشهدون ان مع الله ءالهة اخرى قل لا اشهد قل انما هو

اثبات میکنید که با خدا هستند خدایان دیگر بگو من اثبات نمیکنم بگو جز این نیست که او

اله واحد وانني بريء مما تشركون ۝ الذين ءاتينهم الكتب

خدای یگانه است و براینه من بیزارم از آنچه شما شریک مقرر میکنید آنانکه ایشانرا کتاب داده ایم

يعرفونه كما يعرفون ابناءهم الذين خسروا انفسهم فهم لا يؤمنون

می شناسند حقیقت این قول را چنانکه میشناسند پسران خود را آنانکه زیانکار شدند در حق خویشتن ایشان ایمان نمی آرند

یعنی از زمین هست

یعنی اظهار حق کردن والله اعلم

گشتن اورا

یعنی رسول خدا را بحلیه و صفت که مذکور است در توراة ۱۲

ع۱ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
و کیست ستمکارتر از کسی که بربست برخدای دروغ را یا بدروغ نسبت کرد آیات اورا هر اینه رستگار نمیشوند

الظَّالِمُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
ستمکاران و یادکن آن روز که حشر کنیم ایشانرا همه یکجا باز گوئیم مشرکان را کجا اند

شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ
آن شریکان شما که ایشانرا بظن اثبات میکردید بعد از ان نباشد عذر ایشان مگر آنکه

قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝ انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
گویند قسم بخدا پروردگار ما که مشرک نبودیم بنگر چگونه دروغ گفتند بر خویشتن

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا
و گم گشت از ایشان آنچه افترا میکردند و از ایشان کسی هست که گوش می نهد بسوی تو و پیدا کرده ایم

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ
بر دل ایشان پردها تا نفهمند آنرا و در گوشهای ایشان گرانی را و اگر ببینند هر

آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ
معجزه ایمان نیارند بآن تا وقتی که بیایند پیش تو مکابره کنان تا گویند این

كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ
کافران نیست این مگر قصهای پیشینیان و ایشان منع میکنند از متابعت او و دور میشوند ... ایشان

عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا
از متابعت او و هلاک نمیکنند مگر خویشتن را و نمیدانند و تعجب کنی اگر به بینی ایشانرا که ایستاده کنند ... داشته شوند

عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
نزدیک آتش پس گویند ای کاش ما باز گردانیده شویم پس بدروغ نسبت نکنیم آیات پروردگار خویش را و شویم ... از مسلمانان

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا
نه بلکه ظاهر شد ایشانرا جزاء آنچه می پوشیدند پیش ازین نعنی جزاء عقاید باطله و اگر باز گردانیده شوند البته رجوع کنند ... بسوی آنچه منع کرده شدند

عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
از ان و هر اینه ایشان دروغگویانند و گفتند نیست هیچ حیوة مگر زندگانی این جهانی ما و نیستیم ما

بِمَبْعُوثِينَ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا
برانگیختگان و تعجب کنی اگر به بینی آنگاه که باز داشته شوند بحضور پروردگار خویش گوید خدا آیا این در است نیست گویند

بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ۝ قد خسر الذين
آری قسم بپروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب آنکه کافر بودید به تحقیق زیانکار شدند آنانکه

كذبوا بلقاء الله حتى اذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يحسرتنا
بدروغ نسبت کردند ملاقات خدا را تا آنگاه که بیاید بایشان قیامت ناگهان گویند ای پشیمانی ما

على ما فرطنا فيها وهم يحملون اوزارهم على ظهورهم الا ساء
بر تقصیر ما در باب قیامت و ایشان بردارند بارهای خویش را یعنی گناهان خویش را بر پشتهای خویش آگاه شو بد چیزیست

ما يزرون ۝ وما الحيوة الدنيا الا لعب ولهو وللدار الاخرة
که بر میدارند و نیست زندگانی دنیا مگر بازی و لهو و هرآینه آخرت

خير للذين يتقون افلا تعقلون ۝ قد نعلم انه ليحزنك الذى
بهترست متقیان را آیا در نمی یابید هرآینه میدانیم که اندوهگین میکند ترا آنچه ایشان

يقولون فانهم لا يكذبونك ولكن الظلمين بايت الله يجحدون
میگویند پس هرآینه بدروغ نسبت نمیکنند ترا فقط و لیکن این ستمکاران آیات خدا را انکار میکنند

ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على ما كذبوا واوذوا حتى
و هرآینه بدروغ نسبت کرده شد پیغمبران را پیش از تو پس صبر کردند بر تکذیب خویش و رنجانیده شدن خویش تا آنکه

اتيهم نصرنا ولا مبدل لكلمت الله ولقد جاءك من نبائ المرسلين
بیامد بایشان نصرت ما و نیست هیچ تغیر دهنده وعدهای خدا را و هرآینه آمد بتو بعض خبر پیغمبران

وان كان كبر عليك اعراضهم فان استطعت ان تبتغى نفقا
و اگر گران شده باشد بر تو روگردانی ایشان پس اگر میتوانی که بجوئی سوراخی

فى الارض او سلما فى السماء فتاتيهم باية ولو شاء الله لجمعهم
در زمین یا نردبانی در آسمان پس بیاری بایشان معجزه و اگر خواستی خدا جمع ساختی ایشان را

على الهدى فلا تكونن من الجاهلين ۝ انما يستجيب الذين
بر هدایت پس مباش از جاهلان جز این نیست که قبول میکنند آنانکه

يسمعون والموتى يبعثهم الله ثم اليه يرجعون ۝ وقالوا لولا
میشنوند و مردگان یعنی کافران برانگیزد ایشان را خدا باز بسوی او گردانیده شوند و گفتند چرا

نزل عليه اية من ربه قل ان الله قادر على ان ينزل اية
فرود آورده نشد بر پیغمبر از جانب پروردگار او بگو هرآینه خدا قادرست بر آنکه فرو فرستد آیتی

النصف

ولكن

وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَآئِرٍ
ولیکن اکثر ایشان نمیدانند ونیست هیچ جانوری در زمین ونه هیچ پرنده
يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ
که می پرد بباز وهای خود مگر ایشان جماعتها اند مانند شما فرو گذاشت نکرده ایم در کتاب هیچ چیز را
ثُمَّ إِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي
باز بسوی پروردگار خود حشر کرده خواهند شد وکسانیکه بدروغ نسبت کردند آیات ما را کرانند وگنگانند در
الظُّلُمٰتِ مَنْ يَشَإِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
تاریکیها اند هر کرا خواهد خدا گمراه گرداندش و هر کرا خواهد براه راست گرداندش
قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللّٰهِ
بگو آیا دیدید اگر بیاید بشما عذاب خدا یا بیاید بشما قیامت آیا بغیر خدا
تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ۝ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ
تضرع میکنید اگر راست گو هستید نه بلکه خاص بجناب او دعا میکنید پس دفع کند آنچه دعا میکنید
إِلَيْهِ إِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلٰى أُمَمٍ مِنْ
برای دفع آن اگر خواهد وفراموش میکنید آنچه که او را شریک مقرر کردید و بر آینه فرستادیم بسوی امتانی
قَبْلِكَ فَأَخَذْنٰهُمْ بِالْبَأْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۝ فَلَوْلَآ
پیش از تو پیغمبران را پس درگرفت کردیم ایشان را بتنگی معیشت و بیماری تا زاری کنند پس چرا
إِذْ جَآءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ
زاری کردند وقتی که آمد بایشان عذاب ما ولیکن سخت شد دلهای ایشان و زینت داد در نظر ایشان شیطان
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ
آنچه میکردند پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شد ایشان را بآن گشادیم بر ایشان درهای
كُلِّ شَيْءٍ حَتّٰى إِذَا فَرِحُوا بِمَآ أُوتُوٓا أَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ
همه چیز تا آنکه شادمان گشتند بآنچه داده شد ایشان را درگرفت کردیم ایشان را ناگهان پس آنگاه ایشان
مُبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ
ناامید شونده پس بریده شد بیخ گروه ستمکاران و ستایش خدایراست که پروردگار عالمهاست
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصٰرَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ
بگو آیا دیدید اگر باز گیرد خدا شنوائی شما را و چشمهای شما را و مهر کند بر دلهای شما

یعنی در لوح محفوظ

مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ

کیست خدا غیر الله تعالی که آنرا بیارد بشما ببین چگونه گوناگون بیان میکنیم آیتها باز ایشان رو گردان میشوند

قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ

بگو خبر دهید اگر بیاید بشما عذاب خدا ناگهان یا آشکارا آیا هلاک کرده شوند

اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ

مگر قوم ستمکاران و نمی فرستیم پیغمبران را مگر بشارت دهنده و بیم کننده

فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ

پس هر که ایمان آورد و نیکوکاری کرد پس هیچ ترس نبود بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند و کسانیکه

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝ قُلْ لَّا اَقُوْلُ

بدروغ نسبت کرده اند آیات ما را برسد ایشان را عذاب بسبب فاسق بودن بگو نمیگویم

لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ

بشما که نزدیک من است خزینهای خدا و نمیگویم غیب را و نمیگویم بشما که من

مَلَكٌ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰى اِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ

فرشته ام پیروی نمیکنم مگر چیزی را که وحی کرده شد بسوی من بگو آیا برابر میشود نابینا و بینا

اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ۝ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْا اِلٰى

آیا تامل نمیکنید و بترسان بقرآن یعنی بیم ده بقرآن کسانی را که میترسند از آنکه حشر کرده شوند بسوی

رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۝ وَلَا

پروردگار خویش نباشد ایشان را بجز خدا هیچ دوستی و نه سفارش کننده تا باشد که پرهیزکاری کنند

تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ

و دور مکن کسانی را که مناجات میکنند به پروردگار خویش بامداد و شبانگاه میطلبند

وَجْهَهٗ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ

روی او را نیست بر تو از حساب ایشان چیزی و نه از حساب تو بر ایشان

مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا

چیزی تا برانی ایشان را پس آنگاه باشی از ستمکاران و همچنین امتحان کردیم

بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا اَلَيْسَ اللّٰهُ

بعض مردمان را ببعض تا گویند آیا این جماعه انعام کرده است خدا بر ایشان از میان ما خدا تعالی فرمود آیا نیست خدا

بأعلم

بِأَعْلَمَ بِالشّٰكِرِينَ • وَإِذَا جَآءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ
دانا تر بشکر کنندگان ۞ و چون بیایند مر ترا آنکه ایمان آورده اند بآیتهای ما پس بگو سلام علیکم

كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوٓءًا بِجَهٰلَةٍ
لازم کرده است پروردگار شما بر خود مهربانی را لازم کرده که هر که بکند از شما کار بد بنادانی

ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ • وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ
باز توبه کرد بعد از آن و نیکوکاری کرد پس بدرستی که آمرزنده مهربان است و همچنین تفصیل میکنیم

الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ • قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ
آیتهارا تا ظاهر شود راه گناهکاران ۞ بگو هر آینه منع کرده شده ام که عبادت کنم آنان را

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُلْ لَّآ أَتَّبِعُ أَهْوَآءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَّمَآ أَنَا
که شما میپرستید بجز خدا بگو پیروی نمیکنم آرزوهای شمارا هر اینه گمراه شده باشم آنگاه و نباشم

مِنَ الْمُهْتَدِينَ • قُلْ إِنِّي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي
از راه یافتگان ۞ بگو هر اینه من بر حجتی ام از پروردگار خود و دروغ داشتید آنرا نیست نزد من

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلّٰهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِينَ
آنچه شتاب میکنید آنرا نیست حکم مگر خدای را بیان میکند دین درست را و او بهترین فیصل کنندگان است

قُلْ لَّوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
بگو اگر بودی نزدیک من آنچه شتاب میکنید بوی هر اینه بانجام رسانیده شدی کار میان من و میان شما

وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِالظّٰلِمِينَ • وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ إِلَّا هُوَ
و خدا داناتر است بستمکاران ۞ و نزد وی است کلیدهای غیب نمیداند آنرا مگر او

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ
و میداند آنچه در بیابان و دریاست و نمی افتد هیچ برگی الا میداند آنرا و نمی افتد هیچ دانه

فِي ظُلُمٰتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتٰبٍ مُّبِينٍ • وَهُوَ
در تاریکیهای زمین و نه هیچ تری و نه خشکی الا هست در کتاب روشن ۞ و اوست

الَّذِي يَتَوَفّٰكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ
آنکه قبض روح شما میکند در شب و میداند آنچه کسب کردید بروز پس برانگیزد شما را در روز

لِيُقْضٰٓى أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تا بانجام رسانیده شود میعاد معین باز بسوی اوست بازگشت شما باز خبر دهد شمارا بآنچه

تعملون ۝ وهو القاهر فوق عباده ويرسل عليكم حفظة
میکردید و اوست غالب بالای بندگان خود و میفرستد بر شما ملایکه نگاهبان
حتى اذا جاء احدكم الموت توفته رسلنا وهم لا يفرطون
تا وقتی که بیاید یکی از شما مرگ قبض روح او کنند فرستادگان ما و ایشان تقصیر نمیکنند
ثم ردوا الى الله مولىهم الحق الا له الحكم وهو اسرع
باز گردانیده شوند بندگان بسوی الله خداوند ایشان که ثابت است بدانید که مر اوراست حکم و او شتابنده ترین
الحسبين ۝ قل من ينجيكم من ظلمت البر والبحر تدعونه تضرعا
حساب کنندگانست بگو کیست که میرهاند شما را از تاریکیهای بیابان و دریا میخوانید او را بزاری
وخفية لئن انجىنا من هذه لنكونن من الشكرين ۝ قل الله
و نیاز پنهانی میگوئید اگر رهائی دهد ما را ازین محنت هرآینه باشیم از شکر کنندگان بگو خدا
ينجيكم منها ومن كل كرب ثم انتم تشركون ۝ قل هو القادر
میرهاند شما را ازان محنت و از هر اندوهی باز شما شریک او مقرر میکنید بگو اوست توانا
على ان يبعث عليكم عذابا من فوقكم او من تحت ارجلكم
بر آنکه فرستد بر شما عذابی از بالای شما یا از زیر پای شما چنانکه قارون بزمین فرو رفت
او يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم باس بعض انظر كيف نصرف
یا جمع کند شما را گروه گروه و بچشاند بعض شما را جنگ بعض بنگر چگونه گوناگون بیان میکنیم
الايت لعلهم يفقهون ۝ وكذب به قومك وهو الحق قل لست
آیتها را تا بفهمند و بدروغ نسبت کردند قرآن را قوم تو و آن راست است بگو نیستم
عليكم بوكيل ۝ لكل نبا مستقر وسوف تعلمون ۝ واذا رايت
بر شما نگاهبان هر چیز را میعادیست و خواهید دانست و چون ببینی
الذين يخوضون في ايتنا فاعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث
آنانرا که بحث میکنند در آیتهای ما پس روی بگردان ازیشان تا وقتیکه بحث شروع کنند در سخنی
غيره واما ينسينك الشيطن فلا تقعد بعد الذكرى مع
غیر آن و اگر فراموش گرداند ترا شیطان پس منشین بعد یاد آوردن با
القوم الظلمين ۝ وما على الذين يتقون من حسابهم من شيء
گروه ستمکاران و نیست بر کسانیکه پرهیزکاری کردند از حساب کافران از چیزی

ولكن

یعنی از مصیبتهای بیابان و دریا

یعنی چنانکه سنگ بر قوم لوط بارید

یعنی انواع متعدده بند شود و با یکدیگر جنگ کنند

وَلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۝ وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا
ولیکن بر ایشان لازم است پند دادن تا شود که پرهیزگاری کنند و بگذار آنانی را که دین خود گرفتند بازی
وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ
و لهو را و فریفت ایشان را زندگانی دنیا و پند ده بقرآن برای احتیاط از آنکه بهلاکه کرده شود نفس
بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ وَاِنْ تَعْدِلْ
بسبب آنچه کرده است نیست او را بجز خدا دوست و نه شفاعت کننده و اگر عوض خود دهد
كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا لَهُمْ
هر فدائی که تواند گرفته نشود از وی آن جماعه آنانند که بهلاکه گذاشته شدند بوبال آنچه کردند
شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝ قُلْ اَنَدْعُوْا
آشامیدنی از آب جوشانیده و عذاب درد دهنده بسبب آنکه کافر بودند بگو آیا مناجات کنیم
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ
بجز خدا کسی را که نفع ندهد ما را و زیان نرساند و بازگردانیده شویم بر پاشنهای خود بعد از آنکه
هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهٗٓ
راه راست نموده است ما را خدا مانند کسی که گمراه کرده باشند او را دیوان در زمین حیران مانده مر او را
اَصْحٰبٌ يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى
یارانند که میخوانندش بسوی راه راست که بیا بسوی ما بگو هر آینه هدایت خدا هموست هدایت حقیقی
وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ وَهُوَ
و فرموده شده است ما را که منقاد شویم پروردگار عالمها را و فرموده شده است که برپا دارید نماز را و بترسید از خدا
الَّذِىْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝ وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
آنکه بسوی او حشر کرده خواهید شد و اوست آنکه بیافرید آسمانها و زمین
بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
بتدبیر محکم و روزیکه بفرماید بچیزی که بشو پس میشود سخن او درست است و مر او راست پادشاهی روزیکه
يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ۝
دمیده شود در صور داننده نهان و آشکار است و اوست استوارکار آگاه
وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً اِنِّىْٓ اَرٰىكَ
و یاد کن چون گفت ابراهیم پدر خود آزر را آیا خدا میگیری بتان را هر آینه من می بینم ترا

در معالم آورده که نمرود بن کنعان که بادشاه روی زمین بود در بابل نشسته شبی در واقعه دید که کوکبی از افق بلند طلوع نمود

وَقَوْمَكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ نُرِيٓ إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ

وقوم ترا در گمراهی ظاهر و همچنین مینمودیم ابراهیم را ملک آسمانها

وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِنِينَ ۝ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ ٱلَّيْلُ رَءَا كَوْكَبًا

و زمین تا او از یقین کنندگان باشد پس چون تاریک شد بروی شب دید ستاره

قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَآ أُحِبُّ ٱلْأٓفِلِينَ ۝ فَلَمَّا رَءَا ٱلْقَمَرَ بَازِغًا

گفت اینست پروردگار من پس چون فرو رفت گفت دوست ندارم فرو روندگان را پس چون دید ماه را طلوع کرده

قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ ٱلْقَوْمِ

گفت اینست پروردگار من پس چون روی بغروب نهاد گفت اگر راه ننماید پروردگار من هر اینه باشم از گروه

ٱلضَّآلِّينَ ۝ فَلَمَّا رَءَا ٱلشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَآ أَكْبَرُ فَلَمَّآ أَفَلَتْ

گمراهان پس وقتیکه دید آفتاب را طلوع کرده گفت اینست پروردگار من این بزرگتر است پس چون فرو رفت

قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۝ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي

گفت ای قوم من هر اینه بیزارم از آنچه شریک مقرر میکنید هر اینه متوجه ساختم روی خود را بسوی کسی

فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ۝ وَحَآجَّهُۥ

که بیافرید آسمانها و زمین در حالتی که حنیفم و نیستم از مشرکان و جدل کردند با او

قَوْمُهُۥ قَالَ أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي فِي ٱللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنِ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ

قوم او گفت آیا جدال میکنید با من در باب خدا و بتحقیق هدایت کرده مرا و نمی ترسم از آنچه شما شریک

بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيْـًٔا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

با خدا و لیکن میترسم از آنکه خدا اراده کند چیزی را احاطه کرده است پروردگار من هر چیز را از جهت دانش آیا پند نمی گیرید

وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ

و چگونه ترسم از کسی که او را شریک مقرر میکنید و شما نمی ترسید از آنکه شریک خدا مقرر گردید چیزی را که فرو

بِهِۦ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا فَأَيُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِٱلْأَمْنِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

بر شما دلیلی برای آن پس کدام یک ازین دو گروه سزاوار تر است به ایمنی جواب من بگوئید اگر میدانید

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَمْ يَلْبِسُوٓا۟ إِيمَٰنَهُم بِظُلْمٍ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ وَهُم

کسانیکه ایمان آوردند و نیامیختند ایمان خود را بشرک آن جماعه ایشان راست ایمنی و ایشانند

مُّهْتَدُونَ ۝ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنَٰهَآ إِبْرَٰهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ

راه یافتگان و اینست حجت ما که دادیمش ابراهیم را بر قوم او بلند میکنیم درجات

مَّن نَّشَآءُ

مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا

هر که را میخواهیم به درستی که پروردگار تو استوارکار داناست و عطا کردیم مر ابراهیم را اسحاق و یعقوب را هر یکی

هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ

هدایت کردیم و راه نموده بودیم نوح را پیش ازین و از اولاد ابراهیم راه نمودیم داود و سلیمان

وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

و ایوب و یوسف و موسی و هارون را و همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِينَ ۝ وَإِسْمٰعِيلَ

و هدایت کردیم زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را هر یک از صالحان بود و هدایت کردیم اسماعیل

وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِينَ ۝ وَمِنْ

و الیسع و یونس و لوط را هر یک را فضل دادیم بر اهل زمان و هدایت کردیم بعض از

ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَإِخْوٰنِهِمْ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ إِلَىٰ صِرٰطٍ

پدران ایشان و اولاد ایشان و برادران ایشان و برگزیدیم ایشان را و دلالت کردیم ایشان را بسوی راه

مُّسْتَقِيمٍ ۝ ذٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ

راست این دین خداست که دلالت میکند بدان هر کرا میخواهد از

عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أُولٰئِكَ

بندگان خویش و اگر شرک مقرر میکردند نابود شدی از ایشان آنچه کرده بودند این جماعه

الَّذِينَ ءَاتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هٰؤُلَاءِ

آنانند که دادیم ایشان را کتاب و حکمت و پیغمبری پس اگر کافر شوند بآیات قرآن این کافران

فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكٰفِرِينَ ۝ أُولٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى

پس ما مقرر ساختیم برای ایمان آوردن بآنها گروهی را که هرگز کافر نشوند این جماعه انبیا آنند که هدایت

اللَّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُل لَّا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ

ایشان را خدا پس بروش ایشان اقتدا کن بگو سوال نمیکنم از شما هیچ مزد بر تبلیغ قرآن نیست این مگر پند

لِلْعٰلَمِينَ ۝ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ

عالمیان را و وصف نکردند خدا را حق صفت او چون گفتند فرو نفرستاده است خدا بر هیچ آدمی

مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى

چیزی بگو که فرو فرستاد کتابی که آورده است او را موسی روشنی و هدایت

لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ

مردم را میگردانید اورا ورقها آشکارا میکنید آنرا و پنهان میکنید بسیاری را و آموخته شدید

مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ

آنچه نمیدانستید شما و نه پدران شما بگو خدا فرو فرستاد باز بگذار ایشانرا در بحث ایشان

يَلْعَبُونَ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ

بازی میکنند و این قرآن کتابی است فرستادیم اورا با برکت باور دارنده آنچه پیش از وی بود

وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ

و تا بیم کنی اهل مکه را و کسانی را که گرداگرد مکه ساکن اند و معتقدان آخرت البته ایمان می آرند

بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

بقرآن و ایشان بر نماز خود محافظت میکنند و کیست ستمکارتر از کسی که بربست بر خدا دروغ

أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ

یا گفت وحی فرستاده شده است بمن و حقیقت فرستاده نشد بوی چیزی و از کسی که گفت فرود خواهم آورد مانند

مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ

آنچه فرود آورد خدا و اگر بینی چون بنگری وقتیکه ظالمان در شداید مرگ باشند و فرشتگان

بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ

دست خود دراز میکنند بیرون آرید جانهای خود را امروز جزا داده شوید عذاب خواری

بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ

بسبب آنکه میگفتید بر خدا ناحق و بسبب آنکه از تصدیق آیات او

تَسْتَكْبِرُونَ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ

سر میکشیدید و هر آینه آمدید پیش ما تنها چنانکه آفریده بودیم شما را اول بار و

تَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ

ترک کردید آنچه عطا کرده بودیم شمارا پس پشت خویش و نمی بینیم با شما شفاعت کنندگان شما

الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ

آنانکه گمان میکردید که ایشان در تربیت شما شریکان اند هراینه بریده شد میان شما و گم شد از شما

مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ

آنچه گمان میکردید هراینه خدا شکافنده دانها و هسته هاست بیرون می آورد زنده را

مِنَ الْمَيِّتِ

مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ

فَالِقُ الْاِصْبَاحِ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ

تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا

بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ وَهُوَ

الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ قَدْ

فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ

حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ

وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ

اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ

شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحٰنَهٗ

وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ

وَّلَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ

وحال آنکه نبود او را زن و بیافرید همه چیز را و او بهمه چیز داناست

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ وَهُوَ

اینست خدا پروردگار شما نیست هیچ معبود مگر او که آفریننده هر چیز است پس پرستش کنید او را و او

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ

بر همه چیز کارساز است در نمی یابند او را چشمها یعنی در دنیا و او در می یابد چشمها را

وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ فَمَنْ اَبْصَرَ

و اوست مهربان آگاه هر آینه آمده است شما را دلیلها از جانب پروردگار شما پس هر که بینا شد

فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ

پس نفع او راست و هر که نابینا ماند پس زیان بروی است و نیستم من بر شما نگاهبان و همچنین گوناگون بیان میکنیم

الْاٰيٰتِ وَلِيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ اِتَّبِعْ مَا اُوْحِيَ

نشانهای برای احتراز و تا بگویند که خوانده ای و تا بیان کنیم این دین را برای گروهی که میدانند پیروی کن آنچه وحی

اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ شَاءَ

بسوی تو از جانب پروردگار تو نیست هیچ معبود مگر او و اعراض کن از مشرکان و اگر خواستی

اللّٰهُ مَا اَشْرَكُوْا وَمَا جَعَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ

خدا شریک مقرر نمیکردند و نگردانیدیم ترا بر ایشان نگاهبان و نیستی تو بر ایشان متعهد

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا

ای مسلمانان دشنام مدهید کسانی را که مشرکان ایشان می پرستند بجز خدا از برای آنکه ایشان دشنام خواهند داد خدا را

بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ

از نادانی و همچنین آراسته کرده ایم در نظر هر گروهی کردار آن گروه باز بسوی پروردگار ایشان

بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ اٰيَةٌ

عاقبت حال آنچه میکردند و سوگند خوردند کافران سخت ترین سوگندان خویش که اگر بیاید بدیشان معجزه

لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ اَنَّهَا اِذَا جَاءَتْ

البته ایمان آرند بان بگو بجز این نیست که معجزه نزدیک خداست و چه مطلع ساخت شما را ای مسلمانان

لَا يُؤْمِنُوْنَ وَنُقَلِّبُ اَفْئِدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖ

و صرف کنیم دلهای ایشان را و دیدهای ایشان را چنانکه ایمان نیاوردند بقرآن

اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ

اول بار و بگذاریم ایشان را در گمراهی خود سرگردان و اگر ما میفرستادیم بسوی ایشان

الملئكة

چون بیاید ایشان ایمان نیارند

الملٰئكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء قبلا ما كانوا
فرشتگان را و سخن میگفتند با ایشان مردگان و جمع میکردیم بر ایشان همه چیز گروه گروه هرگز
ليؤمنوا الا ان يشاء الله ولكن اكثرهم يجهلون وكذلك جعلنا
ایمان نمی آوردند مگر وقتی که خواستی خدا و لیکن بسیاری از ایشان نادانی میکنند و همچنین پیدا کردیم
لكل نبي عدوا شيٰطين الانس والجن يوحي بعضهم الى بعض
برای هر پیغمبری دشمنان را که شیاطین اند از آدمیان و جن بطریق وسوسه القا میکنند بعضی ایشان بسوی بعض
زخرف القول غرورا ولو شاء ربك ما فعلوه فذرهم وما
سخن بظاهر آراسته تا فریب دهند و اگر خواستی پروردگار تو نمیکردند این کار پس بگذار ایشان را با
يفترون ولتصغى اليه افئدة الذين لا يؤمنون بالاخرة
افترا ایشان و القا میکنند سخن بظاهر آراسته تا میل کنند بسوی او دلهای کسانیکه ایمان نمیدارند بآخرت
وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون افغير الله ابتغي حكما
و تا پسند کنند او را و تا عمل کنند آنچه ایشان کننده آنند بگو آیا طلب کنم فیصل کننده بجز خدا
وهو الذي انزل اليكم الكتب مفصلا والذين اتينٰهم الكتب
و اوست آنکه فرو فرستاد بسوی شما قرآن واضح کرده شده و کسانیکه داده ایم ایشان را کتاب
يعلمون انه منزل من ربك بالحق فلا تكونن من الممترين
میدانند که قرآن فرو فرستاده شده است از جانب پروردگار تو براستی پس مباش از شک کنندگان
وتمت كلمت ربك صدقا وعدلا لا مبدل لكلمته وهو السميع
و تمام است سخن پروردگار تو در راستی و انصاف هیچکس تغیر کننده نیست سخنهای او را و اوست شنوا
العليم وان تطع اكثر من في الارض يضلوك عن سبيل الله
دانا و اگر فرمان برداری کنی بسیاری را از اهل زمین گمراه کنند ترا از راه خدا
ان يتبعون الا الظن وان هم الا يخرصون ان ربك هو اعلم
پیروی نمیکنند مگر گمان را و نیستند مگر دروغگوی هر آینه پروردگار تو داناتر است
من يضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين فكلوا مما ذكر
بکسی که دور میشود از راه وی و او داناتر است براه یافتگان پس بخورید آنچه ذکر کرده شد
اسم الله عليه ان كنتم بايته مؤمنين وما لكم الا تاكلوا
نام خدا بروی یعنی نزدیک ذبح اگر مومن هستید بآیات خدا و چیست شما را که نمیخورید

بِمَا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
از آنچه ذکر کرده شده است نام خدا بروی و حال آنکه بتفصیل بیان کرده است برای شما آنچه بر شما حرام
اِلَيْهِ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ
بسوی او و هر آینه بسیاری گمراه میکنند بخواهش نفس خویش بغیر دانش هر آینه پروردگار تو
هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ۝ وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ اِنَّ الَّذِيْنَ
دانا ترست بستمکاران و ترک کنید آشکارا گناه را و پنهان او را هر آینه آنانکه
يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ۝ وَلَا تَاْكُلُوْا
گناه میکنند جزا داده خواهند شد بسبب آنچه میکردند و مخورید
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰى
از آنچه یاد کرده نشد نام خدا بروی و هر آینه خوردنش گناه است و هر آینه شیاطین وسوسه القا میکنند بسوی
اَوْلِيٰٓئِهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ۝ اَوَمَنْ
دوستان خویش تا خصومت کنند با شما و اگر فرمان برداری کنید ایشان را هر آینه شما مشرک باشید آیا کسی
كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا يَّمْشِيْ بِهٖ فِى النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ
که مرده بود پس زنده ساختیمش و پیدا کردیم برای او نوری که میرود با وی میان مردمان مانند کسی
فِى الظُّلُمٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا
که صفتش اینست در تاریکیها نیست بیرون آینده از آن همچنین آراسته کرده شده است در نظر کافران آنچه
يَعْمَلُوْنَ ۝ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا
میکردند و چنانکه روساء کفار مکه همچنین پیدا کردیم در هر دیهی رئیسان فساق آن دیه تا فساد کنند
فِيْهَا وَمَا يَمْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَاِذَا جَآءَتْهُمْ
در آن دیه و بحقیقت ضرر نمیکنند مگر در حق خویشتن و نمیدانستند و چون بیاید بایشان
اٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ اَللّٰهُ
نشانه گویند ایمان نیاریم تا وقتیکه داده شود ما را آنچه داده شده است پیغمبران خدا را و خدا
اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسٰلَتَهٗ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ
داناترست بمحل نهادن پیغامبری خود خواهد رسید گناهکاران را رسوائی نزدیک
اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيْدٌ بِمَا كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ۝ فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ
خدا و عذاب سخت بسبب آنچه می اندیشیدند پس هر کرا خدا خواهد

ان يهديه

أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ
که هدایت کند شرح کند سینهٔ او برای اسلام و هر کرا خواهد که گمراه کند
صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
تنگ کند سینهٔ او را در نهایت تنگی گویا بالا میرود در آسمان و همچنین می اندازد خدا
الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ • وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا
ناپاکی را بر کسانیکه ایمان نمی آرند و این اسلام راه پروردگار تست راست آمد
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ • لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
هر آینه تفصیل کردیم نشانها را برای گروهی که پند پذیر میشوند ایشان راست سرای سلامتی یعنی بهشت نزد پروردگار
وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ • وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ
و او کارساز ایشانست بسبب آنچه میکردند و روزیکه حشر کند خدا ایشانرا همه یکجا گوید ای گروه
الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا
جن یعنی ای شیاطین یعنی بخود بسیار گرفتید از آدمیان و گویند دوستان ایشان از آدمیان ای پروردگار
اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ
بهره مند شد بعض ما از بعض و رسیدیم بمیعاد خویش که معین کرده بودی برای ما گوید خدا آتش
مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ •
جای شماست جاویدان آنجا لیکن آنچه خدا خواسته است بیرون نیست هر آینه پروردگار تو استوارکار داناست
وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ • يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ
و همچنین مسلط میکنیم بعض ستمکارانرا بر بعض بشامت آنچه میکردند ای گروه جن
وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ
و انس آیا نیامدند بشما پیغمبران از جنس شما میخواندند بر شما آیات مرا و بیم میکردند شما را
لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
از ملاقات این روز گویند اعتراف کردیم بر خویشتن و فریب داده بود ایشانرا زندگانی دنیا
وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ • ذَٰلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ
و گواهی دادند بر خویشتن که ایشان کافر بودند این ارسال انبیا بسبب آنست که هرگز پروردگار
مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ • وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا
هلاک کننده شهرها نباشد بجزای ظلم در حالی که اهل آنها غافل باشند و هر شخص را مرتبه هاست از جزای آنچه کردند

یعنی تا کجا ایشان از کفار

یعنی برای حساب ...

یعنی در حق اهل نجات والله اعلم

یعنی قبل از بعث رسل عقوبت نمی آید والله اعلم

وَمَارَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ
و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه عمل می آرند و پروردگار تو غنی خداوند رحمت است اگر خواهد دور کند شما
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ
و جانشین سازد پس از شما هر کرا خواهد چنانکه پیدا کرد شما را از نسل قومی دیگر
إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى
هر آینه آنچه وعده کرده میشود شما را البته آمدنی ست و نیستید شما عاجز کنندگان بگو ای قوم من عمل کنید شما بر
مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
حالت خویش هر آینه من نیز عمل کننده ام زود باشد که بدانید کسی را که باشد او را عاقبت پسندیده در آخرت
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
هر آینه رستگار نشوند ظالمان و مقرر کردند برای خدا از آنچه او پیدا کرده است از جنس زراعت و چهارپایان
نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ
حصه گفتند این حصه برای خداست بگمان خویش و این حصه برای شرکاء که ما مقرر کرده ایم پس آنچه بود برای شرکاء ایشان
فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ
نمیرسد بخدای و آنچه باشد برای خدا میرسد بشرکاء ایشان بد چیز است
مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
که مقرر میکنند و همچنین آراسته کرده در نظر بسیاری از مشرکان قتل اولاد ایشان را
شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
شرکاء ایشان تا هلاک کنند ایشان را و تا مخلوط کنند بر ایشان دین ایشان را و اگر خواستی خدا نکردندی [illegible]
فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا
پس بگذار ایشان را با مفتریات ایشان و گفتند این چهارپایان و کشت حجر است
يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ
نخورد آنرا مگر آنکه خواهیم بگمان خویش و چهارپایان دیگر اند که حرام کرده شده است سواری بر پشت آنها
لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
دیگر اند که نام خدا نمیگیرند نزدیک ذبح آن بسبب آنکه دروغ بسته اند بر خدا جزا خواهد داد ایشان را بمقابله آنچه
يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا
افترا میکردند و گفتند آنچه در شکم این چهارپایان باشد حلال است برای مردمان ما

ومحرم

بر محل ذوالشکم [illegible]

وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِنَا وَإِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَآءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ

و حرام است بر زنان ما و اگر مرده باشد همه در آن شریک اند جزا خواهد داد ایشان را بر این

إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓا۟ أَوْلَٰدَهُمْ سَفَهًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ

هر آینه خدا استوار کار دانا است هر آینه زیانکار شدند آنانکه کشتند فرزندان خود را از بیخردی بی دانش

وَحَرَّمُوا۟ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ ٱفْتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟ وَمَا كَانُوا۟

و حرام کردند آنچه روزی داد ایشان را خدا بسبب دروغ بستن بر خدا بتحقیق گمراه شدند و نبودند

مُهْتَدِينَ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ جَنَّٰتٍ مَّعْرُوشَٰتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَٰتٍ

راه یابندگان و خدا آنست که پیدا کرد بوستانها بر داشته شده بر پایها و بوستانها غیر بر داشته

وَٱلنَّخْلَ وَٱلزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُۥ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُتَشَٰبِهًا

و پیدا کرد درخت خرما و زراعت را گوناگون میوه اوی و زیتون و انار را مانند یکدیگر

وَغَيْرَ مُتَشَٰبِهٍ كُلُوا۟ مِن ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثْمَرَ وَءَاتُوا۟ حَقَّهُۥ يَوْمَ حَصَادِهِۦ

و غیر مانند یکدیگر بخورید از میوه های آن چون میوه بیرون آورد و بدهید زکوة او را روز درودن

وَلَا تُسْرِفُوٓا۟ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ حَمُولَةً وَفَرْشًا

و اسراف مکنید هر آینه خدا دوست ندارد اسراف کنندگان را و پیدا کرد چهارپایان بار بردارنده و خوابانیده

كُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ إِنَّهُۥ لَكُمْ

بخورید از آنچه روزی داده است خدا شما را و پیروی مکنید گامهای شیطان را هر آینه او شما را

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ثَمَٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ مِّنَ ٱلضَّأْنِ ٱثْنَيْنِ وَمِنَ ٱلْمَعْزِ ٱثْنَيْنِ

دشمن ظاهر است آفرید هشت قسم را از گوسفند دو قسم و از بز دو قسم یعنی نر و ماده

قُلْ ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلْأُنثَيَيْنِ أَمَّا ٱشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ

بگو آیا این دو نر را حرام کرده است خدا یا این دو ماده را یا آنکه مشتمل شده است بروی رحمهای

ٱلْأُنثَيَيْنِ نَبِّـُٔونِى بِعِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ وَمِنَ ٱلْإِبِلِ ٱثْنَيْنِ

این دو ماده خبر دهید مرا بدانش اگر هستید راست گویان و پیدا کرد از شتر دو قسم

وَمِنَ ٱلْبَقَرِ ٱثْنَيْنِ قُلْ ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلْأُنثَيَيْنِ أَمَّا ٱشْتَمَلَتْ

و از گاو دو قسم بگو آیا این دو نر را حرام کرده خدا یا این دو ماده را یا آنکه مشتمل شده

عَلَيْهِ أَرْحَامُ ٱلْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَٰذَا

بروی این رحمهای این دو ماده آیا حاضر بودید وقتیکه حکم کرد شما را خدا بآن

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ
پس کیست ستمکارتر از کسیکه بربندد بر خدا دروغ تا گمراه کند بندگان را بغیر دانش هر آینه خدا
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قُل لَّا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ
راه نمی نماید ستمکاران را بگو نمی یابم در آنچه وحی فرستاده شد بسوی من هیچ چیز حرام بر خورنده
يَطْعَمُهُ إِلَّا أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ
که بخورد آنرا مگر آنکه باشد مردار یا خون ریخته یا گوشت خوک پس هر آینه آن حرام است
أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
یا آنچه فسق باشد که برای غیر خدا آواز کرده شد پس هر که بیچاره شد نه سرکشی کننده و نه از حد گذرنده
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ
آمرزنده مهربانست و بر یهود حرام ساختیم هر جانور ناخن دار را و از
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا
گاو و گوسفند حرام ساختیم برایشان پیه این دو قسم مگر آنچه برداشته است پشتهای آنها یا روده ها
أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ فَإِن
یا آنچه متعلق باشد باستخوان این جزا دادیم ایشان را بسبب ظلم ایشان و هر آینه ما راستگوییم پس اگر
كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ
دروغ نسبت کنند ترا بگو که پروردگار شما خداوند مهربانی بسیار است و رد کرده نمیشود عقوبت او از قوم
الْمُجْرِمِينَ ۝ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا
گناهکاران زود باشد که بگویند مشرکان اگر خواستی خدا شریک نمی آوردیم ما و نه پدران ما
وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَيْءٍ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا
و نه حرام میکردیم چیزی را همچنین بدروغ نسبت کردند آنانکه پیش از ایشان بودند تا آنکه چشیدند
بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
عقوبت ما بگو آیا هست نزدیک شما دانشی تا بیرون آرید آنرا برای ما پیروی نمیکنید مگر گمان را
وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۝ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
و نیستید شما مگر دروغ گوی بگو خدا راست دلیل محکم پس اگر خواستی خدا راه نمودی شما را
أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ
همه یکجا بگو بیارید علماء خود را آنانکه گواهی میدهند که خدا حرام ساخته است

هذا

این ده امر و نهی که احکام او
در هیچ شریعت منسوخ نیست
و این آیة از محکمات کتابست

هذا فان شهدوا فلا تشهد معهم ولا تتبع اهواء الذين كذبوا
این را پس محمد اگر بفرض گواهی دهند تو تصدیق مشو با ایشان و پیروی مکن خواهش کسانی که بدروغ نسبت کردند
بآيٰتنا والذين لا يؤمنون بالاخرة وهم بربهم يعدلون
آیات مارا و کسانیکه اعتقاد ندارند بآخرت و ایشان با پروردگار خود برابری میکنند
قل تعالوا اتل ما حرم ربكم عليكم الا تشركوا به شيئا و
بگو بیایید تا بخوانم آنچه حرام کرده است پروردگار شما بر شما فرموده است که شریک او مقرر مکنید چیزی را و
بالوالدين احسانا ولا تقتلوا اولادكم من املاق نحن نرزقكم
بوالدین نیکوکاری کنید و مکشید اولاد خود را از ترس فقر ما روزی میدهیم شمارا
واياهم ولا تقربوا الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا
و ایشان را و نزدیک مشوید به بیحیایی یعنی بزنا و لواطت آنچه علانیه باشد از آن و آنچه پوشیده باشد و مکشید
النفس التي حرم الله الا بالحق ذلكم وصيكم به لعلكم تعقلون
هیچ نفس را که حرام ساخته است خدا کشتن الا بحق این حکم فرموده است شما را تا بود که بفهمید
ولا تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده
و نزدیک مشوید بمال یتیم الا به خصلتی که وی نیکست تا آنکه رسد به جوانی خود
واوفوا الكيل والميزان بالقسط لا نكلف نفسا الا وسعها
و تمام کنید پیمانه و ترازو را بانصاف و تکلیف نمیدهیم هیچکس را مگر قدر طاقت او
واذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا قربى وبعهد الله اوفوا ذلكم
و چون سخن گویید پس رعایت انصاف نمایید اگرچه آن محکوم علیه صاحب قرابت باشد و بعهد خدا یعنی بنذر او وفا کنید
وصيكم به لعلكم تذكرون وان هذا صراطي مستقيما
حکم فرموده است شما را تا پند پذیر شوید و خبر داده است که آنچه مذکور شد راه من آراست و درست
فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله ذلكم
پس پیروی او کنید و پیروی مکنید راههای دیگر را که این راهها جدا کنند شما را از راه خدا باین
وصيكم به لعلكم تتقون ثم اتينا موسى الكتب تماما على الذي
حکم فرموده است شما را تا پرهیزگاری کنید باز میگوییم که داده بودیم موسی الکتاب را بنعمت تمام کنیم بر هرکه
احسن وتفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء ربهم
نیکوکار بود و بیان کنیم هر چیز را و بجهت هدایت و مهربانی تا ایشان بملاقات پروردگار خویش

٤١٣

يُؤْمِنُونَ ۝ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ
ایمان آرند و این قرآن کتابی است که فرستادیمش با برکت پس پیروی او کنید و پرهیزگاری کنید تا

تُرْحَمُوْنَ ۝ اَنْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَ
مهربانی کرده شود بر شما فرستادیمش تا نگوئید بجز این نیست که فرود آورده شد کتاب یعنی توریة و انجیل بر دو گروه پیش از ما و

اِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ۝ اَوْ تَقُوْلُوْا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ
به تحقیق بودیم ما از تلاوت ایشان بیخبر و برای آنکه نگوئید اگر فرود آورده شدی بر ما کتاب

لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّ
هر آینه بودمی راه یافته‌تر از ایشان پس آمده است بشما حجتی از پروردگار شما و هدایت و

رَحْمَةٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي
بخشایش پس کیست ستمکارتر از کسی که بدروغ نسبت کند آیات خدا را و اعراض کند از آن جزا خواهیم داد

الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ
اعراض کنندگان را از آیات خویش بدترین عذاب بسبب آنکه اعراض میکردند

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ
منتظر نیستند مگر آنرا که بیایند بدیشان فرشتگان یا بیاید حکم پروردگار تو یا بیاید بعض

اٰيٰتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَاْتِيْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا
نشانهای پروردگار تو روزی که بیاید بعض نشانها پروردگار تو نفع ندهد نفسی را که ایمان

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوْٓا اِنَّا
نیاورده بود پیش ازین ایمان او یا نفع دهد نفسی را که کسب نکرده بود در ایمان عمل خیر او بگو انتظار کنید

مُنْتَظِرُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ
منتظریم بتحقیق کسانیکه پراکنده کردند دین خود را و گروه گروه شدند نیستی تو از ایشان

فِيْ شَيْءٍ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝ مَنْ جَآءَ
در هیچ حساب جز این نیست که کار ایشان گذاشته شد بسوی خداست باز خبر دهد ایشان را بآنچه میکردند هر که آورد

بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا
نیکی پس او راست ده چندان آن و هر که آورد بدی جزا داده نخواهد شد الا

مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝ قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ
مثل آن و ایشان ستم کرده نخواهند شد بگو هر آینه دلالت کرده است مرا پروردگار من بسوی راه راست

دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ قُلْ اِنَّ

دین درست کیش ابراهیم را حنیف شده و نبود از مشرکان بگو هر اینه

صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ

نماز من و حج و قربانی من و زندگانی من و موت من همه مر خدا را پروردگار عالمها هیچ شریک نیست او را و باین توحید

اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ

فرموده شد مرا و من نخستین مسلمانانم بگو آیا طلب کنم پروردگاری غیر خدا و او هست پروردگار هر چیز

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى

و عمل نمیکند هیچ کس مگر بر ذات خود و بر ندارد هیچ دارنده بار دیگر را باز بسوی

رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي

پروردگار شما رجوع شما باشد پس خبردار کند شما را آنچه که دران اختلاف کنید و او آنست

جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ

که ساخت شما را بادشاهان زمین و بلند کرد بعضی را از شما بالای بعضی درجهای

لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا اٰتٰيكُمْ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ

تا بیازماید شما را در آنچه داده است شما را هر اینه پروردگار تو شتاب کننده عقوبت است و هر اینه او آمرزنده

سورة الاعراف مكية رَّحِيمٌ ۝ وهي مائتان وستة ءايات

مهربان است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

الٓمٓصٓ ۝ كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنْذِرَ

این کتابی است که فرود آورده شد بسوی تو پس باید که نباشد در سینه تو هیچ تنگی از تبلیغ فرود آورده تا بیم کنی

بِهِ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اِتَّبِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا

بآن و برای پند مسلمانان پیروی کنید آنرا که فرود آورده شد بسوی شما از جانب پروردگار شما و پیروی مکنید

مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝ وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا

بجز وی دوستان را اندکی پند پذیرند و بسا دیه که هلاک کردیمش

فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُونَ ۝ فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ

پس آمد بوی عقوبت ما شبانگاه و ایشان آرمیده بودند پس نبود قول ایشان چون بیاید بایشان
یا در وقتی که ایشان در خواب
نیمروز بودند

بَأْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ. فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ
عقوبت ما الا آنکه گفتند بدرستیکه ما ستمکاران بودیم پس البته سوال خواهیم کرد آنان را که فرستاده

وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ. فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ.
و بدرستیکه بپرسیم فرستادگان را پس بدرستیکه بخوانیم بر ایشان بدانش و نبودیم غایب

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ ۨالْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
و سنجیدن اعمال بانصاف آن روز بودنی است پس هرکه گران شد پلهٔ نیکیهای او پس ایشان اند

الْمُفْلِحُوْنَ. وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا
رستگاران و هرکه سبک شد پلهٔ نیکیهای او پس آنجماعت آنانند که زیان کردند

اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ. وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِى الْاَرْضِ
در خویشتن بسبب آنکه بآیات ما انکار میکردند و بدرستیکه استقرار دادیم شمارا در زمین

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ. وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ
و پیدا کردیم برای شما در آنجا اسباب معیشت اندکی شکر میکنید و بدرستیکه آفریدیم شمارا

ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ
باز صورت بستیم شمارا باز گفتیم بفرشتگان که سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر

اِبْلِيْسَ لَمْ يَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ. قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ
ابلیس نبود از سجده کنندگان گفت خدا چه چیز منع کرد ترا از آنکه سجده کنی وقتیکه امر کردم

قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ. قَالَ فَاهْبِطْ
گفت من بهترم ازو آفریدهٔ مرا از آتش و آفریدهٔ اورا از گل گفت فرود رو

مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ.
از آسمان زیراکه لایق نیست ترا که سرکشی کنی در آن پس بیرون شو بدرستیکه تو از خوار شدگانی

قَالَ اَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ. قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ. قَالَ فَبِمَآ
گفت بار خدایا مهلت ده مرا تا روزیکه آدمیان برانگیخته شوند گفت خدا بدرستیکه تو از مهلت دادگانی گفت پس بسبب

اَغْوَيْتَنِيْ لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ. ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ
آنکه گمراه کردی مرا البته بنشینم برای آدمیان براه راست تو یعنی باز دارم ایشان را البته بیایم بایشان از

بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ
پیش ایشان و از پس پشت ایشان و از جانب راست ایشان و از جانب چپ ایشان و نیابی

أكثرهم شكرين ۝ قال اخرج منها مذءوما مدحورا لمن تبعك
از ایشان را شکرگذار ۝ گفت بیرون رو ازین نکوهیده رانده شده بخدای هرکه پیروی کند ترا
منهم لاملئن جهنم منكم اجمعين ۝ ويادم اسكن انت وزوجك
از آدمیان البته پر کنم دوزخ را از شما همه یکجا ۝ و گفتیم ای آدم ساکن شو تو و زن تو
الجنة فكلا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا
در بهشت پس بخورید از هر جا که خواهید و نزدیک مشوید باین درخت که خواهید شد
من الظلمين ۝ فوسوس لهما الشيطن ليبدي لهما ما وري
از ستمکاران ۝ پس وسوسه داد ایشان را شیطان تا آشکارا گرداند برای ایشان آنچه پوشیده بود
عنهما من سوءتهما وقال ما نهيكما ربكما عن هذه الشجرة
از ایشان از شرمگاه ایشان و گفت منع نکرده شما را پروردگار شما ازین درخت
الا ان تكونا ملكين او تكونا من الخلدين ۝ وقاسمهما اني لكما
مگر برای احتیاط از آنکه شوید دو فرشته یا شوید از جاوید ماندگان ۝ و قسم خورد برای ایشان که من
لمن النصحين ۝ فدليهما بغرور فلما ذاقا الشجرة بدت لهما
از نصیحت کنندگانم شما را ۝ پس فرود آورد ایشان را بفریب پس چون چشیدند درخت ظاهر شد
سوءتهما وطفقا يخصفن عليهما من ورق الجنة ونديهما
شرمگاه ایشان و شروع کردند که برگی بالای برگی می چسپانیدند بر خود از برگ بهشت و ندا کرد ایشان را
ربهما الم انهكما عن تلكما الشجرة واقل لكما ان الشيطن
پروردگار ایشان که آیا منع نکرده بودم شما را ازین درخت و نگفته بودم شما را که براینه شیطان
لكما عدو مبين ۝ قالا ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا
شما را دشمن آشکار است ۝ گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم بر خویش و اگر نیامرزی ما را و مهربانی نکنی بر ما
لنكونن من الخسرين ۝ قال اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم
البته زیانکاران باشیم ۝ گفت خدا فرود روید بعض شما بعض را دشمن خواهد شد و شما را
في الارض مستقر ومتاع الى حين ۝ قال فيها تحيون وفيها تموتون
در زمین استقرار و بهره مندی است تا وقتی معین ۝ گفت در زمین زندگانی خواهید کرد و در آنجا خواهید مرد
ومنها تخرجون ۝ يبني ءادم قد انزلنا عليكم لباسا يواري
و از آنجا بیرون آورده شوید ۝ ای فرزندان آدم براینه ما فرود آوردیم بر شما لباس که بپوشد

النصف

ع

سوءاتكم وريشا ولباس التقوى ذلك خير ذلك من ءايت الله
شرمگاه شما را و فرو آوردیم جامهای زینت را و لباس پرهیزکاری که آن به است این از نشانهای قدرت است

لعلهم يذكرون يبني ءادم لا يفتننكم الشيطن كما اخرج ابويكم
تا اینان شاید پند پذیر شوند ای فرزندان آدم گمراه نکند شما را شیطان چنانکه بیرون آورد پدر و مادر شما را

من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما سوءاتهما انه يريكم
از بهشت برمیکشید از ایشان جامه ایشان تا بنماید ایشان را شرمگاه ایشان هر اینه شیطان می بیند شما را

هو وقبيله من حيث لا ترونهم انا جعلنا الشيطين اولياء للذين
او و قبیله اش از جایی که شما نمی بینید ایشان را هر اینه ما ساختیم شیاطین را کارگذار کسانیکه

لا يؤمنون واذا فعلوا فاحشة قالوا وجدنا عليها ءاباءنا
ایمان نمی آرند و چون کنند کار زشت گویند یافتیم بر این کار پدران خود را

والله امرنا بها قل ان الله لا يامر بالفحشاء اتقولون على الله ما
و خدا فرموده است ما را بآن بگو هر اینه خدا نمیفرماید بکار زشت آیا میگویید بر خدا آنچه

لا تعلمون قل امر ربي بالقسط واقيموا وجوهكم عند كل
نمیدانید بگو فرموده است پروردگار من بانصاف و فرموده که راست کنید روی خود را نزدیک هر

مسجد وادعوه مخلصين له الدين كما بداكم تعودون
نماز و بخوانید او را خالص کرده عبادت را چنانکه آفرید شما را بار اول همچنان بار دیگر باز خواهید گشت

فريقا هدى وفريقا حق عليهم الضللة انهم اتخذوا الشيطين
گروهی را راه نمود و گروهی را ثابت شد بر ایشان گمراهی هر اینه ایشان گرفتند شیاطین را

اولياء من دون الله ويحسبون انهم مهتدون يبني ءادم
دوست گرفتند بجز خدا و می پندارند که ایشان راه یافتگانند ای فرزندان آدم

خذوا زينتكم عند كل مسجد وكلوا واشربوا ولا تسرفوا
بگیرید زینت خود را نزدیک هر نماز و بخورید و بیاشامید و از حد مگذرید

انه لا يحب المسرفين قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده
هر اینه خدا دوست نمیدارد از حد گذرندگان را بگو که حرام کرد زینت خدا را که بیرون آورده است برای بندگان خود

والطيبت من الرزق قل هي للذين ءامنوا في الحيوة الدنيا
و که حرام کرده است پاکیزه ها را از رزق بگو آن پاکیزه ها از ملابس و ماکل برای مسلمانانست در زندگانی دنیا

خالصة

خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۔ قُلْ اِنَّمَا
خاص شده برای ایشان روز قیامت همچنین بیان میکنیم نشانها برای گروهی که میدانند بگو جز این نیست
حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ
که حرام کرده است پروردگار من بیحائیها را از آنچه علانیه باشد از آن و آنچه پوشیده باشد و گناه صغیره و ستمکاری
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا
بناحق و حرام کرده آنکه شریک آرید بخدا آنچیزیرا که نفرستاده است به پرستش او برهانی و آنکه بگوئید
عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۔ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ
بر خدا آنچه نمیدانید و هر گروهی را میعادی است پس چون بیاید نزدیک ایشان میعاد
لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۔ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ
تاخیر نکنند یک ساعت و نه سبقت کنند ای فرزندان آدم اگر بیایند شما
رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ
پیغمبران از جنس شما میخوانند بر شما آیتهای مرا هر که پرهیزکاری کند و نیکوکاری نماید پس ترسی نباشد
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۔ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا
بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند و کسانیکه بدروغ نسبت کردند آیات ما را و سرکشی کردند
عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۔ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى
از قبول آنها ایشان باشندگان دوزخ اند ایشان آنجا جاویدان اند پس کیست ستمکارتر از کسی که بربست
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ
بر خدا دروغ را یا بدروغ نسبت کرد آیات او را آن جماعه برسد بهره ایشان از آنچه نوشته شده در لوح
حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ
تا وقتی که بیایند نزدیک ایشان فرستادگان ما تا قبض ارواح ایشان کنند گویند کجاست آنچه شما می پرستیدید
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا
بجز خدای گویند گم شدند ایشان از ما و معترف شوند بر خویش باین که ایشان
كٰفِرِيْنَ ۔ قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَ
کافر بودند حکم کند خدا که داخل شوید همراه امتانی که گذشته اند پیش از شما از جن و
الْاِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا
انس در آتش هرگاه درآید قومی لعنت کند قوم دیگر مانند خود را تا وقتی که بیکدیگر برسند

تبع باطل عین را عذاب کفر و تقلید
و متبوع عین را عذاب ضلال
و اضلال والله اعلم

فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرٰىهُمْ لِأُولٰىهُمْ رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ
در دوزخ همه یکجا گوید جماعه متاخر از ایشان جماعه متقدم از ایشان ای پروردگار ما ایشان گمراه کردند ما را پس بده ایشان را

عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ
عذاب دو چند از دوزخ فرماید خدا هر یکی را دو چندست لیکن نمیدانید

وَقَالَتْ أُولٰىهُمْ لِأُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا
و گویند جماعه متقدم از ایشان جماعه متاخر را از ایشان که نیست شما را هیچ بزرگی بر ما پس بچشید

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا
عذاب را بسبب آنچه میکردید هر آینه کسانیکه بدروغ نسبت کردند آیات ما را و سرکشی کردند

عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ
از قبول آن هرگز گشاده نشود برای ایشان درهای آسمان و در نیایند به بهشت تا وقتیکه داخل شود

الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۝ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ
شتر در سوراخ سوزن یعنی محال است والله اعلم و همچنین جزا میدهیم گناهکاران را ایشان را از دوزخ

مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ وَالَّذِينَ
فرش بود و از بالای ایشان از دوزخ پوششها باشد و همچنین جزا میدهیم ستمکاران را و کسانیکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولٰئِكَ أَصْحَابُ
ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند تکلیف نمیدهیم هیچ کس را مگر قدر طاقت او آن جماعه باشندگان

الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي
بهشت اند ایشان آنجا جاویدان باشند و بیرون آریم آنچه در سینهای ایشان بود از کینه میرود

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا
زیر ایشان نهرها و گویند سپاس آن خدا راست که دلالت کرد ما را بسوی این بهشت و نبودیم

لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
راه یافتن اگر راه ننمودی ما را خدا هر آینه آمدند فرستادگان پروردگار ما براستی

وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَ
و ندا کرده شوند که این بهشت میراث داده شدید آنرا بسبب آنچه میکردید و

نَادٰى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
ندا کنند اهل بهشت اهل دوزخ را که ما راست یافتیم آنچه وعده کرده بود ما را

ربنا

رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوْا نَعَمْ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
پروردگار ما پس آیا شما هم راست یافتید آنچه بشما وعده کرده بود پروردگار شما گویند آری پس آواز کند آواز کننده
بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
در میان ایشان که لعنت خدا بر ستمکاران است که باز میداشتند مردمان را از راه خدا
وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ۝ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ
میخواستند برای آن راه کجی را و ایشان بآخرت اعتقاد ندا شتند و در میان بهشت و دوزخ حجابی
وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا بِسِيْمٰهُمْ وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ
آن مسمی باعراف است والله اعلم و بر اعراف مردمانی باشند که می شناسند هر یکی را از اهل موضعین بنشانه ایشان و ندا کنند
اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ۝ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ
که سلام علیکم که هنوز به بهشت در نیامده اند و ایشان طمع آن دارند و چون گردانیده شود چشم اهل اعراف
تِلْقَاۤءَ اَصْحٰبِ النَّارِ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَنَادٰى
بطرف اهل دوزخ گویند ای پروردگار ما مکن ما را همراه گروه ستمکاران و ندا کنند
اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ قَالُوْا مَاۤ اَغْنٰى عَنْكُمْ
اهل اعراف مردان را که می شناسند ایشانرا بنشانهای ایشان گویند کفایت نکرد از شما
جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ۝ اَهٰۤؤُلَاۤءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
جمعیت شما و آنچه سرکشی میکردید آیا این جماعه اند آنانکه شما قسم میخوردید که هرگز خدا
اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَاۤ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ۝
هیچ رحمت نرساند در آئید به بهشت هیچ ترس نیست بر شما و نه شما اندوهگین شوید
وَنَادٰۤى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاۤءِ
و ندا کنند اهل دوزخ اهل بهشت را که بریزید بر ما چیزی از آب
اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ
یا از سایر آنچه روزی داده است شمارا خدا گویند خدا حرام ساخته است این دو را بر کافران آنانکه
اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ
دین خود گرفته اند بازی و لهو را و فریب داد ایشانرا زندگانی دنیا پس امروز
نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَاۤءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ
فراموش کنیم ایشانرا چنانکه ایشان فراموش کردند ملاقات این روز خویش را و چنانکه انکار میکردند بآیات ما

ثلثة ارباع

وَلَقَدْ جِئْنٰهُم بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

و هر اینه آوردیم بر ایشان کتابی که مفصل کرده ایم آنرا بدانش برای رهنمائی و بخشایش

يُّؤْمِنُوْنَ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ

مومنان را انتظار نمیکنند کفار مگر مصداق این وعده را روزی که بیاید مصداق آن گویند

الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَّنَا مِنْ

آنانکه فراموش کرده بودند آنرا پیش ازین هر اینه آمده بودند پیغمبران پروردگار ما براستی پس آیا هست ما را

شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ

شفیعان تا شفاعت کنند برای ما یا باز گردانیده شویم پس عمل کنیم غیر آنچه میکردیم هر اینه

خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ

زیان کردند در حق خویشتن و گم شد از ایشان آنچه افترا میکردند هر اینه پروردگار شما خدا است

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي

که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز ۳ باز مستقر شد بر عرش میپوشاند

الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍۭ

شب را بروز ۳ میطلبد روز را بشتاب ۳ و آفرید آفتاب و ماه و ستارگان را رام شده

بِاَمْرِهٖ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ اُدْعُوْا رَبَّكُمْ

بفرمان خود آگاه شو وی راست آفریدن و فرمان روائی بغایت بزرگ است خدا پروردگار عالمها بخوانید پروردگار

تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ

زاری کنان و پنهان هر اینه وی دوست ندارد از حد گذرندگان را و فساد مکنید در زمین

بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ

بعد اصلاح آن یعنی بعثت رسول صلی الله علیه وسلم و بخوانید او را ترسان و امیدوار هر اینه بخشایش خدا نزدیک است از

الْمُحْسِنِيْنَ وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ

نیکوکاران و اوست آنکه میفرستد بادها مژده دهنده پیش از رحمت خود

حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ

تا وقتیکه بردارد ابر گران را روان کنیم آن ابر را بسوی شهری مرده پس فرود آریم بواسطه آن آب

فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ

پس بیرون آریم بآن آب از هر جنس میوه همچنین بیرون آریم مردگان را تا شما

تَذَكَّرُونَ ۝ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي

پند پذیرید و شهر پاکیزه برمی آید رستنی او بفرمان پروردگار او و زمین

خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

ناپاکیزه برنمی آید رستنی او مگر ناهموار اندکی روئیده و همچنین گوناگون بیان میکنیم نشانها را برای قومی که

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

و هراینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من عبادت کنید خدا را و نیست شما را

مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالَ الْمَلَأُ

هیچ معبودی بجز او هراینه من می ترسم بر شما از عقوبت روز بزرگ یعنی روز قیامت گفتند اشراف

مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ

از قوم او هراینه ما می بینیم ترا در گمراهی ظاهر گفت ای قوم من نیست با من هیچ بیخردی

وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمْ

ولیکن من پیغامبرم از جانب پروردگار عالمها میرسانم بشما پیغامهای پروردگار خود و نصیحت میکنم شما را

وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ

و میدانم از خدا آنچه شما نمیدانید آیا شگفت نمائید از آنکه بیاید شما را وحی از پروردگار شما

عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ

بزبان مردی از جنس شما تا بیم کند شما را و تا بپرهیزید و امید داشته باشید که بر شما بخشش پس بدروغ داشتند او را

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

پس نجات دادیم او را و آنانرا که با وی بودند در کشتی و غرق ساختیم آنانرا که بدروغ داشته بودند آیتهای ما

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۝ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

بدرستیکه ایشان بودند گروهی کوردل و فرستادیم بسوی قوم عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من بپرستید

اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

خدا را نیست شما را هیچ معبودی بحق غیر او آیا نمی پرهیزید گفتند گروهی از بزرگان آنانکه کافر بودند

مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝

از قوم او بدرستیکه ما ترا می بینیم در بیخردی و به تحقیق ما گمان می بریم ترا از دروغگویان

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ

گفت ای قوم من نیست با من هیچ بیخردی ولیکن من پیغامبرم از جانب پروردگار عالمها میرسانم شما

رسلت ربي وانا لكم ناصح امين ۝ اوعجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم
پیغامهای پروردگار خود و من برای شما نیکو خواه باامانتم آیا تعجب کردید ازآنکه آمد شمارا پندی از جانب

على رجل منكم لينذركم واذكروا اذ جعلكم خلفاء من بعد
پروردگار شما بر مردی از شما تا بیم کند شما را و یاد کنید نعمت الهی وقتی که گردانید شمارا جانشین بعد از

قوم نوح وزادكم في الخلق بسطة فاذكروا ءالاء الله لعلكم
قوم نوح و افزود برای شما در خلقت قوت پس یاد کنید نعمتهای خدا را تا شما

تفلحون ۝ قالوا اجئتنا لنعبد الله وحده ونذر ما كان يعبد ءاباؤنا
رستگار شوید گفتند آیا آمده پیش ما تا عبادت کنیم خدا را تنها و بگذاریم آنچه می‌پرستیدند پدران ما

فاتنا بما تعدنا ان كنت من الصدقين ۝ قال قد وقع عليكم من
پس بیار پیش ما آنچه وعده میدهی اگر هستی از راست گویان گفت ثابت شد بر شما از جانب

ربكم رجس وغضب اتجادلونني في اسماء سميتموها انتم وءاباؤكم
پروردگار شما عقوبت و خشم آیا مکابره میکنید با من درباب نامها که نهادید آنرا شما و پدران شما

ما نزل الله بها من سلطن فانتظروا اني معكم من المنتظرين
فرو نا ورده خدا برآن هیچ دلیل پس انتظار کنید هرآئینه من نیز همراه شما از منتظرانم

فانجينه والذين معه برحمة منا وقطعنا دابر الذين كذبوا
پس نجات دادیم او را و آنانکه با او بودند بمهربانی از جانب خود و بریدیم بیخ آنانکه دروغ

بايتنا وما كانوا مؤمنين ۝ والى ثمود اخاهم صلحا قال يقوم
داشتند آیات ما را و نبودند از مؤمنان و فرستادیم بسوی قوم ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم

اعبدوا الله ما لكم من اله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم
عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبودی غیر او هرآئینه آمد شما را دلیلی از جانب پروردگار شما

هذه ناقة الله لكم ءاية فذروها تاكل في ارض الله ولا
این ماده شتری است پیدا کرده خدا نشانه برای شما پس بگذارید اورا که بچرد در زمین خدا و

تمسوها بسوء فياخذكم عذاب اليم ۝ واذكروا اذ جعلكم
نرسانید اورا هیچ رنجی که آنگاه بگیرد شما را عقوبت دردناک و یاد کنید نعمت الهی وقتی

خلفاء من بعد عاد وبوأكم في الارض تتخذون من سهولها
جانشین بعد از قوم عاد و استقرار داد شمارا در زمین میسازید از نرم آن

یعنی بسیار عقوبت را

و بتکدان شما مقرر کرده اند

یعنی بی اصل است

قصور

قُصُورًا وَّتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوْا آلَاءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا

كوشكها و تراشيده خانها ميسازيد كوهها را پس ياد كنيد نعمتهاى خدارا و تباهى مكنيد

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ

در زمين فساد افگنان ۝ گفتند اشراف كه سركشى كرده بودند از قوم او

لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُوْنَ أَنَّ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ

مر آنانرا كه بزبونى ضعيف داشت ايشان را مر كسانى راكه ايمان آورده بودند از ايشان آيا ميدانيد

مِّنْ رَّبِّهٖ ۝ قَالُوْا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۝ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا

از جانب پروردگار خود ۝ گفتند البته هر اينه ما بتبليغ كه وى بآن فرستاده شده گفتند سركشان

إِنَّا بِالَّذِيْ آمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ

هر اينه ما بآنچه شما معتقد آن شديد كافرانيم ۝ پس كشتند آن ماده شتر را و تجاوز كردند از فرمان

وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ

و گفتند اى صالح بيار بما آنچه وعده ميكنى اگر هستى از پيغمبران ۝ پس در گرفت ايشانرا

الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۝ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ

زلزله پس گشتند در كاشانهاى خويش بزانو افتادگان ۝ پس صالح اعراض كرد از ايشان و گفت اى قوم

أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ

من رسانيدم بشما پيغام پروردگار خود و نيكخواهى كردم براى شما و ليكن دوست نميداريد نيكخواهى كنندگان

وَلُوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ أَتَأْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ

و فرستاديم لوط را آنوقت كه گفت بقوم خود آيا ميكنيد آن بيحيائى كه پيش از شما نكرده است آنرا هيچكس

مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝ إِنَّكُمْ لَتَأْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ

از عالمهاى ۝ هر اينه شما ميرويد بشهوت بسوى مردان بجز زنان بلكه شما

قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ۝ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖ إِلَّا أَنْ قَالُوْا أَخْرِجُوْهُمْ

گروه مسرفانيد ۝ و نبود جواب قوم او الا آنكه گفتند بيرون كنيد ايشانرا

مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ۝ فَأَنْجَيْنٰهُ وَأَهْلَهٗ إِلَّا امْرَأَتَهٗ

از ديه خود كه هر اينه ايشان مردم پاكيزگى طلب كننده اند ۝ پس نجات داديم اورا و اهلش را الا زنش را

كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

كه بود از باقى ماندگان آنجا ۝ و بارانيديم بر ايشان باران يعنى از سنگ پس بنگر چگونه بود آخر كار

كه صالح فرستاده شده است

بآنكه تربيت معتقد ايم

پروردگار خويش

هر اينه

المجرمين ۝ وإلى مدين أخاهم شعيبا قال يقوم اعبدوا الله ما لكم
گناهکاران و فرستادیم بسوی قوم مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست شما را
من إله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم فأوفوا الكيل
هیچ معبودی بجز او هر آینه آمده است بشما دلیلی از پروردگار شما پس تمام کنید پیمانه
والميزان ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا تفسدوا في الأرض
و ترازو را و ناقص مدهید مردمان اشیاء ایشان را و فساد مکنید در زمین
بعد إصلاحها ذلكم خير لكم إن كنتم مؤمنين ۝ ولا تقعدوا
بعد اصلاح آن این کار که گفتیم بهتر است شما را اگر باور دارنده اید و منشینید
بكل صراط توعدون وتصدون عن سبيل الله من آمن به
بهر راه که بترسانید و باز دارید از راه خدا کسی را که ایمان آورده است باو
وتبغونها عوجا واذكروا إذ كنتم قليلا فكثركم وانظروا
و بجوئید برای آن راه کجی و یاد کنید آن وقت که شما اندک بودید پس بسیار گردانید شما را و بنگرید
كيف كان عاقبة المفسدين ۝ وإن كان طائفة منكم آمنوا
چگونه شد آخر کار مفسدان و اگر هست گروهی از شما مومن
بالذي أرسلت به وطائفة لم يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله
بآنچه فرستاده شدم همراه او و گروهی نا مومن پس صبر کنید تا آنکه فیصل کند خدا
بيننا وهو خير الحاكمين ۝ قال الملأ الذين استكبروا من قومه
در میان ما و او و بهترین حکم کنندگان است گفتند آن اشراف که سرکشی کرده بودند از قوم او
لنخرجنك يا شعيب والذين آمنوا معك من قريتنا أو لتعودن
البته بیرون کنیم ترا ای شعیب و کسانی را که همراه تو ایمان آوردند از دیه خود یا اینست که باز گردید
في ملتنا قال أولو كنا كارهين ۝ قد افترينا على الله كذبا إن عدنا
در دین ما گفت آیا عود کنیم اگرچه ما ناخواهان باشیم هر آینه بر بسته باشیم بر خدا دروغی اگر باز گردیم
في ملتكم بعد إذ نجانا الله منها وما يكون لنا أن نعود فيها
در دین شما بعد از آنکه رهانید خدا ما را از وی و هرگز لایق نیست ما را که عود کنیم در آن
إلا أن يشاء الله ربنا وسع ربنا كل شيء علما على الله توكلنا
مگر آنکه خدا خواهد پروردگار ما احاطه کرده است پروردگار ما همه چیز را از روی دانش بر خدا توکل کردیم

الجزء التاسع

ربنا

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ۝ وَقَالَ

ای پروردگار ما فیصل کن درمیان ما و درمیان قوم ما براستی و تو بهترین فیصل کنندگانی و گفتند

الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ

آن اشراف که کافر بودند از قوم او بیاران خود اگر اتباع کنید شعیب را هر آینه شما آنگاه زیانکارید

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

پس در گرفت ایشان را زلزله پس صبح کردند در سرای خویش مرده بزانو افتاده آنانکه دروغی داشتند

شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا هُمُ الْخٰسِرِيْنَ

شعیب را گویا نبودند آنجا آنانکه دروغی داشتند شعیب را ایشان بودند زیانکار

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ

پس بازگشت از ایشان و گفت ای قوم من رسانیدم پیغامهای پروردگار خود و نیکخواهی کردم برای شما

فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۝ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا

پس چگونه اندوه خورم بر قوم کافران و نفرستادیم در هیچ دیهی پیغمبری را مگر

اَخَذْنَا اَهْلَهَا بِالْبَاْسَاۤءِ وَالضَّرَّاۤءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُوْنَ ۝ ثُمَّ بَدَّلْنَا

گرفتار کردیم اهل آنرا بسختی و رنج تا بود که ایشان زاری کنند باز دادیم بایشان

مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَّقَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَاۤءَنَا الضَّرَّاۤءُ

بجای محنت راحت را تا آنکه بسیار شدند و گفتند هر آینه رسید بود پدران ما را سختی

وَالسَّرَّاۤءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى

و راحت پس گرفتیم ایشان را ناگهان و ایشان خبر نداشتند و اگر اهل دیهها

اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَاۤءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ

ایمان آوردندی و پرهیزکاری کردندی گشادیم برای ایشان برکتها از جانب آسمان و زمین و لیکن

كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ

بدروغ نسبت کردند پس گرفتیم ایشان را بوبال آنچه میکردند آیا ایمن شدند اهل دیهها از آنکه

يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَاۤىِٕمُوْنَ ۝ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ

بیاید عذاب ما بایشان شبانگاه و ایشان خفته باشند آیا ایمن شدند اهل دیهها از آنکه بیاید بایشان

بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ ۝ اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ ۚ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ

عذاب ما وقت چاشت و ایشان بازی میکنند آیا ایمن شدند از مکر خدا پس ایمن نمیشوند از مکر خدا

دعوی فرعون که بنی اسرائیل درم خریده کسان ما اند

الا القوم الخسرون ۝ اولم يهد للذين يرثون الارض من بعد
مگر گروه زیانکاران ۝ آیا واضح نشد برای آنانکه وارث زمین میشوند بعد از

اهلها ان لو نشاء اصبنهم بذنوبهم ونطبع على قلوبهم فهم لا يسمعون
هلاک ساکنان آن زمین اگر خواهیم عقوبت رسانیدی ایشان را بعوض گناهان ایشان و مهر می نهیم بر دلهای ایشان پس ایشان نمی شنوند

تلك القرى نقص عليك من انبائها ولقد جاءتهم رسلهم
این دیهها که ذکر میکنیم پیش تو بعض اخبار آن ۝ و هر آینه آمده بودند با ایشان پیغامبران ایشان

بالبينت فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا من قبل كذلك يطبع الله
با معجزه ها پس هرگز ایمان نیاوردند با آنچه تکذیب کرده بودند پیش ازان همچنین مهر می نهد خدا

على قلوب الكفرين ۝ وما وجدنا لاكثرهم من عهد وان وجدنا
بر دلهای کافران ۝ و نیافتیم در اکثر ایشان وفای عهد و هر آینه یافتیم

اكثرهم لفسقين ۝ ثم بعثنا من بعدهم موسى باياتنا الى فرعون
اکثر ایشان را بدکار ۝ باز فرستادیم بعد ازان موسی را بنشانهای خود بسوی فرعون

وملائه فظلموا بها فانظر كيف كان عاقبة المفسدين ۝ وقال
و قوم او پس کافر شدند بآن نشانها پس نگر چگونه بود آخر کار مفسدان ۝ و گفت

موسى يفرعون اني رسول من رب العلمين ۝ حقيق على ان
موسی ای فرعون هر آینه من پیغامبرم از جانب پروردگار عالمها ۝ سزاوارم بآنکه

لا اقول على الله الا الحق قد جئتكم ببينة من ربكم
نگویم بر خدا مگر سخن راست آورده ام بشما نشانها از جانب پروردگار شما

فارسل معي بني اسراءيل ۝ قال ان كنت جئت باية فات بها
پس بفرست با من بنی اسرائیل را ۝ گفت اگر آورده معجزه پس حاضر کن آنرا

ان كنت من الصدقين ۝ فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين ۝
اگر هستی از راستگویان ۝ پس انداخت عصای خود را پس ناگاه آن عصا اژدها ظاهر

ونزع يده فاذا هي بيضاء للنظرين ۝ قال الملا من قوم فرعون
و بیرون آورد دست خود را پس ناگهان آن دست سپید برای بینندگان ۝ گفتند امرا از قوم فرعون

ان هذا لسحر عليم ۝ يريد ان يخرجكم من ارضكم فماذا
بتحقیق که این شخص ساحر داناست ۝ میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما پس چه

تامرون

تأمرون . قالوا ارجه واخاه وارسل في المدائن حاشرين . يأتوك
مفرمایید گفتند ازفرعون موقوف دار او را و برادر او را و بفرست در شهرها نقیبان را تا
بكل ساحر عليم . وجاء السحرة فرعون قالوا ان لنا لاجرا ان كنا
هر ساحر دانا را و آمدند ساحران پیش فرعون گفتند هرآینه ما را مزدی باید اگر ما
نحن الغلبين . قال نعم وانكم لمن المقربين . قالوا يموسى اما ان
غالب شویم گفت آری و هرآینه شما از مقربان ما شوید گفتند ای موسی یا اینست که
تلقي واما ان نكون نحن الملقين . قال القوا فلما القوا سحروا
تو افکنی یا ما باشیم اندازنده گفت موسی شما افکنید پس آنگاه که افکندند جادو
اعين الناس واسترهبوهم وجاءو بسحر عظيم . واوحينا الى موسى
بستند چشمهای مردمان را و بترسانیدند ایشان را و آوردند جادویی بزرگ و وحی فرستادیم بسوی موسی
ان الق عصاك فاذا هي تلقف ما يأفكون . فوقع الحق وبطل
که بافکن عصای خود را پس ناگهان آن عصا فرو می برد آنچه بدروغ اظهار کرده بودند پس ثابت شد حق و باطل
ما كانوا يعملون . فغلبوا هنالك وانقلبوا صغرين . والقي
آنچه ایشان میکردند پس قوم فرعون مغلوب شدند آنجا و خوار گشتند و انداخته شدند
السحرة سجدين . قالوا امنا برب العلمين . رب موسى وهرون
ساحران سجده کنان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار عالمها خدای موسی و هارون
قال فرعون امنتم به قبل ان اذن لكم ان هذا لمكر
گفت فرعون آیا ایمان آوردید بموسی پیش از آنکه دستوری دهم شما را هرآینه این تدبیریست
مكرتموه في المدينة لتخرجوا منها اهلها فسوف تعلمون
که اندیشیده اید آن را درین شهر تا بیرون کنید ازین شهر ساکنان آن را پس خواهید دانست
لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ثم لاصلبنكم اجمعين
البته ببرم دستهای شما را و پاهای شما را بخلاف یکدیگر باز بردار کنم شما را همه یکجا
قالوا انا الى ربنا منقلبون . وما تنقم منا الا ان امنا بايت ربنا
گفتند هرآینه ما بسوی پروردگار خود رجوع کنندگانیم و انکار نمیکنی بر ما مگر آنکه ایمان آوردیم بنشانهای پروردگار خویش
لما جاءتنا ربنا افرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين . وقال الملا
چون بیامد بما ای پروردگار ما فروریز بر ما شکیبائی و قبض ارواح ما کن در حالیکه مسلمان باشیم و گفتند اشراف

٤٣

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ
از قوم فرعون آیا میگذاری موسی را و قوم او را تا فساد کنند در زمین و تا بگذارد از عبادت ترا
وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ
و معبودان ترا گفت خواهیم کشت پسران بنی اسرائیل را و زنده خواهیم گذاشت دختران ایشان را و ما بر ایشان غالب
قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا
گفت موسی بقوم خود مدد طلبید از خدا و صبر کنید هر آینه زمین خدا راست وارث او میکند
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ
هر کرا خواهد از بندگان خویش و آخر کار برای پرهیزگاران است گفتند ایذا داده شدیم پیش از
أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ
آنکه بیامدی نزدیک ما و بعد از آنکه آمدی نزدیک ما گفت امید است که پروردگار شما هلاک کند دشمن شما را
وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَا
و خلیفه گرداند شما را در زمین پس بنگرد چگونه عمل میکنید و هر آینه گرفتار کردیم
آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ
کسان فرعون را به قحطها و به نقصان میوه‌ها تا شود که ایشان پند پذیرند
فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
پس چون آمدی بایشان فراخی گفتندی این لایق ماست و اگر رسیدی بایشان سختی
يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ
شگون بد گرفتندی بموسی و کسانیکه با وی بودند آگاه باش جز این نیست که شگون بد ایشان نزدیک خداست و لیکن
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا
بیشتر ایشان نمیدانند و گفتند کسان فرعون ای موسی هرچه بیاری بما از نشانها تا سحر کنی ما را
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَ
پس نیستیم ترا باور دارنده پس فرستادیم بر ایشان طوفان و ملخ و
الْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا
کنه و غوکها و خون نشانهای واضح کرده شده پس سرکشی کردند و بودند
قَوْمًا مُجْرِمِينَ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا
قوم گناهکار و وقتیکه فرود آمد بر ایشان عقوبت گفتند ای موسی دعا کن برای ما

ربك

یعنی ببیند خدا که در وقت راحت و دولت چگونه عمل کنید مردمان

یعنی مواخذه بر اعمال ایشان والله اعلم

ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا الرجز لنؤمنن لك و

بنجات پروردگار خود بآن سبب که عهد کرده است نزد تو اگر زایل گردانی از ما عقوبت را البته معتقد شویم ترا

لنرسلن معك بني اسرائيل فلما كشفنا عنهم الرجز الى اجل

بفرستیم با تو بنی اسرائیل را پس چون زایل کردیم از ایشان عقوبت را تا مدتی

هم بالغوه اذا هم ينكثون فانتقمنا منهم فاغرقناهم في اليم

که ایشان رسنده اند بآن ناگهان عهد شکستند پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشان را در دریا

بانهم كذبوا باياتنا وكانوا عنها غافلين واورثنا القوم

بسبب آنکه ایشان دروغ میداشتند آیات ما را و بودند از آن بیخبر و میراث دادیم گروهی را

الذين كانوا يستضعفون مشارق الارض ومغاربها التي

که ضعیف شمرده میشدند مشارق و مغارب زمین که برکت نهاده ایم در آن یعنی زمین شام

باركنا فيها وتمت كلمت ربك الحسنى على بني اسرائيل بما

و تمام شد وعده نیکوی پروردگار تو بر بنی اسرائیل بسبب

صبروا ودمرنا ما كان يصنع فرعون وقومه وما كانوا

صبر کردند و خراب کردیم آنچه ساخته بود فرعون و کسان او و آنچه

يعرشون وجاوزنا ببني اسرائيل البحر فاتوا على قوم يعكفون

برمی افراشتند و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس آمدند بر گروهی که مجاورت میکردند

على اصنام لهم قالوا يا موسى اجعل لنا الها كما لهم الهة

بر بتان خویش گفتند بنی اسرائیل ای موسی بساز برای ما معبودی چنانکه ایشان راست معبودان

قال انكم قوم تجهلون ان هؤلاء متبر ما هم فيه وباطل ما

گفت بدرستی که شما گروهی اید که نادانی میکنید بدرستی که این جماعت باطل کرده شده است آنچه ایشان در آنند و باطل است آنچه

كانوا يعملون قال اغير الله ابغيكم الها وهو فضلكم على

میکنند گفت موسی آیا غیر خدا طلب کنم برای شما معبودی و او فضل داده است شما را بر

العالمين واذ انجيناكم من ال فرعون يسومونكم سوء العذاب

عالمها و یاد کنید نعمت ما چون نجات دادیم شما را از کسان فرعون میرسانیدند بشما عقوبت سخت

يقتلون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم

میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند دختران شما را و در این مقدمه آزمایش بزرگ بود از جانب پروردگار شما

عظيم ۝ وَوٰعَدْنَا مُوسىٰ ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقٰتُ

و وعده کردیم با موسی سی شب و تمام کردیم آن میعاد را بده پس کامل شد میعاد

رَبِّهٖٓ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسىٰ لِاَخِيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنِي فِي

پروردگار او چهل شب و گفت موسی برادر خود هارون را جانشین من باش در

قَوْمِي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَآءَ مُوسىٰ

قوم من و صلاح کن و پیروی مکن راه تباهکاران را و چون آمد موسی

لِمِيقٰتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ قَالَ رَبِّ اَرِنِيٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ

بوعده گاه و سخن گفت با او پروردگار او گفت ای پروردگار من بنما مرا که بنگرم بسوی تو گفت

لَنْ تَرٰىنِي وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ

نخواهی دید مرا ولیکن نظر کن بسوی کوه پس اگر قرار گیرد بجای خود خواهی

تَرٰىنِي فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوسىٰ

دید مرا پس وقتی که ظهور کرد پروردگار او بر آن کوه گردانید آن کوه را ریزه و افتاد موسی

صَعِقًا فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ

بیهوش شده پس چون بهوش آمد گفت پاکی یاد میکنم ترا باز گشتم بسوی تو و من اول

الْمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ يٰمُوسىٰٓ اِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِي وَ

مسلمانانم گفت ای موسی هر آئینه من برگزیدم ترا بر مردمان به پیغامهای خود و

بِكَلَامِي فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِينَ ۝ وَكَتَبْنَا لَهٗ

بسخن گفتن خود پس بگیر آنچه عطا کردم ترا و باش از شکر کنندگان و نوشتیم برای موسی

فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ

در لوحها از هر جنس برای پند و برای بیان هر چیز پس گفتیم

فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوْا بِاَحْسَنِهَا سَاُورِيكُمْ

بگیر آنرا بقوت و بفرما قوم خود را تا عمل کنند به بهترین آن خواهم نمود شما را

دَارَ الْفٰسِقِينَ ۝ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي

سرای گناهکاران باز خواهم داشت از تامل در آیات خود کسانی را که تکبر میکنند در

الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا

زمین بناحق و اگر به بینند هر نشانه که هست ایمان نیارند بدان

وان

از ذی الحجه ... از ذی القعده

یعنی مهر بر دلهای متکبران نهیم تا فهم سخن ما نکنند ۱۲

وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
واگر ببینند راه راستی را نگیرند آنرا راه واگر ببینند راه

الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
گمراهی راه گیرند آنرا این بسبب آنست که ایشان دروغ داشتند آیات ما را و بودند

عَنْهَا غَافِلِينَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ
از آن غافل ماندند و کسانیکه دروغ داشتند آیات ما را و دروغ داشتند ملاقات آخرت را نابود شد

أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَاتَّخَذَ قَوْمُ
عملهای ایشان جزا داده نشوند الا آنچه میکردند وساختند قوم

مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا
موسی بعد رفتن او از زیور قبطیان گوساله بدنی که او را آواز گاو بود آیا ندیدند

أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا
که آن گوساله با ایشان هیچ سخن نمیگفت و دلالت نمیکرد ایشان را بهیچ راه معبود گرفتند آنرا و ایشان

ظَالِمِينَ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن
ستمکار بودند و چون نادم شدند و دیدند که ایشان گمراه شده اند گفتند اگر

لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ وَلَمَّا رَجَعَ
مهربانی نکند بر ما پروردگار ما و نیامرزد ما را البته باشیم از زیانکاران و چون باز آمد

مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي
موسی بسوی قوم خود خشمناک شده اندوهگین گشته گفت بد جانشینی است جانشینی که کردید پس از من

أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ
آیا شتابی کردید از حکم پروردگار خویش و انداخت الواح را و گرفت موسی سر برادر خود را

يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا
میکشید بسوی خود گفت هارون ای پسر مادر من این قوم ضعیف شمردند مرا و نزدیک بودند

يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
که بکشند مرا پس شاد مکن بسبب من دشمنان را و شمار مکن مرا با گروه ستمکاران

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
گفت ای پروردگار من بیامرز مرا و برادر مرا و درآور ما را در بخشایش خود و تو بخشاینده ترین بخشایندگانی

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي

بدرستیکه آنانکه معبود گرفتند گوساله را خواهد رسید باین جماعه خشمی از پروردگار ایشان و رسوائی در

الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝ وَالَّذِينَ عَمِلُوا

حیات دنیا و همچنین جزا میدهیم افترا کنندگان را و هر کسانیکه

السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَءَامَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا

کارهای بد کردند باز توبه نمودند بعد از گناهان و ایمان آوردند البته پروردگار تو بعد از توبه

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ

آمرزنده مهربان است و چون ساکن شد خشم از خاطر موسی گرفت الواح را

وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۝ وَ

و در مکتوب وی هدایت بود و بخشایش مر آنهائی را که ایشان از پروردگار خود می ترسند و

اخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ

اختیار کرد موسی از قوم خود هفتاد کس برای میعاد ما ۳ پس وقتیکه گرفت ایشان را

الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا

زلزله گفت موسی ای پروردگار من اگر میخواستی پیش از این ایشان را و مرا هلاک میکردی آیا هلاک

بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ

به جزای آنچه کردند بیخردان از قوم ما نیست این حادثه مگر امتحان تو گمراه میکنی بآن هر کرا خواهی

وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ

و راه مینمائی هر کرا خواهی تو کارساز مائی پس بیامرز ما را و مهربانی کن بر ما و تو

خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

بهترین آمرزندگانی و بنویس یعنی مقدر کن برای ما درین دنیا نیکی و در آخرت نیز نیکی

إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ

بدرستیکه ما رجوع کردیم بسوی تو گفت خدا عذاب من میرسانمش بهر که خواهم و مهربانی من احاطه کرده

كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ وَالَّذِينَ

هر چیز را پس خواهم نوشت رحمت کامله خود را برای کسانیکه پرهیزگاری میکنند و زکوة میدهند و کسانیکه

هُم بِـَٔايَٰتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ

ایشان بآیات ما معتقد میشوند آنانکه پیروی میکنند پیغمبر را که نبی امی است

الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ
آنکه می یابند نعت او نوشته نزدیک خویش در توریه و انجیل

يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
میفرماید ایشان را بکار پسندیده و منع میکند ایشان را از ناپسندیده و حلال میسازد برای ایشان پاکیزها

وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
و حرام میکند بر ایشان ناپاکیها را و ساقط میکند از ایشان بار گران ایشان و آن مشقتها را که

كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
بود بر ایشان پس آنانکه ایمان آوردند باو و تعظیم کردند او را و یاری دادند او را و پیروی

النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
نوری را که همراه وی نازل کرده شده است ایشانند رستگاران ۳ بگو ای مردمان

إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ
هر آئینه من پیغمبر خدایم بسوی شما همه یکجا آنخدای که او راست بادشاهی آسمانها و

الْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ
زمین نیست هیچ معبود مگر او زنده میکند و میمیراند پس ایمان آرید بخدا و پیغمبر او که نبی

الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
امیست آنکه تصدیق مینماید خدا را و سخنان او را و پیروی کنید او را تا بود که شما راه یابید

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝
و از قوم موسی گروهی است که دلالت میکنند مردمان را براه راست و براستی حکم میکنند

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
و متفرق ساختیم بنی اسرائیل را بر دوازده قسم قبیله قبیله گروه گروه و وحی فرستادیم بسوی موسی

إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانبَجَسَتْ
وقتی که آب خواستند ازوی قوم وی که بزن بعصای خود سنگ را پس روان شد

مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ
از آن سنگ دوازده چشمه هر آئینه بدانست هر گروهی آبخور خود را و سایبان ساختیم بر ایشان

الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
ابر را و نازل کردیم بر ایشان من و سلوی را گفتیم بخورید از پاکیزهای آنچه روزی دادیم شما را

وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم يظلمون و اذ قيل لهم اسكنوا

ستم نکردند برما و لیکن برخویش ستم کردند و یاد کن چون گفته شد ایشان را آرام گیرید

هذه القرية وكلوا منها حيث شئتم وقولوا حطة و

درین دیه و بخورید ازین هرجا که خواسته باشید و بگوئید حطه و

ادخلوا الباب سجدا نغفر لكم خطيئتكم سنزيد المحسنين

داخل شوید بدروازه سجده کنان بیامرزیم برای شما گناهان شما را زیاده خواهیم داد نیکوکاران را

فبدل الذين ظلموا منهم قولا غير الذي قيل لهم فارسلنا

پس بدل کردند ستمکاران از بنی اسرائیل سخن غیر آنچه فرموده شد ایشان را پس فرستادیم

عليهم رجزا من السماء بما كانوا يظلمون وسئلهم عن القرية

بر ایشان عقوبتی از آسمان بمقابله آنکه ستم میکردند و سوال کن یا محمد یهود را از حال دیه

التي كانت حاضرة البحر اذ يعدون في السبت اذ تاتيهم

که بود کنار برلب دریا چون از حد میگذشتند در روز شنبه وقتی که می آمد ایشان را

حيتانهم يوم سبتهم شرعا ويوم لا يسبتون لا تاتيهم

ماهیان ایشان حاضر شده روز شنبه ایشان ... و روزی که تعظیم شنبه نمیکردند نمی آمد ایشان را

كذلك نبلوهم بما كانوا يفسقون واذ قالت امة منهم

همچنین آزمودیم ایشان را بسبب آنکه فسق میکردند و یاد کن چون گفت گروهی از ایشان

لم تعظون قوما الله مهلكهم او معذبهم عذابا شديدا

چرا پند میدهید گروهی را که خدا هلاک کننده ایشانست یا عذاب کننده ایشان را عذاب سخت

قالوا معذرة الى ربكم ولعلهم يتقون فلما نسوا ما ذكروا

گفتند تا ما را عذری باشد نزدیک پروردگار شما و باشد که ایشان بپرهیزند پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شد ایشان را

به انجينا الذين ينهون عن السوء واخذنا الذين ظلموا بعذاب

نجات دادیم کسانی را که منع میکردند از کار بد و گرفتار کردیم ستمکاران را بعذاب

بئيس بما كانوا يفسقون فلما عتوا عن ما نهوا عنه قلنا لهم

سخت بسبب آنکه فاسق بودند پس چون سرکشی کردند از ترک آنچه منع کرده شد ایشان را گفتیم

كونوا قردة خاسئين واذ تاذن ربك ليبعثن عليهم الى يوم القيمة

شوید بوزنگان خوار شدگان و یاد کن چون آگاه گردانید پروردگار تو البته بفرستد بر ایشان تا روز قیامت

لا تاتیهم کذلک

عن ما

یعنی بنی اسرائیل

مَن يَسُومُهُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
کسی را که برساند ایشان را عقوبت سخت هر اینه پروردگار تو زود عقوبت کننده است و هر اینه او

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِى الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَ
آمرزنده مهربانست ۝ و پراگنده کردیم بنی اسرائیل را در زمین گروه گروه بعضی از ایشان شایستگانند

مِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
و بعضی از ایشان فروتر از این اند و امتحان کردیم ایشان را به نعمتها و مشقتها تا بود که ایشان

يَرْجِعُونَ ۝ فَخَلَفَ مِنۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
باز گردند پس آمدند از بعد ایشان جانشینان بد که وارث توریت شدند اختیار میکنند

عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
متاع این عالم خسیس را و میگویند آمرزیده خواهد شد برای ما و اگر بیاید متاعی

مِّثْلُهُۥ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا
مانند آن البته بگیرند آن را آیا گرفته نشده است بر ایشان عهد که در توریت است که نگویند

عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ
بر خدا مگر سخن راست و خوانده اند آنچه در توریت است و سرای آخرت بهتر است

يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ
پرهیزگاران را آیا نمی فهمند و آنانکه تمسک میکنند بکتاب و برپا داشتند نماز را

إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ
هر اینه ما ضایع نمیکنیم مزد این نیکوکاران را و یاد کن چون برداشتیم کوه را بالای ایشان گویا وی

ظُلَّةٌ وَظَنُّوٓا أَنَّهُۥ وَاقِعٌۢ بِهِمْ خُذُوا مَآ ءَاتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ
سایبانی است و گمان کردند که آن کوه افتاده است بر ایشان گفتیم بگیرید آنچه دادیم شما را بجد تمام

وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنۢ
و یاد کنید آنچه در وی است تا بود که شما پرهیزگار شوید از عذاب و یاد کن چون گرفت پروردگار تو از

بَنِىٓ ءَادَمَ مِن ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
بنی آدم از پشتهای ایشان اولاد ایشان را و گواه گردانید ایشان را بر ذات ایشان گفت

أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَآ أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ إِنَّا كُنَّا
آیا نیستم پروردگار شما گفتند آری هستی گواه شدیم این شاهد گرفتن برای احتراز از آنکه نگوئید روز قیامت هر اینه ما

ان لا

بلی شهدنا

یعنی سبحانه ذریه آدم را بیرون آورد بعض را از اصلاب بعض چون توالد ابنا از آبا و ذکر آدم علیه السلام نکرد چه همه کس را معلوم است چه پدر بشر اوست و همه از صلب او بیرون آمدند حق تعالی ذریه آدم را از صلب بیرون آورد برمثال مورچه و در ایشان حیات و عقل و نطق بیافرید و ربوبیت خود را بر ایشان عرض کرد

عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ • اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ
بیخبر بودیم ازین توحید یا آنکه نگویید که بجز این نیست که شرک آورده بودند پدران ما پیش ازما
وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ •
و ما نسل بودیم آمده بعد از ایشان یعنی بتقلید ایشان گرویدیم آیا هلاک میکنی مارا بعقوبت آنچه بدکاران کردند
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ • وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ
و همچنین بیان میکنیم آیتها تا باز گردند و بخوان بر ایشان خبر
الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ
کسی که داده بودیم اورا علم آیات خود پس بیرون رفت از علم آن آیات پس در پی او شد شیطان پس گشت
مِنَ الْغٰوِيْنَ • وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ
از گمراهان و اگر میخواستیم برداشتیمی اورا بسبب این آیات و لیکن میل کرد بسوی پستی
وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ
و پیروی خواهش خود کرد پس صفت او مانند صفت سگ است اگر مشقت اندازی بروی زبان از دهن
تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ۚ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ
بیرون افگند یا بگذاری اورا نیز زبان بیرون افگند این صفت گروهیست که دروغ شمردند آیات مارا
فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ • سَآءَ مَثَلَا ِۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ
پس بخوان بر ایشان این بیدها تا ایشان تامل کنند باعتبار صفت بد اند این قوم
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ • مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ
که دروغ داشتند آیات مارا و بر خویشتن ستم کردند هرکه راه نماید بوی خدا همانست
الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ • وَلَقَدْ ذَرَاْنَا
راه یابنده و هرکه گمراه سازد پس آن جماعه ایشانند زیانکاران و هر آینه بیافریدیم
لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۖ وَلَهُمْ
برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیان ایشانرا دلهاست که نمی فهمند بآن و ایشانرا
اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۖ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ۗ اُولٰٓئِكَ
چشمهاست که نمی بینند بآن و ایشانرا گوشهاست که نمیشنوند بآن ایشان
كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ۗ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ • وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى
مانند چهارپایانند بلکه ایشان گمراه تراند ایشانند بیخبران و خدایراست نامهای نیک

فادعوه بها وذروا الذين يلحدون في اسمائه سيجزون

پس بخوانید او را بآن نامها و بگذارید آنانرا که کجروی میکنند در نامهای خدا داده خواهند

ما كانوا يعملون ۝ وممن خلقنا امة يهدون بالحق وبه

جزای آنچه میکردند ۝ و از جماعه که پیدا کرده ایم گروهی هست که دلالت میکنند بدین و بآن دین

يعدلون ۝ والذين كذبوا باياتنا سنستدرجهم من حيث

عدل میکنند ۝ و کسانیکه دروغ داشتند آیات ما را پایه پایه بکشیم ایشانرا تا عقوبت از جائی که

لا يعلمون ۝ واملي لهم ان كيدي متين ۝ اولم يتفكروا

نه دانند ۝ و مهلت دهم ایشانرا هر آینه تدبیر من محکم است ۝ آیا تامل نکردند

ما بصاحبهم من جنة ان هو الا نذير مبين ۝ اولم ينظروا

نیست این همنشین ایشانرا هیچ دیوانگی نیست او مگر بیم کننده آشکارا ۝ آیا نظر نکردند

في ملكوت السموت والارض وما خلق الله من شيء وان

به پادشاهی خدا در آسمانها و زمین و در آنچه خدا پیدا کرده است از هر چیز و دیگر

عسى ان يكون قد اقترب اجلهم فباي حديث بعده

نظر نکردند در آنکه شاید نزدیک شده باشد اجل ایشان پس بکدام سخن بعد قرآن

يؤمنون ۝ من يضلل الله فلا هادي له ويذرهم في طغيانهم

ایمان خواهند آورد ۝ هر که گمراه سازد خدا هیچ راه نماینده نیست او را و میگذارد ایشانرا در ...

يعمهون ۝ يسئلونك عن الساعة ايان مرسيها قل انما علمها

سرگردان شده ۝ سوال میکنند ترا از قیامت که کی باشد استواری او بگو جز این نیست که علم قیامت

عند ربي لا يجليها لوقتها الا هو ثقلت في السموت والارض

نزدیک پروردگار من است پدید نیارد او را در وقت او مگر او گران شده است در آسمانها و زمین

لا تاتيكم الا بغتة يسئلونك كانك حفي عنها قل انما علمها

نیاید بشما مگر ناگهان سوال میکنند ترا از قیامت گویا تو کاوش کننده از آن ...

عند الله ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۝ قل لا املك لنفسي

نزدیک خداست و لیکن بسیاری از مردمان نمیدانند ۝ بگو نمیتوانم برای خود

نفعا ولا ضرا الا ما شاء الله ولو كنت اعلم الغيب لاستكثرت

نفع رسانیدن و نه ضرر کردن مگر آنچه خدا خواسته است و اگر من دانستمی علم غیب را هر آینه بسیار جمع کردمی

الا هو

یعنی مشکل شده است دانستن قیامت

بگو جز این نیست که دانش آن

الخیر السوء

ع ١٨

مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوٓءُ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ
از جنس منفعت و نرسیدی بمن هیچ سختی نیستم من مگر بیم کننده و مژده دهنده برای گروهی

يُّؤْمِنُوْنَ ۝ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا
که ایمان دارند اوست آنکه بیدا کرد شما را از یک شخص و بیدا کرد ازان یک شخص

زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ
جفتش را تا آرام گیرد باوی پس چون جماع کرد مردی بازن خود بار گرفت باری سبک پس آمد و رفت

بِهٖ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ
بان بار سبک بعد ازان چون زن گران بار شد هر دو دعا کردند به پروردگار خود که اگر فرزندی شایسته بدهی ما را باشیم

مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝ فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا
از شکر کنندگان پس چون داد خدا ایشان را فرزندی شایسته مقرر کردند برای او شریکان

فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ
پس بلند قدر است خدا از آنچه شریک مقرر میکنند آیا این مشرکان شریک مقرر میکنند چیزی را که هیچ نمی آفریند و خود آفریده میشوند

وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ۝ وَاِنْ
و نمیتوانند برای پرستندگان خود یاری دادن و نه خود را یاری میدهند و اگر

تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ
بخوانید بتان را بسوی راه هدایت پیروی نکنند شما را برابر است بر شما آنکه دعوت کنید ایشان را

اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ
یا خاموش باشید ای مشرکان بدرستیکه آنکه عبادت میکنید ایشان را بجز خدا بندگانند

اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ اَلَهُمْ
مانند شما پس بخوانید ایشان را و باید که قبول کنند دعای شما را اگر راست گوی هستید آیا بتان را

اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ
پاها هست که راه میروند بآن آیا ایشان را دستها هست که تناول میکنند بآن آیا ایشان را چشمها

يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ
که می بینند بآن آیا ایشان را گوشها هست که می شنوند بآن بگو ای مشرکان بخوانید شریکان

ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ۝ اِنَّ وَلِيِّۦَ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ
بعد ازان بد سگالی کنید در حق من و مهلت مدهید مرا هر آینه کارساز من خداست آنکه فرود آورد کتاب

در آنچه داده بود بایشان ٥

این مشرکان آفریده میشوند

یعنی اگر گوید بگوید یا خاموش باشید برابر است

وهو

٦٩

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ۔ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ

و او کارسازی میکند نیکوکاران را ۔ و آنانکه میخوانید ایشان بجز خدا نمیتوانند

نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ۔ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى

یاری دادن شما را و نه خود را یاری میدهند ۔ و اگر دعوت کنید ایشان را بسوی راه هدایت

لَا يَسْمَعُوْا وَتَرٰىهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ۔ خُذِ الْعَفْوَ

نشنوند سخن شما را و ای بیننده می بینی بتان را که می نگرند بسوی تو و حال آنکه ایشان هیچ نمی بینند ۔ فرا گیر

وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِيْنَ ۔ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ

و بفرما بکار پسندیده و اعراض کن از نادانان ۔ و اگر وسوسه کند ترا از جانب

الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۔ اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا

شیطان خلهٔ وسوسه پس پناه طلب کن از خدا هر آینه او شنوا و دانا است ۔ هر آینه متقیان

اِذَا مَسَّهُمْ طٰٓئِفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُّبْصِرُوْنَ ۔ وَ

چون برسد ایشانرا وسوسه از شیطان یاد میکنند خدا را پس ناگهان ایشان بینا میشوند ۔ و

اِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُوْنَ ۔ وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ

برادران کافران مدد میکنند ایشانرا در گمراهی و هرگز باز نمی ایستند ۔ یا محمد چون نمی آری نزدیک ایشان

بِاٰيَةٍ قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ اِنَّمَآ اَتَّبِعُ مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَّبِّيْ

آیتی میگویند چرا از طرف خود آن نمیکنی او را بگو جز این نیست که پیروی میکنم با آنچه فرود آورده شود بسوی من از پروردگار من

هٰذَا بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ

این قرآن نشانهاست آمده از پروردگار شما و هدایت و بخشایش است مر قوم مومنان را

وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ

و چون خوانده شود قرآن پس گوش نهید بسوی آن و خاموش باشید تا مهربانی کرده شود بر شما

وَاذْكُرْ رَّبَّكَ فِيْ نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَّخِيْفَةً وَّدُوْنَ الْجَهْرِ مِنَ

و یاد کن پروردگار خود را در ضمیر خود بزاری و ترس کاری یاد کن پروردگار خود را بکلامیست تر از

الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِّنَ الْغٰفِلِيْنَ ۔ اِنَّ الَّذِيْنَ

بلند آوازی بامداد و شبانگاه و مباش از غافلان ۔ هر آینه آنانکه

عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ يَسْجُدُوْنَ

نزدیک پروردگار تواند یعنی ملائکه اعلی گردن کشی نمیکنند از عبادت او و بپاکی یاد میکنند او را و او را سجده میکنند

سورة الانفال مدنية وهي خمس وسبعون ءايت

بسم الله الرحمن الرحيم

يسئلونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول فاتقوا
می‌پرسند ترا از غنیمتها بگو غنیمتها خدا و رسول راست پس بترسید
الله واصلحوا ذات بينكم واطيعوا الله ورسوله ان كنتم
از خدا و بصلاح آرید صحبتی را که در میان شماست و فرمان برداری کنید خدا و رسول او را اگر
مؤمنين ۝ انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم
مسلمانان هستید جز این نیست که مومنان آنانند که چون یاد کرده شود خدا بترسد دل ایشان
واذا تليت عليهم ءايته زادتهم ايمانا وعلى ربهم يتوكلون
و چون خوانده شود بر ایشان آیات خدا افزاید آن آیات ایمان ایشان را و بر پروردگار خویش توکل میکنند
الذين يقيمون الصلوة ومما رزقنهم ينفقون ۝ اولئك
آنانکه برپا میدارند نماز را و از آنچه روزی داده ایم ایشان را خرج میکنند این جماعه
هم المؤمنون حقا لهم درجت عند ربهم ومغفرة ورزق
ایشانند مومنان به تحقیق ایشان راست مرتبها نزدیک پروردگار ایشان و آمرزش و روزی
كريم ۝ كما اخرجك ربك من بيتك بالحق وان فريقا
نیک چنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو بتدبیر درست و هر آینه گروهی
من المؤمنين لكرهون ۝ يجادلونك في الحق بعد ما تبين
از مسلمانان ناخشنود بودند خصومت میکردند با تو در سخن راست بعد از آنکه ظاهر شد
كانما يساقون الى الموت وهم ينظرون ۝ واذ يعدكم الله
گویا رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان در آن می نگرند و یاد کن نعمت الهی که وعده میداد شما را
احدى الطائفتين انها لكم وتودون ان غير ذات الشوكة
یکی از دو گروه که وی شما را باشد و دوست میداشتید که غیر فوج
تكون لكم ويريد الله ان يحق الحق بكلمته ويقطع
شما را بود و میخواست خدا که ثابت کند دین حق را بفرمانهای خویش و ببرد

دابر الكافرين ليحق الحق ويبطل الباطل ولو كره المجرمون

بنیاد کافران را تا ثابت کند دین حق را و برطرف کند دین باطل اگرچه ناخوش دارند گناهکاران

إذ تستغيثون ربكم فاستجاب لكم أني ممدكم بألف

آنگاه که فریاد میکردید بپروردگار خویش پس قبول کرد دعای شما را که من مدد کنندهٔ شما ام به هزار

من الملائكة مردفين وما جعله الله إلا بشرى ولتطمئن

از فرشتگان از پی یکدیگر آمده و نساخت خدا این مدد را مگر برای مژده و تا آرام گیرد

به قلوبكم وما النصر إلا من عند الله إن الله عزيز حكيم

بآن دلهای شما و نیست فتح مگر از نزدیک خدا هر آینه خدا غالب با حکمت است

إذ يغشيكم النعاس أمنة منه وينزل عليكم من السماء

آنگاه که می‌پوشانید شما را پینکی بجهت ایمنی از نزدیک خود و فرود می‌آورد بر شما از آسمان

ماء ليطهركم به ويذهب عنكم رجز الشيطان وليربط

آب تا پاک کند شما را بآن و ببرد از شما آلودگی شیطان و تا ببندد

على قلوبكم ويثبت به الأقدام إذ يوحي ربك إلى الملائكة

بر دلهای شما و محکم کند بآن پایها را آنگاه که وحی فرستاد پروردگار تو بسوی فرشتگان

أني معكم فثبتوا الذين آمنوا سألقي في قلوب الذين

که من با شمائیم پس استوار سازید مسلمانان را زود باشد که در افگنم ترس در دل

كفروا الرعب فاضربوا فوق الأعناق واضربوا منهم كل

کافران پس بزنید ای مسلمانان بالای گردنها و بزنید از ایشان هر طرف

بنان ذلك بأنهم شاقوا الله ورسوله ومن يشاقق الله

انگشت و پای را این بسبب آنست که ایشان خلاف کردند با خدا و رسول او و هرکه خلاف کند با خدا

ورسوله فإن الله شديد العقاب ذلكم فذوقوه

و رسول او پس خدا سخت عقوبت است این را بچشید

وأن للكافرين عذاب النار يا أيها الذين آمنوا إذا لقيتم

و بدانید که کافران راست عذاب آتش ای مسلمانان چون بهم آیید

الذين كفروا زحفا فلا تولوهم الأدبار ومن يولهم

با کافران انبوه گروه پس مگردانید بسوی ایشان پشت را و هرکه بگرداند بسوی ایشان

يومئذ دبره الا متحرفا لقتال او متحيزا الى فئة فقد باء

آن روز پشت خود را مگر رجوع کنان برای جنگ یا پناه جویان بسوی گروهی پس براینه باز گشت

بغضب من الله وماويه جهنم وبئس المصير فلم تقتلوهم

بخشمی از خدا وجای او جهنم است و بد جای است پس شما نکشته اید ایشان را

ولكن الله قتلهم وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى و

و لیکن خدا کشت ایشان را و تو یا محمد نه افکندی یعنی مشت خاک را وقتی که افکندی و لیکن خدا افکند

ليبلي المؤمنين منه بلاء حسنا ان الله سميع عليم ذلكم

تا عطا کند مسلمانان را از نزد خود عطاء نیکو هر آینه خدا شنوا داناست حال این است

وان الله موهن كيد الكفرين ان تستفتحوا فقد جاءكم

و بدانید که خدا سست کننده است حیله کافران را ای کافران اگر طلب فتح میکردید پس آمد بشما

الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم وان تعودوا نعد و

فتح و اگر باز ایستید پس آن بهتر است شما را و اگر باز گردید بجنگ باز گردیم بجزا دادن

لن تغني عنكم فئتكم شيئا ولو كثرت وان الله مع المؤمنين

و دفع نکند از شما جماعت شما هیچ چیز را اگر چه بسیار باشد و بدانید که خدا با مسلمانان است

يايها الذين امنوا اطيعوا الله ورسوله ولا تولوا عنه

ای مسلمانان فرمان برداری کنید خدا و رسول او را و روی مگردانید از وی

وانتم تسمعون ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم

و حال آنکه شما می شنوید و مشوید مانند کسانی که گفتند شنیدیم و ایشان

لا يسمعون ان شر الدواب عند الله الصم البكم الذين

نمی شنوند هر آینه بدترین جنبندگان نزدیک خدا کرانند گنگانند آنانکه

لا يعقلون ولو علم الله فيهم خيرا لاسمعهم ولو اسمعهم لتولوا و

درنمی یابند و اگر دانستی خدا در ایشان نیکویی البته شنوانیدی و اگر شنوانیدی البته روی گردانیدندی

هم معرضون يايها الذين امنوا استجيبوا لله وللرسول اذا

اعراض کنان ای مسلمانان قبول کنید خواندن خدا و رسول را چون

دعاكم لما يحييكم واعلموا ان الله يحول بين المرء وقلبه

بخواند شما را برای آنکه زنده دل سازد شما را و بدانید که خدا حایل میشود میان مرد و دل او

وانه

وانه اليه تحشرون ۝ واتقوا فتنة لا تصيبن الذين ظلموا
بدانید که بسوی او برانگیخته شوید و بپرهیزید از فتنه که نرسد بآنانکه ستم کردند
منكم خاصة واعلموا ان الله شديد العقاب ۝ واذكروا اذ انتم
از شما به تخصیص بلکه عام بود مثل ترک امر بمعروف والله اعلم و بدانید که خدا سخت عقوبت است و یاد کنید ای مهاجران نعمت
قليل مستضعفون في الارض تخافون ان يتخطفكم الناس
اندک بودید ناتوان شمرده در زمین یعنی در مکه میترسیدید از آنانکه بربایند شمارا مردمان
فاويكم وايدكم بنصره ورزقكم من الطيبت لعلكم
پس جای داد شمارا یعنی در مدینه و قوت داد شمارا بنصرت خود و روزی داد شمارا از چیزهای پاکیزه تا شود که
تشكرون ۝ يايها الذين ءامنوا لا تخونوا الله والرسول و
سپاس داری کنید ای مسلمانان خیانت مکنید با خدا و رسول و
تخونوا امنتكم وانتم تعلمون ۝ واعلموا انما اموالكم واولادكم
خیانت مکنید امانتهای یکدیگر را دانسته و بدانید که مالهای شما و فرزندان شما
فتنة وان الله عنده اجر عظيم ۝ يايها الذين ءامنوا ان تتقوا
آزمایش است و آنکه خدا نزد اوست مزد بزرگ ای مسلمانان اگر بترسید
الله يجعل لكم فرقانا ويكفر عنكم سياتكم ويغفر لكم و
از خدا پیدا کند برای شما فتحی را و درگذراند از شما گناهان شمارا و بیامرزد شمارا و
الله ذو الفضل العظيم ۝ واذ يمكر بك الذين كفروا ليثبتوك
خدا صاحب فضل بزرگ است و یاد کن نعمت الهی یا محمد آنگاه که بدسگالی میکردند در حق تو کافران تا حبس کنند ترا
او يقتلوك او يخرجوك ويمكرون ويمكر الله والله خير
یا بکشند ترا یا جلاوطن کنند ترا و ایشان بدسگالی میکردند و خدا بدسگالی میکرد یعنی با ایشان و خدا بهتر
المكرين ۝ واذا تتلى عليهم ءايتنا قالوا قد سمعنا لو نشاء
بدسگالی کنندگانست و چون خوانده شود بر این جماعه آیات ما گویند شنیدیم و اگر خواهیم
لقلنا مثل هذا ان هذا الا اساطير الاولين ۝ واذ قالوا
بگوئیم مانند این نیست این مگر افسانه پیشینیان و آنگاه که گفتند
اللهم ان كان هذا هو الحق من عندك فامطر علينا حجارة
بار خدایا اگر هست این قرآن راست از نزدیک تو پس بباران بر ما سنگ

مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
از آسمان یا بیار بر ما عذاب دردناک و نیست خدا که عذاب کند ایشان را و تو

فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ
میان ایشان باشی و هرگز نیست خدا عذاب کننده ایشان و ایشان استغفار میکنند و چیست ایشان را که عذاب نکند

اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ
خدا و حال آنکه ایشان باز میدارند مردمان را از مسجد الحرام و نیستند اولیای او نیستند

أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ
اولیای او مگر متقیان و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند و نیست

صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
نماز ایشان نزدیک خانه کعبه مگر صفیر کردن و دست بر دست زدن پس بچشید ای کافران عذاب

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا
بسبب کافر شدن خود بدرستیکه کافران خرج میکنند اموال خود را تا باز دارند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ
از راه خدا پس زود باشد که خرج کنند آنرا باز باشد آن خرج کردن بر ایشان پشیمانی باز

يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ
مغلوب شوند و کافران بسوی دوزخ رانده شوند تا جدا سازد خدا

الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ
ناپاک را از پاک و بنهد ناپاک را بعض آنرا بر بعض پس توده سازد

جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
آنهمه را یکجا پس در آرد در دوزخ این جماعه ایشانند زیانکاران بگو کافران را

إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ
اگر باز ایستند آمرزیده شود ایشانرا آنچه گذشت و اگر عود کنند پس بدرستیکه گذشته است

سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
روش پیشینیان و کارزار کنید با ایشان تا آنکه نباشد هیچ فتنه یعنی شرک و باشد دین

كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا
همه مر خدا را پس اگر باز ایستند از کفر پس خدا بآنچه میکنند بیناست و اگر روی بگردانند از اسلام پس بدانید

أَنَّ اللَّهَ

ص ١١ ف

یعنی بحکم همه رسانید اضافت فعل بعبد از راه کسب است و بحق از روی خلق صاحب تاویلات فرموده که حق سبحانه راه نمود صحابه را رض بفناء افعال در سلب
فعل ایشان و اثبات آن بر خود در آنکه فلم تقتلوهم ولکن الله قتلهم اما چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم در مقام بقا بالحق بود سلب کرد فعل را از وی کسر
و ما رمیت و نسبت داد فعل را بوی که اذ رمیت و اثبات کرد بخود در آنکه ولکن الله رمی تا افاده معنی تفصیل کند در عین جمع فیکون الرامی محمد صلی الله علیه وسلم
بالله لا بنفسه در فتوحات مکیه آورده که حضرت رسالت سبب بود در رمی بحکم کنت سمعه و بصره دیده پس ازاله سبب در ما رمیت بحسب
حکم باشد نه بحسب عین و این کلام در مرتبه قرب نفلی است و در نفحات الانس بدت روایح الانفاس جامعه مذکور است که بنابر
کمال حال مصطفی صلی الله علیه وسلم استغراق او در حالت فنا قویتر از همه انبیا و اولیا بود و چون حضرت رسول صلی الله علیه وسلم
در بنا سلامه مستغرق تمام فنا فی الله بود حق سبحانه در کلام قدیم خود نسبت فعل از وی دفع کرد هر چند آن نه فعل وی بود حیث قال
و ما رمیت اذ رمیت آن مشت خاک بر روی دشمن تو نه انداختی خدا انداخت و هم از آن جنس فعل از داوود علیه السلام

ص ١٢ ف

که آن نصرت است و غنیمت و در حقایق سلمی از امام جعفر صادق رض منقول است که بلای حسن آنست که ایشان را از نفوس ایشان فانی
گردانند و بعد از فنا بهویت خود شان باقی سازد و امام قشیری قدس سره گوید بلای حسن آنست که مبتلا مشاهده کند و عین بلا
بعود دانستی که این درد تو از کیست • ز رنج خویشتن بیباش خرم • گرت زهری دهد بهتر ز شکر • ور او زخمت زند بهتر ز مرهم • ١٢ حسینی

٩١

حاصل آمد فرمود و قتل داوود جالوت داوود جالوت را تو کشتی تا فرق باشد میان مرتبه مصطفی و دیگر پیغمبران صلوات الله
علیهم اجمعین فرق بسیار است میان آنکه فعل بنده بوی اضافه کند و بنده محل افاضت و حوادث و میان آنکه فعل بنده را
بخود اضافت فرماید و وی سبحانه قدیم و منزه از افاضت و حوادث مثنوی ما رمیت اذ رمیت گفت حق • کار حق بر کارها دارد
سبق • گر بپرانیم تیر آن نه ز ماست • ما کمان و تیر اندازش خداست • تا نشد مغلوب کس این سر نیافت • گر تو خواهی این طرف باید
شتافت • و از مثنوی مولوی چنان مفهوم میشود که حقیقت و ما رمیت اذ رمیت در مقام قرب فرضی بوده ١٢ حسینی

انّ الله مولیکم نعم المولی ونعم النصیر ۝ واعلموا انّما غنمتم

که خدا مددکار شماست نیک مددکارست و نیک یاری دهنده و بدانید آنچه غنیمت یافتید

من شیء فانّ لله خمسه وللرسول ولذی القربی والیتمی

از کافران از هر جنس پس بتحقیق حصه پنجم آن خدایراست و پیغمبر را و خویشاوندان و یتیمان

والمسکین وابن السبیل ان کنتم ءامنتم بالله وما انزلنا علی

و درویشان و مسافران را اگر ایمان آورده اید بخدا و بآنچه فرو فرستادیم بر

عبدنا یوم الفرقان یوم التقی الجمعن والله علی کل شیء

بنده خویش روزیکه جدا شود حق از باطل روزیکه آمدند دو گروه و خدا بر همه چیز

قدیر ۝ اذ انتم بالعدوة الدنیا وهم بالعدوة القصوی

توانا است آنگاه که شما بکناره نزدیک بودید و ایشان بکناره دورتر

والرکب اسفل منکم ولو تواعدتم لاختلفتم فی المیعد ولکن

و کاروان پایین تر از شما یعنی بجانب دریا و اگر با یکدیگر وعده جنگ میکردید البته خلاف مینمودید در وعده

لیقضی الله امرا کان مفعولا ۝ لیهلک من هلک عن بیّنة

ولیکن تا بانجام رساند خدا کاری که کردنی بود تا هلاک شود کسی که هلاک شده بعد قیام حجت

ویحیی من حیّ عن بیّنة وانّ الله لسمیع علیم ۝ اذ یریکهم الله

و زنده ماند کسی که زنده شد بعد قیام حجت و هر آینه خدا شنوا و داناست آنگاه که بنمود خدا ایشان را

فی منامک قلیلا ولو اریکهم کثیرا لفشلتم ولتنزعتم

بتو در خواب تو اندکی و اگر بنمودی بتو ایشان را بسیار البته بزدلی میکردید و باهمدیگر نزاع مینمودید

فی الامر ولکنّ الله سلّم انّه علیم بذات الصدور ۝ واذ

در کار ولیکن خدا سلامت داشت یعنی از بزدلی هر آینه وی داناست بآنچه در سینهاست و آنگاه

یریکموهم اذ التقیتم فی اعینکم قلیلا ویقلّلکم فی اعینهم

که بنمود شما ایشان را چون روبرو شدید در چشم شما اندک و اندک گردانید شما را نیز در چشم ایشان

لیقضی الله امرا کان مفعولا والی الله ترجع الامور

تا بانجام رساند خدا کاری را که کردنی بود و بسوی خدا بازگردانیده شوند کارها

یایّها الذین ءامنوا اذا لقیتم فئة فاثبتوا واذکروا الله کثیرا

ای مسلمانان چون روبرو شوید با گروهی پس ثابت باشید و یاد کنید خدا را بسیار

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا
تا بود که شما رستگار شوید و فرمان برداری کنید خدا و رسول او را و با یکدیگر نزاع مکنید پس بد دل
وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِينَ ۝ وَلَا تَكُونُوا
برود دولت شما و شکیبائی ورزید هر آینه خدا با شکیبایانست و مباشید
كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
مانند کسانیکه بیرون آمدند از خانهای خود از روی سرکشی و خودنمائی بمردمان و باز میدارند مردم
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ
از راه خدا و خدا بآنچه میکنند در گیرنده است و آنگاه که شیطان بیاراست برای ایشان
أَعْمٰلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ
کردارهای ایشان را و گفت هیچکس از مردمان غلبه کننده نیست بر شما امروز و هر آینه من مدد کننده ام
فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي
پس چون روبرو شدند هر دو گروه بازگشت شیطان بر پاشنه خود و گفت هر آینه من بی تعلقم از شما
أَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ إِذْ
می بینم آنچه شما نمی بینید هر آینه من می ترسم از خدا و خدا سخت عقوبت است آنگاه
يَقُولُ الْمُنٰفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ
که میگفتند منافقان و آنانکه در دل ایشان بیماریست فریفته است این مسلمانان را دین ایشان
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَوْ تَرٰى إِذْ يَتَوَفَّى
و هرکه توکل کند بر خدا هر آینه خدا غالب درست کارست و تعجب میکردی اگر میدیدی ای بیننده
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلٰئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا
چون قبض میکنند فرشتگان ارواح کافران میزنند بر روی ایشان و بر پشت ایشان و میگویند بچشید
عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ
عذاب سوزان این بسبب آن کردار است که پیش فرستاده است دستهای شما و بسبب آنکه خدا
بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
ظلم کننده نیست بر بندگان مانند حال کسان فرعون و آنانکه پیش از ایشان بودند کافر شدند
بِآيٰتِ اللّٰهِ فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ
بآیات پروردگار خویش پس گرفتار کرد خدا ایشان را بگناهان ایشان هر آینه خدا توانا سخت عقوبت است

ذلك

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا
این بسبب آنست که خدا هرگز نیست تغییر دهنده هیچ نعمتی که انعام کرده باشد آنرا بر قومی تا آنکه ایشان
مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ
حالی را که در ذات ایشانست و بسبب آنست که خدا شنوا داناست مانند حال کسان فرعون و آنانکه
مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا
پیش از ایشان بودند دروغ شمردند آیات پروردگار خویش را پس هلاک ساختیم ایشان را بگناهان ایشان
آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ
کسان فرعون را و هر یک ستمکار بودند هر آینه بدترین جنبندگان نزدیک خدا
الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ
آنانند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی آرند آنانکه عهد بستی با ایشان باز
يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ
می شکنند عهد خود در هر مرتبه و ایشان پرهیز نمیکنند پس اگر بیابی ایشانرا
فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِمَّا تَخَافَنَّ
در جنگ متفرق ساز بسبب کشتن ایشان آنانرا که پس پشت ایشانند تا باشد که پند پذیر شوند و اگر بترسی
مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَاءٍ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ
از گروهی خیانت پس باز گردان بسوی ایشان عهد ایشان را تا تو و ایشان برابر شوید هر آینه خدا دوست ندارد
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝ وَأَعِدُّوا
و باید که نه پندارند کافران را که ایشان پیشی گرفته اند هر آینه ایشان عاجز نتوانند ساخت
لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ
ای مسلمانان برای ایشان آنچه توانید از توانائی و از آماده داشتن اسپان بترسانید بآن
عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ
دشمن خدارا و دشمن خویش را و قومی دیگر را نیز بجز ایشان نمیدانید ایشانرا
اللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
خدا میداند ایشانرا یعنی اهل نفاق والله اعلم و آنچه خرج کنید از هرچه باشد در راه خدا تمام داده شود
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ
و شما ستم کرده نشوید و اگر میل کنند بصلح تو هم میل کن بسوی آن و توکل کن بر خدا

بدل کنند
یعنی شکر را بکفران نعمت و طاعت را بمعصیت
و غرق ساختیم
یعنی نقض عهد بر شما لازم نیاید والله اعلم
ع ۶
یعنی استعمال آلات جنگ مثل تیر انداختن
یعنی ثواب والله اعلم

و این امر برای اباحت است
والله اعلم

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ

هرآینه وی شنوا داناست و اگر خواهند که فریب دهند ترا پس کفایت کننده است ترا

اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ

خدا همونست آنکه قوت داد ترا بیاری دادن خود و بمسلمانان و پیوند داد میان دلهای

لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

اگر خرج میکردی آنچه در زمین است همه یکجا الفت نمیدادی میان دلهای ایشان ولیکن خدا

أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَ

الفت کند میان ایشان هرآینه وی غالب با حکمت است ای پیغمبر کفایت است ترا خدا و

مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ٤٥

کفایت کند ترا آنکه پیروی کرده اند از مسلمانان ای پیغمبر رغبت ده مسلمانان را

عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ

بر جنگ اگر باشند از شما بیست کس صبر کننده غالب شوند بر دو صد کس

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

و اگر باشند از شما صد کس غالب شوند بر هزار کس از کافران بسبب آنکه ایشان گروهی اند

لَا يَفْقَهُونَ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

که نمی فهمند اکنون سبک ساخت خدا از شما و دانست که در میان شما ضعیفی است

فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ

پس اگر باشند از شما صد شکیبا غالب آیند بر دو صد تن و اگر بود از شما

أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ

هزار کس غالب آیند بر دو هزار بفرمان خدا و خدا با صابران است سزاوار نبود پیغمبر را

أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا

که بود وی را اسیران تا آنکه قتل بسیار بوجود آرد در زمین می خواهید مال دنیا را

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ

و خدا میخواهد مصلحت آخرت را و خدا غالب با حکمت است اگر نبودی حکم خدا

سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ

پیش گرفته میرسید بشما در آنچه گرفتید عذاب بزرگ پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید

حلالا

حلالا طيبا واتقوا الله ان الله غفور رحيم يايها النبي قل لمن
حلال پاکیزه و بترسید از خدا هراینه خدا آمرزنده مهربانست ای پیغمبر بگو آنانرا
في ايديكم من الاسرى ان يعلم الله في قلوبكم خيرا يؤتكم
که در دست شما اند از اسیران اگر داند خدا در دلهای شما نیکی الله بدهد شمارا
خيرا مما اخذ منكم ويغفر لكم والله غفور رحيم وان
بهتر ازانچه گرفته شد از شما و بیامرزد شمارا و خدا آمرزنده مهربانست و اگر
يريدوا خيانتك فقد خانوا الله من قبل فامكن منهم والله
خواهند خیانت با تو پس هراینه خیانت کرده بودند با خدا پیش ازین پس قدرت داد ترا برایشان و خدا
عليم حكيم ان الذين امنوا وهاجروا وجاهدوا باموالهم
دانا با حکمت است هراینه آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند بمال خود
وانفسهم في سبيل الله والذين اووا ونصروا اولئك بعضهم
و جان خود در راه خدای و آنانکه جای دادند و نصرت کردند این جماعه بعض ایشان
اولياء بعض والذين امنوا ولم يهاجروا ما لكم من
کارساز بعض اند ۳ و آنانکه ایمان آوردند و هجرت نکرده اند نیست شمارا از
ولايتهم من شيء حتى يهاجروا وان استنصروكم في الدين
کارسازی ایشان هیچ چیز تا آنکه بهجرت کنند و اگر طلب نصرت کنند از شما در کار دین
فعليكم النصر الا على قوم بينكم وبينهم ميثاق والله بما تعملون
پس لازم است برشما یاری کردن مگر بر جماعه که میان شما و میان ایشان عهد است و خدا بانچه میکنید
بصير والذين كفروا بعضهم اولياء بعض الا تفعلوه
بیناست و آنانکه کافر شدند بعض ایشان کارسازان بعض اند اگر نکنید ای مسلمانان
تكن فتنة في الارض وفساد كبير والذين امنوا وهاجروا
باشد فتنه در زمین و فساد بزرگ و آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند
وجاهدوا في سبيل الله والذين اووا ونصروا اولئك هم
و جهاد کردند در راه خدا و آنانکه جای دادند و نصرت کردند این جماعه ایشانند
المؤمنون حقا لهم مغفرة ورزق كريم والذين امنوا
مومنان بحقیقت ایشانراست آمرزش و روزی نیک و آنانکه ایمان آوردند

مِن بَعدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُم فَأُولَٰئِكَ مِنكُم وَأُولُوا

پس از این و هجرت نمودند و جهاد کردند همراه شما این گروه نیز از شما است و خداوند

الأَرحَامِ بَعضُهُم أَولَىٰ بِبَعضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيءٍ عَلِيمٌ

قرابت بعض ایشان نزدیکتر است ببعضی در حکم خدا ۳ هر اینه خدا بهمه چیز داناست

سورة التوبة مدنية وهي مائة وتسع وعشرون آيات

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُم مِنَ المُشرِكِينَ

قطع معامله است از جانب خدا و رسول او بسوی آنانکه عهد بسته بودید با ایشان از مشرکان

فَسِيحُوا فِي الأَرضِ أَربَعَةَ أَشهُرٍ وَاعلَمُوا أَنَّكُم غَيرُ مُعجِزِي اللَّهِ

پس سیر کنید ای مشرکان در زمین چهار ماه و بدانید که شما عاجز کنندهٔ خدا نباشید

وَأَنَّ اللَّهَ مُخزِي الكَافِرِينَ ۝ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ

و این را نیز بدانید که خدا رسوا کننده کافران است و خبر رسانیدن است از جانب خدا و رسول او بسوی مردمان

يَومَ الحَجِّ الأَكبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ المُشرِكِينَ وَرَسُولُهُ

روز حج بزرگ که خدا بیزار است از مشرکان و رسول او نیز بیزار است

فَإِن تُبتُم فَهُوَ خَيرٌ لَكُم وَإِن تَوَلَّيتُم فَاعلَمُوا أَنَّكُم غَيرُ مُعجِزِي

پس اگر توبه کنید آن بهتر باشد شما را و اگر روی بگردانید پس بدانید که شما نه عاجز کننده

اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُم

خدائید و خبر ده کافران را بعذاب دردِ دهنده مگر آنانکه با ایشان عهد بسته بودید

مِنَ المُشرِكِينَ ثُمَّ لَم يَنقُصُوكُم شَيئًا وَلَم يُظَاهِرُوا عَلَيكُم

از مشرکان باز کمی نکردند با شما در چیزی و مدد نداد‌ند بر شما

أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيهِم عَهدَهُم إِلَىٰ مُدَّتِهِم إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ المُتَّقِينَ ۝

کسی را پس تمام رسانید بسوی ایشان عهد ایشان را تا مدت ایشان هر اینه خدا دوست میدارد پرهیزگاران را

فَإِذَا انسَلَخَ الأَشهُرُ الحُرُمُ فَاقتُلُوا المُشرِكِينَ حَيثُ وَجَدتُمُوهُم

پس چون آخر شوند ماههای حرام بکشید مشرکان را هر جا که بیابید

وَخُذُوهُم وَاحصُرُوهُم وَاقعُدُوا لَهُم كُلَّ مَرصَدٍ فَإِن تَابُوا

و بگیرید ایشان را و بند کنید ایشان را و بنشینید برای ایشان بهر کمینگاه پس اگر توبه کنند

الربع

یعنی آن چهار ماه که ایشان را فرصت داده بودند ۲

واقاموا

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ

و برپا دارند نماز را و بدهند زکوة را بگذارید راه ایشان هر آینه خدا آمرزنده

رَّحِيْمٌ ۝ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ

مهربانست و اگر کسی از مشرکان طلب امان کند از تو امان بده او را تا بشنود

كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ۝

قرآن باز برسان او را بجای امنی وی این بسبب آنست که ایشان گروهی هستند که نمیدانند

كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ

چگونه بود مشرکان را عهد نزدیک خدا و رسول او الا آنانکه

عٰهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا لَهُمْ

عهد بسته بودید با ایشان نزدیک مسجد حرام پس مادام که بر عهد باشند با شما شما نیز باشید

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝ كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا

برای ایشان هر آینه خدا دوست میدارد پرهیزگاران را چگونه بود مشرکان را عهد نزد خدا و اگر غالب آیند بر شما نگاه ندارند

فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ

در باب شما حق خویشی را و نه عهد را راضی میسازند شما را بدهانهای خویش و قبول نمیکنند دلهای ایشان

وَاَكْثَرُهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا عَنْ

و بیشترین ایشان فاسقانند خرید کردند بآیتهای خدا بهای اندک را پس باز داشتند مردمان

سَبِيْلِهٖ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا

راه خدا هر آینه ایشان بدکاریست که میکنند نگاه نمیدارند در باب هیچ مسلمانی حق خویشی

وَّلَا ذِمَّةً وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ

و نه عهد را و آن جماعه ایشانند از حد درگذشتگان پس اگر توبه کنند و برپا دارند نماز را

وَءَاتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ

و بدهند زکوة را پس ایشان برادران شمااند در دین و واضح میسازیم آیات را برای گروهی

يَّعْلَمُوْنَ ۝ وَاِنْ نَّكَثُوْا اَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ

که میدانند و اگر بشکنند سوگندان خویش را پس از عهد بستن خویش و طعنه زنند در

دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَا اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ

دین شما پس کارزار کنید با پیشوایان کفر هر آینه سوگندهای ایشان را [illegible] ایشان باز مانند

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ

آیا جنگ نمیکنید با گروهی که شکستند سوگندان خود را و قصد کردند بجلا وطن ساختن پیغمبر را

وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن

و ایشان ابتدا کردند بنقض عهد با شما اول مرتبه آیا می ترسید از ایشان پس خدا سزاوارتر است بآنکه بترسید از او اگر

كُنتُم مُّؤْمِنِينَ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَ

هستید مسلمانان جنگ کنید با ایشان تا عذاب کند ایشان را خدا بدست شما و رسوا سازد ایشان را و

يَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَيُذْهِبْ غَيْظَ

فتح دهد شما را بر ایشان و شفا بخشد سینهای گروه مسلمانان را و دور کند اندوه

قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ أَمْ حَسِبْتُمْ

دل ایشان را و برحمت بازگردد بر هر که خواهد و خدا دانا استوار کار است آیا گمان کردید

أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا

که گذاشته شوید و هنوز تمیز نکرده است خدا آنانرا که جهاد کنند از شما و نگیرند

مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ

بجز خدا و بجز پیغمبر او و بجز مومنان هیچ دوست نهانی و خدا داناست

بِمَا تَعْمَلُونَ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ

بآنچه میکنید روا نباشد مشرکانرا که آباد سازند مسجدهای خدا اعتراف کرده

عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ

بر خود بکفر آن جماعه باطل شد عملهای ایشان و در آتش ایشان

خَالِدُونَ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

همیشه باشندگان اند جز این نیست که عمارت کند مسجدهای خدا را کسیکه ایمان آورده بخدا و روز آخر

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ

و برپا داشته نماز را و داده است زکوة را و نترسیده است مگر از خدا پس توقع است

أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ

که آن جماعه از راه یافتگان باشند آیا گردانیدید آب نوشانیدن حاجیان را

وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ

و آباد ساختن مسجد حرام را مانند عمل کسی که ایمان آورده است بخدا و روز آخر و جهاد کرده

فِي سَبِيلِ اللَّهِ

یعنی تکلیف جهاد نشود

که ایمان باشند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
در راه خدا برابر نیستند نزدیک خدا و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران
الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند در راه خدا باموال خویش
وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
و جان خویش بزرگترند در مرتبه نزدیک خدا و این جماعه ایشانند مطلب یابان
يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ
مژده میدهد ایشانرا پروردگار ایشان برحمت از نزدیک خود و بخشنودی و به بوستانها که ایشانراست در آنجا نعمت
مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا
دائم بود باشندگان آنجا همیشه هر آینه خدا نزدیک اوست مزد بزرگ ای
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ
مسلمانان دوست مگیرید پدران خودرا و برادران خودرا اگر
اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
اختیار کنند کفررا بر ایمان و هر که از شما دوستی دارد باایشان این جماعه ایشانند
الظَّالِمُونَ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ
ستمکاران بگو اگر هستند پدران شما و پسران شما و برادران شما
وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ
و زنان شما و خویشاوندان شما و مالها که کسب کرده اید آنرا و تجارت
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَ
که می ترسید از بی رواجی آن و منزلها که پسند میکنید آنرا دوست تر نزدیک شما از خدا و
رَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ
رسول او و از جهاد در راه او پس منتظر باشید تا آنکه بیارد خدا عقوبت خودرا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ
و خدا راه نمی نماید گروه فاسقانرا هر آینه فتح داد شمارا خدا در جایهای
كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ
بسیار و در روز حنین چون بشگفت آورد شمارا بسیاری شما پس دفع نکرد آن بسیاری از شما

شَيْـًٔا وَّضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِينَ

ثُمَّ أَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ

جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ

الْكَافِرِينَ ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ

يُغْنِيكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ قَاتِلُوا

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا

حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ وَقَالَتِ

الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللّٰهِ

ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ

أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
خدایان بجز الله و خدا گرفتند مسیح پسر مریم را و نفرموده شده اند مگر آنکه عبادت کنند
إِلَٰهًا وَاحِدًا لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ يُرِيدُونَ أَن
یک خدا را نیست معبود بجز وی پاک است وی از آنکه شریک او مقرر میکنند میخواهند که
يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
فرو نشانند نور خدا را بدهان خود و قبول نکند خدا الا آنکه تمام سازد نور خود را اگرچه ناخوش
الْكَافِرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
شوند کافران اوست آنکه فرستاد پیغمبر خود را بهدایت و دین راست
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
تا غالب کندش بر دینها همه آن و اگرچه ناخوش شوند مشرکان ای مسلمانان
إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ
هر آینه بسیاری از دانشمندان اهل کتاب و راهبان اهل کتاب میخورند اموال مردمان را
بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ
بناحق و باز میدارند از راه خدا و آنانکه ذخیره میکنند زر و
الْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ
نقره را و خرج نمی نمایند آنرا در راه خدا یعنی زکوة نمیدهند بشارت ده ایشانرا بعذاب دردناک روز
يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ
گرم کرده شود بران مال در آتش دوزخ پس داغ کرده شود بآن پیشانی ایشان و پهلوهای ایشان و پشتهای ایشان
هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ إِنَّ
و گفته شود این است آنچه ذخیره نهادید برای خود پس بچشید آنچه ذخیره میکردید هر آینه
عِدَّةَ الشُّهُورِ عِندَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
شمار ماهها نزدیک خدا دوازده ماه است در کتاب خدا روزیکه آفرید
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا
آسمانها و زمین را از آنجمله چهار ماه حرام است اینست دین درست پس
تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ
ستم مکنید در ان چهار ماه بر خویشتن و جنگ کنید با مشرکان همه ایشان چنانکه ایشان جنگ میکنند با شما

كَآفَّةً وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ اِنَّمَا النَّسِيْٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ
همه شما و بدانید که خدا با متقیان است · جز این نیست که نسی زیادتی است در کفر

يُضَلُّ بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُحِلُّوْنَهٗ عَامًا وَّيُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا
گمراه کرده میشوند بآن کافران حلال میشمرند آن ماه را یک سال و حرام میشمرند آنرا

لِّيُوَاطِـُٔوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ
تا موافقت کنند با شمار آنچه حرام ساخته است خدا پس حلال سازند چیزی آراسته کرده شد برای

اَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
کردارهای بد ایشان و خدا راه نمی نماید قوم کافران را · ای مسلمانان

مَا لَكُمْ اِذَا قِيْلَ لَكُمُ انْفِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ اَرَضِيْتُمْ
چیست شما را که چون گفته میشود بیرون آئید در راه خدا گران شده میل کنید بسوی زمین آیا رضا

بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ
بزندگانی دنیا عوض آخرت پس نیست زندگانی دنیا برخورداری در برابر آخرت

اِلَّا قَلِيْلٌ اِلَّا تَنْفِرُوْا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا وَّيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
مگر اندکی · اگر بیرون نیائید عذاب کند خدا شما را عذابی دردناک و بدل کند قومی را

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوْهُ شَيْـًٔا وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اِلَّا تَنْصُرُوْهُ
بجز شما و هیچ زیان نرسانید خدا را و خدا بر همه چیز توانا است اگر نصرت ندهید پیغمبر را

فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثَانِيَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا
پس هر آینه نصرت داده است او را خدا آنگاه که بیرون کردندش کافران که دویم دو بود آنگاه که این دو

فِي الْغَارِ اِذْ يَقُوْلُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَاَنْزَلَ اللّٰهُ
در غار بودند آنگاه که میگفت یار خود را یعنی ابوبکر صدیق را اندوه مخور هر آینه خدا با ما است پس فرو فرستاد خدا

سَكِيْنَتَهٗ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهٗ بِجُنُوْدٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِيْنَ
تسکین خود را بر پیغمبر و قوت دادش بلشکرها که ندیدید آنرا و فروتر ساخت سخن

كَفَرُوا السُّفْلٰى وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ اِنْفِرُوْا
کافران را و سخن خدا همونست بلند و خدا غالب درست کار است · بیرون آئید

خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
سبکبار و گرانبار و جهاد کنید بمال خود و جان خود در راه خدا

بدانکه عزیر بن شرخیا از نسل یعقوب است علیه السلام از سبط لاوی بچهارده پشت بهارون عمران علیه السلام میرسید
و مجمل قصه او آنست که چون حق سبحانه بخت نصر را بر بنی اسرائیل گماشت تا مصاحف توریة را بسوخت و بیت المقدس را منهدم
ساخته و هر که توریت یاد داشت همه را بکشت و باقی را برده گرفته و عزیر از جملهٔ اسیران بود و توریة میخواند چون
خورد سال بود از خواندن وی حسابی نگرفتند و او بعد از مدت از قید ایشان خلاصی یافته روی به بیت المقدس نهاد
حق تعالی در اثنای طریق در قریه صابر آباد او را بمیرانید و بعد از صد سال زنده گردانید چنانچه در سورة بقره گذشت
و چون عزیر بمیان قوم آمد تصدیق ننمودند و او را بخواندن و نوشتن توریة امتحان کردند پنج قلم بر اصابع دست راست
وی بستند و بهر پنج انگشت کتابت توریة میکرد از ظهر القلب تا باتمام رسید دیگر باره شبه کردند که چون کسی توریة داند و خواند
در میان ما نیست چه دانیم که این توریة هست یا نی مردی در میان ایشان گفت که من از پدر خود شنیدم که او از پدر خود
شنیده بود که در واقع بخت نصر توریة در ظرف مضبوط ساخته در فلان شکاف کوه نهاده ام جمعی با مرد برفتند
و توریة را از آن محل برداشته بجمع آوردند و با آنچه عزیر علیه السلام نوشته بود مقابله کردند یک حرف تفاوت نداشت
حق سبحانه توریة را بعد از صد سال در دل عزیر بانداخت مگر بسبب آنکه او پسر اوست پس متقدمان یهود بدین قول
قایل شدند

معجزهٔ عزیر کتابت توریة

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَّسَفَرًا

قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ

بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

إِنَّهُمْ لَكٰذِبُونَ ۝ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ

لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ ۝ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُّجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ۝

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ

انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقٰعِدِينَ ۝ لَوْ خَرَجُوا

فِيكُمْ مَّا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَّلَأَوْضَعُوا خِلٰلَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ

وَفِيكُمْ سَمّٰعُونَ لَهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظّٰلِمِينَ ۝ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ

مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتّٰى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ

پیش ازین و بگردانیدند برای تو مصلحتها تا آنکه بیامد نصرت حق و غالب شد کار خدا و ایشان

كرهون ۝ ومنهم من يقول ائذن لي ولا تفتني الا في الفتنة
ناخواهان بودند و از ایشان کسی هست که میگوید دستوری ده مرا و در فتنه میفکن آگاه شو که در فتنه
سقطوا وان جهنم لمحيطة بالكفرين ۝ ان تصبك حسنة
افتاده اند و هرآینه دوزخ در گیرنده است کافران را اگر برسد بتو نعمتی
تسؤهم وان تصبك مصيبة يقولوا قد اخذنا امرنا من قبل
ناخوش گرداند ایشان را و اگر برسد بتو مصیبتی گویند بدرست آورده ایم مصلحت خود پیش ازین
ويتولوا وهم فرحون ۝ قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو
و برگردند شادمان شده بگو هرگز نرسد ما را الا آنچه نوشته است خدا برای ما اوست
مولىنا وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ قل هل تربصون بنا الا
کارساز ما و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان بگو انتظار نمی برید در حق ما الا
احدى الحسنيين ونحن نتربص بكم ان يصيبكم الله بعذاب
یکی از دو خصلت نیک را و ما انتظار میکنیم در حق شما که برساند خدا بشما عذابی را
من عنده او بايدينا فتربصوا انا معكم متربصون ۝ قل انفقوا
از نزدیک خود یا بدست ما پس انتظار کشید هرآینه ما نیز با شما منتظر ایم بگو ای منافقان خرج کنید
طوعا او كرها لن يتقبل منكم انكم كنتم قوما فسقين ۝ وما
بخوشی یا ناخوشی هرگز قبول کرده نخواهد شد از شما هرآینه شما بودید قوم فاسقان و باز
منعهم ان تقبل منهم نفقتهم الا انهم كفروا بالله وبرسوله
نداشت ایشان را از آنکه قبول کرده شود از ایشان خرج ایشان الا آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او
ولا يأتون الصلوة الا وهم كسالى ولا ينفقون الا وهم كرهون
و نمی آیند بنماز مگر کاهلی کنان و خرج نمیکنند مگر ناخواهان
فلا تعجبك امولهم ولا اولدهم انما يريد الله ليعذبهم بها
پس بشگفت نیارد ترا مال ایشان و نه فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشان را
في الحيوة الدنيا وتزهق انفسهم وهم كفرون ۝ ويحلفون بالله
در زندگانی دنیا و برآید جان ایشان و ایشان کافر باشند و سوگند میخورند بخدا
انهم لمنكم وما هم منكم ولكنهم قوم يفرقون ۝ لو يجدون
که ایشان از جمله شما اند و نیستند ایشان از شما ولیکن ایشان جماعه هستند که میترسند اگر بیابند

ذٰلكم خيرٌ لكم إن كنتم تعلمون لو كان عرضًا قريبًا وسفرًا
این بهترست شمارا اگر میدانید اگر بودی آنچه بان دعوت میکنی نفعی قریب الحصول و سفری
قاصدًا لاتّبعوك ولكن بعدت عليهم الشقّة وسيحلفون
آسان هر آینه پیروی میکردند ترا ولیکن دور نمود ایشانرا مسافت راه و سوگند خواهند خورد
بالله لو استطعنا لخرجنا معكم يهلكون أنفسهم والله يعلم
بخدا که اگر میتوانستیم بیرون می آمدیم با شما هلاک میکنند خویش را و خدا میداند که دروغ
إنّهم لكاذبون عفا الله عنك لم أذنت لهم حتى يتبيّن
که ایشان دروغگوی اند عفو کناد خدا از تو چرا دستوری دادی ایشانرا تا آنوقت که روشن شود
لك الذين صدقوا وتعلم الكاذبين لا يستأذنك الذين
ترا راستگویان و بدانی دروغگویان را دستوری نمیطلبند از تو آنانکه
يؤمنون بالله واليوم الآخر أن يجاهدوا بأموالهم وأنفسهم
ایمان آورده اند بخدا و روز آخر در تخلف از آنکه جهاد کنند باموال خویش و جان خویش
والله عليم بالمتقين إنما يستأذنك الذين لا يؤمنون بالله
و خدا داناست بمتقیان جز این نیست که دستوری میطلبند از تو آنانکه ایمان نمی آرند بخدا
واليوم الآخر وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يتردّدون
و روز آخر و شک آورده است دل ایشان پس ایشان در شک خود سرگردان میشوند
ولو أرادوا الخروج لأعدّوا له عدّة ولكن كره الله
و اگر خواستندی بیرون آمدن مهیا میکردندی برای آن سفر سامان را ولیکن ناپسند داشت خدا
انبعاثهم فثبّطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين لو خرجوا
برانگیختن ایشان پس بازداشت ایشانرا و گفته شد بنشینید با نشینندگان اگر بیرون آمدندی
فيكم ما زادوكم إلا خبالًا ولأوضعوا خلالكم يبغونكم الفتنة
در میان شما نمی افزودندی در حق شما مگر فساد را و البته حرکت میدادندی تا ختن میان شما فتنه جویان در شما
وفيكم سمّاعون لهم والله عليم بالظالمين لقد ابتغوا الفتنة
و میان شما سخن شنوان اند ایشانرا و خدا داناست بستمکاران هر آینه طلب کرده بودند فتنه
من قبل وقلّبوا لك الأمور حتى جاء الحق وظهر أمر الله وهم
پیش از این و بگردانیدند برای تو مصلحتها تا آنکه بیامد نصرت حق و غالب شد کار خدا و ایشان

كرهون ۝ ومنهم من يقول ائذن لي ولا تفتني الا في الفتنة
ناخواهان بودند و از ایشان کسی هست که میگوید دستوری ده مرا و در فتنه میندازم آگاه شو در فتنه
سقطوا وان جهنم لمحيطة بالكفرين ۝ ان تصبك حسنة
افتاده اند و هر آینه دوزخ در گیرنده است کافران را اگر برسد بتو نعمتی
تسؤهم وان تصبك مصيبة يقولوا قد اخذنا امرنا من قبل
ناخوش کند ایشان را و اگر برسد بتو مصیبتی گویند بدست آورده ایم مصلحت خود پیش از این
ويتولوا وهم فرحون ۝ قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو
و برگردند شادمان شده بگو هرگز نرسد ما را الا آنچه نوشته است خدا برای ما او است
مولينا وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ قل هل تربصون بنا الا
کارساز ما و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان بگو انتظار می برید در حق ما الا
احدى الحسنيين ونحن نتربص بكم ان يصيبكم الله بعذاب
یکی از دو خصلت نیک را و ما انتظار میکنیم در حق شما که برساند خدا بشما عذابی را
من عنده او بايدينا فتربصوا انا معكم متربصون ۝ قل انفقوا
از نزدیک خود یا بدست ما پس انتظار کشید هر آینه ما نیز با شما منتظرانیم بگو نفقه کنید
طوعا او كرها لن يتقبل منكم انكم كنتم قوما فسقين ۝ وما
بخوشی یا ناخوشی هرگز قبول کرده نخواهد شد از شما هر آینه شما هستید قوم فاسقان و باز
منعهم ان تقبل منهم نفقتهم الا انهم كفروا بالله وبرسوله
نداشت ایشان را از آنکه قبول کرده شود از ایشان خرج ایشان الا آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او
ولا ياتون الصلوة الا وهم كسالى ولا ينفقون الا وهم كرهون
و نمی آیند بنماز مگر کاهلی کنان و خرج نمیکنند مگر ناخواهان
فلا تعجبك اموالهم ولا اولادهم انما يريد الله ليعذبهم
پس بشگفت نیارد ترا مال ایشان و نه فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشان را بآنها
في الحيوة الدنيا وتزهق انفسهم وهم كفرون ۝ ويحلفون بالله
در زندگانی دنیا و برآید جان ایشان و ایشان کافر باشند و سوگند میخورند بخدا
انهم لمنكم وما هم منكم ولكنهم قوم يفرقون ۝ لو يجدون
که ایشان از جمله شما اند و نیستند ایشان از شما و لیکن ایشان جماعه هستند که میترسند اگر بیابند

مَلْجَـًٔا أَوْ مَغَـٰرَٰتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ۝ وَمِنْهُم مَّن
بپناهی را یا غارها را یا جای در آمدن را متوجه شوند بآن شتاب کنان و از ایشان کسی هست
يَلْمِزُكَ فِى ٱلصَّدَقَـٰتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ
که عیب میکند ترا در قسمت صدقات پس اگر داده شود ایشانرا از آن خشنود شوند و اگر داده نشود از آن
إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَ
ناگهان ایشان خشم میگیرند و اگر ایشان رضا مند میشدند بآنچه داده است ایشانرا خدا و رسول او و
قَالُوا حَسْبُنَا ٱللَّهُ سَيُؤْتِينَا ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ وَرَسُولُهُۥٓ إِنَّآ إِلَى ٱللَّهِ
میگفتند بس است ما را فضل خدا زود باشد که بدهد ما را خدا از فضل خود و رسول او هر آئینه ما بسوی خدا
رَٰغِبُونَ ۝ إِنَّمَا ٱلصَّدَقَـٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَٱلْمَسَـٰكِينِ وَٱلْعَـٰمِلِينَ عَلَيْهَا
توقع دارندگانیم جز این نیست که صدقها برای فقیرانست و محتاجان و کارکنان بر جمع صدقات
وَٱلْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِى ٱلرِّقَابِ وَٱلْغَـٰرِمِينَ وَفِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
و آنانکه الفت داده میشود دل ایشانرا و برای خرج کردن در آزادی بندهای و بر وام داران و برای خرج کردن در راه خدا
وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنْهُمُ
و برای مسافر است حکم ثابت شده از نزدیک خدا و خدا دانا درستکار است و از ایشان
ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱلنَّبِىَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ
آنانند که آزار میدهند پیغمبر را و میگویند وی سبک گوش است بگو وی سبک گوش نیکوست برای شما
يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ
باور میکند گفته خدا را و قبول میکند مشورت مسلمانانرا و رحمت است برای اهل ایمان از شما
وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ ٱللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يَحْلِفُونَ
و آنانکه ایذا میدهند پیغمبر خدا را ایشانراست عذاب درد دهنده سوگند میخورند
بِٱللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّ أَن يُرْضُوهُ إِن كَانُوا
بخدا برای شما تا رضا مند کنند شما را و خدا و رسول او سزاوارتر اند بآنکه رضا مند کنند او را اگر
مُؤْمِنِينَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوٓا أَنَّهُۥ مَن يُحَادِدِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَأَنَّ لَهُۥ
مسلمانند آیا نمیدانند که هر که خلاف کند با خدا و رسول او پس هر آئینه او راست
نَارَ جَهَنَّمَ خَـٰلِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ ٱلْخِزْىُ ٱلْعَظِيمُ ۝ يَحْذَرُ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ
آتش دوزخ جاوید ان انجا اینست رسوائی بزرگ میترسند منافقان

یعنی ضعیف الاسلام

یعنی هر چه کسی گوید قبول میکند

أن تنزل عليهم سورة تنبئهم بما في قلوبهم قل استهزءوا إن الله

از آنکه فرود آورده شود بر مسلمانان سورتی که خبر دهد ایشان را بآنچه در دل منافقانست بگو تمسخر کنید بدرستیکه خدا

مخرج ما تحذرون ۝ ولئن سألتهم ليقولن إنما كنا نخوض

بیرون آرنده است چیزی را که میترسید و اگر سوال کنی ایشان را گویند جز این نیست که ما در باطل شروع میکردیم

ونلعب قل أبالله وآياته ورسوله كنتم تستهزءون ۝ لا تعتذروا

و بازی میکردیم بگو آیا بخدا و آیتهای او و پیغمبر او تمسخر میکنید عذر مگوئید

قد كفرتم بعد إيمانكم إن نعف عن طائفة منكم نعذب

هر آینه شما کافر شدید بعد از ایمان خود اگر درگذریم از گروهی از شما البته عذاب کنیم

طائفة بأنهم كانوا مجرمين ۝ المنافقون والمنافقات بعضهم

گروهی دیگر را بسبب آنکه گناهکار بودند مردان منافق و زنان منافقه بعض ایشان

من بعض يأمرون بالمنكر وينهون عن المعروف ويقبضون

از جنس بعض اند میفرمایند بکار ناپسندیده و منع میکنند از کار پسندیده و می بندند

أيديهم نسوا الله فنسيهم إن المنافقين هم الفاسقون ۝ وعد

دستهای خود را فراموش کردند خدا را پس خدا فراموش کرد ایشان را هر آینه منافقان ایشانند فاسقان و وعده

الله المنافقين والمنافقات والكفار نار جهنم خالدين فيها

خدا مردمان منافق و زنان منافقه را و کافران را آتش دوزخ همیشه باشندگان آنجا

هي حسبهم ولعنهم الله ولهم عذاب مقيم ۝ كالذين من

دوزخ بس است ایشان را و لعنت کرد ایشان را خدا و ایشان راست عذاب دایم مانند آنانکه

قبلكم كانوا أشد منكم قوة وأكثر أموالا وأولادا

پیش از شما بودند زیاده تر از شما در قوت و بیشتر در اموال و اولاد

فاستمتعوا بخلاقهم فاستمتعتم بخلاقكم كما استمتع الذين

پس بهره مند شدند به نصیبه خویش یعنی از دنیا پس شما نیز بهره مند شدید بنصیبه خویش چنانکه بهره مند شدند آنانکه

من قبلكم بخلاقهم وخضتم كالذي خاضوا أولئك حبطت

پیش از شما بودند به نصیبه خویش و شروع در هزل کردید همچون خوض گذشتگان آن جماعه نابود شد

أعمالهم في الدنيا والآخرة وأولئك هم الخاسرون ۝ ألم يأتهم

عملهای ایشان در دنیا و آخرت و آن جماعه ایشانند زیانکاران آیا نیامده است ایشان را

ثلثة ارباع

یعنی ایمان زبانی خود

نَبَؤُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّ عَادٍ وَّ ثَمُوْدَ وَ قَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ

خبر آنانکه پیش از ایشان بودند قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم

وَ اَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَ الْمُؤْتَفِكٰتِ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ

و اهل مدین و اهل مؤتفکات آمدند بایشان پیغمبران ایشان به نشانهاء روشن پس نبود

اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَ لٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝ وَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَ

که خدا ظلم کند بر ایشان ولیکن ایشان بر خویشتن ظلم میکردند و مردان مسلمان و

الْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ يَنْهَوْنَ

زنان مسلمه بعض ایشان کارساز بعض اند میفرمایند بکار پسندیده و منع میکنند

عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ يُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ

از کار ناپسندیده و برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و فرمان برداری میکنند خدا

وَ رَسُوْلَهٗ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝ وَعَدَ

و رسول او را این جماعه رحمت خواهد کرد خدا بر ایشان هر اینه خدا غالب درست کار است وعده کرده

اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

خدا مردان و زنان مسلمان را بوستانها که میرود زیر آن جویها

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَ مَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ وَ رِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ

همیشه باشندگان آنجا و جایهاء پاکیزه در بهشتهاء همیشه ماندن و خشنودی خدای

اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ

بزرگتر است از همه اینست فیروزی بزرگ ای پیغمبر جهاد کن با کافران یعنی بسیف و جهاد

الْمُنٰفِقِيْنَ وَ اغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ وَ بِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝

با منافقان بزبان و درشتی کن بر ایشان و جای ایشان دوزخ است و بد جای است

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا وَ لَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ كَفَرُوْا

سوگند میخورند بخدا که نگفته اند و هر اینه گفته اند سخن کفر و کافر شده اند

بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَ هَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا وَ مَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ

بعد اسلام خویش و قصد کردند بآنچه نیافتند یعنی ایذاء پیغمبر و انکار نکردند الا برآنکه توانگر ساخت

اللّٰهُ وَ رَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ وَ اِنْ يَّتَوَلَّوْا

خدا و رسول او از فضل خود پس اگر توبه کنند بهتر باشد ایشان را و اگر برگردند از توبه

يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيمًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِى الْاَرْضِ
عذاب کند ایشانرا خدا بعذاب دردناک در دنیا و آخرت و نیست ایشانرا در زمین
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيرٍ ۞ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا مِنْ
هیچ کارساز و هیچ یاری دهنده و از ایشان کسی هست که عهد بسته است با خدا اگر بدهد ما را از
فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۞ فَلَمَّآ اٰتٰىهُمْ مِّنْ
فضل خود هر اینه صدقه دهیم و باشیم از نیکوکاران پس آنهنگام که بداد ایشانرا از
فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۞ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِىْ
فضل خود بخیل کردند بآن و برگشتند اعراض کنندگان پس خدا عاقبت ایشان ساخت نفاق
قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا
در دل ایشان تا روزیکه ملاقات کنند باری بشامت آنکه خلاف کردند با خدا آنچه وعده کرده بودند و بشامت
يَكْذِبُوْنَ ۞ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ
دروغ میگفتند آیا ندانسته اند که خدا میداند سخن پنهان ایشانرا و راز گفتن ایشانرا و آنکه خدا
عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۞ اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ
داننده غیوب است آنانکه عیب میکنند در راه خدا صدقه دهندگانرا از مسلمانان
فِى الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ
در صدقات و عیب میکنند آنانرا که نمی یابند مگر مشقت خود را پس تمسخر میکنند با ایشان
سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۞ اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ
تمسخر کند خدا با آن تمسخر کنندگان و ایشانراست عذاب دردناک آمرزش طلب کن برای ایشان یا آمرزش طلب مکن
لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ
برای ایشان اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد بار هرگز نیامرزد ایشانرا خدا این بسبب آنست
بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۞
که ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و خدا راه نمی نماید گروه فاسقانرا
فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا اَنْ يُّجَاهِدُوْا
شاد شدند واپس گذاشتگان به نشستن خویش بر خلاف پیغمبر خدا و ناپسند کردند که جهاد کنند
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِى الْحَرِّ قُلْ
باموال خویش و بجان خویش در راه خدای و گفتند با یکدیگر بیرون مروید در گرمی

نار

نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا لَّوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ۝ فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا وَّ

آتش دوزخ سخت‌تر است در گرمی اگر دریافتندی چنین نمیکردند پس باید که بخندند اندکی و

لْيَبْكُوْا كَثِيْرًا جَزَآءً بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝ فَاِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى

بگریند بسیاری سزای آنچه میکردند فردا خبرت بآنکه در دنیا پس اگر باز آرد ترا خدای تعالی بسوی

طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوْكَ لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوْا مَعِيَ

گروهی از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون آمدن بگو بیرون نخواهید آمد با من

اَبَدًا وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا مَعِيَ عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ

هرگز و جنگ نخواهید کرد همراه من با هیچ دشمنی بر آنکه شما رضامند شدید به نشستن اول بار

فَاقْعُدُوْا مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ۝ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا

پس بنشینید با پس ماندگان و ای محمد نماز مگذار بر هیچ یکی از ایشان که بمیرد هرگز

وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَمَاتُوْا وَهُمْ

و مایست بر گور وی بر آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و مردند ایشان و

فٰسِقُوْنَ ۝ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ

فاسق بودند و بشگفت نیارد ترا اموال ایشان و نه فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که

يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ۝ وَاِذَآ

عقوبت کند ایشان را بآن در دنیا و بیرون شود روح ایشان و ایشان کافر باشند و چون

اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَأْذَنَكَ

فرود آورده شود سوره با این مضمون که ایمان آرید بخدا و جهاد کنید همراه رسول او دستوری طلبند از تو

اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ۝ رَضُوْا بِاَنْ

خداوندان توانگری از ایشان و گویند بگذار ما را تا باشیم با نشستگان راضی شدند بآنکه

يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝ لٰكِنِ

باشند با زنان پس مانده و مهر نهاده شد بر دل ایشان فهم نمیکنند لیکن

الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

پیغمبر و آنانکه ایمان آوردند با او جهاد کردند باموال خود و جان خود

وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ

و این جماعت ایشان راست نیکیها و این جماعت ایشانند رستگاران آماده ساخته است خدا برای ایشان

جنت تجري من تحتها الأنهر خلدين فيها ذلك الفوز العظيم
بوستانها میرود زیر آن جویها جاویدان اینجا اینست فیروزی بزرگ
وجاء المعذرون من الأعراب ليؤذن لهم وقعد الذين
و آمدند اهل عذر از صحرانشینان تا دستوری داده شود ایشان را و نشستند آنانکه
كذبوا الله ورسوله سيصيب الذين كفروا منهم عذاب أليم
دروغ گفتند با خدا و رسول او زود باشد که برسد بکافران از عرب عذاب دردناک
ليس على الضعفاء ولا على المرضى ولا على الذين لا يجدون
نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنانکه نمی یابند
ما ينفقون حرج إذا نصحوا لله ورسوله ما على المحسنين من
آنچه خرج کنند هیچ گناهی چون نیکخواهی کنند با خدا و رسول او نیست بر نیکوکاران هیچ
سبيل والله غفور رحيم ولا على الذين إذا ما أتوك
راه عتاب و خدا آمرزنده مهربانست و نه بر آنانکه چون بیایند پیش تو
لتحملهم قلت لا أجد ما أحملكم عليه تولوا وأعينهم
تا سواری دهی ایشان را گوئی نمی یابم آنچه سوار کنم شما را بر آن باز گردند و چشم ایشان
تفيض من الدمع حزنا ألا يجدوا ما ينفقون إنما السبيل
روان باشد باشک بجهت اندوه که نمی یابند آنچه خرج کنند جز این نیست که راه عتاب
على الذين يستأذنونك وهم أغنياء رضوا بأن يكونوا
بر آنانست که دستوری میطلبند از تو و ایشان توانگران اند راضی شدند بآنکه باشند
مع الخوالف وطبع الله على قلوبهم فهم لا يعلمون
با زنان پس مانده و مهر نهاد خدا بر دل ایشان پس ایشان نمی دانند
يعتذرون إليكم إذا رجعتم إليهم قل لا تعتذروا لن نؤمن
عذر خواهی کنند پیش شما چون باز آئید بسوی ایشان بگو عذر خواهی مکنید باور نکنیم
لكم قد نبأنا الله من أخباركم وسيرى الله عملكم ورسوله
سخن شما را هر آینه آگاه ساخته است ما را خدا بعض خبرهای شما و خواهد دید خدا و رسول او عمل شما
ثم تردون إلى علم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم
پس در دنیا باز گردانیده شوید بسوی داننده نهان و آشکار پس خبر دهد شما را بآنچه

تعملون

١٠ع

يعني در اظهار اسلام

الجزء الحادي عشر

تعملون ۝ سيحلفون بالله لكم اذا انقلبتم اليهم لتعرضوا
میکردید سوگند خواهند خورد پیش شما چون باز آیید بسوی ایشان تا روی بگردانید
عنهم فاعرضوا عنهم انهم رجس وماويهم جهنم جزاء بما كانوا
از ایشان پس شما روی بگردانید از ایشان هر اینه ایشان پلید اند وجای ایشان دوزخ است جزا آنکه
يكسبون ۝ يحلفون لكم لترضوا عنهم فان ترضوا عنهم فان الله
میکردند سوگند میخورند برای شما تا رضامند شوید از ایشان پس اگر رضامند شوید از ایشان
لا يرضى عن القوم الفسقين ۝ الاعراب اشد كفرا ونفاقا و
رضامند نشود از گروه فاسقان صحرانشینان سخت تراند در کفر و نفاق یعنی بسبب
اجدر الا يعلموا حدود ما انزل الله على رسوله والله عليم
سزاوار تر بودند بآنکه ندانند احکام شریعتی را که نازل کرده است خدا بر پیغمبر خود و خدا دانا
حكيم ۝ ومن الاعراب من يتخذ ما ينفق مغرما ويتربص
درستکار است و از اعراب کسی هست که تاوان میشمارد چیزی را که خرج میکند و انتظار میکند
بكم الدوائر عليهم دائرة السوء والله سميع عليم ۝ ومن الاعراب
در حق شما مصائب بر ایشان باد مصیبت بد و خدا شنوا داناست و از اعراب
من يؤمن بالله واليوم الاخر ويتخذ ما ينفق قربت عند الله
کسی هست که ایمان می آرد بخدا و روز آخر و می شمارد چیزی را که خرج میکند سبب قربت نزدیک خدا
وصلوت الرسول الا انها قربة لهم سيدخلهم الله في رحمته
و وسیله دعاء نیک پیغمبر آگاه باش هر اینه وی قربت است ایشان را داخل خواهد کرد ایشان را
ان الله غفور رحيم ۝ والسبقون الاولون من المهاجرين
هر اینه خدا آمرزنده مهربانست و سبقت کنندگان نخستینان از مهاجران
والانصار والذين اتبعوهم باحسان رضي الله عنهم ورضوا
و انصار و آنانکه پیروی ایشان کردند به نیکوکاری خشنود شد خدا از ایشان و ایشان
عنه واعد لهم جنت تجري تحتها الانهر خلدين فيها ابدا
از وی و آماده ساخت برای ایشان بوستانها که میرود زیر آن جویها جاویدان اند آنجا همیشه
ذلك الفوز العظيم ۝ وممن حولكم من الاعراب منفقون
اینست فیروزی بزرگ و از آنانکه حوالی شما اند از اعراب منافقان اند

وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
وبعض اهل مدینه خو کرده اند بنفاق تو نمیدانی ایشانرا ما میدانیم ایشانرا

سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ وَآخَرُونَ
عذاب خواهیم کرد ایشانرا دوبار باز گردانیده شوند بسوی عذاب بزرگ و دیگران

اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ
اقرار کردند بگناهان خود آمیخته اند عمل نیک را با عمل دیگر بد نزدیک است خدا

أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً
رحمت متوجه شود برایشان براینه خدا آمرزنده مهربانست بگیر از اموال ایشان زکوة

تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ
تا پاک سازی ایشانرا و پاکیزه کنی ایشانرا بآن و دعا بکن برایشان براینه دعای تو سبب آرام ایشانست

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
و خدا شنوا داناست آیا ندانسته اند که خدا همونست توبه قبول میکند از بندگان خود

وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَقُلِ اعْمَلُوا
و میگیرد صدقات را و آنکه خدا همونست توبه پذیرنده مهربان و بگو عمل کنید

فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ
پس خواهد دید خدا و رسول او و مومنان عمل شما را و گردانیده خواهید شد

إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَ
بسوی داننده پنهان و آشکارا پس خبر دهد شما را بآنچه میکردید و

آخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ
دیگران اند موقوف داشته شده بفرمان خدا یا اینکه عذاب کند ایشانرا یا رحمت متوجه شود بر ایشان

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا
و خدا دانا درست کار است و آن کسان آنانکه ساخته اند مسجدی برای زیان رسانیدن و

وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
و برای کفر و افکندن میان مسلمانان و کمینگاه ساختن برای آنانکه جنگ کرده اند با خدا و رسول او

مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
پیش ازین و البته سوگند خورند که نخواسته بودیم مگر خصلت نیک را و خدا گواهی میدهد که ایشان

لكاذبون

لَكٰذِبُوْنَ لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ
دروغ گویانند مایست آنجا هرگز برآینه مسجدیکه بنیاد نهاده شده است بر سبب تقوی از اول

يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ فِيْهِ فِيْهِ رِجَالٌ يُّحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا
روز سزاوارتر است که استادی تو آنجا مردانند که دوست میدارند که پاک شوند

وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِيْنَ اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ
و خدا دوست میدارد پاک شوندگان را آیا کسیکه بنیاد نهاد عمارت خود را بر پرهیزگاری از خدا

وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ
و خشنودی او بهتر است یا کسیکه بنیاد نهاده عمارت خود را بر کناره زمین رود خورده

فَانْهَارَ بِهٖ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ لَا يَزَالُ
پس درافتاد با صاحب خود در آتش دوزخ و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را همیشه باشد

بُنْيَانُهُمُ الَّذِيْ بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ
عمارت ایشان که بنیاد کرده اند سبب شک در دلهای ایشان مگر آنکه پاره پاره کرده شود دلهای ایشان

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ
و خدا دانا و درست کار است هرآینه خدا خریده است از مسلمانان جان ایشان را

وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ
و مال ایشان را بعوض آنکه ایشان را باشد بهشت جنگ میکنند در راه خدا پس میکشند

وَيُقْتَلُوْنَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ
و کشته میشوند وعده که لازم کرده است بر خدا بتحقیق در توریة و انجیل و قرآن

وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ
و کیست وفا کننده تر بعهد خویش از خدا پس شادمان باشید باین فروختن خود که معامله کرده اید

بِهٖ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ
بآن و اینست فیروزی بزرگ ایشان توبه کنندگان اند عبادت کنندگان حمد کنندگان

السّٰٓئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ
سفر در راه خدا کنندگان اند رکوع و سجود کنندگان اند فرمایندگان بکار پسندیده و منع کنندگان

عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ مَا كَانَ
از ناپسندیده و نگاه دارندگان اند احکام خدا را و مژده ده مسلمانان را روا نبود

لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَن يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا
پیغمبر را و نه مسلمانان را که طلب آمرزش کنند برای مشرکان و اگرچه
أُولِي قُرْبَىٰ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا
خداوند خویشی باشند بعد از آنکه ظاهر شد ایشان را که آن گروه باشندگان دوزخ‌اند و
كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
نبود آمرزش خواستن ابراهیم برای پدر خود مگر از جهت وعده که کرده بودش با وی
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ
پس چون روشن شد بر ابراهیم که وی دشمن خداست بیزار شد از وی هر آینه ابراهیم دردمند
حَلِيمٌ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ
بود بردبار بود و هرگز نیست که خدا گمراه کند قومی را بعد از آنکه نموده باشد ایشان را تا آنکه واضح سازد
لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
برای ایشان آنچه از وی پرهیز کنند هر آینه خدا بهر چیز داناست هر آینه خدا راست پادشاهی
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ
آسمانها و زمین زنده میکند و می‌میراند و نیست شما را بجز وی
مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ لَقَد تَّابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
هیچ کارسازی و یاری کننده هر آینه برحمت متوجه شد خدا بر پیغمبر و آن مهاجران
وَالْأَنصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا
و انصار که پیروی کردند در وقت تنگدستی بعد از آنکه
كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ
نزدیک بود که از جای برود دل گروهی از ایشان باز برحمت متوجه شد بر ایشان هر آینه وی بر ایشان
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ
بخشاینده مهربان است و بر آن سه کس که موقوف داشته شدند تا آنکه تنگ شد
عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا
بر ایشان زمین با وجود فراخی آن و تنگ شد بر ایشان جان ایشان و دانستند
أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
که پناهی نیست از خدا مگر بسوی او و باز خدای برحمت متوجه شد بر ایشان تا ایشان رجوع کنند هر آینه خدا

هو

هو التواب الرحيم ۝ يا ايها الذين ءامنوا اتقوا الله و
توبه پذیرنده مهربانست ای مسلمانان بترسید از خدا

كونوا مع الصدقين ۝ ما كان لاهل المدينة ومن حولهم
و باشید با راست گویان لایق نبود اهل مدینه را و آنانرا که حوالی ایشانند

من الاعراب ان يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا
از اعراب که باز پس مانند از همراهی رسول خدا و نه آنکه رغبت کنند

بانفسهم عن نفسه ذلك بانهم لا يصيبهم ظما ولا نصب
در حفظ خویش اعراض کرده از ذات او و این بسبب آنست که نمیرسد ایشانرا تشنگی و نه رنج

ولا مخمصة في سبيل الله ولا يطـٔون موطئا يغيظ الكفار
و نه گرسنگی در راه خدای و نه سپرند جای که بخشم آرد کافران را

ولا ينالون من عدو نيلا الا كتب لهم به عمل صالح
و بدست نمی آرند از دشمن هیچ دست بردی مگر که نوشته شود برای ایشان بآن عمل صالح

ان الله لا يضيع اجر المحسنين ۝ ولا ينفقون نفقة صغيرة
هرآینه خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکارانرا و خرج نمیکنند هیچ خرج را اندکی

ولا كبيرة ولا يقطعون واديا الا كتب لهم ليجزيهم الله
و نه بسیاری و قطع نمیکنند هیچ میدانی را الا که نوشته شود برای ایشان عمل صالح تا جزا دهد ایشانرا خدا

احسن ما كانوا يعملون ۝ وما كان المؤمنون لينفروا
در مقابله نیکوترین آنچه میکردند و ممکن نیست مومنانرا که برآیند یعنی بطلب علم

كافة فلولا نفر من كل فرقة منهم طائفة ليتفقهوا
همه یکجا پس چرا بیرون نیایند از هر جمعی از ایشان چندکس تا دانشمند شوند

في الدين ولينذروا قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم يحذرون
در دین و تا بیم کنند قوم خود را چون باز آیند بسوی ایشان بود که ایشان بترسند

يا ايها الذين ءامنوا قاتلوا الذين يلونكم من الكفار و
ای مسلمانان جنگ کنید با آنانکه نزدیک شما اند از کافران

ليجدوا فيكم غلظة واعلموا ان الله مع المتقين ۝ واذا ما انزلت
و باید که کافران بیابند در شما درشتی و بدانید که خدا با متقیانست و چون فرود آورده شود

سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِۦٓ إِيمَٰنًا فَأَمَّا

سورتی پس از منافقان کسی هست که میگوید در حق کدام یک از شما افزون کرده این سوره ایمان را اما

الَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فَزَادَتْهُمْ إِيمَٰنًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ

اهل ایمان پس بتحقیق زیاده کرده است در حق ایشان ایمان را و ایشان شادمان میشوند و اما آنانکه

فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ

در دل ایشان بیماریست پس زیاده کرده در حق ایشان پلیدی بر پلیدی ایشان و بمردند

كَٰفِرُونَ ۝ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِى كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ

کافر بودند آیا نمی بینند که ایشان عقوبت کرده میشوند در هر سال یکبار یا

مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِذَا مَآ أُنزِلَتْ

دو بار به امراض و مصائب باز توبه نمیکنند و نه ایشان پند میگیرند و چون فرود آورده شود

سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَىٰكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ

سورتی نظر کند بعض ایشان به بعضی آیا می بیند هیچکس شما را پس

انصَرَفُوا۟ صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ لَقَدْ

بازگردند بجایهای خود بازگردانیده است خدا دل ایشان را بسبب آنکه ایشان گروهی هستند که نمی فهمند

جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم

آمده است بشما پیغمبری از قبیله شما دشوار است بر وی رنج شما حریص است بر هدایت شما

بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُلْ حَسْبِىَ اللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

بمسلمانان بخشاینده مهربانست پس اگر باز گردند بگو بس است مرا خدا هیچ معبود نیست بجز وی

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

سورة یونس علیه السلام مکیه

بر وی توکل کردم و او خداوند عرش بزرگ است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓر تِلْكَ ءَايَٰتُ الْكِتَٰبِ الْحَكِيمِ ۝ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَآ

این آیتهای کتاب با حکمت است آیا عجب شد مردمان را که وحی فرستادیم

إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنَّ لَهُمْ

بسوی مردی از ایشان که بیم کن مردمان را و بشارت ده مسلمانان را بآنکه ایشان راست

قدم

قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِينٌ
پایه درست نزد پروردگار ایشان گفتند کافران هرآینه این شخص جادوگر آشکارا است

إِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
هرآینه پروردگار شما خدای است که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز

ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
باز مستقر شد بر عرش تدبیر میکند کار را نیست هیچ شفاعت کننده مگر بعد از

إِذْنِهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ إِلَيْهِ
دستوری وی اینست خدا پروردگار شما پس بپرستید او را آیا پند نمیگیرید بسوی اوست

مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
رجوع شما همه یکجا وعده کرده است خدا وعده درست هرآینه وی اول بار کرد آفرینش را باز دیگر ... باز گرداندش

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
تا جزا دهد آنان را که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند به انصاف و آنانکه کافر شدند

لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
ایشانراست آشامیدنی از آب گرم و عقوبت درد دهنده بسبب آنکه کافر بودند

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
او آنست که ساخت آفتاب را درخشنده و ماه را روشن و معین کرد برای ماه منزلها

لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ إِلَّا
تا بدانید شمار سالها و تا بدانید حساب را نیافریده است خدا تعالی این را مگر

بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
بتدبیر درست بیان میکند نشانها برای گروهی که میدانند هرآینه در آمد و رفت شب و روز

وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ إِنَّ
و در آنچه آفریده است خدا تعالی در آسمانها و زمین نشانهاست گروهی را که پرهیزگاری میکنند هرآینه

الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا
آنانکه امید ندارند ملاقات ما را و خشنود شده اند بزندگانی دنیا و آرام گرفته اند

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا غٰفِلُونَ أُولٰئِكَ مَأْوٰىهُمُ النَّارُ
بآن و آنانکه از نشانهای ما بیخبر اند این جماعه جای ایشان آتش است

بما كانوا يكسبون • ان الذين ءامنوا وعملوا الصلحت يهديهم
بسبب آنچه عمل میکردند • هرآینه آنانکه ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند راه نماید ایشانرا

ربهم بايمانهم تجري من تحتهم الانهر في جنت النعيم •
پروردگار ایشان بسبب ایمان ایشان میرود زیر ایشان جویها در بوستانهای با نعمت

دعویهم فيها سبحنك اللهم وتحيتهم فيها سلم وءاخر دعویهم
دعای ایشان در آنجا سبحانک اللهم باشد و دعای خیر ایشان با یکدیگر سلام بود و نهایت دعای ایشان

ان الحمد لله رب العلمين • ولو يعجل الله للناس الشر استعجالهم
اینست که حمد خدایراست پروردگار عالمها و اگر زود رسانیدی خدا بمردمان بدی مانند آنکه زود

بالخير لقضي اليهم اجلهم فنذر الذين لا يرجون لقاءنا في
میطلبند نعمت را بانجام رسانیده شدی در حق ایشان اجل ایشان پس میگذاریم آنانرا که امید ملاقات ما ندارند

طغينهم يعمهون • واذا مس الانسن الضر دعانا لجنبه
سرگردان شده در بیراهی خویش و چون برسد رنج آدمی دعا کند بجناب ما خفته بر پهلوی خود

او قاعدا او قائما فلما كشفنا عنه ضره مر كان لم يدعنا
یا نشسته یا ایستاده پس آنگاه که برداشتیم از وی رنج ویرا برود گویا نخوانده بود ما را

الى ضر مسه كذلك زين للمسرفين ما كانوا يعملون • ولقد
بدفع کردن رنجی که رسیدش همچنین آراسته کرده شده از حد گذرندگان را آنچه میکنند و هرآینه

اهلكنا القرون من قبلكم لما ظلموا وجاءتهم رسلهم
هلاک کرده ایم قرنها را پیش از شما چون ستم کردند و آمدند بایشان پیغمبران ایشان

بالبينت وما كانوا ليؤمنوا كذلك نجزي القوم المجرمين
با نشانهای روشن و هرگز نبودند که ایمان آرند همچنین سزا میدهیم گروه گناهکاران را

ثم جعلنكم خلئف في الارض من بعدهم لننظر كيف تعملون
باز جانشین ساختیم شما را در زمین پس از ایشان تا ببینیم چگونه کار میکنید

واذا تتلى عليهم ءاياتنا بينت قال الذين لا يرجون لقاءنا ائت
و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما واضح گویند آنانکه امید ملاقات ما ندارند بیار

بقرءان غير هذا او بدله قل ما يكون لي ان ابدله من تلقائ
قرآنی بجز این یا تغیر کن او را بگو روا نبود مرا که تغیر کنمش از جانب

نفسی

یعنی بمقامات نجات ۵

یعنی پاکی تراست بار خدایا ۴

یعنی و نعمت میدهد ۶

از استغراق در لذت و اعراض از قبول
اور مرد و تو ابی ... حسینی

تا موافق عقاید باطل ایشان باشد ۳

نَفْسِي اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحَىٰ اِلَيَّ اِنِّيٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي
خود پیروی نمیکنم الا بآنچه وحی فرستاده شد بسوی من هر آینه من میترسم اگر نافرمانی پروردگار
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَآ
از عذاب روز بزرگ بگو اگر خواستی خدا نخواندمی آنرا بر شما و
اَدْرٰيكُمْ بِهٖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖٓ اَفَلَا تَعْقِلُونَ
خبردار نکردی خدا شما را بآن هر آینه ماندم در میان شما عمری پیش از وی آیا در نمی یابید
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖٓ اِنَّهٗ
پس کیست ستمکارتر از کسی که بر بندد بر خدا دروغ یا دروغ شمرد آیات وی را هر آینه سخن اینست
لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
که رستگار نمیشوند گناهکاران و می پرستند بجز خدا چیزیکه ضرر نکند ایشان را
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ
و نه نفع رساند بایشان و میگویند ایشان شفاعت کنندگان ما اند نزدیک خدا بگو
اَتُنَبِّـُٔونَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ سُبْحٰنَهٗ
آیا خبردار میکنید خدا را بآنچه نمیداند در آسمان و زمین پاکی وی است
وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً
و برترست از آنچه شریک مقرر میکنید و نبودند مردمان مگر یک امت بر توحید و ملة
فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
پس اختلاف کردند و اگر نبودی کلمه سابقا صادر شده است از پروردگار تو فیصل کرده شدی میان ایشان
فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَيَقُولُونَ لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ
در آنچه اندر آن اختلاف می کنند و میگویند چرا فرو فرستاده نشده است برین پیغمبر نشانه از پروردگار
فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوٓا اِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِينَ
پس بگو جز این نیست که علم غیب خدا راست پس انتظار کنید هر آینه من با شما از منتظرانیم
وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ
و چون بچشانیم مردمان را رحمتی پس از سختی که رسید بایشان ناگهان ایشان را
مَّكْرٌ فِيٓ اٰيَاتِنَا قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
بد اندیشی باشد در آیات ما بگو خدا زودترست در بد اندیشی هر آینه فرستادگان ما می نویسند

مَا تَمْكُرُونَ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنتُمْ

فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا

رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ

أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ

لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ

بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُم مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ

الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا

مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ

الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ

زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا

أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ

كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ

دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا

الحسنى وزيادة ولا يرهق وجوههم قتر ولا ذلة أولئك أصحب

حالت نیک ... و نپوشد روی ایشان را هیچ سیاهی و نه هیچ خواری اینجماعه اهل

الجنة هم فيها خلدون والذين كسبوا السيئات جزاء

بهشت اند ایشان آنجا جاوید باشند کانند و آنان که عمل آورده اند کردار بد جزاء

سيئة بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كأنما

بدی مثل آنست و بپوشد ایشان را خواری نباشد مر ایشان را از خدا هیچ پناه دهنده گویا

أغشيت وجوههم قطعا من الليل مظلما أولئك أصحب النار

پوشانیده شده است رویهای ایشان پارها از شب تاریک اینجماعه اهل آتش اند

هم فيها خلدون ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين

ایشان آنجا جاوید باشند کانند و روزی که برانگیزیم ایشان را همه یکجا باز گوییم

أشركوا مكانكم أنتم وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال

شرک آرندگان را بایستید بجای خود شما و آنانکه شما ایشان را شریک خدا ساخته اید پس تفرقه اندازیم

شركاؤهم ما كنتم إيانا تعبدون فكفى بالله شهيدا

شریکان ایشان که شما مارا نمی پرستیدید پس بس است خدا گواه

بيننا وبينكم إن كنا عن عبادتكم لغفلين هنالك تبلوا

میان ما و میان شما براینه ما بودیم از پرستش شما بیخبر آنجا دریابد

كل نفس ما أسلفت وردوا إلى الله مولىهم الحق وضل عنهم

هر نفس آنچه پیش فرستاده بود و رجوع گردانیده شوند بسوی خدا مالک حقیقت ایشان و گم شد از ایشان

ما كانوا يفترون قل من يرزقكم من السماء والأرض

آنچه افترا میکردند بگو کیست که روزی میدهد شما را از جانب آسمان و زمین

أمن يملك السمع والأبصار ومن يخرج الحي من الميت و

آیا کیست که خداوند گوش و چشم باشد و کیست که بیرون آرد زنده را از مرده و

يخرج الميت من الحي ومن يدبر الأمر فسيقولون الله

بیرون آرد مرده را از زنده و کیست که تدبیر کند کارها را خواهند گفت آن الله است

فقل أفلا تتقون فذلكم الله ربكم الحق فماذا بعد

بگو آیا حذر نمیکنید اینست خدا پروردگار شما تحقیق پس چیست بعد

یعنی رؤیت خدا تعالی ۳

بیان ایشان و گویند

ا ع النصف

یعنی حیوان را از نطفه و نطفه را از حیوان ۳

الحق الا الضلل فانى تصرفون كذلك حقت كلمت ربك

راستی مگر گمراهی پس از کجا بر گردانیده می شوند همچنین ثابت شد قضای پروردگار تو

على الذين فسقوا انهم لا يؤمنون قل هل من شركائكم

بر این فاسقان که ایشان ایمان نیارند بگو آیا هست از این شریکان شما

من يبدؤا الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا الخلق ثم

کسی که پیدا کند خلق را پس زنده گرداند بعد از موت بگو الله است بیافرید خلق را پس

يعيده فانى تؤفكون قل هل من شركائكم من يهدى

زنده سازد و پس از کجا گردانیده میشوید بگو آیا هست از شریکان شما کسی که راه نماید

الى الحق قل الله يهدى للحق افمن يهدى الى الحق احق ان

بسوی دین حق بگو الله هموست راه مینماید بسوی دین حق پس کسی که راه نماید بسوی حق

يتبع امن لا يهدى الا ان يهدى فما لكم كيف تحكمون

پیروی کرده شود یا کسی که خود راه نمی یابد مگر آنوقت که راه نموده شود پس چیست شما را چگونه

وما يتبع اكثرهم الا ظنا ان الظن لا يغنى من الحق شيئا

و پیروی میکنند بیشتر از ایشان مگر وهم را هر آینه وهم کفایت نمیکند از معرفت حق چیزی

ان الله عليم بما يفعلون وما كان هذا القرءان ان

هر آینه خدا داناست بآنچه میکنند و نیست این قرآن

يفترى من دون الله ولكن تصديق الذى بين يديه وتفصيل

افترا کرده شود بغیر حکم خدای و لیکن هست باور دارنده آنچه پیش از ویست و بیان شرع

الكتب لا ريب فيه من رب العلمين ام يقولون افتريه

که نوشته شد بر مردمان هیچ شبهه نیست در آن بیوردگار عالمیان آیا میگویند بربسته آنرا

قل فاتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله

بگو پس بیارید سورتی مانند آن و بخوانید هر کرا توانید بجز خدای

ان كنتم صدقين بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما ياتهم

اگر هستید راست گوی بلکه دروغ شمرده اند چیزی را که در نرسیده اند بدانش وی

تاويله كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر كيف كان

مصداق وعده وی همچنین دروغ داشتند آنانکه پیش از ایشان بودند پس بنگر چگونه شد

عاقبة

عاقبة الظالمين ۝ ومنهم من يؤمن به ومنهم من لا يؤمن

به وربك اعلم بالمفسدين ۝ وان كذبوك فقل لي عملي

ولكم عملكم انتم بريئون مما اعمل وانا بريء مما تعملون

ومنهم من يستمعون اليك افانت تسمع الصم ولو كانوا

لا يعقلون ۝ ومنهم من ينظر اليك افانت تهدي العمي ولو

كانوا لا يبصرون ۝ ان الله لا يظلم الناس شيئا ولكن الناس

انفسهم يظلمون ۝ ويوم يحشرهم كان لم يلبثوا الا ساعة من

النهار يتعارفون بينهم قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله

وما كانوا مهتدين ۝ واما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك

فالينا مرجعهم ثم الله شهيد على ما يفعلون ۝ ولكل امة

رسول فاذا جاء رسولهم قضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ۝

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۝ قل لا املك

لنفسي ضرا ولا نفعا الا ما شاء الله لكل امة اجل اذا

برای خود زیانی و نه سودی مگر آنچه خواسته است خدا هر گروهی را میعادی است چون

جَآءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۝ قُلْ
می آید میعادشان پس توقف نکنند ساعتی و نه سبقت کنند بگو
اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
خبر دهید مرا اگر بیاید شما عذاب او شبانگاه یا بروز بهر حال چه چیز را شتاب میطلبند از ان عذاب
الْمُجْرِمُوْنَ ۝ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ءَآلْئٰنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ
این گناهکاران باز وقتیکه متحقق شود عذاب ایمان آرید بآن آلحال گفته شود آیا اکنون ایمان
تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝ ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ
آوردید پیش ازین شتاب باز گفته شود ستمگاران را بچشید عذاب جاوید
هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝ وَيَسْتَنْبِئُوْنَكَ اَحَقٌّ
جزا داده نمیشوید الا بآنچه میکردید و میپرسند ترا آیا درست است
هُوَ قُلْ اِيْ وَرَبِّيْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ
این وعده بگو آری قسم پروردگار من هرآینه وی درست است و شما عاجز کننده نیستید و اگر باشد هر
نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا
نفس ستم کننده را آنچه در زمین است البته فدیه خود دهد آنرا و در ضمیر خود دارند پشیمانی چون
رَاَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝ اَلَآ اِنَّ
ببینند عذاب را و فیصل کرده شود میان ایشان بعدل و بر ایشان ستم کرده نشود آگاه باش
لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
خدای راست آنچه در آسمان و زمین است آگاه باش هرآینه وعده خدا راست است ولیکن بیشتر ایشان
لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ
نمیدانند او زنده میکند وی میراند و بسوی وی گردانید شوید ای مردمان
قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ
آمده است شما پندی از پروردگار شما و شفاء آن علت را که در سینها است
وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ
و راه نمودنی و بخشایشی مسلمانانرا بگو بفضل خدا و رحمت او باین چیز
فَلْيَفْرَحُوْا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ۝ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ
باید که شادمان شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند بگو آیا دیدید چیزیرا که فرود آورده است خدا برای شما
مِّنْ رِّزْقٍ

مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلٰلًا قُلْ ءَآللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ
از جنس روزی پس بعض آنرا حرام و بعض آنرا حلال خنید بگو آیا خدا اذن داده است شما را
عَلَی اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ۞ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَی اللّٰهِ الْكَذِبَ
بر خدا دروغ می بندید و چیست گمان آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَی النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
بروز قیامت هر اینه خداوند فضل است بر مردمان و لیکن بیشتری از ایشان
لَا يَشْكُرُوْنَ ۞ وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ
سپاس داری نمیکنند و نمی باشی در هیچ شغلی و نمیخوانی هیچ آیتی را از طرف خدا آمده
وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ
و نمیکنید ای آدمیان هیچ کاری مگر هستیم بر شما مطلع چون در می آئید
فِيْهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي
بآن کار و پوشیده نمیشود از پروردگار تو بسنگ ذره در زمین و نه در
السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۞ اَلَآ
آسمان و نیست خوردتر از آن و نه بزرگتر الا نوشته شده است در کتاب روشن آگاه باشید
اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۞ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
هر اینه دوستان خدا هیچ ترسی نیست برایشان و نه ایشان اندوهگین شوند آنانکه ایمان آوردند
وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۞ لَهُمُ الْبُشْرٰی فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ
و تقوی میکردند ایشانرا بشارت در زندگانی دنیا و بشارت در آخرت
لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۞ وَلَا يَحْزُنْكَ
نیست هیچ تبدیل مر سخنان خدا را این بشارت هم اوست فیروزی بزرگ و غمگین نکند ترا
قَوْلُهُمْ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۞ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ
سخن ایشان هر اینه غلبه خدا راست همه یکجا اوست شنوا دانا آگاه باشید هر اینه خدا را
فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
[illegible] آسمانهاست و هر که در زمین است و پیروی نمیکنند آنانکه پرستش میکنند بجز
اللّٰهِ شُرَكَآءَ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۞
خدا شریکانرا بحقیقت پیروی نمیکنند مگر وهم را و نیستند ایشان مگر [illegible] دروغگوی

هو الذي جعل لكم الّيل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا ان في
اوست آنکه ساخت برای شما شب تا آرام گیرید دران و ساخت روز را روشن هر آینه

ذلك لايت لقوم يسمعون ۝ قالوا اتخذ الله ولدا سبحنه
درین نشانهاست مر گروهی را که میشنوند گفتند کافران فرزند گرفته است خدا پاکی اوراست

هو الغني له ما في السموت وما في الارض ان عندكم من
اوست بی نیاز اوراست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نیست نزدیک شما هیچ

سلطن بهذا اتقولون على الله ما لا تعلمون ۝ قل ان الذين
حجتی برین آیا میگوئید بر خدا آنچه نمیدانید بگو هر آینه آنانکه

يفترون على الله الكذب لا يفلحون ۝ متاع في الدنيا ثم
بر می بندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند اینان را اندک بهره مندی در دنیا باز

الينا مرجعهم ثم نذيقهم العذاب الشديد بما كانوا يكفرون
بسوی ماست بازگشت ایشان پس بچشانیم ایشان را عذاب سخت بسبب آنکه کفر میکردند

واتل عليهم نبا نوح اذ قال لقومه يقوم ان كان كبر عليكم
و بخوان برایشان خبر نوح را چون گفت بقوم خود ای قوم من اگر دشوار شده است بر شما

مقامي وتذكيري بايت الله فعلى الله توكلت فاجمعوا امركم
قیام من و پند دادن من بآیتهای خدا پس بر خدا توکل کردم پس عزیمت کنید در کار خود

وشركاءكم ثم لا يكن امركم عليكم غمة ثم اقضوا الي
همراه شریکان خویش پس نباشد کار شما پوشیده بر شما باز بجا آرید سوی من

ولا تنظرون ۝ فان توليتم فما سالتكم من اجر ان اجري الا
و مهلت مدهید مرا پس اگر اعراض کردید نخواسته بودم از شما هیچ مزد را نیست مزد من مگر

على الله وامرت ان اكون من المسلمين ۝ فكذبوه فنجينه
بر خدا و فرموده شده مرا که باشم از مسلمانان پس دروغی داشتند نوح را پس خلاص کردیم

ومن معه في الفلك وجعلنهم خلئف واغرقنا الذين كذبوا
و آنانرا که با وی بودند در کشتی و گردانیدیم ایشانرا جانشین و غرق کردیم آنانرا که دروغ داشتند

باياتنا فانظر كيف كان عاقبة المنذرين ۝ ثم بعثنا من بعده
آیات ما را پس بنگر چگونه شد آخر کار بیم کرده شدگان باز فرستادیم بعد نوح

ثلثة ارباع

رسلا

رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا

بِهِ مِن قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۞ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن

بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا

وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۞ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا

إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ۞ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ

أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ۞ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا

عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا

نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۞ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ

عَلِيمٍ ۞ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ

إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۞ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۞ فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ

عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ

لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوْمِ
سرکشی بود دران زمین وهر آینه وی از حد گذرندگان بود وگفت موسی ای قوم من
إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓا إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ
اگر ایمان آورده اید بخدا پس بروی توکل کنید اگر مسلمان هستید
فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّٰلِمِينَ
پس گفتند برخدا توکل کردیم ای پروردگار ما مکن ما را لگد کوب قوم ستمکاران
وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَٰفِرِينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
وخلاص کن ما را برحمت خود از گروه کافران ووحی فرستادیم بسوی موسی
وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
وبرادر وی که مسکن سازید برای قوم خود در شهر مصر خانها وا بسازید آن خانها
قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ
قبله روی وبرپا دارید نماز را وبشارت ده مؤمنان را وگفت موسی
رَبَّنَآ إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَٰلًا فِي
ای پروردگار ما هر اینه تو داده فرعون وقبیله او را زینت و مالهای بسیار در
الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰٓ أَمْوَٰلِهِمْ
زندگانی دنیا ای پروردگار ما تا گمراه کنند عالم را از راه تو ای پروردگار ما مسخ کن مال ایشان
وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ
ومهر کن بردل ایشان که ایمان نیارند تا ببینند عذاب
الْأَلِيمَ ۝ قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ
دردناک گفت خدا هر اینه قبول کرده شد دعای شما ثابت باشید و پیروی مکنید
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَجَٰوَزْنَا بِبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ الْبَحْرَ
راه جاهلان را وگذرانیدیم اولاد یعقوب را از دریا
فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ
پس در عقب ایشان شد فرعون ولشکر او از راه ستم و تعدی تا وقتیکه رسید
الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِيٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا إِسْرَٰٓءِيلَ
غرق گفت ایمان آوردم که نیست هیچ معبود مگر آنکه ایمان آورده اند بوی بنی اسرائیل
وانا

وانا من المسلمين ءالٰن وقد عصيت قبل وكنت من المفسدين
فاليوم ننجيك ببدنك لتكون لمن خلفك ءاية وان
كثيرا من الناس عن ءايتنا لغفلون ولقد بوانا بني اسراءيل
مبوا صدق ورزقنهم من الطيبت فما اختلفوا حتى جاءهم
العلم ان ربك يقضي بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه
يختلفون فان كنت في شك مما انزلنا اليك فسئل الذين
يقرءون الكتب من قبلك لقد جاءك الحق من ربك
فلا تكونن من الممترين ولا تكونن من الذين كذبوا بايت الله
فتكون من الخسرين ان الذين حقت عليهم كلمت ربك
لا يؤمنون ولو جاءتهم كل ءاية حتى يروا العذاب الاليم
فلولا كانت قرية ءامنت فنفعها ايمانها الا قوم يونس
لما ءامنوا كشفنا عنهم عذاب الخزي في الحيوة الدنيا و
متعنهم الى حين ولو شاء ربك لامن من في الارض كلهم
بهره مند ساختیم ایشان را تا مدتی و اگر خواستی خدا ایمان آوردندی آنانکه در زمین اند همه ایشان

جميعا أفأنت تكره الناس حتى يكونوا مؤمنين ۝ وما كان
لنفس أن تؤمن إلا بإذن الله ويجعل الرجس على الذين
لا يعقلون ۝ قل انظروا ماذا في السموت والأرض وما تغني
الأيت والنذر عن قوم لا يؤمنون ۝ فهل ينتظرون إلا مثل
أيام الذين خلوا من قبلهم قل فانتظروا إني معكم من
المنتظرين ۝ ثم ننجي رسلنا والذين ءامنوا كذلك حقا
علينا ننج المؤمنين ۝ قل يأيها الناس إن كنتم في شك من
ديني فلا أعبد الذين تعبدون من دون الله ولكن أعبد
الله الذي يتوفكم وأمرت أن أكون من المؤمنين
وأن أقم وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من المشركين
ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فإن فعلت
فإنك إذا من الظلمين ۝ وإن يمسسك الله بضر فلا كاشف
له إلا هو وإن يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به

من يشاء

قصه یونس علیه السلام بر سبیل ایجاز چنان بوده که حق سبحانه او را بر اهل نینوی فرستاد از ارض موصل و او ایشانرا مدتی
بخدا دعوت کرد و ایشان ایمان را اباء نموده و برا او برنجانیدند آخر به تنگ آمده بد دعا کرد و حق سبحانه او را اجابت فرمود
و گفت خبر ده قوم خود را که بعد از سه روز یا چهل روز عذاب بشما فرود آید یونس علیه السلام ایشانرا خبر داد و از میان قوم بیرون رفته
در شکاف کوهی پنهان شد و سموم بصورت ابر سیاه با دودی غلیظ و شراره آتش بیامد و مدینه نینوی را فرو گرفت اهل شهر
روی بملک خود آوردند او مردی عاقل بود فرمود اگر یونس برفت خدای که او را بما دعوت میکرد باقیست در آن تا وشنوا ایشان بیک
سر و پای برهنه پلاس در پوشیده و رعایا همه بر همین صورت روی بصحرا نهادند مرد و زن خورد و بزرگ خروش و فریاد در گرفتند
کودکانرا از مادران جدا کردند و بیکبارگی نیتها را خالص ساخته آواز بر داشتند که آمنا بما جاء به یونس علیه السلام و از
اول ذی الحجه تا عاشر محرم بر این وجه می نالیدند و درین چهل روز از فغان و ناله نیاسودند و هر جماعه بمضمون علیحده مناجات
میکردند و می نالیدند که ما تهی دستان برآورده ایم دستی در دعا • نقد فیضی نه برین دست کنه کاران همه • قاضی حاجات درون بینا و
محتاجان تویی • پس روا کن از کرم حاجات بسیاران همه • القصه روز چهلم که آدینه بود و عاشورا اثر مناجات دلسوز ایشان
ظهور نموده برات نجات از دیوان رحمت نوشته شد و ظلمت سحاب مرتفع گشت ابر رحمت سایه رافت بر سر ایشان افگند یونس
علیه السلام بعد از چهل روز متوجه نینوی شده میخواست که از حال قوم خبر گیرد و چون نزدیک شهر رسید و بر صورت واقع مطلع شد
ملال بسیار بر و غلبه کرده با خود گفت من ایشانرا بعذاب ترسانیدم و عذاب برحمت مبدل گشت اگر من بدین شهر روم مرا بکذب نسبت
دهند روی بصحرا نهاد و قصه رفتن او بدریا و محبوس گشتن در بطن ماهی در سورهٔ انبیا و والصافات مذکور خواهد شد ۲ احسن ملخصا

مَن يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ. قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

هر که خواهد از بندگان خود و اوست آمرزنده مهربان بگوای مردمان

قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ

آمده است بشما وحی درست از پروردگار شما پس هرکه راه یافت جزین نیست که راه یافت

لِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ

برای خود و هرکه گمراه شد جزین نیست که گمراه میشود بزیان خود و نیستم من بر شما نگاهبان

وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰىٓ اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ

یا محمد پیروی کن چیزی را که وحی فرستادیم بتو و شکیبائی ورز تا آنکه فیصل کند خدا و او

خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ

بهتر فیصل کنندگانست

سورة هود عليه السلام مكية وهي مائة وثلث وعشرون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ

این کتابی است که استوار کرده شد آیات او را باز واضح کرده شد آمد از نزدیک خدای درستکار خبردار

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ اِنَّنِىْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ. وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا

عبادت مکنید مگر خدا را هر آینه من شما را از جانب او بیم کننده و بشارت دهنده ام و آنکه آمرزش طلبید

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ

از پروردگار خود باز رجوع کنید بسوی وی تا بهره مند سازد شما را بهره نیک تا میعاد معلوم و بدهد بهر

كُلَّ ذِىْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

هر صاحب بزرگی را جزای بزرگی او و اگر روی گردان شوید پس هر آینه من میترسم بر شما از عذاب

يَوْمٍ كَبِيْرٍ. اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ. اَلَآ اِنَّهُمْ

روز بزرگ بسوی خداست باز گشت شما و او بر هر چیز توانا است آگاه باش این کافران

يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ

می پیچند سینهای خود را تا پنهان شوند از او آگاه باش وقتی که میپوشند جامهای خود را میداند

مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ. وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ

آنچه پنهان میدارند و آنچه آشکارا میکنند هر آینه او دانا است به هر چه که در سینه ها است و نیست هیچ جنبنده

۱۸

فی الارض الا علی الله رزقها ویعلم مستقرها ومستودعها
در زمین مگر بر خدا است روزی او و میداند جای ماندن او را و جای نگاه داشتن او را
کل فی کتب مبین ۝ وهو الذی خلق السموت والارض فی
هر یک در کتاب روشن است و او است آنکه آفرید آسمانها و زمین را در
ستة ایام وکان عرشه علی الماء لیبلوکم ایکم احسن
شش روز و بود عرش او بر آب آخر کار آفرینش شما آنکه بیازماید شما را که کدام بهتر است
عملا ولئن قلت انکم مبعوثون من بعد الموت لیقولن
جهت عمل و اگر گویی که هر آینه شما برانگیخته شوید بعد موت گویند
الذین کفروا ان هذا الا سحر مبین ۝ ولئن اخرنا عنهم
کافران نیست این سخن مگر جادوی ظاهر و اگر باز داریم از ایشان
العذاب الی امة معدودة لیقولن ما یحبسه الا یوم
عقوبت تا مدتی شمرده شده گویند چه چیز باز میدارد آن را آگاه باش روزی که
یاتیهم لیس مصروفا عنهم وحاق بهم ما کانوا به یستهزءون
بیاید بایشان نباشد باز داشته شده از ایشان و فرا گیرد ایشان را آنچه ریشخند میکردند
ولئن اذقنا الانسان منا رحمة ثم نزعنها منه انه لیؤس
و اگر بچشانیم آدمی را نعمتی از نزدیک خود پس باز گیریم آن را از وی هر آینه وی ناامید
کفور ۝ ولئن اذقنه نعماء بعد ضراء مسته لیقولن
و ناسپاس است و اگر بچشانیم آدمی را فراخی بعد سختی که رسیده باو گوید
ذهب السیات عنی انه لفرح فخور ۝ الا الذین صبروا
برفتند سختیها از من هر آینه وی شادمان خودستاینده است مگر آنانکه شکیبایی نمودند
وعملوا الصلحت اولئک لهم مغفرة واجر کبیر ۝ فلعلک
و کارهای شایسته کردند آن جماعت ایشان راست آمرزش و مزد بزرگ پس شاید که تو
تارک بعض ما یوحی الیک وضائق به صدرک ان یقولوا
ترک کنی بعض آنچه وحی فرستاده میشود بسوی تو و تنگ میشود بآن سینه تو میگویند
لولا انزل علیه کنز او جاء معه ملک انما انت نذیر
چرا نه فرود آورده شد برو گنجی یا چرا نه آمد همراه او فرشته جز این نیست که تو بیم کننده

یعنی ترک مکن و تنگدل مشو از جهت آنکه

والله

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ قُلْ فَاْتُوْا
وخدا بر همه چیز نگاهبان است آیا میگویند بربسته است قرآن را بگو پس بیارید
بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ
ده سوره مانند آن بربافته و بخوانید هر کرا توانید بجز
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ
خدا اگر راست گوی هستید پس اگر قبول نکنند آن کافران سخن شما را پس بدانید که قرآن فرود آمده
بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝ مَنْ كَانَ
بعلم خدا و بدانید که نیست معبودی مگر وی پس آیا شما مسلمان هستید هر که
يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ
خواسته باشد زندگانی دنیا و تجمل آن تمام رسانیم بسوی این جماعت جزای اعمال ایشان در دنیا و ایشان
فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ۝ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا
در آنجا نقصان داده نشوند این جماعت آنانند که نیست ایشان را در آخرت مگر
النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝
آتش و باطل شد در آخرت آنچه کرده بودند در دنیا و نابود است آنچه عمل می آوردند
اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ
آیا کسی که هست بر حجت از جانب پروردگار خود [illegible] و متصل می آید گواهی از جانب
قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً اُولٰۗىِٕكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ
وی [illegible] قرآن گواهی [illegible] کتاب موسی [illegible] این جماعت ایمان می آرند
وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ فَلَا تَكُ
و هر که کافر شد بان از گروهها پس آتش وعده گاه وی است پس مباش
فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
در شبه از نزول قرآن هر آینه وی درست است آمده از پروردگار تو و لیکن بیشتر مردمان
لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰۗىِٕكَ
ایمان نمی آرند و کیست ستمکارتر از آنکه بربست بر خدا دروغی را این جماعت
يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ
آورده شوند پیش پروردگار خویش و گویند گواهان یعنی کرام کاتبین ایشانند آنانکه

كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ

دروغ بستند بر پروردگار خویش آگاه باش لعنت خدا است بر ستمکاران آنانکه باز میدارند مردم

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كٰفِرُونَ

از راه خدا و میخواهند برای آن راه کجی را و ایشان بآخرت کافران اند

أُولٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ

این جماعه نباشند عاجز کننده در زمین و نباشد ایشان را بجز

اللّٰهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ

خدا هیچ کس از دوستان دو چند کرده شود ایشان را عذاب نمی توانستند

السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ أُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

شنودن یعنی بشنیدن ناخوشی و نمی دیدند این جماعه آنانند که زیان کردند در حق خویش

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ

و گم شد از ایشان آنچه بر می بافتند بی شک این جماعه در آخرت ایشانند

الْأَخْسَرُونَ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَأَخْبَتُوا

زیانکارتر هرآینه آنانکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند و آرام گرفتند

إِلَى رَبِّهِمْ أُولٰئِكَ أَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ مَثَلُ

بسوی پروردگار خویش این جماعه اهل بهشت اند ایشان آنجا جاوید اند صفت

الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمٰى وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا

دو فریق است مانند کور و کر و بینا و شنوا آیا هر دو برابر اند در صفت

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ

آیا پند نمی گیرید و هر آینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او و گفت هرآینه من

نَذِيرٌ مُبِينٌ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللّٰهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

بیم کننده آشکارا ام که مپرستید مگر خدای را هرآینه من می ترسم بر شما

عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

از عذاب روز درد دهنده پس گفتند جماعتی که کافر بودند از قوم او

مَا نَرٰيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرٰيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ

نمی بینیم ترا مگر آدمی مانند خویش و نمی بینیم که پیروی تو کرده باشند مگر آنانکه

هم

هم اراذلنا بادي الرأي وما نرى لكم علينا من فضل
ایشان کمینه‌اند و نمی‌بینیم شما را هیچ بزرگی بر خود

بل نظنكم كذبين ۝ قال يقوم ارايتم ان كنت على بينة من
بلکه می‌پنداریم شما را دروغگوی گفت ای قوم من آیا خبر دهید مرا بدانکه اگر باشم بر حجتی از

ربي وءاتيني رحمة من عنده فعميت عليكم انلزمكموها
پروردگار خود و داده باشد مرا بخشایشی از نزدیک خود پس پوشانیده شد حقیقت آن بر شما آیا جبر کنیم

وانتم لها كرهون ۝ ويقوم لا اسئلكم عليه مالا ان اجري
و شما ناخواهان باشید و ای قوم من طلب نمی‌کنم از شما بر تبلیغ پیغام رسانیدن مال را نیست مزد

الا على الله وما انا بطارد الذين ءامنوا انهم ملقوا ربهم
مگر بر خدا و نیستم یکسو کننده مسلمانان یعنی از صحبت خود هرآینه ایشان ملاقات کنندگان‌اند

ولكني اريكم قوما تجهلون ۝ ويقوم من ينصرني
و لیکن من می‌بینم شما را قومی که جهالت میکنید و ای قوم من که نصرت دهد مرا

من الله ان طردتهم افلا تذكرون ۝ ولا اقول لكم
از عقوبت خدا اگر برانم ایشان را آیا پند نمی‌گیرید و نمی‌گویم شما را

عندي خزائن الله ولا اعلم الغيب ولا اقول اني ملك
که نزدیک من خزینه‌های خداست و نه آنکه میدانم غیب را و نمی‌گویم که فرشته‌ام

ولا اقول للذين تزدري اعينكم لن يؤتيهم الله خيرا
و نمی‌گویم آنان را که بخواری می‌نگرد بدیشان چشم شما که نخواهد داد خدا ایشان را هیچ نعمتی

الله اعلم بما في انفسهم اني اذا لمن الظلمين ۝ قالوا ينوح قد
خدا داناتر است بآنچه در ضمیر ایشان است هرآینه من آنگاه از ستمکاران باشم گفتند ای نوح هرآینه

جدلتنا فاكثرت جدالنا فاتنا بما تعدنا ان كنت
مکابره کردی با ما پس بسیار کردی مکابره ما را پس بیار آنچه وعده میکنی اگر هستی

من الصدقين ۝ قال انما ياتيكم به الله ان شاء وما انتم
از راست گویان گفت جز این نیست که بیارد آن را بشما خدا اگر خواهد و شما

بمعجزين ۝ ولا ينفعكم نصحي ان اردت ان انصح لكم
عاجز کننده نیستید و سود نمیکند شما را نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم شما را

بشما را بران

با پروردگار خویش

إِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
اگر خدا خواسته باشد که گمراه کند شما را او است پروردگار شما و بسوی او باز گردانیده شوید

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا
آیا میگویند بربسته است قرآن را بگو اگر بربسته ام آنرا پس بر من است گناه من و من

بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ۝ وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ
بیزارم از گناه کردن شما ۝ و وحی فرستاده شد بسوی نوح که ایمان نخواهد آورد از

قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
قوم تو الا آنکه مؤمن شده است پس اندوه مخور بسبب آنچه میکنند

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ
و بساز کشتی را بحضور ما و بفرمان ما و سخن مگو با من در باب آنانکه

ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ۝ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ
ستم کردند برآینه ایشان غرق کرده شدگانند ۝ و میساخت نوح کشتی را و هرگاه که گذشتی بر او

مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ
جماعه از قوم او تمسخر میکردند باوی گفت اگر تمسخر میکنید با ما پس برآینه ما

مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ۝ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
تمسخر خواهیم کرد با شما چنانچه شما تمسخر میکنید ۝ پس زود است که بدانید آنرا که بیاید بوی عذابی

يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا
که رسوا کند وی را و فرود آید بروی عقوبتی دائم ۝ تا آنگاه که آمد فرمان ما

وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ
و بجوشید تنور گفتیم بردار در کشتی از هر جنس دو تن نر و ماده را و بردار

أَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ
کسان خود را مگر آنکه سبقت کرده است بروی قضا و بردار مسلمانانرا و ایمان نیاورده بود

مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا
باوی مگر اندکی ۝ و گفت نوح سوار شوید در کشتی بنام خدا است روان شدن وی و ایستاده شدن وی

إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ
برآینه پروردگار من آمرزنده مهربان است ۝ و کشتی میبرد ایشانرا در موجی مانند کوهها

یعنی تنور غضب الهی

یعنی زن نوح و کنعان پسر نوح

غرق شدن پسر نوح که منافق بود کنعان ۱۲

وَنَادَىٰ نُوحٌ ٱبْنَهُۥ وَكَانَ فِى مَعْزِلٍ يَٰبُنَىَّ ٱرْكَب مَّعَنَا

و آواز داد نوح پسر خود را و او بود در کرانه‌ای ای پسر سوار شو با ما

وَلَا تَكُن مَّعَ ٱلْكَٰفِرِينَ ۝ قَالَ سَـَٔاوِىٓ إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِى مِنَ ٱلْمَآءِ

و مباش با کافران گفت پناه خواهم گرفت بسوی کوهی که نگاه دارد مرا از آب

قَالَ لَا عَاصِمَ ٱلْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا ٱلْمَوْجُ

گفت نوح هیچ نگاهدارنده نیست امروز از عذاب خدا لیکن معصوم است که خدا رحم کرده است و حایل شد میان ایشان موج

فَكَانَ مِنَ ٱلْمُغْرَقِينَ ۝ وَقِيلَ يَٰٓأَرْضُ ٱبْلَعِى مَآءَكِ وَيَٰسَمَآءُ

پس شد از غرق کردگان و گفته شد ای زمین فرو بر آب خود را و ای آسمان

أَقْلِعِى وَغِيضَ ٱلْمَآءُ وَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ وَٱسْتَوَتْ عَلَى ٱلْجُودِىِّ

باز مان از باران و کم کرده شد آب و تمام کرده شد کار و قرار گرفت کشتی بر کوه جودی

وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُۥ فَقَالَ رَبِّ

و گفته شد هلاکی باد قوم ستمگاران را و آواز داد نوح پروردگار خود را پس گفت ای پروردگار

إِنَّ ٱبْنِى مِنْ أَهْلِى وَإِنَّ وَعْدَكَ ٱلْحَقُّ وَأَنتَ أَحْكَمُ ٱلْحَٰكِمِينَ

هر آینه پسر من از اهل من است و هر آینه وعده تو راست است و تو بهترین حکم کنندگانی

قَالَ يَٰنُوحُ إِنَّهُۥ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُۥ عَمَلٌ غَيْرُ صَٰلِحٍ فَلَا تَسْـَٔلْنِ

گفت ای نوح هر آینه وی نیست از اهل تو هر آینه وی خداوند کار ناشایسته است پس سوال مکن

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ إِنِّىٓ أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ۝ قَالَ

از چیزی که نیست ترا دانش آن هر آینه من پند میدهم ترا برای احتراز از آنکه باشی از جاهلان گفت

رَبِّ إِنِّىٓ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِى بِهِۦ عِلْمٌ وَإِن

ای پروردگار من هر آینه من پناه می‌جویم بتو از آنکه بپرسم از تو آنچه نیست مرا دانش آن و اگر

لَا تَغْفِرْ لِى وَتَرْحَمْنِىٓ أَكُن مِّنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ۝ قِيلَ يَٰنُوحُ ٱهْبِطْ بِسَلَٰمٍ

نیامرزی مرا و رحمت نکنی بر من باشم از زیانکاران گفته شد ای نوح فرود آی همراه سلامتی

مِّنَّا وَبَرَكَٰتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰٓ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ

از جانب ما و همراه برکت‌ها بر تو و بر امت‌ها که پدید شوند از همراهان تو و امت‌هاء دیگر

ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تِلْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهَآ

باز برسد بایشان از جانب ما عذابی درد دهنده این از اخبار غیب است وحی میفرستیم آنرا

الربع

ودرا بین موج میان ایشان

که بهره مند کنیم ایشان را در دنیا

إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ط فَاصْبِرْ ط
بسوی تو نمیدانستی او را تو و نه قوم تو میدانستند پیش ازین پس صبر کن
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ
هر اینه عاقبت متقیان راست و فرستادیم بقوم عاد برادر ایشان هود را گفت ای گروه من
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ط إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ
بپرستید خدا را نیست هیچ معبودی بحق جز او نیستید شما مگر افترا کنندگان
يٰقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي
ای قوم من نمیطلبم از شما برین پیغام مزدی را نیست مزد من مگر بر کسی که آفریده است مرا
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَيٰقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
آیا در نمی یابید و ای قوم من آمرزش طلبید از پروردگار خود باز رجوع کنید بسوی او
يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ
تا بفرستد ابر را از آسمان بر شما ریزان گشته و بافزاید شما را قوتی همراه قوة شما
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ۝ قَالُوا يٰهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
و رو گردان مشوید گناهکار شده گفتند ای هود نیاوردی بما دلیلی و نیستیم ما
بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ نَقُولُ
ترک کننده معبودان خود بگفته تو و نیستیم ما ترا باور دارنده نمیگوییم
إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ط قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللّٰهَ وَ
الا آنکه رسانیده اند بتو بعض معبودان ما ضرری گفت هر اینه من گواه میسازم خدا را
اشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي
و شما گواه باشید که من بی تعلقم از آنچه شما شریک میگیرید بجز وی پس بدسگالی کنید در حق من
جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۝ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
همه یکجا باز مهلت مدهید مرا هر اینه من توکل کردم بر خدا پروردگار من و پروردگار شما
مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ط إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
نیست هیچ جنبنده الا خدا بدست گرفته است موی پیشانی او را هر اینه پروردگار من براه راست
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ط وَيَسْتَخْلِفُ
پس اگر رو گردان شوید ضرری بمن عاید نیست هر اینه رسانیدم بشما پیغامی را که فرستاده شدم
همراه آن بسوی شما و جانشین کند

ربی

رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

پروردگار من قومی را بجز شما و هیچ زیان نتوانید رسانیدن خدا را هرآئینه پروردگار من بر همه چیز

حَفِيظٌ • وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

نگاهبان است و چون آمد عذاب ما خلاص ساختیم هود را و آنانرا که ایمان آوردند باوی

بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ • وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا

برحمتی از جانب خود و برهانیدیم ایشانرا از عقوبتی سخت و اینست سرگذشت عاد انکار کردند

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ •

آیات پروردگار خود را و نافرمانی کردند پیغمبران او را و پیروی کردند فرمان هر سرکشی

وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا

و از پی ایشان فرستاده شد درین دنیا لعنت و روز قیامت نیز آگاه باشید هرآئینه عاد کافر شدند

رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ • وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا

به پروردگار خود آگاه باشید نفرین باد عاد را که قوم هود بودند و فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُم

گفت ای قوم من عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبود بجز وی او پیدا کرد شما را

مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ

از زمین و گردانید شما را باشنده در زمین پس طلب آمرزش کنید از و باز رجوع کنید بسوی او هرآئینه

رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ • قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا

پروردگار من نزدیک است پذیرنده دعا گفتند ای صالح بودی تو در میان ما امید داشته شده پیش ازین

أَتَنْهَانَا أَن نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا

آیا منع میکنی ما را از آنکه عبادت کنیم معبودانی را که عبادت میکردند پدران ما و هرآئینه ما در شبه قوی ایم

إِلَيْهِ مُرِيبٍ • قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي

بسوی آن گفت ای قوم من آیا دیدید اگر باشم بر حجتی از پروردگار خود

وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَن يَنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا

و عطا کرده باشد بمن از جانب خود بخشایشی پس که نصرت دهد مرا از عقوبت خدا اگر نافرمانی او کنم

تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ • وَيَا قَوْمِ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً

پس زیاده نمیکنید در حق من مگر زیانکاری را و ای قوم من اینست ماده شتری که خدا فرستاده نشانه

از آنچه میخوانی ما را

فذروها تأكل في أرض الله ولا تمسوها بسوء فيأخذكم
پس بگذارید پس تا بخورد در زمین خدا و مرسانید بوی هیچ بدی که انگاه بگیرد شما را

عذاب قريب فعقروها فقال تمتعوا في داركم ثلثة
عقوبتی نزدیک پس پی کردند آن ناقه را پس گفت صالح بهره مند باشید در سرای خود

ايام ذلك وعد غير مكذوب فلما جاء امرنا نجينا
روز این وعده ایست غیر دروغ پس چون آمد فرمان ما خلاص دادیم

صلحا والذين امنوا معه برحمة منا ومن خزي يومئذ
صالح را و آنان را که ایمان آوردند همراه وی به بخشایشی از جانب خود و از رسوایی آن روز

ان ربك هو القوي العزيز واخذ الذين ظلموا الصيحة
هر آینه پروردگار تو توانا غالب و فرو گرفت آنان را که ستم کردند آواز سخت

فاصبحوا في ديارهم جثمين كان لم يغنوا فيها الا ان ثمود
پس صبح کردند در سراهای خود مردگان گویا هرگز نبودند آنجا آگاه باش هر آینه ثمود

كفروا ربهم الا بعدا لثمود ولقد جاءت رسلنا
انکار کردند پروردگار خود را آگاه دوری باد ثمود را و هر آینه آمدند فرستادگان ما

ابرهيم بالبشرى قالوا سلما قال سلم فما لبث ان جاء
پیش ابراهیم به بشارت و سلام گفتند ابراهیم جواب سلام داد پس توقف نکرد در آنکه آورد

بعجل حنيذ فلما رأى ايديهم لا تصل اليه نكرهم واوجس
گوساله بریان پس چون دید که دست ایشان نمی رسد بآن بدبرد از ایشان و بخاطر آورد

منهم خيفة قالوا لا تخف انا ارسلنا الى قوم لوط وامراته
از ایشان ترسی گفتند مترس هر آینه ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط و زن ابراهیم

قائمة فضحكت فبشرنها باسحق ومن وراء اسحق يعقوب
ایستاده بود پس بخندید پس مژده دادیم بتولد اسحاق و بعد اسحاق بوجود یعقوب

قالت يويلتى ءالد وانا عجوز وهذا بعلي شيخا ان هذا
گفت ای وای من آیا خواهم زاد و من پیر شده ام و این شوهر من کلان سال شده هر آینه این

لشيء عجيب قالوا اتعجبين من امر الله رحمت الله وبركته
چیزی عجیب است فرستادگان گفتند آیا تعجب میکنی از قدرت خدا بخشایش خدا و برکات

عليكم

عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۔ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ

برشما است اى اهل اين خانه هرآينه خدا ستوده كار بزرگوار است پس چون رفت از ابراهيم

الرَّوْعُ وَجَاۤءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِيْ قَوْمِ لُوْطٍ ۔ اِنَّ

خوف و آمدش بشارت شروع نمود جدال كردن با ما در باب قوم لوط هرآينه

اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ ۔ يٰۤاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ

ابراهيم بردبار بسيار زارى كننده رجوع كننده بخدا بود گفتيم اى ابراهيم بگذر ازين جدال هرآينه

قَدْ جَاۤءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ۔

آمد عقوبت پروردگار تو و هرآينه اين جماعت آينده است بايشان عقوبتى كه باز گردانيده نشود

وَلَمَّا جَاۤءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْۤءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ

چون آمدند فرستادگان ما پيش لوط اندوهگين شد بسبب ايشان و تنگدل شد بسبب ايشان و گفت

هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ۔ وَجَاۤءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ۚ وَمِنْ

اين روز سخت است و آمدند پيش لوط قوم او شتابان بسوى او و پيش ازان

قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ قَالَ يٰقَوْمِ هٰۤؤُلَاۤءِ بَنَاتِيْ هُنَّ

ميكردند كارهاى زشت لوط گفت اى قوم من اين دختران من اند

اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ۚ اَلَيْسَ مِنْكُمْ

پاكيزه تر اند براى شما پس بترسيد از خدا و رسوا مكنيد مرا در باب مهمانان من آيا نيست از شما

رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ۔ قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ

يك مردى شايسته گفتند هرآينه تو دانسته كه نيست ما را در دختران تو حاجتى

وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ۔ قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْۤ

و هرآينه تو ميدانى آنچه ميخواهيم گفت كاش مرا با مقابله شما قوة بودى يا پناه گرفتمى

اِلٰى رُكْنٍ شَدِيْدٍ ۔ قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْۤا اِلَيْكَ

بقومى زورآور گفتند اى لوط هرآينه ما فرستادگان پروردگار تو ايم

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا

پس ببر اهل خود را بپاره از شب و بايد كه واپس نگرد هيچ از شما الا

امْرَاَتَكَ ۚ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا مَاۤ اَصَابَهُمْ ۚ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۚ اَلَيْسَ

زن تو كه رسيدنى است او را آنچه رسيد بايشان هرآينه ميعاد ايشان وقت صبح است

الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
آیا صبح نزدیک نیست پس چون آمد فرمان ما ساختیم زبر آن دیه‌ها را زیر آن و باران بارانیدیم

عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ وَمَا
بر آن جا سنگها از قسم سنگ گل ته بر ته یعنی پی در پی نشان کرده شده نزدیک پروردگار تو

هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ
و آن سنگها نیستند دور از ستمکاران و فرستادیم بسوی قوم مدین برادر ایشان شعیب را

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنقُصُوا الْمِكْيَالَ
عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبود مگر وی و کم مکنید پیمانه

گفت ای قوم من ۳

وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
و ترازو را هر آینه من می‌بینم شما را با آسودگی و هر آینه من میترسم بر شما از عذاب روز

مُّحِيطٍ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
در گیرنده و ای قوم من تمام کنید پیمانه و ترازو با انصاف و کم مرسانید

یعنی بهلاک کننده ۴

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ بَقِيَّتُ اللَّهِ
مردمان چیزهای ایشان را و تباهکاری مکنید در زمین فسادکنان نفعی که خدا باقی

خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ قَالُوا
حلال ساخته است بهتر است شما را اگر باور دارید و نیستم بر شما نگاهبان گفتند

يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ
ای شعیب آیا نماز تو میفرماید ترا که بگذاریم آنچه می‌پرستیدند پدران ما یا

اصلوتك

أَن نَّفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ
بگذاریم آنچه کنیم در مال خود هر چه خواهیم هر آینه تو مرد بردباری [illegible]

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي
گفت ای قوم من آیا دیدید اگر باشم من بر حجتی از پروردگار خود و داده است مرا

مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ
از جانب خود روزی نیک و نمیخواهم که خلاف کنم با شما مایل شده بسوی آنچه منع میکنم شما را

چگونه سخن شما شنوم ۳

إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
نمیخواهم مگر اصلاح کاری تا توانم و نیست توفیق من مگر بفضل خدا

عليه

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝ وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيٓ أَنْ
بر وی توکل کردم و بسوی او رجوع میکنم و ای قوم من بیدا نکند در شما دشمنی من
يُّصِيبَكُمْ مِّثْلُ مَآ أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ
که برسد بشما مانند آنچه رسید بقوم نوح یا بقوم هود یا بقوم صالح
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۝ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا
و نیست قوم لوط دور از شما و طلب آمرزش کنید از پروردگار خود باز رجوع
إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَّدُودٌ ۝ قَالُوا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا
بسوی او براینه پروردگار من مهربان دوستدار است گفتند ای شعیب نمی فهمیم بسیاری
مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرٰىكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ
از آنچه میگوئی و براینه ما می بینیم ترا در میان خود ناتوان و اگر نبودی قبیله تو سنگسار
وَمَآ أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝ قَالَ يٰقَوْمِ أَرَهْطِيٓ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
و نیستی تو پیش ما گرامی قدر گفت ای قوم من آیا قبیله من گرامی تر است پیش شما از خدا
وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
و گرفتید خدا را انداخته پس پشت خویش و هر اینه پروردگار من بآنچه میکنید در گیرنده است
وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝
و ای قوم من عمل کنید بر طور خود هر اینه من نیز عمل کننده ام زود خواهید دانست
مَنْ يَّأْتِيهِ عَذَابٌ يُّخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوٓا إِنِّي مَعَكُمْ
آنرا که بیایدش عذابی که رسوا کندش و آنرا که وی دروغ گوی است و انتظار برید هر اینه من
رَقِيبٌ ۝ وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
منتظرم و چون آمد عذاب خلاص ساختیم شعیب را و آنانرا که ایمان آورده با وی
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
به بخشایش از خود و در گرفت ظالمان را آواز سخت پس گشتند در سراهای خویش
جٰثِمِينَ ۝ كَأَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَآ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ
مرده افتاده گویا هرگز نبوده اند آنجا آگاه باش دوری باد مدین را چنانکه دور افتاد
ثَمُودُ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسٰى بِـَٔايٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝ إِلٰى فِرْعَوْنَ
ثمود و هر اینه فرستادیم موسی را به نشانهای خود و بدلیل روشن بسوی فرعون

وَمَلَإِيهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ

وجماعه او پس پیروی کردند فرمان فرعون را و نبود فرمان فرعون براه راست

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ

پیشوا شود فرعون قوم خود را روز قیامت پس بیارد ایشانرا بآتش و بد جاییست که در آن

وَأُتْبِعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ

و از پی ایشان آورده شد لعنت درین دنیا و روز قیامت نیز بد عطاییست که داده شد آن لعنت

ذٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

این از اخبار دیهاست که میخوانیم آنرا برتو بعض از آن باقیست و بعض از بیخ بریده

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ

و ستم نکردیم بایشان و لیکن ایشان ستم کردند بر خود پس هیچ دفع نکردند از ایشان معبودان

الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا

که میخواندند بجز خدا هیچ چیزی از عذاب وقتیکه آمد فرمان پروردگار تو و

زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ وَكَذٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرٰى

نه افزودند ایشانرا بجز هلاکی و همچنین است گرفتار کردن پروردگار تو چون در گرفت کننده دیه

وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِمَنْ

و آنها ستمکار باشند هر آینه گرفت وی دردناک سخت است هر آینه درین نشانه است کسی را

خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ

که ترسید از عذاب آخرت آن روز روزیست که جمع کرده شوند در آن مردمان و آن روز

يَوْمٌ مَشْهُودٌ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا

روزیست که همه حاضر شوند در وی و موقوف نمیداریم آنرا مگر تا مدت معین روزیکه بیاید آن روز

تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ

سخن نگوید هیچ کس مگر بدستوری حق پس بعضی از ایشان بدبخت اند و بعضی نیکبخت اما آنانکه

شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ خٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ

بدبخت گردیدند پس در آتش باشند ایشانرا در آنجا فریاد سخت و ناله زار جاویدان در آنجا مدت بقای

السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ

آسمانها و زمین است مگر آنچه خواهد پروردگار تو کننده است هر چیز را که خواهد

ولما

وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا فَفِى الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ
و اما آنانکه نیکبخت شدند پس در بهشت همیشه درآن مادام که باشند آسمانها
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ فَلَا تَكُ
و زمین آن مگر آنچه خواهد پروردگار تو بخشش غیر منقطع پس مباش
فِىْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
در شبه از آنچه می پرستند این گروه نمی پرستند مگر چنانچه می پرستیدند
اٰبَآؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ
پدران ایشان پیش از این و ما البته تمام رسانندهایم بایشان نصیب ایشان را ناکاسته
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
و هرآینه داده بودیم موسی را کتاب پس اختلاف افتاد در آن و اگر نبودی سخنی
سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَفِىْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ
سابق شده از پروردگار تو هرآینه فیصل کرده شدی میان ایشان و هرآینه ایشان در گمانی اند از آن
وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ
و هرآینه هر یکی را البته تمام دهد ایشان را پروردگار تو جزای کردار ایشان هرآینه وی بآنچه
فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا اِنَّهٗ
پس استوار باش چنانچه فرموده شده ترا و آنکه توبه کرده است با تو و از حد مگذرید
بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ
بآنچه میکنید بیناست و میل مکنید بسوی آنانکه ستم کردند پس برسد بشما آتش
وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ
و نیست شما را بجز خدای از دوستان باز نصرت داده نشوید
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَىِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ اِنَّ الْحَسَنٰتِ
و برپا کن نماز را دو طرف روز و ساعتی چند از شب هرآینه طاعات
يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ
دور میکنند گناهان را این پندی هست پند پذیران را و شکیبا باش هرآینه خدا
لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ
ضایع نمیسازد مزد نیکوکاران را پس چرا نشدند از آن قرنها که پیش از شما بودند

أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
اهل خرد که منع کنند از فساد در زمین الا اندکی یعنی الجماعة که
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا
خلاص ساختیم از ایشان و پیروی کردند ستمکاران چیزی را که آسودگی داده شدند بآن و بودند
مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
گناهکاران و هرگز نیست که پروردگار تو هلاک کند دیه ها را بستم و اهل آن
مُصْلِحُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ
نیکوکار باشند و اگر خواستی پروردگار تو گردانیدی مردمان را یک ملت و
لَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَ
همیشه باشند مختلف الا آنکه بروی رحم کرده است پروردگار تو و برای این اختلاف آفریده است
تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
و تمام شد سخن پروردگار تو که البته پر کنم دوزخ را از جن و مردمان همه یکجا
وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ
و هر چیز را میخوانیم بر تو از اخبار پیغمبران آن چیز را که ثابت میگردانیم بآن دل ترا
وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَ
و آمده است بتو درین سوره سخن درست و پندی و یادکردی برای مسلمانان و
قُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ
بگو آنانرا که ایمان نمی آرند کار کنید بر طور خود هر آینه ما نیز کار میکنیم
وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
و انتظار کشید هر آینه ما نیز منتظرانیم و خدای راست علم غیب آسمانها و زمین
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ
و بسوی او بازگردانیده میشود کار همه آن پس عبادت کن او را و توکل کن بر وی و نیست پروردگار تو
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝
بی خبر از آنچه میکنید

سورة یوسف علیه السلام مکیة وهی مایة و عشر احدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الر

١٢٠

الٓرٰ تِلْكَ ءَايٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا
این آیتها آیات کتاب روشن است هر اینه ما فرو فرستادیم آنرا قران عربی
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ
باشد که شما دریابید ما قصه میخوانیم بر تو بهترین قصه خوانده بوحی فرستادن
اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْءٰنَ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ۝
بسوی تو این قران را و هر اینه حال اینست که تو بودی پیش ازان از بیخبران
اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا
یاد کن چون گفت یوسف علیه السلام پدر خود را ای پدر من هر اینه من بخواب دیدم یازده ستاره را
وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ۝ قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ
و آفتاب و ماه را دیدم اینها را برای من سجده کنندگان گفت ای پسرک من بیان مکن
رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا لَكَ كَيْدًا ۗ اِنَّ الشَّيْطٰنَ
خواب خود را پیش برادران خود که انگاه اندیشه کنند در حق تو حیله هر اینه شیطان
لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ
آدمی را دشمن آشکار است و چنانکه این خواب تو نمود همچنین برگزیند ترا پروردگار تو و بیاموزد
مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ
از علم تاویل الاحادیث یعنی تعبیر رؤیا و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر فرزندان یعقوب
كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ۗ اِنَّ رَبَّكَ
چنانکه تمام کرد آنرا بر دو جد تو پیش ازین ابراهیم و اسحاق هر اینه پروردگار تو
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝ لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ
داناست استوارکار است هر اینه هست در قصه یوسف و برادران او نشانها سوال کنندگان را
اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۗ
چون گفتند برادران یوسف یوسف و برادر حقیقی او دوست‌تر اند نزدیک پدر ما از ما و ما جماعتیم
اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنِ ۝ اقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا
هر اینه پدر ما در خطا ظاهر است بکشید یوسف را یا بافگنیدش بزمین غیر معلوم
يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ
تا خالی شود برای شما توجه پدر شما و باشید بعد ازین گروهی شایسته یعنی توبه کنید

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيٰبَتِ الْجُبِّ
گفت گوینده از ایشان مکشید یوسف را و بافکنید ش در چاه تاریک

يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ۝ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا
تا بگیرد او را بعض مسافران اگر هستید کارکنندگان گفتند ای پدر ما چیست حال تو

عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۝ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ
بر یوسف و بدرستیکه ما او را نیک خواهانیم بفرست او را با ما فردا تا میوه بخورد و بازی کند

وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
و بدرستیکه ما او را نگاهبانیم گفت بدرستیکه اندوهگین میکند مرا آنکه ببرید ش و می ترسم

ثلثة ارباع

أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ
از آنکه بخورد او را گرگ و شما از وی بیخبر باشید گفتند اگر بخورد او را

الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَاسِرُونَ ۝ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَ
گرگ و ما جماعتیم بدرستیکه ما آنگاه زیانکار باشیم ٣ پس چون ببردندش و

أَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيٰبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ
عزیمت کردند با فکنند ش در چاه تاریک و وحی فرستادیم بسوی او

لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ
که البته خبر دهی ایشان را بکار ایشان این و ایشان ندانند و آمدند پیش پدر خود

عِشَاءً يَبْكُونَ ۝ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
شبانگاه گریان گریان گفتند ای پدر ما شروع کردیم در مسابقه و گذاشتیم

يُوسُفَ عِندَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
یوسف را نزدیک رخت خویش پس بخورد او را گرگ و نیستی تو باور دارنده ما

وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ
و اگرچه هستیم راست گوی و آوردند بالای قمیص او خون دروغ را یعقوب گفت

بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ
بلکه آراسته است پیش شما نفس شما تدبیری را پس کار من صبر نیکوست و از خدا مدد طلب کرده شد

عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۝ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
بر آنچه شما بیان میکنید و آمدند کاروانی پس فرستادند سقای خود را

فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۚ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۚ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۚ وَاللّٰهُ
پس انداخت دلو خود را گفت ای مژده این نوجوانی است و اهل قافله پنهان ساختند او را

عَلِيْمٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ
داناست بآنچه میکردند و برادران فروختندش به بهای ناقص درهمی چند شمرده

وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ۝ وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ
و بودند درباب یوسف از بی رغبتان و گفت شخصی که خرید کرد یوسف را از

مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ
اهل مصر بزن خود گرامی دار جای او شاید که نفع دهد ما را یا فرزند گیریم او را

وَلَدًا ۚ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْاَرْضِ ۡ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ
و همچنین قرار دادیم یوسف را در آن زمین تا بیاموزیم او را از علم

تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
تاویل الاحادیث و خدا تواناست بر مراد خود و لیکن اکثر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗٓ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۚ
مردمان نمیدانند و چون رسید یوسف بنهایت قوت خود دادیم او را دانائی و علم

وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ۝ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا
و همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را و درخواست یوسف را زنی که او در خانهٔ آن بود

عَنْ نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ
از نفس او و ببست درها را و گفت بیش آی که من ترا ام گفت من می پناهم

اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّىْٓ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ۚ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَلَقَدْ
بخدا این شخص صاحب من است نیکو ساخت جای مرا هر اینه رستگار نمیشوند ظالمان و هر اینه

هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ۚ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ
قصد کرد آن زن بیوسف و قصد کرد یوسف بوی او و اگر نه آن بودی که دیدی یوسف دلیل پروردگار

عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ۚ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ۝ وَاسْتَبَقَا
از وی بدی و بیحیائی را هر اینه وی از بندگان خالص کرده ماست و بایکدیگر بشتافتند

الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۚ
بسوی دروازه و بدرید آن زن پیراهن یوسف را از پس پشت و یافتند شوهر زن را نزدیک دروازه

قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ

مِّنْ اَهْلِهَا اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ

مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝ وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ

مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ

كَيْدِكُنَّ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ۝ يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِيْ

لِذَنْۢبِكِ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ۝ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ

امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا

اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ

اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ

سِكِّيْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ

اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ

كَرِيْمٌ ۝ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ

عَن نَّفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَآ ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا

از حفظ نفس خود پس خویش را نگاه داشت و اگر نکند آنچه میفرمایم اورا البته بزندان کرده شود والبته باشد

مِّنَ الصَّٰغِرِينَ ۝ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِيٓ إِلَيْهِ

از خوارشدگان یوسف گفت ای پروردگار من زندان دوسترست نزدیک من از آنچه میخوانند مرا بسوی آن

وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَٰهِلِينَ ۝

و اگر تو باز نداری از من فریب این زنانرا لا بد میل کنم بایشان و باشم از نادانان

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

پس قبول کرد دعاء اورا پروردگار او پس بازداشت از یوسف فریب ایشانرا هرآینه وی شنوا و داناست

ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْءَايَٰتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَدَخَلَ

باز ظاهر شد آنجماعه را بعد از آنکه دیده بودند نشانها که البته بزندان در آرند اورا تا مدتی و داخل شد

مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَآ إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ

بزندان همراه یوسف دو جوان یکی از ایشان گفت هرآینه بخواب می بینم خود را که می افشارم آب انگور و دیگر

الْءَاخَرُ إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ

گفت که هرآینه بخواب می بینم خود را که برداشته ام برسر خود نانی که مرغان از آن میخورند

نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ

خبردار کن مارا به تعبیر این خواب هرآینه ما می بینیم ترا از نیکوکاران گفت نخواهد آمد بشما هیچ طعامی

تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي

که روزی داده میشوید آنرا مگر خبردار کنم شمارا به تعبیر آن پیش از آنکه بیاید بشما مصداق تعبیر این از آن قبیلست

رَبِّيٓ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُم بِالْءَاخِرَةِ هُمْ

پروردگار من هرآینه من ترک کردم کیش قومی که ایمان نمی آرند بخدا و ایشان بآخرت

كَٰفِرُونَ ۝ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ ءَابَآءِيٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ

نا معتقد اند و پیروی کردم کیش پدران خود را ابراهیم و اسحاق و یعقوب

مَا كَانَ لَنَآ أَن نُّشْرِكَ بِاللَّهِ مِن شَيْءٍ ذَٰلِكَ مِن فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا

نشاید مارا که شریک خدا مقرر کنیم چیزیرا این از فضل خداست بر ما

وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ يَٰصَٰحِبَيِ السِّجْنِ

و بر مردمان و لیکن بیشتر مردمان شکر نمیکنند ای دو باشنده زندان

یعنی در خواب ۳

که انبیا را بارشاد ایشان فرستاده ۱۲

ءَأَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ مَا تَعْبُدُونَ
آیا معبودان پراگنده بهتر اند یا خدا یکتای غالب عبادت میکنید
مِن دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا أَنزَلَ اللَّهُ
بجز خدا مگر نامهای چند که شما مقرر کرده اید آنرا و پدران شما مقرر کرده اند نفرستاده خدا
بِهَا مِن سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ
برآنها هیچ دلیلی نیست فرمان روائی مگر خدارا فرموده که عبادت مکنید مگر خود تنها را اینست
الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ
کیش درست ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ای دو همراه زندان
أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
اما یکی از شما پس بنوشاند مولای خود را شراب و اما آن دیگر پس بردار کرده شود پس بخورند مرغان
مِن رَّأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ۝ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ
از سر او فیصل کرده شد کاری که دروی سوال میکنید وگفت یوسف آنکس را گمان برده بود
أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ
که او خلاص یابنده است ازان دو کس یاد کن مرا نزدیک مولای خود پس فراموش گردانید اورا شیطان یاد کردن
فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ
پس ماند یوسف در زندان چند سال وگفت پادشاه هرآینه من بخواب می بینم که هفت گاو
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
فربه میخورند آنها را هفت گاو لاغر و می بینم هفت خوشه سبز را و هفت خوشه دیگر
يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنتُمْ لِلرُّؤْيَا
خشک را ای گروه معبران فتوی دهید در تعبیر خواب من اگر هستید شما که مر خواب را
تَعْبُرُونَ ۝ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ
تعبیر میگوئید گفتند این خوابها شوریده است و ما نیستیم به تعبیر خوابهای شوریده
بِعَالِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُم
دانا وگفت آنکه نجات یافته بود ازان دو کس و بیاد آورد بعد مدتی من خبر دهم شما را
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۝ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ
بتاویل این خواب پس بفرستید مرا وگفت ای یوسف ای راست گوی جواب ده مارا در این خواب هفت

بقرات

که یاد کند پیش مولی خود

٤٧

بقرٰتٍ سمانٍ يأكلهن سبعٌ عجافٌ وسبع سنبلٰتٍ خضرٍ

گاو فربه میخوردند آن را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و هفت خوشه

وأخر يابسٰتٍ لعلي ارجع الى الناس لعلهم يعلمون قال تزرعون

دیگر خشک شده بود که من باز گردم بسوی مردمان تا ایشان بدانند گفت یوسف زراعت کنید

سبع سنين دأبا فما حصدتم فذروه في سنبله الا قليلا

هفت سال بر عادت خویش پس آنچه بدروید بگذارید آنرا در خوشه آن مگر اندکی

مما تأكلون ثم يأتي من بعد ذلك سبعٌ شدادٌ يأكلن

از آنچه بخورید باز بیاید بعد از آن هفت سال سخت بخورند

ما قدمتم لهن الا قليلا مما تحصنون ثم يأتي من بعد ذلك

آنچه سابق ذخیره نهاده بودید برای آنها مگر اندکی از آنچه باحتیاط دارید باز بیاید بعد از آن

عامٌ فيه يغاث الناس وفيه يعصرون وقال الملك ائتوني

سالی که در وی باران فرستاده شود بر مردمان و در وی افشارند انگور و غیران و گفت پادشاه بیارید

به فلما جاءه الرسول قال ارجع الى ربك فسئله ما بال

یوسف را پس چون آمد نزد یوسف فرستاده پادشاه گفت باز گرد بسوی مولای خود پس سوال کن از او چیست حال

النسوة التي قطعن ايديهن ان ربي بكيدهن عليمٌ قال

آن زنان که بریدند دست خویش را هر آینه پروردگار من بحیله بازی آن زنان داناست

ما خطبكن اذ راودتن يوسف عن نفسه قلن حاش لله

[illegible]

ما علمنا عليه من سوءٍ قالت امرات العزيز الٰن حصحص الحق

بد السیئه بر یوسف هیچ گناهی گفت زن عزیز اکنون ظاهر شد سخن راست که

انا راودته عن نفسه وانه لمن الصدقين ذلك ليعلم اني

من گفت و شنید کردم با وی [illegible]

لم اخنه بالغيب وان الله لا يهدي كيد الخائنين وما ابرئ

[illegible]

نفسي ان النفس لامارةٌ بالسوء الا ما رحم ربي ان ربي

نفس خود را هر آینه نفس بسیار فرماینده است ببدی مگر آنوقت که مهربانی کند پروردگار من هر آینه پروردگار من

غفور رحيم ۝ وقال الملك ائتوني به استخلصه لنفسي فلما
كلمه قال انك اليوم لدينا مكين امين ۝ قال اجعلني على
خزائن الارض اني حفيظ عليم ۝ وكذلك مكنا ليوسف في
الارض يتبوأ منها حيث يشاء نصيب برحمتنا من نشاء
ولا نضيع اجر المحسنين ۝ ولاجر الاخرة خير للذين ءامنوا وكانوا
يتقون ۝ وجاء اخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم له
منكرون ۝ ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني باخ لكم من ابيكم
الا ترون اني اوفي الكيل وانا خير المنزلين ۝ فان لم تاتوني
به فلا كيل لكم عندي ولا تقربون ۝ قالوا سنراود عنه اباه
وانا لفاعلون ۝ وقال لفتيانه اجعلوا بضاعتهم في رحالهم لعلهم
يعرفونها اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم يرجعون ۝ فلما رجعوا
الى ابيهم قالوا يا ابانا منع منا الكيل فارسل معنا اخانا نكتل
وانا له لحافظون ۝ قال هل ءامنكم عليه الا كما امنتكم

عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

بر برادروی پیش ازین پس خدا بهتر است نگاهدارنده و او مهربان ترین مهربانان است

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا

و چون بگشادند رخت خود یافتند سرمایه خود را بازگردانیده بایشان گفتند ای پدر ما

مَا نَبْغِي هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا

چه میخواهیم بیش این است سرمایه ما بازگردانیده بسوی ما پس بازرویم بملک و غله آریم برای کسان خود

وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ

و زیاده آریم یک شتروار این یک شتروار کیلی اندک است گفت نفرستم او را با شما

حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ

تا آنکه دهید مرا عهدی از خدا که البته بازآرید او را بمن مگر آنکه گرفتار کرده شوید

فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ وَقَالَ

پس چون دادندش عهد خویش یعقوب گفت خدا بر آنچه میگوییم نگاهبان است و گفت

يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ

ای پسران من درمیائید از یک دروازه و درائید از دروازهای پراگنده و نمیتوانم

وَمَا أُغْنِي عَنكُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ

دور دفع کنم از شما چیزی را از قضاء خدا نیست فرمان روائی مگر خدا را بروی

تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ

توکل کردم و بروی باید که توکل کنند متوکلان و چون داخل شدند از آن راه

أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً

که فرموده بود ایشان را پدر ایشان نه دفع میتوانست کرد از سر ایشان چیزی را از قضاء خدا لیکن [illegible]

فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ

یعقوب خطره را که در ضمیری بود در آینه او بود خداوند دانش بانچه ما آموخته بودیم او را

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ

اکثر مردمان نمیدانند و چون داخل شدند بر یوسف جای داد بسوی خود

أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

برادر عینی خود را گفت هر آینه من برادر توام پس اندوهگین مباش بسبب آنچه میکردند

ستم کردن یوسف برادر خود را بدزدی

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ
پس وقتیکه مهیا کرد برای ایشان سامان ایشان نهاد آوند آب خوردن را در خرجین برادر خود بعد از آن آواز داد
مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ۝ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِم
آواز کننده که ای کاروانیان هر آینه شما دزدید گفتند و روی بسوی ایشان آورده
مَّاذَا تَفْقِدُونَ ۝ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ
چه چیز گم می یابید گفتند گم می یابیم پیمانه پادشاه را و کسی را که بیارد وی را یکبار
بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي
شتر باشد و من بآن وعده ضامنم گفتند بخدا هر آینه دانسته اید که نیامده ایم تا فساد کنیم در
الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۝ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ
زمین و هرگز دزد نبوده ایم گفتند چیست جزاء این فعل اگر دروغی باشید
قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي
گفتند جزاء این فعل کسی است که یافته شود متاع در خرجین او پس همان شخص باشد جزاء او همچنین جزا دهیم
الظَّالِمِينَ ۝ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
ستمکاران را پس شروع کرد یوسف بتفحص خرجینهای ایشان پیش از خرجین برادر خود بعد از آن برآورد
مِن وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
از خرجین برادر خود همچنین تدبیر کردیم برای یوسف مستعد نبود که اسیر کرد برادر خود را
فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ وَفَوْقَ
در دین پادشاه لیکن اسیر گرفت بمشیت خدا بلند میگردانیم درجها کسیرا که خواهیم و بالای
كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِن قَبْلُ
هر خداوند دانش دانائیست گفتند اگر دزدی کند این شخص دزدی کرده بود برادر او پیش از این
فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنتُمْ شَرٌّ
پس پنهان داشت یوسف این سخن را در ضمیر خود و آشکار نکرد آنرا پیش ایشان گفت خود شما بدترید
مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۝ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ
در منزلت و خدا دانا است بآنچه بیان میکنید گفتند ای عزیز هر آینه او را
أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
پدر است پیر کلان سال پس بگیر یکی را از ما بجای او هر آینه می بینیم ترا از نیکوکاران

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗۤ اِنَّآ اِذًا
گفت پناه میبرم بخدا که بگیریم مگر کسی را که یافته ایم رخت خویش نزدیک او هرآینه ما آنگاه
لَّظٰلِمُوْنَ ۝ فَلَمَّا اسْتَيْئَسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْ
ستمکار باشیم پس چون ناامید شدند از وی کناره رفتند بخلوت مشوره کنان گفت بزرگتر ایشان آیا ندانسته اید
اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ
که پدر شما گرفته است بر شما عهد محکم از خدا و پیش ازین تقصیر کردید
فِيْ يُوْسُفَ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْۤ اَبِيْۤ اَوْ يَحْكُمَ
در حق یوسف پس جدا نخواهم شد ازین سرزمین تا وقتیکه اذن دهد مرا پدر من یا حکم کند
اللّٰهُ لِيْ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۝ اِرْجِعُوْۤا اِلٰۤى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰۤاَبَانَاۤ
خدا برای من و او بهترین حکم کنندگان است ای برادران باز روید بسوی پدر خویش پس بگوئید ای پدر ما
اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَاۤ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
هرآینه پسر تو دزدی کرد و گواهی ندادیم الا بآنچه دانستیم و نبودیم علم غیب را
حٰفِظِيْنَ ۝ وَسْئَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْۤ اَقْبَلْنَا
نگاهدارنده و بپرس از اهل دهی که بودیم در ان و از کاروانی که آمده ایم
فِيْهَا وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا فَصَبْرٌ
در ان و هرآینه ما راست گوئیم گفت یعقوب بلکه آراسته کرده برای شما نفوس شما کاری پس صبر
جَمِيْلٌ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ
نیک است امید است که خدا بیارد پیش من ایشان را همه یکجا هرآینه او دانا با حکمت است
وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰۤاَسَفٰى عَلٰى يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ
و روی بگردانید از ایشان و گفت ای اندوه من بر یوسف و سفید شد دو چشم او
الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ ۝ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ
از اندوه پس او پر شده بود از غم گفتند بخدا همیشه یاد میکنی یوسف را تا آنکه شوی
حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ۝ قَالَ اِنَّمَاۤ اَشْكُوْا بَثِّيْ وَحُزْنِيْۤ
بیمار یا شوی از هلاک شدگان گفت جزین نیست که بیان میکنم غم سخت خود و اندوه
اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا
بجناب خدا و میدانم از جانب خدا آنچه نمیدانید ای پسران من بروید پس تفحص کنید

یعنی اگرکه جزاء من وجد فی رحله فهو جزاءه والله اعلم

مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ

از یوسف و برادر او و نومید مباشید از رحمت خدا هر اینه سخن اینست که نومید نمیشوند

مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا

از رحمت خدا مگر گروه کافران پس چون داخل شدند بر یوسف گفتند

يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ

ای عزیز رسیده است بما و بکسان ما سختی و آورده ایم سرمایه ناقبول یعنی اندکی یا فاسده

فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

پس تمام ده ما را پیمانه و صدقه ده بر ما هر اینه خدا جزا میدهد صدقه دهندگان را

قَالَ هَلْ عَلِمْتُم مَّا فَعَلْتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ جَاهِلُونَ

گفت آیا دانستید هیچ آنچه کردید بیوسف و برادرش وقتیکه شما نادان بودید

قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا أَخِي قَدْ

گفتند آیا به تحقیق تو یوسفی گفت من یوسفم و این برادر من است هر اینه

مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

انعام کرد خدا بر ما هر اینه سخن اینست هر که پرهیزکاری کند و صبر نماید خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا لَخَاطِئِينَ

گفتند قسم بخدا هر اینه تفضیل داده است خدا ترا بر ما و هر اینه ما خطا کننده بودیم

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ

گفت هیچ سرزنش نیست بر شما امروز بیامرزد خدا شما را و او مهربان ترین

الرَّاحِمِينَ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ

مهربانانست ببرید این پیراهن مرا پس بافکنید بر روی پدرم تا شود

بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ

بینا و بیارید پیش من اهل خویش همه را و چون جدا شد کاروان از عریش گفت

أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تُفَنِّدُونِ قَالُوا تَاللَّهِ

پدر ایشان من می یابم بوی یوسف اگر نه نقصان عقل نسبت نکنید مرا گفتند بخدای

إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ

هر اینه تو در خطاء قدیم خودی پس چون بیامد بشیر دهنده انداخت پیرهن بر روی وی

الربع

فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
پس بینا گشت گفت آیا نگفته بودم بشما که هر آینه من میدانم از جانب خدا آنچه نمیدانید
قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ قَالَ سَوْفَ
گفتند ای پدر ما آمرزش طلب کن برای ما در حق گناهان ما هر آینه ما گنهگار بودیم گفت طلب
أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى
آمرزش خواهم کرد برای شما از پروردگار خود هر آینه او آمرزنده مهربانست پس چون در آمدند بر
يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
یوسف در خیمه که برای استقبال برآمده بود جای داد بسوی خود پدر و مادر را و گفت در آیید بمصر ایمن شده اگر خدا خواسته
آمِنِينَ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ
و برداشت پدر و مادر خود را بر تخت خود و ایشان افتادند بسوی او سجده کنان و گفت یوسف
يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ
ای پدر من اینست تعبیر خواب من که پیش ازین دیده بودم هر آینه راست ساخت آنرا خدای تعالی و نعمت
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ
کرد با من چون بیرون آورد مرا از زندان و آورد شما را از صحرا بعد از آنکه
أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ
خلاف افگند شیطان میان من و میان برادران من هر آینه پروردگار من تدبیر نیک سازنده است برای هر چه خواهد
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
هر آینه اوست دانا با حکمت ای پروردگار من دادی مرا بادشاهی و آموختی مرا
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي
از تعبیر خوابها ای پیدا کننده آسمانها و زمین تویی کارساز من
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ذَلِكَ
در دنیا و آخرت مسلمان بمیران مرا و لاحق کن مرا با صالحان این یا محمد
مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا
از اخبار غیب است وحی میکنیم آنرا بسوی تو و تو نبودی نزدیک ایشان چون عزم کردند
أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ
بر مشورت خود بد سگالی کنان و نیستند اکثر مردمان و اگر چه حرص کنی مسلمان

نه دران فکرت کنند و نه ازان عبرت گیرند ۱۲ حسینی

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِينَ • وَكَأَيِّن
و سوال نمیکنی ازایشان بر تبلیغ قرآن هیچ مزدی و نیست این مگر پند عالمها را و بسا
مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ
نشانها در آسمانها و زمین میگذرند بران اعراض کنان از تامل دران
وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللّٰهِ إِلَّا وَهُم مُّشْرِكُونَ • أَفَأَمِنُوا أَن
و ایمان نمی آرند اکثر ایشان بخدا مگر شریک او مقرر کرده آیا ایمن شده اند ازانکه
تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَ
بیاید بایشان عقوبتی عام از عذاب خدا یا بیاید بایشان قیامت ناگهان و
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ • قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللّٰهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ
ایشان آگاه نباشند بگو این راه منست میخوانم بسوی خدا با حجت ظاهر
أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ • وَمَا
من و پیروان من میخوانند و پاکی خدا راست و نیستم من از شریک مقرر کنندگان و
أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
نفرستاده ایم پیش از تو مگر مردانی را که وحی فرستادیم بایشان از اهل دیه ها
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن
آیا سیر نمیکنند در زمین تا به بینند چگونه شد آخر کار آنانکه
قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ • حَتَّىٰ
پیش از ایشان بودند و هر آینه سرای آخرت بهترست متقیان را آیا نمی فهمید مهلت دادیم تا
إِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَآءَهُمْ
وقتی که نومید شدند پیغمبران و گمان کردند قوم ایشان که بدروغ وعده کرده شد بایشان آمد بایشان
نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَآءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ •
نصرت ما پس خلاص کرده شد هر کرا خواستیم و رد کرده نمیشود عذاب ما از گروه مجرمان
لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبٰبِ مَا كَانَ حَدِيثًا
هر آینه هست در قصه پیغمبران پندی خداوندان خرد را نیست قرآن سخنی
يُفْتَرَىٰ وَلٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
که بدروغ بافته شود و لیکن هست باور دارنده آنچه پیش ازویست و بیان کننده هر چیز

وهدى

بیم ... تفسیر ... عذاب ... ۱۲ حسینی

وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ

سورة الرعد مكية وهي ثلث واربعون ءاية

و رحمت و بخشش مر اهل ایمان را

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ع٨ الٓمّٓرٰ تِلْكَ ءَايٰتُ الْكِتٰبِ وَالَّذِيٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ

اینها آیات قرآن اند واآنچه فرو فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو راست

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ اَللهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ

و لیکن اکثر مردمان ایمان نمی آرند خدای آنست که برداشت آسمانها را

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ

بغیر ستونها که ببینند آنرا بعد ازان مستقر شد بر عرش و رام کرد آفتاب و

الْقَمَرَ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ

ماه را هر یکی سیر میکنند بمیعادی معین تدبیر کار مینماید بیان میکند نشانها را تا شما

بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ۝ وَهُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيْهَا

بملاقات پروردگار خود یقین آرید و او آنست که گسترد زمین و آفرید در آنجا

رَوَاسِيَ وَاَنْهٰرًا ؕ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ

کوهها و نهرها و از هر نوع میوه آفرید در زمین دو قسم

اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ

بپوشاند شب را بروز هر آینه درین نشانهاست قومی را که تفکر میکنند

وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّزَرْعٌ وَّنَخِيْلٌ

و در زمین قطعها مختلف است پیوسته با یکدیگر و بوستانهاست از درختان انگور و کشت زار است

صِنْوَانٌ وَّغَيْرُ صِنْوَانٍ يُّسْقٰى بِمَآءٍ وَّاحِدٍ وَّنُفَضِّلُ بَعْضَهَا

بعض بسیار شاخ و بعض غیر آن سیراب کرده میشوند از یک آب و فضل میدهیم بعض را

عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝

بر بعض در طعم میوه هر آینه درین نشانهاست قومی را که فهمند

وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ

و اگر تعجب کنی پس عجب است سخن ایشان که آیا وقتیکه خاک شویم آیا ما در آفرینش نو خواهیم بود

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ
ایشانند آنانکه نامعتقد شدند به پروردگار خویش وایشانند باین صفت که طوق ها در گردن ایشان
وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ
وایشانند اهل آتش ایشان اندر آنجا جاویدان باشند و بشتاب میطلبند از تو
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ
عقوبت پیش از راحت و هرآینه گذشته است پیش از ایشان عقوبتها و هرآینه پروردگار
لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ
خداوند آمرزش است مردمانرا با وجود ستمکار بودن ایشان و هرآینه پروردگار تو سخت عقوبت است
وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا
میگویند کافران چرا فرستاده نشد برین پیغمبر نشانه از پروردگار او جز این نیست
أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ
تو بیم کننده و هر قومی را راهنمای باشد خدا میداند آنچه در شکم هر زن است
وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ
وآنچه ناقص میکنند رحمها وآنچه زیاده میکنند و هر چیز نزدیک او باندازه است
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ
داناست به پنهان وآشکارا بزرگ بلند مرتبه یکسانست از شما کسیکه پوشیده
الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
سخن را وکسیکه به آواز بلند گوید آنرا وکسیکه وی پنهانست در شب وکسیکه او راه میرود
بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
بروز برای آدمی فرشتگانند از پی یکدیگر آینده پیش روی او و پس پشت او نگاه میدارند او را
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
بحکم خدا هرآینه خدا بدل نمیکند حالتی را که بقومی است تا وقتیکه ایشان بدل کنند آنچه
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
و چون اراده کند خدا بقومی عقوبت پس باز گردانیدن نیست آنرا و نیست ایشانرا بجز وی
مِنْ وَالٍ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ
هیچ کارسازنده وی آنست که مینماید شمارا برق برای پیدا کردن ترس و امید و برمی‌آرد

السحاب

السحاب الثقال ۚ ويسبح الرعد بحمده والملئكة من خيفته
ابرهای گران را و بپاکی یاد میکند رعد با ستایش او و فرشتگان نیز از ترس او
ويرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء وهم يجادلون
و میفرستد صاعقها پس میرساند آنرا بهرکه خواهد و کافران مجادله میکنند
في الله وهو شديد المحال ۚ له دعوة الحق ۖ والذين يدعون
در باب خدا و او بسیار سخت است مراورا دعای حق و آنانکه کافران ایشانرا میخوانند
من دونه لا يستجيبون لهم بشيء الا كباسط كفيه الى
بجز خدا قبول نمیکنند دعای ایشانرا بهیچ وجه مگر مانند کسیکه بگشاید دو دست خود را بسوی
الماء ليبلغ فاه وما هو ببالغه ۚ وما دعاء الكفرين الا في
آب تا برسد بدهانش و آن آب رسنده نیست بدهان او و نیست دعای کافران مگر در
ضلل ۩ ولله يسجد من في السموات والارض طوعا وكرها
تباهی و خدا را سجده میکنند هرکه در آسمانها و زمین است خواهان و ناخواهان
وظللهم بالغدو والاصال ۩ قل من رب السموات والارض
و سجده میکنند سایهای ایشان بوقت صبح و شام بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین
قل الله ۚ قل افاتخذتم من دونه اولياء لا يملكون لانفسهم
بگو الله بگو آیا گرفتید بجز وی دوستانی که نمیتوانند برای خویشتن
نفعا ولا ضرا ۚ قل هل يستوي الاعمى والبصير ام هل تستوي
سودی و نه زیانی بگو آیا برابرست نابینا و بینا یا آیا برابرست
الظلمت والنور ۗ ام جعلوا لله شركاء خلقوا كخلقه فتشابه
تاریکیها و روشنی یا مقرر کرده اند خدا را شریکانی که آفریده باشند مانند آفریدن او پس مشتبه شد
الخلق عليهم ۚ قل الله خالق كل شيء وهو الواحد القهار
آفرینش بر ایشان بگو خدا آفریننده هر چیزست و اوست یگانه غالب
انزل من السماء ماء فسالت اودية بقدرها فاحتمل السيل
فرو فرستاد از آسمان آب را پس روان شدند رودها باندازه خویش پس برداشت آب روان
زبدا رابيا ۚ ومما يوقدون عليه في النار ابتغاء حلية
کفی برروی آب آینده و از آنچه میگدازند در آتش بطلب پیرایه

سجده

اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا

یا بطلب رخت خانه کفی هست مانند کف آب همچنین بیان میکند خدا مثل حق و باطل اما

الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِى الْاَرْضِ

آن کف پس میرود ناچیز شده واما آنچه سود میرساند بمردمان میماند در زمین

كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى

همچنین بیان میکند خدا مثلها را آنانرا که قبول کردند سخن پروردگار خویش حالت نیک

وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ

وآنانکه قبول نکردند سخن او را اگر باشد ایشانرا آنچه در زمین هست همه یکجا ومانند آن

مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ

همراه آن البته عوض خود دهند آنرا آن جماعه ایشانراست سختی حساب وجای ایشان دوزخ است

وَبِئْسَ الْمِهَادُ اَفَمَنْ يَّعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ

وآن بد جای است آیا کسی که میداند که آنچه فرو فرستاده شد بسوی تو از جانب پروردگار تو راست است مانند کسی است

هُوَ اَعْمٰى اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ

که وی نابیناست جز این نیست که پند پذیر میشوند خداوندان خرد آنانکه وفا میکنند

بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ

بعهد خدا ونمی شکنند عهد را وآنانکه می پیوندند آنچه فرموده است

اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ

خدا بپیوند کردن آن ومی ترسند از پروردگار خویش ومی ترسند از سختی حساب

وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ

وآنانکه شکیبائی کردند بطلب روی پروردگار خویش وبرپا داشتند نماز را و

اَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ

خرج کردند از آنچه روزی دادیم ایشانرا پنهان وآشکارا و دفع میکنند به نیکوئی

السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا

بدی را این جماعه راست جزای آن سرای بوستانهای همیشه ماندن در آیند آنجا

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ

وهرکه نیکوکار باشد از پدران ایشان وزنان ایشان واولاد ایشان وفرشتگان

يدخلون

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ۞ سَلَٰمٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ
داخل شوند برایشان از هر دروازه گویند سلامتی بر شما است بسبب صبر کردن شما پس نیک است

عُقْبَى الدَّارِ ۞ وَالَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ
جزاء آن سرای و آنانکه می شکنند عهد خدا را بعد استوار کردن آن و

يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
قطع میکنند آنچه فرموده است خدا به پیوند کردن آن و فساد میکنند در زمین

أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۞ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن
آن جماعه ایشانراست لعنت و ایشانراست سختی آن سرای و خداست که گشاده میکند روزی را برای هر که

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
خواهد و تنگ میکند و کافران شادمان شدند بزندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا بنسبت

فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۞ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ
آخرت مگر متاع اندک و میگویند کافران چرا فرود آورده نشد بر پیغمبر

آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ
نشانه از جانب پروردگارش بگو هر آینه خدا گمراه میکند هر کرا خواهد و راه مینماید بسوی خود هر که

أَنَابَ ۞ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
رجوع کند بوی یعنی راه مینماید بسوی خود آنانرا که ایمان آوردند و آرام میگیرد دلهای ایشان بیاد خدا ... آگاه شو بیاد خدا

تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۞ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ
آرام میگیرند دلها آنانکه ایمان آوردند و کارهای نیک کردند حالت خوش ایشانراست

وَحُسْنُ مَآبٍ ۞ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا
و خوبی جایگاه بازگشت همچنین فرستادیم ترا در امتی که گذشتند پیش از وی

أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ
امتهای بسیار تا بخوانی برایشان آنچه وحی فرستادیم بسوی تو و ایشان کافر اند بخدا

قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ۞
بگو او پروردگار منست نیست هیچ معبود مگر او بروی توکل کردم و بسوی اوست رجوع من

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ
و اگر بودی قرآنی که روان کرده شدی بسبب آن کوهها یا شگافته شدی بسبب آن زمین را

وكلم به الموتى بل لله الامر جميعا افلم ييئس الذين ءامنوا
ان لو يشاء الله لهدى الناس جميعا ولا يزال الذين كفروا
تصيبهم بما صنعوا قارعة او تحل قريبا من دارهم حتى يأتى
وعد الله ان الله لا يخلف الميعاد ۝ ولقد استهزئ برسل
من قبلك فامليت للذين كفروا ثم اخذتهم فكيف كان
عقاب ۝ افمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا لله شركاء
قل سموهم ام تنبئونه بما لا يعلم فى الارض ام بظاهر من
القول بل زين للذين كفروا مكرهم وصدوا عن السبيل
ومن يضلل الله فما له من هاد ۝ لهم عذاب فى الحيوة الدنيا
ولعذاب الاخرة اشق وما لهم من الله من واق ۝ مثل الجنة
التى وعد المتقون تجرى من تحتها الانهار اكلها دائم
وظلها تلك عقبى الذين اتقوا وعقبى الكفرين النار ۝ والذين
ءاتينهم الكتب يفرحون بما انزل اليك ومن الاحزاب

من ينكر بعضه قل إنما أمرت أن أعبد الله ولا أشرك به إليه
کسی است که منکر میشود بعض آن را بگو جز این نیست که فرموده شد مرا که عبادت کنم خدا را و شریک نیارم بدو بسوی او

أدعوا وإليه مآب وكذلك أنزلناه حكما عربيا ولئن
میخوانم و بسوی اوست مرجع من و همچنین فرو فرستادیم قرآن را که حکم عربی و اگر

اتبعت أهواءهم بعد ما جاءك من العلم ما لك من الله من
پیروی کنی خواهش نفس ایشان را بعد از آنچه آمده است تو را از علم نیست ترا از عقوبت خدا هیچ

ولي ولا واق ولقد أرسلنا رسلا من قبلك وجعلنا لهم أزواجا
دوست یاری دهنده و نه نگاه دارنده و هرآینه فرستادیم پیغمبران را پیش از تو و دادیم ایشان را زنان

وذرية وما كان لرسول أن يأتي بآية إلا بإذن الله لكل
و فرزندان و نیست هیچ پیغمبر را که بیاورد نشانه مگر بحکم خدا هر

أجل كتاب يمحو الله ما يشاء ويثبت وعنده أم الكتاب
قضای موقت را نامه است نابود میسازد خدا هرچه میخواهد و ثابت میدارد و نزد اوست ام الکتاب

وإن ما نرينك بعض الذي نعدهم أو نتوفينك فإنما عليك
و اگر بنمائیم ترا بعض آنچه وعده میکنیم ایشان را یا قبض روح تو کنیم بهرحال جز این نیست که بر تو

البلاغ وعلينا الحساب أولم يروا أنا نأتي الأرض ننقصها
پیغام رسانیدن است و بر ماست حساب آیا نمی بینند که ما قصد میکنیم بر زمین که ناقص میسازیم

من أطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب
از جوانب آن و خدا حکم میکند نیست هیچ رد کننده حکم او را و او زود حساب کننده است

وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما تكسب كل
و هرآینه بد سگالی کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس خدا راست بد سگالی همه میداند آنچه عمل میکند هر

نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار ويقول الذين
نفسی و خواهند دانست این کافران که کرا باشد جزای آن سرای و میگویند

كفروا لست مرسلا قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم
کافران که تو نیستی پیغمبر بگو بس است خدا گواه در میان من و شما

ومن عنده علم الكتب
و بس است کسی که نزدیک اوست علم کتاب

سورة ابراهيم عليه السلام مكية وهي اثنان وخمسون آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتب انزلنه اليك لتخرج الناس من الظلمت الى النور

این کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو تا بیرون آری مردمانرا از تاریکیها بسوی روشنی

باذن ربهم الى صراط العزيز الحميد. الله الذي له ما في

بحکم پروردگار ایشان بسوی راه خدای غالب ستوده. آن خدای که او راست آنچه در

السموت وما في الارض وويل للكفرين من عذاب شديد

آسمانهاست وآنچه در زمین است وای کافرانرا از عذاب سخت

الذين يستحبون الحيوة الدنيا على الاخرة ويصدون عن

آنانکه اختیار میکنند زندگانی دنیارا بر آخرت و باز میدارند مردمانرا از

سبيل الله ويبغونها عوجا اولئك في ضلل بعيد. وما ارسلنا

راه خدا و میطلبند در وی کجی بشبهات باطل میکنند که آن ایشان اند در گمراهی دور و نفرستادیم

من رسول الا بلسان قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء

هیچ پیغمبری الا بزبان قوم او تا بیان کند برای ایشان پس گمراه میکند خدا هر کرا خواهد

ويهدي من يشاء وهو العزيز الحكيم. ولقد ارسلنا

و راه نماید هر کرا خواهد و اوست غالب با حکمت و هرآینه فرستادیم

موسى بايتنا ان اخرج قومك من الظلمت الى النور وذكرهم

موسی را با نشانهای خود گفتیم که بیرون آر قوم خود را از تاریکیها بسوی روشنی و پند ده ایشانرا

بايم الله ان في ذلك لايت لكل صبار شكور. واذ قال

بروزهای خدا هر آینه درین نشانهاست برای هر شکیبای شکر گذار و یاد کن آنوقت که گفت

موسى لقومه اذكروا نعمة الله عليكم اذ انجيكم من ال فرعون

موسی قوم خود را یاد کنید نعمت خدا را بر خویش چون خلاص کرد شما را از آل فرعون

يسومونكم سوء العذاب ويذبحون ابناءكم ويستحيون

میرسانیدند شما را سختی عذاب و میکشتند پسران شمارا و زنده میگذاشتند

نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم. واذ تاذن

دختران شمارا و درین حال آزمایش بزرگ بود از پروردگار شما و آنوقت که خبردار ساخت

ربکم

ربكم لئن شكرتم لأزيدنكم ولئن كفرتم إن عذابي لشديد

پروردگار شما که اگر شکر کنید زیاده دهیم شما را و اگر ناسپاسی کنید هر آینه عذاب من سخت است

وقال موسى إن تكفروا أنتم ومن في الأرض جميعا فإن الله

و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است همه یکجا پس هر آینه خدا

لغني حميد • ألم يأتكم نبؤا الذين من قبلكم قوم نوح وعاد

بی نیاز ستوده شده است آیا نیامده است بشما خبر آنانکه پیش از شما بودند قوم نوح و عاد

وثمود والذين من بعدهم لا يعلمهم إلا الله جاءتهم

و ثمود و کسانیکه بعد از ایشان آمدند نمیدانند ایشان را یعنی عدد و صفات ایشان را مگر خدا آمدند بایشان

رسلهم بالبينات فردوا أيديهم في أفواههم وقالوا إنا

پیغمبران ایشان بمعجزها پس باز آوردند دست خود را در دهان خود و گفتند هر آینه ما

كفرنا بما أرسلتم به وإنا لفي شك مما تدعوننا إليه مريب

منکریم بانچه فرستاده شدید همراه آن و هر آینه ما در شبه قوی ایم از آنچه میخوانید ما را بآن

قالت رسلهم أفي الله شك فاطر السموات والأرض يدعوكم

گفتند پیغمبران ایشان آیا در خدا شبه است آفریننده آسمانها و زمین میخواند شما را

ليغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم إلى أجل مسمى قالوا إن

تا بیامرزد برای شما گناهان شما و موقوف دارد شما را تا مدتی معین گفتند

أنتم إلا بشر مثلنا تريدون أن تصدونا عما كان يعبد

نیستید شما مگر آدمی مانند ما میخواهید که باز دارید ما را از آنچه عبادت میکردند

آباؤنا فأتونا بسلطان مبين • قالت لهم رسلهم إن نحن إلا بشر

پدران ما پس بیارید پیش ما حجتی ظاهر گفتند مر ایشان را پیغمبران ایشان نیستیم ما مگر آدمی

مثلكم ولكن الله يمن على من يشاء من عباده وما كان

مثل شما و لیکن خدای منت می نهد بر هر که میخواهد از بندگان خود و نیست

لنا أن نأتيكم بسلطان إلا بإذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون

ما را آنکه بیاریم برای شما حجتی مگر بفرمان خدا و بر خدا باید که توکل کنند گروید گان

وما لنا ألا نتوكل على الله وقد هدانا سبلنا ولنصبرن

و چیست ما را در آنکه توکل نکنیم بر خدای و حالانکه راه نمود ما را و بخدا که صبر خواهیم کرد

ثلثة ارباع

عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ
بر آنچه ایذا میرسانید ما را و بر خدا باید که توکل کنند متوکلان و گفتند
كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا
کافران پیغمبران خود را که البته اخراج کنیم شما را از زمین خود یا باز آیید در دین ما
فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ
پس وحی فرستاد بسوی ایشان پروردگار ایشان که هلاک کنیم ستمکاران را و ساکن کنیم شما را در زمین
مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۝ وَاسْتَفْتَحُوا
بعد از ایشان این وعده برای کسی است که بترسد از ایستادن بحضور من و بترسد از بیم من و طلب فتح کردند
وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ
و زیانکار شد هر گردنکش ستیزنده از پیش روی او دوزخ است و نوشانیده شود از آب
صَدِيدٍ ۝ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
زرد آب جرعه جرعه فرو کشد آن را و نزدیک نیست که بسهولت در گلو کشد آن را و بیاید او را مرگ از هر
مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ
جای و او مرده نبود و از پس وی است عذابی سخت صفت آنانکه
كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
نامعتقد شدند به پروردگار خویش اعمال ایشان مانند خاکستری بود که سخت وزید بر آن باد در روز
عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ
باد تند قدرت ندارند بر هیچ چیز از آنچه کسب کرده بودند اینست گمراهی
الْبَعِيدُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
دور آیا ندیدی که خدا آفرید آسمانها و زمین به تدبیر محکم اگر خواهد
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
دور کند شما را و بیارد آفرینش نو و نیست این بر خدا دشوار
وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
و حاضر شوند پیش خدا همگی پس گویند ضعیفان گردنکشان را هر آینه ما بودیم
لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
تابع شما پس آیا شما دفع کننده هستید از ما پاره از عذاب خدای

قالوا

قَالُوا لَوْ هَدَىٰنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَٰكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا

گویند اگر راه نمودی ما را خدا راهنمائی میکردیم شما را برابر است بر ما که اضطراب کنیم یا شکیبائی ورزیم

مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ ۝ وَقَالَ الشَّيْطَٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ

نیست ما را مخلص و گفت شیطان وقتی که فیصل کرده شد کار هر اینه خدا وعده داد شما را

وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدتُّكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُم مِّن

وعده راست و وعده دادم من شما را پس خلاف کردم وعده من با شما نبود مرا بر شما هیچ

سُلْطَٰنٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ۖ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا

تسلط لیکن بود آنکه بخواندم شما را پس قبول کردید سخن مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید

أَنفُسَكُم ۖ مَّا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُم بِمُصْرِخِيَّ ۖ إِنِّي كَفَرْتُ

خویشتن را نیستم فریادرس شما و شما نیستید فریادرس من هر آینه من بیزار شدم

بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ ۗ إِنَّ الظَّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَأُدْخِلَ

از آنکه مرا شریک مقرر گردید پیش ازین هر اینه ستمکاران ایشان راست عذاب درد دهنده و در آورده شوند

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ

آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند به بهشتها میرود زیر آن جویها

خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۖ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَٰمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ

جاویدان در انجا بحکم پروردگار خویش دعای خیر ایشان با یکدیگر آنجا سلام است آیا ندیدی چگونه زد

اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ

خدا مثل وارد کرد کلمه پاکیزه را که کلمه توحید است مانند درختی پاکیزه که آن نخلست بیخش استوار باشد و

فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۝ تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَ

شاخش در آسمان میدهد میوه خود را هر فصل بحکم پروردگار خویش و

يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ

پدید می آرد خدا مثلها را برای مردمان تا بود که پندپذیر شوند و حال سخن

خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا

ناپاکیزه مانند درخت ناپاکیزه است که حنظل برکنده شده از بالای زمین نیست او را

مِن قَرَارٍ ۝ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَوٰةِ

هیچ استقراری استوار میسازد خدا اسلامیان را سخن درست در زندگانی

الدنيا وفي الاخرة ويضل الله الظلمين ويفعل الله ما يشاء
دنیا و در آخرت و گمراه سازد خدا ستمکاران را و میکند آنچه میخواهد
الم تر الى الذين بدلوا نعمت الله كفرا واحلوا قومهم
آیا ننگری بسوی آنانکه بدل کردند نعمت خدا را بناسپاسی و فرود آوردند قوم خود را
دار البوار جهنم يصلونها وبئس القرار وجعلوا لله
بسرای هلاکی که دوزخ است درآیند در آنجا و آن بد قرارگاهی است و مقرر کردند خدا را
اندادا ليضلوا عن سبيله قل تمتعوا فان مصيركم الى النار
همتایان تا گمراه کنند عالم را از راه او بگو بهره مند شوید که بازگشت شما بسوی آتش
قل لعبادي الذين ءامنوا يقيموا الصلوة وينفقوا مما
بگو آن بندگان مرا که ایمان آورده اند برپا دارند نماز را و خرج کنند از آنچه
رزقنهم سرا وعلانية من قبل ان ياتي يوم لا بيع فيه
ما روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا پیش از آنکه بیاید روزی که خرید و فروخت نیست در آن
ولا خلل الله الذي خلق السموت والارض وانزل من
و نه یاری کردن دوستی او خدای آنست که آفرید آسمانها و زمین را و فرود فرستاد از
السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم وسخر لكم
آسمان آب را پس بیرون آورد بآن آب روزی برای شما از قسم میوه ها و رام ساخت برای شما
الفلك لتجري في البحر بامره وسخر لكم الانهر وسخر لكم
کشتی را تا برود در دریا بحکم او و رام ساخت برای شما جویبارها را و رام ساخت برای شما
الشمس والقمر دائبين وسخر لكم اليل والنهار و
آفتاب و ماه را همیشه روندگان و رام ساخت برای شما شب و روز را
ءاتىكم من كل ما سالتموه وان تعدوا نعمت الله لا تحصوها
و داد شما را از هر چه خواستید و اگر بشمارید نعمت خدا را احاطه نتوانید کرد آن را
ان الانسان لظلوم كفار واذ قال ابرهيم رب اجعل هذا
هر آینه انسان ستمکار ناسپاس است و یاد کن چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بکن این
البلد ءامنا واجنبني وبني ان نعبد الاصنام رب انهن
شهر را جای امن و دور دار مرا و فرزندان مرا از آنکه عبادت بتان کنیم ای پروردگار من ایشان

اضللن

أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَن تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي

گمراه کرده اند بسیاری را از مردمان پس هر که پیروی من کرد پس هر آینه او از من است و هر که

فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ

هر آینه تو آمرزنده مهربانی ای پروردگار ما هر آینه من ساکن ساختم بعض اولاد خود را بوادی

ذِي زَرْعٍ عِندَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَوٰةَ فَاجْعَلْ

بی زراعت نزدیک خانه محترم تو ای پروردگار ما تا برپا دارند نماز را پس بگن

أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُم مِّنَ الثَّمَرَاتِ

دلی چند را از مردمان رغبت کننده بسوی ایشان و روزی ایشان را از میوه ها

لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا

تا بود که ایشان سپاس داری کنند ای پروردگار ما هر آینه تو میدانی آنچه پنهان میداریم و آنچه آشکارا

يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِن شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۝ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

پوشیده نمیشود بر خدا هیچ چیز در زمین و نه در آسمان سپاس آن خدا را

وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

که عطا کرد مرا با وجود کلان سالی اسماعیل و اسحاق هر آینه پروردگار من شنونده دعا

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَوٰةِ وَمِن ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

ای پروردگار من بکن مرا برپا دارنده نماز و اولاد من نیز ای پروردگار ما قبول کن دعای مرا

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

ای پروردگار ما بیامرز مرا و مادر و پدر مرا و مسلمانان را روزیکه قایم شود حساب

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ

و مپندار خدا را بیخبر از آنچه میکنند ستمکاران جز این نیست که موقوف میدارد ایشان را

تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ

خیره شوند در آن روز چشمها شتاب کنندگان سر خود بردارندگان باز نمیگردد سوی

طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ۝ وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ

چشم ایشان و دلهای ایشان خالی است و بترسان مردمان را از روزیکه بیاید ایشان را عذاب

فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ

پس گویند ظالمان ای پروردگار ما موقوف دار ما را تا میعادی نزدیک تا قبول کنیم خواندن ترا

نتبع الرسل أولم تكونوا أقسمتم من قبل ما لكم من زوال
و پیروی کنیم رسولان را گفته شود آیا نبودید شما سوگند خوردید پیش ازین که نباشد شما را هیچ زوال
وسكنتم في مسكن الذين ظلموا أنفسهم وتبين لكم كيف
و ساکن شدید در منازل آنانکه ستم کردند بر خویشتن و واضح شد شما را که چگونه
فعلنا بهم وضربنا لكم الأمثال ۝ وقد مكروا مكرهم وعند الله
کردیم با ایشان و بیان ساختیم برای شما مثلها و بدرستی که بدسگالی کردند بدسگالی خویش و نزد الله
مكرهم وإن كان مكرهم لتزول منه الجبال ۝ فلا تحسبن الله
علم بدسگالی ایشان است و هست بدسگالی ایشان بمثابه که از جای جنبد ازان کوهها پس مپندار خدا را
مخلف وعده رسله إن الله عزيز ذو انتقام ۝ يوم تبدل الأرض
خلاف کننده وعده خود با رسولان خود بدرستیکه خدا غالب صاحب انتقام است روزیکه بدل کرده شود زمین
غير الأرض والسموت وبرزوا لله الواحد القهار ۝ وترى
غیر این زمین و بدل کرده شوند آسمانها و ظاهر شوند بحضور خدای یگانه غالب و به بینی
المجرمين يومئذ مقرنين في الأصفاد ۝ سرابيلهم من قطران
گناهکاران را آن روز بسته با یکدیگر در زنجیرها لباسهای ایشان از قطران
وتغشى وجوههم النار ۝ ليجزي الله كل نفس ما كسبت إن الله
و بپوشد روی ایشان را آتش قطران تا جزا دهد خدا هر کسی را بآنچه کرده بدرستیکه خدا
سريع الحساب ۝ هذا بلغ للناس ولينذروا به وليعلموا أنما هو
زود حساب کننده است این قرآن تبلیغ رسانیدن است مردمانرا و تا بیم کرده شوند بآن و تا بدانند که جز این نیست که او
إله واحد وليذكر أولوا الألباب ۝
خدای یگانه است و تا پندپذیر شوند خداوندان عقل

سورة الحجر مكية وهي تسع وتسعون آيات

الجزء الرابع عشر

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلك آيات الكتب وقرءان مبين ۝ ربما يود الذين كفروا
این آیتهای کتاب است و قرآن روشن است بسا وقت دوست دارند کافران
لو كانوا مسلمين ۝ ذرهم يأكلوا ويتمتعوا ويلههم الأمل
کاش مسلمان بودندی بگذار ایشان را تا بخورند و بهره مند شوند و مشغول کند ایشان را امید دراز
فسوف

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ • وَمَآ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ

پس خواهند دانست — و هلاک نکردیم هیچ دیه را — مگر که وی را نوشته بود زمانی مقدر ...در لوح محفوظ

مَّا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ • وَقَالُوا يَآأَيُّهَا الَّذِي

سبقت میکند هیچ گروهی از مدت خود و بازپس نمی مانند — و گفتند کافران ای کسی که

نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ • لَّوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَٰٓئِكَةِ إِن كُنتَ

فرود آورده شده است بروی قران هر آینه تو دیوانه — چرا نمی آری پیش ما فرشتگان را اگر هستی

مِنَ الصَّٰدِقِينَ • مَا نُنَزِّلُ الْمَلَٰٓئِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوٓا إِذًا

از راست گویان — فرود نمی فرستیم فرشتگان را مگر به بر محکم و نباشند آنگاه

مُّنظَرِينَ • إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَٰفِظُونَ • وَلَقَدْ

مهلت داده شده — هر آینه ما فرود فرستادیم قران را و هر آینه ما اورا نگاه بانیم — و هر آینه

أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ • وَمَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا

پیغمبران را فرو فرستادیم پیش از تو در فرقهای پیشینیان — و نمی آید بایشان هیچ فرستاده مگر بودند

بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ • كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ • لَا يُؤْمِنُونَ

با و تمسخر کنان — همچنین — در می آریم استهزا او در دل گناهکاران یعنی کفار که ایمان نیارند

بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ • وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَآءِ

بقران — و هر آینه گذشت آیین پیشینیان — و اگر بکشاییم برایشان — دری از آسمان

فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ • لَقَالُوٓا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَٰرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ

پس شوند باین صفت که در وی بالا روند — البته گویند جز این نیست که بند کرده شد چشمهای ما را بلکه ما قوم هستیم

مَّسْحُورُونَ • وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّٰهَا لِلنَّٰظِرِينَ

جادو زده — و هر آینه پیدا کردیم در آسمان — برجها — و بیاراستیمش برای بینندگان

وَحَفِظْنَٰهَا مِن كُلِّ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ • إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ

و نگاه داشتیمش از هر شیطان رانده شده — مگر آنکه — بدزدی شنود

فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ • وَالْأَرْضَ مَدَدْنَٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ

پس در پی وی افتد آتش آشکارا — و زمین را گسترانیدیمش و انداختیم در آنجا کوهها

وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ • وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَٰيِشَ

و رویانیدیم در آنجا از هر جنسی هر چیز سنجیده — و ساختیم برای شما در آنجا اسباب معیشت

وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرٰزِقِيْنَ • وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا عِنْدَنَا خَزَآئِنُهُ
و ما نیستیم برای شما آنکه نیستید او را روزی دهنده و نیست هیچ چیز مگر نزدیک ما خزانهاء اوست

وَمَا نُنَزِّلُهُ اِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ • وَاَرْسَلْنَا الرِّيٰحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا
و فرود نمی آریم او را مگر باندازه مقرر و فرستادیم بادها باردار کننده ابرها پس فرود

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَسْقَيْنٰكُمُوْهُ وَمَا اَنْتُمْ لَهُ بِخٰزِنِيْنَ • وَاِنَّا لَنَحْنُ
از آسمان آبی پس نوشانیدیم شما را آن آب و نیستید شما آن را جمع کننده و هر اینه ما

نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَنَحْنُ الْوٰرِثُوْنَ • وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ
زنده میسازیم و میمیرانیم و ما ایم وارث و هر اینه دانسته ایم پیشینیان را از شما

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ • وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ اِنَّهُ حَكِيْمٌ
و هر اینه دانسته ایم پسینان را و هر اینه پروردگار تو برانگیزد ایشان را هر اینه او استوارکار

عَلِيْمٌ • وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ •
داناست و هر اینه آفریدیم آدمی را از گل خشک از قسم لای سیاه بوی گرفته

وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ • وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ
و جان پیدا کردیمش پیش از این از آتش سوزان و یاد کن چون گفت پروردگار تو فرشتگان را

اِنِّيْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ • فَاِذَا سَوَّيْتُهُ
هر آینه من آفریننده ام آدمی را از گل خشک از قسم لای سیاه بو گرفته پس چون راست کنم

وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهُ سٰجِدِيْنَ • فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ
و بدمم در وی روح خود را پس افتید پیش او سجده کنان پس سجده کردند فرشتگان

كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ • اِلَّآ اِبْلِيْسَ اَبٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ • قَالَ
تمام ایشان همه یکجا مگر شیطان سر باز زد از آنکه باشد با سجده کنندگان گفت خدا

يٰٓاِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ • قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ
ای ابلیس چه بود ترا در آنکه نباشی با سجده کنندگان گفت هرگز نیستم که سجده کنم

لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ • قَالَ فَاخْرُجْ
آدمی را که پیدا کرده تو او را از گل خشک از قسم لای سیاه بوی گرفته گفت خدا بیرون رو

مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ • وَّاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ • قَالَ
از بهشت هر اینه تو رانده شده و هر اینه بر تست لعنت تا روز قیامت گفت

رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلَى يَوْمِ
ای پروردگار من مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند مردگان گفت خدا هر آینه تو از مهلت داده شدگانی تا روز

الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
آن وقت مقرر گفت ای پروردگار من بسبب آنکه گمراه کردی مرا البته بیارایم معصیت را برای ایشان در زمین

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ قَالَ هَٰذَا
والبته گمراه سازم ایشان را همه یکجا مگر بندگان خالص کرده تو از ایشان گفت خدا این اخلاص

صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا
راهی است راست که بر من میرسد هر آینه بندگان من نیست ترا بر ایشان تسلط غلبه لیکن

مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ
هر کسی باشد که پیروی تو کرد از گمراهان و هر آینه دوزخ وعده گاه ایشان است همه یکجا او را هفت در است

لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
هر دری را از گمراهان حصه ایست جدا کرده شده هر آینه پرهیزگاران در بوستانها و چشمه ها باشند

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا
ایشان را گفته شود در آئید اینجا ایمن شده بسلامتی و بیرون کشیم آنچه در سینهای ایشان باشد از کینه برادران

عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ
نشسته بر تختها روبروی یکدیگر نرسد بایشان رنجی و نیستند ایشان از آنجا بیرون کرده شده

نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ
خبر ده بندگان مرا که منم آمرزنده مهربانم و آنکه عذاب من همان عذاب

الْأَلِيمُ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا
دردهنده است و خبر ده ایشان را از مهمانان ابراهیم چون در خانه شدند بروی پس سلام گفتند

قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
ابراهیم گفت هر آینه ما از شما ترسان ایم گفتند مترس هر آینه ما مژده میدهیم ترا بفرزند دانا

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ قَالُوا
گفت بشارت دادید مرا با وجود آنکه رسید مرا پیری پس بچه چیز بشارت میدهید گفتند

بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ
مژده دادیم ترا براستی پس مباش از ناامیدان گفت و کیست که ناامید شود از رحمت

ربه الا الضالون . قال فما خطبكم ايها المرسلون . قالوا
پروردگار خود مگر گمراهان . گفت پس چیست خبر شما ای فرستادگان . گفتند

انا ارسلنا الى قوم مجرمين . الا ال لوط انا لمنجوهم اجمعين
هر اینه ما فرستاده شدیم بسوی گروهی گناهکار . مگر کسان لوط هر اینه ما البته نجات دهندهٔ ایشانیم همه

الا امراته قدرنا انها لمن الغبرين . فلما جاء ال لوط ٤١٩
مگر زن او مقرر کرده ایم که هر اینه وی از بازماندگانست . پس وقتیکه آمدند بکسان لوط

المرسلون . قال انكم قوم منكرون . قالوا بل جئناك بما
فرستادگان . گفت هر اینه شما گروهی ناآشنا شید . گفتند بلکه آورده ایم پیش تو آنچه

كانوا فيه يمترون . واتيناك بالحق وانا لصدقون . فاسر
بودند در آن شبه میکردند یعنی عقوبت . و آورده ایم پیش تو کار راست و هر اینه ما البته راستگوئیم پس ببر

باهلك بقطع من اليل واتبع ادبارهم ولا يلتفت منكم احد
کسان خود را بپاره از شب و برو از پی ایشان و باید که پس ننگرد از شما هیچکس

وامضوا حيث تؤمرون . وقضينا اليه ذلك الامر ان دابر
و بروید آنجا که فرموده شوید . و وحی فرستادیم بسوی لوط این سخن که بیخ

هؤلاء مقطوع مصبحين . وجاء اهل المدينة يستبشرون
ایشان بریده شود وقت صبح در آیند . و آمدند اهل شهر خوشی کنان

قال ان هؤلاء ضيفي فلا تفضحون . واتقوا الله ولا تخزون
گفت لوط هر اینه ایشان مهمانان من اند پس رسوا مکنید مرا و بترسید از خدا و خوار مکنید مرا

قالوا اولم ننهك عن العلمين . قال هؤلاء بناتي ان كنتم
گفتند آیا منع نکرده بودیم ترا از میزبانی عالمیان . گفت اینها دختران من اند اگر هستید

فعلين . لعمرك انهم لفي سكرتهم يعمهون . فاخذتهم
کنندگان کاری . قسم بزندگانی تو که این کافران در گمراهی خویش سرگردان میشوند پس گرفت ایشان را

الصيحة مشرقين . فجعلنا عاليها سافلها وامطرنا عليهم
آواز هولناک چون بوقت طلوع در آمدند . پس گردانیدیم زبر آن شهر را زیر آن و بارانیدیم بر ایشان

حجارة من سجيل . ان في ذلك لايت للمتوسمين . وانها
سنگی از گل محکم شده . هر اینه درین قصه نشانهاست عبرت گیرندگان را . و هر اینه آن شهر

لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِن كَانَ

أَصْحَٰبُ الْأَيْكَةِ لَظَٰلِمِينَ ۝ فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَءَاتَيْنَٰهُمْ ءَايَٰتِنَا فَكَانُوا

عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ۝ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

الْخَلَّٰقُ الْعَلِيمُ ۝ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ

الْعَظِيمَ ۝ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ

عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ إِنِّيٓ أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

كَمَآ أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ۝ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ ۝

فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَاصْدَعْ

بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّا كَفَيْنَٰكَ الْمُسْتَهْزِءِينَ

الَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ • وَلَقَدْ

آنانكه مقرر ميكنند بخدا معبود ديگررا پس زود بدانند و هر آينه

نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيْقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُوْلُوْنَ • فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

ما ميدانيم از حال تو كه تنگ ميشود سينه تو بسبب آنچه ميگويند پس بپاكى ياد كن پروردگار خودرا

وَ كُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ • وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِيْنُ •

و باش از سجده كنندگان و عبادت كن پروردگار خودرا تا وقتيكه برسد بتو مرگ

سورة النحل مكية وهي مائة وثمانية وعشرون ءايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَتٰى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ سُبْحٰنَهٗ وَ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ •

آمد حكم خدا پس شتاب طلب مكنيد آنرا پاكست خدا و بلند قدرست از آنچه شريك مى آورند

يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ

فرود مى آرد فرشتگان را بوحى باراده خود بر هركه خواهد از بندگان خود

اَنْ اَنْذِرُوْٓا اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاتَّقُوْنِ • خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ

كه بترسانيد باين مضمون كه خدا نيست معبودى مگر من پس بترسيد از من آفريد آسمانها و

الْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ • خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ

زمين را بتدبير درست بلند قدرست از آنچه شريك مقرر ميكنند آفريد آدمى را از منى

فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ • وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ

پس ناگهان وى ستيزنده آشكار شد و چهارپايانرا آفريد براى شما در آنها پوشش است

وَّ مَنَافِعُ وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ • وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ

و منفعتهاى ديگرست و بعض آنها را ميخوريد و شما را در آنها آبروست چون وقت شام از صحرا باز مى آريد

وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ • وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ اِلَّا

و چون ببوى صحرا مى بريد و برميدارند بارهاى گران شما را ببوى شهرى كه هرگز نميرسيديد بآن مگر

بِشِقِّ الْاَنْفُسِ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ • وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ

بمشقت جانها هر آينه پروردگار شما بخشاينده مهربانست و آفريديم اسپانرا و استران را

والحمير

وَالْحَمِيْرَ لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ۚ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَعَلَى اللّٰهِ
و خران را تا سوار شوید بران و برای آرایش و می آفریند آنچه نمیدانید و بر خدا است
قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ۚ وَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝
راه میانه و بعض راههای کج است و اگر خواستی راه نمودی شمارا همه یکجا
هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ وَّمِنْهُ شَجَرٌ
وست آنکه فرود آورد از آسمان آب را برای شما ازان آب آشامیدنی است و ازان آب سبز
فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ۝ يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُوْنَ وَالنَّخِيْلَ وَ
هم دران میچرانید میرویاند برای شما بسبب آب زراعت و زیتون را و درختان خرما و
الْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ
انگور و از هر جنس میوهای هر آینه درین نشانه است گروهی را
يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ
که تفکر میکنند و مسخر کرد برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را
وَالنُّجُوْمُ مُسَخَّرٰتٌۢ بِاَمْرِهٖ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝
و ستارگان مسخر اند بفرمان وی هر آینه درین نشانهاست گروهی را که درمی یابند
وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً
و مسخر کرد آنچه آفرید برای شما در زمین گوناگون رنگهای او یعنی از انواع حیوان و نبات هر آینه درین
لِّقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ۝ وَهُوَ الَّذِيْ سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوْا مِنْهُ لَحْمًا
نشانه است گروهی را که پند می پذیرند و وست آنکه مسخر ساخت دریا را تا بخورید ازان گوشت
طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ
تازه یعنی ماهی و تا بیرون آرید ازان پیرایه که بپوشید آنرا و می بینی کشتیها را رونده
فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝ وَاَلْقٰى فِي
در دریا و مسخر کرد دریا را تا طلب معیشت کنید از فضل او و تا بود که شکر کنید و افکند در
الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَّسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۙ
زمین کوههای محکم برای احتراز ازانکه بجنباند شمارا و آفرید جویها و راهها تا بود که راه یابید
وَعَلٰمٰتٍ ۚ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝ اَفَمَنْ يَّخْلُقُ كَمَنْ لَّا يَخْلُقُ ۚ
و نشانها و بستارگان ایشان راه می یابند آیا کسی که می آفریند مانند کسی است که نمی آفریند

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ
آیا پند نمیگیرید و اگر بشمارید نعمت خدا را احاطه نکنید آنرا هر آینه خدا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَالَّذِينَ
آمرزنده مهربانست و خدا میداند آنچه پنهان میدارید و آنچه اشکارا میکنید و آنانکه
يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ أَمْوَاتٌ
می پرستند کافران ایشانرا بجز خدا نمی آفرینند چیزی را و خود ایشان آفریده میشوند مردگانند
غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
نه زندگان و نمیدانند کی برانگیخته خواهند شد معبود شما خدای یگانه است
فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم
پس آنانکه معتقد نمیشوند بآخرت دلهای ایشان ناشناسا است و ایشان
مُّسْتَكْبِرُونَ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
سرکش اند بی شبهه است خدا میداند آنچه پنهان میدارند و آنچه اشکارا میکنند
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ
هر آینه او دوست ندارد سرکشان را و چون گفته شود ایشانرا چیست آنچه فرو فرستاده است پروردگار شما
قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
گویند افسانهای پیشینیانست تا این گفتار را که بردارند بار گناه خویش تمام روز قیامت
وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ
و بردارند بعضی بار گناه آنانکه گمراه میسازند ایشانرا بغیر دانش آگاه شو بد است آنچه بر میدارند
قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ
هر آینه مکر کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس بیامد فرمان خدا بر بناهای ایشان از جانب بنیاد
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
پس افتاد بر ایشان سقف از بالای ایشان و آمد بدیشان عذاب از آن جهت
لَا يَشْعُرُونَ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
که نمیدانستند باز روز قیامت رسوا کند ایشانرا و گوید کجا اند آن شریکان من
الَّذِينَ كُنتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ
که مخالفت میکردید در حق ایشان گویند اهل علم هر آینه

الخزی

الخزي اليوم والسوء على الكافرين. الذين تتوفّهم الملئكة

رسوائی وتنبیح امروز بر کافران است آنانکه قبض ارواح ایشان میکردند فرشتگان

ظالمی انفسهم فالقوا السلم ما كنا نعمل من سوء بلى ان الله

حالانکه ستمکار بودند بر خویش پس ندا خستند آن کافران سلام انقیاد را که ما هرگز نمیکردیم هیچ عمل بد گفته شود

عليم بما كنتم تعملون. فادخلوا ابواب جهنم خالدين

داناست بانچه میکردید پس درائید بدروازه دوزخ جاودان

فيها فلبئس مثوى المتكبرين. وقيل للذين اتقوا ماذا انزل

انجا پس بدست جای سرکشان دوزخ و گفته شود متقیان را چیست انچه فرو فرستاد

ربكم قالوا خيرا للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة

پروردگار شما گفتند فرو داورده است بهترین سخن مر انانرا که نیکوکاری کردند درین سرای حالت نیک است

ولدار الاخرة خير ولنعم دار المتقين. جنّت عدن

و هر اینه سرای آخرت بهتر است و نیکو سرای متقیان است آخر بوستانها همیشه ماندن

يدخلونها تجري من تحتها الانهار لهم فيها ما يشاءون

در آیند انجا میرود زیران جویها و ایشانراست انجا هر چه خواهند

كذلك يجزي الله المتقين. الذين تتوفّهم الملئكة

همچنین جزا میدهد خدا متقیان را آنانکه فرشتگان قبض ارواح ایشان میکنند حالانکه

طيبين يقولون سلم عليكم ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون

شادمان باشند گویند فرشتگان سلام بر شما باد و در آیید به بهشت جزای انچه میکردید

هل ينظرون الا ان تاتيهم الملئكة او ياتي امر ربك كذلك

انتظار نمیکنند کافران الا آنکه بیاید بر ایشان فرشتگان یا بیاید فرمان پروردگار تو یعنی عذاب

فعل الذين من قبلهم وما ظلمهم الله ولكن كانوا انفسهم

همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند و ستم نکرد بر ایشان خدا ولیکن بر خویشتن

يظلمون. فاصابهم سيات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به

ستم میکردند پس رسید بایشان جزای گناهان از اعمال ایشان و فرود آمد بایشان آنچه

يستهزءون. وقال الذين اشركوا لو شاء الله ما عبدنا من دونه

استهزا میکردند و گفتند مشرکان اگر خواستی خدا نمی پرستیدیم بجز وی

آری براینه خدا

یعنی برای قبض ارواح ایشان

مِن شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ كَذَٰلِكَ
هیچ چیزی نه ما و نه پدران ما و حرام نمیکردیم بغیر وی هیچ چیز را همچنین
فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَٰغُ الْمُبِينُ ۝ وَلَقَدْ
کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس نیست بر پیغمبران بجز رسانیدن آشکارا و هر آینه
بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّٰغُوتَ
فرستادیم در هر گروهی پیغمبری را که عبادت خدا کنید و احتراز کنید از بتان
فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَٰلَةُ فَسِيرُوا
پس از ایشان کسی بود که راه نمودش خدا و از ایشان کسی بود که ثابت شد بروی گمراهی پس سیر کنید
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ إِن تَحْرِصْ
در زمین پس بنگرید چگونه شد آخر کار دروغ دارندگان اگر کوشش کنی
عَلَىٰ هُدَىٰهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ
بر هدایت ایشان چه سود بدرستیکه خدا راه نمی نماید آنرا که گمراه میسازد و نیست ایشانرا هیچ یاری دهنده
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا
و قسم خوردند بخدا محکمترین سوگندهای خود که بر نه انگیزد خدا مرده را آری برانگیزد وعده
عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
درست لازم شده بروی ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند آری برانگیزد تا بیان کند برای ایشان آنچه
يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَٰذِبِينَ
اختلاف میکنند در آن و تا بدانند کافران که ایشان بودند دروغگو
إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَٰهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ۝ النصف
بجز این نیست که فرمان ما برای چیزی چون خواهیم آفرینش او که گوییم او را بباش پس بشود
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا ٤١٠
و آنانکه ترک دیار خود کردند برای خدا بعد از آنکه ستم کرده شد برایشان البته جای دهیم ایشانرا در دنیا
حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ الَّذِينَ
سرای نیک و هر آینه مزد آخرت بزرگترست اگر میدانند آنانکه
صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا
صبر کردند و به پروردگار خویش توکل میکنند و نفرستاده ایم پیش از تو مگر

رجالا

رجالا نوحي اليهم فاسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون

مردانی را که وحی میفرستادیم بسوی ایشان پس سوال کنید از اهل کتاب اگر شما نمیدانید فرستادیم

بالبينت والزبر وانزلنا اليك الذكر لتبين للناس ما نزل

بدلایل و کتاب ها و فرود آوردیم بسوی تو کتاب تا بیان کنی برای مردمان شرح آنچه فرود

اليهم ولعلهم يتفكرون افامن الذين مكروا السيات ان يخسف الله

بسوی ایشان و تا بود که ایشان تفکر کنند آیا ایمن شده آنانکه اندیشیدند تدبیر ها بد در حق پیغمبران و

بهم الارض او ياتيهم العذاب من حيث لا يشعرون او

ایشانرا بزمین یا بیاید بایشان عذاب از آنجا که نمیدانند یا

ياخذهم في تقلبهم فما هم بمعجزين او ياخذهم على تخوف

بگیرد ایشانرا در آمد شدن ایشان پس نیستند ایشان عاجز کننده یا بگیرد ایشانرا بعد ترس بعد

فان ربكم لرءوف رحيم اولم يروا الى ما خلق الله من شيء

پس هر آینه پروردگار شما لطف کننده بخشاینده است آیا ندیده اند بسوی آنچه پیدا کرده است خدا از هر چیز

يتفيؤا ظلله عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون

میگردد سایه های او از جانب راست و از جانب چپ سجده کنان برای خدا خوار شده

ولله يسجد ما في السموت وما في الارض من دابة والملئكة

و مر خدا را سجده میکند آنچه در آسمان است و آنچه در زمین است از قسم جنبنده و فرشتگان سجده

وهم لا يستكبرون يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون

میکنند و ایشان سرکشی نمیکنند میترسند از پروردگار خود غالب شده بالای ایشان و میکنند

ما يؤمرون وقال الله لا تتخذوا الهين اثنين انما هو

آنچه فرموده میشوند و گفت خدا مگیرید دو معبود جز این نیست که وی

اله واحد فاياي فارهبون وله ما في السموت والارض

معبود یگانه است پس از من بترسید و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است

وله الدين واصبا افغير الله تتقون وما بكم من نعمة

و مر او راست عبادت لازم شده آیا از غیر خدا میترسید و آنچه با شماست از نعمت

فمن الله ثم اذا مسكم الضر فاليه تجءرون ثم اذا

از جانب خداست باز چون برسد شما را سختی پس بسوی او نالید باز چون

كَشَفَ الضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا
بردارد سختی را از شما ناگهان فریقی از شما به پروردگار خود شریک مقرر میکنند تا ناسپاسی کنند

بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ
بآنچه دادیم ایشانرا پس بهره‌مند شوید پس خواهید دانست و مقرر کردند برای چیزیکه نمیدانند تحقیق

نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ وَ
برای بتان حصه از آنچه روزی دادیم ایشانرا بخدا البته پرسیده خواهید شد از آنکه افترا میکنید و

يَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ وَإِذَا بُشِّرَ
مقرر میکنند برای خدا دختران را پاک است او و مقرر میکنند برای خویش آنچه رغبت کنند و اگر مژده داده

أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ يَتَوَارَىٰ
یکی از ایشان بتولد دختر روی سیاه گردد و او پر از اندوه باشد پنهان شود

مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ
از قوم بسبب ناخوشی آنچه مژده داده شد بوی در تامل افتد که آیا باقی گذارد آنرا بخواری یا در آرد

فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
در خاک آگاه شوید که بد است آنچه حکم میکنند آنانرا که معتقد نمیشوند بآخرت

مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَلَوْ
صفت بد است و خدا راست صفت بلند و او غالب با حکمت است و اگر

يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِن دَابَّةٍ وَلَٰكِن
گرفتار کند خدا مردمان را بسبب ستم ایشان نگذارد بر زمین هیچ جنبنده و لیکن

يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
موقوف میدارد ایشانرا تا وقت مقرر پس چون برسد آن وقت مقرر ایشان باز نمانند ساعتی

وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
و نه پیش روند و مقرر میکنند برای خدا آنچه ناپسند میدارند یعنی دختران و بیان میکند

أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُم
زبان ایشان سخن دروغ را که ایشانرا باشد نیکوئی هیچ شبهه نیست در آنکه ایشانرا باشد آتش و آنکه ایشان

مُّفْرَطُونَ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ
پیش فرستادگان اند بدوزخ بخدا قسم هر آینه پیغمبران فرستادیم بسوی امتانی که پیش از تو بودند پس بیاراست برای ایشان

الشيطن

یعنی بپدران زاده

یعنی وجوب ذاتی و غنای مطلق و وجود شامل و تقدس از صاحبه و ولد را حیه

یعنی نجات در آخرت

الشيطن اعمالهم فهو وليهم اليوم ولهم عذاب اليم

شیطان کردار ایشان پس همون یار ایشان است امروز و ایشان راست عذاب دردناک

وما انزلنا عليك الكتب الا لتبين لهم الذي اختلفوا

و فرو نیاوردیم برتو کتاب مگر بسبب آنکه بیان کنی برای ایشان آنچه در آن اختلاف

فيه وهدى ورحمة لقوم يؤمنون والله انزل من السماء

کردند و برای راه نمودن و بخشایش قومی را که می گروند و خدا فرود آورد از آسمان

ماء فاحيا به الارض بعد موتها ان في ذلك لاية لقوم يسمعون

آب پس زنده ساخت بآن زمین را بعد مرگ آن هر آینه درین نشانه است گروهی را که می شنوند

وان لكم في الانعام لعبرة نسقيكم مما في بطونه من

و هر آینه شمارا در چهارپایان پندی است می نوشانیم شمارا از جمله آنچه در شکم وی است از

بين فرث ودم لبنا خالصا سائغا للشربين ومن ثمرت

میان سرگین و خون شیر پاک گوارا آشامندگان را و از میوه ها

النخيل والاعناب تتخذون منه سكرا ورزقا حسنا

درختان خرما و درختان انگور قسمی هست که میسازید از آن شراب کننده و میسازید از آن روزی

ان في ذلك لاية لقوم يعقلون واوحى ربك الى النحل

هر آینه درین نشانه است گروهی را که دانش یابند و الهام فرستاد پروردگار تو بسوی زنبور

ان اتخذي من الجبال بيوتا ومن الشجر ومما يعرشون

که بساز خانه از کوهها و از درختان و از آنچه مردمان بنا میکنند

ثم كلي من كل الثمرت فاسلكي سبل ربك ذللا يخرج

باز بخورید از هر جنس میوه پس بروید در راههای پروردگار خویش رام شده بیرون

من بطونها شراب مختلف الوانه فيه شفاء للناس ان

از شکم این زنبوران آشامیدنی گوناگون رنگهای او در آن آشامیدنی شفاست مردمان را

في ذلك لاية لقوم يتفكرون والله خلقكم ثم

درین مقدمه نشانه است گروهی را که تفکر میکنند و خدا آفرید شمارا باز

يتوفيكم ومنكم من يرد الى ارذل العمر لكي لا يعلم بعد علم

بمیراند شمارا و از شما کسی هست که عاید کرده میشود بسوی ارذل عمر تا ندانند آن پس چیزی

شَيْئًا إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي
چیزی را هر آینه خدا داناست توانا است و خدا فضل داد بعض شما را بر بعض در
الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ
روزی پس نیستند آنانکه افزونی داده شدند عاید کنندگان روزی خود بر مملوکان
أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ
خود تا همه ایشان در روزی برابر باشند آیا نعمت خدا را انکار مینمایند و خدا آفرید
لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ
برای شما از جنس شما زنان را و آفرید برای شما از زنان شما پسران
وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ
و نبیرگان را و روزی داد شما را از پاکیزه های آیا بباطل معتقد میشوند و بنعمت
اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ
خدای ایشان ناسپاسی مینمایند و می پرستند بجز خدا کسی را که نمیتواند
لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ
برای ایشان چیزی روزی دادن از آسمانها و زمین چیزی از توانایی و قادر نمیشوند
فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝
پس بیان مکنید برای خدا داستانها هر آینه خدا میداند و شما نمیدانید
ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَ
بیان کرد خدا داستانی بنده مملوکی که توانایی ندارد بر هیچ چیز و
مَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا
کسی که دادیمش از نزدیک خود روزی نیک پس وی خرج میکند از آن روزی پنهان و آشکارا
هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَضَرَبَ اللّٰهُ
آیا برابر میشوند همه ستایش خدا راست بلکه اکثر ایشان نمیدانند و بیان کرد خدا
مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ
داستانی دیگر دو مرد یکی از ایشان گنگ است قدرت ندارد بر چیزی و او گران است بر
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
خواجه خود هر کجا فرستدش نیارد از آنجا هیچ نیکی آیا برابر است این شخص و کسی که

یامر

يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ

میفرماید مردمان را بعدل و خودش براه راست است و خدا راست علم پنهان آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ

و زمین و نیست کار قیامت یعنی نزدیک قدرت او مگر مانند چشم زدن بلکه نزدیکتر است هر آئینه

اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّن بُطُونِ أُمَّهٰتِكُمْ

خدا بر همه چیز تواناست و خدا بیرون آورد شما را از شکم مادران شما

لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ

نمیدانستید چیزی را و پیدا ساخت برای شما شنوائی و چشمها و دلها

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ

تا بود که شکر کنید آیا ندیدند بسوی مرغان رام شده در هوای آسمان

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَأٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَاللَّهُ

نگاه نمیدارد ایشانرا مگر خدا هر آئینه درین نشانهاست گروهی را که ایمان می آرند و خدا

جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ الْأَنْعٰمِ بُيُوتًا

ساخت برای شما از خانهای شما جای سکونت و ساخت برای شما از پوست چهارپایان خانها

تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَ

سبک می یابید آنرا روز سفر خود و روز اقامت خود و ساخت از پشمهای وی و

أَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثٰثًا وَمَتٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم

وبرهای وی و موی وی اسباب خانه و بهره مندی تا وقت مقرر و خدا پیدا ساخت برای شما

مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنٰنًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرٰبِيلَ

از مخلوقات خود سایها و پیدا کرد برای شما از کوهها غارها و ساخت برای شما جامها

تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرٰبِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ

که نگاه دارد شما را از گرما و جامهای که نگاه دارد شما را از ضرر جنگ همچنین تمام میکند نعمت خود را

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ۝ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِينُ

بر شما تا بود که منقاد شوید پس اگر اعراض کنند جز این نیست که بر تو پیغام رسانیدن آشکار است

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُونَ ۝

میشناسند نعمت خدا را باز انکار آن میکنند و بیشترین ایشان کافران اند

یعنی از سردی نیز

ثلثة ارباع

وان نبی آن قوم ...

ويوم نبعث من كل امة شهيدا ثم لا يؤذن للذين
و آنروز که برانگیزیم از هر گروهی گواهی را باز دستوری داده نشوند

كفروا ولا هم يستعتبون • واذا رأى الذين ظلموا العذاب
کافران را و نه از ایشان رجوع خشنودی خواسته شود و چون به بینند ستمکاران عذاب را

فلا يخفف عنهم ولا هم ينظرون • واذا رأى الذين اشركوا
پس سبک کرده نشود از ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند و چون به بینند مشرکان

شركاءهم قالوا ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين كنا ندعوا
شریکان خود را گویند ای پروردگار ما این جماعه شریکان ما اند که می پرستیدیم

من دونك فالقوا اليهم القول انكم لكاذبون • والقوا
بجز تو پس شریکان پیغام انداختند سوی ایشان این سخن را که هرآینه شما دروغگویید و ...

الى الله يومئذ السلم وضل عنهم ما كانوا يفترون • الذين
بسوی خدا آنروز پیغام انقیاد را و گم گردد از ایشان آنچه افترا میکردند آنانکه

كفروا وصدوا عن سبيل الله زدناهم عذابا فوق العذاب
کافر شدند و باز داشتند یعنی مردمان را از راه خدا افزون دهیم ایشان را عذابی بالای عذاب

بما كانوا يفسدون • ويوم نبعث في كل امة شهيدا عليهم
بسبب آنکه فساد میکردند یعنی عذاب ضلال و اضلال و آنروز که برانگیزیم در هر امتی گواهی بر ایشان

من انفسهم وجئنا بك شهيدا على هؤلاء ونزلنا عليك
از قبیله ایشان و بیاریم ترا گواهی برین کافران و فرود آوردیم بر تو

الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى ورحمة وبشرى للمسلمين
کتاب برای بیان کردن هر چیز و برای راه نمودن و بخشایش و مژده دادن مسلمانان را

ان الله يأمر بالعدل والاحسان وايتاء ذي القربى وينهى
هرآینه خدا میفرماید بانصاف و نیکوکاری و عطا کردن بخویشاوندان و منع میکند

عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم تذكرون • و
از بیحیائی و کار ناپسندیده و تعدی پند میدهد شما را تا بود که شما پند پذیر شوید و

اوفوا بعهد الله اذا عاهدتم ولا تنقضوا الايمان بعد
وفا کنید بعهد خدا چون عهد بندید و مشکنید سوگندها را بعد

توكيدها

۱۳۱

این آیت جامع خیر و شر هیچ نیست الا که مندرج است در اقسام مامورات او و هیچ شری نباشد
الا که اندراج دارد در منهیات او و از جهت آنکه موعظه ایست جامع جمیع خطبها در روز جمعه در آخر
هر خطبه میخوانند و این آیة چون ولید بشنید گفت و ما هو بقول البشر و ابو جهل بعد از استماع این آیة
گفت بدرستیکه خدای محمد بمکارم اخلاق امر میفرماید و علما را در بیان این مامورات و منهیات
سخن بسیار است گویند عدل کلمه شهادتست یا خلع انداد یا طاعت در سر و جهر یا انصاف یا
ادای فرایض یا تسویه دل بحقوق حق یا حکم بحق و احسان بذل و انعام است یا عفو از جرایم یا
صبر بر امر و نهی یا اداء نوافل و یا نیکی فرمودن در عوض بدی یا اخلاص در عمل یا مشاهده
در عبادت یا ایثار بر غیر یا دوست داشتن برای دیگران آنچه برای خود دوست میدارد و کاره
شمردن برای غیر آنچه برای نفس خود کاره شمارد و ایتاء ذی القربی صله رحم است و نیکوئی
کردن با ایشان بدانچه فاضل باشد از معیشت او و اگر درویش است فضل و عیش ندارد یاری
دهد ایشانرا در مهمات ایشان بتن خود و اگر ضعیف و عاجز است و آن نیز نمیتواند دعا کند
درباره ایشان و فحشاء زناست یا آنچه پوشیده کنند از عمل زشت یا بخل یا استهانت
شریعت یا افراط در گناه یا آنچه حدی در شرع بران مترتب است یا مخالفت میان قول
و فعل و منکر شرک است یا آنچه عقل آنرا منکر بود یا آنچه در شرع وجهی نداشته باشد یا برجه
بران وعیدی من عند الله مقرر بود یا آنچه خدا را بخشم آرد یا اصرار بر گناه و بغی ظلم است
یا کبر یا تعظیم و تطاول بی سببی یا تجسس عیوب مردمان یا غیبت ایشان یا طعن بر مومنان
یا طعن بر مومنان لله یا تجاوز از حق بباطل در بحر الحقایق فرموده که عدل آنست که هرچه بتو داده اند
از آلات جسمانی و قوی روحانی و علوم و اموال همه را در طلب حق صرف کنی که صرف آنها در طلب
غیر او ظلمت است و احسان آنکه از هر نوع نیکوئی که توانی قولاً و فعلاً با خلق بجا آری و ایتاء ذی القربی
آنکه با نزدیکان نیکی کنی و نزدیکتر از همه بتو نفس تست او را از مهالک بلا باز داری و فحشاء چیزیست
که ترا از یاد خدا باز دارد و منکر آنکه ضلال و بدعت برو مترتب بود و بغی صورة صفات نفسانی است

در ریاضت النفس

وآنرا بوقت ریاضت بباید شکست تا قواعد سلوک درستی یابد زیرا که بحکم اعدا عدوک بدترین
دشمنان نفس است شعر این سگ نفس شوم بدکاره. که همه آغوش تست همواره. بدترین قاصدیست
جان ترا. میخورد مغز استخوان ترا. پیش از آن کو ترا به بند درکشد. محکمش بند کن که دشمن تست.

۲ احسنه ملخصاً

تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
محکم ساختن آنها که راینه ساخته اید خدا را بر خویش نگاه بان ٣ هر اینه خدا میداند آنچه
تَفْعَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
میکنید و مباشید مانند زنی که گسست رشته خود را بعد از استواری
أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى
پاره پاره میسازید سوگندهای خویش را مکر درمیان خود تا افزون تر شود گروهی از گروهی بیش تر
مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ
زیاده است از چیزی نیست که می آزماید شما را بآن و البته بیان کند برای شما روز قیامت آنچه بودید
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
دران اختلاف می نمودید و اگر خواستی خدا ساختی شما را یک گروه و لیکن
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
گمراه میکند هرکرا خواهد و راه مینماید هرکرا خواهد و البته پرسیده خواهید شد از آنچه میکردید
وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
و مسازید سوگندهای خود را دغا و مکر درمیان خویش که آنگاه بلغزد قدم بعد از استواری آن
وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
و بچشید عقوبت بسبب بازداشتن خود را از راه خدا و شما را باشد عذاب بزرگ
وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ
و مخرید بعهد خدای بهای اندک بدرستیکه آنچه نزد خدای است آن بهتر است شما را
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ
اگر هستید که بدانید آنچه نزدیک شماست فانی شود و آنچه نزدیک خداست پاینده است و البته جزا دهیم
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ
صابران را مزد ایشان بحسب نیکوترین آنچه میکردند هرکه عمل نیک کرد
ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
مرد باشد یا زن و او مسلمان است هراینه زنده کنیمش بزندگانی پاک و دهیم ایشان را جزا
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
بحسب نیکوترین آنچه میکردند پس وقتیکه خواهی قرآن خواندن

فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ۞ اِنَّهٗ لَيْسَ لَهٗ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِيْنَ
پناه طلب کن بخدا از شیطان رانده شده هر آینه نیست شیطان را غلبه بر آنانکه
اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۞ اِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يَتَوَلَّوْنَهٗ
ایمان می آورند و بر پروردگار خود توکل میکنند جز این نیست که غلبه او بر آنانست که دوستداری او میکنند
وَالَّذِيْنَ هُمْ بِهٖ مُشْرِكُوْنَ ۞ وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ وَّاللّٰهُ
و آنانکه ایشان با خدا شریک مقرر میکنند و چون بدل کنیم آیتی بجای آیتی و خدا
اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۞
داناتر است بآنچه فرود می آرد گویند جز این نیست که تو افترا کننده بلکه اکثر ایشان نمیدانند
قُلْ نَزَّلَهٗ رُوْحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
بگو فرود آورده است او را روح القدس از جانب پروردگار تو براستی تا مستقیم سازد مومنان را
وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ۞ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ اِنَّمَا
و برای راه نمودن و مژده دادن مسلمانان را و هر آینه ما میدانیم کافران میگویند جز این نیست
يُعَلِّمُهٗ بَشَرٌ ۭ لِسَانُ الَّذِيْ يُلْحِدُوْنَ اِلَيْهِ اَعْجَمِيٌّ وَّهٰذَا لِسَانٌ
آدمی آموزد این پیغمبر را آدمی زبان آنکه میل میکنند سوی او عجمی است و این قرآن زبان
عَرَبِيٌّ مُّبِيْنٌ ۞ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۙ لَا يَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ
عربی واضح است هر آینه آنانکه ایمان نمی آرند بآیات خدا راه نماید ایشان را خدا
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۞ اِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
و ایشان را باشد عذاب دردناک جز این نیست که افترا میکنند دروغ آنانکه ایمان ندارند
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ۞ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ
بآیتهای خدا و ایشانند دروغگویان هر که کافر شود بخدا بعد
اِيْمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهٗ مُطْمَىِٕنٌّۢ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مَّنْ شَرَحَ
ایمان خود مگر کسی که جبر کرده شود بروی و دلش آرمیده باشد بایمان ولیکن کسی که سینه شاد کند
بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۞
بکفر یعنی راضی شود بر ایشانست خشم از خدا و ایشانراست عذاب بزرگ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ
این خشم بسبب آنست که ایشان دوست داشتند زندگانی دنیا را بر نعیم آخرت و بسبب آنست که خدا

لا یهدی

لا يهدي القوم الكفرين ۝ اولئك الذين طبع الله على قلوبهم
وسمعهم وابصارهم واولئك هم الغفلون ۝ لا جرم انهم في
الاخرة هم الخسرون ۝ ثم ان ربك للذين هاجروا من بعد
ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا ان ربك من بعدها لغفور
رحيم ۝ يوم تاتي كل نفس تجادل عن نفسها وتوفى كل
نفس ما عملت وهم لا يظلمون ۝ وضرب الله مثلا قرية كانت
امنة مطمئنة ياتيها رزقها رغدا من كل مكان فكفرت
بانعم الله فاذاقها الله لباس الجوع والخوف بما كانوا
يصنعون ۝ ولقد جاءهم رسول منهم فكذبوه فاخذهم
العذاب وهم ظلمون ۝ فكلوا مما رزقكم الله حللا طيبا
واشكروا نعمت الله ان كنتم اياه تعبدون ۝ انما حرم عليكم
الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به فمن اضطر
غير باغ ولا عاد فان الله غفور رحيم ۝ ولا تقولوا لما تصف

نه ستم کرده و نه از حد گذشته پس خدا آمرزگار مهربانست ۝ و مگوئید چیزی را که بیان میکند ... اورا

أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَّهٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ
زبان شما بدروغ آن حلال است واین حرام است تا افترا کنید برخدا
الْكَذِبَ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ۝
دروغ را هرآینه آنانکه افترا کنند برخدا دروغ را رستگار نمیشوند
مَتَاعٌ قَلِيْلٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا
ایشانرا بود بهره مندی اندک وایشانرا عذاب درددهنده و بر یهود حرام کرده بودیم
مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
آنچه قصه خواندیم برتو پیش ازین یعنی در سوره انعام وستم نکردیم برایشان ولیکن بودند بر جان خویش
يَظْلِمُوْنَ ۝ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ عَمِلُوا السُّوْۗءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوْا
ستم میکردند باز هرآینه پروردگار تو آنانراکه کار بد کردند بنادانی باز توبه کردند
مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝
بعد ازان وشایسته کار شدند هرآینه پروردگار تو ازپس این توبه آمرزنده مهربان است
اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِّلّٰهِ حَنِيْفًا ۭ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝
هرآینه ابراهیم بود بزرگواری عبادت کننده برای خدا حنیفی کیش و نبود از مشرکان
شَاكِرًا لِّاَنْعُمِهٖ ۭ اِجْتَبٰىهُ وَهَدٰىهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ وَاٰتَيْنٰهُ
سپاس دارنده نعمتهای خدا را برگزیدش خدا و دلالت نمودش راه راست وعطا کردیم
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۭ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ ثُمَّ اَوْحَيْنَآ
در این سرای نعمت وهرآینه او در آخرت از شایسته حالان است بعد ازان وحی فرستادیم
اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝
بسوی تو که پیروی کن کیش ابراهیم را حنیف شده ونبود از مشرکان
اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۭ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ
جز این نیست که لازم کرده شد تعظیم شنبه برآنانکه اختلاف کردند دران وهرآینه پروردگار تو حکم کند
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۝ اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ
در میان ایشان روز قیامت درآنچه اندران اختلاف میکردند دعوت کن بسوی راه
رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِيْ هِيَ
پروردگار خویش بدانش وپند نیک ومناظره کن باایشان بطریقی که وی
اَحْسَنُ

[illegible marginal annotations]

قصه معراج شریف

تحفه التحیات و داخل کردن امت مرحومه را در سلام علیک ایها النبی

اکثر علما برانند که معراج در سال دوازدهم از مبعث بوده و در ماه او اختلاف کرده اند و اشهر شب بیست و هفتم است از رجب و رفتن آنحضرت از مکه به بیت المقدس
بنص قرآن ثابت شده و منکر آن کافرست و عروج بر آسمانها و وصول بمرتبه قرب باحادیث صحیحه مشهوره که قریبست بحد تواتر ثابت گشته و هر که انکار آن کند
ضال و مبتدع باشد و معتقد اکثر اهل اسلام آنست که عروج آنحضرت بجسد و روح بوده معا و در بیداری واقع شده و آنانکه درین قصه نقل جسد را مانع
دانند از صعود ارباب بدعت اند و منکر قدرت و آنکه سرشت تنش از جان بود سیر عروجش بتن آسان بود و دران شب جبرئیل علیه السلام با جوقی از ملایکه
آمده و آنحضرت را از حجره ام هانی رضه بمسجد الحرام برده و بعد از شق صدر و غسل قلبش بر براق سوار ساخته و باندک فرصتی به بیت المقدس رسانید و روایت
صحیح آنست که حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم در بیت المقدس انبیا و ملایکه را دید و ایشان را امامت کرد و از صخره بمعراج بر آمد بر براق یا بر پر جبرئیل علیه السلام
و در آسمان اول آدم و در دویم عیسی و یحیی و در سیوم یوسف و در چهارم ادریس و در پنجم هارون و در ششم موسی و در هفتم ابراهیم علیهم السلام را دید
و بر ایشان سلام کرد جواب برسبیل اکرام شنید و سدرة المنتهی و بیت المعمور و جوی کوثر و نهر الرحمة بنظر وی در آمد و جبرئیل نزدیک حجاب از مواقفت
باز ایستاد و گفت لو دنوت انملة لاحترقت و از انجا تنها حجاب نور و ظلمت قطع کرده بمحلی رسیده که براق نیز از رفتن فرو ماند پس بر رفرف سوار
بپای عرش رسید و هزار نوبت از حضرت عزت خطاب ادن منی شنید و در هر نوبت آنحضرت را ترقی دیگر دست داد تا قدم بر سریر دنی نهاد
از انجا بر منظر فتدلی جلوه گر شد پس بخلوت خاص فکان قاب قوسین او ادنی در آمده اسرار فاوحی الی عبده ما اوحی استماع فرمود
کلام سرمدی بی نقل بشنید خداوند جهانرا بی جهت دید بدیدآنچه از حد دیدن برون بود مپرس از ما ز کیفیت که چون بود و بنقل صحیح ثابت شده
که آنحضرت ثنای الهی بکلمات التحیات لله و الصلوات و الطیبات بجا آورده و باکرام السلام علیک ایها النبی و رحمة الله و برکاته مخاطب گشت

و در تشریف این سلام امت خود را داخل ساخت که السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین ۔ چو کرده وعدها لطف در گوشش ۔ نکرده امت خود را فراموش ۔
و در حین مراجعت بهشت و درجات آن و دوزخ و درکات آن بنظر او در آوردند و هدیه نماز برای امت مرحومه اش تعین کردند و به بیت المقدس بازآمد
و متوجه مکه شد و کاروانهای قریش را دید و مدت این سفر ۳ ساعت و بقولی چهار ساعت بوده ۔ ره ز اندازه برون رفته بود ۔ لی نتوان بردگر چون رفته بود ۔
عقل درین واقعه حاشا کند ۔ عشق نه حاشا که تماشا کند ۔ آورده اند که بامداد همین شب قصه معراج تقریر فرمود مومنان تصدیق نمودند و کفار استبعاد
عظیم نموده نشانها از بیت المقدس پرسیدند و آن مسجد پیش نظر وی متمثل گشت از هرچه طلبیدندشان بازداد و از کاروان خود خبر جستند بصریح
بازگفت و آنرا که مدد توفیق نبود در انکار و تکذیب افزود القصه حق سبحانه آنحضرت را بمعراج برد تا انتهاء ملک و ملکوت به بیند و دیگر آنکه تکذیب
و تصدیق منکر و مقر ظاهر گردد ۱۲ حسینی ملخصًا

أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
نیک است براستی پروردگار تو داناترست بکسی که گمراه شد از راه او و او داناترست براه یابان
وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ
و اگر مکافات کنید پس مکافات کنید مثل آنچه با شما معامله کرده و اگر صبر کنید آن صبر
خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
بهترست صابران را و شکیبائی کن و نیست شکیبائی تو مگر بتوفیق خدا و اندوه مخور بر ایشان
وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ
و مباش در تنگدلی از آنچه بداندیشی میکنند براینه خدا با پرهیزگاران است و آنانکه
هُمْ مُحْسِنُونَ
ایشان نیکوکارانند

سورة بني اسرائيل مكية وهي مائة واحدى عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
پاک است آنکه ببرد بنده خود را شبی از مسجد حرام بسوی
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ
مسجد اقصا که برکت نهادیم گرداگرد آن تا بنمائیمش بعض نشانهای خود براینه اوست
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
یعنی خدا شنوا بینا و دادیم موسی را کتاب و ساختیمش هدایت
لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ذُرِّيَّةَ مَنْ
بنی اسرائیل را گفتیم آنکه فرا مگیرید بجز من کارسازی ای فرزندان کسی
حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي
که برداشتیم ایشان را با نوح براینه وی بود بنده سپاسدار و وحی فرستادیم بسوی بنی اسرائیل
الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا
در توریه که البته فساد خواهید کرد در زمین دو بار و البته طغیان خواهید کرد طغیان بزرگ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
پس چون بیاید وعده نخستین بار از آن دو بفرستیم بر شما بندگانی که ما راهستند خداوندان کارزار سخت را

فَجَاسُوا خِلَٰلَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝ ثُمَّ رَدَدْنَا

پس درآمدند درمیان خانهای ایشان برای قتل ونهیب وهست وعده خدا کردنی باز دهیم

لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَٰكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَٰكُمْ

شمارا غلبه برایشان ومدد دهیم شمارا باموال وفرزندان وساختیم شمارا

أَكْثَرَ نَفِيرًا ۝ إِنْ أَحْسَنتُمْ أَحْسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا

بیشتر باعتبار لشکر اگر نیکوکاری کنید نیکوکاری کرده باشید برای جان خویش واگر بدکاری کنید

فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُـُٔوا۟ وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا

پس چون بیاید وعده دیگر بار تا ناخوش سازند روی شمارا وتا درآیند

الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۝ عَسَىٰ

بمسجد چنانکه درآمده بودند دروی اول بار وتا ازپا افکنند برهرچه غالب شوند افکندنی نزدیکست

رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَٰفِرِينَ

که پروردگار شما آنکه رحم کند بر شما واگر رجوع کنید بنافرمانی وساختیم دوزخ را برای کافران

حَصِيرًا ۝ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْءَانَ يَهْدِى لِلَّتِى هِىَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

زندان هراینه این قرآن راه مینماید بخصلتی که او درست ترست ومژده میدهد

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝

آن مسلمانان را که کارهای شایسته میکنند بآنکه ایشانرا باشد مزد بزرگ

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

وخبر میدهد که آنانکه ایمان نیاورده اند بآخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذاب درد دهنده

وَيَدْعُ الْإِنسَٰنُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنسَٰنُ

ودعا میکند آدمی ببدی یعنی درحالت مانند دعا او به نیکوئی وهست آدمی

عَجُولًا ۝ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ءَايَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ ءَايَةَ الَّيْلِ وَ

شتابکار وساختیم شب وروزرا دونشانه پس بی نور ساختیم نشانه یعنی ظلمت شب را

جَعَلْنَآ ءَايَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَ

وساختیم نشانه روزرا سبب دیدن شما تا طلب کنید فضل را از پروردگار خود و

لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَىْءٍ فَصَّلْنَٰهُ تَفْصِيلًا

تا بدانید شمار سالهارا وبدانید حساب را وهر چیزرا بیان کردیم تفصیل

وكل

وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

و به هر آدمی متصل ساختیم نامه عمل او را بسته در گردن او و بیرون آریم برای او روز قیامت

كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۝ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ

نامه که ببیند آن را بازکشاده گوییم بخوان نامه خود را بس است نفس تو امروز بر تو

حَسِيبًا ۝ مَّنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا

حساب کننده هر که راه یافت پس جز این نیست که راه یافت میشود برای نفع خود و هر که گمراه شد پس جز این نیست

يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ

که گمراه میشود بر ضرر خود و بر ندارد هیچ بردارنده بار دیگری را و نیستیم ما عذاب کننده

حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا

تا آنکه فرستیم پیغمبری را و چون خواهیم که هلاک کنیم دیهی را امیر سازیم بدکاران آن را

فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۝ وَكَمْ

پس نافرمانی کنند در آن پس ثابت شد بر آن دیه وعده عذاب پس برهم زدیم آن را برهم زدنی و بسا که

أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ

هلاک کردیم از طبقات مردمان بعد نوح و بس است پروردگار تو بگناهها

عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ مَّن كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ

بندگان خود دانا بینا هر که خواهد آسودگی دنیا شتابنده البته شتاب دهیم ویرا

فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا

در آنجا هر چه خواهیم هر کرا خواهیم باز مقرر کنیم برای او دوزخ را درآید در آن نکوهیده

مَّدْحُورًا ۝ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ

رانده و هر که خواهد ثواب آخرت و سعی کند برای وی سعی لایق او و او مسلمان

فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا ۝ كُلًّا نُّمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ

پس این جماعه هست سعی ایشان مقبول هر فرقه را امداد میدهیم این فرقه را و آن فرقه را

مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۝ انظُرْ

از بخشش پروردگار تو و نیست بخشش پروردگار تو بازداشته شده ببین

كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ

چگونه افزونی داده ایم بعض مردمان را بر بعض و برای آخرت زیاده تر بود در تمیز درجات و بیشتر باشد

تفضيلا ۝ لا تجعل مع الله الها اخر فتقعد مذموما مخذولا

وقضى ربك الا تعبدوا الا اياه وبالوالدين احسانا اما

يبلغن عندك الكبر احدهما او كلاهما فلا تقل لهما اف

ولا تنهرهما وقل لهما قولا كريما ۝ واخفض لهما جناح

الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني صغيرا ۝

ربكم اعلم بما في نفوسكم ان تكونوا صالحين فانه كان

للاوابين غفورا ۝ وات ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل

ولا تبذر تبذيرا ۝ ان المبذرين كانوا اخوان الشياطين

وكان الشيطان لربه كفورا ۝ واما تعرضن عنهم ابتغاء

رحمة من ربك ترجوها فقل لهم قولا ميسورا ۝ ولا تجعل يدك

مغلولة الى عنقك ولا تبسطها كل البسط فتقعد ملوما

محسورا ۝ ان ربك يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر انه كان

بعباده خبيرا بصيرا ۝ ولا تقتلوا اولادكم خشية املاق

نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْأً كَبِيرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا
ما روزی میدهیم ایشان را و شما را هر اینه کشتن ایشان هست گناهی بزرگ و نزدیک مشوید
الزِّنٰى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي
بزنا هر اینه وی بیحیایی است و بد راهی است و مکشید آن نفسی را
حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا
که حرام ساخته است خدا مگر بحق و هر که کشته شود بستم پس داده ایم وارث او را قوتی یعنی قصاص
فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ اِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
پس باید که زیادتی نکند در کشتن هر اینه وی هست یاری داده شده و نزدیک مشوید بمال
الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ
یتیم مگر بطریقی که او نیک است تا انکه رسد به نهایت قوه خود و وفا کنید بعهد
اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا
هر اینه عهد پرسیده خواهد شد و تمام کنید پیمانه را چون به پیمایید و بسنجید
بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَاْوِيلًا ۝ وَلَا تَقْفُ
به ترازوی راست این بهتر است و نیکوتر است از جهت عاقبت و مروی
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰئِكَ كَانَ
بچیزی که ترا دانش آن نیست هر اینه گوش و چشم و دل هر یکی
عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ
ازانها پرسیده خواهد شد و مرو در زمین خرامان هر اینه تو نخواهی شگافت زمین را
وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا
و نرسی بکوهها در درازی همه این خصلتها هست بد فعلی آن نزدیک پروردگار تو ناپسندیده
ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۝ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ
این از انجمله است که وحی فرستاده است بسوی تو پروردگار تو از علم و نه مقرر کن با خدا
اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۝ اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ
معبودی دیگر را انگاه انداخته شوی در دوزخ ملامت کرده شده آیا برگزید شما را پروردگار شما
بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰئِكَةِ اِنَاثًا اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا
به پسران و خود فرا گرفت از فرشتگان دختران را هر اینه شما میگوئید سخن گران

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا
و بر آینه بهر نوع سخن گفتیم درین قرآن تا پند پذیر شوند و نمی افزاید در حق ایشان مگر رمیدن
قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي
بگو اگر بودندی با خدای معبودان دیگر چنانکه میگویند آنگاه طلب کردندی بسوی خداوند
الْعَرْشِ سَبِيلًا سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا تُسَبِّحُ
عرش راه منازعت پاکست وی و بلندست از آنچه میگویند بلندی بزرگ پاکی یاد میکند
لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ
او را آسمانها هفت گانه و زمین و هرکه در میان اینهاست و نیست هیچ چیز مگر پاکی یاد میکند
بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا
با ستایش او و لیکن شما فهم نمیکنید یاد کردن ایشان را هر آینه وی هست بردبار آمرزگار
وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
و چون میخوانی قرآن را میسازیم در میان تو و در میان آنانکه باور نمیدارند
بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
آخرت را پرده پوشنده و می نهیم بر دل ایشان پوششها تا نفهمند آنرا
وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْءَانِ وَحْدَهُ
و در گوش ایشان گرانی را و چون یاد کنی پروردگار خود را در قرآن تنها
وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ
روگردان شوند بر جانب پشت خود رمیده شده ما دانا تریم بچیزیکه می شنوند بسبب آن وقتیکه
يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّٰلِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ
گوش می نهند بسوی تو و وقتیکه ایشان راز گویان باشند و وقتیکه میگویند این ستمکاران پیروی میکنید
إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
مگر مرد جادو کرده را بنگر چگونه زدند داستانها برای تو پس گمراه شدند
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا
پس نمیتوانند راه یافتن و گفتند آیا چون شویم استخوانها و اعضاء پوسیده از هم
أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا
آیا برانگیخته شویم بآفرینش نو بگو سنگ شوید یا آهن

او خلقا

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا

یا نوعی دیگر از آنچه بزرگ نماید در خاطر شما خواهند گفت که باز پیدا کند ما را

قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ

بگو کسی که آفرید شما را اول بار پس خواهند جنبانید بسوی تو سرهای خود را

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا يَوْمَ يَدْعُوكُمْ

و خواهند گفت کی باشد آن بگو شاید که نزدیک باشد روزی که خواند شما را

فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا وَقُل لِّعِبَادِي

پس قبول کنید خواندن او را با حمد گویان و گمان کنید که درنگ نکرده بودید مگر اندکی و بگو بندگان مرا

يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ

که بگویند کلمه که آن بهترست هر آینه شیطان نزاع می افکند میان ایشان هر آینه شیطان

كَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ

هست آدمی را دشمن آشکارا پروردگار شما داناترست بحال شما اگر خواهد رحم کند شما را

أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا وَرَبُّكَ

یا اگر خواهد عقوبت کند شما را و نفرستادیم ترا یا محمد بر ایشان نگاهبان و پروردگار تو

أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ

داناترست بهر که در آسمانها و زمین است و هر آینه فضل دادیم بعض پیغمبران را

عَلَىٰ بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم

بر بعضی و دادیم داوود را زبور بگو بخوانید آنان را که گمان داشتید

مِّن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

الوهیت در حق ایشان بجز خدا پس نتوانند برداشتن سختی را از شما و نه تغییر دادن

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ

آنانکه ایشان را می پرستند کافران چون عیسی و عزیر و ملائکه طلب میکنند بسوی پروردگار خویش قربت را

وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ

و توقع دارند رحمت او را و می ترسند از عذاب او هر آینه هست عذاب پروردگار تو

كَانَ مَحْذُورًا وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ

ترسیده شده و نیست هیچ دیهی الا ما هلاک کننده وی ایم

حکمت در عدم عذاب کفار امت آنحضرت در دنیا

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ

از روز قیامت یا عذاب کننده وی اند بعقوبت سخت هست این وعده در لوح

مَسْطُوْرًا ۝ وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ؕ

نوشته شده و باز نداشت ما را از آنکه فرستیم نشانها مگر آنکه دروغ شمرده بودند آنرا پیشینان

وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ

و دادیم ثمود را اشتر ماده تا نشانه باشد پس کافر شدند بوی و نمی فرستیم نشانها

اِلَّا تَخْوِيْفًا ۝ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ وَمَا جَعَلْنَا

مگر برای ترسانیدن و یاد کن چون گفتیم ترا که پروردگار تو در گرفته است همه مردمان را و نساختیم

الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي

خوابی را که نمودیم بتو مگر امتحانی برای آدمیان و نگردانیدیم درخت لعنت کرده در

الْقُرْاٰنِ ؕ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ۝ وَاِذْ قُلْنَا

قرآن و میترسانیم کافران را پس نمی افزاید ترسانیدن در حق ایشان مگر سرکشی بزرگ و یاد کن چون گفتیم

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ

فرشتگان را سجده کنید بسوی آدم پس سجده کردند الا ابلیس گفت آیا سجده کنم کسی را

خَلَقْتَ طِيْنًا ۝ قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ ؗ لَئِنْ

که آفریده از گل باز گفت آیا دیدی این شخص را که فضل داده بر من اگر

اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ۝ قَالَ اذْهَبْ

موقوف گذاری مرا تا روز قیامت البته از بیخ بر کنم اولاد او را الا اندکی خدا فرمود برو

فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُوْرًا ۝

پس هر کسی که پیروی تو کند از ایشان پس دوزخ جزای همه شماست جزای کامل

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ

و از جای بجنبان هر کرا توانی از ایشان باواز خود و برانگیزان بر ایشان سواران خود

وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ؕ وَمَا

و پیادگان خود را و شریک شو با ایشان در اموال و فرزندان و وعده ده ایشان را و

يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ۝ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ

وعده نمیدهد ایشان را شیطان مگر بفریب هر آینه بندگان من نیست ترا بر ایشان

سلطن

سُلْطَٰنٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا • رَّبُّكُمُ ٱلَّذِي يُزْجِي لَكُمُ ٱلْفُلْكَ

هیچ قدرتی و بسنده است پروردگار تو کارساز پروردگار شما آنست که روان میکند برای شما کشتی

فِي ٱلْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِۦٓ إِنَّهُۥ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا • وَإِذَا مَسَّكُمُ

در دریا تا طلب معیشت کنید از فضل او بدرستیکه اوست بر شما مهربان و چون برسد بشما

ٱلضُّرُّ فِي ٱلْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ

سختی در دریا گم شود هرکه او را میخوانید مگر خدا پس چون خلاص ساخت شما را بسوی خشکی

أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ كَفُورًا • أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ

روگردان شدید و هست آدمی ناسپاس آیا ایمن شدید از آنکه فرو برد بشما

جَانِبَ ٱلْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

بجانبی از خشکی یا بفرستد بر شما بادی تند سنگریزه افگند باز نیابید برای خود هیچ نگاهبانی

أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

یا ایمن شده اید از آنکه باز گرداند شما را در دریا بار دیگر پس بفرستد بر شما

قَاصِفًا مِّنَ ٱلرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا

از جنس باد بادی تند پس غرق کند شما را بسبب آنکه کافر شدید باز نیابید برای خود هیچ

بِهِۦ تَبِيعًا • وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيٓ ءَادَمَ وَحَمَلْنَٰهُمْ فِي ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ

بر ما خواهنده کننده برو بسبب غرق و هرآینه بزرگ داشتیم فرزندان آدم و بردیم ایشان را در بیابان و در دریا

وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَفَضَّلْنَٰهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا

و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه‌ها و فضل دادیم ایشان را بر بسیاری از آنکه آفریده ایم

تَفْضِيلًا • يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍۭ بِإِمَٰمِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ

فضل دادنی روزیکه بخوانیم هر فرقه را با پیشوای ایشان پس هرکه داده شد نامه اعمال

بِيَمِينِهِۦ فَأُولَٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا •

بدست راست او پس آنجماعه بخوانند نامه خود را و ستم کرده نشوند مقدار یک رشته

وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِۦٓ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي ٱلْءَاخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ

و هرکه باشد در دنیا کور پس وی در آخرت نیز کور است و خطا کننده تر

سَبِيلًا • وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ ٱلَّذِيٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ

راه را و هرآینه نزدیک بودند که بفریب باز دارند ترا از آنچه وحی فرستاده ایم بسوی تو

لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ۝ وَلَوْلَا أَن

تا بر بندی بر ما غیر آنرا و آنگاه دوست گرفتندی ترا و اگر نه آن بود

ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝ إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ

که ثابت داشتیم ترا نزدیک بودی که میل کنی بسوی ایشان اندک میلی آنگاه می چشانیدیم

ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

دو چند عذاب زندگانی و دو چند عذاب مرگ باز نمی یافتی برای خود مددکننده بر ما

وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَ

و هرآینه نزدیک بودند که بلغزانند ترا از زمین تا جلاوطن کنند ترا از آنجا و

إِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا

آنگاه نمانند پس از تو مگر زمانی اندک مانند روش آنانکه فرستاده ایم از آن

قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ

پیش از تو از پیغمبران خویش و نخواهی یافت روش ما را [illegible] برپا بدار نماز را از

الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

زوال آفتاب تا تاریکی شب و لازم گیر قرآن خواندن فجر را هرآینه خواندن فجر را حاضر بودند

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا

و بعضی از شب بیدار باش بقرآن [illegible] زیاده برای تو نزدیک است که ایستاده گرداند پروردگار تو مقامی

مَّحْمُودًا ۝ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ

پسندیده [illegible] و بگو ای پروردگار من در آر مرا در آوردن پسندیده و بیرون آر مرا بیرون آوردن

صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ

پسندیده و بساز برای من از نزدیک خود قوتی یاری دهنده و بگو آمد دین حق

وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ

و نابود شد دین باطل هرآینه باطل هست نابود شده و فرود می آریم از قرآن

مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

آنچه وی شفاست و رحمت است مسلمانان را و نمی افزاید [illegible] ستمکاران را مگر زیان را

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ

و چون انعام کنیم بر آدمی رو بگرداند و بیجاند بازوی خود را و چون رسد بوی

الشر

الشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ۝ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ
نا امید باشد بگو هر کسی کار میکند بر طریقهٔ خویش پس پروردگار شما داناتر است

هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ۝ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ
وی یابنده تر بود راه را و سوال میکنند ترا از روح بگو روح از فرمان

رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
پروردگار من است و نداده شده اید از علم مگر اندکی و اگر خواهیم ببریم

بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝ إِلَّا
آنچه وحی فرستاده ایم بسوی تو باز نیابی برای خود بسبب وی بر ما کارسازی لیکن

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ
رحم از جانب پروردگار تو هر آینه فضل وی بر تو بزرگ است بگو اگر جمع شوند

الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ
آدمیان و جن بر آنکه بیارند مانند این قرآن هرگز نیارند

بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ
مانند آن و اگرچه باشد بعضی ایشان بعضی را مددگار و هر آینه گوناگون بیان کردیم مردمان را

فِي هَٰذَا الْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا
در این قرآن از هر داستانی پس قبول نکردند بیشتر مردمان مگر ناسپاسی را

وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنۢبُوعًا ۝ أَوْ
و گفتند هرگز باور نداریم ترا تا آنکه جاری کنی برای ما از زمین چشمه یا

تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَٰرَ خِلَٰلَهَا
باشد ترا بوستانی از خرما و انگور پس روان کنی جویها در میان آن

تَفْجِيرًا ۝ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ
روان کردنی یا فرود آری آسمان را چنانکه گمان میکنی بر ما پاره پاره یا بیاری

بِاللَّهِ وَالْمَلَٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ۝ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ
خدا و فرشتگان را روی بروی یا باشد ترا خانه از زر

أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَآءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَٰبًا
یا بالا روی در آسمان و باور نداریم بالا رفتن ترا تا آنکه فرود آری بر ما نوشته

عشر کفار بر روی باشد

نقرؤه قل سبحن ربي هل كنت الا بشرا رسولا • وما منع الناس
که بخوانیم آنرا بگو پاکست پروردگار من نیستم من مگر آدمی فرستاده شده و باز نداشت مردمان را
ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله بشرا
از آنکه ایمان آرند چون آمد بایشان هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخت الله تعالی آدمی را پیغمبر
رسولا • قل لو كان في الارض ملئكة يمشون مطمئنين
فرستاده است بگو اگر میبودند در زمین فرشتگان که میرفتند آرامیده
لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا • قل كفى بالله شهيدا
هر آینه بفرستادیم بر ایشان از آسمان فرشته پیغمبر بگو بس است خدا گواه
بيني وبينكم انه كان بعباده خبيرا بصيرا • ومن يهد الله
میان من و میان شما هر آینه وی به بندگان خود دانا بینا است و هر که راه نمود خدا
فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد لهم اولياء من دونه و
پس وی راه یافت و هر که گمراه سازدش نیابی برای ایشان دوستان بجز خدا و
نحشرهم يوم القيمة على وجوههم عميا وبكما وصما
برانگیزیم ایشان را روز قیامت روان شده بر روی خود نابینا و گنگ و کر گشته
مأوهم جهنم كلما خبت زدنهم سعيرا • ذلك جزاؤهم بانهم
جای ایشان دوزخ است هر گاه فرو نشیند بیفزائیم بر ایشان آتش را این جزای ایشان است بآنکه
كفروا بايتنا وقالوا ءاذا كنا عظاما ورفاتا ءانا لمبعوثون
کافر شدند بآیتهای ما و گفتند آیا چون شویم استخوانهای خرد و اعضا آیا برانگیخته شویم
خلقا جديدا • اولم يروا ان الله الذي خلق السموت والارض
آفرینش نو آیا ندیده اند آنکه خدای که آفرید آسمانها و زمین را
قدر على ان يخلق مثلهم وجعل لهم اجلا لا ريب فيه فابى
توانا است که بیافریند مانند ایشان و ساخت برای ایشان معیادی که هیچ شبهه نیست در آن پس قبول نکرد
الظلمون الا كفورا • قل لو انتم تملكون خزاين رحمة ربي
ستمکاران مگر کافر را بگو اگر میبودید شما مالک خزانهای بخشش پروردگار من
اذا لامسكتم خشية الانفاق وكان الانسان قتورا •
آنگاه نیز بخیلی میکردید به ترس آنکه همه خرج کنید و هست آدمی بخل کننده

ع

النصف

از بهم باشیده ۵

ولقد

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ

و هر آینه دادیم موسی را نه نشانه روشن پس بپرس از بنی اسرائیل چون

جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا قَالَ

آمد بایشان پس گفت او را فرعون هر آینه من می پندارم ترا ای موسی جادو کرده گفت

لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ

هر آینه تو دانسته که نفرستاده است این نشانها را مگر پروردگار آسمانها و زمین دلیلها فرستاده است

وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ

و هر آینه من می پندارم ترا ای فرعون هلاک شده پس خواست که بکشد بنی اسرائیل را از زمین

فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ

پس غرق ساختیم او را و آنانکه همراه او بودند همه و گفتیم پس از وی بنی اسرائیل را

اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

ساکن شوید در زمین پس چون بیاید وعده آخرت بیاریم شما را در هم آمیخته

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

و براستی فرو فرستادیم قرآن را و براستی فرود آمده و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و ترساننده

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

و قرآن را [illegible] جدا جدا فرستادیم تا بخوانی آنرا بر مردمان بدرنگ و فرو فرستادیم آنرا

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا

بگو ایمان آرید بآن یا ایمان نیارید هر آینه آنانکه داده شدند علم پیش از این چون

يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا

خوانده میشود بر ایشان می افتند بر روی خود سجده کنان و میگویند پاکی پروردگار ما راست

إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ

هر آینه هست وعده پروردگار ما کرده شده و می افتند بر رویهای خویش گریه کنان و می افزاید

خُشُوعًا قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ

فروتنی را بگو بخوانید خدا را یا بخوانید رحمان را هر کدام که بخوانید پس مر او راست

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ

نامهای نیکو و بلند مخوان نماز خود را و نه پست مخوان آنرا و بجوی

بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
میان این وآن راهی و بگو ستایش خدای را که فرزند نگرفته است و نیست
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ
او را هیچ شریکی در پادشاهی و نیست او را کارسازی بسبب ناتوانی
وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

سورة الكهف مكية وهي مائة وعشر ايات

و تعظیم یاد کن او را تعظیم کردنی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا
همه ستایش خدای راست که فرو فرستاد بر بنده خود کتاب و نپیدا نکرد در وی کجی
قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ
راست او را است تا بترساند از عقوبت سخت آینده از نزد او و تا مژده دهد گرویدگان را
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصّٰلِحٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝ مٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا
که میکنند کارهای شایسته آنکه ایشان راست مزد نیک باشندگان در وی همیشه
وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۝ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا
و تا بترساند آنانرا که گفتند خدا فرزند گرفته است نیست ایشان را هیچ دانشی و نه
لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا
پدران ایشان را بود سخت بزرگ است این سخن که بیرون می آید از دهنهای ایشان نمیگویند مگر
كَذِبًا ۝ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلٰى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا
دروغ [illegible] کشنده خود را برپی ایشان اگر ایمان نیارند باین
الْحَدِيثِ أَسَفًا ۝ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ
سخن بجهت اندوه هرآینه ما ساختیم آنچه بر زمین است آرایش آن تا آزمائیم
أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝ وَإِنَّا لَجٰعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا
کدام ایشان نیکوترند در عمل و هرآینه ما [illegible] آنچه بر اوست [illegible]
أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيٰتِنَا عَجَبًا
آیا پنداشتی که اصحاب غار و نوشته [illegible] بودند از نشانهای ما عجب

اذا اوى

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

چون آرام گرفتند جوانان چند بسوی غار پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزدیک خود رحمتی

وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ

و آماده ساز برای ما راه یابی را در کار ما پس پرده گذاشتیم بر گوشهای ایشان در غار

سِنِينَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا

سالهای شمرده شده باز برانگیختیم ایشان را تا بدانیم کدام یک از دو گروه یاد داشته است

لَبِثُوا أَمَدًا ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ

مقدار زیرا که درنگ کردند از مدت زمان ما میخوانیم بر تو خبر ایشان براستی هر آینه ایشان جوانانی چند

آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا

که ایمان آوردند به پروردگار خویش و زیاده دادیم ایشان را هدایت و رشته بستیم بر دل ایشان یعنی دل ایشان

فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ

پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نخواهیم پرستید بجز وی

إِلَٰهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ۝ هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ

معبودی را هر آینه گفته باشیم آنگاه سخن دروغ این گروه قوم ما اند خدایان گرفتند بجز خدای تعالی

آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ

خدایان باطل چرا نمی آرند بر ثبوت این خدایان دلیلی واضح پس کیست ستمکارتر از کسی که بربست

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ

بر خدا دروغ را و چون یکسو شوید ای یاران ازین کافران و یکسو شوید از آنچه می پرستند بجز

فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ

پس آرام گیرید بسوی غار تا فراخ کند بر شما پروردگار شما بخشایش خود را و مهیا سازد برای شما

مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ۝ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ

منفعت را در کار شما و به بینی ای بیننده ضوء آفتاب را وقتی که طالع شود میل کند از

كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ

غار ایشان بجانب راست و چون غروب شود تجاوز میکند از ایشان بجانب چپ و ایشان اند

فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ

در کشادگی اند از غار این از نشانهای خداست هر که راه نماید خدا پس همونست راه یابنده

رسید و هرگه این کلمات وکلبهم باسط ذراعیه بالوصید نوشته باخود دارد از سگ متضرر نگردد ۱۲ حسینی

وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ۝ وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَ

و هر که گمراه کند پس نیابی او را هیچ راه نماینده ۝ و به پنداری ایشان را بیدار و

هُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُم

ایشان خفته اند و میگردانیم ایشان را جانب راست و جانب چپ و سگ ایشان

بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ

گشاده است دو دست خود را بر عتبه در غار اگر اطلاع یابی بر ایشان البته رو بگردانی از ایشان

فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝ وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ

گریختن و البته پر شوی از ایشان از ترس ۝ و همچنانکه خفتانیدیم ایشان را برانگیختیم تا سوال کنند میان خود

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ

گفت گوینده از ایشان چند قدر درنگ کردید گفتند درنگ کردیم یک روز یا بعض روز

قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ

گفتند پروردگار شما داناتر است بمقدار درنگ کردن شما پس بفرستید یکی را از خود با این نقره خود

إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُم بِرِزْقٍ مِّنْهُ

بسوی شهر پس باید که تامل کند کدام یک از اهل آن پاکیزه تر است طعام را پس بیارد برای شما قوتی از آن

وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝ إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا

و باید که آهسته رود و خبردار نکند بحال شما هیچ کس را ۝ بدرستیکه ایشان اگر قدرت یابند

عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَن تُفْلِحُوا إِذًا

بر شما سنگسار کنند شما را یا باز آرند شما را در دین خود و رستگار نخواهید شد آنگاه

أَبَدًا ۝ وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ

هرگز ۝ و همچنین خبردار گردانیدیم مردمان را بر حال ایشان تا بدانند که وعده خدا راست است

أَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا

و آنکه قیامت هیچ شبهه نیست در آن ۝ وقتیکه نزاع میکردند مردمان در میان خود در مقدمه ایشان پس گفتند

ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ

عمارت کنید بر ایشان عمارتی پروردگار ایشان داناتر است بحال ایشان گفتند آنانکه غالب بودند بر مقدمه ایشان

لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ۝ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ

البته بسازیم بر غار ایشان مسجدی ۝ میخواهند گفت اصحاب کهف که ایشان سه کس اند و چهارم ایشان سگ ایشان

ویقولون

... هر روز مانده در آن نماز گذارند ۱۲ حسینی

وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ
سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ
إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ
فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ
يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ
ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ
غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا
وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ
تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ
عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ

ثلثة ارباع

عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًا ۝ وَقُلِ الْحَقُّ
از یاد خویش و پیروی کرده است خواهش خود را و هست کار او از حد گذشته و بگو این سخن
مِنْ رَّبِّكُمْ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَّمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ اِنَّا
از پروردگار شماست پس هر که خواهد ایمان آرد و هر که خواهد کافر شود هر آینه ما
اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَاِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا
مهیا کردیم برای ستمگاران آتشی را که در گیرد بگرد ایشان سراپردهٔ او و اگر فریاد خواهی کنند از تشنگی
يُغَاثُوْا بِمَآءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِى الْوُجُوْهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَآءَتْ
بداد ایشان رسید شود به آبی مانند مس گداخته بریان کند رویها را بد آشامیدنیست و دوزخ بد
مُرْتَفَقًا ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ
آرامگاهیست هر آینه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هر آینه ما ضایع نکنیم مزد
مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ۝ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهِمُ
کسی که نیکو کرده است کار را این جماعت ایشانراست بوستانهای همیشه ماندن میرود زیر ایشان
الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا
نهرها زیور داده شوند آنجا دستوانها از زر و بپوشند جامهای
خُضْرًا مِّنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ
سبز از دیبا نازک و دیبا لک تکیه کنان آنجا بر تختها
نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۝ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ
این نیک جزاست و بهشت نیکو آرامگاهیست و بیان کن برای ایشان داستان دو شخص
جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَّحَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ وَّجَعَلْنَا
دادیم یکی را از ایشان دو بوستان از درختان انگور و گرداگرد آن درختان خرما و پیدا کردیم
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِّنْهُ شَيْـًٔا
در میان این بوستانها زراعت هر دو بوستانها آوردند میوه خود و هیچ کم نکرد از میوه چیزی را
وَّفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ۝ وَّكَانَ لَهٗ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ
و جاری ساختیم میان آن جوی آب و بود او را میوهٔ بسیار پس گفت همنشین خود را و او
يُحَاوِرُهٗٓ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ۝ وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ
گفت و گوی میکرد با آن همنشین من بیشترم از تو در مال و غالب ترم باعتبار حشم و در آمد بوستان خود

ظالم

۱۲ – یملیخا که اعقل و اکمل ایشان بود روی بشهر نهاد و بدروازه شهر رسید اوضاع آنرا متغیر دید و همچنین بازار و محلات
برنمطی دیگر یافت حیرت بروی غلبه کرد آخر الامر بدوکان خباز آمد و درمی که داشت بوی داد تا عوض آن نان ستاند
نان پز زری دید منقش بنام دقیانوس خیال بست که او گنجی یافته آن زر ببازاری دیگر نمود و بیک لحظه این خبر
در بازار منتشر شد و بشحنه رسید یملیخا را طلبید تهدید عظیم نموده طلب باقی زرها کرد یملیخا گفت من زری نیافته ام دیروز
از خانه پدر برداشته ام و امروز ببازار آورده ام نام پدرش پرسیدند و چون بگفت کسی مردم آن شهر ندانست و یرا
تکذیب نمودند او از غایت دهشت گفت مرا پیش دقیانوس برید که او از مهم من آگاهی دارد مردم آغاز استهزا کردند که
دقیانوس قریب سیصد سال شد که مرده است تو ما را افسوس میکنی القصه او را نزد ملک بردند و صورت حال تقریر کردند
ملک با جمع مقربان و اشراف بلد روی بغار آوردند یملیخا آمد و از صورت حال یاران را خبر داد و علی الفور ملک برسید
و آن لوح که بر در غار بود برخواند و اسامی ایشان معلوم کرد و با قوم خود در غار درآمد ایشان را دید با رویهای تازه و جامهای
متغیر شده بر ایشان سلام کرد و جواب ایشان دادند و حق سبحانه ازین حال اخبار فرموده ۱۲ حسینی ملخصاً

تهدید شحنه یملیخا را که تو گنج دقیانوسی یافته

آمدن بادشاه بزیارت ایشان

الحال الامر

۱۳ – یعنی نزاع میکردند در امر دین خود بعضی گفتند حشر مر ارواح را خواهد شد و برخی قایل بودند بحشر روح و جسد با یکدیگر پس بدیدن ایشان
ظاهر شد ارواح با جسد بهم مبعوث خواهد شد چه خداوندی که توفی انفس ایشان کرده سیصد و نه سال بدنهای ایشان را
از تحلل و تفرق نگاه دارد پس ارسال ارواح کرد باز قادر است بر توفی نفوس همه مردمان و امساک اجزای ابدان ایشان
و دیگر باره فرستادن ارواح بآن آورده اند که جوانان ملک را دعا کردند و در مضاجع خود بخفتند و ارواح ایشان مقبوض شد
و در تفسیر امام ثعلبی مذکور است که حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم را آرزوی آن شد که اصحاب کهف را ببیند جبرئیل ع م آمد که یا رسول الله
ایشان را در دنیا نخواهی دید اما تو از اخیار اصحاب خود چهار کس را بفرست تا ایشان را بدین تو دعوت کنند آنحضرت فرمود که
چگونه فرستم گفت جبرئیل ع م فرمایم گفت ردای مبارک خود بگستران و صدیق و فاروق و مرتضی و ابو درداء را رضی الله عنهم بگو تا هر یک
بر یک طرف بنشینند و باد را که مسخر سلیمان ع م بود بطلب که خدای تعالی او را مطیع تو گردانیده بفرما تا ایشان را برداشته
بدان غار برد حضرت آنچنان کرد و صحابه بدر غار رسیده سنگ را برداشتند سگ ایشان روشنی دیده بانگ درگرفت و حمله
آورد اما چون چشم وی ایشان را دید دم جنبانیدن آغاز نهاد و ایشان را اشارت کرد که درآئید ایشان درآمده گفتند السلام علیکم و
رحمة الله و برکاته حق سبحانه ارواح را در اجساد ایشان باز آورد تا برخاستند و جواب سلام باز گفتند صحابه رض گفتند نبی الله
محمد بن عبد الله شما را سلام رسانیده ایشان گفتند و علی محمد رسول الله الصلوة والسلام پس دعوة کردند ایشان را و ایشان
دین اسلام قبول نمودند و حضرت پیغمبر را سلام رسانیده باز در مضاجع خود تکیه کردند و بار دیگر نزدیک خروج مهدی از
از اهل بیت محمد صلی الله علیه وسلم زنده شوند و مهدی بر ایشان سلام کند و جواب دهند پس بمیرند و در قیامت مبعوث گردند
القصه چون دقیانوس و قوم او این حالت که سابقا مذکور شد مشاهده نمودند ۱۲ حسینی ملخصاً

از بیداری ایشان حشر روح و جسد ثابت شد

ملاقات اصحاب حضرت صلی الله علیه وسلم با ایشان و قبول دین اسلام

۱۵۲

ظالم لنفسه قال ما اظن ان تبيد هذه ابدا و ما اظن الساعة
ستم کرده بر خویشتن گفت نمی پندارم که هلاک شود این بوستانها هیچگاه و گمان ندارم که قیامت

قائمة و لئن رددت الى ربي لاجدن خيرا منها منقلبا قال
متحقق شود و بالفرض اگر باز گردانیده شوم بسوی پروردگار خود هر آینه خواهم یافت بازگشتنی بهتر ازین بوستانها

له صاحبه و هو يحاوره اكفرت بالذي خلقك من تراب
اورا همنشین او و او گفت وگوی میکرد با وی آیا کافر شدی بآنخدای که پیدا کرد ترا از خاک

ثم من نطفة ثم سوىك رجلا لكنا هو الله ربي و لا اشرك
باز از نطفه باز ترا مرد ساخت لیکن من اعتقاد دارم که الله پروردگار منست

بربي احدا و لولا اذ دخلت جنتك قلت ما شاء الله لا قوة
با پروردگار خود هیچکس را و چرا نه چون در آمدی ببوستان خود گفتی آنچه خدا خواسته است شدنیست نیست

الا بالله ان ترن انا اقل منك مالا و ولدا فعسى ربي ان
مگر بمشیة خدای اگر می بینی مرا کمتر از خود در مال و فرزند پس شاید که پروردگار من

يؤتين خيرا من جنتك و يرسل عليها حسبانا من السماء
بدهد مرا بهتر از بوستان تو و شاید که فرستد بر بوستان تو عذابی از آسمان

فتصبح صعيدا زلقا او يصبح ماؤها غورا فلن تستطيع
پس گردد زمین بی گیاه لغزانیده یا شود آب او فرو رفته پس نتوانی

له طلبا و احيط بثمره فاصبح يقلب كفيه على ما انفق فيها
مر آنرا جستن و بعقوبت احاطه کرده شد میوهای او پس بامداد کرد میمالید دو دست خود را بحسرت بر آنچه خرج

و هي خاوية على عروشها و يقول يليتني لم اشرك بربي
و آن بوستان افتاده بود بر سقفهای خود و میگفت ای کاش شریک مقرر نکردمی با پروردگار خود

احدا و لم تكن له فئة ينصرونه من دون الله و ما كان
هیچکس را و نبود او را هیچ جماعتی که یاری دهندش بجز خدای و نبود خود

منتصرا هنالك الولاية لله الحق هو خير ثوابا و خير عقبا
انتقام گیرنده اینجا ثابت شد که کارسازی خدای همیشه پاینده است وی بهتر است از روی ثواب

و اضرب لهم مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه من السماء
و بیان کن برای ایشان داستان زندگانی دنیا که وی مانند آبی است که فرو فرستادیمش از آسمان

لکن
و شریک مقرر نمیکنم
هیچ توانایی
کرد در عمارت آن
و وی بهتر از روی جزاء دادن
٤٥

فاختلط به نبات الارض فاصبح هشيما تذروه الريح وكان الله

پس درهم بجهید بسبب وی رستنی زمین پس شد آخر کار درهم شکسته می پراکند آن را بادها و هست خدا

على كل شيء مقتدرا ۝ المال والبنون زينة الحيوة الدنيا

بر همه چیز توانا مال و فرزندان آرایش زندگانی دنیا است

والبقيت الصلحت خير عند ربك ثوابا وخير املا ۝ ويوم

و حسنات پاینده شایسته بهتر اند نزدیک خدا از جهت ثواب و بهتر اند از جهت امید و آن روز

نسير الجبال وترى الارض بارزة وحشرنهم فلم نغادر منهم

که روان کنیم کوهها را و ببینی زمین را ظاهر شده و جمع سازیم ایشان را پس نگذاریم از ایشان

احدا ۝ وعرضوا على ربك صفا لقد جئتمونا كما خلقنكم

یکی را و در برابر آورده شوند پیش پروردگار تو صف بسته گوئیم [illegible] آمدید پیش ما چنانکه آفریده بودیم شما را

اول مرة بل زعمتم الن نجعل لكم موعدا ۝ ووضع الكتب

اول بار بلکه می پنداشتید که نخواهیم ساخت برای شما وعده گاهی و در میان نهاده شود نامه اعمال

فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون يويلتنا مال

پس ببینی گناهکاران را ترسان از آنچه در [illegible] است و می گویند ای [illegible] برما چه حال است

هذا الكتب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصها ووجدوا

این نامه را که نمیگذارد هیچ معصیت خورد را و نه بزرگ را مگر احاطه کرده است آنرا و یابند

ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك احدا ۝ واذ قلنا للملئكة

هرچه کرده بودند حاضر و ستم نکند پروردگار تو بر هیچ کسی و یاد کن چون گفتیم بفرشتگان

اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس كان من الجن ففسق

سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس بود از جن پس بیرون شد

عن امر ربه افتتخذونه وذريته اولياء من دوني وهم لكم

از فرمان پروردگار خود آیا دوست میگیرید او را و فرزندان او را بجز من و ایشان شما را

عدو بئس للظلمين بدلا ۝ ما اشهدتهم خلق السموت و

دشمن اند شیطان بد عوض است ستمکاران را حاضر نکرده بودم ایشان را نزدیک آفریدن آسمانها و

الارض ولا خلق انفسهم وما كنت متخذ المضلين عضدا

و زمین و نه نزدیک آفریدن خودشان و نیستم مددکار گیرنده گمراهان را

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
و روزیکه گوید خدا ای مشرکان ندا کنید شریکان مرا که گمان میبودید پس ندا کنند آنجماعه را و انجماعه
يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ۝ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ
جواب نکنند ندای ایشانرا و ساختیم در میان ایشان مهلکه و به بینند گناهکاران آتش را
فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝ وَلَقَدْ
پس بفهمند که ایشان افتادگانند در وی و نیابند از ان جای بازگشتن و هر آینه
صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْءَانِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ
گوناگون بیان کردیم برای مردمان درین قران هر نوع داستان و هست آدمی
أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
بیشتر از همه چیز در خصومت و باز نداشت مردمانرا ازانکه ایمان آرند چون بیاید بایشان هدایت
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
و ازانکه طلب آمرزش کنند از پروردگار خود مگر انتظار آنکه بیاید بایشان روش پیشینیان یا بیاید بایشان
الْعَذَابُ قُبُلًا ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ
عقوبت گوناگون و نمی فرستیم پیغمبرانرا مگر بشارت دهنده و ترساننده
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ ۖ وَاتَّخَذُوا
و خصومت میکنند کافران بشبه بیهوده تا بلغزانند بآن سخن حق را و مسخره گرفتند
ءَايَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ
آیات مرا و چیزیرا که بآن ترسانیده شوند و کیست ستمکارتر از کسی که پند داده شد بآیات پروردگار خویش... پس رو گردان گشت
عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
ازان و فراموش کرد آنچه پیش فرستاده است دو دست وی هر آینه ما ساخته ایم بر دلهای ایشان پردها
أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَن
تا نفهمند قران را و ساختیم در گوشهای ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشانرا بسوی هدایت
يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۝ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُم
راه نیابند آنگاه هرگز و پروردگار تو آمرزنده خداوند رحمت است اگر مواخذه کردی ایشانرا
بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِن دُونِهِ
بآنچه کرده اند شتاب فرستادی بایشان عقوبت را بلکه ایشانرا میعادی هست که نیابند بجز خدا آنکه

خطبه موسی بعد از هلاک فرعون

مَوْئِلًا ۝ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
پناهی و آن دیه ها که هلاک کردیم چون ستم کردند و معین کردیم برای هلاک ایشان

مَوْعِدًا ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ
میعادی و یاد کن چون گفت موسی نوجوان خود را همیشه روم تا آنکه برسم بمجمع دو دریا

أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
یا بروم مدتها دراز پس چون رسیدند بمحل جمع آن دو دریا فراموش کردند ماهی خود را پس

سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا
راه خود گرفت در دریا مانند نقبی پس چون گذشتند گفت موسی نوجوان خود را بیار برای ما طعام چاشت

لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ
هر آینه رنج یافتیم ازین سفر خود گفت آیا دیدی چون آرام گرفتیم بسنگی

فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
پس فراموش کردم ماهی را و فراموش نساخت مرا از آنکه یاد کنم مگر شیطان

وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝ قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا
و راه خود گرفت در دریا راه عجب گفت موسی این بود آنچه میجستیم پس باز گشتند

عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ۝ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً
بر نشان اقدام خود تفحص کنان پس یافتند بنده را از بندگان ما که دادیم اورا رحمتی

مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ۝ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ
از نزدیک خود و آموختیم اورا از نزدیک خود علمی گفت خضر علیه السلام را موسی آیا پیروی تو کنم

عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ۝ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
بشرط آنکه بیاموزی مرا از آنچه آموخته شدی از راه راست گفت هر آینه تو نتوانی با من

صَبْرًا ۝ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۝ قَالَ سَتَجِدُنِي
شکیبائی کردن و چگونه شکیبائی کنی بر چیزی که در نگرفته آنرا از روی دانش گفت خواهی یافت مرا

إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۝ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا
اگر خدا خواسته است شکیبا و خلاف نکنم با تو در هیچ فرمانی گفت اگر پیروی من میکنی پس

تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۝ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ
سوال مکن از من هیچ چیز تا آنکه خود آغاز سخن کنم برای تو از حال آن بیانی پس رفتند تا

اذا ركبا

إذا ركبا في السفينة خرقها قال أخرقتها لتغرق أهلها لقد
وقتیکه سوار شدند بر کشتی خضر شکاف کرد آنرا گفت موسی آیا شکافتی کشتی را تا غرق کنی اهل آنرا ... هر آینه
جئت شيئا إمرا ۝ قال ألم أقل إنك لن تستطيع معي صبرا
آوردی چیزی عظیم را گفت آیا نگفته بودم که تو نتوانی با من شکیبائی کردن
قال لا تؤاخذني بما نسيت ولا ترهقني من أمري عسرا
گفت موسی مواخذه مکن با من بآنچه فراموش کردم و در مرسان از کار من سختی را
فانطلقا حتى إذا لقيا غلاما فقتله قال أقتلت نفسا زكية
پس راه رفتند تا وقتیکه دو خوردند با نوجوانی پس بکشت آنرا گفت موسی آیا کشتی نفس پاک را
بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا ۝ قال ألم أقل لك إنك لن
بغیر قصاص نفس هر آینه آوردی چیزی ناپسندیده گفت آیا نگفته بودم با تو که هر آینه تو
تستطيع معي صبرا ۝ قال إن سألتك عن شيء بعدها فلا
نتوانی با من شکیبائی کردن گفت موسی اگر پرسم ترا از چیزی بعد ازین بار پس
تصاحبني قد بلغت من لدني عذرا ۝ فانطلقا حتى إذا أتيا
صحبت مکن با من هر آینه رسیدی از جانب من بعذری پس راه رفتند تا وقتیکه آمدند
أهل قرية استطعما أهلها فأبوا أن يضيفوهما فوجدا فيها
با اهل دیهی طعام طلب کردند از اهل آن دیه پس قبول نکردند اهل دیه که مهمان کنند ایشانرا پس یافتند ... در آنجا
جدارا يريد أن ينقض فأقامه قال لو شئت لاتخذت
دیواری که میخواست بیافتد پس راست ساخت آنرا گفت موسی اگر میخواستی هر آینه میگرفتی
عليه أجرا ۝ قال هذا فراق بيني وبينك سأنبئك بتأويل
بر عمارت این دیوار مزدی گفت اینست جدائی در میان من و تو خبر خواهم داد ترا بسر
ما لم تستطع عليه صبرا ۝ أما السفينة فكانت لمساكين
آنچه نتوانستی بران شکیبائی کردن اما کشتی پس بود از آن درویشان چند
يعملون في البحر فأردت أن أعيبها وكان وراءهم ملك يأخذ
که کار میکنند در دریا پس خواستم که معیوب کنم او را و بود پس پشت ایشان پادشاهی که میگرفت
كل سفينة غصبا ۝ وأما الغلام فكان أبواه مؤمنين فخشينا
هر کشتی درست را بزور بردن و اما آن پسر پس بودند پدر و مادر وی مسلمانان پس ترسیدیم

أَن يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۝ فَأَرَدْنَا أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا
از آنکه غالب آید بر ایشان در نافرمانی و ناسپاسی پس خواستیم که عوض دهد ایشانرا پروردگار ایشان بهتر

مِّنْهُ زَكَوٰةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ
ازوی از روی پاکیزگی و نزدیکتر از شفقت و اما آن دیوار پس بود از آن دو کودک یتیم

فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
در شهر و بود زیر آن گنجی از آن ایشان و بود پدر ایشان نیکوکار

فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا رَحْمَةً مِّن
پس خواست پروردگار تو که این یتیمان برسند بنهایت قوت خویش و بیرون آرند گنج خود را از روی مهربانی

رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ
پروردگار تو و نکردم آنرا از رای خود اینست سر آنچه نتوانستی بر آن

صَبْرًا ۝ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَن ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُم مِّنْهُ
شکیبائی کردن و سوال میکنند ترا از ذو القرنین بگو زود باشد که بخوانم بر شما از حال وی

ذِكْرًا ۝ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا
خبری هر اینه ما دست رس دادیم اورا در زمین و دادیم اورا از هر چیز سامانی

فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي
پس در پی سامانی افتاد تا آنکه رفت بمحل فرو رفتن آفتاب و یافت آنرا که میرود در

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا ۝ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَن
چشمه گل و لای و یافت نزدیک آن چشمه گروهی گفتیم ای ذو القرنین اختیار داری یا آنکه

تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۝ قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ
عقوبت کنی و یا بگیری در میان ایشان معامله نیکوئی گفت اما کسیکه ستم کرد پس عذاب خواهیم کرد

ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا نُّكْرًا ۝ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ
باز گردانیده شود بسوی پروردگار خویش پس عذاب کند اورا عذاب سخت و اما آنکه ایمان آورد

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُۥ جَزَآءً الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝
و کار شایسته کرد پس اوراست جزای نیکو و خواهیم گفت اورا از کار خود آسانی

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ
باز در پی سامانی افتاد تا وقتیکه رسید بمحل بر آمدن آفتاب یافت که آن بر می آید بر گروهی

لم نجعل

لا اله الا الله
محمد رسول الله

یاجوج وماجوج از اولاد یافث بن نوح اند علیه السلام

لَمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝ كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
که نساخته ایم برای ایشان از دون آفتاب هیچ پرده چنین بود قصه و هر آینه در گرفته ایم بانچه نزد او بود
خُبْرًا ۝ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا
از روی خبرداری باز در پی سامانی افتاد تا وقتیکه رسید در میان دو کوه یافت پیش آن دو کوه
قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝ قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ
گروهی را که نزدیک نیستند از آنکه بفهمند سخن گفتند ای ذو القرنین
اِنَّ يَاْجُوجَ وَمَاْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ
هر آینه یاجوج وماجوج فسادکنندگان اند در زمین پس آیا مقرر کنیم
لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝ قَالَ مَا مَكَّنِّى
برای تو باجی بر شرط آنکه بسازی در میان ما و ایشان سدی گفت آنچه دست داد
فِيهِ رَبِّى خَيْرٌ فَاَعِينُونِى بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا
در آن پروردگار من بهتر است پس مدد کنید مرا بزور بازو تا بسازم میان شما و ایشان حجابی
اٰتُونِى زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ
بیارید پیش من پارهای آهن تا وقتیکه برابر ساخت ما بین آن دو کوه گفت
انْفُخُوا حَتّٰٓى اِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اٰتُونِىٓ اُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا
آتش بدمید تا آنکه آتش ساخت آن آهن را گفت بیارید پیش من تا بریزم بالای این روی
فَمَا اسْطَاعُوٓا اَنْ يَّظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۝ قَالَ
پس نتوانستند یاجوج وماجوج که بالا روند بران سد و نتوانستند اورا سوراخ کردن گفت ذو القرنین
هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّى فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّى جَعَلَهُ دَكَّآءَ وَكَانَ
این صفت نعمتیست از پروردگار من پس چون بیاید وعده پروردگار من کند آنرا هموار و هست
وَعْدُ رَبِّى حَقًّا ۝ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَّمُوجُ فِى بَعْضٍ وَّ
وعده پروردگار من راست و بگذاریم بعض ایشان را آنروز درهم آمیزند در بعض دیگر
نُفِخَ فِى الصُّورِ فَجَمَعْنٰهُمْ جَمْعًا ۝ وَّعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكٰفِرِينَ
و دمیده شود در صور پس جمع کنیم همه خلائق را جمع کردنی و روبرو آریم دوزخ را آنروز پیش کافران
عَرْضًا ۝ الَّذِينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِى غِطَآءٍ عَنْ ذِكْرِى وَكَانُوا
روبرو آوردن آنانکه بود چشم ایشان در پرده از یاد من و هستند کافران

لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي

نمیتوانستند سخن شنیدن ۝ آیا پنداشتند کافران دوست گرفتن ایشان بندگان مرا

مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝ قُلْ هَلْ

بجز من موجب عقوبت نباشد هر اینه ما آماده ساختیم دوزخ را برای کافران جای فرود آمدن بگو آیا

نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ

خبر دهیم شما را با آنکه زیانکارترین مردم اند از روی عمل این جماعه باشند که گم شد سعی ایشان در زندگانی

الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

دنیا و ایشان گمان میکنند که نیکوکاری میکنند در عمل ۝ این جماعه آنانند

كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ

که کافر شدند بآیات پروردگار خویش و بملاقات او پس باطل شد عمل ایشان پس بر پای نکنیم ایشان را

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ۝ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا

روز قیامت هیچ وزنی ۝ حال اینست که جزای ایشان دوزخ باشد بسبب آنکه کافر شدند و گرفتند

آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آیات مرا و پیغمبران مرا بسخریه ۝ هر اینه آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند

كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ

باشد ایشان را بوستانهای بهشت جای مهمانی ۝ جاویدان آنجا نطلبند

عَنْهَا حِوَلًا ۝ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ

از آنجا بازگشتن ۝ بگو اگر باشد دریا سیاهی برای نوشتن سخنان پروردگار من البته تمام شود

الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا

دریا پیش از آنکه آخر شوند سخنان پروردگار من و اگر چه بیاریم مانند آن دریا بطریق مدد ۝ بگو جز این نیست

أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ فَمَنْ

که من آدمی ام مانند شما وحی فرستاده میشود بسوی من جز این نیست که معبود شما همان معبود یکتاست پس هر

كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ

که توقع دارد ملاقات پروردگار خود را باید که بکند کار پسندیده و شریک نیارد

بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝ سورة مريم مكية وهي ثمان وتسعون آية

٤١٥

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

كٓهيٰعٓصٓ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا اِذْ نَادٰى رَبَّهُ
اینست بخشایش پروردگار تو بر بنده خود زکریا چون ندا کرد پروردگار خود را
نِدَآءً خَفِيًّا قَالَ رَبِّ اِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ
بدعاء پنهان گفت ای پروردگار من بدرستیکه سست شده است استخوان از تن من و برنگ آتش شعله زد سر
شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَاِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ
از جهت سفید موئی و نبوده ام در دعاء تو ای پروردگار من بی بهره و بدرستیکه من بترسیدم از اقارب خود
مِنْ وَّرَآءِي وَكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَّدُنْكَ
بعد از مرگ من و هست زن من نازاینده پس عطا کن مرا از نزدیک خود
وَلِيًّا يَّرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا
وارثی که میراث گیرد از من و میراث گیرد از اولاد یعقوب و بکن او را ای پروردگار من پسندیده
يٰزَكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ اسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَّهُ مِنْ قَبْلُ
گفتیم ای زکریا بدرستیکه ما بشارت میدهیم ترا بطفلی که نام او یحیی است نیافریدیم پیش از این
سَمِيًّا قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِي غُلٰمٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا
هیچ همنامی او را گفت ای پروردگار من چگونه پیدا شود مرا طفل و هست زن من نازاینده
وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ
و بدرستیکه رسیده ام از سبب کلان سالی بنهایت ضعف گفت همچنین و گفت پروردگار تو این کار
عَلَيَّ هَيِّنٌ وَّقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا قَالَ رَبِّ
بر من آسانست و بدرستیکه آفریدیم ترا پیش از این و نبودی چیزی گفت ای پروردگار
اجْعَلْ لِّي اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ
معین کن برای من نشانی فرمود نشانه تو آنست که نتوانی گفتن با مردمان سه شبانروز درست
سَوِيًّا فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا
صحیح المزاج پس بیرون آمد بر قوم خود از محراب عبادت پس اشارت کرد بسوی ایشان که تسبیح ...... گوئید
بُكْرَةً وَّعَشِيًّا يٰيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ
صبح و شام القصه چون یحیی متولد شد و دو ساله گشت گفتیم ای یحیی بگیر احکام کتاب را باستواری و دادیمش دانائی

صَبِيًّا ۝ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ
در حالی کودکی و دادیمش شفقتی از نزدیک خود و طهارت نفس و بود پرهیزکار و نیکوکار با پدر و مادر

وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ۝ وَسَلَٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
نبود گردنکش گناهکار و سلام باد بر وی روزی که متولد شد و روزی که بمیرد

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَٰبِ مَرْيَمَ إِذِ انتَبَذَتْ مِنْ
و روزی که برانگیخته شود زنده و یاد کن در کتاب قصهٔ مریم را چون یکسو شد از

أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝ فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
کسان خود بجایی سمت مشرق پس فرا گرفت از ایشان پرده پس فرستادیم

إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ
سوی او روح خود را پس برآمد جبریل بصورت برای مریم آدمی درست اندام گفت هر آینه من پناه میگیرم بخدای

مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ۝ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ
از تو اگر هستی پرهیزکار گفت جز این نیست که من فرستادهٔ پروردگار توام تا عطا کنم ترا

غُلَٰمًا زَكِيًّا ۝ قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ
طفل پاکیزه گفت چگونه پیدا شود برای من طفل و دست نرسانیده است بمن هیچ آدمی

أَكُ بَغِيًّا ۝ قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ
و هرگز نبوده‌ام زناکار گفت و همچنین است فرمود پروردگار تو که این بر من آسان است و تا بگردانیم او را

ءَايَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝ فَحَمَلَتْهُ فَانتَبَذَتْ
نشانه برای مردمان و بخشایشی از جانب خود و هست این کاری مقدر کرده شده پس بار گرفت

بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
آن طفل را پس یکسو شد بجای دور پس آورد او را درد زه بسوی تنهٔ درخت خرما مریم گفت

يَٰلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا ۝ فَنَادَىٰهَا مِن تَحْتِهَا
ای کاش مرده بودمی پیش ازین و شدمی فراموش از خاطر رفته پس آواز داد او را از زیر او

أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝ وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ
که اندوه مخور هر آینه پیدا کرده است پروردگار تو پایان تو جویی و بجنبان بسوی خویش تنهٔ

النَّخْلَةِ تُسَٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ۝ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا
خرما را تا بیفکند بر سر تو خرمای تازه بالفعل از درخت چیده پس بخور و بیاشام و آسوده چشم شو

ع ٢٥

الربع

مکان بجای دور از مردم

طفل یا جبریل علیه السلام والله اعلم

فاما

فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا
پس اگر ببینی از آدمیان کسی را پس بگو هرآینه من نذر کرده ام برای خدا روزه را
فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۚ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يَا مَرْيَمُ
پس سخن نخواهم گفت امروز با هیچ آدمی پس آورد عیسی را پیش قوم خود برداشته گفتند ای مریم
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۝ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ
هرآینه آوردی چیزی زشت ای خواهر هارون نبود پدر تو مرد
سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ۝ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ
بد و نبود مادر تو زناکار پس مریم اشارت کرد بطفل خود گفتند چگونه سخن گوئیم
مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ
با کسی که هست در گهواره کودکی گفت عیسی من بنده خدا ام داده است مرا کتاب
وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
و ساخته است مرا پیغمبر و ساخت مرا خداوند برکت هر جا که باشم و حکم فرموده است مرا بنماز
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا
و زکوة مادام که زنده باشم و ساخت مرا نیکوکار بمادر خود و نکرده است مرا گردنکش
شَقِيًّا ۝ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ
بدبخت و سلام بر من است روزیکه متولد شدم و روزیکه بمیرم و روزیکه برانگیخته شوم
حَيًّا ۝ ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝
زنده شده اینست قصه عیسی پسر مریم را میگویم سخن درست و راست که در وی مردمان اختلاف میکنند
مَا كَانَ لِلّٰهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۖ سُبْحَانَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
نیست لایق خدا را که بگیرد هیچ فرزندی پاکی او راست چون سرانجام کند کاری را جز این نیست که میگوید
كُنْ فَيَكُونُ ۝ وَإِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ
شو پس میشود و گفت عیسی هرآینه خدا پروردگار من است و پروردگار شما است پس عبادت او کنید اینست راه
مُسْتَقِيمٌ ۝ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
راست پس اختلاف کردند جماعتها در میان خویش پس وای کافران را
مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا ۖ لٰكِنِ الظَّالِمُونَ
از حاضر شدن روز بزرگ چه قدر شنوا باشند و چه قدر بینا باشند روزیکه بیایند پیش ما لیکن این ستمکاران

این سخن بر طریق تهدید است ... شنوا باشند ... بعقوبات ...

الْيَوْمَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ۝ وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ
امروز در گمراهی ظاهراند و بترسان ایشان را از روز پشیمانی چون باتمام رسانیده شود کار

وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا ٣
ایشان در غفلت اند و ایشان ایمان نمی آرند هر اینه ما وارث شویم زمین را و هر که بر زمین

وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَٰبِ إِبْرَٰهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا
و بسوی ما بازگردانیده شوند و یاد کن در کتاب ابراهیم را هر اینه وی بود راست کردار

نَّبِيًّا ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَٰأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا
پیغمبر یاد کن چون گفت پدر خود را ای پدر من چرا عبادت میکنی چیزیرا که نمیشنود و نمی بیند و

يُغْنِي عَنكَ شَيْـًٔا ۝ يَٰأَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
دفع نمیکند از تو چیزی ای پدر من هر اینه آمده است پیش من از علم آنچه نیامده است پیش تو

فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَٰطًا سَوِيًّا ۝ يَٰأَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَٰنَ إِنَّ
پس پیروی من کن تا دلالت کنم ترا براه راست ای پدر من عبادت مکن شیطان را هر اینه

الشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ۝ يَٰأَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ
هست شیطان مر خدا را نافرمان ای پدر من میترسم از آنکه برسد بتو

عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَٰنِ وَلِيًّا ۝ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ
عقوبتی از خدا پس باشی قرین شیطان گفت آیا روی گردانی تو

عَنْ ءَالِهَتِي يَٰإِبْرَٰهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا
از معبودان من ای ابراهیم اگر باز نه ایستی البته سنگسار کنم ترا و ترک صحبت من کن مدتی دراز

قَالَ سَلَٰمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا
گفت سلام علیک آمرزش خواهم طلبید برای تو از پروردگار خویش هر اینه وی هست بمن مهربان

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا
و کناره گیرم از شما و از آنکه می پرستید بجز خدا و خواهم عبادت کرد پروردگار را امید است

أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ۝ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن
که نباشم بسبب پرستش پروردگار خود بدبخت پس چون کناره گرفت از ایشان و از آنکه می پرستیدند

دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا
بجز خدا عطا کردیم او را اسحاق و یعقوب و هر یکی را پیغمبر ساختیم

ووهبنا

بیان صدق وعده اسمعیل

ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم لسان صدق عليا

وعطا کردیم بایشان چیزها از بخشش خود وساختیم برای ایشان ذکر جمیل به نهایت بزرگ

واذکر فی الکتب موسی انه کان مخلصا وکان رسولا نبیا

و یاد کن در کتاب موسی را هر آینه وی بود خالص کرده شده و بود فرستاده پیغمبر

ونادینه من جانب الطور الایمن وقربنه نجیا ووهبنا

و ندا کردیم اورا از جانب راست کوه طور و نزدیک ساختیم اورا راز گوینده وعطا کردیم

له من رحمتنا اخاه هرون نبیا واذکر فی الکتب اسمعیل

ورا از بخشش خود برادر او هارون نبی ساخته و یاد کن در کتاب اسماعیل

انه کان صادق الوعد وکان رسولا نبیا وکان یامر

هر آینه وی بود درست وعده و بود فرستاده پیغمبر و میفرمود

اهله بالصلوة والزکوة وکان عند ربه مرضیا واذکر فی

اهل خود را بنماز و زکوة و بود نزدیک پروردگار خویش پسندیده و یاد کن در

الکتب ادریس انه کان صدیقا نبیا ورفعنه مکانا

کتاب ادریس را هر آینه وی بود درست کردار پیغمبر و بر داشتیم اورا بمکانی

علیا اولئک الذین انعم الله علیهم من النبیین من ذریة

بلند این جماعه آنانند که انعام کرد خدا بر ایشان از زمره پیغمبران از فرزندان

ادم وممن حملنا مع نوح ومن ذریة ابرهیم واسرائیل

آدم و از نسل آنانکه بر داشتیم با نوح و از ذریه ابراهیم و یعقوب

وممن هدینا واجتبینا اذا تتلی علیهم ایت الرحمن

و از جمله آنانکه راه راست نمودیم ایشانرا و برگزیدیم چون خوانده میشد بر ایشان آیات خدا

خروا سجدا وبکیا فخلف من بعدهم خلف اضاعوا

می افتادند سجده کنان و گریان پس جانشین شد بعد از ایشان ناخلفی چند که ترک

الصلوة واتبعوا الشهوات فسوف یلقون غیا الا من تاب

کردند نماز را و پیروی کردند خواهشها را پس خواهند یافت جزاء گمراهی لیکن هر که توبه

وامن وعمل صلحا فاولئک یدخلون الجنة ولا یظلمون

و ایمان آورد و کار شایسته بعمل آورد آن جماعه در آیند به بهشت و هیچ ستم کرده نشود بر ایشان

شَئًا جَنّٰتِ عَدْنِ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّهُ
در جنت‌های بوستان همیشه ماندن که وعده داده است خدا بندگان خود را نادیده هر آینه
كَانَ وَعْدُهُ مَاْتِيًّا لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا سَلٰمًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ
هست وعده او البته آینده نشنوند آنجا هیچ سخن بیهوده لیکن سلام شنوند و ایشان را بود روزی
فِيْهَا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ
در آنجا صبح و شام اینست آن بهشت که عطا کنیم از بندگان خویش آنرا که
كَانَ تَقِيًّا وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا وَمَا
پرهیزکار بود و فرشتگان گفتند که ما فرود نمی آییم الا بحکم پروردگار تو او راست علم آنچه پیش ماست
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
و عقب ماست و آنچه در میان اینست و نیست پروردگار تو فراموشکار او است پروردگار آسمانها
وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ هَلْ تَعْلَمُ
و زمین و آنچه میان اینهاست پس عبادت او کن و شکیبا باش بر عبادت وی آیا میدانی
لَهُ سَمِيًّا وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا
او را همنامی یعنی مانندی و میگوید آدمی یعنی آدمی کافر آیا چون بمیرم بیرون آورده خواهم شد زنده
اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا
آیا یاد نمیکند آدمی که ما آفریدیم او را پیش از این و نبود هیچ چیزی
فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
پس قسم به پروردگار تو که البته برانگیزیم این منکران بعث را با شیاطین باز حاضر کنیم ایشان را گرداگرد دوزخ
جِثِيًّا ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ
بزانو درافتاده باز برکشیم از هر امتی آنرا که از ایشان جرأت کننده‌تر است بر خدا
عِتِيًّا ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا
از روی نافرمانی باز ما داناتریم با آنکه سزاوارترند بدرامدن دوزخ و نیست از شما هیچکس
وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِيْنَ اتَّقَوْا
که نه درآینده بر وی است این وعده لازم بر پروردگار تو مقرر کرده شده باز برهانیم متقیان را
وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا جِثِيًّا وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ
و بگذاریم ظالمان را آنجا بزانو درافتاده و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما واضح آمده گویند

الذين

از خوف وی که گریه را با استماع و تلاوت کلام ربانی نسبتی خاص هست چنانچه در خبر آمده که قرآن خوانید و بگریید و اگر نتوانید خود را بتکلف
بر گریه آرید صالح مری رحمه الله علیه فرمود که در خواب قرآن بر حضرت رسول خواندم فرمود که یا صالح هذه القراءة فاین البکاء کلام
دوست مهیج شوق هست و چون آتش شوق در کانون دل افروخته گردد از دیده آب حزن ریختن گیرد وَاِذَا سَمِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَی
الرَّسُوْلِ تَرٰی اَعْیُنَهُمْ تَفِیْضُ مِنَ الدَّمْعِ مثنوی ای دریغا اشک من دریا بدی تا نثار دلبر زیبا بدی اشک کو از بهر او بارند خلق
گوهرست و اشک پندارند خلق واحسن

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَىُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَ

کافران مسلمانان را کدام یک ازین دو گروه بهتر است در مرتبه و

أَحْسَنُ نَدِيًّا • وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَٰثًا

نیکوتر است از روی مجلس و بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان طبقه مردمان را که بهتر بودند باعتبار رخت

وَرِءْيًا • قُلْ مَن كَانَ فِى ٱلضَّلَٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ مَدًّا

از روی نمود داری بگو هر که باشد در گمراهی افزون میدهد او را خدا افزون دادنی

حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ إِمَّا ٱلْعَذَابَ وَإِمَّا ٱلسَّاعَةَ

تا وقتیکه ببیند آنچه ترسانیده شده اند بدان عقوبت را یا عذاب در دنیا و یا قیامت را

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا • وَيَزِيدُ ٱللَّهُ

پس خواهند دانست که کدام یک بدتر است در مرتبه و ناتوان تر است باعتبار لشکر و زیاده میدهد خدا

ٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْا۟ هُدًى وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ

راه یابان را هدایت و حسنات پاینده شایسته بهتر اند نزدیک پروردگار تو

ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا • أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى كَفَرَ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ

از روی جزا و نیکوتر اند از جهت بازگشت آیا دیدی آنرا که کافر شد بآیات ما و گفت البته داده شوم

مَالًا وَوَلَدًا • أَطَّلَعَ ٱلْغَيْبَ أَمِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا

مال و فرزند آیا مطلع شده بر غیب یا فرا گرفته است نزدیک خدا عهدی و پیمانی

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُۥ مِنَ ٱلْعَذَابِ مَدًّا • وَ

نه چنان بود خواهیم نوشت آنچه میگوید و افزون دهیمش عقوبت افزون دادنی و

نَرِثُهُۥ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا • وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً

باز ستانیم ازوی آنچه میگوید و بیاید پیش ما تنها شده و خدایان گرفتند بجز الله

لِّيَكُونُوا۟ لَهُمْ عِزًّا • كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ

تا باشند ایشان را سبب عزت نه چنان بود زود باشد که منکر خواهند شد پرستش ایشان را و خواهند بود

عَلَيْهِمْ ضِدًّا • أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا ٱلشَّيَٰطِينَ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ

برایشان ستیزنده آیا ندیدی که میفرستیم شیاطین را بر کافران

تَؤُزُّهُمْ أَزًّا • فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا • يَوْمَ نَحْشُرُ

می جنبانید ایشان را جنبانیدنی پس شتاب مکن بر ایشان جز این نیست که مدت می شماریم برای ایشان شمار کردنی روزیکه برانگیزیم

الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ۝ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ

متقیان را بسوی رحمان [illegible] آمده و رانیم گناهکاران را بسوی دوزخ

وِرْدًا ۝ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا

تشنه کشته نتوانند شفاعت کردن الا کسی که گرفته است از نزدیک خدا عهدی یعنی مسلمانان

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۝ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝ تَكَادُ

و گفتند فرزند گرفته است خدا هر آینه آوردید چیزی زشت نزدیک است

السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

آسمانها که بشکافند از این سخن و بشکافد زمین و بیفتند کوهها پاره پاره

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۝ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ

بسبب آنکه اثبات کردند خدای را فرزندی و نسزد خدا را که

وَلَدًا ۝ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمٰنِ

فرزند گیرد نیست هیچ یک از آنانکه در آسمانها و زمین اند مگر آیند پیش رحمان

عَبْدًا ۝ لَقَدْ أَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ

بنده شده هر آینه بعلم درگرفته است ایشان را و شمار کرده است ایشان را شمار کردنی و هر یک از ایشان آینده

الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ

روز قیامت تنها شده هر آینه آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند زود باشد که گرداند برای ایشان

الرَّحْمٰنُ وُدًّا ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَ

خدا دوستی را جز این نیست آسان ساختیم قرآن را بزبان تو تا مژده دهی بآن متقیان را

تُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ

و بترسانی گروه ستیزنده کاران را و بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان طبقات مردم آیا می‌بینی

سورة طه مكية مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝ وهي مائة وخمس وثلثون آية

هیچ یکی را از ایشان یا می‌شنوی از ایشان آوازی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰهٰ ۝ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقٰى ۝ إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ يَخْشٰى

فرو نفرستادیم بر تو قرآن را تا رنج کشی لیکن فرو فرستادیم برای پند دادن کسی را که بترسد

تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلَى الرَّحْمٰنُ عَلَى
الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا
تَحْتَ الثَّرَى وَإِن تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى
اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَهَلْ أَتٰيكَ حَدِيثُ
مُوسَى إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى فَلَمَّا
أَتٰيهَا نُودِيَ يٰمُوسَى إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ
الْمُقَدَّسِ طُوًى وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى إِنَّنِي أَنَا اللّٰهُ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي إِنَّ السَّاعَةَ
آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى فَلَا يَصُدَّنَّكَ
عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدَى وَمَا تِلْكَ
بِيَمِينِكَ يٰمُوسَى قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا
عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى قَالَ أَلْقِهَا يٰمُوسَى

بر گوسفندان خود و مرا درین عصا کارها دیگر نیز هست گفت بیافگن آنرا ای موسی

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ۝ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا

سِيرَتَهَا الْأُولَى ۝ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ

مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ آيَةً أُخْرَى ۝ لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ۝ اذْهَبْ

إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ۝ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَيَسِّرْ لِي

أَمْرِي ۝ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝ وَاجْعَلْ لِي

وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ۝ هَارُونَ أَخِي ۝ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۝ وَأَشْرِكْهُ

فِي أَمْرِي ۝ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا

بَصِيرًا ۝ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ

مَرَّةً أُخْرَى ۝ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى ۝ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي

التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ

عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۝ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي ۝ وَلِتُصْنَعَ

عَلَى عَيْنِي ۝ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى

مَنْ يَكْفُلُهُ ۝ فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ

وقتلت

وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنّٰكَ فُتُوْنًا فَلَبِثْتَ
و بکشتی شخصی را پس خلاص ساختیم ترا از اندوه و در محنت افکندیم ترا آزمودنی پس درنگ کردی
سِنِيْنَ فِيْ اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوْسٰى وَ
سالها در میان اهل مدین باز آمدی موافق تقدیر الهی ای موسی و
اصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِيْ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوْكَ بِاٰيٰتِيْ وَلَا تَنِيَا فِيْ
ساخته ایم ترا برای خویش برو تو و برادر تو با نشانهای من و سستی مکنید در
ذِكْرِيْ اِذْهَبَا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا
یاد کردن من بروید بسوی فرعون هر آینه وی از حد گذشته است پس بگویید با وی سخن نرم
لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى قَالَا رَبَّنَا اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ
بود که پند پذیرد یا بترسد گفتند ای پروردگار ما هر آینه ما میترسیم از آنکه تعدی کند
عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَّطْغٰى قَالَ لَا تَخَافَا اِنَّنِيْ مَعَكُمَا اَسْمَعُ وَاَرٰى
بر ما یا از حد در گذرد گفت مترسید هر آینه من با شما ام می شنوم و می بینم
فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَا اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْ اِسْرَآءِيْلَ
پس بروید پیش وی پس بگویید هر آینه ما فرستادهای پروردگار تو ایم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را
وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ
و عذاب مکن ایشان را هر آینه آوردیم پیش تو نشانه از جانب پروردگار تو و سلامتی بر کسی باد که پیروی کند
الْهُدٰى اِنَّا قَدْ اُوْحِيَ اِلَيْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ
راه را هر آینه وحی فرستاده شد بسوی ما که عذاب بر کسی است که دروغ شمرد
وَتَوَلّٰى قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْ اَعْطٰى كُلَّ
و روی گردانید گفت پس کیست پروردگار شما ای موسی گفت پروردگار ما آنست که داد هر
شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى
چیز را صورت خاص او باز راه نمود گفت پس چیست حال قرنهای پیشینیان
قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى
گفت علم آن نزدیک پروردگار من است در کتابی که غلط نکند پروردگار من و نه فراموش سازد
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا
او آنست که ساخت برای شما زمین فرش و روان کرد برای شما در آنجا راهها

وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ
و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آوردیم بآن آب انواع مختلف از نبات
كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَىٰ
بخورید و بچرانید چهارپایان خود را هر آینه درین مقدمه نشانهاست خداوندان خرد
مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ
از زمین آفریدیم شما را و در زمین باز گردانیم شما را و از زمین بیرون آریم شما را بار دیگر
وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ۝ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
و هر آینه نمودیم فرعون را آیتهای خویش تمام آن پس دروغ انگاشت و قبول نکرد گفت آیا آمده ای تا بیرون آری ما را
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ ۝ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ
از زمین ما بجادوی خود ای موسی پس البته بیاریم پیش تو جادوی مانند آن پس بکن
بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنتَ مَكَانًا سُوًى
میان ما و میان تو وعده که خلاف نکنیم آن را ما و نه تو بجای میانه شهر
قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ۝ فَتَوَلَّىٰ
گفت وعده گاه شما روز آرایش است و آنکه جمع کرده شوند مردمان وقت چاشت پس روی گردانید
فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ
فرعون پس جمع کرد مکر خود را باز بیامد گفت موسی ساحران را وای بر شما
لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ
افترا مکنید بر خدا دروغ را آنگاه هلاک سازد شما را بعذاب و هر آینه نومید شد
مَنِ افْتَرَىٰ ۝ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَىٰ ۝ قَالُوا
هرکه افترا کرد پس گفت و گو کردند ساحران بمشوره خود در میان خویش و پنهان کردند راز را گفتند
إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا
البته این دو شخص ساحران اند میخواهند که بیرون کنند شما را از زمین شما بسحر خود
وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ۝ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا
و میخواهند که دور کنند دین شایسته شما را پس [illegible] آرید اسباب سحر خود را باز بیایید
صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن
صف کشیده و هر آینه رستگار شد امروز هرکه غالب آمد گفتند ای موسی یا اینکه

یلقی

تُلْقِيَ وَ اِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ط قَالَ بَلْ اَلْقُوْا فَاِذَا حِبَالُهُمْ

که تو فگنی یعنی عصا را یا باشیم ما اول کسی که افگنند گفت بلکه شما افگنید پس ناگهان رسنهای

وَ عِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ۝ فَاَوْجَسَ فِيْ

و عصاهای ایشان نمودار شد پیش موسی بسبب سحر ایشان که می دود پس یافت در

نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ۝ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ۝ وَ

ضمیر خود موسی ترسی را گفتیم مترس هر اینه تو یی غالب و

اَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ط اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ط وَ لَا

بیفکن آنچه در دست راست تست تا فرو برد چیزی را که ساحران ساخته اند هر اینه آنچه ساخته اند جادو و

يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ۝ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْآ اٰمَنَّا بِرَبِّ

رستگار نمیشود ساحر بر جا که رود القصه بمجرد دیدن انداخته شدند ساحران سجده کنان گفتند

هٰرُوْنَ وَ مُوْسٰى ۝ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ط اِنَّهٗ

هارون و موسی گفت فرعون آیا باور داشتید او را پیش از آنکه دستوری دهم شما را هر اینه وی

لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ج فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَ اَرْجُلَكُمْ

بزرگوار شماست که آموخته است شما را سحر هر اینه ببرم دستهای شما و پایهای شما یکی

مِّنْ خِلَافٍ وَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ النَّخْلِ وَ لَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ

از جانب راست و دیگر از جانب چپ و بردار کنم شما را بر تنه های خرما و البته خواهید دانست که کدام یکی

عَذَابًا وَّ اَبْقٰى ۝ قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَآءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ

عذاب و پاینده تر است گفتند ترجیح ندهیم ترا آنچه آمده است پیش ما از دلایل واضح

وَ الَّذِيْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ ط اِنَّمَا تَقْضِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ

و ترجیح ندهیم ترا بر خدای که آفرید ما را پس حکم کن هرچه تو حکم کننده باشی جز این نیست که حکم کنی در این

الدُّنْيَا ۝ اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَ مَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ

دنیا هر اینه ما ایمان آوردیم به پروردگار خویش تا بیامرزد برای ما گناهان ما را و آنچه جبر کردی

مِنَ السِّحْرِ ط وَ اللّٰهُ خَيْرٌ وَّ اَبْقٰى ۝ اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهٗ

که سحر کنیم و خدا بهتر است و پاینده تر است هر اینه هر که بیاید پیش پروردگار خویش گناهکار

جَهَنَّمَ ط لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَ لَا يَحْيٰى ۝ وَ مَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ

دوزخ نمیرد آنجا و نه زنده باشد و آنکه بیاید پیش او مسلمان شده و عملها

وجادو کننده است

ایمان آوردیم به پروردگار

سخت تر است

مار ایمان

پس در است

ثلثة ارباع

الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ۙ جَنّٰتُ عَدْنٍ

شایسته کرده پس این جماعه ایشانراست درجهای بلند . بوستانهای همیشه ماندن

تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَا ؕ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ

میرود زیر آن جویهای جاویدان آنجا و اینست جزای هرکه

تَزَكّٰى ۠ وَلَقَدْ اَوْحَیْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِیْ فَاضْرِبْ ع ١٣

پاک شده است وهرآینه وحی فرستادیم بسوی موسی که در وقت شب ببر بندگان مرا پس برو

لَهُمْ طَرِیْقًا فِی الْبَحْرِ یَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى

برای ایشان در راهی خشک در دریا نترسی از دریافتن دشمنی و و مترس از غرقه

فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ فَغَشِیَهُمْ مِّنَ الْیَمِّ مَا غَشِیَهُمْ ؕ وَاَضَلَّ

پس تعاقب ایشان کرد فرعون با لشکرهای خویش پس پوشانیدان ایشانرا از دریا آنچه پوشانید ایشانرا

فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ۠ یٰبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ قَدْ اَنْجَیْنٰكُمْ

فرعون قوم خود را . و راه نه نمود گفتیم ای بنی اسرائیل هرآینه نجات دادیم شمارا

مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّوْرِ الْاَیْمَنَ وَنَزَّلْنَا

از دشمنان شما و وعده دادیم شمارا بدادن توریة بجانب راست طور و فرود فرستادیم

عَلَیْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۠ كُلُوْا مِنْ طَیِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا

بر شما من و سلوی گفتیم بخورید از لذایذ آنچه روزی دادیم شمارا و از حد مگذرید

فِیْهِ فَیَحِلَّ عَلَیْكُمْ غَضَبِیْ ۚ وَمَنْ یَّحْلِلْ عَلَیْهِ غَضَبِیْ فَقَدْ

دربارهٔ آن روزی الغاه ثابت شود بر شما خشم من و هرکه ثابت شد بروی خشم من البته

هَوٰى ۠ وَاِنِّیْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى

هلاک شد وهرآینه من آمرزنده ام کسی را که توبه کرد و ایمان آورد و کار شایسته کرد باز راه راست یافت

وَمَاۤ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ یٰمُوْسٰى ۠ قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰۤى اَثَرِیْ

وچه چیز بشتاب آورد ترا از قوم خود ای موسی گفت قوم من از پی من

وَعَجِلْتُ اِلَیْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ۠ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْۢ بَعْدِكَ

و شتافتم بسوی تو ای پروردگار من تا خشنود شوی گفت خدا هرآینه ما در بلا افگندیم قوم ترا پس از تو

وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِیُّ ۠ فَرَجَعَ مُوْسٰۤى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا

و گمراه ساخت ایشانرا سامری پس بازگشت موسی بسوی قوم خود خشم گرفته اندوه خورده

قَالَ يٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ

گفت ای قوم من آیا وعده نداده بود شما را پروردگار شما وعده نیک آیا دراز شد بر شما

الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ

مدت یعنی مدت مفارقت من یا خواستید که واجب شود بر شما خشمی از پروردگار شما پس خلاف کردید

مَوْعِدِي قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَا

وعده مرا گفتند خلاف نکردیم وعده ترا باختیار خویش لیکن ما را تکلیف کردند تا برداریم

أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

بارها از پیرایه قوم قبط پس افکندیم آن پیرایه را در آتش و همچنین افکند سامری

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَا إِلٰهُكُمْ

باز بیرون آورد برای ایشان گوساله را برآورد کالبدی که او را آواز گاو بود پس گفتند اتباع سامری

وَإِلٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ

و پروردگار موسی پس فراموش کرده است موسی آیا نمی‌بینند این گمراهان که باز نمی‌گرداند بسوی ایشان

لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ

برای ایشان هیچ زیانی و نه سودی و هر آینه گفته بود ایشان را هارون پیش از این ای قوم

إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

جز این نیست که مبتلا شده اید بدین گوساله و هر آینه پروردگار شما خدا است پس پیروی من کنید

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِينَ حَتّٰى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ قَالَ

گفتند همیشه مجاور خواهیم بود بر این گوساله تا وقتیکه باز آید بما موسی موسی آمد گفت

يٰهٰرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ

ای هارون چه چیز باز داشت ترا چون دیدی ایشان را که گمراه شدند از آنکه پیروی من کنی

أَمْرِي قَالَ يَا بْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ

علم من کردی گفت ای پسر مادر دست مگیر ریش مرا و نه موی سر مرا هر آینه من ترسیدم

أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي قَالَ

از آنکه گوئی جدائی افکندی در میان فرزندان یعقوب و نگاه نداشتی سخن مرا گفت موسی

فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ

پس چیست حال تو ای سامری گفت بینا شدم آنچه سایر مردم بینا نشدند بدان پس گرفتم

امینت پروردگار شما

سنخ را و نمیتواند

ع۱۵

و انقیاد حکم من نمائید

یعنی تقال اصل ضلال

قبضة من اثر الرسول فنبذتها وكذلك سولت لي
نفسي قال فاذهب فان لك في الحيوة ان تقول لا مساس
وان لك موعدا لن تخلفه وانظر الى الهك الذي ظلت
عليه عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنه في اليم نسفا انما الهكم
الله الذي لا اله الا هو وسع كل شيء علما كذلك نقص
عليك من انباء ما قد سبق وقد اتينك من لدنا ذكرا
من اعرض عنه فانه يحمل يوم القيمة وزرا خلدين فيه
وساء لهم يوم القيمة حملا يوم ينفخ في الصور ونحشر
المجرمين يومئذ زرقا يتخافتون بينهم ان لبثتم الا
عشرا نحن اعلم بما يقولون اذ يقول امثلهم طريقة
ان لبثتم الا يوما ويسئلونك عن الجبال فقل ينسفها
ربي نسفا فيذرها قاعا صفصفا لا ترى فيها عوجا
ولا امتا يومئذ يتبعون الداعي لا عوج له وخشعت

ونه هیچ بلندی آنروز از پی آوازکننده روند هیچ کجی نباشد آن اتباع را و پست شوند

الاصوات

الأصوات للرحمن فلا تسمع إلا همسا • يومئذ لا تنفع الشفاعة
آوازها برای خدا پس نشنوی مگر آواز نرم آنروز نفع ندهد شفاعت
إلا من أذن له الرحمن ورضي له قولا • يعلم ما بين أيديهم
مگر برای کسی که دستوری داده است خدا او را و پسند کرده است او را از روی گفتار میداند آنچه پیش
وما خلفهم ولا يحيطون به علما • وعنت الوجوه للحي
و آنچه پس ایشانست و آدمیان در نگیرند خدا را از روی دانش و خوار شوند اصحاب رویها برای زنده
القيوم وقد خاب من حمل ظلما • ومن يعمل من الصالحات
پاینده و هر آینه بمقصود نرسید هرکه برداشت ستم را و هرکه بجای آرد کارهای شایسته
وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما • وكذلك
و او مومن باشد پس وی نترسد از ستمی و نه از نقصانی و همچنین
أنزلناه قرآنا عربيا وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون
فرو فرستادیم کتاب را قرآن بزبان عربی و گونا گون بیان کردیم اندران از ترسانیدن تا بود که پرهیزکار شوند
أو يحدث لهم ذكرا • فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقرآن
یا پیدا آرد درحق ایشان پندرا پس بلند قدرست خدا پادشاه ثابت و شتابی مکن بخواندن قرآن
من قبل أن يقضى إليك وحيه وقل رب زدني علما •
پیش از آنکه انجام رسانیده شود بسوی تو وحی او و بگوای پروردگار من بیفزای مرا دانش
ولقد عهدنا إلى آدم من قبل فنسي ولم نجد له عزما •
و هر آینه حکم فرستادیم بسوی آدم پیش ازین پس فراموش کرد و نیافتیم او را قصد محکم
وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس أبى •
و یاد کن چون گفتیم فرشتگان را که سجده کنید بسوی آدم پس سجده کردند مگر ابلیس قبول نکرد
فقلنا يا آدم إن هذا عدو لك ولزوجك فلا يخرجنكما
پس گفتیم ای آدم هر آینه این دشمن است ترا و زن ترا پس باید که بیرون نکند شما را
من الجنة فتشقى • إن لك ألا تجوع فيها ولا تعرى • وأنك
از بهشت که آنگاه رنج کشی هر آینه تراست در آنجا گرسنه نشوی و برهنه نباشی و آنکه تو
لا تظمؤا فيها ولا تضحى • فوسوس إليه الشيطان قال يا آدم
تشنه نشوی آنجا و گرمی آفتاب نیابی پس وسوسه انداخت بسوی آدم شیطان گفت ای آدم

هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى • فَاَكَلَا مِنْهَا

یا دلالت کنم ترا بر درخت همیشه بودن و بر پادشاهی که کهنه نگردد پس خوردند از آن درخت

فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ

پس ظاهر شد ایشانرا شرمگاه ایشان و در ایستادند که می چسپانیدند بر عورات خویش از برگ

الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى • ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهٗ فَتَابَ

درختان بهشت و نافرمانی کرد آدم پروردگار خود را پس گم کرد راه را باز برگزیدش پروردگار او

عَلَيْهِ وَهَدٰى • قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

بروی و راه نمود گفت فرو روید شما هر دو ازین بهشت همه با هم بعض اولاد شما بعض دیگر را دشمن

فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى

پس اگر بیاید شما را از نزدیک من راهنماینده پس هر که پیروی کند آن هدای مرا پس گمراه نشود و در رنج نیفتد

وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ

و هر که روی بگرداند از یاد کردن من پس بتحقیق مر او راست زندگانی تنگ و برانگیزیم او را

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى • قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا •

روز قیامت نابینا گوید ای پروردگار من چرا نابینا برانگیختی مرا و هر آینه بودم پیش ازین بینا

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى •

گوید همچنین آمد بتو نشانهای ما پس تغافل کردی ازان و همچنین امروز تغافل کرده شود در حق تو

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ وَلَعَذَابُ

و همچنین سزا میدهیم آنرا که از حد گذشت و ایمان نیاورد بآیات پروردگار خویش و هر آینه عذاب

الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى • اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ

آخرت سخت تر و پاینده تر است آیا راه ننمود ایشانرا آنکه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان

الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى

طبقات مردمانرا میروند در منازل آن هلاک شدگان هر آینه درین مقدمه نشانهاست خداوندان خرد را

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى

و اگر نبودی سخنی که سابق صادر شد از پروردگار تو و نبودی وقتی معین هر آینه عذاب لازم شدی

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح با حمد پروردگار خویش پیش از برآمدن آفتاب

یعنی لباس بهشت از ایشان بر تخت برهنه شدند ۱۲ حسینی

یعنی کتاب و رسول ۱۲ حسینی

وقبل یعنی نماز فجر

وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ ءَانَآئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ

و پیش از غروب آن و در بعضی ساعتهای شب و در طرفهای روز تسبیح کو

لَعَلَّكَ تَرْضَى ۝ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ اَزْوَاجًا

بود که خشنود شوی و مکشا دو چشم خود را بسوی آنچه بهره مند ساخته ایم بآن جماعتها

مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقَى

از ایشان از قسم آرایش زندگانی دنیا تا مبتلا کنیم ایشانرا در آن و روزی پروردگار تو بهترست و پاینده

وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلوٰةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْئَلُكَ رِزْقًا ۝

و بفرما کسان خود را بنماز و شکیبائی کن بر اداء آن نمیطلبیم از تو روزی دادن

نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ۝ وَقَالُوا لَوْلَا يَاْتِينَا بِاٰيَةٍ

ما روزی میدهیم ترا و عاقبت خیر اهل تقوی راست و گفتند چرا نمی آرد پیش ما نشانه

مِّنْ رَّبِّهِ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُولَى ۝ وَلَوْ اَنَّا

از جانب پروردگار خویش آیا نیامده است بایشان نشان واضح از جنس آنچه در کتابهای پیشین است و اگر ما

اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا

هلاک میکردیم ایشانرا بعقوبتی پیش از فرستادن پیغمبر هر آینه گفتندی ای پروردگار ما چرا نفرستادی

رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزَى ۝ قُلْ كُلٌّ

پیغمبری تا پیروی آیات تو میکردیم پیش از آنکه خوار شویم و رسوا گردیم بگو هر یک

مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ

منتظرست پس شما نیز منتظر باشید خواهید دانست که کیانند اهل راه راست

سورة الانبیاء مکیة وَمَنِ اهْتَدَى ۝ وهي مائة واثنی عشر آیة

و که راه یافت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ۝ مَا يَاْتِيهِمْ

نزدیک شد بمردمان حساب ایشان و ایشان در غفلت روی گردانند نمی آید بایشان

مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝

هیچ پند از جانب پروردگار ایشان نو پیدا آورده مگر شنوند آنرا بازی کنان

لاهية قلوبهم وأسروا النجوى الذين ظلموا هل هذا إلا
غافل شده دل ایشان و پنهان راز کنند ایشان آن ظالمان که نیست این شخص مگر

بشر مثلكم أفتأتون السحر وأنتم تبصرون قل ربي يعلم
آدمی مانند شما آیا اقبال میکنید بسحر و شما می بینید گفت پیغمبر پروردگار من میداند

القول في السماء والأرض وهو السميع العليم بل قالوا
هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او شنوا داناست بلکه گفتند این قرآن

أضغاث أحلام بل افتراه بل هو شاعر فليأتنا بآية كما
خوابهای پریشانست بلکه بربسته است آنرا بلکه میگویند او شاعرست پس بیارد بما نشانه چنانکه

أرسل الأولون ما آمنت قبلهم من قرية أهلكناها
فرستاده شدند بآن پیغمبران ایمان نیاورده بودند پیش از ایشان هیچ دیهی که هلاک کردیم ایشانرا

أفهم يؤمنون وما أرسلنا قبلك إلا رجالا نوحي إليهم فسئلوا
آیا ایشان ایمان خواهند آورد و نفرستادیم پیش از تو مگر مردان را که وحی میفرستادیم بسوی ایشان پس بپرسید

أهل الذكر إن كنتم لا تعلمون وما جعلناهم جسدا لا
اهل کتاب را اگر شما نمیدانید و نساختیم پیغمبران را کالبدی که

يأكلون الطعام وما كانوا خالدين ثم صدقناهم الوعد
نخورند طعام و نبودند جاوید باشندگان باز راست کردیم در حق ایشان وعده را

فأنجيناهم ومن نشاء وأهلكنا المسرفين لقد أنزلنا إليكم
پس رهانیدیم ایشانرا و هر که خواستیم و هلاک کردیم از حد گذرندگان را هرآینه فرو فرستادیم بسوی شما

كتابا فيه ذكركم أفلا تعقلون وكم قصمنا من قرية كانت
کتابی که درو پند شما آیا نمی فهمید و بسیار را شکستیم از دیهی که

ظالمة وأنشأنا بعدها قوما آخرين فلما أحسوا بأسنا
ستمکار بودند و پیدا ساختیم بعد آن گروه دیگر پس چون دیدند عذاب ما

إذا هم منها يركضون لا تركضوا وارجعوا إلى ما أترفتم فيه
ناگهان ایشان از آنجا میدویدند گفتیم مگریزید و باز گردید بسوی نعمتی که آسوده داده شده

ومساكنكم لعلكم تسئلون قالوا يا ويلنا إنا كنا ظالمين
و بسوی جاهای خویش تا بوده که پرسیده شوید گفتند ای وای ما هرآینه ما بودیم ستمکار

آیا میروید شما بجادوی یعنی قبول میکنید سحر او را

٤١٩

ازقتل پیغمبر خود و چون اهل آن دیه مقدمات عذاب را دیدند

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوٰيهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيدًا خٰمِدِينَ ۝ وَمَا
پس همیشه بود این گفتار ایشان تا وقتیکه گردانیدیم ایشانرا مثل زراعت درو کرده مانده در آتش
خَلَقْنَا السَّمَاۤءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِينَ ۝ لَوْ اَرَدْنَا اَنْ نَتَّخِذَ
و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه در میان آنهاست بازی کنان اگر میخواستیم که بسازیم
لَهْوًا لَاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَدُنَّا اِنْ كُنَّا فٰعِلِينَ ۝ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى
بازی یعنی زن و فرزند برآینه می ساختیم آنرا از نزدیک خود اگر کننده میبودیم بلکه می افکنیم حق را بر
الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۝
باطل پس فرو شکند او را پس ناگهان باطل نابود شود و ای شما راست از آنچه بیان میکنید
وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
و او راست هر که در آسمانها و زمین است و آنانکه نزدیک اویند یعنی ملاء الاعلی سرکشی نمیکنند
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝ يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ
از عبادت او و مانده نمیشوند تسبیح میگویند شب و روز سستی نمی نمایند
اَمِ اتَّخَذُوا اٰلِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ۝ لَوْ كَانَ فِيهِمَا
آیا یعنی خدایان گرفته اند از اقسام زمین یعنی از ذهب و فضه آن ایشان زنده میکنند اگر بودی در آسمان و زمین
اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ
خدایان چند غیر خدا هردو تباه گشتندی پاکی خدا راست خداوند عرش از آنچه صفت میکنند
لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ۝ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖ اٰلِهَةً
پرسیده نمیشود خدا را از آنچه میکند و ایشان پرسیده میشوند آیا معبودان گرفته اند بجز خدا
قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ
بگو بیارید دلیل خود را این کتاب آنانکه با من اند و این کتاب آنانکه پیش از من بود بلکه
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
اکثر ایشان نمیدانند حق را پس ایشان روگردانند و نفرستادیم پیش از تو
مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوحِيٓ اِلَيْهِ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُونِ ۝ وَقَالُوا
هیچ پیغمبری الا وحی میفرستادیم بسوی او که نیست هیچ معبود بحق غیر من پس پرستش من کنید و گفتند
اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ۝ لَا يَسْبِقُونَهُ
فرزند گرفته است خدا پاکی او راست بلکه آنانکه در حق ایشان این زعم دارند بندگان گرامی اند پیش دستی نمیکنند بر خدا

بالقول وهم بامره يعملون · يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم

بسخن وایشان بفرمان وی کار میکنند · میداند خدا آنچه در پیش روی ایشانست وآنچه پس پشت ایشانست

ولا يشفعون الا لمن ارتضى وهم من خشيته مشفقون · و

و شفاعت نمیکنند الا برای کسی که خدا خشنود شده است شفاعت او را و ایشان از ترس خدا مضطربانند و

من يقل منهم اني اله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك

هرکه بگوید از ایشان که من خدایم بجز الله پس جزا دهیم او را دوزخ همچنین

نجزي الظلمين · اولم ير الذين كفروا ان السموت و

جزا میدهیم ستمکاران را · آیا ندیدند کافران که آسمان و

الارض كانتا رتقا ففتقنهما وجعلنا من الماء كل شيء

زمین بسته بودند پس گشاده کردیم ایشان را و پیدا کردیم از آب هر چیز

حي افلا يؤمنون · وجعلنا في الارض رواسي ان تميد بهم

زنده آیا ایمان نمی آرند · و پیدا کردیم در زمین کوهها و بلند تا بجنبند زمین با ایشان

وجعلنا فيها فجاجا سبلا لعلهم يهتدون · وجعلنا السماء

و پیدا کردیم درو گشاده راهها تا بود که ایشان راه یابند · و ساختیم آسمان را

سقفا محفوظا وهم عن ءايتها معرضون · وهو الذي

سقفی نگاهداشته شده و ایشان از نشانهای آسمان رو گردانیده اند · و اوست آنکه

خلق اليل والنهار والشمس والقمر كل في فلك يسبحون

آفرید شب و روز را و آفتاب و ماه را هر یکی از ایشان در آسمانی میشتابند

چون شناور است در سطح آب

وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد افاين مت فهم الخلدون

و نداده ایم هیچ آدمی را پیش از تو همیشه بودن آیا اگر تو بمیری ایشان همیشه باشند

كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم بالشر والخير فتنة

هر شخص چشنده مرگ است و مبتلا میکنیم شما را بسختی و آسودگی بطریق امتحان

والينا ترجعون · واذا راك الذين كفروا ان يتخذونك

و بسوی ما باز گردانیده شوید · و چون به بینند ترا کافران نمیگیرند ترا

الا هزوا اهذا الذي يذكر الهتكم وهم بذكر الرحمن

مگر به تسخر میگویند آیا این شخص یاد میکند بانانت معبودان شما و ایشان یاد خدا را

٤١٢

٢٩

هُمْ كَٰفِرُونَ ۝ خُلِقَ ٱلْإِنسَٰنُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ ءَايَٰتِى فَلَا
منکر اند آفریده شد آدمی از شتابی خواهیم نمود شما را نشانهای خویش پس

تَسْتَعْجِلُونِ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ۝
شتابی طلب مکنید از من و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر راست گو هستید

لَوْ يَعْلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ
اگر بدانند کافران صورت حال آن وقت که باز نتوانند داشت از روهای خویش آتش را

وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
و نه از پشتهای خویش و نه ایشان نصرت داده شوند بلکه بیاید بایشان قیامت ناگهان پس حیران

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ
پس نتوانند دفع کردن آن و نه ایشان مهلت داده شوند و هر اینه تمسخر کرده شده

بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُوا۟ مِنْهُم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ
به پیغمبران پیش از تو پس در گرفت بآنانکه تمسخر کردند از ایشان جزا آنچه بآن

يَسْتَهْزِءُونَ ۝ قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ ٱلرَّحْمَٰنِ
استهزا میکردند بگو که نگهبانی میکند شما را بشب و روز از عقوبت خدا

بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن
بلکه ایشان از یاد پروردگار خویش روگردانند آیا ایشان را معبودانند غیر ما که نگاه میدارند

دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ۝ بَلْ
ایشان را از مصایب نمیتوانند نصرت دادن خویش و نه ایشان را از عقوبت ما نگاه داشته شوند بلکه

مَتَّعْنَا هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ
بهره مند ساخته ایم ایشان را و پدران ایشان را تا آنکه دراز شد برایشان عمر زندگانی آیا نمی بینند

أَنَّا نَأْتِى ٱلْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَآ أَفَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ۝ قُلْ
که ما در گرفت میکنیم زمین دار الحرب را می کاهیم آنرا از جوانب آن آیا ایشان غلبه کنندگانند بگو

إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلْوَحْىِ وَلَا يَسْمَعُ ٱلصُّمُّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا مَا
جز این نیست که میترسانیم شما را بمضمون وحی و نمی شنوند کران آواز خوانندگان را چون

يُنذَرُونَ ۝ وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
ترسانیده میشوند و اگر رسد بایشان اندکی از عقوبت پروردگار تو هر اینه گویند

يٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظٰلِمِينَ ۝ وَنَضَعُ الْمَوٰزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ

ای وای ما را هرآینه ما بودیم ستمکاران و در میان نهیم ترازوی عدل را روز قیامت

فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ

پس ستم کرده نشود بر هیچکس هیچ ستمی و اگر باشد عمل همسنگ دانه سپندان

أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حٰسِبِينَ ۝ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهٰرُونَ

حاضر کنیم آنرا و ما حساب کننده بسیم و هرآینه دادیم موسی و هارون را

الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم

کتاب فیصل کننده و روشنی و پند پرهیزکاران را آنان که میترسند از پروردگار خود

بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۝ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ

غایبانه و ایشان از قیامت ترسندکانند و این قران پندی هست با برکت

أَنزَلْنٰهُ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ۝ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرٰهِيمَ رُشْدَهُ

فرو فرستادیم آنرا آیا شما با آن منکرید و هرآینه دادیم ابراهیم را راه یافتن او

مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عٰلِمِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هٰذِهِ

پیش از این و بودیم با حوال او دانا چون گفت پدر خود را و قوم خود را چیست این

التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا عٰكِفُونَ ۝ قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَآءَنَا لَهَا

صورتها که شما بر آن مجاورت دارید گفتند یافتیم پدران خود را مر آنها را

عٰبِدِينَ ۝ قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۝

پرستنده گفت هرآینه بودید شما و پدران شما در گمراهی ظاهر

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللّٰعِبِينَ ۝ قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ ٢٥

گفتند آوردی به ما سخن راست یا تو از بازی کنندگانی گفت بلکه پروردگار شما خداوند آسمانها

وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذٰلِكُم مِّنَ الشّٰهِدِينَ ۝

و زمین است آنکه آفرید اینها را و من برین سخن از گواهانم

وَتَاللّٰهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنٰمَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۝ فَجَعَلَهُمْ

و بخدا که البته بد سگالی کنم بتان شما را بعد از آنکه روی بگردانید پشت داده پس ساخت ایشانرا

جُذٰذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۝ قَالُوا مَن فَعَلَ

ریزه ریزه مگر بت بزرگ را از ایشان تا بود که بسوی او باز گردند گفتند که کرده

هذا

هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۔ قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ
این کار بخدایان ما هر آینه وی از ستمکاران است جماعه گفتند شنودیم از جوانی که ذکر میکند ایشانرا گفته میشود

لَهٗٓ اِبْرٰهِيْمُ ۔ قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ
اورا ابراهیم گفتند بیارید اورا بحضور چشم مردمان تا بود که ایشان گواهی دهند

قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۔ قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ
گفتند آیا تو کردی این کار بخدایان ما ای ابراهیم گفت بلکه کرده است آنرا

كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ۔ فَرَجَعُوْٓا اِلٰٓى
بزرگ ایشان این پس سوال کنید از بتان اگر سخن میگویند پس رجوع کردند

اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۔ ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ
بخویشتن پس گفتند بدرستیکه هر آینه شما اید ستمکاران پس نگونسار کرده شدند بر سرهای خود

لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ۔ قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
هر آینه تو میدانی که اینها سخن نمیگویند گفت آیا عبادت میکنید بجز

اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ۔ اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ
خدا چیزیرا که هیچ نفع نمیرساند شما را و زیان نکند شمارا نفرین باد بر شما و بر آنچه می پرستید

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۔ قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا
بجز خدا آیا نمی فهمید با یکدیگر گفتند که بسوزانید اورا و نصرت دهید

اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۔ قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓى
خدایان خودرا اگر هستید کنندگان گفتیم ای آتش سرد شو و سلامت بر

اِبْرٰهِيْمَ ۔ وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ۔ وَنَجَّيْنٰهُ
ابراهیم و خواستند با او فریب کردن پس ساختیم ایشانرا زیانکاران و برهانیدیم ابراهیم

وَلُوْطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا لِلْعٰلَمِيْنَ ۔ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ
و لوط را بسوی زمینی که برکت نهاده ایم در آن عالمها را و بخشیدیم اورا اسحاق

وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً ۔ وَكُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِيْنَ ۔ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ
و عطا کردیم یعقوب که نبیره ابراهیم بود و هر یکی را ساختیم نیکوکار و ساختیم ایشانرا امامان که راه نمایند

بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءَ
بفرمان ما و وحی فرستادیم بسوی ایشان کردن نیکوئیها و برپا داشتن نماز و دادن

آورده اند که چون ابراهیم علیه السلام بمیان آتش

آورده اند که ابراهیم علیه السلام بفلسطین نزول فرمود

و لوط علیه السلام بمؤتفکات و میان ایشان

الزكوة وكانوا لنا عبدين . و لوطا اتينه حكما و علما
زکوة و بودند ما را عبادت کنندگان و لوط را دادیم حکمت و علم
و نجينه من القرية التي كانت تعمل الخبئث انهم كانوا
و برهانیدیم او را از دیهی که میکرد کارهای ناپاک هر آینه ایشان بودند
قوم سوء فسقين . و ادخلنه في رحمتنا انه من الصلحين
قوم بد گناهکار و در آوردیم او را در رحمت خویش هر آینه وی بود از شایستگان
و نوحا اذ نادى من قبل فاستجبنا له فنجينه و اهله من
و یاد کن نوح را چون دعا کرد پیش از وی پس قبول کردیم دعاء او را پس خلاص کردیم او را و کسان او را
الكرب العظيم . و نصرنه من القوم الذين كذبوا بايتنا
از اندوه بزرگ و نصرت دادیم او را بر قومی که دروغ شمردند آیات ما را
انهم كانوا قوم سوء فاغرقنهم اجمعين . و داود و
هر آینه ایشان بودند گروه بد پس غرق کردیم ایشان همه را و یاد کن داود و
سليمن اذ يحكمن في الحرث اذ نفشت فيه غنم القوم و كنا
سلیمان را چون حکم کردند در باب زراعت چون بوقت شب چرا کردند گوسفندان گروهی
لحكمهم شهدين . ففهمنها سليمن و كلا اتينا حكما و علما
و حکم ایشان حاضر پس فهمانیدیم طریق فیصل کردن خصومت سلیمان را و هر یکی را دادیم حکمت و علم
و سخرنا مع داود الجبال يسبحن و الطير و كنا فعلين . و
و مسخر گردانیدیم با داود کوهها را که با او تسبیح میکردند و مرغان نیز مسخر ساختیم و ما بودیم کنندگان
علمنه صنعة لبوس لكم لتحصنكم من باسكم فهل انتم
و بیاموختیم او را ساختن لباسی برای شما که نگاه دارد شما را از ضرر کارزار شما پس آیا هستید
شكرون . و لسليمن الريح عاصفة تجري بامره الى الارض
شکر کننده و مسخر ساختیم برای سلیمان باد تند وزنده میرفت بفرمان وی بسوی زمینی
التي بركنا فيها و كنا بكل شيء علمين . و من الشيطين من
که برکت نهادیم در آن زمین و بودیم بهمه چیز دانا و مسخر ساختیم از دیوان جماعه را
يغوصون له و يعملون عملا دون ذلك و كنا لهم حفظين
که غواصی میکردند برای او و میکردند کاری غیر آن نیز و بودیم ایشان را نگاه دارنده

و ایوب

مثل بنا و سایر صناعات غریبه

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
و یاد کن ایوب را چون ندا کرد پروردگار خود را که بتحقیق رسید مرا رنج و تو مهربانترین مهربانانی
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِن ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم
پس قبول کردیم دعاء اورا پس دور ساختیم آنچه باوی بود از رنج و عطا کردیم اورا فرزندان اورا و مانند ایشان
مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ
همراه ایشان بسبب مهربانی از نزدیک خویش و تا پندی بود عبادت کنندگان را و یاد کن اسماعیل و ادریس
وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُم
و ذا الکفل را هر یکی از صبر کنندگان بود و در آوردیم ایشانرا در رحمت خود هرآینه ایشان
مِّنَ الصَّالِحِينَ وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ
از نیکوکاران بودند و یاد کن ذا النون را چون رفت خشم خورده پس گمان کرد که تنگ نگیریم
عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَٰهَ إِلَّا أَنتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنتُ
بروی پس ندا کرد در تاریکیها که نیست هیچ معبودی بحق مگر تو پاکی ترا هرآینه من بودم
مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنجِي
از ستمکاران پس قبول کردیم دعاء اورا و نجات دادیم اورا از غم و همچنین نجات میدهیم
الْمُؤْمِنِينَ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنتَ
مسلمانانرا و یاد کن زکریا را چون ندا کرد پروردگار خود را ای پروردگار من مگذار مرا تنها و تو
خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ
بهترین وارثانی پس قبول کردیم دعاء اورا و بخشیدیم اورا یحیی و نیکو ساختیم برای او زن اورا
إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا
هرآینه این پیغمبران شتابی میکردند در نیکیها و میخواندند مارا بتوقع و خوف
وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن
و بودند برای ما نیازمندان و یاد کن زنی راکه بعفت نگاهداشت فرجگاه خود را پس دمیدیم در او
رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
روح خود را و ساختیم اورا و پسر اورا نشانه برای عالمیان هرآینه این ملت شما ملت یکی
وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا
و من پروردگار شمایم پس عبادت من کنید و متفرق شدند در کار خود هر یک بسوی ما

یعنی در اصل دین و اختلاف در فروع پیدا شد

یعنی در اصل دین در میان خویش

٤١٩

رٰجِعُونَ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
رجوع کنندگانند پس هر که بکند از جنس کار شایسته و او مومن باشد پس ناقبولی نبود
لِسَعْيِهِ وَاِنَّا لَهُ كٰتِبُونَ ۝ وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا اَنَّهُمْ
سعی او را و هر اینه ما برای او می نویسیم و محال است بر هر دیهی که هلاک کرده ایم ایشان را
لَا يَرْجِعُونَ ۝ حَتّٰى اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوجُ وَمَاْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ
بازگردند بدنیا تا وقتی که گشاده شود قید یاجوج و ماجوج و ایشان از هر
حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
بلندی بشتابند و نزدیک رسید وعده راست پس ناگهان حالت بالا دوخته
اَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا
چشم کافران گویند وای بر ما هر اینه در غفلت بودیم ازین حال بلکه بودیم
ظٰلِمِينَ ۝ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
ستمکاران هر اینه شما و آنچه میپرستید بجز خدا هیزم [illegible] آتش انگیز دوزخ باشید
اَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُونَ ۝ لَوْ كَانَ هٰؤُلَاءِ اٰلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَ
شما بروی حاضر شوید اگر میبودند اینها خدایان حاضر نمی گشتند بر دوزخ و
كُلٌّ فِيهَا خٰلِدُونَ ۝ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۝ اِنَّ
همه ایشان آنجا جاوید باشند ایشان را آنجا ناله باشد و ایشان آنجا هیچ نشنوند
الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰى اُولٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ۝ لَا يَسْمَعُونَ
آنانکه سابقا مقرر شد برای ایشان از جانب ما نیکوئی آن جماعه از دوزخ دور کرده شوند نشنوند
حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُونَ ۝ لَا يَحْزُنُهُمُ
آواز دوزخ را و ایشان در آنچه خواهد نفس ایشان جاویدانند اندوهگین نسازد ایشان
الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ
آن ترس بزرگ و پیش آیند ایشان را فرشتگان گویند اینست آن روز که شما را
تُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَاْنَا
وعده داده میشد روزیکه در پیچیم آسمان را مانند پیچیدن طومار وقت نوشتن نامه چنانکه
اَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا اِنَّا كُنَّا فٰعِلِينَ ۝ وَلَقَدْ كَتَبْنَا
اول خلق را دیگر باره کنیم آفرینش وعده لازم بر ما هر اینه ما کننده ایم و هر اینه نوشتیم

فی الزبور

حق سبحانه او را مال بسیار داده بود و خلعت نبوت پوشانیده بولایت بثنیه فرستاده با بعض شام شب و روز بطاعت گذرانیدی و مراسم خیرات بجا ابتغی
بتقدیم رسانیدی ابلیس لعین بر وی حسد برده با حق سبحانه مناجات کرد که الهی بنده تو در عافیت و سعت عیش است مال بسیار و فرزندان بزرگوار دارد اگر
او را بانتزاع اموال و اولاد مبتلا سازی زود از راه تو برگردد حق سبحانه فرمود نه چنین است که تو میگوئی او مارا بنده ایست پسندیده اگر هزار بار در کوره ابتلاش
بگدازیم بر محک اعتبار تمام عیار خواهد بود چنان در عشق نکرده ایم که گر تیغم زود بر سر بروز امتحان باشم چو شمع استاده بپا برجا ابلیس درخواست کرد تا بر مال و
فرزندان و جسد او مسلط گردان تا حقیقت وی ظاهر گردد حق تعالی ابلیس را بر ظاهر وی تسلط داد او دیوان را برگماشت تا بهلاک او اشتغال نمودند القصه
شترانش بصاعقه بهلاک شدند و گوسفندان بسبب سیل در گرداب فنا افتادند زراعت بریح عاصف متلاشی شد و هفت پسر و سه دختر در زیر دیوار آمدند
و قروح بر جسد مبارکش ظاهر شد و متعفن گشته دیدان دران پیدا گشتند یعنی کرمان و مومنان مرتد شده وی را از هر دیه و منزل که میرفتی بیرون میکردند
زن او رحمه دختر افرایم بن یوسف علیه السلام در خدمت او بماند و مدت هفت سال و هفت ماه و هفت روز و هفت ساعت بدین محنت و بلا بود فذکر ان
میگویند که حق سبحانه درباره او فرموده انا وجدناه صابرا نکته انی مسنی الضر منافی آن نیست چه شکایت از رنج بی صبری نیست و جواب بر بنوجه تقریر میکنند
که از شماتت شیطانش رنج عظیم رسیده نزد او آمد که مرا سجده کن تا ترا ازین بلا بیرون آرم ایوب ع م با حق سبحانه از ضرورت شکایت کرد نه از رنج خویش
و گویند هر سحری بواسطه ملکی و بشری از بارگاه کبریا این خطاب مستطاب بایوب مکروب رسیدی که ای بیمار ما چگونه و ایوب بذوق شوق این پرسش
کوه بلا را بجان میکشید و بآن بیماری خوش بود که بر سر بیمار خود آئی بعیادت صد سال بامید تو بیمار توان بود در سحر آن روز که مرهم راحت میرسید
تحفه این خطاب سرفراز نشد فریاد کرد که انی مسنی الضر محققان بر آنند که شکایت با او بود نه ازو بود در لطایف قشیری مذکور است که این سخن نو بروجه
اعتراض است بر حکم قضا و قدر بلکه از روی ضعف و عجز بشریست چه منقولست که جبرئیل علیه السلام بوی آمد و گفت چرا خاموش نشسته گفت چکنم مگر صبر
جبرئیل فرمود که بلایا معد و خزاین حق بسیار است تو طاقت نیاری از حق عافیت خواه ایوب علیه السلام این سخن گفت ۲ ا

قصه ایوب ع و هفت سال ابتلاء او

فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها عبادی الصلحون

در زبور بعد از توریت که زمین وارث آن شوند بندگان شایسته ما

ان فی هذا لبلغا لقوم عبدین ۔ وما ارسلنک الا رحمة للعلمین

هر آینه در آنچه گفته شد کفایت است گروه عابدان را ونفرستادیم ترا ای محمد مگر از روی مهربانی بر عالمیان

قل انما یوحی الی انما الهکم اله واحد فهل انتم مسلمون

بگو جز این نیست که وحی فرستاده میشود بسوی من که معبود شما خدا یکتا است پس آیا گردن نهنده هستید

فان تولوا فقل اذنتکم علی سواء وان ادری اقریب

پس اگر اعراض کنند بگو خبر دار ساختیم شما را برابر وحی که همه برابر باشید و نمیدانم که نزدیک است

ام بعید ما توعدون ۔ انه یعلم الجهر من القول ویعلم ما

یا دور است آنچه وعده داده میشوید هر آینه خدا میداند آشکارا از سخن و میداند آنچه

تکتمون ۔ وان ادری لعله فتنة لکم ومتاع الی حین ۔ قل

پنهان میکنید و نمیدانم شاید که تاخیر موعود ابتلا باشد شما را و بهره مندی باشد تا مدتی مقدر گفت

رب احکم بالحق وربنا الرحمن المستعان علی ما تصفون

ای پروردگار من حکم کن براستی و پروردگار ما بخشاینده است از وی مدد طلب کرده میشود بر آنچه بیان میکنید

سورة الحج مکیة وهی ثمانی وسبعون ءایة

بسم الله الرحمن الرحیم

یایها الناس اتقوا ربکم ان زلزلة الساعة شیء عظیم

ای مردمان بترسید از پروردگار خویش هر آینه زلزله که نزدیک قیامت باشد چیز بزرگ است

یوم ترونها تذهل کل مرضعة عما ارضعت وتضع کل

روزی که ببینید آنرا غافل شود هر شیر دهنده از طفلی که شیر میدهد و بنهد هر

ذات حمل حملها وتری الناس سکری وما هم بسکری ولکن

زن باردار فرزند خود را و ببینی مردمان را مست شده و نیستند مست و لیکن

عذاب الله شدید ۔ ومن الناس من یجادل فی الله بغیر علم

عذاب خدا سخت است و از مردمان کسی هست که گفت وگو میکند در شان خدا بغیر دانش

وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيدٍ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ
وپیروی مینماید بر شیطان تمرد را که در قضاء الٰهی نوشته شده است که هر که دوست داری او کند پس وی گمراه

وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ
و راه نمایدش بسوی عذاب آتش ای مردمان اگر در شک اید

مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
از رستخیز پس هر اینه ما آفریدیم شما را از خاک باز از نطفه باز از خون بسته

ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي
باز از گوشت پاره صورت داده و غیر صورت داده میگوییم تا واضح سازیم برای شما و قرار میدهیم در

الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ
رحمها چیز را که خواهیم تا میعادی معین باز بیرون می آریم شما را کودکی شده باز

لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ
تربیت میکنیم تا برسید بنهایت جوانی خود و از شما کسی بود که متوفی گردد و از شما کسی بود که باز گردانیده شود به بد

الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا
عمر تا نداند چیزی را بعد از آنکه میدانست و می بینی ای آدمی زمین را خشک شده پس وقتیکه

أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ
فرو فرستادیم بران آب را جنبش کند و بافزاید و برویاند از هر قسم رونق دار

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
این همه بسبب آنست که الله همونست ثابت در ذات خود و آنکه وی زنده میکند مردگان را و آنکه وی بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ
چیز توانا است و آنکه قیامت آمدنی است نیست هیچ شبهه دران و آنکه خدا

يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
برانگیزد آنانرا که در گورها باشند و از مردمان کسی هست که گفت وگو کند در شان الله بغیر دانش

وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
و بغیر هدایت و بغیر کتاب روشن پیچنده گردن خود را تا گمراه کند از راه خدا

لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ
او راست در دنیا رسوائی و بچشانیم او را روز قیامت عذاب سوختن

تولاه

لكيلا

یعنی تکبر کنان

ذلك

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ وَمِنَ
گویم این بسبب آن اعمالیست که پیش فرستادش دو دست تو و بسبب آنکه خدا نیست بستم کننده مر بندگان را
النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهٗ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ
واز مردمان کسی هست که عبادت میکند خدا را بر کناره پس اگر برسد او را نعمتی آرام گیرد
بِهٖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ خَسِرَ الدُّنْيَا وَ
بآن عبادت و اگر برسد او را ابلایی برگردد بر روی خود زیانکار شد در دنیا و
الْاٰخِرَةَ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝ يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا
آخرت اینست زیان ظاهر میخوانند بجز خدا چیزی را
لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيدُ ۝ يَدْعُوْا لَمَنْ
که زیان نرساندش و سود ندهدش اینست گمراهی دور میخوانند کسی را
ضَرُّهٗ أَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ۝ إِنَّ اللّٰهَ
که زیان او نزدیک تر است از سود او هر اینه بد خداوندی و بد یاری است هر اینه خدا
يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
درآرد آنانرا که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند در بوستانها که میرود زیر آن
الْأَنْهٰرُ إِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ
جویها هر اینه خدا میکند آنچه میخواهد هرکه پنداشته باشد که نصرت نخواهد داد
اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
خدا پیغمبر را در دنیا و آخرت پس باید که بیاویزد رسنی بالا باز باید که خفه شود
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيظُ ۝ وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍ
پس درنگرد آیا دور میکند این تدبیر او چیزیرا که بخشم آورده و همچنین فرو فرستادیم قرآن آیات
بَيِّنٰتٍ وَّأَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يُّرِيدُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوْا وَالَّذِينَ هَادُوْا
روشن و بدانید که خدا راه مینماید هرکرا خواهد هر اینه آنانکه ایمان آوردند و آنانکه یهودی شدند
وَالصّٰبِئِينَ وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوْا إِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ
و ستاره پرستان و ترسایان و گبران و مشرکان خدای تعالی فیصل خواهد کرد
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ
میان ایشان روز قیامت هر اینه خدا بر هر چیز مطلع است آیا ندیدی که سجده میکنند خدا تعالی را

یعنی اگر از این غضب بمیرد هیچ ضرر نکند

يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَ
آنانکه در آسمانها اند و کسانکه در زمین اند و آفتاب و ماه و

النُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ
ستارها و کوهها و درختان و چارپایان و بسیاری از مردمان

وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ
و بسیاری کسی هست که ثابت شده است بروی عذاب و هر کرا خوار کند خدا پس نیست او را هیچ گرامی دارنده

إِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ هٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ
هر آینه خدا میکند آنچه میخواهد این دو فریق دشمنان یکدیگر اند در شان پروردگار خویش

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ
پس آنانکه کافر شدند قطع کرده شد برای ایشان جامها از آتش ریخته شود از بالای

رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ وَلَهُمْ مَقَامِعُ
سرهای ایشان آب گرم گداخته کرده شود بآن هرچه در شکم ایشان است و پوست نیز و برای ایشان گرزها

مِنْ حَدِيدٍ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا
از آهن هرگاه که خواهند که برآیند از دوزخ و خلاص شدن از اندوه باز گردانیده شوند

فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا
آنجا و گفته شود بچشید عذاب سوختن هر آینه خدا درآرد آنانرا که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا
و کارهای شایسته کردند در بوستانها که میرود زیر آن جویها پیرایه پوشانیده شوند آنجا

مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَهُدُوا
دستوانها از زر و پیرایه مروارید و لباس ایشان آنجا ابریشم بود و راه نموده شده

إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ إِنَّ الَّذِينَ
بسخن پاکیزه و راه نموده شدند براه خدای ستوده هر آینه آنانکه

كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ
کافر شدند و باز میدارند از راه خدا و از مسجد حرام که پیدا کردهایم آنرا

لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ
برای مردمان یکسان اند متوطن و صحرانشین و هرکه خواهد در حرم کجروی کردن

بظلم

بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ • وَاِذْ بَوَّأْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

بستم بچشانیم او را عذاب دردناک • و یاد کن چون معین ساختیم برای ابراهیم موضع

اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِيْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْقَآئِمِيْنَ وَالرُّكَّعِ

که شریک مقرر مکن با من هیچ چیز را و پاک کن خانه مرا برای طواف کنندگان و ایستادگان و رکوع

السُّجُوْدِ • وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا وَّعَلٰى كُلِّ

و سجود کنندگان • برای نماز گذاران و آواز ده در میان مردمان بحج تا بیایند پیش تو پیاده و سواره

ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ • لِيَشْهَدُوْا مَنَافِعَ لَهُمْ وَ

بر هر شتر لاغر بیایند این شتران از هر راه دور • تا حاضر شوند نزدیک فایدها برای خویش

يَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ

و یاد کنند نام خدا را در روز چند دانسته شده بر ذبح آنچه خدا تعالی روزی داده

بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ • فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيْرَ • ثُمَّ لْيَقْضُوْا

از قسم چهارپایان مواشی • پس بخورید از آن و بخورانید درمانده درویش را • باز باید که دور کنند

تَفَثَهُمْ وَلْيُوْفُوْا نُذُوْرَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوْا بِالْبَيْتِ الْعَتِيْقِ • ذٰلِكَ

چرک تن خود را و بوفا رسانند نذرهای خود را و طواف نمایند بآن خانه قدیم یعنی کعبه • اینست حکم

وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمٰتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ • وَاُحِلَّتْ لَكُمُ

و هر که تعظیم کند شعایر خدا را پس این تعظیم کردن بهتر است او را نزدیک پروردگار او • و حلال کرده شد

الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ

مواشی مگر آنچه خوانده خواهد شد بر شما • پس احتراز کنید از پلیدی بتان

وَاجْتَنِبُوْا قَوْلَ الزُّوْرِ • حُنَفَآءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهٖ • وَمَنْ يُّشْرِكْ

و احتراز کنید از سخن دروغ یعنی گواهی دروغ حنیف دین شده برای خدا غیر شریک مقرر کنندگان با وی • و هر که

بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِيْ بِهِ

با خدا پس گویا که فرود افتاد از آسمان پس برد او را مرغان جانور یا فرود افکند او را

الرِّيْحُ فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ • ذٰلِكَ وَمَنْ يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا

باد بمکانی دور حاصل آنست که هلاک شدن • اینست حکم و هر که تعظیم کند شعایر خدا را پس این تعظیم

مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ • لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ

از تقوی دلهاست • شما را در آن مواشی فایدها است تا میعادی معین باز فرود آمدن آن

الی البیت العتیق ۝ ولکل امة جعلنا منسکا لیذکروا اسم الله
بخانهٔ قدیم است و هر امتی را معین ساخته ایم طریق قربانی تا یاد کنند نام خدا را

علی ما رزقهم من بهیمة الانعام فالهکم اله واحد فله
بر آنچه داده است ایشانرا از چهارپایان مواشی پس خدای شما خدای یکتاست پس او را

اسلموا وبشر المخبتین ۝ الذین اذا ذکر الله وجلت قلوبهم
منقاد شوید و یا محمد بشارت ده تواضع کنندگان را آنانرا که چون یاد کرده شود خدا بترسد دل ایشان

والصبرین علی ما اصابهم والمقیمی الصلوة ومما رزقنهم
و صبر کنندگانرا بر آنچه برسد بایشان و برپا دارندگان نماز را و آنانرا که از آنچه روزی دادیم

ینفقون ۝ والبدن جعلنها لکم من شعائر الله لکم فیها خیر
ایشانرا خرج میکنند و شتران قربانی را ساخته ایم برای شما از شعایر خدا شما را در وی نیکی است

فاذکروا اسم الله علیها صواف فاذا وجبت جنوبها فکلوا
پس یاد کنید نام خدا را بر نحر آن بر چهارپای ایستاده پس چون بزمین افتد پهلوی آن بخورید

منها واطعموا القانع والمعتر کذلک سخرنها لکم لعلکم
از آن و بخورانید درویش بی سوال را و سوال کننده را همچنین رام گردانیدیم چهارپایان را برای شما بود

تشکرون ۝ لن ینال الله لحومها ولا دماؤها ولکن یناله
شکر کنید نمیرسد بخدا گوشت قربانی ها و نه خون اینها و لیکن میرسد بوی

التقوی منکم کذلک سخرها لکم لتکبروا الله علی ما هدیکم
پرهیزکاری از شما همچنین رام گردانید قربانیها را برای شما تا بزرگی یاد کنید خدا را بر

وبشر المحسنین ۝ ان الله یدافع عن الذین امنوا ان الله
و بشارت ده نیکوکارانرا هرآینه خدا دفع میکند از مسلمانان ضرر اعدای ایشانرا هرآینه خدا

لا یحب کل خوان کفور ۝ اذن للذین یقاتلون بانهم ظلموا
دوست نمیدارد هیچ خیانت کننده ناسپاس را و دستوری جهاد داده شد آنانرا که کفار با ایشان جنگ میکنند

وان الله علی نصرهم لقدیر ۝ الذین اخرجوا من دیارهم بغیر حق
و هرآینه خدا بر نصرت دادن ایشان تواناست آنانکه بیرون آورده شد ایشانرا از خانهای ایشان بغیر

الا ان یقولوا ربنا الله ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض
لیکن بسبب آنکه میگفتند پروردگار ما خداست و اگر نبودی دفع کردن خدا مردمانرا بعضی را بدست بعضی

٤١٠
بسبب آنکه ایشان مظلوم شده اند

لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ وَّمَسٰجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللّٰهِ
ویران کرده میشد خلوتخانهاء رهبانان و عبادتخانهاء نصاری و عبادتخانهاء یهود و عبادتخانهاء مسلمانان
كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهُ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ اَلَّذِينَ
بسیاری و البته نصرت خواهد داد خدا کسی را که قصد نصرت دین وی کند براینه خدا توانا غالب است آنانکه
اِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوا
آنانرا که اگر دسترس دهیم ایشانرا در زمین برپا دارند نماز را و بدهند زکوة را و بفرمایند
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُورِ وَاِنْ يُّكَذِّبُوكَ
بکار پسندیده و منع کنند از کارهای ناپسندیده و خدا یراست نهایت همه کارها و اگر دروغی شمرند
فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّعَادٌ وَّثَمُودُ وَقَوْمُ اِبْرٰهِيمَ وَقَوْمُ
پس از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و قوم
لُوطٍ وَّاَصْحٰبُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِينَ
لوط و اهل مدین و دروغی شمرده شد موسی را پس مهلت دادم این کافران را
ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ فَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا
باز گرفتار کردم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت من بسا دیهی که هلاک ساختیم آنرا
وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ
و وی ستمکار بود پس وی افتاده است بر سقفهاء خود و بسا چاه بیکار مانده و بسا محل
مَّشِيدٍ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَّعْقِلُونَ
بلند خراب شده آیا سیر نکرده اند در زمین تا بود ایشانرا دلها که فهم کنند
بِهَا اَوْ ءَاذَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى الْاَبْصٰرُ وَلٰكِنْ تَعْمَى
بآن یا گوشهای که بشنوند بآن پس براینه حال اینست که نابینا نمیشود چشمها ولیکن نابینا میشود
الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ
آن دلها که هست در سینه ها و زود میطلبند از تو عذاب را و هرگز
يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ
خلاف نخواهد کرد خدا وعده خود را و براینه یکروز نزدیک پروردگار تو مانند هزار سال است از آنچه می شمرید
وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا
و بسا دیه که مهلت دادم آنرا و آن ستمکار بود باز گرفتار کردم آنرا

صلوٰت

ثلثة ارباع

وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ۝ قُلْ يَٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَآ أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝
و بسوی منست بازگشت بگو ای مردمان جز این نیست که من برای شما ترساننده آشکاره ام
فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
پس آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند ایشانراست آمرزش و روزی نیک
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُولَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَآ
و آنانکه سعی کردند در رد آیات ما عاجز کنان بزعم خود ایشانند اهل دوزخ و
أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّآ إِذَا تَمَنَّىٰٓ أَلْقَى الشَّيْطَٰنُ
نفرستادیم پیش از تو هیچ فرستاده و نه هیچ صاحب وحی الا چون آرزوی بخاطر بست بافکند شیطان
فِيٓ أُمْنِيَّتِهِۦ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ
چیزی در آرزوی پس دور میکند خدا آنچه شیطان انداخته است باز محکم میکند خدا آیات خود را
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي
و خدا دانا با حکمت است تا بگرداند خدا آنچه شیطان انداخته است بلای در حق آنانکه در
قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّٰلِمِينَ لَفِي شِقَاقٍۭ
دل ایشان بیماریست و آنانکه سخت است دل ایشان و هر آینه ستمکاران در مخالفت
بَعِيدٍ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا
دور اند و تا بدانند آنانکه داده شده است ایشانرا علم که آن وحی راست است از جانب پروردگار تو پس ایمان
بِهِۦ فَتُخْبِتَ لَهُۥ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِلَىٰ صِرَٰطٍ
بآن پس نیایش کند برای خدا دل ایشان و هر آینه خدا راه نماینده است مسلمانان را بسوی راه
مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
راست و همیشه باشند کافران در شبهه از آن وحی تا وقتیکه بیاید بایشان
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ۝ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ
قیامت ناگهان یا بیاید بایشان عقوبت روزی نهایت نحس پادشاهی آنروز
لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ فِي جَنَّٰتِ
خدا راست حکم کند میان ایشان پس آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند در بوستان
النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِنَا فَأُولَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
با نعمت باشند و آنانکه کافر شدند و دروغ شمردند آیات ما را [illegible] ایشانرا باشد عذاب

لهاد

مهین

مُّهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا
خوار کننده وآنانکه هجرت کردند در راه خدا پس کشته شدند یا بمردند
لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝
هر اینه روزی دهد ایشانرا خدا روزی نیکو در بهشت و هر اینه خدای وی بهترین روزی دهندگانست
لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ ذٰلِكَ
البته در آرد ایشان را بموضعی که خشنود شوند از آن و هر اینه خدا دانا بردبار است حکم اینست
وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ اللّٰهُ إِنَّ
و هر که در پی ایذا کسی افتاد بمانند آنکه ایذا داده شد او را پس از آن تعدی کرده شد بروی هر اینه
لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
بخشنده آمرزگار است این نصرت بسبب آنست که خدا در می آرد شب را در روز و در می آرد
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ
روز را در شب و بسبب آنست که خدا شنوا بینا است این نصرت بسبب آنست که خدا همون
الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللّٰهَ هُوَ
ثابت و آنچه میخوانند کافران بجز وی همونست باطل و بسبب آنست که خدا همون است
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ
بلند مرتبه بزرگ قدر آیا ندیدی که خدا فرود آورد از آسمان آب را پس
الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
زمین سبز شد هر اینه خدا لطف کننده داناست او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ
در زمین است و هر اینه خدا همون است بی نیاز ستوده کار آیا ندیدی که خدا مسخر کرد
لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ
برای شما آنچه در زمین است و مسخر ساخت کشتیها میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد
السَّمَاءَ أَن تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
آسمان را از آنکه بیفتد بر زمین مگر بدستوری او هر اینه خدا در حق مردمان بخشاینده
رَّحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنسَانَ
مهربان است و اوست آنکه زنده کرد شما را باز بمیراند شما را باز زنده کند شما را هر اینه آدمی

بنصرت خواهد داد او را خدا هر اینه خدا

یعنی معاودت کنند با عقوبت
معاقب ثانی که مجازی
و منتقم است ۱۲

لكفور. لكل امة جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا ينازعنك
ناسپاس است برای هر گروهی معین کرده ایم شریعتی را که ایشان عمل کنندهٔ آن اند پس باید که نزاع

في الامر وادع الى ربك انك لعلى هدى مستقيم. وان
در این کار و بخوان بسوی پروردگار خویش هر آینه تو بر راه راستی و اگر

جادلوك فقل الله اعلم بما تعملون. الله يحكم بينكم
مکابره نمایند با تو پس بگو خدا داناتر است با آنچه میکنید خدا حکم خواهد کرد میان شما

يوم القيمة فيما كنتم فيه تختلفون. الم تعلم ان الله يعلم
روز قیامت در آنچه اندران اختلاف میکنید آیا ندانستی که خدا میداند

ما في السماء والارض ان ذلك في كتب ان ذلك على الله
هر چه در آسمانها و زمین است هر آینه این همه ثبت است در کتابی هر آینه این بر خدا

يسير. ويعبدون من دون الله ما لم ينزل به سلطنا و
آسان است و عبادت میکنند بجز خدا چیزی را که فرو نفرستاده است خدا حجتی بران

ما ليس لهم به علم وما للظلمين من نصير. واذا تتلى عليهم
و چیزی که نیست ایشان را بثبوت آن دانش و نیست ستمکاران را هیچ یاری دهنده و چون خوانده میشود بر ایشان

ءايتنا بينت تعرف في وجوه الذين كفروا المنكر
آیات ما واضح آمده میشناسی در روی این کافران ناخوشی

يكادون يسطون بالذين يتلون عليهم ءايتنا قل افانبئكم
نزدیک میشوند از آنکه حمله کنند بر آنانکه میخوانند بر ایشان آیات ما بگو آیا خبر دهم شما را

بشر من ذلكم النار وعدها الله الذين كفروا وبئس
بناخوشتر ازین و آن دوزخ آتش است وعده داده است خدا آنرا بکافران و وی بد

المصير. يايها الناس ضرب مثل فاستمعوا له ان الذين
جای است ای مردمان بیان کرده شد داستانی پس بشنوید آنرا هر آینه آنانکه

تدعون من دون الله لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له
میخوانند بجز خدای نیافرینند مگسی را و اگرچه جمع شوند برای آن

وان يسلبهم الذباب شيئا لا يستنقذوه منه ضعف
و اگر برباید از دست ایشان مگس چیزی خلاص نتوانند کرد آنرا از مگس ناتوان شد

یعنی لوح محفوظ را آن نزدیک است

٤٦

الطالب

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۝ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
طالب و مطلوب یعنی عابد و معبود تعظیم نکردند خدا را حق تعظیم او بدرستیکه خدا توانا

عَزِيزٌ ۝ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
غالب است خدا بر میگزیند فرستادگان از فرشتگان و از مردمان بدرستیکه خدا

سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ
شنوا بیناست میداند آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پس پشت ایشانست و بسوی خدا

تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَا
باز گردانیده میشوند کارها ای مسلمانان رکوع کنید و سجده بجا آرید

عْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَجَاهِدُوا
و عبادت نمایید پروردگار خود را و بکنید کار نیکو امید است که رستگار شوید و جهاد کنید

فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ
در راه خدا حق جهادی که برای خدا است وی برگزید شما را و نساخت بر شما در دین

مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ
هیچ تنگی مشروع کرد دین پدر شما ابراهیم را خدا نام نهاد شما را مسلمان

قَبْلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا
پیش از ین در کتب سابقه و در قرآن نیز جهاد کنید تا باشد پیغمبر گواه بر شما و باشید شما

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ
گواه بر مردمان پس برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را

وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝
و چنگ زنید بخدا او دوست خداوند شما است پس نیکو خداوند است و نیکو مددگار است

سورة المؤمنون مكية وهي مائة وثمان ايت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَوٰتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝
بدرستیکه رستگار شدند مسلمانان آنانکه ایشان در نماز خویش نیایش کنندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُونَ
وآنانکه ایشان از بیهوده روی گردانند ۝ وآنانکه ایشان زکوة را ادا کنندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حٰفِظُونَ ۝ إِلَّا عَلٰى أَزْوٰجِهِمْ أَوْ
وآنانکه ایشان شرمگاه خود را نگاهدارندگانند مگر بر زنان خویش یا

مَا مَلَكَتْ أَيْمٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاءَ
کنیزکانی که مالک شده است دستهای ایشان پس ایشان نیستند نکوهیده شدگان پس هر که طلب کند سوای

ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْعٰدُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
این آن جماعه از حد گذرندگانند ۝ وآنانکه ایشان امانتهای خود را و عهد خود را

رٰعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولٰئِكَ هُمُ
رعایت کنندگانند وآنانکه ایشان بر نمازهای خود محافظت کنندگانند این جماعه ایشانند

الْوٰرِثُونَ ۝ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ۝ وَلَقَدْ
وارثان که عاقبت کار بدست آرند بهشت ایشان آنجا جاوید باشندگانند و بدرستی

خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ
آفریدیم آدمی از خلاصه گل باز ساختیم آدمی را نطفه در قرارگاه

مَكِينٍ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
استوار باز ساختیم آن نطفه را خون بسته باز ساختیم آن خون بسته را گوشت پاره پس ساختیم

الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنٰهُ خَلْقًا
آن گوشت پاره را استخوان چند پس پوشانیدیم بر آن استخوانها گوشت را باز آفریدیم او را آفرینشی

آخَرَ ۚ فَتَبٰرَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخٰلِقِينَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ
دیگر پس بزرگ است خدا نیکوترین نگارندگان باز بدرستی شما بعد از این

لَمَيِّتُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ
مردگانید باز بدرستی شما روز قیامت برانگیخته گردید و بدرستی آفریدیم بالای شما

سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِينَ ۝ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
هفت آسمان و نبودیم از آفرینش بیخبر و فرو فرستادیم از آسمان

مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنّٰهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلٰى ذَهَابٍ بِهِ لَقٰدِرُونَ
آب را باندازه پس جای دادیم او را در زمین و بدرستی ما بر دور کردن آن توانائیم

فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّ اَعْنَابٍ لَكُمْ فِيْهَا فَوَاكِهُ
پس پیدا کردیم برای شما بان بوستانها از درخت خرما و انگور شما را دران بوستانها

كَثِيْرَةٌ وَّ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَاۤءَ
بسیار پیدا شود و بعض آنرا میخورید یعنی بطریق قوت و آفریدیم درختی که بیرون می آید از طور سینا

تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ ۝ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً
بر روید یعنی که حاصل شود در روغن و نانخورش طعام خورندگانرا و هر اینه شما را در چهارپایان پند

نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِيْ بُطُوْنِهَا وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّ مِنْهَا
می نوشانیم شما را از آنچه در شکم ایشانست و شما را دران چهارپایان منفعتها بسیارست و بعض اینها را

تَاْكُلُوْنَ ۝ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا
میخورید و بر چهارپایان و بر کشتیها سوار کرده میشوید و هر اینه فرستادیم نوح را

اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ اَفَلَا
بسوی قوم او پس گفت ای قوم من عبادت خدا کنید نیست شما را هیچ معبودی غیر وی آیا

تَتَّقُوْنَ ۝ فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَاۤ اِلَّا
نمی ترسید پس گفتند کسانی که کافر بودند از قوم او نیست این شخص

بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيْدُ اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ
آدمی مانند شما میخواهد که ریاست پیدا کند بر شما و اگر خواستی خدا هر اینه فرستادی

مَلٰۤئِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْۤ اٰبَاۤئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ۝ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ
فرشتگان را نشنیدیم این ماجرا در پدران پیشین خویش نیست این شخص مگر مردی

بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى حِيْنٍ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ
که بوی عارضه دیوانگی است پس انتظار وی کنید تا مدتی گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بسبب آنکه

فَاَوْحَيْنَاۤ اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَاۤءَ
پس وحی فرستادیم بسوی وی که بساز کشتی بحضور ما و بفرمان ما پس چون آید

اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
فرمان ما و جوشش زند تنور غضب پس در آر در کشتی از هر جنس دو عدد نر و ماده را

وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِيْ
و در آر کسان خود را الا آنکه از ایشان سبقت کرده است بروی گفته حق و سخن مگو با من

میوها ... ع ١٠ ... دروغی شمردند مرا

فی الذین ظلموا انهم مغرقون ○ فاذا استویت انت ومن معك
در باب آنانکه ستم کردند هرآینه ایشان غرق کرده کانند پس چون راست بنشینی تو و هرکه با تو باشد

علی الفلك فقل الحمد لله الذی نجینا من القوم الظلمین ○ وقل
برکشتی پس بگو همه ستایش خدای راست آنکه نجات داد ما را از گروه ستمکاران و بگو

رب انزلنی منزلا مبرکا وانت خیر المنزلین ○ ان فی ذلك
ای پروردگار من فرود آر مرا در منزل مبارک و تو بهترین فرود آرندگانی هرآینه درین ماجرا

لایت وان کنا لمبتلین ○ ثم انشانا من بعدهم قرنا اخرین
نشانهاست و هرآینه ما بودیم امتحان کننده باز بیافریدیم بعد از ایشان قرنی دیگر را

فارسلنا فیهم رسولا منهم ان اعبدوا الله ما لکم من اله غیره
پس فرستادیم میان ایشان پیغمبری از قبیله ایشان که عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبودی بجز وی

افلا تتقون ○ وقال الملا من قومه الذین کفروا وکذبوا
آیا نمی ترسید و گفتند رئیسان از قوم او آنانکه کافر شدند و دروغ شمردند

بلقاء الاخرة واترفنهم فی الحیوة الدنیا ما هذا الا بشر
ملاقات سرای آخرین را و آسوده ای داده بودیم ایشان را در زندگانی دنیا نیست این شخص مگر آدمی

مثلکم یاکل مما تاکلون منه ویشرب مما تشربون ○ و
مانند شما میخورد از آنچه شما ازان میخورید و می آشامد از آنچه شما ازان می آشامید و

لئن اطعتم بشرا مثلکم انکم اذا لخسرون ○ ایعدکم انکم اذا
اگر فرمان برداری کردید آدمی مانند خویش هرآینه شما آنگاه زیانکار باشید آیا وعده میدهد شما را که شما

متم وکنتم ترابا وعظاما انکم مخرجون ○ هیهات هیهات
چون بمیرید و شوید خاکی و استخوانی چند بیرون آورده خواهید شد بعیدست بعیدست

لما توعدون ○ ان هی الا حیاتنا الدنیا نموت ونحیا وما نحن
آنچه وعده داده میشود شما را نیست زندگانی الا زندگانی اینجهانی ما میریم و زنده میشویم و نیستیم ما

بمبعوثین ○ ان هو الا رجل افتری علی الله کذبا وما نحن
برانگیخته شده نیست این شخص مگر مردی که افترا کرده بر خدا دروغ را و ما نیستیم

له بمؤمنین ○ قال رب انصرنی بما کذبون ○ قال عما قلیل
او را تصدیق کننده گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بمقابله آنکه دروغ شمردند مرا گفت بعد اندک زمانی

که هود بود یا صالح علیهما السلام مراد

یعنی بعض میمیریم و بعض زنده میشوند

٤١٨

بصحیح

لَيُصْبِحُنَّ نَدِمِينَ • فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَهُمْ غُثَآءً

پشیمان خواهند شد · پس گرفت ایشانرا آواز سخت بحق و عذر است پس کردانیدیم ایشانرا

فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّلِمِينَ • ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخَرِينَ

پس دوری باد کرده ستمکاران را · باز پیدا کردیم بعد از ایشان قرنهاء دیگر را

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ • ثُمَّ أَرْسَلْنَا

سبقت نمیکند هیچ گروهی از میعاد خود و نه باز پس میمانند · باز فرستادیم

رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَآءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا

پیغمبران خود را پی در پی هرگاه آمد بامتی پیغمبر ایشان بدروغ نسبت کردند او را پس از پی در آوردیم

بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

بعض را عقب بعضی یعنی در هلاک و ساختیم ایشانرا افسانه پس دوری باد گروهی را که ایمان نمی آرند

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَرُونَ بِـَٔايَتِنَا وَسُلْطَنٍ مُّبِينٍ •

باز فرستادیم موسی و برادر او هارون را با نشانهای خویش و با دلیل ظاهر

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ •

بسوی فرعون و جماعه او پس سرکشی کردند و بودند گروهی تکبر کننده

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَبِدُونَ • فَكَذَّبُوهُمَا

پس گفتند آیا ایمان آریم بدو آدمی مانند خویش و قوم ایشان ما را خدمت کنند کاملند پس دروغ

فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ • وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَبَ لَعَلَّهُمْ

پس شدند از هلاک کردگان · و هر آینه دادیم موسی را کتاب بود که ایشان

يَهْتَدُونَ • وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ ءَايَةً وَءَاوَيْنَهُمَا

راه یابند · و ساختیم پسر مریم و مادرش را نشانه و جای دادیم ایشانرا

إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ • يَأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَتِ

بزمینی بلند خداوند استقرار و خداوند آب روان · ای پیغمبران بخورید از اطعمه پاکیزه

وَاعْمَلُوا صَلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ • وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ

و بکنید کار نیکو هر آینه من بآنچه میکنید دانا ام · و هر آینه این ملت شما

أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ • فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ

ملت یکتا و من پروردگار شما ام پس بترسید از من · پس متفرق ساختند امتان کار خود را در میان خویش

مثل خاشاک در سیل

کر فتند ایشان را

ع ٢٧

در عقاید و در اصول

زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ
پاره پاره هر گروهی بانچه نزدیک او است شادمانست پس بگذار ایشانرا در غفلت ایشان

حَتَّىٰ حِينٍ ۝ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ۝ نُسَارِعُ
تا مدتی ... آیا می پندارند که آنچه امداد میکنیم ایشانرا بآن از مال و فرزندان سعی

لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۚ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ
در نیکوئیها میکنیم برای ایشان بلکه نمیدانند یعنی نمی فهمند براینه آنانکه ایشان از ترس

رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝ وَالَّذِينَ
پروردگار خویش مضطرب باشند و آنانکه ایشان بآیات پروردگار خویش ایمان می آرند و آنانکه

هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ
ایشان به پروردگار خویش شریک مقرر نمیکنند و آنانکه میدهند آنچه میدهند و دل ایشان

وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي
ترسانست بسبب آنکه ایشان بسوی پروردگار خویش باز خواهند گشت این جماعه سعی میکنند در

الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ
نیکیها و ایشان بسوی آن سبقت کنندگانند و تکلیف نمیکنیم هیچکس را مگر قدر طاقت او

وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ
و نزدیک ما کتابیست که سخن میگوید براستی و بر ایشان ستم کرده نشود بلکه دل ایشان در غفلت است

مِنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ۝ حَتَّىٰ
از این سخن و ایشانرا عملهاست غیر این یعنی غیر از انکار قرآن که ایشان آنرا کننده اند تا

إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ۝ لَا تَجْأَرُوا
وقتیکه گرفتار ساختیم آسودگان ایشانرا بعذاب ناگهان ایشان فریاد میکردند گفتیم فریاد مکنید

الْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ۝ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
امروز براینه شما از ما نصرت داده نخواهید شد براینه خوانده میشد آیات ما بر شما

فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ۝ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ۝
پس شما بر پاشنهای خود باز میگشتید تکبر کنان بر قرآن بافسانه مشغول شده ترک میکردید

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ
آیا تامل نکردند درین سخن یا آمده است بایشان آنچه نیامده بود به پدران نخستین ایشان

بلکه استدراج است

ترسانند

و در غفلت خویش مانند

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ

آیا نشناختند پیغمبر خود را پس ایشان مر او را ناشناسااند یا میگویند در او دیوانگی است

بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُونَ ۝ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ

بلکه بحقیقت آمد بدیشان بدین درست و بیشترینه ایشان مر حق را ناخوشدارندگانند و اگر پیروی کردی حق

أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنٰهُمْ

آرزوهای ایشان را هر اینه بی انتظام شدندی آسمانها و زمین و هرکه میان ایشانست بلکه آوردیم

بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ

کتابی که پند ایشانست پس ایشان از پند خویش روی گردانند آیا میخواهی از ایشان مزدی پس مزد

رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ۝ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرٰطٍ

پروردگار تو بهترست و او بهترین روزی دهندگانست و هر اینه تو میخوانی ایشانرا بسوی راه

مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرٰطِ

راست و هر اینه آنانکه ایمان نمی آرند بآخرت از راه

لَنٰكِبُونَ ۝ وَلَوْ رَحِمْنٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيٰنِهِمْ

بگشته شوندگانند و اگر رحم میکردیم بر ایشان و بر میداشتیم آنچه با ایشانست از سختی هر اینه پافشاری میشدند در بیراهی خود

يَعْمَهُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ

سرگشته شده و هر اینه گرفتار کردیم ایشانرا بعذاب پس نیایش نکردند پروردگار خود را

الربع

وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ۝ حَتَّى إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ

و زاری نمودند و در غفلت بودند تا وقتیکه بگشادیم بر ایشان دری خداوند عذاب سخت

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصٰرَ

ناگهان ایشان در آنجا امید برندگانند و اوست آنکه پیدا فرید برای شما شنوائی و دیده

ع ٥

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

و دلها اندکی شکرگذاری میکنید و اوست آنکه پیدا کرد شما را در زمین

وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلٰفُ الَّيْلِ

و بسوی او برانگیخته خواهید شد و اوست آنکه زنده میکند و میمیراند و او راست آمد شد

وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝

در روز آیا نمی فهمید بلکه گفتند مانند آنچه گفته بودند نخستینان

قَالُوٓا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ لَقَدْ
گفتند آیا چون بمیریم و شویم خاکی و استخوانهایی آیا ما برانگیخته خواهیم شد هر آینه
وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيرُ
وعده داده شد با این سخن ما را و پدران ما را پیش از این نیست این مگر افسانهای
الْاَوَّلِينَ ۝ قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝
پیشینیان بگو کراست زمین و آنکه در آنست بگوئید اگر میدانید
سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ
خواهند گفت خدایراست بگو آیا پند پذیر نمیشوید بگو کیست پروردگار آسمانهای
السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ
هفت گانه و پروردگار عرش بزرگ خواهند گفت اینهمه خدایراست بگو آیا نمی ترسید
قُلْ مَنْۢ بِيَدِهٖ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
بگو کیست آنکه بدست اوست پادشاهی هر چیز و او زنهار میدهد و زنهار داده نمیشود بر وی
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ۝ بَلْ
جواب گوئید اگر میدانید خواهند گفت اینهمه خدایراست بگو پس از کجا فریب داده میشوید بلکه
اَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُونَ ۝ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ
آورده ایم بایشان سخن راست را و هر آینه ایشان دروغ گویند هیچ فرزند نگرفته است خدا
وَّمَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
و نیست همراه او هیچ خدای دیگر آنگاه ببردی هر خدا چیزی که آفریده بود و برتر آمدی
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ عٰلِمِ الْغَيْبِ وَ
بعض ایشان بر بعض پاکی صفت میکنیم خدا را از آنچه تقریر میکنند داننده نهان
الشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ قُلْ رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ
و آشکارا است برتر است از آنچه شریک می آرند بگو ای پروردگار من اگر بنمائی مرا آنچه ترسانیده میشوند
رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۝ وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُّرِيَكَ مَا
ای پروردگار من پس داخل مکن مرا در گروه ستمکاران و هر آینه ما بر آنکه بنمائیم ترا آنچه
نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُونَ ۝ اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ
وعده میدهیم بایشان توانائیم مقابله کن بدی را بخصلتی که آن نیک است ما دانا تریم

عما

بِمَا يَصِفُونَ ۝ وَقُلْ رَّبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيٰطِيْنِ

بانچه بیان میکنند و بگو یا محمد ای پروردگار من می پناهم بتو از دغدغه های شیاطین

وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنِ ۝ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ

و می پناهم بتو ای پروردگار من از انچه حاضر شوند پیش من در غفلت خویش باشند تا وقتی که بیاید یکی را

قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ ۝ لَعَلِّيْٓ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيْمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا

گوید ای پروردگار من باز گردان مرا بود که کار نیکو کنم دران چیز که بگذاشتم نه چنین است

كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝

این سخنیست که وی گوینده آنست و پیش ایشان حجابی باشد تا روزی که برانگیخته شوند

فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَلَآ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَّلَا يَتَسَآءَلُوْنَ

پس چون دمیده شود در صور پس قرابتها نباشد میان ایشان آن روز و نه با یکدیگر سوال کنند

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ

پس هر که گران آمد پلهای ترازو او پس آن جماعه ایشانند رستگاران و هر که سبک شد

مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فِيْ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ

پلهای ترازو او پس آن جماعه آنانند که زیان کردند در حق خویش در دوزخ جاوید باشند

تَلْفَحُ وُجُوْهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيْهَا كٰلِحُوْنَ ۝ اَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى

میسوزد روی ایشان را آتش و ایشان در آنجا روی ترش بستند گوئیم آیا خوانده نمیشد آیات من

عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ۝ قَالُوْا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا

بر شما پس آنرا دروغ میداشتید گفتند ای پروردگار ما غالب شد بر ما

شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّيْنَ ۝ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا

بدبختی ما و بودیم گروهی گمراه ای پروردگار ما بیرون آر ما را ازینجا پس اگر باز گردیم

فَاِنَّا ظٰلِمُوْنَ ۝ قَالَ اخْسَئُوْا فِيْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنِ ۝ اِنَّهٗ كَانَ

بکفر پس هر آینه ما ستمکاریم خدا فرماید بر سوائی دور شوید درینجا و سخن مگوئید با من هر آینه

فَرِيْقٌ مِّنْ عِبَادِيْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

گروهی از بندگان من میگفتند ای پروردگار ما ایمان آوردیم پس بیامرز ما را و به بخشای

وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ۝ فَاتَّخَذْتُمُوْهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ

و تو بهترین بخشایندگانی پس فرا گرفتید شما ایشان را دروغ ریشخند تا حدی که فراموش کردانیدند

سر کنت کنزا مخفیا اینجا ظهور تام دارد

ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا
یاد مرا از دل شما و شما بر ایشان میخندید بدرستیکه من جزا دادم ایشانرا امروز بمقابله

صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ
صبر ایشان بآنکه ایشان ایشانند رسندگان گوید خدا چند درنگ کردید در زمین بحساب

سِنِينَ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ
سالها گویند درنگ کردیم یکروز یا بعض روز پس بپرس از شمارکنندگان

قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَفَحَسِبْتُمْ
گوید خدا توقف نکرده اید مگر اندکی کاش میدانستید آیا پنداشتید

أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ فَتَعَالَى اللَّهُ
که آفریدیم شمارا بیهوده و آنکه شما بسوی ما گردانیده نشوید پس برتر است خدا

الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَمَنْ
پادشاه ثابت نیست هیچ معبود غیر او پروردگار عرش گرامی قدر و هرکه

يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ
بخواند با خدا معبود دیگر را که هیچ حجت نیست مرو را بر ثبوت آن معبود پس جز این نیست حساب او نزد

رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ
پروردگار او هرآینه رستگار نمیشوند کافران و بگوای پروردگار من بیامرز و رحم کن و تو

سورة النور مدنية خَيْرُ الرَّاحِمِينَ وهي اربع وستون آيت
بهترین بخشایندگانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
این سورتی است که فرو فرستادیم آنرا و فرض ساختیم آنرا و فرود آوردیم در آن آیات روشن

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا
بود که شما پند گیرید زن زناکننده و مرد زناکننده بزنید

كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ
هر یکی را از ایشان صد دره و باید که درنگیرد شمارا شفقت بر ایشان

في

فِي دِينِ اللّٰهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ
در جای شرع کردن خدا اگر ایمان آورده اید بخدا و روز آخر و باید که حاضر شوند
عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ الزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا
بعقوبت ایشان جماعه از مسلمانان مرد زناکننده نکاح نمیکند مگر
زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ
با زن زناکننده یا شرک آرنده و زن زناکننده در نکاح در نیارد او را مگر مرد زناکننده
وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
و حرام ساخته شد نکاح زانیه بر مسلمانان و آنانکه دشنام دهند زنان پرهیزکار را
ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً
پس نیاورند چهار گواه بزنید ایشان را هشتاد دره
وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ إِلَّا
و قبول مکنید گواهی ایشان هیچگاه و این جماعه ایشانند فاسق مگر
الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
آنانکه توبه کردند بعد از این و بصلاح آوردند کار خود را پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است
وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا
و آنانکه دشنام میدهند زنان خود را و نباشد ایشان را گواهان مگر
أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ
نفس خودشان پس گواهی یکی از ایشان چهار بار که بخدا بدرستی که وی از راستگویان است
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
و گواهی پنجم باین صفت که لعنت خدا باد بر او اگر از دروغگویان باشد
وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ إِنَّهُ
و باز میگرداند از آن زن عقوبت را آنکه گواهی دهد چهار بار بخدا بدرستیکه شوهر
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَا إِن كَانَ
از دروغگویان است و گواهی دهد پنجم بار آنکه خشم خدای بر این زن اگر شوهر
مِنَ الصَّادِقِينَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللّٰهَ
از راست گویان باشد و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او و آنکه خدا

توّاب حكيم ۝ ان الذين جاءو بالافك عصبة منكم لا تحسبوه
توبه پذیرنده با حکمت است ۝ بدرستی آنانکه آوردند تهمت را جماعتی اند از شما مپندارید آنرا
شرا لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم
بد در حق خویش بلکه آن بهتر است برای شما هر مردی را از ایشان جزای آنکه حاصل کرد از معصیت
والذي تولى كبره منهم له عذاب عظيم ۝ لولا اذ سمعتموه
و آنکه سرانجام داد عمده آن تهمت را از ایشان او راست عذاب بزرگ چرا آنگه که چون شنیدید آنرا
ظن المؤمنون والمؤمنات بانفسهم خيرا وقالوا هذا افك
گمان میکردند مردان مسلمانان و زنان مسلمانان در حق خویشان نیکی را و میگفتند این افترا
مبين ۝ لولا جاءو عليه باربعة شهداء فاذ لم ياتوا بالشهداء
ظاهر است چرا نیاوردند بر این سخن چهار گواه پس چون نیاوردند گواهان را
فاولئك عند الله هم الكذبون ۝ ولولا فضل الله عليكم
پس آن جماعه نزدیک خدا ایشانند دروغگوی و اگر نمی بود فضل خدا بر شما
ورحمته في الدنيا والاخرة لمسكم في ما افضتم فيه عذاب
و رحمت او در دنیا و آخرة هر آینه میرسید شما را در این مقدمه که گفت و شنید کردید در آن عذاب
عظيم ۝ اذ تلقونه بالسنتكم وتقولون بافواهكم ما ليس
بزرگ چون فرا می گرفتید آنرا بزبانهای خویش و میگفتید بدهان خویش آن سخن که نبود
لكم به علم وتحسبونه هينا وهو عند الله عظيم ۝ ولولا اذ
شما را به حقیقت آن دانش و می پنداشتید آنرا آسان و او نزدیک خدا بزرگ بود و چرا آنگه که
سمعتموه قلتم ما يكون لنا ان نتكلم بهذا سبحانك هذا
شنیدید آنرا نمیگفتید نمیرسد ما را که بزبان آریم این سخن پاکی یاد کنیم ترا خدایا این
بهتان عظيم ۝ يعظكم الله ان تعودوا لمثله ابدا ان كنتم
سخن افترای است بزرگ پند میدهد شما را خدا تا باز نگردید بمثل این هرگز اگر
مؤمنين ۝ ويبين الله لكم الايت والله عليم حكيم ۝ ان الذين
مسلمان هستید و بیان میکند خدا برای شما آیات را و خدا دانا با حکمت است بدرستی آنانکه
يحبون ان تشيع الفاحشة في الذين امنوا لهم عذاب اليم
دوست میدارند آنکه فاش شود تهمت بدکاری در مسلمانان ایشان راست عقوبت درد دهنده
في الدنيا

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ
در دنیا واخرت وخدا میداند وشما نمیدانید واگر نبودی فضل
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ
خدا ورحمت او بر شما وانکه خدا بخشاینده مهربان است ای مسلمانان
اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَمَنْ يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ
از پی مروید کامهای شیطان را وهرکه پیروی کامهای شیطان کند
فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ
پس هر اینه او میفرماید به بیحیائی وکار ناپسندیده واگر نبودی فضل خدا بر شما ورحمت او
مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ
پاک نشدی از شما هیچکس هرگز ولیکن الله پاک میسازد هرکرا خواهد وخدا
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝ وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْٓا
شنوا داناست وباید که سوگند نخورند خداوندان بزرگی و وسعت از شما بر آنکه چیزی ندهند
اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلْيَعْفُوْا
خویشاوندان را وبینوایان را وخانمان ترک کنندگانرا در راه خدا وباید که عفو کنند
وَلْيَصْفَحُوْا اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
ودر گذرند آیا دوست نمیدارید که بیامرزد خدا شمارا وخدا امرزنده مهربانست
اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا
هر اینه آنانکه دشنام میدهند زنان پاکدامان را از بدکاری بیخبر از ایمان آرندگان را لعنت کرده شدند
وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝ يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَ
در دنیا وآخرت وایشانراست عذاب بزرگ روزیکه گواهی دهند بر ایشان زبانهای ایشان
اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ يَوْمَئِذٍ يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ
ودستهای ایشان وپایهای ایشان بانچه میکردند آنروز بتمام رساند بایشان خدا
دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ۝ اَلْخَبِيْثٰتُ
جزاء باانصاف ایشان را وبدانند که خدا همونست ثابت ظاهر زنان ناپاک
لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ لِلْخَبِيْثٰتِ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ وَ
لایق اند بمردان ناپاک ومردان ناپاک لایق اند بزنان ناپاک وزنان پاک لایق اند بمردان پاک

الطيبون للطيبت اولئك مبرءون مما يقولون لهم مغفرة و

و مردان پاک لائق اند زنان پاک این جماعه بری اند از آنچه مردم میگویند ایشان را آمرزش است

رزق كريم يايها الذين ءامنوا لا تدخلوا بيوتا غير بيوتكم

و روزی نیک ای مسلمانان در میائید بخانه ها غیر خانهاء خویش

حتى تستانسوا و تسلموا على اهلها ذلكم خير لكم لعلكم

تا آنکه دستوری طلبید و سلام کنید بر اهل آن این بهتر است شما را بود که

تذكرون فان لم تجدوا فيها احدا فلا تدخلوها حتى

پند پذیر شوید پس اگر نیابید در آنجا هیچکس را در میائید آنجا تا آنکه

يؤذن لكم وان قيل لكم ارجعوا فارجعوا هو ازكى لكم

دستوری داده شود شما را و اگر شما را گفته شود که باز گردید پس باز گردید این پاکیزه تر است شما را

والله بما تعملون عليم ليس عليكم جناح ان تدخلوا بيوتا

و خدا بانچه میکنید داناست نیست بر شما گناهی در آنکه در آیید خانهها

غير مسكونة فيها متاع لكم والله يعلم ما تبدون وما

که مسکن کسی نیست در آنجا منفعت باشد شما را و خدا میداند آنچه آشکارا میکنید و آنچه

تكتمون قل للمؤمنين يغضوا من ابصارهم و يحفظوا

پوشیده میدارید بگو مردان مسلمانان را که بپوشند چشم خود را و نگاه دارند

فروجهم ذلك ازكى لهم ان الله خبير بما يصنعون و قل

شرمگاه خود را این پاکتر است ایشان را هر آینه خدا خبردار است بانچه میکنند و بگو

للمؤمنت يغضضن من ابصارهن و يحفظن فروجهن

زنان مسلمان را که بپوشند چشم خود را و نگاه دارند شرمگاه خود را

ولا يبدين زينتهن الا ما ظهر منها و ليضربن بخمرهن

و آشکارا نکنند آرایش خود را الا آنچه ظاهر است ازان … و باید که فرو گذارند …

على جيوبهن ولا يبدين زينتهن الا لبعولتهن او ءابائهن

بر گریبانهای خود و ننمایند آرایش خود را الا بشوهران خویش یا پدران خویش

او ءاباء بعولتهن او ابنائهن او ابناء بعولتهن او اخوانهن

یا پدران شوهران خویش یا پسران خویش یا پسران شوهران خویش یا برادران خویش

یعنی رباط و وقف

یعنی موضع زیور را

أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ
یا پسران برادران خویش یا پسران خواهران خویش یا زنان خویش یا آنچه مالک شده است دستهای ایشان

أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ
یا طفیلیانی که صاحب شهوت نباشند از مردان یا اطفالی که هنوز

لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مطلع نشده اند بر شرمگاه زنان و نزنند زنان پای خویش تا دانسته

مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
آنچه پنهان کرده اند از زیور خویش و رجوع کنید بخدای همه یکجا ای مسلمانان

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ
بود که رستگار شوید و به نکاح دهید زنان بی شوهر را از قوم خویش و شایسته کار

مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ
از بندگان خویش و کنیزکان خویش اگر درویش باشند تونگر کند ایشانرا خدا از

فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
فضل خود و خدا فراخ بخشایش داناست و باید که پرهیزگاری طلبند آنانکه نمی یابند

نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ
اسباب نکاح تا آنکه تونگر کند ایشانرا خدا از فضل خویش و آنانکه میطلبند مکاتبه را

مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَ
از بندگانی که مالک آن شده است دست شما پس مکاتب کنید آنها را اگر بدانید در ایشان نیکی

آتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ
و بدهید بندگان مکاتب را از مال خدا که بشما ارزانی داشته است و جبر مکنید کنیزکان خود را

عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
بر زنا اگر ایشان پرهیزگاری خواهند تا بدست آرید متاع زندگانی دنیا

وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ
و هرکه جبر کند ایشانرا پس هرآینه خدا تعالی آن کنیزکان را بعد جبر کردن بر ایشان آمرزنده

رَحِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ
مهربان است و هرآینه فرود آوردیم بسوی شما آیتها روشن را و فرود آوردیم داستانی از حال آنانکه

آیه

خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ اللَّهُ نُورُ السَّمٰوٰتِ
گذشتند پیش از شما و پندی پرهیزکاران را خدا نور آسمانها

وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي
و زمین است مثل نور وی چون مشکات است آن مانند طاقی که در آن چراغ است آن چراغ در

زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ
شیشه است آن شیشه گویا ستاره درخشنده است افروخته میشود از روغن درختی

مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ
با برکت که عبارت از درخت زیتون است نه بسمت شرق روییده و نه بجانب غرب نزدیک است که روغن آن روشنی دهد

وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلٰى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ
اگرچه نرسیده باشد بوی آتش روشنی بر روشنی است راه مینماید خدا بنور خود هر کرا خواهد

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ فِي بُيُوتٍ
و بیان میفرماید خدا داستانها برای مردمان و خدا بهر چیز داناست در خانها

أَذِنَ اللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ
که دستوری داده است خدا که بلند کرده شود آنها و یاد کرده شود در آنجا نام او بپاکی یاد میکنند خدا را بامداد

وَالْآصَالِ رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ
و شام مردانی که باز ندارد ایشانرا سوداگری و نه خرید و فروخت از یاد کردن خدا

وَإِقَامِ الصَّلٰوةِ وَإِيتَاءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
و برپا داشتن نماز و دادن زکوة می ترسند از روزی که مضطرب شوند در آن دلها

وَالْأَبْصَارُ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن
و دیدها تا جزا دهد ایشانرا خدا بعوض بهترین آنچه کردند و زیاده دهد ایشانرا خدا از

فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
فضل خویش و خدا روزی میدهد هر کرا خواهد بغیر شمار بسیار و آنانکه کافر شدند

أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتّٰى إِذَا جَاءَهُ
اعمال ایشان مانند سرابی است بمیدانها هموار پندارد تشنه آنرا آب تا وقتی که بیاید نزدیک

لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِندَهُ فَوَفّٰيهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ
نیابد آنرا چیزی و یافت خدا را نزدیک آن پس تمام رسانید بوی حساب ویرا و خدای

سریع

علماء را در باب این تمثیل سخن بسیار است علامة العلما امام فخر الدین رازی قدس سره فرموده که مراد نور
ایمانست که حق سبحانه تشبیه کرد سینه مومن را بمشکوة و دل او در سینه بقندیل و زجاجه در مشکوة و ایمان را بچراغی
افروخته در قندیل و قندیل را بکوکبی درخشنده و کلمه اخلاص را بشجره مبارکه که از تاب آفتاب خوف و ظلال نوال رجا بهره
دارد و نزدیک است که فیض کلمه لی آنکه بر زبان مومن گذرد عالم را منور کند چون اقرار بر زبان جاری شد و تصدیق
جنان با آن یار گشت نمودار نور علی نور ظهور رسید و هم از کلمات امام است طیب الله رمسه که نور ایمان را
بچراغ تشبیه کرد جهت آنکه در هر خانه که چراغ بود دزد پیرامن آن نگردد همچنین در هر دل که ایمان باشد شیطان را بدو
راه نبود یا آنکه بچراغ داخل خانه روشن شود و از روزنها پرتوی بر خارج افتد آنرا نیز روشنی بخشد بهمین منوال
نور ایمان دل را روشن گرداند و از انجا شعاع معرفت بر روزنهاء حواس افتاده انوار طاعات بر اعضاء و جوارح
پدید آید سیماهم فی وجوههم سیماء هرکس از دل او میدید خبر و تشبیه فرموده دل مومن را با بگینه تا آنرا بسنگ ظلم
و جفا نشکنند که ابگینه شکسته هر کجا رسد ببرد و زخمی که دل شکسته زند مرهم نپذیرد چون آبگینه این دل مجروح نازکم
هر چند بیشتر شکنی تیزتر شود و گفته اند آن نور نور معرفت الهی است یعنی چراغ معرفت در زجاجه دل عارف و مشکوة
سینه او افروخته است از برکت زیت تلقین شجره وجود محمدی صلی الله علیه وسلم که نه شرقیست و نه غربی بلکه ابکی آیت
و مکه بتره عالم است و از فرا گرفتن عارف آن اسرار را از تعلیم سید ابرار سر نور علی نور معلوم توان کرد
قولی آنست که آن نور قرآنست قلب مومن زجاجه و زبان او مشکوة و قرآن مصباح و شجره وحی الهی که نه مخلوقست
و نه مختلف نزدیکست که هنوز قرآن ناخوانده دلایل و حجج او بر همگنان واضح شود پس چون بدان قرائت کنند
نور علی نور باشد ۱۲ حسینی

نور نامی است از نامهاء حق سبحانه اکابر را هر رحمة الله فرموده که خدا را نور توان گفت ولی بیاری
روشنی نشاید گفت چه روشنی ضد تاریکی است و خدای آفریدگار این هر دو ضد است و بباید دانست که نور
متعارف کیفیت است که باصره اولا اورا دریابد و بوساطت او ثانیا سایر مبصرات را ادراک کند چون کیفیتی
که فایض گردد مثلا از نیر اعظم بر اجرام کثیفه که محاذی او باشند و بدین معنی اطلاق نور بر حق سبحانه روا نیست
و چون خود را بدین نام خوانده از تقدیر مضافی چاره نباشد و ازین است که صاحب کشاف میگوید
که ذو نور السموات والارض اوست خداوند نور آسمان و زمین یا نور اهالی آن هر چه از اجزاء عالم هستی
در مناظره بلندی و مغاربستی نوری دارد ذاتی یا عرضی جمله عطیه فیض اوست در ظلمت عدم همه
بودیم بیخبر نور وجود و سر شهود از تو یافتیم یا بتجوز مصدر را بمعنی فاعل باید گفت چون زید عدل
پس مضمون کلام این بود که منور السموات والارض روشن کننده آسمانست بملایکه مقربان و نور دهنده
زمین است بانبیاء و مرسلین یا روشنی بخش آینه دلهاء ساکنان ارض و سما بانوار معرفت و توحید
و از ابن عباس رض منقولست که تمام اهل السموات والارض راهنمای اهل آسمان و زمین است که بهدایت او
بر هستی خود راه برند و بارشاد او مصالح دین و دنیا شناسند و نزد محقق نور حقیقی هستی حق است که همه موجودات
بدو ظاهراند و او از همه مخفی و حضرت ولایت رتبت قدس سره در شرح رباعیات فرموده که هر چه ادراک کنی
اول هستی مدرک شود و اگر چه از ادراک این ادراک غافل باشی و از غایت ظهور مخفی ماند چنانکه ادراک الوان
و اشکال بواسطه ضیائیست که محیط است بآنها و شرطست در رویت و با وجود این بیننده در ادراک آنها از
ادراک ضیاء غافل میشود و بغیبت ضیا معلوم میگردد که رای آنها امری دیگر مدرک بوده که ضیا است
همچنین نور هستی حقیقی که محیط است بضیا و الوان و اشکال بیننده و بجمیع موجودات ذهنی و خارجی
قیوم همه است دوام و ادراک شی بی ادراک او محالست اگر چه از ادراک او غافل باشی و آن غفلت
بواسطه دوام ظهور اوست که اگر این نور نیز چون ضیا غایب شدی ظاهر گشتی که در وقت ادراک موجودات
امری دیگر که نور وجود حق است سبحانه نیز مدرک بوده هستی که بذات خود هویداست چو نور ذرات
مکونات از و یافت ظهور هر چیز که از فروغ او افتد دور در ظلمت نیستی بماند مستور ۱۲ حسینی

۱۸۳

سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ أَوْ كَظُلُمَٰتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَىٰهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ
زود کننده حساب است ۳ یا کردار ایشان باشد مانند تاریکیها در دریا عمیق میپوشد این کافر را موجی از

مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ سَحَابٌ ظُلُمَٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَآ أَخْرَجَ
موجی دیگر از بالای آن ابر بود تاریکیهاست بعض آن بالای بعض دیگر چون بیرون آرد

يَدَهُۥ لَمْ يَكَدْ يَرَىٰهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورًا فَمَا لَهُۥ مِن
دست خود را نزدیک نیست که ببیندش و هرکه ندادا و را خدا روشنی پس نیست او را هیچ

نُّورٍ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلطَّيْرُ
روشنی ۴ آیا نه دیدی که خدا را پاکی یاد میکنند هرکه در آسمانها و در زمین است و مرغان

صَٰٓفَّٰتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُۥ وَتَسْبِيحَهُۥ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ
بال کشاده هریکی دانسته است خدا دعا او را و تسبیح او را و خدا داناست با آنچه میکنند

وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ
و خدا راست بادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خداست بازگشت آیا ندیدی که خدا

يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُۥ ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ رُكَامًا فَتَرَى
روان میکند ابر را باز جمع میکند میان آن باز میسازدش توبرتو پس می بینی

ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَٰلِهِۦ وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا
قطره را که بیرون می آید از میان آن و فرود می آرد از جانب بالا از کوهها که در آنجاست

مِنۢ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ وَيَصْرِفُهُۥ عَن مَّن يَشَآءُ
ژاله را پس میرساندش بهرکه خواهد و باز میدارد ازش از هرکه خواهد

يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِۦ يَذْهَبُ بِٱلْأَبْصَٰرِ ۝ يُقَلِّبُ ٱللَّهُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ
نزدیک است درخشندگی برقی که در آن ابر بوده است دور کند چشم ها را میگرداند خدا شب و روز را

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي ٱلْأَبْصَٰرِ ۝ وَٱللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّن
هرآینه در این مقدمه پندی هست خداوندان چشم را و خدا آفرید هر جانوری را از

مَّآءٍ فَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِۦ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ
آب پس از ایشانست آنکه میرود بر شکم خود و از ایشانست که میرود بر دو پای

وَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰٓ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
و از ایشانست آنکه میرود بر چهار پای می آفریند خدا هرچه میخواهد هرآینه خدا بهر چیز

قَدِيرٌ ۝ لَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ ۚ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ
توانا است هر آینه فرود آوردیم آیات روشن را و خدا دلالت میکند هر کرا خواهد
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
بسوی راه راست و میگویند منافقان ایمان آوردیم بخدا و برسول
وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۚ وَمَا أُولَٰئِكَ
و فرمان برداری نمودیم باز روی میگرداند گروهی از ایشان بعد ازین و نیستند ایشان
بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا
مومنان و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول او تا حکم فرماید میان ایشان ناگهان
فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
جماعة از ایشان روی گردانند گانند و اگر باشد ایشان را حق بیایند بسوی او
مُذْعِنِينَ ۝ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
گردن نهاده آیا در دل ایشان بیماریست یا در شک افتاده اند یا می ترسند
أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝
از آنکه ستم کند بر ایشان خدا و رسول او بلکه این جماعه ایشانند ستمکاران
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
جز این نیست که میباشد قول مسلمانان چون خوانده شوند ایشان بسوی خدا و رسول او تا حکم کند
بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝
میان ایشان آنکه گویند شنیدیم و فرمان برداری کردیم و این جماعه ایشانند رستگاران
وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
و هر که فرمان برداری کند خدا و رسول او را و بترسد از خدا و حذر کند از عذاب او پس این جماعه ایشانند
الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۖ
بمراد رسندگان و قسم خوردند بخدا بموکدترین قسمهای خود که اگر بفرمایی ایشان را البته بیرون روند
قُلْ لَا تُقْسِمُوا ۖ طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ
از وطن بگو قسم مخورید فرمان برداری پسندیده مطلوب است هر آینه خدا خبردار است بآنچه میکنید بگو
أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
فرمان برداری خدا کنید و فرمان برداری پیغمبر کنید پس اگر روی بگردانید جز این نباشد که بر پیغمبر است
آنچه بر وی لازم کرده شد از تبلیغ احکام
وعليكم

ثلثة ارباع

ع

وَعَلَيْكُم مَّا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا

و بر شما است آنچه بار کرده شدید از انقیاد و اگر فرمان برداری او کنید راه یابید و نیست بر پیغمبر مگر پیغام

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ

رسانیدن آشکارا وعده داده است خدا آنانرا که ایمان آوردند از شما و عملهای شایسته کردند

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ

البته خلیفه سازد ایشانرا در زمین چنانکه خلیفه ساخته بود آنانرا که پیش از ایشان بودند و البته محکم

لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِى ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا

برای ایشان دین ایشان آنرا که پسندیده است برای ایشان و البته بدل کند در ایشان بعد از ترس ایمنی را

يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰٓئِكَ

پرستش کنند مرا و شریک مقرر نکنند با من چیزیرا و هر که ناسپاسی کند بعد ازین پس آن جماعه

هُمُ الْفَٰسِقُونَ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا الزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

ایشانند فاسقان ۳ و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید پیغمبر را

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِى الْأَرْضِ

بود که بر شما رحم کرده میشود مپندار کافران را عاجز کننده در زمین

وَمَأْوَىٰهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَـْٔذِنكُمُ

و جای ایشان آتش است و آن بد بازگشت است ۴ ای مسلمانان باید که دستوری طلبند

الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَٰثَ مَرَّٰتٍ

آنانکه مالک ایشان شده است دست شما و آنانکه نرسیده اند بحد احتلام از شما ۳ نوبت

مِّن قَبْلِ صَلَوٰةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَ

پیش از نماز فجر و وقتی که فرو می نهید جامهای خود را از نیمروز

مِنۢ بَعْدِ صَلَوٰةِ الْعِشَآءِ ثَلَٰثُ عَوْرَٰتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ

و پس از نماز عشا این ۳ ساعت خلوت است برای شما نیست بر شما و نه بر ایشان

جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ طَوَّٰفُونَ عَلَيْكُم بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَٰلِكَ

هیچ بزه بعد از اینها در آیندگانند بر شما بعض از شما بر بعض دیگر همچنین

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْءَايَٰتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَٰلُ

بیان کند خدا برای شما آیات را و خدا داننده با حکمت است و چون رسند طفلان

یعنی غلامان و کنیزکان

مِنكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَٰلِكَ

از شما بحد احتلام باید که دستوری طلب کنند چنانکه دستوری می‌طلبیدند آنانکه پیش از ایشان بودند همچنین

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ

بیان میکند خدا برای شما آیات خود را و خدا دانا با حکمت است و کلان سال از زنان

اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ

آنانکه توقع نکاح ندارند نیست برایشان بزه در آنکه فرو نهند جامهاء خود را

غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

نه ظاهر کنندگان آرایش را و اگر پرهیزگاری کنند بهتر است ایشان را و خدا شنوا

عَلِيمٌ لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى

داناست نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نیست بر

الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا مِن بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

بیمار گناهی و نه بر ذات شما گناهی در آنکه بخورید از خانهاء خود یا خانهاء

آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ

پدران خویش یا خانهاء مادران خویش یا خانهاء برادران خویش یا خانهاء خواهران خویش

أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

یا خانهاء عمهاء خویش یا خانهاء عمهای خویش یا خانهاء برادران مادران خویش یا خانهاء

خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُم مَّفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

خاله‌ها یا چیزی که به تصرف شما است کلیدهای آن یا خانهاء دوستان خویش نیست بر شما بزه

أَن تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ

در آنکه بخورید بهم یکجا یا پراگنده پس چون درآیید بخانهاء پس سلام گوئید بر قوم خود

تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ

دعاء خیر با برکت پاکیزه فرود آمده از نزدیک خدا همچنین بیان میکند خدا برای شما آیات

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

بود که بفهمید جز این نیست که مسلمانان آنانند که ایمان آوردند بخدا و برسول او

وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ

و چون باشند با وی بر کاری که جمع کردن ایشان را میطلبد نروند تا آنکه دستوری طلبند از پیغمبر

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ

براینه آنانکه دستوری می‌طلبند از تو آنان آنانند که ایمان آورده اند بخدا و برسول او

فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَ

پس اگر دستوری طلبند از تو برای بعض کار خود دستوری ده هر کرا خواهی از ایشان و

اسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ

آمرزش طلب کن برای ایشان از خدا براینه خدا آمرزنده مهربان است مسازید طلبیدن پیغمبر را

بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ

در میان خویش مانند طلبیدن بعض از شما بعض دیگر را براینه میداند خدا آنانرا

لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ

پناه جویان پس باید که بترسند آنانکه خلاف حکم پیغمبر میکنند از آنکه برسد بایشان بلائی

أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أَلَا إِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ

یا برسد بایشان عذابی درد دهنده آگاه شو براینه خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است

قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا

براینه میداند آنرا که شما برانید و روزیکه گردانیده شوند بسوی او خبر دهد ایشانرا بانچه کرده اند

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

و خدا بهر چیز داناست

سورة الفرقان مكية وهي ثمانية وسبعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبٰرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعٰلَمِينَ نَذِيرًا

بسیار با برکت است آنکه فرود آورد فرقان را بر بنده خویش تا باشد ترساننده عالمها را

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

آنکه اوراست پادشاهی آسمانها و زمین و هیچ فرزند نگرفت و هیچ

شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ۝ وَ

شریک نیست او را در پادشاهی و بیافرید هر چیز را پس اندازه کرد او را باندازه و

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

گرفتند کافران بجز الله آن معبودان را که نمی آفرینند چیزی و خود شان آفریده میشوند

که بسکی بیرون روند از شما

وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَ
و نمیتوانند برای خویش زیانی و نه سودی و نمیتوانند مرگ را و

لَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هٰذَا إِلَّا إِفْكُ
نه زندگانی را و نه برانگیختن را و گفتند کافران نیست این قرآن مگر دروغی که

افْتَرٰيهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُو ظُلْمًا وَزُورًا
بر بافته است آنرا و یاری داده اند او را بر افتراء گروهی دیگر پس بعمل آوردند ستم و دروغ

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا
و گفتند قرآن افسانهای پیشینیان است که برای خود نویسانید آنرا پس آن خوانده میشود بروی صبح و شام

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
بگو فرود آورده است آنرا که میداند نهان را در آسمانها و زمین هر آینه وی هست

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
آمرزنده مهربان و گفتند چیست این پیغمبر را که میخورد طعام و میرود در

الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا أَوْ يُلْقٰى
بازارها چرا فرستاده نشد بسوی وی فرشته تا باشد همراه وی ترساننده یا چرا انداخته

إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظّٰلِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ
از آسمان افکنده شود بسوی وی گنجی یا چرا نیست او را باغی که بخورد از آن و گفتند ستمکاران پیروی نمیکنید

إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝ انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
مگر مرد جادو زده را ببین چگونه مثلها زدند در حق تو پس گمراه شدند

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝ تَبٰرَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا
پس نمی یابند هیچ راهی را بزرگوار است آنکه اگر خواهد بدهد ترا بهتر

مِنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا
ازین بوستانها که میرود زیر آن جویها و بدهد ترا محلها بلند

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا
بلکه دروغ شمرده اند قیامت را و آماده ساخته ایم برای کسی که تکذیب قیامت کند دوزخ را

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ۝ وَإِذَا
چون به بیند دوزخ ایشانرا از مسافت دور بشنوند ازوی آواز خشم و عرین و چون

أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا لَا تَدْعُوا
انداخته شوند از آن دوزخ بمکانی تنگ دست و پا بسته بد دعا کنند آنجا بر خویش بهلاک گوییم بد
الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ
امروز بیک هلاک و بد دعا کنید بهلاک بسیار بگو آیا این بهتر است
أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا
یا بهشت جاوید آنکه وعده داده شده است متقیان را باشد ایشان را پاداش و جای بازگشت
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا
ایشان راست آنجا آنچه خواهند جاویدان هست بر پروردگار تو وعده طلبیده شده
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ
و آن روز که جمع کند خدا ایشان را با آنانکه می پرستند بجز خدا پس گوید آیا شما
أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ قَالُوا سُبْحَانَكَ
گمراه کردید این بندگان مرا یا ایشان خود غلط کرده اند راه گویند پاکی یاد میکنیم ترا
مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
سزاوار نباشد ما را که هیچ دوست گیریم بجز تو ولیکن بهره مند ساختی ایشان را
وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ
و پدران ایشان را تا آنکه فراموش کردند پند و بودند گروه هلاک شده پس گوییم ای کافران
بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ
دروغ داشتند شما را در آنچه میگفتید پس نمیتوانند دفع کردن عذاب و نه یاری دادن و هر که ستم کند از شما
نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا
بچشانیمش عذاب بزرگ و نفرستادیم پیش از تو پیغمبران مگر باین صفت که
إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
ایشان میخوردند طعام و میرفتند در بازارها و ساختیم بعض شما را
لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
درحق بعض ابتلا آیا صبر کنید و هست پروردگار تو بینا و گفتند آنانکه توقع ندارند
لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
ملاقات ما را چرا فرستاده نشد بر ما فرشتگان را یا چرا نمی بینیم پروردگار خود را هر آینه بزرگ شدند

عام است همه معبودان را از ذوی العقول و غیر آن ۱۲ حسینی

فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ۝ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰئِكَةَ لَا بُشْرٰى

در زعم خویش و سرکشی کردند سرکشی بزرگ روزیکه ببینند فرشتگان را هیچ مژده نیست

يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ۝ وَقَدِمْنَا إِلٰى مَا عَمِلُوا

آنروز گناهکاران را و گویند ملایکه حرام کرده باز داشته و متوجه شدیم بسوی آنچه کردند

مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ۝ أَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ

از کردار پس ساختیم آنرا مانند ذره ها پراکنده اهل بهشت آنروز بهتر اند

مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۝ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَ

از جهت قرارگاه و نیکوتر اند باعتبار جای آرام و روزیکه بشکافد آسمان همراه ابر و

نُزِّلَ الْمَلٰئِكَةُ تَنْزِيلًا ۝ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ

فرود آورده شوند فرشتگان فرود آوردنی پادشاهی حقیقی آنروز خدا راست و باشد

يَوْمًا عَلَى الْكٰفِرِينَ عَسِيرًا ۝ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُولُ

آنروز روز دشوار بر کافران و روزیکه بگزد ستمکار دو دست خود را گوید

يٰلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۝ يٰوَيْلَتٰى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ

ای کاشکی من گرفتمی همراه پیغمبر راهی ای وای بر من کاشکی دوست

فُلَانًا خَلِيلًا ۝ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ

نگرفتمی فلان را هر آینه وی گمراه کرد مرا از پند بعد از آنکه آمده بود مرا و هست

الشَّيْطٰنُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۝ وَقَالَ الرَّسُولُ يٰرَبِّ إِنَّ قَوْمِي

شیطان آدمی را در محنت تنها گذارنده و گفت پیغمبر ای پروردگار من هر آینه قوم من

اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْءَانَ مَهْجُورًا ۝ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ

گرفتند این قرآن را متروک و همچنان ساختیم برای هر پیغمبر

عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ

دشمنان از گناهکاران و بس است پروردگار تو راه نماینده و نصرت دهنده و گفتند

كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ

کافران چرا نه فرود آورده شد قرآن بر پیغمبر بیک دفعه همچنان فرود آوردیم تا

بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِيلًا ۝ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنٰكَ

بآن دل ترا و خواندیم آنرا با آهستگی و نمی آرند مشرکان برای تو مثلی مگر می آریم برای تو

بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيْرًا ؕ اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ

جوابی راست و در و بحجت نیکوتر بیان آنانکه برانگیخته شوند افتان بر روی خویش بسوی دوزخ

اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ۰ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ

این جماعه بدترند از جهت مکان و غلط کننده اند از راه را و براینه دادیم موسی را کتاب

وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُوْنَ وَزِيْرًا ۰ فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ

و وزیر ساختیم همراه او برادر او هارون را پس گفتیم بروید بسوی آن قوم

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ فَدَمَّرْنٰهُمْ تَدْمِيْرًا ۰ وَقَوْمَ نُوْحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا

که دروغ شمردند آیات ما را پس هلاک ساختیم آن قوم را هلاک کردنی و قوم نوح چون دروغ شمردند

الرُّسُلَ اَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ

پیغمبران را غرق ساختیم این جماعه را و گردانیدیم ایشان را برای مردمان نشانه و مهیا کردیم برای ستمکاران

عَذَابًا اَلِيْمًا ۰ وَّعَادًا وَّثَمُوْدَا۟ وَاَصْحٰبَ الرَّسِّ وَقُرُوْنًۢا بَيْنَ ذٰلِكَ

عذاب دردناک و هلاک ساختیم عاد و ثمود و اهل رس را و طبقات بسیار در میان

كَثِيْرًا ۰ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَ ؗ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيْرًا ۰ وَلَقَدْ

ایشان را و برای هر یکی بیان کردیم داستانها و هر یکی را هلاک ساختیم هلاک کردنی و براینه

اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِيْٓ اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ؕ اَفَلَمْ يَكُوْنُوْا يَرَوْنَهَا ۚ

رسیده اند کافران [illegible] بر دهی که بارانیده شد بروی باران بدی آیا نمی دیدند آنرا

بَلْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ نُشُوْرًا ۰ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا

بلکه توقع نمیداشتند برانگیختن را و چون ببینند ترا فرا نمیگیرند ترا مگر

هُزُوًا ؕ اَهٰذَا الَّذِيْ بَعَثَ اللّٰهُ رَسُوْلًا ۰ اِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا

مهزوبه میگویند آیا این شخص است آنکه خدا پیغمبر فرستاده است هر آینه نزدیک بود که گمراه کند ما را از پرستش خدایان ما

لَوْلَآ اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ؕ وَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ حِيْنَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ

اگر نه آن بودی که شکیبا کردیم بران و زود باشد که بدانند آنهنگام که ببینند عذاب را کیست

اَضَلُّ سَبِيْلًا ۰ اَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ ؕ اَفَاَنْتَ تَكُوْنُ عَلَيْهِ

غلط کننده تر از راه را آیا دیدی آنرا که خدای خود گرفته است خواهش نفس خود را آیا تو میشوی

وَكِيْلًا ۰ اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُوْنَ اَوْ يَعْقِلُوْنَ ؕ اِنْ هُمْ

نگاهبان بروی بلکه گمان میبری که بیشترین ایشان می شنوند یا می فهمند نیستند ایشان

إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ

الا مانند چهارپایان بلکه ایشان غلط کننده‌ترانند راه را آیا ننگریدی بسوی پروردگار خود چگونه دراز

وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝ ثُمَّ

و اگر خواستی گردانیدی آنرا آرمیده باز گردانیدیم آفتاب را بروی راهنمای باز

قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا

فراگرفتیم سایه را بسوی خویش فراگرفتن آسان و اوست آنکه ساخت برای شما شب را پوشش

وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ

و خواب را راحتی و ساخت روز را وقت برخاستن و اوست آنکه فرستاد بادها را

بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

مژده دهنده پیش رحمت خویش و فرود آوردیم از آسمان آب پاک

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ

تا زنده سازیم بآن شهر مرده را و تا بنوشانیمش از آنچه آفریدیم چهارپایان را و مردم

كَثِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ

بسیار را و هر آینه گوناگون بیان کردیم پند در میان ایشان تا پند پذیرند پس قبول نکردند بیشتر

إِلَّا كُفُورًا ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝ فَلَا تُطِعِ

مگر ناسپاسی را و اگر میخواستیم میفرستادیم در هر دیهی ترساننده پس فرمان مبر

الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ

کافران را و جهاد کن با ایشان بحکم قرآن جهاد بزرگ و اوست آنکه درآمیخت

الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا

دو دریا این یک آب شیرین دافع تشنگی و آن دیگر شوره بدمزه و ساخت میان هر دو

بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا

حجابی و سدی مضبوط و اوست آنکه آفرید از آب آدمی را

فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝ وَيَعْبُدُونَ

پس ساخت آنرا خداوند نسب و خداوند قرابت و پیوند و هست پروردگار تو توانا و می پرستند

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ

بجز خدا چیزی را که نفع نرساند بدیشان و ضرر نرساند بدیشان و هست کافر

عَلَىٰ

عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ۝ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۝ قُلْ مَآ
بر مخالفت پروردگار خود پشتی دهنده و نفرستادیم ترا مگر بشارت دهنده و بیم کننده بگو

اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ۝
نمیطلبم از شما بر تبلیغ قرآن هیچ مزدی لیکن هر که خواهد که راه گیرد بسوی پروردگار خویش

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ؕ وَكَفٰى بِهٖ
و توکل کن بران زنده که هرگز نمیرد و بپاکی یاد کن همراه ستایش او و بس است وی

بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا ۝ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بگناهان بندگان خویش آگاه آنکه بیافرید آسمانها و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۛ اَلرَّحْمٰنُ فَسْئَلْ
و آنچه درمیان آنهاست در شش روز باز مستقر شد بر عرش اوست بخشاینده پس بپرس

بِهٖ خَبِيْرًا ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ
از حال وی دانائی را و چون گفته میشود بکافران که سجده کنید رحمان را گویند چیست رحمان

اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ۝ تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَآءِ
آیا سجده کنیم چیزی را که تو میفرمائی ما را و زیاده کرد این سخن ایشان رمیدن را بزرگوار آنکه ساخت در آسمان

بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا وَّقَمَرًا مُّنِيْرًا ۝ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ
برجها و ساخت دران چراغ را یعنی آفتاب و ساخت ماه روشن را و اوست آنکه ساخت

الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ۝
شب و روز را جانشین یکدیگر برای کسی که خواهد پند گرفتن یا خواهد شکرگذاری کردن

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ
و بندگان خدا آنانند که میروند بر زمین باهستگی یعنی تواضع و چون سخن گویند با ایشان

الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ۝ وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِيَامًا ۝
نادانان گویند سلام و آنانکه شب میگذرانند برای پروردگار خویش سجده کنان و قیام کنان

وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا
و آنانکه میگویند ای پروردگار ما باز دار از ما عذاب دوزخ را هر آینه عذاب دوزخ

كَانَ غَرَامًا ۝ اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ۝ وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا
لازم شونده است هر آینه دوزخ بد آرامگاه است و بد مقامی است و آنانکه چون خرج کنند

سجده

قیام کنان

لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ۝ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
اسراف نمایند و تنگی نکیرند و باشد عطاء ایشان میان جانبین و آنانکه نمی پرستند
مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
با خدا معبودان دیگر را و نمی کشند هیچ نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق
وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝ يُضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ
و زنا نکنند و هرکه بکند این کار به بیند سزا و خورد بعقوبت دشوار دو چند کرده شود او را عذاب
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۝ إِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا
روز قیامت و جاوید ماند آنجا خوار شده مگر آنکه توبه کرد و ایمان آورد و عمل
صٰلِحًا فَأُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا
شایسته نمود پس آن جماعه بدل سازد خدا بدیهای ایشان را به نیکیها و هست خدا آمرزنده
رَّحِيمًا ۝ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ۝ وَالَّذِينَ
مهربان و هرکه توبه کند و کار شایسته بعمل آرد پس هر آینه وی رجوع میکند بخدا رجوع کردنی و آنانکه
لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ ۙ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۝ وَالَّذِينَ
گواهی دروغ نمیدهند و چون بگذرند بر بیهوده بگذرند بروش بزرگان و آنانکه
إِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَّعُمْيَانًا ۝ وَالَّذِينَ
چون پند داده شود ایشان را بآیات پروردگار ایشان کور و کر نه افتند بشنیدن آن هم و آنانکه
يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوٰجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَّ
میگویند ای پروردگار ما به بخش ما را از زنان ما و از فرزندان ما روشنی چشم و
اجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝ أُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
بکن ما را پیشوایان متقیان آن جماعه جزا داده شود ایشان را محل بلند بمقابله آنکه صبر کردند
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَّسَلٰمًا ۝ خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ۝
و عطا داده شوند در بهشت بدعای خیر و سلام جاویدان آنجا بهشت نیک آرامگاه و نیک مقام
قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ
بگو باقدر نمیشمارد شما را پروردگار من اگر نباشد عبادت شما پس هر آینه دروغ داشتید پس
يَكُونُ لِزَامًا ۝
باشد جزاء آن لازم

سورة الشعراء مكية وهي مائتان وسبع وعشرون آيت

بسم الله
طسم

جزاء بزه کاری

بلکه دیده و شنیده سجده کنند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طسٓمٓ تِلْكَ ءَايٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِينِ لَعَلَّكَ بٰخِعٌ نَّفْسَكَ اَلَّا يَكُو
این آیات کتاب روشن است شاید که تو هلاک کننده خویشتن را بسبب آنکه
نُوا مُؤْمِنِينَ اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ ءَايَةً فَظَلَّتْ اَعْنٰقُهُمْ
مسلمانان نمیشوند اگر خواهیم فرود آریم برایشان از آسمان نشانه پس شود گردن ایشان را
لَهَا خٰضِعِينَ وَمَا يَاْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا
پس آن نیایش کننده و نمی آید بایشان هیچ پندی از جانب پروردگار ایشان نو پدید آورده مگر
كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَاْتِيهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهٖ
میباشند از آن روگردانند پس ثابت شد که ایشان دروغ گفتند پس خواهد آمد بایشان خبر
يَسْتَهْزِءُونَ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
تمسخر میکردند آیا ندیده اند بسوی زمین چه قدر رویانیدیم در آنجا از هر جنس
كَرِيمٍ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ وَاِنَّ
نیک هر آینه درین ماجرا نشانه است و نیستند بیشترین ایشان مسلمانان و هر آینه
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ
پروردگار تو همانست غالب مهربان و آنگاه که آواز داد پروردگار تو موسی را که بیا پیش
الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ قَوْمَ فِرْعَوْنَ اَلَا يَتَّقُونَ قَالَ رَبِّ اِنِّيٓ اَخَافُ
گروه ستمکاران یعنی گروه فرعون آیا پرهیزگاری نمیکنند گفت ای پروردگار من هر آینه من میترسم
اَنْ يُّكَذِّبُونِ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَاَرْسِلْ
از آنکه دروغی شمر ندمرا و تنگ شود سینه من و جاری نگردد زبان من پس پیغمبری فرست
اِلٰى هٰرُونَ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُونِ قَالَ كَلَّا
بسوی هارون و قوم فرعون را بر من گناهی هست پس میترسم که بکشند مرا گفت خدا نه چنین است
فَاذْهَبَا بِاٰيٰتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَآ اِنَّا
پس هر دو بروید با نشانهای ما هر آینه ما با شما شنونده ایم پس بیائید بفرعون پس بگوئید هر آینه
رَسُولُ رَبِّ الْعٰلَمِينَ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيٓ اِسْرٰٓءِيلَ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ
فرستاده پروردگار عالمها ایم باین پیغام که بفرست همراه ما بنی اسرائیل را گفت ای موسی آیا پرورش نکردیم ترا

فِينَا وَلِيدًا وَّ لَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝ وَ فَعَلْتَ فَعْلَتَكَ

در میان اهل خویش در حالت طفلی و درنگ کردی در میان ما از عمر خود سالها و کردی آن کردار خود را

الَّتِي فَعَلْتَ وَ اَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ۝ قَالَ فَعَلْتُهَا اِذًا وَّ اَنَا مِنَ الضَّآلِّينَ

که از تو بعمل آمده و تو از ناسپاس دارندگانی گفت کردم آن کردار را آنگاه و من بودم از غافلان

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَّ جَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

پس گریختم از پیش شما چون بترسیدم از عقوبت پس عطا کرد مرا پروردگار من دانش و ساخت مرا از پیغمبران

وَ تِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِي اِسْرَآءِيلَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ

و آیا این نعمتیست که منت می نهی بر من که بنده گرفتی بنی اسرائیل را گفت فرعون

وَ مَا رَبُّ الْعٰلَمِينَ ۝ قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا اِنْ

و چیست پروردگار عالمها گفت موسی پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان اینهاست اگر

كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ ۝ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهٗۤ اَلَا تَسْتَمِعُونَ ۝ قَالَ رَبُّكُمْ وَ رَبُّ

یقین آرنده اید گفت فرعون آنانرا که حوالی او بودند آیا نمی شنوید گفت موسی پروردگار شماست

اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِينَ ۝ قَالَ اِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِيۤ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝

و پروردگار پدران پیشین شماست گفت فرعون هر آینه پیغمبری که فرستاده شده بسوی شما دیوانه است

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ مَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝ قَالَ

گفت موسی پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان اینهاست اگر در می یابید گفت فرعون

لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِي لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ۝ قَالَ اَوَ لَوْ جِئْتُكَ

اگر خدا گرفتی غیر از من البته بکنم ترا از زندانیان گفت موسی اگرچه بیارم

بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ۝ قَالَ فَاْتِ بِهٖۤ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ۝ فَاَلْقٰى عَصَاهُ

پیش تو چیزی روشن گفت فرعون بیار آنرا اگر از راست گویانی پس بانداخت عصاء خود

فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۝ وَّ نَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِينَ ۝

پس ناگهان وی اژدهائی بود آشکارا و بر آورد دست خود را پس ناگهان وی سفید بود برای بینندگان

قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗۤ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيمٌ ۝ يُّرِيدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ

گفت فرعون بجماعتی که حوالی او بودند هر آینه این شخص جادوگر داناست میخواهد که بیرون کند شما را از

اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖ فَمَاذَا تَاْمُرُونَ ۝ قَالُوۤا اَرْجِهْ وَ اَخَاهُ وَ ابْعَثْ

زمین شما بسحر خود پس چه میفرمائید مرا گفتند موقوف دار او را و برادرش را و بفرست

فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ۝ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ
در شهرها نقیبان را تا بیارند پیش تو هر جادوگر دانا را پس جمع کرده شد ساحران را

يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۝ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ
روزی معین و گفته شد مردمان را آیا شما جمع شونده اید بود که ما پیروی ساحران کنیم

إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا
اگر ایشان غالب شوند پس چون حاضر شدند ساحران گفتند فرعون را آیا ما را

لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝
مزدی بود اگر ما غالب شویم گفت آری و هر اینه شما آنگاه از مقربان من باشید

قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
گفت بایشان موسی بیفکنید آنچه شما افکننده اید پس انداختند رسنهای خود را و عصاهای خود را

وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ۝ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ
و گفتند قسم به بزرگی فرعون هر اینه ما اییم غالبان پس انداخت موسی عصای خود را

فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۝
پس ناگهان وی فرو می برد آنچه دروغ بازی میکردند پس انداخته شدند ساحران سجده کنان

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ۝ قَالَ
گفتند ایمان آوردیم به پروردگار عالمها پروردگار موسی و هارون گفت فرعون

آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ
گرویدید موسی پیش از آنکه دستوری دهم شما را هر اینه وی مهتر شما است آنکه بیاموخت شما را

السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
جادو پس خواهید دانست البته ببرم دستهای شما را و پایهای شما را

مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا
یکی جانب راست دیگر از جانب چپ و البته بردار کنم شما را همگی گفتند هیچ زیان نیست هر اینه ما سوی پروردگار خود

مُنْقَلِبُونَ ۝ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ۝
رجوع کنیم هر اینه ما توقع داریم که بیامرزد برای ما گناهان ما پروردگار ما بسبب آنکه شدیم اول مسلمانان

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۝
و وحی فرستادیم بسوی موسی که بوقت شب روان کن بندگان مرا هر اینه شما تعاقب کرده شوید

پس توضیح کرده که ۱۲

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ

پس فرستاد فرعون در شهرها نقیبان که هر اینه بنی اسرائیل گروهی

قَلِيلُونَ ۝ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ

اندک اند و هر اینه ایشان ما را بخشم آورده اند و هر اینه ما جماعتیم با سلاح پوشنده

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ كَذَٰلِكَ

پس بیرون آوردیم ایشان را از بوستانها و چشمه ها و گنجها و منزل نیک همچنان کردیم

وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۝ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ

و میراث دادیم این را بنی اسرائیل را پس تعاقب ایشان کردند وقت اشراق درآمده پس چون

قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۝ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

گفتند یاران موسی هر اینه ما رسیدیم گفت موسی نه چنانست هر اینه با من پروردگار من است

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ

پس وحی فرستادیم بسوی موسی که بزن بعصای خود دریا را پس دریا شکافته پس شد

كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ۝ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ

هر پاره مانند کوه بزرگ و نزدیک آوردیم آنجا آن دیگران را و خلاص ساختیم موسی

وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

و آنانرا که همراه وی بود همه را باز غرق ساختیم آن دیگران را هر اینه درین ماجرا نشانه

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و نبودند بیشترین ایشان مسلمانان و هر اینه پروردگار تو همانست غالب مهربان

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

و بخوان برایشان خبر ابراهیم چون گفت پدر خود و قوم خود چه چیز را می پرستید

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ۝ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ

گفتند می پرستیم بتان را پس می باشیم برایشان مجاورت کننده گفت آیا می شنوند آواز شما را چون بخوانید

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۝ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ

یا سود می رسانند شما را یا زیان می رسانند گفتند بلکه یافتیم پدران خود را که چنین

يَفْعَلُونَ ۝ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ

می کردند گفت آیا دیدید آنچه می پرستید شما و پدران

الْأَقْدَمُونَ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ
پیشین شما پس هرآینه آنها دشمنان من اند لیکن دوست میدارم پروردگار عالمها را آنکه

يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ
راه نماید مرا و آنکه او طعام میخوراند مرا و می آشاماند مرا و چون بیمار شوم پس همون

يَشْفِينِ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي
شفا میدهد مرا و آنکه بمیراند مرا باز زنده گرداند مرا و آنکه توقع دارم که بیامرزد برای من

خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ
گناه من روز جزا پروردگارا عطا کن مرا حکمت و لاحق کن مرا با نیکان

وَاجْعَل لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ
و پدید آر برای من ذکر نیک در پسینان و بکن مرا از وارثان بهشت

النَّعِيمِ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
با نعمت و بیامرز پدر مرا هرآینه بوده وی از گمراهان و رسوا مکن مرا روزیکه

يُبْعَثُونَ يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
برانگیخته شوند مردمان روزیکه فایده ندهد مال و فرزندان لیکن صاحب فایده آنکه بیاید بحضرت خدا با دل

سَلِيمٍ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ وَقِيلَ
بی عیب و نزدیک کرده شود بهشت برای متقیان و ظاهر کرده آید دوزخ برای گمراهان و گفته شود

لَهُمْ أَيْنَمَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ أَوْ
بایشان کجاست آنچه می پرستید بجز خدا آیا نصرت میدهند شما را یا

يَنتَصِرُونَ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ
انتقام میکشند پس بروی انداخته شوند در آنجا آن معبودان و گمراهان و لشکرهای شیطان همه یکجا

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ إِذْ
گویند و ایشان آنجا با یکدیگر مکابره میکنند بخدا هرآینه بودیم در گمراهی ظاهر چون

نُسَوِّيكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ
برابر میساختیم شما را با پروردگار عالمها و گمراه نکردند ما را مگر این گنهگاران پس نیست ما را هیچ شفاعت کننده

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ
و نه دوست مهربانی نماینده پس کاش ما را یکبار رجوع باشد پس شویم از مسلمانان هرآینه

فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ
درین ماجرا نشانه هست و نیستند بیشترین ایشان مسلمانان و هر اینه پروردگار تو همانست غالب

الرَّحِيْمُ ۝ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ نِ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ
مهربان و دروغی شمردند قوم نوح پیغمبران را چون گفت با ایشان برادر ایشان نوح

اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝
آیا نمی ترسید هر اینه من برای شما پیغمبر با امانتم پس بترسید از خدا و فرمان برداری من کنید

وَمَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝
و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمها

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝ قَالُوْا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ
پس بترسید از خدا و فرمان برداری من کنید گفتند آیا ایمان آریم بر تو حال آنکه پیروی تو کرده اند سفلها

قَالَ وَمَا عِلْمِيْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّيْ لَوْ
گفت نوح و نیست دانستن من آنچه میکردند نیست حساب ایشان مگر بر پروردگار من اگر

تَشْعُرُوْنَ ۝ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝
بدانید و نیستم من دور کننده مسلمانان نیم من مگر ترساننده آشکارا

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ۝ قَالَ رَبِّ اِنَّ
گفتند اگر باز نمانی تو ای نوح البته شوی از سنگسار ان گفت ای پروردگار من هر اینه

قَوْمِيْ كَذَّبُوْنِ ۝ فَافْتَحْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَّنَجِّنِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ
قوم من دروغی شمردند مرا پس فیصل کن میان من و میان ایشان و خلاص کن مرا و آنانکه همراه من اند از

الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ فَاَنْجَيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ۝ ثُمَّ اَغْرَقْنَا
مسلمانان پس نجات دادیم اورا و آنانرا که همراه او بودند در کشتی پر کرده شده باز غرق ساختیم

بَعْدُ الْبٰقِيْنَ ۝ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝
بعد ازین باقی ماندگان را هر اینه درین ماجرا نشانه هست و نیستند اکثر ایشان مسلمانان

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ كَذَّبَتْ عَادُ نِ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ
و هر اینه پروردگار تو همانست غالب مهربان دروغی داشتند قبیله عاد پیغمبران را چون گفت

لَهُمْ اَخُوْهُمْ هُوْدٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
با ایشان برادر ایشان هود را آیا نمی ترسید هر اینه من برای شما پیغمبر با امانتم پس بترسید از خدا

وَاَطِيْعُوْنِ

ع ١

النصف

فیصل کردن عظیم

ع ١٨

[illegible]

وَاَطِيْعُوْنِ ۝ وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى
و فرمان برداری من کنید و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِيْعٍ اٰيَةً تَعْبَثُوْنَ ۝ وَتَتَّخِذُوْنَ
پروردگار عالمها ایا عمارت میکنید بهر بلندی علامتی بیفایده مشغول شده و میسازید
مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ۝ وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِيْنَ ۝
محلهاء استوار گویا شما جاوید خواهید بود و چون دست میکشائید دست میکشائید ستمکار شده
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِيْٓ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ۝
پس بترسید از خدا و فرمان برداری من کنید و بترسید از کسی که امداد کرد شما را بانچه می شناسید از انواع
اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ ۝ وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۝ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
امداد کرده است شما را بچهارپایان و فرزندان و بوستانها و چشمه ها هر اینه من میترسم بر شما
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ قَالُوْا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ
از عذاب روز بزرگ گفتند یکسانست بر ما که پند دهی یا نباشی از
الْوٰعِظِيْنَ ۝ اِنْ هٰذَآ اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ۝
پند دهندگان نیست این مگر عادت پیشینیان و نیستیم عذاب کرده شدگان
فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
پس دروغی داشتند ش پس هلاک ساختیم ایشانرا هر اینه درین ماجرا نشانه است و نبود اند بیشترین ایشان
مُّؤْمِنِيْنَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ۝
مسلمانان و هر اینه پروردگار تو همانست غالب مهربان دروغی شمردند قبیله ثمود پیغمبران
اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۝
چون گفت بایشان برادر ایشان صالح آیا نمی ترسید هر اینه من برای شما پیغمبر امانتم
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝ وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ
پس بترسید از خدا و فرمان برداری من کنید و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من
اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ۝ فِيْ جَنّٰتٍ
مگر بر پروردگار عالمها آیا ایمن گذاشته خواهید شد در آنچه اینجاست در بوستانها
وَّعُيُوْنٍ ۝ وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ۝ وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ
و چشمه ها و کشتها و خرماستانی که شکوفه آن نازک است و میتراشید از کوهها

ع ١٩

...بعضها

[illegible]

بُیُوتًا فٰرِهِیْنَ ۞ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْنِ ۞ وَلَا تُطِیْعُوْٓا اَمْرَ الْمُسْرِفِیْنَ
خانه استادکار شده پس بترسید از خدا و فرمان برداری من کنید و انقیاد منمائید از حد گذشتگان
الَّذِیْنَ یُفْسِدُوْنَ فِی الْاَرْضِ وَلَا یُصْلِحُوْنَ ۞ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ
آنانکه فساد میکنند در زمین و اصلاح نمی‌نمایند گفتند جز این نیست که تو از
الْمُسَحَّرِیْنَ ۞ مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَاْتِ بِاٰیَةٍ اِنْ کُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ
جادو زدگانی نیستی تو مگر آدمی مانند ما پس بیار نشانه اگر از راست گویانی
قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَکُمْ شِرْبُ یَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۞ وَلَا تَمَسُّوْهَا
گفت این ماده شتریست وی را است نوبت آب خوردن و شما را نوبت روزی معین و مرسانید او را
بِسُوْٓءٍ فَیَاْخُذَکُمْ عَذَابُ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ۞ فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا
بعقوبت که آنگاه درگیرد شما را عذاب روز بزرگ پس پی زدند آنرا پس گشتند
نٰدِمِیْنَ ۞ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیَةً وَمَا کَانَ اَکْثَرُهُمْ
پشیمان پس درگرفت ایشانرا عذاب هر آینه درین ماجرا نشانیست و نبودند بیشترین ایشان
مُّؤْمِنِیْنَ ۞ وَاِنَّ رَبَّکَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ۞ کَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ
مسلمانان و هر آینه پروردگار تو بهمانست غالب مهربان دروغی شمردند قوم لوط
الْمُرْسَلِیْنَ ۞ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۞ اِنِّیْ لَکُمْ رَسُوْلٌ
پیغمبران را چون گفت بایشان برادر ایشان لوط آیا نمی‌ترسید هر آینه من برای شما پیغمبر
اَمِیْنٌ ۞ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْنِ ۞ وَمَآ اَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِیَ
با امانتم پس بترسید از خدا و فرمان من برید و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد
اِلَّا عَلٰی رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۞ اَتَاْتُوْنَ الذُّکْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِیْنَ ۞ وَتَذَرُوْنَ
مگر بر پروردگار عالمها آیا بقصد قضاء شهوت میروید بسوی مردان از اهل عالم و میگذارید
مَا خَلَقَ لَکُمْ رَبُّکُمْ مِّنْ اَزْوَاجِکُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عٰدُوْنَ ۞ قَالُوْا
آنچه آفریده است برای شما پروردگار شما از زنان شما بلکه شما گروهی از حد گذشته اید گفتند
لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ یٰلُوْطُ لَتَکُوْنَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِیْنَ ۞ قَالَ اِنِّیْ لِعَمَلِکُمْ
اگر باز نمانی تو ای لوط هر آینه باشی از بیرون کردگان گفت هر آینه من مر عمل شما را
مِّنَ الْقَالِیْنَ ۞ رَبِّ نَجِّنِیْ وَاَهْلِیْ مِمَّا یَعْمَلُوْنَ ۞ فَنَجَّیْنٰهُ وَاَهْلَهٗ
از دشمنانم پروردگارا نجات ده مرا و کسان مرا از وبال آنچه میکنند پس نجات دادیم او را و کسان او را

اجمعین

٤١٦

ع ۷

اَجْمَعِيْنَ ۝ اِلَّا عَجُوْزًا فِى الْغٰبِرِيْنَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ۝ وَاَمْطَرْنَا
همه یکجا مگر پیره زنی که بود از باقیماندگان باز هلاک ساختیم آن دیگران را و باراندیم
عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَاۤءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ۝ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ
بر ایشان بارانی پس بد است باران ترسانیدگان هر آینه درین ماجرا نشانه است و نبودند
اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ كَذَّبَ اَصْحٰبُ
بیشترین ایشان مسلمانان و هر آینه پروردگار تو همانست غالب مهربان دروغی شمردند
لْئَيْكَةِ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ اِنِّىْ لَكُمْ
ایکه پیغمبران را چون گفت بایشان شعیب آیا نمی ترسید هر آینه من برای شما
رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝ وَمَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ
پیغمبر با امانتم پس بترسید از خدا و فرمان من برید و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی
اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ
نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمها تمام پیمائید پیمانه را و مباشید از
الْمُخْسِرِيْنَ ۝ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ۝ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاۤءَهُمْ
زیان دهندگان و بسنجید به ترازوی راست و ناسره ندهید بمردمان اشیاء ایشان
وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِىْ خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ
و بی باک مگردید در زمین فسادکنان و بترسید از آنکه بیافرید شما را و خلایق
الْاَوَّلِيْنَ ۝ قَالُوْۤا اِنَّمَاۤ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ۝ وَمَاۤ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا
پیشینیان را گفتند جز این نیست که تو از جادوزدگانی و نیستی تو مگر آدمی مانند ما
وَاِنْ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاۤءِ
و هر آینه ما می پنداریم ترا از دروغگویان پس بافگن بر ما پاره از آسمان
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ قَالَ رَبِّىْۤ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝ فَكَذَّبُوْهُ
اگر از راست گویانی گفت پروردگار من دانا تر است بآنچه میکنید پس دروغی داشتند او را
فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝
پس گرفتار کرد ایشان را عذاب روز سایبان هر آینه وی بود عذاب روز بزرگ
اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ
هر آینه درین ماجرا نشانه است و نبودند بیشترین ایشان مسلمانان و هر آینه پروردگار تو

الامين

لهو العزيز الرحيم ۝ وانه لتنزيل رب العلمين ۝ نزل به الروح
همانست غالب مهربان و هر اینه قرآن فرو د آورده پروردگار عالمیانست فرود آورد ش روح الامین

على قلبك لتكون من المنذرين ۝ بلسان عربي مبين ۝ وانه
بر دل تو تا شوی از ترسانندگان بزبان عربی روشن و هر اینه خبر وی

لفي زبر الاولين ۝ اولم يكن لهم اية ان يعلمه علمؤا
در صحفهای پیشینیانست آیا نیست برای ایشان نشانه آنکه بدانند حقانیت آنرا علمای

بني اسراءيل ۝ ولو نزلنه على بعض الاعجمين ۝ فقراه عليهم
بنی اسرائیل و اگر فرود می آوردیم قرآن را بر بعض عجمیان پس میخواندش بر ایشان

ما كانوا به مؤمنين ۝ كذلك سلكنه في قلوب المجرمين ۝
هرگز نمیشدند آنرا باور دارندگان همچنین در آوردیم انکار را در دل گنهکاران

لا يؤمنون به حتى يروا العذاب الاليم ۝ فياتيهم بغتة وهم
ایمان نیارند بقرآن تا آنکه به بینند عذاب درد دهنده پس بیاید بدیشان ناگهان و ایشان

لا يشعرون ۝ فيقولوا هل نحن منظرون ۝ افبعذابنا يستعجلون ۝
بیخبر باشند پس گویند مهلت داده شویم آیا هستیم ما که آیا عذاب ما را بشتاب میطلبند

افرايت ان متعنهم سنين ۝ ثم جاءهم ما كانوا يوعدون ۝
آیا دیدی که اگر بهره مند سازیم ایشانرا سالها باز بیاید بدیشان آنچه ترسانیده میشدند

ما اغنى عنهم ما كانوا يمتعون ۝ وما اهلكنا من قرية الا
دفع نکند از ایشان عذاب را بهره مند بودن ایشان و هلاک نکردیم هیچ دیه الا

لها منذرون ۝ ذكرى وما كنا ظلمين ۝ وما تنزلت به الشيطين
او را بیم کنندگان بودند بجهت پند دادن و نبودیم ستمکار و فرود نیاوردند قرآنرا شیطانان

وما ينبغي لهم وما يستطيعون ۝ انهم عن السمع لمعزولون ۝
و سزاوار نیست ایشان را و نمیتوانند هر اینه شیطانان از شنیدن کلام ملائکه

فلا تدع مع الله الها اخر فتكون من المعذبين ۝ وانذر
پس مخوان با خدا معبود دیگر را الٰه باشی از عذاب کرده شدگان و بیم کن

عشيرتك الاقربين ۝ واخفض جناحك لمن اتبعك من المؤمنين ۝
قبیله نزدیک خود را و پست کن بازوی خود را یعنی تواضع کن برای آنانکه پیروی تو کردند

از مسلمانان

فان

فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ

پس اگر نافرمانی کنند ترا بگو هرآئینه من بی تعلقم از آنچه شما میکنید و توکل کن بر غالب

الرَّحِيْمِ ۝ الَّذِيْ يَرٰىكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ۝ وَتَقَلُّبَكَ فِي السّٰجِدِيْنَ ۝ اِنَّهٗ

مهربان آنکه می بیند ترا آن هنگام که برمیخیزی وقت تهجد و می بیند گشتن تو یعنی از قیام

هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيٰطِيْنُ ۝ تَنَزَّلُ

هرآئینه اوست شنوا دانا آیا خبر دهم شما را بر چه کس فرود می آیند شیطانان فرود می آیند

عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ۝ يُّلْقُوْنَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ۝ وَالشُّعَرَآءُ

بر هر دروغگوی گناهکار می نهند گوش و بیشترین ایشان دروغگویانند و شاعران

يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِيْ كُلِّ وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ ۝ وَاَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ

پیروی ایشان میکنند گمراهان آیا ندیدی که ایشان در هر میدانی سرگردان شوند و آنکه ایشان میگویند

مَا لَا يَفْعَلُوْنَ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ

آنچه نمیکنند مگر آنانکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند و ذکر خدا کردند

كَثِيْرًا وَّانْتَصَرُوْا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ۝ وَسَيَعْلَمُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا

بسیاری و انتقام کشیدند بعد از آنکه مظلوم شدند و بزودی خواهند دانست ظالمان

اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَّنْقَلِبُوْنَ ۝ سورة النمل مكية وهي ثلث وتسعون ءاية

که بکدام جای باز خواهند گشت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

طٰسٓ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ۝ هُدًى وَّبُشْرٰى

اینها آیات قرآن و کتاب روشن است هدایت و مژده است

لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ

برای مسلمانان آنانکه برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان

بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا

باخرت یقین می آرند هرآئینه آنانکه ایمان نمی آرند باخرت آراسته ایم

لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ

برای ایشان کردارهای ایشان را پس ایشان سرگردان میشوند این جماعه آنانند که برای ایشانست سختی عذاب

وهم في الآخرة هم الأخسرون ۝ وإنك لتلقى القرآن من
وایشان در آخرت ایشانند زیانکارتر ۝ وهرآینه تو داده میشوی قرآن از

لدن حكيم عليم ۝ إذ قال موسى لأهله إني آنست نارا
نزدیک خدای استوارکار دانا ۝ یاد کن آنگاه که گفت موسی با اهل خود هرآینه من دیدم آتش

سآتيكم منها بخبر أو آتيكم بشهاب قبس لعلكم تصطلون
خواهم آورد از آنجا خبری یا خواهم آورد شعله آتش فراگرفته باشد که شما گرم شوید

فلما جاءها نودي أن بورك من في النار ومن حولها و
پس چون رسید بآتش آواز کرده آمد که برکت داده شد کسی که در آتش است و کسی که حوالی وی است و

سبحان الله رب العالمين ۝ يموسى إنه أنا الله العزيز الحكيم
پاکی خدای راست پروردگار عالمهاست ۝ ای موسی هرآینه بحقیقت من خدای غالب با حکمت ام

وألق عصاك فلما رآها تهتز كأنها جان ولى مدبرا
وبفکن عصای خود را پس چون دید که عصا می جنبد گویا وی مار است روی بگردانید پشت داده

ولم يعقب يموسى لا تخف إني لا يخاف لدي المرسلون
و باز نگشت گفتیم ای موسی مترس هرآینه نمی ترسند نزدیک من پیغمبران

إلا من ظلم ثم بدل حسنا بعد سوء فإني غفور رحيم ۝ وأدخل
لیکن آنکه ستم کرد باز عوض آن کرد نیکی بعد از بدی پس هرآینه من آمرزنده مهربانم و در آر

يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء في تسع آيات
دست خود را بگریبان خود تا بیرون آید سفید شده از غیر عیب با آن دو که از جمله اند نه معجزه

إلى فرعون وقومه إنهم كانوا قوما فاسقين ۝ فلما جاءتهم
برو بسوی فرعون و قوم او هرآینه ایشان بودند گروه فاسق ۝ پس آنگاه که آمدید ایشان را

آياتنا مبصرة قالوا هذا سحر مبين ۝ وجحدوا بها واستيقنتها
نشانهای ما روشن شده گفتند این سحر ظاهر است ۝ و انکار کردند آن معجزه را از روی [illegible]

أنفسهم ظلما وعلوا فانظر كيف كان عاقبة المفسدين ۝
و باور داشته بود آنرا دل ایشان پس بنگر چگونه بود آخر کار مفسدان

ولقد آتينا داود وسليمن علما وقالا الحمد لله الذي
وهرآینه دادیم داود و سلیمان را علم و گفتند ستایش آن خدای را است

ثلثة ارباع

ع ١٩

فضلنا

آورده اند که سلیمان علیه السلام مورچه را طلبید و گفت ای مورچه ندانستی که لشکر من بستم نکنند و لشکر من بر هوا بودند چگونه قوم ترا پایمال کردندی
گفت دانستم اما من مهتر این قوم مرا از نصیحت ایشان چاره نیست و غرض من آن نبود که بر زمین شکسته شوند مراد من آن بود مبادا که نظر
بدبدبه و کوکبه تو کنند و بنظاره لشکر تو مشغول شده از ذکر خدا باز مانند و در میدان غفلت پایمال خذلان گردند یا مملکت تو ببینند
و آرزوی دنیا در دل ایشان پدید آید و دنیا مبغوضه حق است سلیمان پرسید که لشکر تو چند است گفت من چهار هزار سرهنگ دارم
زیر دست هر یک چهل هزار نقیب است و زیر دست هر نقیبی چهل هزار مور گفت چرا لشکر خود را بیرون نیاری بجواب گفت یا نبی الله
ما را روی زمین داد خدا اختیار نکردیم و بزیر زمین جای گرفتیم تا بجز خدای کسی حال ما نداند انگه گفت ای پیغمبر خدا از عطاهای
که الله تعالی ترا داده یکی بگو گفت باد را مرکب ما ساخته اند غدوها شهر و رواحها شهر گفت یا سلیمان دانی که این چه معنی دارد
یعنی هر چه ترا دادم از مملکت دنیا چون باد است در آید و نپاید و در بعضی گفته اند ؎ نه بر باد رفتی سحرگاه و شام سریر سلیمان علیه السلام
با آخر ندیدی که بر باد رفت ؎ خنک آنکه با دانش و داد رفت سلیمان علیه السلام بعد استماع این کلام روی بمناجات ملک علام آورد ۱۲ حسینی

آورده اند که سلیمان را تختی بود که هیچکس را از سلاطین نبوده در موضح آورده که بر یمین تخت او دویست هزار کرسی بود و برای
اکابر انس و بر یسار آن دویست هزار دیگر برای اشراف جن و بر جانب راست سلیمان علیه السلام سی و پنج منبر نهادندی و دانشمندان
آدمیان بران نشستندی و بر چپ او بهمین عدد منبرها بودی و اخیار جنیان بران قرار گرفتندی و مرغان بر زبر بر روی
پر در پر بافتندی و در کشاف و اکثر تفاسیر است که لشکرگاه او صد فرسخ در صد فرسخ بوده بیست و پنج فرسنگ برای لشکر جن
و مثل آن برای انس و مانند آن برای طیر و موازی آن برای وحش و بجهت وی بساطی بافته بودند یک فرسخ
در یک فرسخ از ابریشم و تخت او در میان بساط نهادندی و اشراف و اکابر بر کرسیهای که بر حوالی تخت بود نشستندی
و باد آن بساط را برداشتی و بروزی یکماه راه ببردی روزی از ولایت شام بطرف یمن توجه نموده میرفتند ۱۲ حسینی ملخصا

فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ • وَوَرِثَ سُلَيْمَٰنُ دَاوُودَ

که فضل داد ما را بر بسیاری از بندگان مومن خویش • و وارث شد سلیمان داوود را

وَقَالَ يَٰٓأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيْءٍ

و گفت ای مردمان آموخته شد ما را گفتار مرغان و داده شد ما را از هر نعمتی

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ • وَحُشِرَ لِسُلَيْمَٰنَ جُنُودُهُ مِنَ

هر آینه اینست فضل ظاهر • و بهم آورده شد برای سلیمان لشکرهای او از

الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ • حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَوْا عَلَىٰ

جن و آدمیان و مرغان پس این جماعه بعض را تا رسید بعضی ایستاده کرده میشدند تا وقتیکه رسیدند

وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَٰٓأَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَٰكِنَكُمْ

بمیدان موران گفت مورچه ای مورچگان درآئید بخانهای خود

لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَٰنُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ • فَتَبَسَّمَ

تا در هم نشکند شما را سلیمان و لشکرهای او نادانسته پس خندان

ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِيٓ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيٓ

تبسم کرد از گفتار مورچه و گفت ای پروردگار من الهام کن مرا که شکر این نعمت تو کنم که

أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ وَأَدْخِلْنِي

انعام کرده بر من و بر پدر و مادر من و الهام کن مرا که بجا آرم کردار شایسته که تو خشنود گردی بآن و

بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّٰلِحِينَ • وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ أَرَى

برحمت خود در زمره بندگان شایسته خویش • و بازجست احوال مرغان پس گفت چیست مرا که نمی‌بینم

الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِينَ • لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا

هدهد را یا هست از غایب شدگان • هر آینه عقوبت کنم او را عقوبت سخت

أَوْ لَأَاذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ • فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ

یا ذبح کنم او را یا بیارد پیش من حجت ظاهر • پس توقف کرد نه مدت دور پس گفت

أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍۭ بِنَبَإٍ يَقِينٍ • إِنِّي وَجَدتُّ

مشاهده کردم به چیزی که تو مشاهده نکرده بآن و آوردم پیش تو از قبیله سبا خبری تحقیق • هر آینه من یافتم

امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

که زنی پادشاهی میکند بر ایشان و داده شده وی را از جنس هر نعمتی و او را تختی است بزرگ

لاأذبحنه

وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ
یافتم که او و قوم او سجده میکنند آفتاب را بجز خدا و آراسته است برای ایشان

الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ أَلَّا
شیطان کردارهای ایشان را پس بازداشت ایشان را از راه پس ایشان راه نمی یابند بسوی الله که

يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
سجده کنند آن خدای را که بیرون می آرد پوشیده را در آسمانها و زمین و میداند

مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
آنچه پنهان میدارید و آنچه آشکارا میکنید خدای نیست معبود بحق بجز او پروردگار عرش بزرگ است

قَالَ سَنَنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ اذْهَب بِّكِتَابِي
گفت سلیمان خواهیم دید آیا راست گفتی یا هستی از دروغگویان ببر این نامه مرا

هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ قَالَتْ
پس بینداز آنرا بسوی ایشان باز روی بگردان از ایشان پس بنگر چه جواب باز میدهند گفت بلقیس

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ إِنَّهُ مِن سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ
ای جماعه رئیسان هر اینه انداخته شد بسوی من نامه بزرگ هر اینه این نامه از جانب سلیمان است و هر اینه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
بنام خدای بخشاینده مهربان است باین مضمون که تکبر مکنید بر من و بیائید پیش من مسلمان شده

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا
گفت بلقیس ای جماعه رئیسان جواب دهید مرا در تدبیر من نیستم من فیصل کننده هیچ کار را

حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ
تا وقتیکه شما حاضر شوید پیش من گفتند ما خداوندان توانائیم و خداوندان کارزار سخت ایم

وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا
و تدبیر مفوض بسوی توست پس درنگر چه چیز میفرمایی گفت هر اینه پادشاهان چون

دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ
درآیند بدیهی خراب کنند آنرا و سازند عزیزترین اهل آنرا رسواتر و همچنین

يَفْعَلُونَ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ
میکنند و هر اینه من فرستنده ام بسوی ایشان تحفه پس بوینیم به چه چیز می آیند فرستادگان

فلما

فلما جاء سليمن قال اتمدونن بمال فما ءاتىني الله خير مما
پس چون آمد آن فرستاده پیش سلیمان گفت سلیمان آیا امداد میکنید مرا بمالی پس آنچه عطا کرده است مرا خدا تعالی بهتر است از آنچه

ءاتيكم بل انتم بهديتكم تفرحون ارجع اليهم فلناتينهم
عطا کرده است شما را بلکه شما بتحفه خویش شادمان میشوید باز گرد بسوی ایشان پس هرآینه بیاریم بریشان

بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنهم منها اذلة وهم صغرون
لشکرها که طاقت نباشد ایشان را بمقابله آن و هرآینه بیرون کنیم ایشان را از آنجا خوار کرده و ایشان خوار باشند

قال يايها الملؤا ايكم ياتيني بعرشها قبل ان ياتوني
گفت سلیمان ای عزیزان کدام یک از شما آرد پیش من تخت او را پیش از آنکه بیایند بمن

مسلمين قال عفريت من الجن انا ءاتيك به قبل ان تقوم
گردن نهادگان گفت دیوی از قوم جن من بیارم آنرا پیش تو پیش از آنکه برخیزی

من مقامك واني عليه لقوي امين قال الذي عنده علم
از جای خود و هرآینه من بران تخت توانا با امانتم گفت شخصی که نزدیک او علم بود

من الكتب انا ءاتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك
از کتاب الهی بیارم نزدیک تو پیش از آنکه باز گردد بسوی تو چشم تو

فلما رءاه مستقرا عنده قال هذا من فضل ربي ليبلوني
پس چون دید سلیمان آنرا قرار گرفته نزدیک خویش گفت این خارق عادت از فضل پروردگار منست تا امتحان کند مرا

ءاشكر ام اكفر ومن شكر فانما يشكر لنفسه ومن كفر
آیا شکر میگذارم یا ناسپاسی مینمایم و هر که شکر گذاری کند پس جز این نیست که شکر گذاری میکند برای نفع خود و هر که ناسپاسی کرد

فان ربي غني كريم قال نكروا لها عرشها ننظر اتهتدي
پس هرآینه پروردگار من بی نیاز کرم کننده است گفت سلیمان متغیر سازید برای امتحان این زن تخت او را تا بنگریم آیا راه شناخت می یابد

ام تكون من الذين لا يهتدون فلما جاءت قيل اهكذا
یا میشود از آنانکه راه نمی یابند پس چون بیامد بلقیس گفته شد آیا بهمچنین است

عرشك قالت كانه هو واوتينا العلم من قبلها وكنا
تخت تو گفت گویا این همانست و داده شد ما را دانش بحقانیت سلیمان پیش ازین و بودیم

مسلمين وصدها ما كانت تعبد من دون الله انها كانت
مسلمانان و باز داشت سلیمان آن زن را از آنچه عبادت میکرد بجز خدا هرآینه وی بود

مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۝ قِيْلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
از گروه کافران گفته شد بوی که درآی بآین کوشک پس چون بدید آنرا پنداشت حوض آب
وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرَ قَالَتْ
و جامه برداشت از دو ساق خود گفت سلیمان این کوشکی است ساده هموار از آبگینه گفت بلقیس
رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝
ای پروردگار من هر آینه ستم کرده ام بر خویش و اسلام آوردم همراه سلیمان برای خدا پروردگار عالمها
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ
و هر آینه فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را که عبادت کنید خدا را پس ناگهان ایشان
فَرِيْقٰنِ يَخْتَصِمُوْنَ ۝ قَالَ يٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
دو گروه شدند با یکدیگر خصومت مینمودند گفت صالح ای قوم من چرا شتاب طلب میکنید بسختی را پیش از رحمت
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ
چرا نه طلب آمرزش میکنید از خدا بود که رحم کرده شود بر شما گفتند شگون بد گرفتیم از تو
وَبِمَنْ مَّعَكَ قَالَ طٰٓئِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ۝ وَ
و از آنانکه همراه تو اند گفت شگون بد شما نزدیک خدا است بلکه شما قومی هستید که امتحان کرده میشوید
كَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ
و بود نه در آن شهر کس که فساد میکردند در زمین و اصلاح نمی نمودند
قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ لِوَلِيِّهٖ مَا
گفتند با یکدیگر قسم خدا خورده که البته شبخون کنیم بر صالح و اهل خانه او باز البته خواهیم گفت وارث او را
شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهٖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝ وَمَكَرُوْا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا
حاضر نبودیم وقت هلاک شدن اهل او و هر آینه ما راست گوییم و بدسگالی کردند بنوعی از حیله و بدسگالی کردیم
مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ
بنوعی از حیله و ایشان نمیدانستند پس بنگر چگونه بود سرانجام بدسگالی ایشان
اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝ فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوْا
که ما هلاک کردیم ایشان را و قوم ایشان را همه یکجا پس اینست خانهای ایشان خالی مانده بسبب آنکه ستم کردند
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝ وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا
هر آینه درین ماجرا نشانه است گروهی را که میدانند و نجات دادیم آنانرا که ایمان آورده بودند

يَتَّقُوْنَ

بیان هدیه بلقیس و ظهور معجزه سلیمان

۱۲

اگر هدیه مرا قبول کند ملکیست و الا پیغمبر در کشف آورده که پانصد غلام را لباس کنیزکان پوشانیده و پانصد جاریه را بزی
غلامان برآراست و هزار خشت زرین و تاجی از زر مکلل بدر و یاقوت و مقدار مشک و عنبر و حقه در وی دری ناسفته
و مهره جزع کج سفته فرستاد و منذر بن عمرو را با یکی دیگر از اشراف قوم برفتن مقرر کرد و فرمود که ای منذر که نیکو احتیاط
کن اگر بچشم غضب در تو نگرد نترسی که او پادشاه است و اگر بتازه رویی و خوشخویی با تو سخن کند بدانکه پیغمبر است
و دلیلی دیگر بر نبوت او آنست که میان غلمان و جواری تمیز کند و گوهر ناسفته را سوراخ سازد و مهره کج سفته را رشته
کشد ایشان هدایا برداشته متوجه شدند و هدهد کیفیت حال عرض کرد سلیمان علیه السلام فرمود تا دیوان خشتها زر و نقره
ساختند و میدانی که هفت فرسنگ طول او بود بدانها فرش انداختند و در روز رسیدن منذر مراکبه بحری و بری بر جوانب
میدان بداشتند و هریکی از آدمیان و پریان و دیوان و سباع و وحوش و هوام جداگانه صف کشیدند و مرغان در
روی هوا پر در پر بافتند بیت با صد هزار دیده فلک در صد هزار قرن • مجلس بدان تکلف و خوبی ندیده بود • منذر بکنار
میدان رسیده و آن فرش و اساس و آرایش دیده از هدایای خویش شرمنده شد و چون پیش تخت سلیمان علیه السلام رسید
آنحضرت بروی تازه تبسم کرده ویرا پرسش کرده ویرا پرسش کرده فرمود که حقه را بیار که در وی دری ناسفته و مهره کج
سفته است ارضه را فرمود تا در عذرا را سوراخ کرد و دوده را حکم کرد تا رشته در دهان گرفته بر سوراخ آن مهره
بگذشت و رشته در وی کشیده و آب طلبید غلمان و جواری را فرمود که از غبار راه آمده اید روی بشویید مردان آب
برداشته فی الحال روی شستن آغاز کردند و زنان آب از دستی بر دستی دیگر ریختند بدین نکته میان ایشان امتیاز فرمود
و هدیه ایشان رد کرد چنانچه حق سبحانه فرموده ۱۲ ح

۱۹۶

يَتَّقُونَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ
پرهیزگاری میکردند و فرستادیم لوط را چون گفت بقوم خود آیا بعمل می آرید کار بیحیائی را و شما می بینید
أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
آیا شما می آئید بمردان باراده شهوت بجز زنان بلکه شمائید قوم
تَجْهَلُونَ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ
نادانید پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون کنید اهل خانه لوط را
مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ
از ده خویش بدرستیکه ایشان مردم پاکی طلب اند پس نجات دادیم او را و اهل او را مگر زن او
قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
که معین کردیم او را از باقیماندگان و بارانیدیم بر ایشان باران پس بد است باران
الْمُنْذَرِينَ ۝ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
ترسانیده شدگان بگو سپاس خدایراست و سلام بران بندگان او که برگزید ایشان را
آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ
آیا خدا بهتر است یا آنچه شریک می آرند بلکه می پرسیم که بیافرید آسمانها را و زمین را و
أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ
فرود آورد برای شما از آسمان آبی پس رویانیدیم باین بوستانها با تازگی …
مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
ممکن نبود شما را که برویانید درختهای آن آیا معبودیست با خدا بلکه ایشان گروهی اند
يَعْدِلُونَ ۝ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا
کج میروند بلکه می پرسیم که ساخت زمین را قرارگاه و پیدا کرد درمیان زمین جویها
وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ
و بیافرید برای زمین کوهها و بیافرید میان دو دریا حجاب را آیا معبودی دیگر هست با خدا
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
بلکه بیشترین ایشان نمیدانند بلکه می پرسیم که قبول میکند از درمانده چون بخواند او را
وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ
و بردارد سختی و بسازد شما را جانشین پیشینیان در زمین آیا معبودی دیگر هست با خدا

قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَن
اندکی پند می پذیرید نه بلکه می پرسیم که راه می نماید شما را در تاریکیهای بیابان و دریا و کی
يُرْسِلُ الرِّيَٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ تَعَالَى اللَّهُ
می فرستد بادها را مژده دهنده پیش رحمت خود آیا معبودی هست با خدا برتر است خدای
عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَمَّن يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَن يَرْزُقُكُم
از آنکه شریک می کنند نه بلکه می پرسیم که پیدا میکند آفرینش باز دیگر بار کند وی که روزی میدهد شما را
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ
از آسمان و زمین آیا معبودی هست با خدا بگو بیارید حجت خود را اگر
صَٰدِقِينَ ۝ قُل لَّا يَعْلَمُ مَن فِي السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
راست گویید بگو نمی داند هر که در آسمانها و زمین است غیب را لیکن خدا میداند
وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝ بَلِ ادَّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ
و نمیدانند که کی برانگیخته شوند بلکه پی در پی متوجه شد علم ایشان در بار آخرت بلکه
فِي شَكٍّ مِّنْهَا ۖ بَلْ هُم مِّنْهَا عَمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا
در شبه اند از آخرت بلکه ایشان از آن نابینا اند و گفتند کافران آیا چون
كُنَّا تُرَٰبًا وَءَابَآؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ۝ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ
شویم خاک و پدران ما نیز آیا ما بیرون آورده شویم هر آینه وعده داده شد ما را این ما
وَءَابَآؤُنَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ سِيرُوا
و پدران ما پیش از این نیست این مگر افسانهای پیشینیان بگو سیر کنید
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۝ وَلَا
در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام گناهکاران و
تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ
اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر میکنند و میگویند
مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ۝ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ
کی باشد این وعده اگر راست گویید بگو شاید که نزدیک شده باشد
لَكُم بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
بشما آنچه بعض شتاب میطلبید یعنی عقوبت دنیا و هر آینه پروردگار تو خداوند فضل است بر مردمان

ولکن

کدام وقت
یعنی تا آنکه منقطع شد بلکه ایشان
ع ۱۶
یعنی وعده داده شد ما را این وعده ... و پدران ما نیز ... و تحقیق ...

وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۞ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
ولیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند و هر آینه پروردگار تو میداند آنچه پنهان میکنند سینه ایشان

وَمَا يُعْلِنُونَ ۞ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ
و آنچه ظاهر میسازند و نیست هیچ مقدمه پوشیده در آسمان و زمین مگر نوشته است در کتاب

مُبِينٍ ۞ إِنَّ هٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي
روشن هر آینه این قرآن بیان میکند بر بنی اسرائیل آنچه بیشترین ایشان

هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞ وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۞ إِنَّ رَبَّكَ
در آن اختلاف میکنند و هر آینه وی هدایت و رحمت است مسلمانان را هر آینه پروردگار تو

يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۞ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ
فیصل کند میان ایشان بحکم خود و اوست غالب دانا پس توکل کن بر خدا هر آینه تو

عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۞ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا
بر دین راست روشنی هر آینه تو نمیتوانی شنوانید مردگان را و نمیتوانی شنوانید کران را آواز

وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۞ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا
روی بگردانند پشت داده و نیستی تو راه نماینده کوران را تا باز آیند از گمراهی خویش نمی شنوانی مگر

مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۞ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ
کسی را که ایمان آورده به آیتهای ما پس ایشان گردن نهنده اند و چون متحقق شود وعده عذاب بر ایشان ... بیرون آریم برای ایشان

دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۞
جانوری از زمین که سخن گوید با ایشان که مردمان به آیات ما یقین نمی آوردند

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
و آن روز که برانگیزیم از هر امتی طایفه را از آنانکه دروغ میشمردند آیات ما را پس ایشان

يُوزَعُونَ ۞ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا
باز داشته شوند تا وقتی که حاضر آیند گوید خدا آیا دروغ شمردید آیات مرا و در نیافتید

عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ
از روی دانش یا چه کار کردید و ثابت شد وعده عذاب بر ایشان بسبب ستم کردن ایشان

لَا يَنْطِقُونَ ۞ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
سخن نگویند آیا ندیده اند که ما پیدا کرده ایم شب را تا آرام گیرند در آن و پیدا کرده ایم روز را

مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي

روشن شده هر آینه درین مقدمه نشانهاست قومی را که باور میدارند و آنروز که دمیده شود در

الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ

صور پس مضطرب گردند آنانکه در آسمانها اند و آنانکه در زمین اند مگر کسیکه خواسته است

اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ۝ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً

خدا و هر یکی بیایند پیش خدا خوار شده و ببینی کوهها را پنداری آنرا برجای استاده

وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ

و آن میرود مانند رفتن ابر دستکاری آن خدای که استوار ساخت هر چیز را هر آینه وی

خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ۝ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ

خبردار است بانچه میکنید هر که بیارد نیکی پس او را بهتر است از آن و ایشان

مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ۝ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ

از فزع و اضطراب آنروز ایمن باشند و هر که بیارد بدی را پس نگونسار کرده شود روی ایشان

فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّمَا أُمِرْتُ

در آتش جزا داده میشوید مگر موافق آنچه میکردید بگو جز این نیست که فرموده شد مرا

أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ

که عبادت کنم خداوند این شهر را یعنی مکه آنکه محترم ساخت آنرا و بتصرف اوست هر چیز

وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ

و فرموده شد مرا که باشم از مسلمانان و فرموده شد که بخوانم قرآن را پس هر که

اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ

راه یافت پس جز این نیست که راه می یابد برای نفع خویش و هر که گمراه شود بگو جز این نیست که من از

الْمُنْذِرِينَ ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَ

بیم کنندگانم و بگو ستایش خدا راست خواهد نمود شما را آیات خود پس بشناسید آنرا و

مَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید

سورة القصص مكية وهي ثماني وثمانون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طسم

لتبدي به لولا ان ربطنا على قلبها لتكون من المؤمنين

که آشکارا کند آن قصه را اگر نه ما بستیم بر دل وی بصبر تا باشد از باور دارندگان

وقالت لاخته قصيه فبصرت به عن جنب وهم لا يشعرون

و گفت خواهر موسی را که پی او برو پس بدید او را از دور و قوم فرعون نمیدانستند

وحرمنا عليه المراضع من قبل فقالت هل ادلكم على اهل بيت

و حرام ساختیم بر موسی شیر دایگان پیش ازان مادر خواهر او پس خواهر گفت آیا راه نمایم شما را بر اهل خانه

يكفلونه لكم وهم له ناصحون فرددنه الى امه كي تقر عينها

که در پذیرند او را برای شما و ایشان برای او نیکخواه باشند پس باز رسانیدیم موسی را بمادر او تا خنک شود چشمش

ولا تحزن ولتعلم ان وعد الله حق ولكن اكثرهم لا يعلمون

و اندوه نخورد و تا بداند که وعده خدای راست است ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند

ولما بلغ اشده واستوى اتيناه حكما وعلما وكذلك

و چون رسید بنهایت جوانی خود و درست اندام شده دادیم او را حکمت و دانش و همچنین

نجزي المحسنين ودخل المدينة على حين غفلة من اهلها

جزا میدهیم نیکوکاران را و در آمد بشهر در وقت بیخبری اهل آن

فوجد فيها رجلين يقتتلان هذا من شيعته وهذا من عدوه

پس یافت آنجا که دو شخص با یکدیگر جنگ میکردند آن یک از قوم موسی و آن دیگر از دشمنان و

فاستغاثه الذي من شيعته على الذي من عدوه فوكزه

پس مدد طلبید آنکه از قوم او بود بران دیگر که دشمن او بود پس مشت زد او را

موسى فقضى عليه قال هذا من عمل الشيطان انه عدو

موسی پس بکشتش گفت این کار از شیطان است هر آینه شیطان دشمن

مضل مبين قال رب اني ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر له

گمراه کننده آشکاراست گفت ای پروردگار من هر آینه من ستم کردم بر نفس خود پس بیامرز مرا پس بیامرزید

انه هو الغفور الرحيم قال رب بما انعمت علي فلن اكون

هر آینه وی آمرزنده مهربان است گفت ای پروردگار من بحق انعام کردن تو بر من هرگز نخواهم بود

ظهيرا للمجرمين فاصبح في المدينة خائفا يترقب فاذا الذي

مدد کار گناهکاران پس بامداد کرد در شهر ترسان انتظار کنان پس ناگهان شخصی

استنصره

الربع

ذکر ایتای نبوت در اثنای این قصه بیان صدق وعده است که چنانچه اورا بما در رسانیدیم نبوت هم دادیم ۱۲ حقانی

لِتُبْدِي بِهِ لَوْلَآ أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

که آشکارا کندی قصه را اگر نه ما بستیم بر دل او یعنی صبر بخشیدیم تا باشد از باور دارندگان

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

و گفت خواهر موسی را برپی او میرو پس بدید او را از دور و قوم فرعون نمیدانستند

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ

و حرام ساختیم بر موسی شیر دایگان پیش از آمدن خواهر او پس خواهر گفت آیا راه نمایم شما را بر اهل خانه

يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا

که در پذیرند این طفل را برای شما و ایشان برای او نیکخواهانند پس باز رسانیدیم موسی را با مادر او تا خنک شود چشم او

وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و اندوه نخورد و تا بداند که وعده خدای راست است و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ

و چون رسید بنهایت جوانی خود و درست اندام شد دادیم او را حکمت و دانش و همچنین

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا

جزا میدهیم نیکوکاران را و در آمد بشهر در وقت بیخبری اهل آن

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِن شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ

پس یافت آنجا دو شخص را که با یکدیگر جنگ میکردند این یک از قوم موسی و آن دیگر از دشمنان او

فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِن شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ

پس مدد طلبید شخصی که از قوم او بود بر آن دیگر که دشمن او بود پس مشت زد او را

مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ

موسی پس بکشتش گفت این کار از شیطان است هر آینه شیطان دشمن

مُّضِلٌّ مُّبِينٌ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ

گمراه کننده آشکاراست گفت ای پروردگار من هر آینه من ستم کردم بر خویش پس بیامرز مرا پس بیامرزید او را

إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ

هر آینه وی آمرزنده مهربان است گفت ای پروردگار من بحق انعام کردن تو بر من هرگز نخواهم بود

ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي

مددکار گناهکاران پس بامداد کرد در شهر ترسان انتظار کنان پس ناگهان شخصی

استنصره

الربع

ذکر ایتاء نبوت در اثناء این قصه بیان صدق کرد وعده است که چنانچه اورا بمادر رسانیدیم نبوت هم دادیم

موسی قبطی را لگد کرد پس از وی بدار قبطی سخن توبه ارد کرد

اسْتَنصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ
که مدد طلب بود از او دیروز باز فریاد رس میخواندش گفت وی را موسی هر آینه تو گمراهی آشکاری
فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ
پس چون خواست که دست دراز کند بشخصی که وی دشمن موسی و دشمن فریاد کننده بود گفت ای موسی
أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِن تُرِيدُ إِلَّا
آیا میخواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی شخصی را دیروز نمی خواهی مگر
أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ
آنکه باشی ستمکاری در زمین و نمیخواهی که باشی از نیکوکاران
وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ
و آمد شخصی از آخر شهر میدوید گفت ای موسی هر آینه
الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ
رئیسان مشورت میکنند در حق تو تا بکشند ترا پس بیرون رو هر آینه من برای تو از
النَّاصِحِينَ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
نیک خواهانم پس بیرون آمد از آن شهر ترسان انتظار کنان گفت ای پروردگار من خلاص کن مرا از
الظَّالِمِينَ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي
ستمکاران و وقتیکه متوجه شد بسوی شهر مدین گفت امید دارم از پروردگار خویش که دلالت کند مرا
سَوَاءَ السَّبِيلِ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً
براه راست و وقتی که رسید به آب مدین یافت بران آب طایفه را
مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
از مردمان که آب می نوشانیدند مواشی را و یافت از اطراف از ایشان دو زن که باز میداشتند
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
گفت موسی چیست حال شما گفتند آب نمی نوشانیم تا آنکه باز گردانند شبانان مواشی را و پدر ما
شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي
پیر کلان سال است پس موسی آب نوشانید برای این دو باز روی آورد بسوی سایه پس گفت ای پروردگار
لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى
هر آینه من بآنچه فرود آوردی از نعمت محتاجم پس آمد بسوی موسی یکی از این دو زن میرفت

اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا

شرم گفت بدرستیکه پدرم میخواند ترا تا بدهد ترا مزد آنچه آب دادی برای ما

فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ

پس چون موسی بیامد نزدیک شعیب و بیان کرد پیش او قصه را گفت مترس خلاص شدی از قوم

الظَّالِمِينَ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ

ستمکاران گفت یکی ازین دو دختر ای پدر من مزدور بگیر او را بدرستیکه بهترین کسی که مزدور گیری

الْقَوِيُّ الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ

توانا با امانت باشد گفت شعیب بدرستیکه من میخواهم که بزنی دهم ترا یکی ازین

هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ

دو دختر خود بشرط آنکه مزدوری کنی من هشت سال پس اگر تمام کنی ده سال را پس آن

عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ

از نزد تست و نمیخواهم که مشقت افکنم بر تو خواهی یافت مرا اگر خدا خواسته است

مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ

از شایستگان گفت موسی اینست عهد میان من و میان تو هر کدام ازین دو مدت که ادا کنم

فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ فَلَمَّا قَضَى

تعدی نباشد بر من و خدا بر آنچه میگوییم گواه است پس آنهنگام که بگذارد

مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ

موسی مدت خود را و روان شد با اهل خود دید بجانب کوه طور آتش گفت

لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ

با اهل خود که توقف کنید هر آینه دیده ام آتشی امید دارم که بیارم از آنجا خبر یا بیارم شعله

مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ

از آتش بود که شما تحصیل گرمی کنید پس چون آمد نزدیک آتش آواز داده شد از کرانهٔ

الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى

وادی راست در آن جایگاه با برکت از میان درخت که ای موسی

إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ

هر آینه من خدایم پروردگار عالمها و آنکه بیافکن عصای خود را پس چون دید که عصا حرکت میکند

کانها

كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يٰمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
گویا وی مار است روی بگردانید پشت داده باز نگشت گفتیم ای موسی پیش آی و مترس هر آینه تو
مِنَ الْآمِنِينَ اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ
از ایمنانی و در آر دست خود را در گریبان خود تا برون آید سفید شده از غیر
سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهٰنٰنِ
علتی و بهم آر بسوی خود بازوی خود را از ترس پس این که ظهور خوارق پیدا شده پس این
مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فٰسِقِينَ قَالَ
از جانب پروردگار تو بسوی فرعون و جماعت او هر آینه ایشان بودند گروه فاسقان
رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ وَأَخِي هٰرُونُ
ای پروردگار من هر آینه من کشته ام از ایشان شخصی پس می ترسم که بکشندم و برادر من هارون
هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ
او فصیح تر است از من از جهت زبان پس بفرست او را همراه من مددکننده که باور دارد مرا هر آینه
أَنْ يُكَذِّبُونِ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا
از آنکه دروغی شمرند مرا گفت خدای محکم خواهیم کرد بازوی ترا به برادر تو و خواهیم داد شما را
سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيٰتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ
غلبه پس نتوانند رسید بقصد ایذا بسوی شما بسبب نشانهای ما شما و آنانکه پیروی شما کرده اند
فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى
پس چون آورد موسی بدیشان نشانهای ما را واضح آمده گفتند نیست این مگر جادوی بر بسته
وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ
و نشنیده ایم این را در پدران نخستین خویش و گفت موسی پروردگار من داناتر
بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عٰقِبَةُ الدَّارِ
بهر که آورده است هدایت از نزدیک او و بهر که آورده است عاقبت پسندیده در آخرت
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُونَ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰأَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
هر آینه رستگار نمی شوند ستمکاران و گفت فرعون ای جماعه ندانسته ام برای شما
مِنْ إِلٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يٰهٰمٰنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا
هیچ خدای غیر من پس آتش برافروز برای من ای هامان بر گل یعنی خشت ببار پس بنا کن برای من کوشکی

لَعَلِّيٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝ وَ
بود که من بالا برآیم بسوی معبود موسی و هر آینه من گمان میدارم او را از دروغگویان و

اسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوٓا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا
تکبر کرد فرعون و لشکر او در زمین بغیر حق و گمان کردند که ایشان بسوی ما

لَا يُرْجَعُوْنَ ۝ فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ
باز گردانیده نشوند پس گرفتیم او را و لشکرهای او را پس انداختیم ایشان را بدریا پس در نگر

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ
چگونه بود انجام ستمکاران و گردانیدیم ایشان را پیشوایان که میخوانند بسوی آتش

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُوْنَ ۝ وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
و روز قیامت نصرت داده نشوند و از پی ایشان فرستادیم در این دنیا لعنت را

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِّنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ
و روز قیامت ایشان از زشت ساختگان باشند و هر آینه دادیم موسی را کتاب

مِنْ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰى بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى
بعد از آنکه هلاک ساختیم قرنهای نخستین را دلیل شده برای مردمان و هدایت

وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ
و بخشایش تا بود که ایشان پند پذیرند و تو نبودی بطرف غربی چون با نجام رسانیدیم

اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝ وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا
بسوی موسی وحی را و نبودی تو از حاضران و لیکن ما آفریدیم قرنها را بعد

فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا
پس دراز شد برایشان عمر و تو نبودی باشنده در اهل مدین که میخواندی

عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ۝ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ
برایشان آیات ما را و لیکن ما بودیم فرستنده و نبودی تو بطرف طور

اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ
چون آواز دادیم و لیکن وحی آمد از روی بخشایش پروردگار تو تا بترسانی گروهی را که نیامد بدیشان

نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝ وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ
هیچ ترساننده پیش از تو بود که ایشان پند پذیرند و اگر نه آن بودی که برسد بدیشان

مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا
مصیبتی بسبب آنکه پیش فرستاده است دستهای ایشان پس گویند ای پروردگار ما چرا نفرستادی بسوی ما
رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ وَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ
پیغمبری را تا پیروی کنیم آیات ترا و باشیم از مسلمانان پس چون آمد بدیشان وحی راست
مِنْ عِندِنَا قَالُوا لَوْلَآ أُوتِيَ مِثْلَ مَآ أُوتِيَ مُوسَىٰٓ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا
از نزدیک ما گفتند چرا داده نشد این پیغمبر را آنچه داده شد بموسی آیا کافر نشده اند
بِمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَٰهَرَا وَقَالُوٓا إِنَّا بِكُلٍّ
بانچه داده شد موسی را پیش ازین گفتند دو سحر اند موافق یکدیگر شده و گفتند هر آینه ما بهر یک
كَٰفِرُونَ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَٰبٍ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَآ
کافران ایم بگو پس بیارید کتابی داده از نزدیک خدا که وی راه نماینده تر است ازین دو
أَتَّبِعْهُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا
تا پیروی او کنم اگر راست گوئید پس اگر قبول نکنند سخن ترا پس بدانکه جز این نیست
يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ ٱللَّهِ
که پیروی میکنند خواهش نفس خود را و کیست گمراه تر از کسیکه پیروی خواهش نفس خود کند بدون
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ ٱلْقَوْلَ
هر آینه خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را و هر آینه پیاپی در آوردیم برای ایشان قرآن را
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِهِۦ هُم بِهِۦ
تا بود که ایشان پند پذیرند آنانکه داده ایم ایشانرا کتاب پیش از قرآن ایشان بقرآن
يُؤْمِنُونَ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوٓا ءَامَنَّا بِهِۦٓ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّنَآ
ایمان می آرند و چون قرآن خوانده شود برایشان گویند ایمان آوردیم بآن هر آینه وی راست
إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِۦ مُسْلِمِينَ أُولَٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ
هر آینه ما پیش از نزول قرآن منقاد بودیم این جماعه داده شود ثواب ایشانرا دو بار
بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ
بسبب آنکه صبر کردند و دفع میکنند بخصلت نیک بدی را و از آنچه روزی داده ایم ایشانرا
يُنفِقُونَ وَإِذَا سَمِعُوا ٱللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَآ أَعْمَٰلُنَا
خرج میکنند و چون بشنوند سخن بیهوده را روی بگردانند از آن و گویند ما راست کردارهای ما

یعنی توریة و قرآن

... راهنمائی خدای

ع ١٠

... از جانب پروردگار ما

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّكَ لَا تَهْدِي
و شما راست کردارهای شما سلام بر شما باد نمیخواهیم صحبت جاهلان را یا محمد بر اینه تو راه نمائی
مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
هر کرا دوست داری ولیکن خدا راه مینماید هر کرا خواهد و او دانا تر است براه یافتگان
وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ
و گفتند بعض اهل مکه اگر پیروی هدایت کنیم با تو ربوده شویم از زمین خودم آیا
نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا
جا ندادیم ایشان را در حرمی با امن رسانیده میشود بسوی آن میوها از هر جنس روزی از نزدیک ما
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ
و لیکن بیشترین ایشان نمیدانند و بسا هلاک کردیم از اهل دیهی را که از حد در گذشتند
مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا
در گذران خود پس اینهاست جای ماندن ایشان مانده نشد آنجا بعد از ایشان مگر اندکی و بودیم ما
نَحْنُ الْوَارِثِينَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ
بدرست ازنده میراث ایشان و هرگز نیست پروردگار تو هلاک کننده دیهی تا آنکه بفرستد
فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ
در معظم آن دیار پیغمبری که بخواند بر ایشان آیات ما و هرگز نیستیم هلاک کننده دیه ها
إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۝ وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مگر در آن حال که اهل آنها ستمکار باشند و هر چه داده شد شما را از هر نوعی پس بهره مندی زندگانی دنیا
وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ
و آرایش و لیت و آنچه نزدیک خداست بهتر و پاینده تر است آیا نمی فهمید آیا کسی که وعده دادیم
وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ
وعده نیک پس او دریابنده آنست مانند کسی باشد که بهره مند ساختیمش بمنفعت زندگانی دنیا
هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
باز وی روز قیامت از حاضر کردگانست یعنی در عذاب و روزیکه آواز دهد خدا ایشانرا پس گوید کجا اند
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
شریکان من که شما گمان میکردید گویند آنانکه ثابت شد بر ایشان

القول

الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰؤُلَاۤءِ الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا
حکم عذاب بگویند رئیسان کفر ای پروردگار ما اینجماعه آنانند که گمراه کردیم ایشانرا گمراه کردیم ایشانرا
تَبَرَّاْنَاۤ اِلَيْكَ مَا كَانُوْۤا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ۝ وَقِيْلَ ادْعُوْا
اکنون تعلق میشویم از همه بسوی تو ایشان ما را نمی پرستیدند وگفته شود بخوانید
شُرَكَاۤءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ
شریکان خود را پس بخوانند ایشان پس ایشان قبول نکنند دعاء آن جماعه و ببینند عذاب
لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَاۤ
و تمنا کنند کاش ایشان راه یاب میبودند و روزیکه آواز دهد خدا ایشانرا پس گوید چه
اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَاۤءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا
جواب دادید پیغمبرانرا پس پوشیده شود برایشان خبرها آنروز پس ایشان
يَتَسَاۤءَلُوْنَ ۝ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰۤى اَنْ
با یکدیگر سوال نکنند لیکن اما آنکه توبه نمود و ایمان آورد و کار شایسته کرد پس امید است که
يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ۝ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاۤءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ
باشد از رستگاران و پروردگار تو می آفریند هرچه خواهد و برمی گزیند بر گزیدن ایشانرا خواهد نیست
لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
ایشانرا اختیار پاکی خدایراست و بلندتر است از آنکه شریک می آرند و پروردگار تو میداند
مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝ وَهُوَ اللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
آنچه پنهان میدارند سینهای ایشان و آنچه آشکار میکنند و اوست خدا نیست هیچ معبود بحق مگر او
لَهُ الْحَمْدُ فِى الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ
او راست ستایش در دنیا و آخرت و او راست فرمان روایی و بسوی او باز گردانیده شوید
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
بگو آیا دیدید که اگر گرداند خدایتعالی برشما شب را پاینده تا روز قیامت
مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَاۤءٍ اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ ۝ قُلْ اَرَاَيْتُمْ
کیست معبودی غیر حق که بیارد پیش شما روشنی را آیا نمی شنوید بگو آیا دیدید
اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ
اگر گرداند خدایتعالی برشما روز را پاینده تا روز قیامت کیست معبودی

چنانکه خود گمراه شدیم یعنی بغیر اکراه

یعنی جواب با صواب نیابند

غير الله يأتيكم بليل تسكنون فيه افلا تبصرون ومن

غير حق تعالى كه بيارد شما را شبى كه آرام گيريد دران آيا نمى بينيد واز

رحمته جعل لكم الّيل والنهار لتسكنوا فيه ولتبتغوا

رحمت خود ساخت براى شما شب و روز تا آرام گيريد در شب و تا روزى طلب كنيد

من فضله ولعلكم تشكرون ويوم يناديهم فيقول اين

از فضل او يعنى در روز و تا بود كه شكر گزارى كنيد و روزى كه آواز دهد خداى ايشان را گويد كجا اند

شركاءى الذين كنتم تزعمون ونزعنا من كل امة

شريكان من آنانكه شما گمان ميكرديد و بيرون كشيم از هر امتى

شهيدا فقلنا هاتوا برهانكم فعلموا ان الحق لله وضل

گواهى را پس گوييم مر ايشان را بياريد دليل خود پس بدانند كه حق بجانب خداست وگم شود

عنهم ما كانوا يفترون ان قارون كان من قوم موسى

از ايشان آنچه افترا ميكردند وهر آينه قارون بود از قوم موسى

فبغى عليهم واتيناه من الكنوز ما ان مفاتحه لتنوء

پس تعدى كرد بر ايشان وعطا كرده بوديم او را از گنجها آنقدر كه كليدهاى او گرانى ميكرد

بالعصبة اولى القوة اذ قال له قومه لا تفرح ان الله

جماعه صاحب توانايى را چون گفت با او قوم او شاد مشو هر آينه خدا

لا يحب الفرحين وابتغ فيما اتيك الله الدار الاخرة ولا

دوست نميدارد شاد شوندگان را و بجو در آنچه خدا عطا كرده است ترا صلاح براى آخرت و

تنس نصيبك من الدنيا واحسن كما احسن الله اليك

فراموش مكن حصه خود را از دنيا يعنى در دنيا عمل صالح بجا آر و نيكوكارى كن چنانكه احسان كرده است خدا بتو

ولا تبغ الفساد فى الارض ان الله لا يحب المفسدين قال

و مجوى فساد در زمين هر آينه خدا دوست نميدارد فساد كنندگان را گفت

انما اوتيته على علم عندى اولم يعلم ان الله قد اهلك

جز اين نيست كه داده است مرا مال و اوران بنا بر دانشى كه نزد من است آيا ندانست كه خدا هلاك كرد

من قبله من القرون من هو اشد منه قوة واكثر جمعا

پيش از وى از قرنها آنقوم را كه توانا تر بودند از وى و بيشتر بودند در جمعيت

٤٧

هو شرک و تکذیب ۱۲ حسینی

عصبه جماعه باشد از ده تا چهل اما فرا گفته كه اينجا مراد چهل تن اند كه كليدهاى كنوز وى ميكشيدند و هر مفتاح از اصبع زياده نبود و از پوست حيوانات ساخته بودند تا سبک باشد ۱۲ حسینی ملخصا

آورده اند که قارون را بر موسی و هارون علیهما السلام حسدی و حقدی تمام بود چنانچه روزی بموسی گفت که تو رسالت بردی و مذبح بهارون رسید
من بی منصبی چند صبر کنم القصه دایم در پی ایذاء موسی علیه السلام بود تا وقتیکه حکم زکوة نازل شد و با آنکه عشر مال یا ربع می بایست داد
موسی بفرمان الهی با وی صلح کرد که از هزار دینار یک دینار زکوة دهد قارون حساب کرد مبلغی عظیم برآمد بخل ورزید و خست سر راه بود گرفت
جمعی از بنی اسرائیل را طلبید و گفت هرچه موسی گفت فرمان بردید این زمان میخواهد که مالها از شما بستاند گفتند تو مهتر مائی
چه میفرمائی گفت میخواهم که او را میان قوم رسوا کنیم تا دیگر کسی سخن وی نشنود پس زنی فاجره را که نام او سبزا بود طلبیده
دو همیان زر داد و مقرر کرد که فردا بمحضر خاص و عام اقرار کند که موسی با وی زنا کرده روز دیگر که موسی علیه السلام در اثناء اوامر و نواهی
میفرمود که هرکه دزدی کند دستش ببریم و هرکه زنا کند اگر غیر محصن است تازیانه زنیم و محصن را سنگسار کنیم قارون برخاست و گفت اگر تو باشی
گفت اگرچه من باشم قارون گفت بنی اسرائیل گمان میبرند که تو با فلان زن زنا کرده موسی فرمود معاذ الله او را حاضر کنید سبزا بمحفل
آمد موسی گفت ای زن ترا سوگند دهم بخدای که دریا را شکافته و توریة فرو فرستاده که راست بگوی زن را هیبت الهی دریافت گفت
یا کلیم الله سخن راست بگویم قارون دو خریطه زر برشوت بمن داده تا در بارهٔ تو افترا کنم و من با وجود گناهکاریها و بدکرداریهای
خود چگونه پسندم که بر تو تهمت گویم و اینک آن دو همیان بمهر قارون با من است بنی اسرائیل مهر قارون دیدند و مکر وی بر همه روشن شد
موسی علیه السلام روی بر خاک نهاده از قارون شکایت کرد و خطاب رسید که ما زمین را در فرمان تو کردیم بفرما هرچه میفرمائی موسی علیه السلام
گفت یا قوم من بقارون مبعوثم چنانچه بفرعون بودم هرکه با قارون است گو بر جای قرار گیرد و هرکه با من است گو برکنار رود کافهٔ
بنی اسرائیل ازان محفل کناره گرفتند الا دو تن که با قارون ماندند و موسی علیه السلام با زمین خطاب کرد که بگیر ایشان را زمین
پایهای ایشان را تا کعبین فرو برد ایشان آغاز تضرع کرده امان طلبیدند بجای نرسید موسی علیه السلام میگفت خذیهم القصه تا
زانو و میان و گردن بزمین فرو رفتند و زاری و استغاثهٔ ایشان در دل موسی علیه السلام اثر نکرد حضرت عزت با موسی خطاب کرد که هفتاد بار
قارون و یاران او فریاد کردند و بفریاد ایشان نرسیدی و رحم نکردی بعزت و جلال من که اگر یکنوبت مرا خواندندی اجابت میکردم
القصه بعد از خسف قارون سفهاء بنی اسرائیل با یکدیگر گفتند که موسی دعا کرد تا قارون بزمین فرو رود و کنوز و امتعهٔ او تصرف
نماید موسی علیه السلام درخواست نمود حق سبحانه سرای و گنج خانهای او نیز بزمین فرو برد چنانچه میفرماید ۱۲ حسینی

وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۝ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ

و پرسیده نمیشوند گناهکاران از گناهان خویش پس بیرون آمد بر قوم خود در آرایش خود

قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ

گفتند آنانکه طلب میکردند زندگانی دنیارا ای کاش مارا باشد مانند آنچه داده شده

قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ

قارون را هر آینه وی خداوند نصیب بزرگست و گفتند آنانکه داده شدند علم وای بر شما

ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

ثواب خدا بهترست مر آنکس را که ایمان آورد و کار شایسته کرد و نمیشود این سخن مگر صابران

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ

پس فرو بردیم قارون را و سرای اورا بزمین پس نبود برای او هیچ گروهی که نصرت دهند اورا

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ۝ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا

غیر خدا و نبود خودش از انتقام کشندگان و بامداد کردند آنانکه آرزو میکردند

مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

منزلت اورا دیروز میگفتند وای بر تو آنکه خدا فراخ میکند رزق را برای هر که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا

خواهد از بندگان خویش و تنگ میسازد اگر نه آن بودی که انعام کرد خدا بر ما هر آینه فرو بردی ما را

وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا

نمیدانی که رستگار نمیشوند کافران آن سرای بازپسین مقرر میکنیم آنرا

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ

برای آنانکه نمیطلبند تکبر در زمین و نه فساد و حسن عاقبت

لِلْمُتَّقِينَ ۝ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

مر پرهیزگاران راست هر که بیارد نیکی پس اوراست بهتر از آن و هر که بیارد بدی

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

پس جزا داده نمیشود آنانکه عمل آوردند خطاها الا بحسب آنچه میکردند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ

هر آینه خدای که بر تو نازل کرد قرآن را بازگرداننده است ترا بسوی جای بازگشت یعنی آخرت

قُلْ رَّبِّيٓ اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ

فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ

بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا

وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

سورة العنكبوت مكية وهي تسع وسبعون آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ثلثة ارباع ع٣

الٓمّٓ ۝ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا

وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ۝ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ

اَنْ يَّسْبِقُوْنَا سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ

فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا

يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

که جهاد میکند برای نفع خویش هرآینه خدا بی نیاز است از عالمها و آنانکه ایمان آوردند

وعملوا

وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ
و کارهای شایسته کردند البته محو کنیم از ایشان خطاهای ایشان را و البته جزا دهیم ایشان را به نیکوتر

الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا
آنچه میکردند و امر کردیم آدمی را به نیکویی با پدر و مادر

وَإِن جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
و اگر کوشش کنند با تو ای انسان تا شریک آری با من آنچه نیست ترا بحقیقت آن دانش پس فرمان مبر ایشان را

إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا
بسوی منست بازگشت شما پس خبر دهیم شما را بآنچه میکردید و آنانکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّٰلِحِينَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ
و کارهای شایسته کردند البته درآریم ایشان را در زمره نیکوکاران و از مردمان کسی هست که میگوید

آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ
ایمان آوردیم بخدا پس چون رنجانیده شود در راه خدا گرداند رنج دادن مردم را مانند عذاب خدا

وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ
و اگر بیاید فتحی از پروردگار تو گویند هرآینه ما با شما بودیم آیا نیست خدا

بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَٰلَمِينَ ۝ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
داناتر بآنچه در دلهای عالمیانست و هرآینه میداند خدا آنانرا که گرویدند و

لَيَعْلَمَنَّ الْمُنَٰفِقِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
میداند منافقان را و گفتند کافران مسلمانان را

اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَٰيَٰكُمْ وَمَا هُم بِحَٰمِلِينَ مِنْ خَطَٰيَٰهُم
پیروی راه ما کنید و باید که ما برداریم گناهان شما را و نیستند ایشان بردارنده

مِّن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ۝ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ
چیزی از گناهان ایشان هرآینه ایشان دروغگویانند و البته بردارند بارهای خویش و بارها همراه

أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَلَقَدْ
بارهای خویش و البته سوال کرده شوند روز قیامت از آنچه افترا میکردند و هرآینه

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا
فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس توقف کرد در ایشان هزار سال مگر پنجاه سال

فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ
پس در گرفت ایشان را طوفان و ایشان ستمکار بودند پس نجات دادیم نوح را و اهل کشتی را
جَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ
و ساختیم کشتی را نشانه برای عالمها و فرستادیم ابراهیم را وقتیکه گفت بقوم خود پرستش خدا کنید
وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ
و بترسید ازوی این بهتر است شما را اگر میدانید جز این نیست که می پرستید
مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
بجز خدا بتان را و برمی بندید دروغ را هر آینه آنانکه پرستش میکنید
مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ
بجز خدا نمیتوانند برای شما روزی دادن پس طلب کنید از نزدیک خدا روزی را
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَإِن تُكَذِّبُوا فَقَدْ
و پرستش او کنید و شکر او بجا آرید بسوی او بازگردانیده خواهید شد و اگر دروغ شمرید پس
كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
دروغ کرده بودند امتهای پیش از شما و نیست بر پیغمبر مگر پیغام رسانیدن
أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ
آیا ندیدند چگونه نو میکند خدا آفرینش را باز دیگر بار کند آفرینش را هر آینه این کار بر خدا
يَسِيرٌ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ
آسان است بگو سیر کنید در زمین پس درنگرید چگونه نو کرد آفرینش را باز خدا
يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يُعَذِّبُ مَن
پیدا کند آن پیدایش بازپسین هر آینه خدا بر هر چیز توانا است عذاب کند هر که را
يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ
خواهد و رحم کند بر هر که خواهد و بسوی او بازگردانیده خواهید شد و نیستید شما عاجز کننده
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ
در زمین و نه در آسمان و نیست شما را بجز خدا هیچ دوست
وَلَا نَصِيرٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا
و نه یاری دهنده و آنانکه کافر شدند بآیات خدا و ملاقات او آن جماعه ناامید شدند

امن

ای اهل مکه پیغمبر مرا

پروردگار خود را از عذاب خود

ع ۸

مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ • فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا

از رحمت من و آن جماعه ایشانراست عذاب دردهنده پس نبود جواب قوم ابراهیم مگر

أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

آنکه گفتند بکشید اورا یا بسوزانید اورا پس برهانید خدا اورا از آتش هراینه درین ماجرا

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ • وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

نشانهاست برای قومی که باور میدارند وگفت ابراهیم جز این نیست که بت گرفته اید بجز خدا

أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ

برای دوستی درمیان خویش در زندگانی دنیا باز روز قیامت نامعتقد شود

بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ

بعض شما به بعض ولعنت کند بعض شما بعض را وجای شما دوزخ است

وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ • فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ

ونیست شما را هیچ یاری دهنده پس باور داشت ابراهیم را لوط وگفت ابراهیم هراینه هجرت کننده

رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ • وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

بپروردگار خود هراینه وی غالب باحکمت است وعطا کردیم اورا اسحاق ویعقوب

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا

ومقرر داشتیم در اولاد وی پیغمبری وکتاب را ودادیم اورا مزد او در دنیا

وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ • وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ

وهراینه وی در آخرت از شایستگانست وفرستادیم لوط را وقتی که گفت بقوم خود هراینه

لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ •

شما عمل می آرید کار بیحیائی را که پیش دستی نکرده است بر شما بآن هیچکس از عالمیان

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي

آیا شما بقصد شهوت می آئید بمردان وقطع طریق میکنید وعمل می آرید در

نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا

مجلس خویش کار ناپسندیده پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیار پیش ما

بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ • قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى

عذاب خدا اگر هستی از راستگویان گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بر

الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا
قوم مفسدان و وقتی که آوردند فرستادگان ما پیش ابراهیم مژده را گفتند
إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ قَالَ إِنَّ
هرآینه ما هلاک کنندگان این دیه ایم هرآینه اهل این دیه ستمکار بودند گفت ابراهیم هرآینه
فِيهَا لُوطًا ۚ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۖ لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ
در آنجا لوط است گفتند ما داناتر ایم به هر که در آنجاست البته خلاص کنیم اورا و اهل اورا الا زن وی
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ
باشد از باقیماندگان و وقتیکه آمدند فرستادگان ما پیش لوط اندوهگین گردید بسبب ایشان
وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ إِنَّا مُنَجُّوكَ
و تنگدل شد بسبب ایشان و گفتند مترس و اندوه مخور هرآینه ما نجات دهنده تو
وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ إِنَّا مُنْزِلُونَ
و اهل تو ایم مگر زن تو که باشد از باقیماندگان هرآینه ما فرود آرنده ایم
عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝
بر اهل این دیه عقوبتی را از آسمان بسبب آنکه بدکاری میکردند
وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ
و هرآینه گذاشتیم ازان دیه نشانه واضح برای گروهی که دریابند و فرستادیم بسوی مدین
أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ
برادر ایشان شعیب را پس گفت ای قوم عبادت خدا کنید و توقع دارید روز بازپسین را
وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
و عیث مکنید در زمین تباهی جویندگان پس دروغی داشتند اورا پس فرو گرفت ایشان را زلزله
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
پس شدند در خانهای خویش مرده افتاده و هلاک کردیم عاد و ثمود را و هرآینه واضح شد شما را
مِنْ مَسَاكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
بعض از مساکن ایشان و آراسته ساخته بود برای ایشان شیطان کردارهای ایشان را پس بازداشت ایشان را از راه
وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ ۖ وَلَقَدْ
وایشان بودند بینا و هلاک کردیم قارون و فرعون و هامان را و هرآینه

ثمودا

جاءهم

تحقیق ذکر کثیر

جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا

آمده بود ایشان موسی با آیتهای واضح پس تکبر کردند در زمین و نبودند

سَابِقِينَ ۝ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا

سبقت کنندگان پس هر یکی را گرفتار ساختیم بو بال گناهش پس از ایشان کسی بود که فرستادیم بروی باد سنگ

وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ

و از ایشان کسی بود که گرفت او را آواز سخت و از ایشان کسی بود که فرو بردیمش بزمین و از ایشان

مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝

کسی بود که غرق ساختیم و هرگز ممکن نبود که خدا ظلم کند برایشان ولیکن ایشان بر خویشتن ستم میکردند

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ

مثل آنانکه دوستان گرفته اند بغیر خدا همچو مانند عنکبوت است

اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا

که فرا گرفت خانه و هر اینه سست ترین خانها خانه عنکبوت است اگر باشند

يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ

که بدانندی هر اینه خدا میداند حال چیزی که می پرستند بجز وی از هر چه باشد و او است

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا

غالب با حکمت و این مثلها بیان میکنیم آنرا برای مردمان و

يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۝ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ

نمی فهمند آنرا مگر دانایان آفرید خدا آسمانها و زمین را بتدبیر درست هر اینه

فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

درین کار نشانه است برای مسلمانان بخوان یا محمد آنچه وحی فرستاده شد بسوی تو از کتاب و برپا دار نماز

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ

هر اینه نماز منع میکند از بیحیائی و فعل ناپسندیده و هر اینه یاد کردن خدا بزرگتر است

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۝ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي

و خدا میداند آنچه میکنید و مجادله مکنید با اهل کتاب الا به خصلتی

هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي

که وی نیک است مگر با آنانکه ستم کردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بآنچه

الاستغفار یادگرفتن

فضیلت حفظ قرآن

قرآن شفاعت کند خوانندگان را

أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ

فرود آورده شد بسوی ما و آنچه فرود آورده شد بسوی شما و معبود ما و معبود شما یکی است و ما او را

مُسْلِمُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

منقاد ایم و همچنین فرود آوردیم بسوی تو کتاب را پس آنانکه دادیم ایشان را

الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا

کتاب ایمان می آرند بآن و از عرب کسی هست که ایمان می آرد بوی و

يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ۝ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ

انکار نمیکنند آیات ما را مگر کافران و نمی خواندی تو پیش از نزول قرآن هیچ

كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ۝ بَلْ هُوَ آيَاتٌ

کتاب را و نمی نوشتی آن را بدست راست خود آنگاه در شک افتادندی اهل باطل بلکه قرآن آیات

بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

روشن است محفوظ در سینهای آنانکه داده شدند علم و انکار نمیکنند آیات ما را مگر ستمکاران

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ

و گفتند چرا فرستاده نشد برین پیغمبر نشانها از جانب پروردگار وی بگو جز این نیست که نشانها نزد

اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

خدا است و جز این نیست که من ترساننده آشکارم آیا کفایت نکرد ایشان را آنکه فرستادیم بر تو

الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

کتاب که خوانده میشود بر ایشان هرآینه درین مقدمه رحمت و پند است برای قومی که باور میدارند

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

بگو بس است خدا گواه میان من و میان شما میداند آنچه در آسمانها

وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ

و زمین است و آنانکه ایمان آوردند بناحق و کافر شدند بخدای آن جماعه ایشان

الْخَاسِرُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَ

زیانکاران و شتاب میطلبند از تو عذاب را و اگر نبودی میعادی معین البته آمدی

هُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ يَسْتَعْجِلُونَكَ

بدیشان عذاب و هرآینه بیاید بدیشان ناگهان و ایشان ندانند شتاب میکنند از تو

بالعذاب

ابن بوکیسان بلکه قرآن

مترجم گوید بعض مفسران گفته اند که مراد از الذین اوتوا العلم تنها ذات حضرت پیغمبر است صلی الله علیه وسلم والله اعلم

۴۱۲

بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ
عذاب را و هرآینه دوزخ در گیرنده است کافران را روزی که بپوشاند ایشان را عذاب
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
از بالای ایشان و از زیر پاهای ایشان و بگوید خدا بچشید جزای آنچه میکردید
يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ
ای بندگان من که ایمان آورده اید هرآینه زمین من فراخ است پس مرا بخصوص عبادت کنید
كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ وَالَّذِينَ
هر نفسی چشنده مرگ است باز بسوی ما گردانیده شوید و آنانکه
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند البته فرود آریم ایشان را از بهشت بجای بلند که میرود
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝ الَّذِينَ
زیر آن جویها جاویدان اند آنجا نیک است مزد این عمل کنندگان آنانکه
صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
صبر کردند و بر پروردگار خود توکل میکنند و بسا جانور که بر نمیدارد
رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَلَئِنْ
روزی خود را خدا روزی میدهد او را و شما را نیز و اوست شنوا دانا و اگر
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
سوال کنی ایشان را که کیست آنکه آفرید آسمانها و زمین و رام گردانید آفتاب و ماه را
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
البته گویند آن خدای است پس از کجا جهت گردانیده میشوند خدا فراخ میکند روزی را برای
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَلَئِنْ
هر که میخواهد از بندگان خویش و تنگ میسازد برای هرکه خواهد هرآینه خدا بهر چیز داناست و اگر
سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
بپرسی ایشان را کیست آنکه فرود آورد از آسمان آب پس زنده ساخت بسبب آن زمین را بعد از
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
مردن آن البته بگویند آن خدا است بگو ستایش خدا را است بلکه بیشترین ایشان نمی فهمند

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ ع٦

ونیست این زندگانی دنیا مگر بازی وبیهوده و هر اینه سرای آخرت

لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ • فَاِذَا رَكِبُوْا فِي الْفُلْكِ

همونست سرای زندگانی اگر میدانستند پس چون سوار شوند در کشتیها

دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ • فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ

دعا کنند بجناب خدا خالص کنان برای وی عبادت را پس وقتی که نجات داد ایشان را خدا بسوی زمین خشک

يُشْرِكُوْنَ • لِيَكْفُرُوْا بِمَا اٰتَيْنٰهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ

شریک می آرند تا ناسپاسی کنند بانچه عطا کردیم ایشان را و تا بهره مند شوند پس حقیقت حال را خواهند دانست

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ

آیا ندیدند که ما پیدا کردیم حرم با امن را و ربوده میشوند مردمان از حوالی ایشان

اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ • وَمَنْ اَظْلَمُ

آیا بی اصل را باور میدارند و بنعمت خدا ناسپاسی میکنند وکیست ستمکارتر

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُ

از کسی که افترا کرد بر خدا دروغی را یا دروغ داشت سخن راست را چون بیامد پیش او

اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ • وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ

آیا نیست در دوزخ جای کافران را و آنانکه جهاد کردند در راه ما البته دلالت کنیم ایشان را

سُبُلَنَا وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ • سورة الروم مكية وهي ستون اٰيٰت

براههای خود و هر اینه خدا با نیکوکاران است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمٓ • غُلِبَتِ الرُّوْمُ • فِيْ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ ع١٠

مغلوب شدند قوم روم در نزدیکترین زمین و ایشان بعد از مغلوب شدن خود

سَيَغْلِبُوْنَ • فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ • لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ

غالب خواهند آمد در چند سال خدا راست فرمان پیش ازین و پس ازین

وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ • بِنَصْرِ اللّٰهِ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ

و آنروز شادمان شوند مسلمانان بنصرت خدا نصرت میدهد هر کرا خواهد

وهو

وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعْدَ اللهِ لَا يُخْلِفُ اللهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ
و اوست غالب مهربان وعده کرده است خدا خلاف نمیکند خدا وعده خود را و لیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
بیشترین مردمان نمیدانند میدانند ظاهر را از زندگانی دنیا

وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غٰفِلُونَ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
و ایشان از روز آخرت بیخبر اند آیا فکر نمیکنند در نفسهای خویش

مَا خَلَقَ اللهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
که نیافرید خدا آسمانها و زمین و آنچه میان این هردوست مگر بحکمت و وقت

مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ
نام برده و بدرستیکه بسیاری از مردمان بدیدار پروردگار ایشان ناگرویدگانند

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الَّذِينَ
آیا سیر نمیکنند در زمین پس ببینند چگونه شد عاقبت آنانکه

مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَ
پیش از ایشان بودند قوی تر از ایشان و شورانیدند زمین را و

عَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
آباد کردند آنرا بیشتر از آباد کردن ایشان آن زمین را و آمدند بدیشان پیغمبران ایشان بمعجزات

فَمَا كَانَ اللهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ
پس ممکن نبود که خدا ستم کند بر ایشان و لیکن ایشان بر خویشتن ستم میکردند باز

كَانَ عٰقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوٓأىٰ أَنْ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِ اللهِ
حال بد عاقبت آنکسان شد که بدی کردند بسبب آنکه دروغ داشتند آیات خدا را

وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ اللهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ
و بآن استهزا میکردند خدا نو میکند آفرینش را باز دوباره کند پس باز

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ
بسوی او گردانیده شوید و روزیکه قایم شود قیامت ملزم شده خاموش مانند گناهکاران

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ
و نباشد برای ایشان از شریکان ایشان هیچ شفاعت کننده و باشند بشریکان خویش

٤٩

یعنی کنند باصواتی که خلایق بمثل آن نشنیده باشند و این افضل نعیم بهشت بود

كفرين • ويوم تقوم الساعة يومئذ يتفرقون • فاما الذين
نامعتقد و روزیکه قایم شود قیامت آن روز پراگنده شوند مردمان اما آنانکه
ءامنوا وعملوا الصلحت فهم في روضة يحبرون • واما
ایمان آوردند و کردارهای شایسته کردند ایشان در بهشت خوشحال کرده شوند و اما
الذين كفروا وكذبوا بايتنا ولقاى الاخرة فاولئك في
آنانکه کافر شدند و دروغ داشتند آیات ما را و ملاقات آخرت را پس آن در
العذاب محضرون • فسبحن الله حين تمسون وحين تصبحون
عذاب حاضر کرده‌اند پس پاکی است خدا را وقتیکه شام میکنید و وقتیکه بصباح در می‌آئید
وله الحمد في السموت والارض وعشيا وحين تظهرون •
و مر او راست ستایش در آسمانها و زمین و آخر روز و آنگاه که در وقت زوال در می‌آئید
يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ويحي الارض
بیرون می‌آرد زنده را از مرده و بیرون می‌آرد مرده را از زنده و زنده میسازد زمین
بعد موتها وكذلك تخرجون • ومن ءايته ان خلقكم
بعد مردن آن و همچنان بر آورده خواهید شد از گور و از نشانها خدا آنست که آفرید شما را
من تراب ثم اذا انتم بشر تنتشرون • ومن ءايته ان خلق
از خاک باز ناگهان شما مردم شدید جابجا پراگنده و از نشانها خدا آنست که پیدا کرد
لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها وجعل بينكم مودة
برای شما از جنس شما زنان را تا آرام گیرید بسوی ایشان و پیدا کرد میان شما دوستی
ورحمة ان في ذلك لايت لقوم يتفكرون • ومن ءايته
و مهربانی هر اینه درین کار نشانهاست برای گروهی که تامل میکنند و از نشانهای اوست
خلق السموت والارض واختلف السنتكم والونكم
آفریدن آسمانها و زمین و گوناگون بودن زبانهای شما و رنگهای شما
ان في ذلك لايت للعلمين • ومن ءايته منامكم باليل و
هر اینه درین کار نشانهاست دانشمندان را و از نشانهای اوست خفتن شما در شب و
النهار وابتغاؤكم من فضله ان في ذلك لايت لقوم يسمعون
روز و رزق طلب کردن شما از فضل او و هر اینه درین کار نشانهاست برای قومی که می‌شنوند

ومن ءايته

وَمِنْ ءَايٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ

و از نشانهاء اوست که مینماید برای شما برق را از برای ترسانیدن و رغبت دادن و فرود می آرد ... از آسمان

مَآءً فَيُحْيِيْ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ

آب پس زنده میکند بسبب آن زمین را بعد مردن آن هر آینه درین کار نشانهاست برای قومی

يَّعْقِلُوْنَ ۔ وَمِنْ ءَايٰتِهٖ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ

که می فهمند و از نشانهاء خداست که می ایستد آسمان و زمین بحکم او

ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ۔ وَلَهٗ مَنْ

باز چون بخواند شما را یکبار خواندن ناگهان شما از زمین بر آئید و مر او راست آنکه

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ۔ وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا

در آسمانها و زمین است هر یکی برای او فرمان بردار اند و اوست آنکه نو میکند

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ

آفرینش را باز دو باره کندش و این دو باره کردن آسان تر است بروی و مر او راست صفت بلند در آسمانها

وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۔ ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ

و زمین و اوست غالب با حکمت بیان کرد برای شما مثلی از حال شما

هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْمَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ

آیا هست برای شما از بندگانی که مالک است دست شما هیچ شریکی در آنچه عطا کردیم شما را تا شما

فِيْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ

در آن یکسان باشید بترسید از ایشان مانند ترسیدن از قوم خویش همچنین بیان میکنیم نشانهاء

لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۔ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْآ اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ

برای قومی که می فهمند بلکه پیروی کرده اند ستمکاران خواهش نفس خود را بغیر علم پس که

يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۔ فَاَقِمْ وَجْهَكَ

راه نماید کسی را که گمراه کرد خدا و نیست ایشان را هیچ یاری دهنده پس است کن روی خود را

لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ

برای عبادت حنیف شده پیروی کن دین خدا را که پیدا کرد مردمانرا بروی بدل کردن نبود آفرینش

اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۔ مُنِيْبِيْنَ

خدا را اینست دین درست و لیکن اکثر مردمان نمیدانند عبادت کنید رجوع کرده

الربع

ع

من ما ملکت

إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بسوی وی و بترسید و برپا دارید نماز را و مباشید از مشرکان

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

مباشید از آنانکه پراگنده ساختند دین خود را و شدند گروه گروه هر گروهی بآنچه نزدیک اوست

فَرِحُونَ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ

خورسندست و چون برسد بمردمان سختی بخوانند پروردگار خود را رجوع کرده بسوی وی باز

إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

چون بچشاند ایشانرا از جانب خود آنگه ناگهان طایفه از ایشان به پروردگار خود شریک می آرند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ أَمْ أَنْزَلْنَا

تا ناسپاسی کنند بآنچه عطا کردیم بدیشان پس بهره مند شوید در حقیقت حال خواهید دانست آیا فرود

عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ وَإِذَا

آوردیم بر ایشان دلیلی پس آن دلیلی بیان میکند برای آنچه با خدا شریک می آرند و چون

أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

بچشانیم مردمان را بخشایشی شادمان شوند بآن و اگر برسد بدیشان آنچه بسبب آنچه پیش فرستاده

أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

دستهای ایشان ناگهان ایشان ناامید میشوند آیا ندیدند که خدا کشاده میکند روزی را

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

برای هر که خواهد و تنگ میسازد هرآینه درین مقدمه نشانهاست برای قومی که ایمان می آرند

فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ

پس بده صاحب خویشی را حق وی و مسکین را و رهگذری را و این دادن بهترست

لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَا

برای کسانیکه مطلب دارند روی خدا را و این جماعه ایشانند رستگار و آنچه

آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ

داده باشید از سود تا بیفزاید در اموال مردمان پس نمی افزاید نزدیک خدا

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ

و آنچه داده باشید از صدقه طلب کنان روی خدا را پس این جماعه ایشانند دو چند کننده

لقای خدا را یا رضای او میخواهند

الله الذی

اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ
وَتَعٰلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ
مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صٰلِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْكٰفِرِينَ وَمِنْ آيٰتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرٰتٍ وَ
لِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ

پیغمبران را بسوی قوم ایشان پس آوردند پیش قوم خودشان نشانها پس انتقام کشیدیم از آنانکه

راحت میکنند

یعنی باران دهد

أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ
ماغم یابی کردند و بود نصرت مسلمانان لازم بر ما خدا آنست که میفرستد
الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ
بادها را پس بر انگیزانند ابر را پس خدا بگستراند آن ابر را در آسمان چنانکه خواهد و بگرداند
كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ
پاره پاره پس می بینی که قطرات بیرون می آیند از میان آن پس چون رساند آن را بهر که
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ
خواهد از بندگان خود ناگهان ایشان شادمان شوند و اگرچه بودند پیش از آنکه
أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ۝ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ
فرود آورده شود برایشان باران ناامید شوند پس در نگر سوی آثار رحمت
اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ
خدا چگونه زنده میکند زمین را بعد مرده بودن آن هر آینه وی البته زنده کننده مردگانست
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ
و او بر همه چیز تواناست و اگر بفرستیم بادی پس به بینند کشت را
مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ۝ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ
زرد شده البته شوند بعد از آن ناسپاسی کننده پس تو نمی شنوانی مردگان را
وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي
و نمی شنوانی کران را آواز خواندن چون روی بگردانند پشت داده و نیستی تو راه نماینده
الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ
کوران را از گمراهی ایشان نمی شنوانی مگر کسی را که باور میدارد آیات ما پس ایشان اطاعت کننده
اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
خدای آنست که آفرید شما را از ابتدا ناتوانی باز داد مر شما را بعد از ناتوانی
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
توانایی باز داد بعد از توانایی ناتوانی و سفید موئی می آفریند هرچه میخواهد
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ
و اوست دانا توانا و روزیکه قایم شود قیامت سوگند خورند گناهکاران

ع

ما لبثوا

مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ ۚ كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۞ وَقَالَ الَّذِينَ

که توقف نکردند در دنیا بجز ساعتی همچنین از راه برگردانیده میشدند و گویند آنانکه

أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتٰبِ اللّٰهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ

علم و ایمان داده شده‌اند هر آینه توقف کرده اید بر وفق کتاب خدا تا روز رستخیز

فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۞ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ

پس اینست روز رستخیز و لیکن شما نمیدانستید پس آنروز سود ندهد

الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۞ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا

ظالمان را عذرخواهی ایشان و نه از ایشان توبه طلب کرده شود و هر آینه بیان کردیم

لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ

برای مردمان درین قرآن از هر مثل و اگر بیاری پیش ایشان نشانه

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۞ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ

گویند کافران نیستید شما مگر بیهوده گوی همچنین مهر می‌نهد

اللّٰهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۞ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ

خدا بر دل آنانکه نمیدانند پس صبر کن هر آینه وعده خدا راست هست

سورة لقمان مكية ۞ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ۞ واربع وثلثون آيات

و سبکسار نکنند ترا آنانکه یقین نمی‌آرند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ۞ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيمِ ۞ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ۞

رمز آینهاء کتاب با حکمت است هدایت و بخشایش است برای نیکوکاران

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

آنانکه برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان باخرت

هُمْ يُوقِنُونَ ۞ أُولٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ ۖ وَأُولٰئِكَ هُمُ

یقین میدارند این جماعه بر هدایت اند آمده از پروردگار ایشان و این جماعه ایشانند

الْمُفْلِحُونَ ۞ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

رستگاران و از مردمان کسی هست که میستاند سخن را که برای بازی است تا گمراه کند مردم را

یعنی لوح محفوظ ۱۲ منه

یعنی نضر بن حارث ۱۲ منه

یعنی نقل قصه رستم و اسفندیار

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ

عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ

يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۝ خَالِدِينَ

فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ

وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا

فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝ هَٰذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا

خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَلَقَدْ

آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ

لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ

لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ

عَظِيمٌ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ

وَهْنٍ وَّفِصَالُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ اِلَيَّ الْمَصِيْرُ

سستی دیگر و از شیر باز گردن او در دو سال است باین مضمون که شکر گذاری کن مرا و پدر و مادر خود را

وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا

و اگر کوشش کنند با تو برآنکه شریک مقرر کنی با من چیزی که نیست ترا بر حقیقت آن دانش

تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ

فرمان برداری ایشان مکن و صحبت دار با ایشان در معیشت دنیا بوجه پسندیده و پیروی کن راه کسی که رجوع

اِلَيَّ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ يٰبُنَيَّ اِنَّهَا

بسوی من باز بسوی من است رجوع شما پس بیاگاهانم شما را بآنچه میکردید گفت لقمان ای پسرک من

اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ

اگر باشد هم سنگ دانه سپندان پس باشد در میان سنگی یا در آسمانها

اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ يٰبُنَيَّ اَقِمِ

یا در زمین بهرحال حاضر کند آنرا خدا هر آینه خدا باریک بین خبردار است ای پسرک من

الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ

نماز را و بفرما بکار پسندیده و باز آی از ناپسندیده و صبر کن بر هرچه

اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ

برسد بتو هر آینه این مقدمه از کارهای مقصود است و متاب رخساره خود را از طرف مردمان

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ وَ

و مرو در زمین خرامان هر آینه خدا دوست نمیدارد هر نازنده خود ستاینده را

اقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ

و میانه روی کن در رفتار خود و فرود آر آواز خود را هر آینه بدترین آوازها

لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ

آواز خران است آیا ندیدید که خدا رام گردانید برای شما آنچه در آسمانها است

وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً وَّمِنَ

و آنچه در زمین است و تمام فرود آورد بر شما نعمتهای خود را آشکارا و پنهان و از

النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ

مردمان کسی هست که مکابره میکند در باب خدا بغیر دانش و هدایت و بغیر کتاب روشن

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
و چون گفته شود بایشان که پیروی کنید چیزی را که فرود آورد خدا گویند بلکه پیروی میکنیم چیزی را که

اٰبَآءَنَا اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ
پدران خود را آیا پیروی میکنند اگرچه شیطان میخواند ایشان را بسوی عذاب دوزخ

وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
و هرکه متوجه ساخت روی خود را بسوی خدا و وی نیکوکار است پس هر آینه دست زده بدستاویز

الْوُثْقٰى وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ. وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ
محکم و بسوی خداست بازگشت کارها و هرکه کافر شود پس باید غمگین نکند ترا

كُفْرُهٗ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ
کفر وی بسوی ماست رجوع ایشان پس خبر دار کنیم ایشان را بانچه میکردند هر آینه خدا داناست بخصلتی که در سینهاست

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ. وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
بهره مند سازیم ایشان را اندکی باز به بیچارگی بریم ایشان را بسوی عذاب سخت و اگر سوال کنی از ایشان

مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
کیست که بیافرید آسمانها و زمین را البته بگویند خدا آفرید بگو ستایش خدا راست بلکه اکثر ایشان

لَا يَعْلَمُوْنَ. لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ
نمیدانند خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است هر آینه خدا همان بی نیاز است

الْحَمِيْدُ. وَلَوْ اَنَّ مَا فِى الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ
ستوده و اگر آنچه در زمین است از درختان قلمها شوند و دریا

يَمُدُّهٗ مِنْ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
سیاهی بود زیاده میکنند آنرا بعد از وی هفت دریای دیگر بپایان نرسند سخنان خدا هر آینه خدا

عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ. مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ
غالب با حکمت است نیست آفریدن شما و نه برانگیختن شما الا مانند آفریدن و برانگیختن یک تن

اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ. اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَ
هر آینه خدا شنوا بیناست آیا ندیدی که خدا درمی آرد شب را در روز و

يُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَّجْرِيْٓ اِلٰٓى
درمی آرد روز را در شب و رام گردانید آفتاب و ماه را هر یکی میرود تا

یعنی معلومات او

اجل

اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ
مدتی معین و آیا ندیدی که خدا بآنچه میکنید خبردار است این کارها بسبب آنست که خدا همون است
الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ
ثابت و بسبب آنست که آنچه می پرستند بجز وی بی اصل است و بسبب آنست که خدا همون است
٤٣ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ
بلند مرتبه بزرگ قدر آیا ندیدی که کشتی میرود در دریا بفضل خدا تا بنماید شما را
مِّنْ اٰيٰتِهٖ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۝ وَاِذَا
بعض نشانهای خویش هر آینه درین مقدمه نشانهاست هر صبر کننده سپاس دارنده را و چون
غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ فَلَمَّا
در گیرد ایشان را موج مانند سایبانها بخوانند خدا را خالص کرده برای او عبادت پس اگر
نَجّٰهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَا اِلَّا كُلُّ
که نجات داد ایشان را بسوی بیابان پس بعض ایشان میانه رو باشد و انکار نمیکنند آیات ما را مگر هر
خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ۝ يٰاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِيْ
عهد شکننده ناسپاس دارنده ای مردمان بترسید از پروردگار خویش و حذر کنید از روزی که کفایت نکند
وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ شَيْئًا اِنَّ
هیچ پدر بجای پسر خویش و نه فرزندی کفایت کننده باشد بجای پدر خود به چیزی هر آینه
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ
وعده خدا راست است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را
بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۝ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
بعفو و کرم خدا شیطان فریبنده هر آینه خدا نزدیک اوست علم قیامت و فرو میفرستد باران را
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
و میداند آنچه در شکم حاملهاست و نمیداند هیچ شخصی که چه کار خواهد کرد فردا
وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوْتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ۝
و نمیداند هیچ شخصی که بکدام زمین خواهد مرد هر آینه خدا داناست خبردار است

سورة السجدة مكية وهي ثلثون ايٰت

در زمانی ملکان که نخوردند سوی [illegible]

آورده اند که وارث بن عمرو محاربی بخدمت رسالت مآب آمد و گفت یا محمد قیامت کی ظهور خواهد کرد [illegible] این آیه فرستاد که پنج چیز در خزانه مشیت الهی [illegible] هیچ آدمی [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الم تنزيل الكتب لا ريب فيه من رب العلمين ام يقولون

فرود آوردن کتاب هیچ شبهه نیست درآن از جانب پروردگار عالمیان آیا میگویند

افتريه بل هو الحق من ربك لتنذر قوما ما اتيهم من نذير

بر بافته است آنرا بلکه وی راست آمده از جانب پروردگار تا بترسانی قومی که نیامد

من قبلك لعلهم يهتدون الله الذي خلق السموت والارض

پیش از تو تا بود که ایشان راه یابند خدای آنست که آفرید آسمانها و زمین

وما بينهما في ستة ايام ثم استوى على العرش ما لكم

و آنچه میان آنهاست در شش روز باز قرار گرفت بر عرش نیست شما را

من دونه من ولي ولا شفيع افلا تتذكرون يدبر الامر

بجز وی هیچ دوستی و شفاعت کننده آیا پند پذیر نمیشوید تدبیر میکند کار را

من السماء الى الارض ثم يعرج اليه في يوم كان مقداره

فرود آورده از آسمان بسوی زمین باز بالا میرود آن کار بسوی خدا در روزی که هست مقدار آن

الف سنة مما تعدون ذلك علم الغيب والشهادة

هزار سال از آن حساب که می شمارید این صفت داننده نهان و آشکارا

العزيز الرحيم الذي احسن كل شيء خلقه وبدا

غالب مهربان آنکه به نیک ترین وجه ساخت هر چیز را که آفریدش و آغاز کرد

خلق الانسان من طين ثم جعل نسله من سللة من ماء

آفرینش آدمی را از گل باز پیدا کرد نسل او را از خلاصه از آب

مهين ثم سويه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم السمع

خوار باز درست اندام کردش و دمید در وی از روح خود و پیدا کرد برای شما گوش

والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون وقالوا ءاذا

و چشمها و دلها اندکی شکر میکنید و گفتند چون

ضللنا في الارض ءانا لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم

گم شویم در زمین آیا ما در آفرینش نو خواهیم بود بلکه ایشان بملاقات پروردگار خود

کفرون

بایشان هیچ ترساننده

بیرون آورده از صلب

كفرون ۝ قل يتوفيكم ملك الموت الذي وكل بكم ثم الى
كافرانند بگو قبض روح شما میکند ملک الموت که گماشته شده است بر شما باز بسوی

ربكم ترجعون ۝ ولو ترى اذ المجرمون ناكسوا رءوسهم عند
پروردگار خویش گردانیده شوید و اگر ببینی وقتی که گناهکاران نگونسار کنندگانند سرهای خود را نزد

ربهم ربنا ابصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صلحا انا موقنون ۝
پروردگار خویش گویند ای پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس باز گردان ما را تا بکنیم کار شایسته هر آینه ما یقین کنندگانیم

ولو شئنا لاتينا كل نفس هديها ولكن حق القول منى
و اگر میخواستیم البته میدادیم هر نفسی را هدایت او و لیکن ثابت شده وعده از جانب من

لاملئن جهنم من الجنة والناس اجمعين ۝ فذوقوا بما
که هر آینه پر کنم دوزخ را از جنیان و آدمیان همه یکجا پس بچشید عذاب بسبب آنکه

نسيتم لقاء يومكم هذا انا نسينكم وذوقوا عذاب
فراموش کردید ملاقات این روز خود را هر آینه ما نیز فراموش کردیم شما را و بچشید عذاب

الخلد بما كنتم تعملون ۝ انما يؤمن بايتنا الذين اذا ذكروا
دایم بسبب آنچه میکردید جز این نیست که ایمان می آرند بآیات ما آنانکه چون پند داده شوند

بها خروا سجدا وسبحوا بحمد ربهم وهم لا يستكبرون ۝
بآن نگونسار افتند سجده کنان و بپاکی یاد کنند باستایش پروردگار خود و ایشان تکبر نمیکنند

تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوفا وطمعا
دور میشود پهلوهای ایشان از خوابگاه میخوانند پروردگار خود را بترس و امید

ومما رزقنهم ينفقون ۝ فلا تعلم نفس ما اخفى لهم من
و از آنچه روزی داده ایم ایشانرا خرج میکنند پس نمیداند هیچ نفس چه چیز پنهان داشته شد برای ایشان از

قرة اعين جزاء بما كانوا يعملون ۝ افمن كان مؤمنا كمن
خنکی چشم پاداش داده شوند بآنچه میکردند آیا کسیکه مومن باشد مانند کسیکه است

كان فاسقا لا يستون ۝ اما الذين امنوا وعملوا الصلحت
که فاسق باشد برابر نمیشوند اما آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند

فلهم جنت الماوى نزلا بما كانوا يعملون ۝ واما الذين
پس ایشانراست بهشتهای جای ماندن بطریق مهمانی بسبب آنچه میکردند و اما آنانکه

فَسَقُوا فَمَأْوٰيهُمُ النَّارُ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَآ اُعِيْدُوْا
فاسق بودند پس جای ایشان دوزخ است هرگاه که خواهند که بیرون آیند ازانجا باز گردانیده شوند

فِيْهَا وَقِيْلَ لَهُمْ ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ
دران و گفته شود بایشان بچشید عذاب آتش که آنرا دروغ میداشتید

وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُوْنَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ
والبته بچشانیم ایشانرا عذاب نزدیک یعنی در دنیا فرود از عذاب بزرگتر که خلود است در آتش

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ
بود که ایشان باز گردند و کیست ستمگارتر از کسی که پند داده شد بآیات پروردگار خویش باز روی گردانید

عَنْهَا اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ
ازان هر اینه ما از گناهکاران انتقام کشنده ایم و هر اینه دادیم موسی را کتاب

فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآئِهٖ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
پس مباش در شبهه از ملاقات او و ساختیم موسی را هدایت برای بنی اسرائیل

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا وَكَانُوْا
و پیدا کردیم از ایشان پیشوایان که راه مینمودند بفرمان ما ما وقتیکه صبر کردند و

بِاٰيٰتِنَا يُوْقِنُوْنَ ۝ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا
بآیات ما یقین می آوردند هر اینه پروردگار تو فیصل کند میان ایشان روز قیامت در آنچه

فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۝ اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ
اندران اختلاف میکردند آیا واضح نشد ایشانرا که چه قدر هلاک کردیم پیش از ایشان از

الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ اَفَلَا يَسْمَعُوْنَ
قرنها میروند ایشان در خانهای آن جماعه هر اینه درین کار نشانهاست آیا نمیشنوند

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوْقُ الْمَآءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا
آیا ندیدند که ما روان کنیم آب را بسوی زمین بی گیاه پس بیرون آریم بسبب آن زراعت

تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ اَفَلَا يُبْصِرُوْنَ ۝ وَيَقُوْلُوْنَ
میخورند ازان زراعت چهارپایان ایشان و خود ایشان نیز آیا نمی بینند و میگویند

مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ
کی خواهد بود این فتح اگر راست گوئید بگو روز فتح سود ندهد

ثلثة ارباع ع

الذين

الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ

کافران را ایمان آوردن ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند پس روی بگردان از ایشان و انتظار بکن

إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ

بدرستیکه ایشان نیز منتظر اند

سورة الاحزاب وهي ثلث وسبعون آيت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ع

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ ۗ إِنَّ اللَّهَ

ای پیغمبر بترس از خدا و فرمان برداری مکن کافران و منافقان را بدرستیکه خدا

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

هست دانا با حکمت و پیروی کن چیزی را که وحی فرستاده میشود بسوی تو از جانب پروردگار تو

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

هست بآنچه میکنید خبردار و توکل کن بر خدا و خدا وکیل بس است

مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ

نیافریده است خدا تعالی برای هیچ مردی دو دل در داخل بدن او و نگردانیده است آن زنان شما را

اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ

که ظهار میکنید با ایشان مادران شما و نساخته است پسر خواندگان شما را

أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُم بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ

پسران شما این سخن شما است که میگوئید بدهان خویش و خدا میگوید سخن راست

وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِندَ

و او دلالت میکند براه نسبت کنید پسر خواندگان را به پدران ایشان این راست تر است

اللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ

خدا پس اگر ندانید پدران ایشان را پس برادران شما اند در دین و آزاد کردگان شما اند

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ

و نیست بر شما گناهی در آن چیزی که خطا کرده باشید به تکلم آن و لیکن گناه است که قصد کرده

قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ

دل شما و هست خدا آمرزنده مهربان پیغمبر سزاوار تر است بتصرف در امور مسلمین

مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗٓ اُمَّهٰتُهُمْ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
از ذاتهای ایشان و زنان پیغمبر مادران ایشانند و خداوندان قرابت بعضی ایشان

اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّآ
نزدیکتر اند ببعض در حکم خدا از سایر مسلمانان و هجرت کنندگان لیکن

اَنْ تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِكُمْ مَّعْرُوْفًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا
آنکه بکنید سوی دوستان خود رعایتی هست این حکم در لوح محفوظ نوشته شده

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ
و یاد کن چون گرفتیم از پیغمبران عهد ایشان را و از تو ای پیغمبر و از نوح و ابراهیم

وَمُوْسٰى وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ۷
و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان عهد محکم

لِّيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا
تا خدا بپرسد راستان را از راستی ایشان و مهیا کرده است برای کافران عذاب دردناک

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ
ای مسلمانان یاد کنید نعمت خدا را بر خویش وقتیکه آمدند بر سر شما

جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا
لشکرها پس فرستادیم بر ایشان باد را و لشکرها که ندیدید آنرا و هست خدا بآنچه

تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ
میکنید بینا چون آمدند بر شما از جانب بالای شما و از جانب پائین شما

وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّوْنَ
و چون خیره ماند دیدها و برسید دلها به حنجرها و گمان میکردید

بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا
بخدا گمانهای مختلف آنجا امتحان کرده شد مسلمانان را و جنبانیده شدند جنبانیدن

شَدِيْدًا وَاِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ
سخت و چون میگفتند منافقان و آنانکه در دل ایشان بیماریست

مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اِلَّآ غُرُوْرًا وَاِذْ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ
وعده نداد ما را خدا و رسول او مگر فریب دادن و چون گفتند طایفه

منهم

در همه کارها چه هرچه فرماید علت صلاح بنده و محض فلاح اوست بخلاف نفس که او سبب شقاوت
و موجب غوایت است پس باید که آنحضرت صلی الله علیه و سلم دوستتر باشد به بنده از نفس او
و در حدیث صحیح آمده که نگرود هیچ یک از شما و مومن نباشد تا نباشم من دوستتر بدو از پدر
و فرزند و همه مردمان ۱۲ حسینی

یعنی مومن کامل نباشد ۱۲

و در صحیح از حضرت صلی الله علیه و سلم مروی است ایمان مومن را از پدر و فرزند

مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
از ایشان ای اهل مدینه نیست جای ماندن شما را پس باز گردید و دستوری طلبید گروهی

مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ
از ایشان از جناب پیغمبر میگویند هر اینه خانهای ما خالی است و نیستند آن خانها خالی

إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا
نمیخواهند مگر گریختن و اگر در آورده میشد بر مدینه بر سر ایشان از نواحی آن

ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا وَلَقَدْ
پس طلب کرده میشد از ایشان شرک البته میدادند فتنه را و توقف نمیکردند در دادن فتنه مگر اندکی و هر آینه

كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ
بتحقیق بودند با خدا پیش ازین که بر نگردانند پشت را و هست

عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ
عهد خدا پرسیده شده بگو سود نکند شما را گریختن اگر بگریزید از مرگ

أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي
یا از کشته شدن و آن هنگام بهره مند ساخته نشوید مگر اندکی بگو کیست آنکه

يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً
نگاه دارد شما را از تصرف خدا اگر بخواهد در حق شما سختی یا بخواهد در حق شما نعمت

وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا قَدْ يَعْلَمُ
و نیابند برای خویش بجز خدا دوستی و نه یاری دهنده هر آینه میداند

اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا
خدا باز دارندگان را از شما و گویندگان را برادران خویش که بیائید بسوی ما و

يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
حاضر نمیشوند بکارزار مگر اندکی بخیل گشته به نسبت شما در معاونت پس چون بیاید ترس

رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ
به بینی که ایشان در می نگرند بسوی تو میگردد چشمهای ایشان مانند کسی که بیهوشی کرده شود بروی

مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ
از سختی موت پس چون برود ترس برنجانند شما را و زبان درازی کنند بزبانهای تیز

عورة ط لعورة ط
معانقة عند المتقدمين

از حضرت رسول خدا

عمرو بن عبدود در وقت مرتضی علی کشته شد و دل کافران بشکست

أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللّٰهُ أَعْمَالَهُمْ وَ
بخیل کنان بر مال ایشانند ایمان نیاوردند پس نابود ساخت خدا کردارهاء ایشان را

كَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ۝ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا
و هست این کار بر خدا آسان می پندارند که لشکرهاء کفار نرفته اند

وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ
و اگر بیایند لشکرها تمنا کنند کاش ایشان صحرانشین بودندی در میان اعراب

يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا
سوال میکردند از اخبار شما و اگر باشند در میان شما کارزار نکنند مگر اندکی

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللّٰهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ
هر آینه هست شمارا در پیغمبر خدا پیروی نیک کسی را که

يَرْجُو اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيرًا وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ
توقع میدارد ثواب خدا و توقع میداشت روز آخر را و یاد کرد خدا را بسیار و چون دیدند مسلمانان

الْأَحْزَابَ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ
لشکرها را گفتند اینست آنچه وعده داده بود مارا خدای و پیغمبر او و راست گفت خدا

وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ
و رسول او و نیفزود ایشان را مگر ایمان و گردن نهادن از مسلمانان مردانند

صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ
که راست کردند آنچه عهد بسته بودند با خدای بران پس از ایشان کسی هست که بانجام رسانید و از ایشان

مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۝ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِينَ بِصِدْقِهِمْ
کسی هست که انتظار میکشد و بدل نکردند هیچ بدل کردنی تا جزا دهد خدا راستان را براستی ایشان

وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ
و عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا برحمت بازگردد بر ایشان بدرستیکه خدا هست

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا
آمرزنده مهربان و بازگردانید خدا کافران را با خشم ایشان نیافتند هیچ

خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا
منفعت و کفایت کرد خدا از طرف مسلمانان در مقدمه جنگ و هست خدا توانا غالب

وانزل

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُم مِّنْ أَهْلِ الْكِتَٰبِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝ وَأَوْرَثَكُمْ
أَرْضَهُمْ وَدِيَٰرَهُمْ وَأَمْوَٰلَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَـُٔوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝ يَٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ إِن كُنتُنَّ
تُرِدْنَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ۝ وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَٰتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ يَٰنِسَآءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ
مِنكُنَّ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ
ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتَعْمَلْ
صَٰلِحًا نُّؤْتِهَآ أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝
يَٰنِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِۦ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝
وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَٰهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ

و بمانید در خانهای خویش و اظهار تجمل مکنید چون اظهار زنان در ایام جاهلیت پیشین

وَأَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَءَاتِينَ الزَّكٰوةَ وَأَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥٓ إِنَّمَا

و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برداری خدا و رسول او کنید جز این نیست

يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ

که میخواهد خدا تا دور کند از شما پلیدی را ای اهل بیت پیغمبر و تا پاک کند شما را

تَطْهِيرًا ۝ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ

پاک کردنی ۳ و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانهای شما از آیتهای خدا و از حکمت

إِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِينَ

هر آینه خدا هست لطف کننده خبردار هر آینه مردان مسلمانان و زنان مسلمانان و مردان باور دارنده

وَالْمُؤْمِنٰتِ وَالْقٰنِتِينَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِينَ وَالصّٰدِقٰتِ

و زنان باور دارنده و مردان طاعت کننده و زنان طاعت کننده و مردان راست گوینده و زنان راست گوینده

وَالصّٰبِرِينَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِينَ وَالْخٰشِعٰتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ

مردان شکیبایی کننده و زنان شکیبایی نماینده و مردان فروتنی کننده و زنان فروتنی نماینده و مردان صدقه دهنده

وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصّٰٓئِمِينَ وَالصّٰٓئِمٰتِ وَالْحٰفِظِينَ فُرُوجَهُمْ

و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دارنده و زنان روزه دارنده و مردان محافظت کننده شرمگاه خود را

وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِينَ اللّٰهَ كَثِيرًا وَالذّٰكِرٰتِ أَعَدَّ اللّٰهُ

و زنان محافظت کننده و مردان یاد کننده خدای را بسیاری و زنان یاد کننده مهیا کرده است خدای تعالی

لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ

برای ایشان آمرزش و مزد بزرگ ۶ و نیست روا هیچ مومن و هیچ مومنه را

إِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

چون مقرر کند خدا کاری و رسول او آنکه باشد ایشان را اختیار در آن از کار خویش

وَمَن يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِينًا ۝ وَإِذْ تَقُولُ

و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را پس هر آینه گمراه شد گمراهی ظاهر ۹ و یاد کن چون میگفتی

لِلَّذِيٓ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ

با شخصی که انعام کرده است خدا بروی و انعام کرده تو بروی که نگاهدار بر خود زن خود را

وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ

و بترس از خدا و پنهان میکردی در ضمیر خویش آنچه خدا پدید آرنده اوست و میترسیدی از مردمان

وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰيهُ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا
و خدا سزاوارتر است بانکه بترسی ازوی پس وقتی که بکام رسانید زید از زینب حاجت را
لِكَيْ لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ
تا نباشد بر مسلمانان هیچ تنگی در نکاح کردن زنان پسر خواندگان خویش
اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا مَا كَانَ
چون بانجام رسانیدند ازان زنان حاجت را و هست کار خدا کرده شده نیست
عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا
بر پیغمبر هیچ تنگی در آنچه حلال ساخته است خدا برای او بلکه سنت نهاد خدا سنتی در آنانکه
مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُوْرًا الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ
پیش از محمد علیه السلام و هست کار خدا اندازه مقرر کرده شده آنانکه میرسانند
رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى
پیغامهای خدا را و میترسند ازوی و نمیترسند از هیچکس مگر از خدا و بس است
بِاللّٰهِ حَسِيْبًا مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ
خدا حساب کننده نیست محمد پدر هیچکس از مردان شما ولیکن
رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا
پیغمبر خداست و مهر پیغمبران است یعنی بعد ازوی هیچ پیغمبر نباشد و هست خدا بهر چیز دانا
يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا وَّسَبِّحُوْهُ
ای مسلمانان یاد کنید خدا را یاد کردن بسیار و بپاکی بخوانید او را
بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ
صبح و شام اوست آنکه رحمت میفرستد بر شما و دعا میکنند برای شما فرشتگان او
مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ
از تاریکیها بسوی روشنی و هست خدا بمسلمانان مهربان دعا و خیر ایشان روزی که
يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ وَّاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا يٰاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّا
ملاقات کنند بخدا السلام است و آماده کرده برای ایشان مزد نیک ای پیغمبر بدرستی که ما
اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ
فرستادیم ترا گواهی دهنده و مژده رساننده و ترساننده و خواننده بسوی خدا بحکم او

داد بزنی دادیم ترا زینب

آنانکه میرسانند

تا برارد شما را

وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ۝ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا
و چراغ روشن ۝ و بشارت ده مسلمانان را بآنکه ایشان راست از جانب خدا بخشش بزرگ

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى
و فرمان مبر کافران و منافقان را و از نظر اعتبار بگذار رنجانیدن ایشان را و توکل کن بر

اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ
خدا و بس است خدا کارساز ای مسلمانان چون نکاح کنید

الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ
زنان مومنه را باز طلاق دهید ایشان را پیش از آنکه دست رسانید بایشان پس نیست شما را

عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۖ فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا
برین زنان هیچ عدتی که شمار برید آنرا پس متعه دهید این مطلقات را و بگذارید ایشان را گذاشتن

جَمِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ
نیک ای پیغمبر هرآینه حلال کردیم برای تو زنان تو که داده

أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ
مهر ایشان و کنیزکانی که مالک ایشان شده است دست تو از آنچه غنیمت ساخته است بر تو و حلال کردیم دختران

عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي
عم ترا و دختران عمهای ترا و دختران خال تو و دختران خالهای تو آنانکه

هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
هجرت کرده اند با تو و حلال کردیم زن مومنه اگر ببخشد نفس خود را برای پیغمبر

إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
اگر خواهد پیغمبر که بزنی گیرد آنرا بتو خاص کردیم بجز مسلمانان

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
هرآینه دانسته ایم آنچه فرض ساخته ایم بر ایشان در حق زنان ایشان و در حق کنیزکان که مالک آنند

لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝
سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی و هست خدا آمرزنده مهربان

تُرْجِي مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ ۖ وَمَنِ
موقوف داری هرکرا خواهی از ایشان و جا دهی نزدیک خویش هرکرا خواهی و هر

یعنی از کفار بتو رسانیده است

یعنی بغیر مهر در نکاح آید

لکیلا

ابتغیت

اَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ تَقَرَّ

خواهش کنی زنی را از انجمله که یکسو کرده آنرا پس نیست هیچ گناهی بر تو این نزدیکتر است

اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

چشمهای ایشان و اندوه نخورند و خشنود شوند بدانچه بدهی ایشانرا همه ایشان و خدا میداند

مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ

آنچه در دلهای شماست و هست خدا دانا بردبار حلال نیستند ترا از زنان

مِنْ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ

بعد ازین نه و نه حلال است آنکه بدل کنی بجای ایشان زنان دیگر را اگرچه بشگفت آرد ترا حسن ایشان

اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيْبًا

مگر آنچه مالک شود دست تو و هست خدا بر همه چیز نگهبان

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ اِلَّآ اَنْ يُّؤْذَنَ لَكُمْ

ای مسلمانان در میائید بخانهای پیغمبر مگر وقتی که دستوری داده شود شما را

اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ اِنٰىهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوْا

برای طعامی نه انتظارکنان پخته شدن طعام را و لیکن چون خوانده شوید شما را در آئید

فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَاْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ اِنَّ ذٰلِكُمْ

پس چون طعام خوردید پراکنده شوید و نه آرام گیران برای سخن هر آئینه این کار هست که

كَانَ يُؤْذِى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيٖ مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيٖ مِنَ الْحَقِّ

میرنجاند پیغمبر را پس شرم میدارد از شما و خدا شرم نمیدارد از سخن راست

وَاِذَا سَاَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوْهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ حِجَابٍ ذٰلِكُمْ

و چون طلب کنید از زنان پیغمبر رختی پس طلب کنید آنرا از پس پرده این خصلت

اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوْا

پاکتر است برای دل شما و دل ایشان و سزاوار نیست شما را که برنجانید

رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَآ اَنْ تَنْكِحُوْٓا اَزْوَاجَهٗ مِنْ بَعْدِهٖٓ اَبَدًا اِنَّ

پیغمبر را و نه آنکه نکاح کنید زنان او را پس از وی هرگز هر آئینه

ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا اِنْ تُبْدُوْا شَيْـًٔا اَوْ تُخْفُوْهُ

این کار هست نزدیک خدا گناه بزرگ اگر آشکارا کنید چیزی را یا پنهان دارید آنرا

فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ
پس براینه خدا هست به همه چیز دانا نیست هیچ بزه برزنان در نمودن روی به پدران خود

وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ
و نه به پسران خویش و نه برادران خویش و نه پسران برادران خویش و نه پسران

أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ
خواهران خویش و نه زنان هم جنس خویش و نه آنچه مالک شده دستهای ایشان و بترسید ای زنان

اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ إِنَّ اللّٰهَ وَ
از خدا هر اینه خدا هست بر همه چیز گواه هر اینه خدا و

مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
فرشتگان او درود میفرستند بر پیغمبر ای مسلمانان درود فرستید بروی

وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ
و سلام گویید سلام گفتنی هر اینه آنانکه میرنجانند خدا و پیغمبر اورا لعنت کرد ایشانرا

اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ
خدا در دنیا و آخرت و مهیا ساخت برای ایشان عذاب خوار کننده و آنانکه

يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ
میرنجانند مردان مسلمان و زنان مسلمان را بغیر گناهی که عمل کرده باشند هر اینه

احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ
برداشتند بار بهتان را و گناه ظاهر را ای پیغمبر بگو بزنان خود

وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ
و دختران خود و زنان مسلمانان را که فرو گذارند برخود چادرهای خود را

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا
این نزدیکتر است بآنکه شناخته شوند پس ایشانرا ایذا داده نشود و هست خدا آمرزنده مهربان

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ
اگر باز نمانند منافقان و آنانکه در دل ایشان بیماریست

الْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا
و خبر بد فاش کنندگان در مدینه هر آینه ترا بر گماریم بر ایشان باز همسایه نباشند با تو در مدینه

إِلَّا قَلِيلًا

إِلَّا قَلِيلًا مَّلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا

مگر زمانی اندک یعنی جلا وطن کرده شوند لعنت کرده شدگان هر جا که یافته شوند اسیر گرفته شوند و ایشان را کشته شود

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ

مانند روش خدا در آنانکه گذشتند پیش ازین و هرگز نیابی روش خدا را

تَبْدِيلًا يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ

تغیر سوال میکنند ترا مردمان از قیامت بگو جزین نیست که معرفت آن نزد

اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا إِنَّ اللَّهَ

خداست و چه چیز خبر داد ترا شاید که قیامت موجود شود در زمان نزدیک هر اینه خدا

لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا خَالِدِينَ فِيهَا

لعنت کرده است کافران را و آماده ساخته است برای ایشان آتش را جاویدان انجا

أَبَدًا لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ

همیشه نیابند هیچ دوستی و نه یاری دهنده روزیکه گردانیده شود روی ایشان

فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا

در آتش گویند ای کاش ما فرمان می بردیم خدا را و فرمان می بردیم پیغمبر را

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا

و گویند ای پروردگار ما هر اینه ما فرمان بردیم مهتران خود را و بزرگان خود را پس گمراه ساختند ما را

السَّبِيلَا رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا

از راه ای پروردگار ما بده ایشان را دو چند از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنت

كَبِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا

سخت ای مسلمانان مباشید مانند آنانکه رنجانیدند

مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجِيهًا يَا أَيُّهَا

موسی را پس پاک ساخت خدا تعالی او را از آنچه گفته بودند و بود موسی نزدیک خدا با آبرو ای

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ

مسلمانان بترسید از خدا و بگوئید سخن استوار تا اصلاح آرد

لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

کردارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهان شما را و هرکه فرمان برد خدا و رسول او را

قليلا لا ملعونين

الربع

فقد فاز فوزا عظیما ۝ انا عرضنا الامانة علی السموت و الارض
پس بر اینه مطالب یافت ظفری بزرگ بر اینه ما پیش آوردیم امانت را بر آسمانها و زمین
و الجبال فابین ان یحملنها و اشفقن منها و حملها الانسان
و بر کوهها پس قبول نکردند که بردارند آنرا و ترسیدند از ان و برداشت آنرا آدمی
انه کان ظلوما جهولا ۝ لیعذب الله المنفقین و المنفقت
بر اینه وی هست ستمکار نادان تا بود آخر کار آنکه عذاب کند خدا مردان منافق و زنان منافقه
و المشرکین و المشرکت و یتوب الله علی المؤمنین و المؤمنت
و مردان مشرک و زنان مشرکه را و برحمت رجوع کند خدا بر مردان مسلمان و زنان مسلمه
سورة سبا مکیة وکان الله غفورا رحیما ۝ وهی اربع و خمسون آیت
و هست خدا آمرزنده مهربان

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی له ما فی السموت و ما فی الارض و له الحمد
همه ستایش خدای راست که مر او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین هست و مر او راست ستایش
فی الاخرة و هو الحکیم الخبیر ۝ یعلم ما یلج فی الارض و ما
در آخرت و اوست با حکمت آگاه میداند آنچه در می آید بزمین و آنچه
یخرج منها و ما ینزل من السماء و ما یعرج فیها و هو الرحیم
بر آید ازوی و آنچه فرو می آید از آسمان و آنچه بالا میرود دروی و اوست مهربان
الغفور ۝ و قال الذین کفروا لا تاتینا الساعة قل بلی
آمرزنده و گفتند کافران نخواهد آمد پیش ما قیامت بگو آری
و ربی لتاتینکم عالم الغیب لا یعزب عنه مثقال ذرة فی
قسم بپروردگار من البته خواهد آمد شما را پروردگاری که داننده پوشیده است غایب نمیشود ازوی هموزن ذره در
السموت و لا فی الارض و لا اصغر من ذلک و لا اکبر الا فی
در آسمانها و نه در زمین و نیست خوردتر از آن و نه بزرگتر مگر ثبت است در
کتب مبین ۝ لیجزی الذین امنوا و عملوا الصلحت اولئک
کتاب ظاهر تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند آن جماعه

لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْ فِي ءَايَتِنَا مُعَجِزِينَ
ایشانراست آمرزش و روزی گرامی و آنانکه سعی کردند در آیات ما معاجزه کنان
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ۝ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
ایشانراست عذابی از عقوبت دردرساننده و می بینند آنانکه داده شده اند علم
الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطِ
چیزیرا که فرو آورده شد بجانب تو از پروردگار تو راست و دلالت کند بسوی راه خدای
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
غالب ستوده کار و گفتند کافران بایکدیگر آیا دلالت کنیم شما را بر مردی
يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ أَفْتَرَى
که خبر میدهد شما را که چون پاره پاره کرده شوید تمام پاره کردن بدرستیکه شما در آفرینش نو باشید
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
بر خدا دروغ را یا باو جنونی هست بلکه آنانکه ایمان نمی آرند بآخرت
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَلِ الْبَعِيدِ ۝ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
در عقوبت باشند و گمراهی دور آیا پس ندیدند بسوی آنچه پیش روی ایشانست
وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ
و آنچه پس پشت ایشانست از آسمان و زمین اگر خواهیم فرو بریم ایشانرا بزمین
أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ
یا بیفکنیم بر ایشان پاره ها از آسمان بدرستیکه درین کار نشانه است هر بنده
مُّنِيبٍ ۝ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ
رجوع کننده را و هر آینه دادیم داود را از نزدیک خود بزرگی گفتیم ای کوهها بازگردید تسبیح با وی
وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ۝ أَنِ اعْمَلْ سَبِغَتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ
و مسخر ساختیم مرغانرا و نرم کردانیدیم برای او آهن را فرمودیم بساز زره های فراخ و اندازه نگاهدار در بافتن
وَاعْمَلُوا صَلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلِسُلَيْمَنَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا
و ای اهل بیت داود عمل کنید کار شایسته بدرستیکه من بآنچه میکنید بینا ام و مسخر ساختیم برای سلیمان باد را که رفتن او
شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ
یکماه راه بود و باز گشتن او نیز یکماه راه بود و روان ساختیم برای او چشمه مس و مسخر ساختیم از دیوان که کار میکرد

بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ
پیش او بحکم پروردگار خویش و هر که میگردید از دیوان از حکم ما بچشانیم اورا پاره از

عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَّحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ
عقوبت دوزخ میساختند برای او آنچه میخواست از قلعها و صورتها

وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا
و کاسها بقدر حوضها و دیگهای بلند چون کوهها گفتیم عمل ارید ای آل داود سپاس

وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ۝ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ
و اندکی است از بندگان من شکر گذارنده پس چون تقدیر کردیم بروی موت دلالت نکرد ایشان را

عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
بر موت او مگر کرم چوب خواره که میخورد عصای سلیمان را پس چون بیفتاد واضح شد

الْجِنُّ أَن لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝
پیش دیوان که اگر میدانستندی غیب را درنگ نکردندی در عذاب خوار کننده

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا
هرآینه بود قوم سبا را در جای ماندن ایشان نشانه دو بوستان از جانب راست و چپ بخورید

مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ۝
از رزق پروردگار خویش و شکر گوئید او را شهری است پاکیزه و پروردگار آمرزنده

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُم بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ
پس روگردانیدند از شکر پس فرستادیم بر ایشان سیل سخت و عوض دادیم ایشان را بدو بوستان ایشان دو بوستان

ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ذَٰلِكَ
خداوند میوه تلخ مزه و خداوند درخت گز و چیزی اندک از درخت کنار این

جَزَيْنَاهُم بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ۝ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
سزا دادیم ایشان را بسبب ناسپاسی ایشان و سزای بد نمیدهیم مگر ناسپاس را و پیدا کردیم میان ایشان

وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا
و میان آن دیهها که برکت نهاده ایم در ان دیه ها متصل با یکدیگر و مقرر کردیم در ان

السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ۝ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ
آمد و رفت را گفتیم سیر کنید درین دیه ها شبها و روزها ایمن شده پس گفتند ای پروردگار ما دوری پیدا کن

بين

بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ

در میان سفرهای ما و ستم کردند بر خویش پس گردانیدیم ایشانرا افسانها و پاره پاره ساختیم ایشانرا

كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ وَلَقَدْ صَدَّقَ

تمام پاره ساختن هرآینه درین ماجرا نشانهاست هر صبر کننده شکر گوینده را و هرآینه راست

عَلَيْهِمْ اِبْلِيْسُ ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَا كَانَ

یافت شیطان در حق ایشان اندیشه خود را پس پیروی او کردند مگر گروهی از مومنان و نبود

لَهٗ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ

شیطانرا بر ایشان هیچ غلبه لیکن مبتلا گردانیدیم تا بدانیم کسی را که ایمان می آرد باخرت

مِنْهَا فِيْ شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ قُلِ ادْعُوا

در شبه است ازوی و پروردگار تو بر هر چیز نگاهبانست بگو بخوانید

الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ

آنانرا که گمان میکنید بجز خدا مالک نیستند هموزن یک ذره در آسمانها

وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيْهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَّمَا لَهٗ مِنْهُمْ مِّنْ

و نه در زمین و نیست ایشانرا در آسمانها و زمین هیچ شرکتی و نیست خدا را از ایشان

ظَهِيْرٍ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ حَتّٰٓى اِذَا

هیچ یاری دهنده و سود نکند درخواست نزدیک خدای تعالی مگر برای کسی که دستوری داده باشد برای او

فُزِّعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ

اضطراب دور کرده آید از دلهای ایشان گویند چه چیز فرموده است پروردگار شما ملاء اعلی گویند

الْكَبِيْرُ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ وَ

بزرگ قدر بگو که روزی میدهد شما را از جانب آسمانها و زمین باز بگو خدا میدهد و

اِنَّآ اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ قُلْ لَّا تُسْـَٔلُوْنَ

هرآینه ما یا شما بر هدایت ایم یا در گمراهی ظاهر بگو سوال کرده نخواهند شد

عَمَّآ اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ

از آنچه ما میکنیم از بدیها و سوال کرده نخواهد شد ما را از آنچه شما میکنید بگو جمع خواهد کرد پروردگار ما در میان ما

يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ قُلْ اَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ

حکم کند میان ما براستی و اوست حکم کننده دانا بگو بنمائید مرا آنانکه ایشانرا

یعنی میان ما و شما

الحقتم به شركاء كلا بل هو الله العزيز الحكيم وما ارسلنك
لاحق کرده اید با خدا انبازیک ساخته نه چنین نیست بلکه خدا اوست غالب با حکمت و نفرستادیم ترا
الا كافة للناس بشيرا ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون
الا برای مردمان همه ایشان مژده دهنده و ترساننده ولیکن اکثر مردمان نمیدانند
ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صدقين قل لكم
و میگویند کی بوجود آید این وعده اگر هستید راستگو بگو شما راست
ميعاد يوم لا تستاخرون عنه ساعة ولا تستقدمون
وعده روز که باز پس نمانید ازان ساعتی و نه پیش دستی کنید
وقال الذين كفروا لن نؤمن بهذا القرءان ولا بالذي
و گفتند کافران یعنی مشرکان هرگز باور نداریم این قرآن را و نه آن کتاب را
بين يديه ولو ترى اذ الظلمون موقوفون عند ربهم
که پیش ازوی بود و تعجب کنی ای بیننده اگر ببینی چون گنهکاران ایستاده کرده شوند نزدیک پروردگار
يرجع بعضهم الى بعض القول يقول الذين استضعفوا
باز میگردانند بعض ایشان بسوی بعض سخن را میگویند آنانکه ناتوان گرفته شده اند
للذين استكبروا لولا انتم لكنا مؤمنين قال الذين
با آنانکه سرکشی کردند اگر نمی بودید شما هرآینه ما مسلمان میشدیم گویند
استكبروا للذين استضعفوا انحن صددنكم عن الهدى
سرکشان با ناتوانان آیا ما باز داشتیم شما را از هدایت
بعد اذ جاءكم بل كنتم مجرمين وقال الذين استضعفوا
بعد از آنکه آمد شما را بلکه بودید شما گنهکاران و گویند ناتوانان
للذين استكبروا بل مكر اليل والنهار اذ تامروننا ان
سرکشان را بلکه بازداشت ما را مکر شب و روز چون بفرمودید ما را که
نكفر بالله ونجعل له اندادا واسروا الندامة لما راوا
کافر شویم بخدا و مقرر کنیم برای او همتایان را و در دل دارند همه ایشان پشیمانی چون ببینند
العذاب وجعلنا الاغلل في اعناق الذين كفروا
عذاب را و با نهادیم طوقها در گردن کافران

یعنی جواب و سوال کنند

یعنی مکر شما که پیوسته در سعی آن بودید

46

هل

هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ

سزا داده نمیشوند مگر بوفق آنچه میکردند   و نفرستادیم در هیچ دیهی

مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ

بیم کننده را مگر گفتند منعمان آن دیه هر اینه ما بآنچه فرستاده شده است شما را بآن

وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ

و گفتند ما زیاده تریم باعتبار اموال و اولاد و نیستیم ما عذاب کرده شده

٤٦ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

بگو هر اینه پروردگار من کشاده میکند روزی را برای هر که خواهد و تنگ میکند برای هر که خواهد لیکن اکثر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ

مردمان نمیدانند   و نیست اموال شما   و نه اولاد شما

بِالَّتِيْ تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ

آنچیز که مقرب گرداند شما را نزدیک ما بمرتبه قربت لیکن مقرب آنست که ایمان آورد و کردار شایسته ....پس الجماعه

لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ۝

ایشان راست جزا دو چند بمقابله آنکه عمل کردند و ایشان در کوشکهای بلند ایمن باشند

وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ

و آنانکه سعی میکنند در رد آیات ما مقابله کنان آن جماعه در عذاب

مُحْضَرُوْنَ ۝ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ

حاضر کرده شوند بگو هر اینه پروردگار من کشاده میکند روزی را برای هر که خواهد از بندگان خود

وَيَقْدِرُ لَهٗ ۚ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ

و تنگ میسازد برای هر که خواهد و هر چه خرج کنید از هر جنس که باشد پس خدا عوض آن دهد و او بهترین

الرّٰزِقِيْنَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ

روزی دهندگانست و روزیکه برانگیزد خدا ایشان را همه یکجا باز گوید بفرشتگان

اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ۝ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا

آیا اینان شما را عبادت میکردند   فرشتگان گویند پاکی تراست تو کارساز مایی

مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ

سوای ایشان بلکه ایشان عبادت میکردند دیوان را اکثر ایشان بدیوان اعتقاد داشتند

بعض عبادت ملائکه بوسواس شیاطین بود پس گویا عبادت شیاطین کرده اند

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا وَنَقُوْلُ

پس امروز نمیتواند بعض شما برای بعض سود رسانیدن و نه زیان کردن و فرمائیم

لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ

ستمکاران را بچشید عذاب آتش که شما دروغ داشتید آنرا

وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَا إِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ

و چون خوانده میشود برایشان آیات ما روشن آمده گویند نیست این پیغمبر مگر مردی که میخواهد

اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ وَقَالُوْا مَا هٰذَآ

باز دارد شما را از آنچه می پرستیدند پدران شما و گویند نیست این قرآن

إِلَّآ إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ

مگر دروغی بر بافته و گویند کافران سخن راست را چون بیاید بدیشان

إِنْ هٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا

نیست این مگر سحر ظاهر و ندادیم ایشانرا از کتابها که همواره بخوانند آنرا

وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ۝ وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ

و نفرستادیم بسوی ایشان پیش از تو هیچ ترساننده و دروغی داشتند آنانکه

قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ فَكَيْفَ كَانَ

پیش از ایشان بودند و این مشرکان نرسیده اند بده یک آنچه داده بودیم بایشان پس دروغ داشتند پس چگونه بود

نَكِيْرِ ۝ قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى

عقوبت من بگو جز این نیست که پند میدهم شمارا بیک کلمه که برخیزید برای خدا دوگان دوگان و یکیک

ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ

باز تامل کنید که نیست بیار شما هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده برای شما

بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ۝ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ

پیش از آمدن عذاب سخت بگو آنچه سوال کرده باشم از شما از جنس مزد پس آن شماراست

اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ

نیست مزد من مگر بر خدا و او بر همه چیز خبردار است بگو هر آینه پروردگار من

يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝ قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ

می پراند از علم غیب وحی را راست دانای پوشیده ها بگو آمد سخن راست و آفرینش نو نمیکند معبود باطل

وما يعيد. قل ان ضللت فانما اضل على نفسي وان اهتديت

ونه دیگر بار زنده گرداند بگو اگر گمراه شدم پس جز این نیست گمراه میشوم بر نفس خویش و اگر راه یافتم

فبما يوحي الى ربي انه سميع قريب ولو ترى اذ فزعوا فلا فوت

پس بسبب آنست که وحی میفرستد بسوی من پروردگار من بدرستیکه او شنوا و نزدیکست و اگر ببینی چون بترسند پس نباشد گریختن

واخذوا من مكان قريب وقالوا امنا به وانى لهم

و گرفته شوند از جای نزدیک و گویند ایمان آوردیم بقرآن و از کجا بود

التناوش من مكان بعيد وقد كفروا به من قبل ويقذفون

بدست آوردن ایمان از جای دور و حالانکه کافر بودند بقرآن پیش از این و می انداختند

بالغيب من مكان بعيد وحيل بينهم وبين ما يشتهون

از مکان دور و جدائی افکنده شد میان ایشان و میان آنچه میخواهند

كما فعل باشياعهم من قبل انهم كانوا في شك مريب

چنانچه کرده شد با امثال ایشان از پیش بدرستیکه ایشان بودند در شک قوی

سورة فاطر مكية وهي خمس واربعون آيت

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله فاطر السموت والارض جاعل الملئكة رسلا

همه ستایش خدای راست آفریننده آسمانها و زمین سازنده فرشتگان را پیغامبر

اولي اجنحة مثنى وثلث وربع يزيد في الخلق ما يشاء

خداوند بالها دو دو و سه سه و چهار چهار زیاده میکند در آفرینش آنچه خواهد

ان الله على كل شيء قدير ما يفتح الله للناس من رحمة

بر آینه خدا بر همه چیز تواناست آنچه بگشاید خدا برای مردمان از رحمت

فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو

پس هیچ بند کننده نیست آنرا و آنچه بندکند پس هیچ فرستنده نیست آنرا بعد از وی و وی

العزيز الحكيم يا ايها الناس اذكروا نعمت الله عليكم

غالب با حکمت ای مردمان یاد کنید نعمت خدای را بر خویش

پس نباشد از عذاب خلاص شدن

هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
آیا هیچ آفریننده هست غیر خدا روزی میدهد شما را از جانب آسمان و زمین نیست هیچ
فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ
پس از کجا گردانیده میشوید و اگر بدروغ نسبت کنند ترا پس هر آینه بدروغ نسبت کرده شد پیغمبران پیش از تو
وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
و بسوی خدا باز گردانیده میشوند کارها ای مردمان هر آینه وعده خدا راست است
فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ اِنَّ
پس فریفته نکند شما را زندگانی دنیا و نفریبد شما را به نسبت خدا شیطان فریب دهنده هر آینه
الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ
شیطان شمار است دشمن پس دشمن گیرید او را جز این نیست که میخواند تابعان خود را
لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ
تا باشند از اهل دوزخ آنانکه کافر شدند ایشانراست عذاب
شَدِيْدٌ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ
سخت و آنانکه ایمان آوردند و کردند عملهای شایسته ایشانراست آمرزش و مزد
كَبِيْرٌ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ
بزرگ آیا کسی که آراسته شد برای او عمل زشت او پس نیک دید آنرا پس هر آینه خدا گمراه میکند
مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
هر کرا خواهد و راه مینماید هر کرا خواهد پس باید که هلاک نشود نفس تو برایشان
حَسَرٰتٍ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِمَا يَصْنَعُوْنَ وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ
از روی دریغ هر آینه خدا داناست بآنچه میکنند و خدا آنست که فرستاد بادها را
فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ
پس بر انگیخت آن بادها ابر را پس ان کردیم ابر را بسوی شهر مرده پس زنده ساختیم بآن ابر زمین را بعد
مَوْتِهَا كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ
مرده بودن آن همچنین خواهد بود بر انگیختن مردمان هر که خواهد ارجمندی پس خدا راست ارجمندی
جَمِيْعًا اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصّٰلِحُ يَرْفَعُهٗ
همه یکجا بسوی او بالا میرود سخن پاک شایسته عمل و بلند میکرداند آنرا خدا

والذين

وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ
و آنانکه می اندیشند فتنهها ایشانراست عذاب سخت و بداندیشی ایشان
هُوَ يَبُورُ وَاللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ
همون نابود شود و خدای آفرید شمارا از خاک باز از نطفه باز
جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ
گردانید شمارا جفت مرد و زن و در شکم برنمی دارد هیچ زنی و نمی زاید مگر بعلم خدا
وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ
و زندگانی نمیشود هیچ دراز عمری و کم کرده نمیشود از عمر وی الا نبشته است در کتاب هر آینه
ثلثة ارباع ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
این کار بر خدا آسان است و برابر نیستند یعنی یکسان نمیشوند با خلاط دو دریا این یک شیرین گوارا
سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ
گذرنده آشامیدنی او و آن دیگر شور تلخی مایل است و از هر یکی میخورید
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ
گوشت تازه و بیرون می آرید زیوری که می پوشید آنرا و می بینید کشتیها را در دریا
مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يُولِجُ اللَّيْلَ
شگافنده آب تا روزی طلب کنید از فضل او و تا بود که شما شکر گوئید که در می آرد شب
فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
در روز و در می آرد روز را در شب و رام ساخت آفتاب و ماه را هر یکی
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
میرود بمیعادی معین اینست خدا پروردگار شما مر اوراست پادشاهی و آنانکه
تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ إِن تَدْعُوهُمْ
می پرستند بجز وی مالک نمیشوند مقدار پوست خسته اگر بخوانید ایشانرا
لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
نشنوند خواندن شمارا و اگر بفرض بشنوند قبول نکنند گفته شما و روز قیامت
٤١٢ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
منکر شوند شریک مقرر کردن شمارا و خبر ندهد ترا هیچکس مانند دانا ای مردمان

از لؤلؤ و مرجان

مترجم گوید لا ینبئک مثل خبیر ...

اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ

شما اید محتاج بسوی خدا و خدا هوست بی احتیاج ستوده کار اگر خواهد نابود سازد

وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ وَلَا تَزِرُ

و بیارد آفرینش نو و نیست این کار بر خدا دشوار و بر ندارد

وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ

هیچ بردارنده بار دیگری را و اگر خواند گران بار کسی بسوی بار خویش بر داشته نشود از او

شَيْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

چیزی و اگرچه باشد خداوند خویشی جزین نیست که بیم کنی آنانرا که میترسند از پروردگار

بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ

غایبانه و بپا داشتند نماز را و هرکه پاک شد پس جزین نیست که پاک میشود برای نفع

وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَلَا الظُّلُمٰتُ

و بسوی خداست بازگشت و برابر نیستند نابینا و بینا و نه تاریکیها

وَلَا النُّوْرُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ وَمَا يَسْتَوِى الْاَحْيَآءُ وَلَا

و نه روشنی و نه سایه و نه باد گرم و برابر نمیشوند زندگان و نه

الْاَمْوَاتُ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِى الْقُبُوْرِ

مردگان هر اینه خدای شنواند هر کرا خواهد و نیستی تو شنوانندهٔ کسی که در گور باشند

اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا

نیستی تو مگر ترسانندهٔ هر اینه ما فرستاده ایم ترا بدین راست بشارت دهنده و بیم کننده

وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ

و نیست هیچ امتی مگر گذشته است در آن بیم کننده و اگر بدروغ نسبت کنند ترا پس هر اینه

كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالزُّبُرِ

دروغ داشته بودند آنانکه پیش از ایشان بودند آمدند ایشانرا پیغمبران ایشان و بنامها

وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَكَيْفَ كَانَ

و بکتاب روشن باز گرفتار کردیم کافران را پس چگونه بود

نَكِيْرِ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ ع ١١

عقوبت من ایا ندیدی که خدا فرود آورد از آسمان آب پس بر آوردیم بسبب آن میوهای

مختلفا

مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
گوناگون رنگ آن وازکوهها راههاست گوناگون رنگ او طایفه سفید وطایفه سرخ
وَغَرَابِيبُ سُودٌ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ
وطایفه سیاه درنهایت سیاهی وازمردمان وجانوران وچهارپایان گوناگون است
أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ
رنگها او همچنان جز این نیست که میترسند از خدا عالمان از بندگان او هرآینه خدا
عَزِيزٌ غَفُورٌ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
غالب آمرزنده است هرآینه آنانکه تلاوت میکنند کتاب خدارا وبرپاداشته اند نمازرا
وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ
وخرج کرده اند ازانچه روزی دادیم ایشانرا پنهان وآشکارا امید میدارند سوداگری راکه هرگز
تَبُورَ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ
هلاک نشود تا تمام رساند بسوی ایشان مزدان ایشانرا وزیاده دهد ایشانرا از فضل خود هرآینه ...او آمرزنده مزدهنده سپاس داران
وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
وآنچه وحی فرستاده ایم بسوی تو از قرآن همونست راست باوردارنده آنچه
بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ
پیش ازوی است هرآینه خدا به بندگان خبردار بیناست بازمیراث دادیم قرآن را
الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
آنانکه برگزیدیم ایشانرا از بندگان خود پس بعض ایشان ستمکاراست برنفس خود وبعض ایشان
مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
میانه رواست وبعض ایشان سبقت کننده است بسوی نیکیها بحکم خدا اینست فضل
الْكَبِيرُ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
بزرگ بوستانها همیشه ماندن درایند آنجا زیور داده شوند آنجا از قسم دستوانها
مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا الْحَمْدُ
از طلا وزیور داده شوند مروارید ولباس ایشان آنجا جامه ابریشمی باشد وگویند همه ستایش
لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ
خدایراست که دورکرد ازما اندوه را هرآینه پروردگار ما آمرزنده قدرشناس است

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا
آنکه فرود آورد ما را بسرای همیشه ماندن از فضل خود نرسد بما انجا هیچ رنجی و
يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَى
نرسد بما انجا هیچ ماندگی و آنانکه کافر شدند ایشانراست آتش دوزخ نه حکم کرده شود
عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي
بر ایشان تا بمیرند و نه سبک کرده شود از ایشان چیزی از عذاب دوزخ همچنین جزا میدهیم
كُلَّ كَفُورٍ ۝ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
هر ناسپاس را و اهل دوزخ فریاد کنند در انجا که ای پروردگار ما بیرون آر ما را تا بکنیم کار شایسته
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ
بجز آنچه میکردیم گوئیم آیا زندگانی ندادیم شما را آنقدر که پند پذیر شود دران هرکه
تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝
پند پذیرفتن خواهد و آمد بشما ترساننده پس بچشید نیست ستمکاران را هیچ یاری دهنده
إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
هرآینه خدا داننده پنهان آسمانها و زمین است هرآینه وی داناست به مکنون سینها
هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ
وی آنست که گردانید شما را جانشین در زمین پس هرکه کافر شود ضرر بروست کفر او
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ
و نمی افزاید در حق کافران کفر ایشان نزدیک پروردگار ایشان مگر غضب را و نمی افزاید در حق
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ
کافران کفر ایشان مگر زیان را بگو آیا دیدید شریکان مقرر کرده خود را آنانکه
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ
می پرستید سوای خدا بنمائید مرا چه چیز آفریده اند از زمین آیا ایشانراست
شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ بَلْ
شرکتی در آسمانها یا داده ایم ایشانرا کتابی پس ایشان بر حجت اند از ان بلکه
إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ۝ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ
وعده نمیدهند ستمکاران بعضی از ایشان بعض را مگر بطریق فریفتن هرآینه خدا نگاه میدارد

السموات

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ
آسمانها و زمین را از آنکه از جای خود بلغزند و اگر بلغزند این هردو هیچکس نگاه دارد

اَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ۝ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ
بعد از خدا یعنی غیر خدا هر اینه وی هست بردبار آمرزگار و قسم خوردند بخدا سخت ترین

اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِ ۚ
قسمهای خود که اگر بیاید بایشان ترساننده البته خواهند بود راه یافته تر از هر یک امت

فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرَا ۝ اسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ
پس چون آمد بایشان ترساننده زیاده نکرد در حق ایشان مگر رمیدن را و بیفزود ایشان را تکبر

وَمَكْرَ السَّيِّئِ ؕ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ؕ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ
بد اندیشی قبیح را و فرود نمی آید و بال بد اندیشی قبیح مگر باهل او پس منتظر نیستند

اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ
مگر آیین عقوبت پیشینیان پس نخواهی یافت آیین خدا را تبدیلی و نخواهی یافت

لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ۝ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
آیین خدا را تغیری آیا سیر نکرده اند در زمین تا ببینند چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَمَا
شد سر انجام آنانکه پیش از ایشان بودند و آن جماعه بودند زیاده تر از ایشان در قوت و

كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ كَا
نیست که عاجز کند خدا را هیچ چیزی در آسمانها و نه در زمین هر اینه او هست

نَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ۝ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى
دانا توانا و اگر گرفتار گردی خدا مردمان را بسبب آنچه میکردند نگذاشتی بر

ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ
پشت زمین هیچ جانوری را و لیکن موقوف میدارد ایشان را تا میعادی معین پس چون آید

فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا
میعاد ایشان پس هر اینه خدا هست به بندگان خود بینا

سورة يس مكية وهي ثلث وثمانون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

یس دل قرآن است و فضیلت قراءت آن

قصه رسالت شمعون و حلفاء او با انطاکیه و اسلام حبیب نجار و بادشاه و شهادت ایشان

يس ۚ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۚ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۚ عَلَىٰ صِرَاطٍ

ای سید قسم بقرآن با حکمت هر اینه تو از پیغامبرانی بر راه

مُسْتَقِيمٍ ۚ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۚ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ

راستی قرآن را فرو فرستادن خدای غالب مهربان تا بترسانی قومی که ترسانیده نشده اند پدران

فَهُمْ غَافِلُونَ ۚ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

پس ایشان غافلان اند هر اینه ثابت شد وعده عذاب بر اکثر ایشان پس ایشان ایمان نیارند

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

هر اینه ما ساختیم در گردن ایشان طوقها پس آن طوقها تا زنخ باشند پس ایشان سر بالا کرده اند

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

و ساختیم پیش روی ایشان دیواری و پس پشت ایشان دیواری پس بپوشیدیم چشمهای ایشان

فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۚ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ

پس ایشان هیچ نه بینند و برابر است بر ایشان که بیم کنی ایشان را یا بیم نکنی ایشان را

لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ

ایمان نیارند جز این نیست که میترسانی کسی را که پیروی پند کند و ترسد از خدا

بِالْغَيْبِ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۚ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ

غایبانه پس بشارت ده او را بآمرزش و مزد گرامی هر اینه ما زنده گردانیم مردگان را

وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ

و می نویسیم آنچه پیش فرستادند و نقش اقدام ایشان و هر چیز را احاطه کردیم در کتاب

مُبِينٍ ۚ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

ظاهر یعنی لوح محفوظ و بیان کن برای ایشان مثلی قصه اهل دیه چون آمدند بآن دیه پیغمبران

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا

آنگاه که فرستادیم بسوی ایشان دو کس پس بدروغ نسبت کردند ایشان را پس قوت دادیم بسیمی پس گفتند

إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۚ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ

هر اینه ما بسوی شما فرستادگانیم اهل دیه گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و نه فرو فرستاده است

الرَّحْمَٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ۚ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ

خدا هیچ چیز نیستید شما مگر دروغ گویان گفتند پروردگار ما میداند

سجدهٔ شمعون علیه السلام خدا را در بت خانه

إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ • وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَٰغُ الْمُبِينُ • قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا

که بر اینه ما بسوی شما فرستادگانیم و نیست بر ما مگر پیغام رسانیدن ظاهر گفتند بر اینه ما شگون

بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ •

بشما اگر باز نمانید سنگسار کنیم شمارا والبته برسد بشما از جانب ما عقوبت دردناک

قَالُوا طَٰئِرُكُم مَّعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُم بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ •

گفتند شگون بد شما همراه شماست آیا اگر پند داده شود شمارا بل شما گروهی از حد گذشته اید

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ •

و آمد از دورترین محلهای آن شهر مردی شتابان گفت ای قوم من پیروی کنید پیغمبران را

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ • وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ

پیروی کنید کسی را که نمی‌طلبد از شما هیچ مزدی و ایشان راه یافتگانند و چیست مرا که عبادت نکنم

الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ • ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِ ءَالِهَةً

معبودی را که بیافرید مرا و بسوی او باز گردانیده خواهید شد آیا بگیرم بجز وی خدایانی که

إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَٰعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنقِذُونِ •

اگر بخواهد خدا در حق من زیانی دفع نکند از من شفاعت ایشان چیزی و ایشان خلاص نکنند مرا

إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ • إِنِّي ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ • قِيلَ

هر آینه من آنگاه در گمراهی ظاهر باشم هر آینه من ایمان آوردم به پروردگار شما پس بشنوید از من گفته شد

ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَٰلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ • بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَ

در آی به بهشت گفت ای کاش قوم من بدانستندی که بچه چیز بیامرزید مرا پروردگار من و

جَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ • وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن

ساخت مرا از نواختگان و فرود نیاوردیم بر قوم او بعد از وی

جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ • إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً

هیچ لشکری از آسمان و نیستیم ما فرود آرنده لشکر نبود عقوبت ایشان مگر یک فریاد تند

فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ • يَٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا

پس ناگهان ایشان چون آتش فرو مرده شدند ای دریغ بر بندگان نمی آید بدیشان هیچ فرستاده مگر

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ • أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ

بار او تمسخر میکردند آیا ندیدند چه قدر هلاک ساختیم پیش از ایشان طبقات مردمان را

٤١٨

أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

آیا ندیدند که ایشان بسوی ایشان باز نمی آیند و نیست هر طبقه مگر جمع آورده نزدیک ما حاضر کرده شده

وَءَايَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا

و نشانه هست برای ایشان که زمین مرده زنده کردانیدیم آنرا و بر آوردیم ازان دانه

فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَ

پس ازان دانه میخورند و آفریدیم در زمین بوستانها از درختان خرما و درختان انگور

فَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۝ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

و روان ساختیم در ان بوستانها چشمها تا بخورند از میوه آنچه مذکور شد و نساخته است میوه را دستهای ایشان

أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ

آیا شکر نمیکنند پاک است آنکه آفرید اجناس را تمام آن و از آنچه میرویاند

الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَءَايَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ

زمین و از جنس آدمیان و از آنچه ایشان نمیدانند و نشانه هست ایشان را شب

نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ۝ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ

میکشیم ازوی روز را پس ناگهان ایشان در تاریکی اند و آفتاب میرود برای قرارگاه

لَهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ

وی است این اندازه خدای غالب دانا و ماه مقرر کردیم برای او منزلها تا آنکه

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ۝ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ

باز گردد بشکل شاخ خرما بن کهنه نه آفتاب میسزد ویرا که دریابد

الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَءَايَةٌ

ماه را و نه شب سبقت کننده است بر روز و هر یکی از آفتاب و ماه و ستارگان در آسمان سیر میکنند و نشانه است

لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ

ایشان را که ما برداشتیم اقوام بنی آدم را در کشتی پر کرده شده و آفریدیم برای ایشان

مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ

مانند آن آنچه سوار میشوند بران و اگر خواهیم غرق کنیم ایشان را پس نیست فریادرسی ایشان را و نه ایشان

يُنْقَذُونَ ۝ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

رها کرده شوند لیکن رحمت کردیم از جانب خود بهره مند ساختیم تا مدتی و چون گفته شود با ایشان

یعنی بعض از انقضای روز بی آید

از مردم و سایر حیوانات یعنی در کشتی نوح علی نبینا و علیه السلام

یعنی کشتی و گردون

اتقوا

اتقوا ما بين ايديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون ۝ وما تاتيهم

بترسید از عقوبتی که پیش روی شماست و عقوبتی که پس پشت شماست باشد که بر شما رحم کرده شود و نمی آید ایشان را

من اية من ايات ربهم الا كانوا عنها معرضين ۝ واذا

هیچ نشانه از نشانهای پروردگار ایشان مگر که بودند ازان روگردان باشند و چون

قيل لهم انفقوا مما رزقكم الله قال الذين كفروا للذين

گفته شود بایشان که خرج کنید از آنچه رزق داده شما را خدا گویند این کافران

امنوا انطعم من لو يشاء الله اطعمه ان انتم الا في ضلل

بمسلمانان طعام دهیم کسی را که اگر خدا خواستی طعام دادی او را نیستید شما مگر در گمراهی

مبين ۝ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صدقين ۝ ما ينظرون

ظاهر و میگویند کافران کی باشد این وعده اگر راست گو باشید انتظار نمیکشند

الا صيحة واحدة تاخذهم وهم يخصمون ۝ فلا يستطيعون

مگر یک نعره تندی را بگیرد ایشان را و ایشان خصومت کنان باشند پس نتوانند

توصية ولا الى اهلهم يرجعون ۝ ونفخ في الصور فاذا هم

وصیت کردن و نه باهل خانه خود باز گردند و دمیده شود در صور پس ناگهان ایشان

من الاجداث الى ربهم ينسلون ۝ قالوا يويلنا من بعثنا من

از قبرها بسوی پروردگار خویش بشتابند گویند ای وای بر ما که برخیزانید ما را از

مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون ۝ ان كانت

خوابگاه ما این آنچه وعده داده بود خدا و راست گفتند پیغمبران نباشد این واقعه

الا صيحة واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون ۝ فاليوم

مگر یک نعره تندی پس ناگهان ایشان همه نزدیک ما حاضر کرده شدگان باشند پس امروز

لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون الا ما كنتم تعملون ۝ ان

ستم کرده نشود هیچ تنی چیزی و جزا داده نخواهید شد الا بجزای آنچه میکردید هر آینه

اصحب الجنة اليوم في شغل فكهون ۝ هم وازواجهم في

اهل بهشت امروز در کاری باشند شادان ایشان و زنان ایشان در

ظلل على الارائك متكـٔون ۝ لهم فيها فاكهة ولهم ما يدعون

سایه ها بر تختها تکیه زده نشینند ایشان راست در بهشت میوه و ایشان راست آنچه طلب کنند

سلام

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ۝ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

تحفه شود باد از جانب پروردگار مهربان و بگوئیم جدا شوید امروز ای گناهکاران

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ

آیا عهد نکرده ام باشما ای اولاد آدم که مپرستید شیطان را هر آینه وی شما را

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝ وَلَقَدْ

دشمن آشکار است و آنکه بپرستید مرا اینست راه راست و هر آینه

أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۝ هَٰذِهِ

گمراه ساخت شیطان از شما خلق بسیار را آیا نبودید که تعقل کنید این آن

جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ۝ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ

دوزخ است که وعده داده میشدید شما را درآئید آنرا امروز بسبب کافر بودن خود

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم

امروز مهر نهیم بر دهنهای ایشان و سخن گویند با ما دستهای ایشان و گواهی دهند پایهای ایشان

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا

بآنچه میکردند و اگر خواهیم نابود کنیم چشم ایشان پس سبقت کنند

الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ

بسوی راه پس از کجا به بینند و اگر خواهیم مسخ کنیم ایشان را بر جاهای ایشان

فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ۝ وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي

پس نتوانند گذشتن از آنجا و باز نگردند و هر که را عمر دراز دهیم نگون سازیمش در

الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ

آفرینش آیا در نمی یابند و نه آموختیم این پیغمبر را شعر و لایق نیست او را نیست این

إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ۝ لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ

مگر پند و قرآن آشکارا تا بترساند هر کرا زنده باشد و ثابت شود

الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ

حجت بر کافران آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخته اند

أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ۝ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ

دستهای ما چهارپایان را پس ایشان آنرا مالک اند و رام ساختیم چهارپایان را برای ایشان پس بعض از آن سواری ایشان و منها

وَمِنْهَا يَأْكُلُوْنَ • وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ
وبعض ازان میخورند وایشانراست درچهارپایان منفعتها و آشامیدنیها آیا شکر نمیگذارند

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ • لَا
و گرفتند سوای خدا معبودان را تا بود که ایشان یاری داده شوند

يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ • فَلَا يَحْزُنْكَ
نتوانند یاری کردن ایشان و این بتان برای ایشان لشکری حاضر کرده شده اند پس اندوهگین نکند

قَوْلُهُمْ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ • اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ
سخن ایشان هر اینه ما میدانیم آنچه پنهان میکنند و آنچه آشکارا مینمایند آیا ندیدست آدمی که

اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ • وَضَرَبَ لَنَا
ما آفریدیم اورا از نطفه پس ناگهان وی خصومت کننده آشکارا شد و پیدا آورد برای ما

مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ • قُلْ
مثلی و فراموش کرد آفرینش خود را گفت که زنده کند استخوانها را در حالتی که آن پوسیده باشد بگو

يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُۨ
زنده کندش آنکه آفرید اورا اول بار و او به هر قسم آفرینش داناست

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ
آنکه پیدا کرد برای شما از درخت سبز آتش را پس ناگهان شما ازان درخت

تُوْقِدُوْنَ • اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ
آتش می افروزید آیا نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا

عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰى وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ • اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ
بر آنکه آفریند مانند ایشان آری و هموست آفریننده دانا جز این نیست فرمان خدا

اِذَآ اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ • فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ
چون بخواهد آفریدن چیزی اینست که گویدش شو پس میشود پس پاک است آنکه بدست اوست پادشاهی

كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ •
هر چیز و بسوی او بازگردانیده شوید

سورة والصّٰفّٰت مکیة وهي مائة وثمانون اٰية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا اِنَّ اِلٰهَكُمْ
قسم بجماعتی از ملائکه که صف کشند قسم بجماعتی که میرانند شیاطین را قسم بجماعتی که خوانند ذکر را هر آینه معبود شما

لَوَاحِدٌ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ
یکی است او پروردگار آسمانها و زمین است و آنچه درمیان آنهاست و او پروردگار مشرقهاست

اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ الْكَوَاكِبِ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ
هر آینه ما آراستیم آسمان دنیا را بزینت یعنی ستارها و نگاهداشتیم از هر شیطان

مَّارِدٍ لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ
سرکش نتوانند که گوش نهند شیاطین بسوی ملاء اعلی و انداخته میشوند بسوی ایشان شهاب از هر جانب

دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ
بجهت راندن ایشان و ایشان راست عذاب دایم مگر کسی که برباید یعنی کلمه از کلام ملائکه اعلی را بربود

فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا
پس از پی او افتد شعله سوزاننده پس استفسار کن از ایشان آیا ایشان سخت ترند از روی آفرینش یا آنکه ما آفریدیم

اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُوْنَ وَاِذَا
هر آینه ما آفریدیم ایشان را از گل چسپنده بلکه تعجب کردی از انکار ایشان قرآن را و ایشان تمسخر میکنند و چون

ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ وَقَالُوْا
پند داده شود ایشان را پند نمیگیرند و چون ببینند نشانه را تمسخر کنند و گفتند

اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا
نیست این قرآن مگر سحر ظاهر آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها آیا ما

لَمَبْعُوْثُوْنَ اَوَاٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُوْنَ
برانگیخته شویم آیا و پدران نخستین ما برانگیخته شوند بگو آری و شما خوار باشید

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا
پس جزین نیست که آن برانگیختن یک نعره تند باشد پس ناگهان ایشان نگرند و گویند ای وای بر ما

هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ
اینست روز جزا گفته شود اینست روز فصل کردن قضایا که از آن بدروغ نسبت میکردید

اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
گفته شود به آنکه زندای ملائکه ستمکاران را با همراهان ایشان و آنچه می پرستیدند بجز خدا

فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝ مَا لَكُمْ
پس دلالت کنید ایشانرا بسوی راه دوزخ و بازدارید ایشانرا هر اینه ایشان سوال کرده خواهند شد چیست شمارا
لَا تَنَاصَرُونَ ۝ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
که با یکدیگر یاری نمیکنید بلکه ایشان امروز گردن نهادگانند و روآرند بعض ازایشان بر
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۝ قَالُوا
بعض یکدیگر سوال کنان گویند هر اینه شما می آمدید پیش ما از جانب راست ... بجهت ...
بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ
بلکه شما نبودید مسلمانان و نبود مارا هیچ تسلطی بر شما بلکه شما بودید
قَوْمًا طَاغِينَ ۝ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ۝ فَأَغْوَيْنَاكُمْ
گروهی از حد گذشته پس لازم شد بر ما سخن پروردگار ما که البته ما چشنده عذابیم پس گمراه کردیم شمارا
إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۝ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝
که هر اینه ما گمراه بودیم پس بتحقیق همه ایشان آنروز در عذاب شریک باشند
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ
هر اینه همچنین میکنیم باگناهکاران هر اینه ایشان بودند چون گفته میشد بدیشان که نیست هیچ معبودی بجز خدا
يَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ۝
سرکشی میکردند و میگفتند آیا ما ترک کننده معبودان خود باشیم برای گفته شاعری دیوانه
بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ
بلکه آورد پیغمبر سخن درست را و باور داشت سایر پیغمبرانرا هر اینه شما چشنده عذاب درد دهنده باشید
وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ
و جزا داده نخواهید شد مگر بحسب آنچه میکردید لیکن بندگان خالص ساخته خدای تعالی آنانکه پاک ساخته ...شدند از شرک و معاصی
أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ۝ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ
این جماعه ایشانراست روزی مقرر انواع میوها وایشان نواختگان اند در بهشتهای
النَّعِيمِ ۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝
بانعمت بر تختهای روی بروی یکدیگر گردانیده میشود بر ایشان جامی از شراب جاری
بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۝ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ
سفید رنگ لذت دهنده نوشندگانرا نه دران شراب تباهکاری باشد و نه ایشان ازان شراب مست شوند

وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ عِينٌ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ فَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّى كَانَ
لِى قَرِينٌ يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَدِينُونَ قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ فَٱطَّلَعَ
فَرَءَاهُ فِى سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ
وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ
إِلَّا مَوْتَتَنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَوْزُ
ٱلْعَظِيمُ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَٰمِلُونَ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ
شَجَرَةُ ٱلزَّقُّومِ إِنَّا جَعَلْنَٰهَا فِتْنَةً لِّلظَّٰلِمِينَ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ
فِىٓ أَصْلِ ٱلْجَحِيمِ طَلْعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ فَإِنَّهُمْ
لَءَاكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا
لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى ٱلْجَحِيمِ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا
ءَابَآءَهُمْ ضَآلِّينَ فَهُمْ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ يُهْرَعُونَ وَلَقَدْ ضَلَّ

قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ۚ فَانظُرْ

پیش ازایشان اکثر پیشینیان ، و هراینه فرستاده ایم در میان ایشان ترسانندگان ، پس ببین

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ۚ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

چگونه شد انجام بیم کرده شدگان ، مگر بندگان خالص ساخته خدا

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۚ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ

هراینه آواز داد ما را نوح پس نیک قبول کننده دعاایم ما ، و رهانیدیم او را و کسان او را از اندوه

الْعَظِيمِ ۚ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۚ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

بزرگ ، و ساختیم اولاد او را ایشان را فقط باقیماندگان ، و گذاشتیم بروی ثنای نیک در پسینیان

سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

سلام باد بر نوح در عالمها ، هراینه ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۚ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۚ وَإِنَّ مِن

هراینه او از بندگان گرویده ماست ، باز غرق ساختیم دیگران را ، و هراینه از

شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۚ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۚ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ

اتباع نوح بود ابراهیم ، چون آمد پیش پروردگار خود بدل سلیم ، چون گفت به پدر خود و قوم خود

مَاذَا تَعْبُدُونَ ۚ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۚ فَمَا

چه چیز را عبادت میکنید ، آیا از روی دروغ معبودان را بجز خدا میخواهید ، پس چیست

ظَنُّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۚ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

گمان شما به پروردگار عالمها ، پس در نگریست ابراهیم نگریستنی در ستارها ، پس گفت هراینه بیمارم

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۚ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس بازگشتند ازوی پشت گردانیده ، پس پنهان متوجه شد بسوی معبودان ایشان پس گفت آیا چیزی نمیخورید

مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ۚ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۚ فَأَقْبَلُوا

چیست شما را که سخن نمیگوئید ، پس متوجه شد بر ایشان میزد زدنی بقوت ، پس روی آوردند

إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۚ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۚ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ

به ابراهیم شتاب کنان ، ابراهیم گفت آیا می پرستید چیزی را که خود می تراشید و خدا پیدا کرد شما را

وَمَا تَعْمَلُونَ ۚ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

و آنچه میکنید ، گفتند بنا کنید برای ابراهیم عمارتی پس بافکنید او را در آتش بسیار

همه آدمیان از اولاد نوح علیه السلام اند

ع ۳۹

فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَسْفَلِيْنَ ۝ وَقَالَ اِنِّيْ ذَاهِبٌ

پس قصد کردند باوی بد سگالی را پس ساختیم ایشانرا زیر تر و گفت ابراهیم که هر اینه من رونده ام

اِلٰى رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ۝ رَبِّ هَبْ لِيْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ فَبَشَّرْنٰهُ بِغُلٰمٍ

بسوی پروردگار خود راه خواهد نمود مرا ای پروردگار من عطا کن مرا یک فرزندی از شایستگان پس بشارت دادیم او را

حَلِيْمٍ ۝ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يٰبُنَيَّ اِنِّيْ اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّيْ

بردبار پس چون رسید آن طفل تا آن سن ابراهیم گفت ای پسرک من هر اینه من می بینم بخواب که من

اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى ۝ قَالَ يٰاَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِيْ

ذبح میکنم ترا پس درنگر تا چه چیز بخاطر تو میرسد گفت ای پدر من بکن آنچه فرموده میشود ترا خواهی یافت مرا

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ۝ فَلَمَّا اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ۝ وَ

اگر خدا خواسته است از شکیبائی کنندگان پس چون منقاد شدند هر دو و بیفکند فرزند را بر جانب

نَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰاِبْرٰهِيْمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي

و آواز دادیم او را که ای ابراهیم هر اینه راست کردی تو خواب را هر اینه ما همچنین جزا میدهیم

الْمُحْسِنِيْنَ ۝ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ۝ وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ۝

نیکوکاران را هر اینه این ماجرا امتحان ظاهر است و عوض او دادیم گوسپندی را برای ذبح

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ۝ سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ۝ كَذٰلِكَ نَجْزِي

و گذاشتیم بروی ثنای نیک در پسینان سلام باد بر ابراهیم همچنین جزا میدهیم

الْمُحْسِنِيْنَ ۝ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَبَشَّرْنٰهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا

نیکوکاران را هر اینه وی از بندگان گرویدگان ماست و بشارت دادیم او را باسحاق پیغمبر

مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ۝ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

از شایستگان و برکت دادیم بر ابراهیم و بر اسحاق و از اولاد ایشان

مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۝

بعض نیکوکار است و بعض ستم کننده آشکارا است بر خویشتن و هر اینه احسان کردیم بر موسی و هارون

وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۝ وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا

و نجات دادیم ایشانرا و گروه ایشانرا از اندوه بزرگ و نصرت دادیم ایشانرا پس بودند

هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ۝ وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ۝ وَهَدَيْنٰهُمَا

ایشان غالبان و دادیم ایشانرا کتابی واضح و دلالت کردیم ایشانرا

الصراط

فرمان رسید بدان ماهی که او را طعمه تو نساخته ایم بلکه درون ترا زندان او گردانیده ایم باید که ترکیب او را از هم نریزد ماهی
در نگاهداشت او همان حال که ما در را با فرزند باشد رعایت مینمود و سر از آب بر آورده میرفت و یونس در درون او
نفس میزد سه روز یا هفت روز و اشهر آنست که چهل روز در شکم ماهی بود و آن ماهی هفت دریا را بگشت و حق سبحانه
گوشت و پوست او را نازک صافی ساخته بود چون آبگینه تا یونس علی نبینا و علیه السلام عجایب و غرایب بحر را
مشاهده کرد و پیوسته بذکر حق اشتغال داشت

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ
براه راست و باقی کذاشتیم برایشان ثنا نیک در پسینیان سلام باد بر
مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا
موسی و هارون هر اینه ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را هر اینه ایشان از بندکان
الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا
کرویده ما اند و هر اینه الیاس از فرستادکان ما بود چون کفت بقوم خود آیا
تَتَّقُونَ ۝ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ اللَّهَ
پرهیزکاری نمیکنید آیا پرستش میکنید بعل را و ترک میکنید نیکوترین آفرینندکان خدا را
رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ
که پروردکار شما و پروردکار پدران نخستین شما است پس دروغ شمردند او را پس هر اینه ایشان حاضر کرده شدکانند
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ
مکر بندکان خالص کرده خدا و کذاشتیم بر الیاس ثنا نیک در پسینیان سلام باد بر
إِلْ يَاسِينَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الیاس هر اینه همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را هر اینه وی بود از بندکان
الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ
کرویده ما و هر اینه لوط بود از فرستادکان یاد کن چون نجات دادیم او را و اهل او را همه
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ
مکر پیرزنی که بود از باقیماندکان باز هلاک ساختیم آن دیکران را و هر اینه شما کذر میکنید
عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ۝ وَبِاللَّيْلِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ
بر مساکن آن قوم صبح کنان و بوقت شب نیز آیا در نمی یابید و هر اینه یونس بود از فرستادکان
إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ
چون کریخت بسوی کشتی پر کرده شده پس قرعه انداخت با اهل کشتی پس شد از مغلوبان
فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ
پس فرو برد او را ماهی و او کننده بود کاری که موجب ملامت باشد پس اکر نه آن بودی که وی از تسبیح کنندکان
لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ
هر اینه باقی می ماند در شکم ماهی تا روزی که بر انکیخته شوند پس بیفکندیم او را بزمین بیکیاه و او بیمار بود

ال یس

ال یاسین مقطوع فی الرسم فی جمیع المصاحف

وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ۝ وَأَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ

و رویانیدیم بر سر او درختی از قسم کدو ۝ و فرستادیم او را بسوی صد هزار یا

يَزِيدُونَ ۝ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَٰتُ

بیشتر از آن باشند پس ایمان آوردند پس بهره مند ساختیم ایشان را تا مدتی پس استفسار کن از مشرکان

وَلَهُمُ الْبَنُونَ ۝ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثًا وَهُمْ شَٰهِدُونَ ۝ أَلَآ

و ایشان را پسران یا آنکه آفریدیم فرشتگان را زنان و ایشان حاضر بودند آگاه باش

إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ۝ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ

هر آینه ایشان از دروغگویی خود میگویند که بزاد خدا تعالی و هر آینه ایشان دروغگویانند

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝ أَفَلَا

آیا اختیار کرد دختران را بر پسران چیست شما را چگونه حکم میکنید آیا

تَذَكَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ سُلْطَٰنٌ مُّبِينٌ ۝ فَأْتُوا بِكِتَٰبِكُمْ إِن كُنتُمْ

اندیشه نمی نمائید یا شما را حجتی واضح است پس بیارید کتاب خود را اگر هستید

صَٰدِقِينَ ۝ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ

راست گوی و مقرر کردند کافران میان خدا تعالی و میان جنیان خویشی را و هر آینه دانسته اند

الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝ سُبْحَٰنَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ

جنیان که ایشان البته حاضر کرده شوند برای عذاب پاکی است خدا را از آنچه بیان میکنند مگر بندگان

الْمُخْلَصِينَ ۝ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ۝ مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَٰتِنِينَ

خالص خدا پس شما ای کافران و آنچه می پرستید نیستید همه گمراه کننده برای عبادت

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ۝ وَ

مگر کسی را که او در آینده بدوزخ است و فرشتگان گفتند نیست هیچکس از ما مگر او را جای معین و

إِنَّا لَنَحْنُ الصَّآفُّونَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ۝ وَإِن كَانُوا

هر آینه ما صف کشندگانیم و هر آینه ما تسبیح گویندگانیم و هر آینه کافران عرب

لَيَقُولُونَ ۝ لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ لَكُنَّا عِبَادَ

میگفتند اگر بودی پیش ما چیزی از پیشینیان البته بودیم بندگان

اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ سَبَقَتْ

خالص ساخته خدا پس کافر شدند بقرآن پس خواهند دانست عاقبت کار را و هر آینه سابقا

النصف

كلمتنا

كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۚ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۚ وَإِنَّ جُنْدَنَا

صادر شده وعده ما برای بندگان فرستاده خویش هر آینه ایشان اند نصرت داده‌گان و هر آینه

لَهُمُ الْغَالِبُونَ ۚ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۚ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ

هر آینه ایشان غلبه کنندگان اند پس روی بگردان از ایشان تا مدتی و بنگر ایشان را پس ایشان نیز

يُبْصِرُونَ ۚ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۚ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ

خواهند دید آیا این کافران عذاب ما را شتاب می‌طلبند پس چون فرود آید عذاب [illegible] آن

صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ۚ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۚ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ

روز آن بیم کرده‌گان و روی بگردان از ایشان تا مدتی و بنگر ایشان نیز

يُبْصِرُونَ ۚ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۚ وَسَلَامٌ عَلَى

خواهند دید پاکی است پروردگار ترا خداوند غلبه از آنچه بیان میکنند و سلام باد بر

سورة ص مكية الْمُرْسَلِينَ ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وهي ثمان وثمانون

فرستادگان خدا و سپاس خدا راست پروردگار عالمها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ص ۚ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۚ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَ

قسم بقرآن خداوند پند [illegible] بلکه کافران در سرکشی و

شِقَاقٍ ۚ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ

مخالفت اند بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها پس فریاد کردند و نبود آن وقت

مَنَاصٍ ۚ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۖ وَقَالَ الْكَافِرُونَ

وقت خلاص و تعجب کردند از آنکه بیامد بایشان بیم کننده از قوم ایشان و گفتند این کافران

هَٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۚ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَٰذَا

این شخص جادوگر دروغگوی است آیا کرد این خدایان متعدد را یک خدای هر آینه این

لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۚ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ

چیزیست عجیب و برفتند اشراف از قوم ایشان بایکدیگر گویان که بروید و شکیبائی کنید بر عبادت

آلِهَتِكُمْ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۚ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ

خدایان خود هر آینه این دین نو فتنه است که اراده کرده است نشنیدیم این قول را در دین

الْآخِرَةِ إِنْ هَٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا

بسین یعنی قرآن آخر نیست این مگر افتراء آیا فرو د آورده شده است بر این شخص قرآن میان ما

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۚ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝ أَمْ

بلکه این کافران در شک اند از پند من بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا آیا

عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ

نزدیک ایشانست از خزانهای رحمت پروردگار تو غالب بخشاینده یا ایشان راست پادشاهی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝ جُنْدٌ

آسمانها و زمین و آنچه درمیان اینهاست پس باید که بالا روند و بچنه بر نردبانها لشکری است

مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

اینجا هم آمده از گروهها شکست داده شده از جمله گروههای دروغ داشتند پیش از ایشان قوم نوح

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۝ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ

و عاد و فرعون خداوند میخها یعنی بمیخها رنج بسته تعذیب میکرد و ثمود و قوم لوط و ساکنان

الْأَيْكَةِ ۚ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۝ إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ

آیکه تعذیب کردند این جماعتها نیست هیچکس از ایشان مگر دروغ داشت پیغمبران را پس لازم شد

عِقَابِ ۝ وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ

عقوبت من و انتظار نمی برند کفار این عصر مگر یک نعره تند را یعنی نفخه قیامت که نباشد آنرا هیچ توقف

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

و گفتند بطریق استهزا ای پروردگار ما شتاب ده ما را بنوشتهٔ ما پیش از روز حساب صبر کن بر آنچه میگویند

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ

و یاد کن بنده ما را داود خداوند قوت را هر اینه او رجوع کننده بود هر اینه رام ساختیم کوهها را

مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۝ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۖ كُلٌّ لَهُ

همراه او تسبیح میگفتند بوقت شام و صباح و رام ساختیم مرغان را بهم آورده هر یکی برای او

أَوَّابٌ ۝ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ

فرمان بردار بود و محکم کردیم پادشاهی او را و دادیمش حکمت و سخن واضح

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ

و آیا آمده است پیش تو خبر گروه خصومت کننده بایکدیگر چون از دیوار جسته داخل شدند بمسجد چون در آمدند بر

داود

که ملک آنرا دریافتیم والله اعلم

که با انبیا مخالفت کردند

بعض گوی خدا

داوود ففزع منهم قالوا لا تخف خصمان بغى بعضنا على بعض
داود پس بترسید از ایشان گفتند مترس ما دو خصومت کننده ایم ستم کرده است بعض ما بر بعض
فاحكم بيننا بالحق ولا تشطط واهدنا الى سواء الصراط
پس حکم کن میان ما براستی و جور مکن و دلالت کن ما را براه راست
ان هذا اخي له تسع وتسعون نعجة ولي نعجة واحدة
این برادر من است مر او راست نود و نه میش و مر من یک میش است
فقال اكفلنيها وعزني في الخطاب قال لقد ظلمك
پس گفت این شخص من بسپار این یک میش را و غلبه کرد مرا در سخن گفتن گفت داود هر آینه ستم کرد بر تو
بسؤال نعجتك الى نعاجه وان كثيرا من الخلطاء ليبغي
بخواستن میش تو تا باهم آرد بمیشهای خود و هر آینه بسیاری از شریکان ستم میکنند
بعضهم على بعض الا الذين ءامنوا وعملوا الصالحات وقليل
بعض ایشان بر بعضی مگر آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند و اندک است
ما هم وظن داوود انما فتناه فاستغفر ربه وخر راكعا
ایشان [illegible] و شناخت داود که ما آزموده ایم او را پس طلب آمرزش کرد از پروردگار خود و بیفتاد رکوع کنان

سجده

وأناب فغفرنا له ذلك وان له عندنا لزلفى وحسن مآب
و باز گشت پس بیامرزیدیم او را آن زلت و هر آینه او را نزد ما نزدیکی قربت است و نیکو بازگشت
يا داوود انا جعلناك خليفة في الارض فاحكم بين الناس
گفتیم ای داود هر آینه ما ساختیم ترا بادشاه در زمین پس حکم کن میان مردمان
بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك عن سبيل الله ان الذين يضلون
براستی و پیروی مکن خواهش نفس را که آن گمراه کند ترا از راه خدا هر آینه آنانکه گمراه میشوند
عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب
از راه خدا ایشان راست عذاب سخت بسبب آنکه فراموش کردند روز حساب را
وما خلقنا السماء والارض وما بينهما باطلا ذلك ظن الذين
و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه در میان اینهاست بیهوده و این گمان
كفروا فويل للذين كفروا من النار ام نجعل الذين ءامنوا
کافران است پس وای کافران را از عقوبت آتش آیا میسازیم آنانرا که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِي الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ

وکارها شایسته کردند مانند مفسدان در زمین آیا میسازیم پرهیزگارانرا مانند بدکاران

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا

این قرآن کتابیست با برکت که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو تا تأمل کنند در آیات او و تا پند گیرند خداوندان

الْاَلْبَابِ ۝ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ

خرد وعطا کردیم داوود را فرزندی سلیمان نام نیکو بنده بود سلیمان هر آینه او رجوع کننده

اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ۝ فَقَالَ اِنِّيْٓ اَحْبَبْتُ

یاد کن چون نموده شد او را بآخر روز اسپان ایستاده بسه پای تیز رو پس گفت هر آینه دوست داشتم

حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝ رُدُّوْهَا

این اسپانرا از قبیل رغبت مال اعراض کردم از ذکر پروردگار خود تا آنکه پنهان شد آفتاب در پرده باز آرید

عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوْقِ وَالْاَعْنَاقِ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ

بمن پس شروع کرد در بریدن ساقها و گردنها و هر آینه آزمودیم سلیمان را

وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ

و انداختیم بر تخت او کالبدی باز رجوع کرد بخدا گفت ای پروردگار من بیامرز مرا

وَهَبْ لِيْ مُلْكًا لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِيْ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ

وعطا کن مرا پادشاهی که نسزد هیچکس را پس از من هر آینه توئی بخشاینده

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ۝ وَالشَّيٰطِيْنَ

پس مسخر کردیم سلیمان را باد میرفت بفرمان او نرم هر جا که خواست و دیوان را

كُلَّ بَنَّآءٍ وَّغَوَّاصٍ ۝ وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ۝ هٰذَا

هر عمارت کننده را و فرو رونده در دریا و مسخر کردیم دیگر دیوان را بسته در زنجیرها این است

عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا

بخشش ما پس منت نه بر هر کس خواهی یا باز دار عطا بی شمار و هر آینه او را نزدیک ما

لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ

قربت است و نیکو بازگشت است و یاد کن بنده ما ایوب را چون ندا کرد پروردگار خود را

اَنِّيْ مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍ ۝ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ

که دست رسانیده است مرا شیطان برنجوری و درد گفتیم بزن زمین را بپای خود

هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً

مِّنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ۝ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ

وَلَا تَحْنَثْ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ۝ وَاذْكُرْ

عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولِي الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ ۝

اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ

الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ۝ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ

وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ۝ هٰذَا ذِكْرٌ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ۝

جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ۝ مُتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ

فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ وَّشَرَابٍ ۝ وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ۝

هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ

نَّفَادٍ ۝ هٰذَا وَاِنَّ لِلطّٰغِيْنَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ۝ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ

الْمِهَادُ ۝ هٰذَا فَلْيَذُوْقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّغَسَّاقٌ ۝ وَّاٰخَرُ مِنْ

شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ۝ هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ

ثلثة ارباع

إنهم صالوا النار ۝ قالوا بل أنتم لا مرحبا بكم أنتم قدمتموه لنا
فبئس القرار ۝ قالوا ربنا من قدم لنا هذا فزده عذابا
ضعفا في النار ۝ وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا نعدهم
من الأشرار ۝ أتخذناهم سخريا أم زاغت عنهم الأبصار ۝
إن ذلك لحق تخاصم أهل النار ۝ قل إنما أنا منذر وما
من إله إلا الله الواحد القهار ۝ رب السموات والأرض
وما بينهما العزيز الغفار ۝ قل هو نبؤ عظيم ۝ أنتم عنه
معرضون ۝ ما كان لي من علم بالملإ الأعلى إذ يختصمون
إن يوحى إلي إلا أنما أنا نذير مبين ۝ إذ قال ربك للملئكة
إني خالق بشرا من طين ۝ فإذا سويته ونفخت فيه من
روحي فقعوا له سجدين ۝ فسجد الملئكة كلهم أجمعون
إلا إبليس استكبر وكان من الكفرين ۝ قال يا إبليس ما
منعك أن تسجد لما خلقت بيدي أستكبرت أم كنت

من

مِنَ الْعَالِينَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن
از بلند قدران گفت من بهترم از وی آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از
طِينٍ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى
گل گفت خدا بیرون رو از بهشت پس بدرستیکه تو رانده شده و بدرستیکه بر تو لعنت من است تا
يَوْمِ الدِّينِ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ قَالَ فَإِنَّكَ
روز جزا گفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا آن روز که برانگیخته شوند مردمان گفت
مِنَ الْمُنظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ
از مهلت دادگانی تا روز وقت معین گفت شیطان پس قسم بعزت تو که البته گمراه کنم
أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ
همه یکجا الا بندگان خالص کرده تو ازان ها گفت خدا پس سخن راست و راست
أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ قُلْ
میگویم البته پر کنم دوزخ را از تو و از آنکه پیروی تو کنند ازانها همه یکجا بگو
مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ إِنْ هُوَ
سوال نمیکنم بر تبلیغ قرآن هیچ مزد و نیستم از تکلف کنندگان نیست قرآن
إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ
مگر پندی عالمها را والبته خواهید دانست صدق آنرا بعد از زمانی

سورة الزمر مكية وهي خمس وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ع۹
تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ
فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای غالب با حکمت بدرستیکه فرو فرستادیم بسوی تو
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
کتاب را براستی پس عبادت کن خدا را خالص کرده برای او پرستش آگاه باش مر خدا راست
الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
خالص یعنی بی شرک و آنانکه دوستان گرفتند بجز خدا و گفتند عبادت نمیکنیم ایشانرا

إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيمَا هُمْ فِيهِ
مگر برای آنکه نزدیک سازند ما را بخدا در مرتبه قرب هر آینه خدا حکم میکند میان ایشان در آنچه ایشان در آن

يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝ لَوْ
اختلاف میدارند هر آینه خدا راه نمی نماید کسی را که دروغگوی ناسپاس است اگر

أَرَادَ اللّٰهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
خواستی خدای که فرزند گیرد البته برگزیدی از آنجمله که خلق کرده است چیزی را که میخواستی

سُبْحَانَهُ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
پاکی او راست هموست خدای یگانه با قوت آفرید آسمانها و زمین

بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَ
براستی در می پیچاند شب را بروز و می پیچاند روز را بر شب و

سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ
رام ساخت آفتاب و ماه را هر یکی میرود در زمان معین آگاه باش هموست غالب

الْغَفَّارُ ۝ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
آمرزنده آفرید شما را از یک شخص باز بیافرید از آن یک شخص جفت او

وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
و فرو فرستاد برای شما از چهارپایان هشت قسم می آفریند شما را در شکم

أُمَّهٰتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
مادران شما یک نوع آفریدن بعد از آفریدن دیگر در تاریکیهای سه گانه آنست خدای پروردگار شما

لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى تُصْرَفُونَ ۝ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللّٰهَ
مر او راست پادشاهی نیست هیچ معبود مگر او پس از کجا گردانیده میشوید اگر ناسپاسی کنید پس هر آینه خدا

غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا
بی نیاز است از شما و نمی پسندد در حق بندگان خود ناسپاسی را و اگر سپاس داری کنید

يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرٰى ثُمَّ إِلٰى رَبِّكُمْ
پسند کند آنرا برای شما و بر ندارد هیچ بردارنده بار دیگری را باز بسوی پروردگار شما

مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
بازگشت شماست پس خبر دهد شما را بآنچه میکردید هر آینه او داناست بمکنون

یعنی مشیمه و رحم و بطن والله اعلم

الصدور

الصُّدُورِ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ
سینها و چون برسد آدمی را رنجی دعا کند جناب پروردگار خود رجوع کرده
إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِن قَبْلُ
چون عطا کند او را نعمتی از نزد خود فراموش سازد آنچه دعا میکرد بسوی او پیش از این
وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا
و مقرر کند برای خدا همتایان تا گمراه کند از راه خدا بگو بهره مند باش بکفر خود اندکی
إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا
هر آینه تو از اهل دوزخی آیا کسی که او عبادت کننده است در ساعتهای شب سجده کنان
وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
ایستاده شده میترسد از آخرت و امید دارد رحمت پروردگار خود را بگو آیا برابر میشوند
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا
آنانکه میدانند و آنانکه نمیدانند جز این نیست که پند پذیر میشوند
الْأَلْبَابِ ۝ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
خداوندان خرد بگو یا محمد از طرف من ای بندگان من که ایمان آورده اند بترسید از پروردگار خود برای آنانکه نیکوکاری کردند
فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى
در این دنیا حالت نیک باشد و زمین خدا فراخ است جز این نیست که تمام داده میشود
الصَّابِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
صابران را مزد ایشان بی شمار بگو هر آینه فرموده شدم که عبادت کنم خدا را
مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ ۝ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي
خالص ساخته برای او پرستش و فرموده شدم که باشم نخستین مسلمانان بگو هر آینه من
أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا
میترسم اگر نافرمانی پروردگار خود کنم از عذاب روز بزرگ بگو خدا را عبادت میکنم خالص
لَّهُ دِينِي ۝ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُم مِّن دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
برای او کیش خود را پس عبادت کنید آنچه خواهید بجز او بگو هر آینه زیانکاران آنانند
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
که در زیان دادند خویشتن را و اهل خود را روز قیامت آگاه باش این همانست زیان

آیا آن ناسپاس مشرک
یعنی ذو النورین رض
یا عباد

الْمُبِينُ ۝ لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ

ظاهر آن ایشان را از بالای ایشان سایه با باشند از آتش و از زیر ایشان نیز مثل سایه با این

يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ۝ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا

میترساند خدا ازان بندگان خود را ای بندگان من بترسید از من و آنانکه احتراز کردند

الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ

از بت از آنکه عبادت کنند او را و رجوع کردند بسوی خدا ایشان راست مژده

فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

پس مژده ده آن بندگان مرا که می شنوند سخن پس پیروی میکنند نیکوترین او را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

این گروه آنانکه هدایت کرده است ایشان را خدای و آن گروه ایشان اند خداوندان خرد

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِي النَّارِ ۝ لَٰكِنِ

آیا آنکه واجب شد بروی وعده عذاب آیا تو خلاص توانی کرد آن دوزخی را و لیکن

الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي

آنانکه ترسیدند از پروردگار خود ایشان راست محلها و بالای آن دیگر عمارت کرده شده میرود

مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۝ أَلَمْ تَرَ

زیر آن جویها وعده کرده است خدا خلاف نمیکند خدا وعده را آیا ندیدی که

أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

که خدا فرو فرستاد از آسمان آب پس در آورد آنرا بچشمها در زمین باز

يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ

بیرون آرد بسبب آن کشت را گوناگون اقسام او باز خشک میشود پس می بینی او را زرد شده باز

يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝ أَفَمَن

میکند آنرا ریزه ریزه هر آینه درین نصیحت است خداوندان خرد را آیا کسی که

شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ

کشاده کرده است خدا سینه او را برای دین اسلام پس او بر روشنی باشد از جانب پروردگار خود

لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ اللَّهُ

آنانند که سخت است دل ایشان از یاد کردن خدا ایشانند در گمراهی ظاهر خدای

عباد بحذف الياء عند جميع القراء

نَزَّلَ اَحۡسَنَ الۡحَدِيۡثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقۡشَعِرُّ مِنۡهُ جُلُوۡدُ
نازل ساخت بهترین سخن کتابی که بعض او مانند دیگریست آیات دوتو بوی خیر میشود از شنیدن آن

الَّذِيۡنَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ ثُمَّ تَلِيۡنُ جُلُوۡدُهُمۡ وَقُلُوۡبُهُمۡ اِلٰى ذِكۡرِ
آنانکه میترسند از پروردگار خود بعد از آن نرم میشود پوست ایشان و دل ایشان نزدیک ذکر

اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهۡدِيۡ بِهٖ مَنۡ يَّشَآءُ وَمَنۡ يُّضۡلِلِ اللّٰهُ
خدا اینست هدایت خدا راه مینماید بآن هر کرا خواهد و هر کرا گمراه کند خدا

فَمَا لَهٗ مِنۡ هَادٍ ۔ اَفَمَنۡ يَّتَّقِيۡ بِوَجۡهِهٖ سُوۡٓءَ الۡعَذَابِ يَوۡمَ
پس نیست او را هیچ راه نماینده آیا کسی که احتراز میکند بروی خود از سختی عذاب روز

الۡقِيٰمَةِ وَقِيۡلَ لِلظّٰلِمِيۡنَ ذُوۡقُوۡا مَا كُنۡتُمۡ تَكۡسِبُوۡنَ ۔ كَذَّبَ الَّذِيۡنَ
قیامت و گفته شود ستمکاران را بچشید وبال آنچه میکردید بدروغ نسبت کردند آنانکه

مِنۡ قَبۡلِهِمۡ فَاَتٰىهُمُ الۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُوۡنَ ۔ فَاَذَاقَهُمُ
پیش از ایشان بودند پس بیامد بدیشان عذاب از آنجا که نمیدانستند پس چشانید ایشانرا

اللّٰهُ الۡخِزۡيَ فِي الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا وَلَعَذَابُ الۡاٰخِرَةِ اَكۡبَرُ لَوۡ كَانُوۡا
خدای خواری در زندگانی دنیا و هر آینه عقوبت آخرت سخت است اگر

يَعۡلَمُوۡنَ ۔ وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِيۡ هٰذَا الۡقُرۡاٰنِ مِنۡ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمۡ
میدانستند و هر آینه بیان کردیم برای آدمیان درین قرآن از هر نوع مثلی بود که ایشان

يَتَذَكَّرُوۡنَ ۔ قُرۡاٰنًا عَرَبِيًّا غَيۡرَ ذِيۡ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُوۡنَ ۔
پند گیرند فرود آوردیم قرآن عربی نه عیب بود که ایشان پرهیزگاری کنند

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيۡهِ شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوۡنَ وَرَجُلًا سَلَمًا
بیان کرد خدای مثلی بنده که در وی شریکان مختلف اند شریکان بدخوی و بنده مسلم

لِّرَجُلٍ هَلۡ يَسۡتَوِيٰنِ مَثَلًا اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ بَلۡ اَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُوۡنَ
برای مردی آیا برابر اند این دو بنده ستایش خدا راست بلکه اکثر ایشان نمیدانند

اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمۡ مَّيِّتُوۡنَ ۔ ثُمَّ اِنَّكُمۡ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ عِنۡدَ رَبِّكُمۡ
یا محمد هر آینه تو خواهی مرد و هر آینه ایشان خواهند مرد باز البته شما روز قیامت نزدیک پروردگار خویش

تَخۡتَصِمُوۡنَ ۔ فَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنۡ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدۡقِ
با یکدیگر خصومت خواهید کرد پس کیست ستمکارتر از کسی که دروغ بست بر خدا و دروغ داشت دین راست را

الربع والعشرون ٢٤

إذ جاءه أليس في جهنم مثوى للكافرين ۝ والذي جاء بالصدق
چون بیامد باو آیا نیست در دوزخ جای کافران وانکه آورد دین راست را

وصدق به أولئك هم المتقون ۝ لهم ما يشاءون عند ربهم
وانکه باور داشت آنرا آن جماعه ایشانند متقیان ایشانراست آنچه خواهند نزدیک پروردگار ایشان

ذلك جزاء المحسنين ۝ ليكفر الله عنهم أسوأ الذي عملوا
اینست جزاء نیکوکاران تا زایل کند خدا از ایشان بدترین آنچه کردند

ويجزيهم أجرهم بأحسن الذي كانوا يعملون ۝ أليس الله بكاف
و بدهد ایشانرا مزد ایشان بحسب نیکوترین آنچه میکردند آیا نیست خدا کارساز

عبده ويخوفونك بالذين من دونه ومن يضلل الله فما له
بنده خود و میترسانند ترا با آنانکه غیر خداوندند و هرکرا گمراه کند خدا پس نیست اورا

من هاد ۝ ومن يهد الله فما له من مضل أليس الله بعزيز
هیچ راه نماینده و هرکرا راه نماید خدای نیست اورا هیچ گمراه کننده آیا نیست خدای غالب

ذي انتقام ۝ ولئن سألتهم من خلق السماوات والأرض ليقولن
خداوند انتقام کشیدن واگر بپرسی ایشانرا که آفرید آسمانها و زمین البته بگویند

الله قل أفرأيتم ما تدعون من دون الله إن أرادني الله بضر
خدا آفرید بگو دیدید آنرا که می پرستید بجز خدا اگر خواهد در حق من خدای گزندی

هل هن كاشفات ضره أو أرادني برحمة هل هن ممسكات
آیا این بتان دفع کننده سختی او هستند یا اگر خواهد در حق من بخشش آیا این بتان بازدارنده

رحمته قل حسبي الله عليه يتوكل المتوكلون ۝ قل يا قوم
بخشایش او هستند بگو بس است مرا خدای بروی توکل میکنند توکل کنندگان بگو ای قوم

اعملوا على مكانتكم إني عامل فسوف تعلمون ۝ من يأتيه
عمل کنید بروش صنع خود بدرستی من نیز عمل کننده ام بر صنع خود پس بزودی بدانید

عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم ۝ إنا أنزلنا عليك
عذابی که رسوا کند اورا و فرود آید بروی عذاب دائم هرآینه ما فرود آوردیم بر تو

الكتاب للناس بالحق فمن اهتدى فلنفسه ومن ضل فإنما
کتاب را برای مردمان براستی پس هرکه راه یافت پس نفع او راست و هرکه گمراه شد پس جز این نیست

يضل

يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ اللّٰهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ
گمراه میشود بضرر خود و نیستی تو برایشان نگاهبان خدا تعالی قبض ارواح میکند

حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى
نزدیک موت آن و آن روح که نمرده است در خواب ایشان پس نگاه میدارد آن که حکم کرده [illegible] موت

عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
کرده است بروی و میفرستد ارواح دیگر را تا وقتی معین هر آینه در این مقدمه

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاءَ
نشانهاست برای قومی که تامل میکنند آیا شفاعت کنندگان گرفته اند بجز خدا

قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ لِلّٰهِ
بگو آیا شفاعت کنند و اگرچه باشند که هیچ نه مالک شوند چیزی را از شفاعت و نه دانند بگو

الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ
شفاعت همه یکجا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین باز بسوی او

تُرْجَعُونَ ۝ وَإِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
گردانیده خواهید شد و چون یاد کرده شود خدا تنها متنفر شود دلهای آنانکه

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ
ایمان نمی آرند بآخرت و چون یاد کرده شوند آنانکه بجز وی هستند ناگاه ایشان

يَسْتَبْشِرُونَ ۝ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
شادمان میشوند بگو بار خدایا ای پیدا کننده آسمانها و زمین داننده نهان

وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
و آشکارا تو حکم کنی میان بندگان خود در چیزی که ایشان در ان اختلاف میکردند

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
و اگر باشد آنانرا که ستم کردند آنچه در زمین است همه یکجا و مانند آن همراه آن

لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ
البته عوض خود دهند آنرا از بلای سخت عذاب در روز قیامت و ظاهر شود ایشانرا از جانب خدا

مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ
آنچه گمان نمیداشتند و ظاهر شود ایشانرا بدیهای آنچه کرده بودند و در گرفت ایشانرا

ما كانوا به يستهزءون ۝ فاذا مس الانسان ضر دعانا ثم

آنچه بدان استهزا میکردند پس چون برسد آدمی را سختی بخواند مارا باز

اذا خولنه نعمة منا قال انما اوتيته على علم بل هي فتنة

چون بدهیم او را نعمتی از طرف خود گوید جز این نیست که داده شده است این نعمت مرا بنا بر دانش بلکه این نعمت آزمایش است

ولكن اكثرهم لا يعلمون ۝ قد قالها الذين من قبلهم فما

ولیکن اکثر ایشان نمیدانند هر آینه گفتند این کلمه آنانکه پیش از ایشان بودند پس

اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۝ فاصابهم سيات ما كسبوا و

دفع نکرد از سر ایشان بلا را آنچه میکردند پس رسید بدیشان عقوبتهای آنچه کردند و

الذين ظلموا من هؤلاء سيصيبهم سيات ما كسبوا وما

آنانکه ستم کردند ازین جماعه خواهد رسید بدیشان عقوبتهای آنچه کردند و

هم بمعجزين ۝ اولم يعلموا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء و

نیستند ایشان عاجز کننده آیا ندانسته اند که خدا کشاده میسازد رزق را برای هر که خواهد و

يقدر ان في ذلك لايت لقوم يؤمنون ۝ قل يعبادي

تنگ میسازد برای هر که خواهد هر آینه درین کار نشانهاست قومی را که ایمان می آرند بگو ای بندگان من

الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله

آنانکه تجاوز از حد کردند بر خود ناامید مشوید از رحمت خدا هر آینه خدا

يغفر الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم ۝ وانيبوا الى

می آمرزد گناهان را همه یکجا هر آینه خدا اوست آمرزگار مهربان و رجوع کنید بسوی

ربكم واسلموا له من قبل ان ياتيكم العذاب ثم لا

پروردگار خویش و منقاد شوید او را پیش از آنکه بیاید بشما عقوبت باز

تنصرون ۝ واتبعوا احسن ما انزل اليكم من ربكم

مدد کرده نشوید و پیروی کنید نیکوترین آنچه فرو فرستاده شد بسوی شما از جانب پروردگار

من قبل ان ياتيكم العذاب بغتة وانتم لا تشعرون ۝

پیش از آنکه بیاید بشما عذاب ناگهان و شما خبردار نباشید

ان تقول نفس يحسرتى على ما فرطت في جنب الله وان كنت

آنکه گوید شخص وای پشیمانی من بر تقصیر کردن من در حق خدا و هر آینه من بودم

لَمِنَ السّٰخِرِينَ ۝ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ
از مسخره کنندگان یا گوید اگر خدا هدایت کردی مرا البته میبودم از متقیان

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
یا گوید وقتی که معاینه کند عذاب را کاش مرا رجوعی باشدی بدنیا تا باشم از

الْمُحْسِنِينَ ۝ بَلٰى قَدْ جَاءَتْكَ اٰيٰتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
نیکوکاران آنگاه خدا فرماید آری آمدند ترا آیات من پس دروغ داشتی آنرا و تکبر کردی

وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا
و شدی از کافران و روز قیامت بوینی آنانرا که دروغ بستند

عَلَى اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
بر خدا روی ایشان سیاه شده آیا نیست در دوزخ جای

لِلْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ
متکبران را و نجات دهد خدا متقیانرا بقرین رستگاری خویش نرسد ایشانرا

السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلٰى
سختی و نه ایشان اندوهگین شوند خدای آفریننده هر چیزست و او بر

كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
هر چیز خبر کننده است مرا و راست کلیدهای آسمانها و زمین یعنی خزانها و آنانکه

كَفَرُوا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ أُولٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝ قُلْ أَفَغَيْرَ اللّٰهِ
کافر شدند بآیتهای خدا این جماعة ایشانند زیانکاران بگو آیا میفرمایید مرا

تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجٰهِلُونَ ۝ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى
که پرستش کنم غیر خدا را ای نادانان و هر آینه وحی فرستاده شد یا محمد بسوی تو و بسوی

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ
آنانکه پیش از تو بودند که اگر شرک گیری خدا مقرر کنی البته نابود گردد عمل تو و البته شوی

مِنَ الْخٰسِرِينَ ۝ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِينَ ۝ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ
از زیانکاران بلکه خدا را فقط عبادت کن و باش از سپاس داران و نشناختند خدا را

حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ
حق شناختن او و زمین همه یکجا در مشت او باشد روز قیامت و آسمانها

مطويت بيمينه سبحنه وتعلى عما يشركون ونفخ في الصور
پیچیده شوند در دست راست او پاکی او راست و برتر است از آنکه شریک او مقرر میکنند و دمیده شود در صور

فصعق من في السموت ومن في الارض الا من شاء الله ثم
پس بمیرد هرکه در آسمانها است و هرکه در زمین است مگر آنکه خدای خواسته است پس

نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام ينظرون واشرقت الارض
دمیده شود در صور بار دیگر پس ناگهان ایشان ایستادگان می نگرند و روشن شود زمین

بنور ربها ووضع الكتب وجاي بالنبين والشهداء
بنور پروردگار خود و نهاده شود نامه اعمال و آورده شود پیغمبران را و گواهان را

وقضي بينهم بالحق وهم لا يظلمون ووفيت كل نفس ما
و حکم کرده شود میان آدمیان براستی و ایشان ستم کرده نشوند و تمام داده شود هر شخص را جزای

عملت وهو اعلم بما يفعلون وسيق الذين كفروا الى ٤٥
آنچه کرده است و خدا داناتر است بآنچه میکنند و روان کرده شود کافران را بسوی

جهنم زمرا حتى اذا جاءوها فتحت ابوابها وقال لهم خزنتها
دوزخ گروه گروه تا وقتیکه بیایند نزدیک دوزخ واکرده شود دروازها و گویند ایشان را نگاهبانان

الم ياتكم رسل منكم يتلون عليكم ايت ربكم وينذرونكم
آیا نیامده بود بشما پیغمبران از جنس شما میخواندند بر شما آیات پروردگار شما را و میترسانیدند شما را

لقاء يومكم هذا قالوا بلى ولكن حقت كلمة العذاب على
از ملاقات این روز شما گویند آری ولیکن محقق شد حکم عذاب بر

الكفرين قيل ادخلوا ابواب جهنم خلدين فيها فبئس
کافران گفته شود در آیید بدروازهای دوزخ جاویدان در آنجا بودگان پس بد

مثوى المتكبرين وسيق الذين اتقوا ربهم الى الجنة زمرا
جای متکبران است و روان کرده شوند آنانکه ترسیدند از پروردگار خویش

بسوی بهشت گروه گروه

حتى اذا جاءوها وفتحت ابوابها وقال لهم خزنتها سلم عليكم
تا وقتیکه بیایند نزدیک بهشت واکرده شود دروازهای آن و گویند ایشانرا نگاهبانان بهشت

سلام بر شما باد

طبتم فادخلوها خلدين وقالوا الحمد لله الذي صدقنا
خوشحال شدید پس درآیید به بهشت جاویدان و گویند سپاس خدایرا که راست کرد با ما

وعد

وَعْدَهٗ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ فَنِعْمَ
وعده خود وعطا کرد ما را زمین جای میگیریم از بهشت هر جا که خواهیم پس نیک
اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝ وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ
مزد کارکنندگان است بهشت و ببینی فرشتگان را گرداگرد شده از حوالی عرش تسبیح میگویند
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝
همراه ستایش پروردگار خویش و حکم کرده شود میان ایشان براستی یعنی در خصام

سورة المؤمن مكية وهي خمس وثمانون ءايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ۝ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۝ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
فرو فرستادن کتاب از جانب خدای غالب داناست آمرزنده گناه و پذیرنده
التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ۝
توبه سخت کننده عقوبت خداوند توانگری نیست هیچ معبود مگر او بسوی اوست بازگشت
مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ
مکابره نمیکنند در آیتهای خدا مگر کافران پس غره نکند ترا
تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْۢ
آمد و رفت ایشان در شهرها دروغ داشتند پیش از ایشان قوم نوح و جماعتهای دیگر
بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍۢ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا
بعد از قوم نوح و قصد کرد هر جماعتی به پیغمبر خود تا بگیرند او را و مکابره کردند
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝
بشبهات بیهوده تا ناچیز سازند بدان سخن درست را پس گرفتم ایشان را پس چگونه بود عقوبت من
وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ
و همچنین ثابت شد حکم پروردگار تو بر کافران که ایشان اهل
النَّارِ ۝ اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
دوزخ اند آنانکه بر میدارند عرش را و آنانکه گرداگرد عرش اند تسبیح میگویند همراه ستایش پروردگار خویش

اصحب النار م
وقف منزل ١٢ ادره الوسيد
وفيه اختلاف ١٢

وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ
و ایمان آورند باو و آمرزش میخواهند برای مومنان میگویند ای پروردگار ما فرا گرفتی همه
شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
چیز را به بخشایش و دانش پس بیامرز آنانرا که توبه کردند و پیروی راه تو نمودند و نگاهدار
عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّٰتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدتَّهُمْ
از عذاب دوزخ ای پروردگار ما و در آر ایشانرا ببوستانها همیشه ماندن که وعده کرده بایشان
وَمَن صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ
و نکوکار از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان هر آینه توئی غالب
الْحَكِيمُ ۝ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَن تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
با حکمت و نگاهدار ایشانرا از عقوبتها و هر کرا نگاهداری از عقوبتها در آنروز پس بدرستیکه
رَحِمْتَهُ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ
رحم کرده بروی و این مقدمه هست مطلب یافتن بزرگ هر آینه آنانکه کافر شدند آواز داده
لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِن مَّقْتِكُمْ أَنفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَٰنِ
شوند که تحقیق دشمن داشتن خدای شما را وقتی که خوانده میشدید در دنیا بسوی ایمان زیاده تر هست از دشمنی
فَتَكْفُرُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ
پس کافر میشدید گویند ای پروردگار ما مرده ساختی ما را دو بار و زنده گردانیدی ما را دو بار
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ۝ ذَٰلِكُم
پس قرار کردیم بگناهان خود پس آیا بسوی بیرون رفتن از دوزخ راهی هست این عذاب شما
بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِن يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا
بسبب آنست که چون یاد کرده میشد خدا تنها انکار میکردید و اگر شریک او مقرر کرده میشد باور میداشتید
فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِ وَ
پس فرمان خدای راست بلندقدر بزرگوار اوست آنکه مینماید شما را نشانهای خود و
يُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ۝
فرو میفرستد برای شما از آسمان رزق را و پند پذیر نمیشود مگر کسی که رجوع میکند بخدا
فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَٰفِرُونَ ۝
پس یاد کنید خدا را یکجهت ساخته برای او عبادت را و اگرچه ناخوش دارند کافران

رفيع

رَفِيعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ

بلند کننده مرتبه ها خداوند عرش می اندازد وحی را از فرمان خود بر هر که

يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ يَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ

خواهد از بندگان خود تا بترساند آن بنده از روز ملاقات یعنی با خدا یا [illegible] روزی که ایشان بیرون آیند

لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ

پوشیده نباشد بر خدای از ایشان چیزی خدا فرماید کراست پادشاهی امروز باز خود جواب دهد مر خدای

الْقَهَّارِ الْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللّٰهَ

غالب را امروز پاداش داده شود هر شخصی بسبب آنچه کرده است هیچ ستم نیست امروز هر آینه خدا

سَرِيعُ الْحِسَابِ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ

زود حساب کننده است و بترسان ایشان را از روز قیامت آنگاه که دلها نزدیک حنجرها [illegible]

كٰظِمِيْنَ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ يَعْلَمُ خَآئِنَةَ

پر شده از غم نیست ستمکاران را هیچ دوستی و نه شفاعت کننده که عذر قبول کرده شود میداند خدا خیانت

الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ وَالَّذِيْنَ

چشمها را و آنچه پنهان میدارند سینها و خدا حکم میکند براستی و آنانکه کافران

يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ

می پرستند شان بجز خدا حکم نمیکنند بچیزی هر آینه خدا هموست شنوا بینا

أَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا

آیا سیر نمیکنند در زمین تا بنگرند که چگونه بود آخر کار آنانکه بودند

مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّآثَارًا فِي الْأَرْضِ

پیش از ایشان بودند زیاده تر از ایشان بقوت و به نشانهاء در زمین یعنی محلها و قلعها بسیار

فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ

پس گرفتار کرد ایشان را خدای بگناهان ایشان و نبود ایشان را از عذاب خدا هیچ پناه دهنده

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَّأْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا فَأَخَذَهُمُ

این عقوبت بسبب آن بود که می آمدند با ایشان پیغمبران ایشان به نشانها پس کافر شدند پس گرفتار کرد ایشان را

اللّٰهُ إِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا

خدای هر آینه خدای توانا سخت عقوبت است و هر آینه فرستادیم موسی را بنشانهاء خویش

یوم هم

وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ. اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا سٰحِرٌ
و حجت ظاهر بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوگر
كَذَّابٌ. فَلَمَّا جَاۤءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوْا اَبْنَاۤءَ
دروغگوی هست پس چون آمد ایشان را به پیغام راست از نزدیک ما گفتند بکشید فرزندان
الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَاۤءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ
آنانکه ایمان آوردند همراه او و زنده گذارید دختران ایشان را و نیست حیله سازی کافران
اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ. وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِيْٓ اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ
مگر در تباهی و گفت فرعون ای یاران بگذارید مرا تا بکشم موسی را و باید که دعا کند
رَبَّهٗ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِي الْاَرْضِ
بجناب پروردگار خویش هر آینه من میترسم از آنکه بدل کند دین شما یا پدید آرد در زمین
الْفَسَادَ. وَقَالَ مُوْسٰىٓ اِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ
فساد و گفت موسی هر آینه من پناه گرفتم به پروردگار خود و پروردگار شما از
مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ. وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ
هر متکبری که باور نمیدارد روز حساب را و گفت مردی مسلمان از خویشان فرعون
يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ يَّقُوْلَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَاۤءَكُمْ
که پنهان میداشت ایمان خود آیا میکشید مردی را بسبب آنکه میگوید پروردگار من خدای است و بدرستیکه آمد شما را
بِالْبَيِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْ وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ وَاِنْ يَّكُ
نشانها از جانب پروردگار شما و اگر بفرض دروغگوی باشد پس وبال بر وی است دروغ او و اگر
صَادِقًا يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ
راست گوی باشد البته برسد شما را بعض آنچه وعده میدهد شما را هر آینه خدا راه نمی نماید کسی را که
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ. يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظٰهِرِيْنَ فِي الْاَرْضِ
از حد گذرنده دروغگوی ای قوم من شما راست پادشاهی امروز غالب شده در زمین
فَمَنْ يَّنْصُرُنَا مِنْۢ بَأْسِ اللّٰهِ اِنْ جَاۤءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيْكُمْ
پس که نصرت دهد ما را از عذاب خدا اگر بیاید بما گفت فرعون مصلحت نمیدهم شما را
اِلَّا مَآ اَرٰى وَمَآ اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ الرَّشَادِ. وَقَالَ
مگر آنچه ادراک میکنم و دلالت نمیکنم شما را مگر براه راستی و گفت

الذی

الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِّثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ مِثْلَ

شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من هر آینه من میترسم بر شما از مانند روز جماعتهای پیشین مانند

دَاْبِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللّٰهُ

صورت حال قوم نوح و عاد و ثمود و آنانکه بعد از ایشان بودند و خدا

يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ۝ وَيٰقَوْمِ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

اراده ستم نمیکند بر بندگان و ای قوم من هر آینه من میترسم بر شما از روز آواز دادن یاری گر

يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ

روزیکه روی بگردانید پشت داده نبود شما را از خدای هیچ نگاهدارنده و هر کرا

يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۝ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ

گمراه سازد خدا پس نیست او را هیچ راه نماینده و هر آینه آمده بود پیش از این شما یوسف

بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ

به نشانها پس همیشه در شک بودید از آنچه آورده بود پیش شما آنرا تا وقتی که بمرد گفتید

لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ

نخواهد فرستاد خدای بعد از وی پیغمبری را همچنین گمراه میکند خدای هر کرا هست او

مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ۝ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ

از حد گذرنده شک آرنده گمراه میکند آنانرا که مجادله میکنند در آیات خدا بغیر حجتی که

اَتٰىهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كَذٰلِكَ يَطْبَعُ

آمده باشد ایشان سخت ناپسند شد این مجادله ایشان نزدیک خدا و نزدیک آنانکه ایمان آورده اند

اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ

خدای بر هر دل متکبر سرکش و گفت فرعون ای هامان

ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ۝ اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ

عمارت کن برای من کوشکی تا باشد که برسم باین راهها راهها آسمان تا در نگرم

اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ

بسوی پروردگار موسی و هر آینه من دروغگوی می پندارمش و همچنین آراسته داده شد برای فرعون

سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ

عمل بد او و باز داشته شد از راه صواب و نبود حیله سازی فرعون مگر در تباهی

یعنی از آن برای یک [illegible] سر بلند کنند

یعنی بر آن گناه [illegible] بیایند تا عقوبت [illegible]

یعنی روز قیامت [illegible] بعضی بعضی را از برای شفاعت [illegible]

یعنی از موقف حساب بسوی دوزخ ١٢ منه

و یوسف علیه السلام پسر یعقوب علیه السلام [illegible]

همچنین مهر می نهد

و بنا و صرح و جز آن در سورهٔ قصص مذکور شد ١٢ منه

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

وگفت آنکه ایمان آورده بود ای قوم من پیروی من کنید تا دلالت کنم شما را براه راست

يٰقَوْمِ إِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

ای قوم من جز این نیست که این زندگانی دنیا اندک بهره است و هر اینه آخرت همونست سرای همیشه …

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ

هر که عمل آورد کار بد پس جزا داده نخواهد شد الا مانند آن و هر که بجا آورد کار شایسته از مرد

أَوْ أُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ

و زن و او مومن بود پس آن جماعه در آیند بهشت رزق داده میشود ایشانرا

فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيٰقَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجٰوةِ وَ

آنجا بغیر شمار و ای قوم من چیست مرا که میخوانم شما را بسوی نجات و

تَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَأُشْرِكَ بِهِ

شما میخوانید مرا بسوی دوزخ میخوانید مرا بسوی آنکه کافر شوم بخدا و شریک او مقرر کنم

مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ لَا جَرَمَ

چیزی که نیست مرا بحقیقت آن علم و من میخوانم شما را بسوی خدا غالب آمرزگار هر آینه

أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ

چیزیکه شما میخوانید مرا بسوی آن نیست آن چیز را قبول کردن دعا نه در دنیا و نه در آخرت

وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللّٰهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحٰبُ النَّارِ

و بی شبه بازگشت ما بسوی خداست و بی شبه از حد گذشتگان ایشانند اهل دوزخ

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ

پس یاد خواهید کرد آنچه میگویم بشما و می سپارم مقدمه خود را بخدا هر اینه خدا

بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقٰهُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ

بیناست باحوال بندگان پس نگاه داشت خدا او را از سختیهاء بد سگالی ایشان و فرو …

بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا

به خویشان فرعون عذاب سخت در گرفت آن نوا آتش حاضر کرده میشوند بر آتش بگاه

وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ

و شبانگاه و روزیکه قایم شود قیامت گوئیم در آرید خویشان فرعون را

النصف

اَشَدَّ الْعَذَابِ • وَاِذْ يَتَحَاجُّوْنَ فِى النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفٰؤُا
در سخت ترین عذاب و یاد کن چون با هم مکابره میکنند در دوزخ پس گویند ناتوانان

لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا
سرکشان مرا هراینه ما تابع بودیم شما را پس آیا شما دفع کننده هستید از ما

نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ • قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُلٌّ فِيْهَا اِنَّ اللّٰهَ
حصه از عقوبت آتش گویند سرکشان هراینه ما همه در آتشیم هراینه خدا

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ • وَقَالَ الَّذِيْنَ فِى النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
قد حکم فیصل کرده است در میان بندگان و گویند آنانکه در آتش اند نگاهبانان دوزخ را

ادْعُوْا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ • قَالُوْا اَوَلَمْ تَكُ
دعا کنید بجانب پروردگار خود تا سبک کند از ما حصه یک روزه از عذاب گویند نگاهبانان آیا

تَاْتِيْكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا بَلٰى قَالُوْا فَادْعُوْا وَمَا دُعٰٓؤُا
نمی آمدند شما را پیغمبران شما با معجزها گویند آری نگاهبانان گویند پس دعا کنید و نیست دعای

الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ • اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
کافران مگر در تباهی هراینه ما نصرت دهیم پیغمبران خویش را و آنانکه ایمان آوردند

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ • يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ
در زندگانی دنیا و نیز روزیکه قایم شوند گواهان روزیکه سود ندهد ستمکاران را

مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ • وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
عذر آوردن ایشان و ایشان راست لعنت و ایشان راست عقوبت آن سرای و هراینه دادیم

مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ • هُدًى وَّذِكْرٰى
موسی را هدایت و وارث کتاب ساختیم بنی اسرائیل را برای راه نمودن و پند دادن

لِاُولِى الْاَلْبَابِ • فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ
خداوندان خرد را پس صبر کن هراینه وعده خدا راست است و آمرزش طلب کن برای گناه خود

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ • اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ
و تسبیح گو با ستایش پروردگار خود به شبانگاه و بامداد هراینه آنانکه مکابره میکنند

فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ
در آیتهای خدا بغیر حجتی که آمده باشد بایشان نیست در سینهٔ ایشان مگر اراده غلبه

حق سبحانه میفرماید بخوانید مرا تا اجابت کنم

مَا هُم بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ لَخَلْقُ
نه رسندگان اند آن را پس پناه طلب کن از خدا براینه خدا هوست شنوا بینا براینه آفرینش

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
آسمانها و زمین بزرگتر است از آفریدن آدمیان و لیکن اکثر مردمان

لَا يَعْلَمُونَ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
نمیدانند و برابر نیستند نابینا و بینا و برابر نیستند آنانکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ إِنَّ السَّاعَةَ
و کارهای شایسته کردند و نه بدکار اندکی پند پذیر میشوید براینه قیامت

لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
آمدنی است نیست شک در آن و لیکن اکثر مردمان باور نمیدارند

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا قبول کنم دعای شما را براینه آنانکه تکبر میکنند

عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ
از عبادت من زود در آیند بدوزخ خوار شدگان خدای آنست که آفرید

لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و آفرید روز را روشن که در آن دیدن کرده شود براینه خدا صاحب فضل است

عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ذَلِكُمُ اللَّهُ
بر مردمان و لیکن اکثر مردمان شکر نمیکنند اینست خدای

رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ كَذَلِكَ
پروردگار شما آفریننده هر چیز نیست هیچ معبود بجز وی پس از کجا برگردانیده میشوید همچنین برگردانیده میشوند

الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ
آنانکه بآیات خدا انکار میکردند خدای آنست که ساخت

لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ
برای شما زمین را قرارگاه و آسمان را سقفی و صورت بست شما را پس نیکو ساخت صورتهای شما

وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
و روزی داد شما را از پاکیزه ها اینست خدای پروردگار شما پس بسیار با برکت است خدای پروردگار

الْعَالَمِينَ

دعا کنید

براینه خدا صاحب فضل است

[illegible]

الْعٰلَمِينَ ۝ هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
عالمهاست اوست زنده نیست هیچ معبود مگر او پس عبادت کنید او را خالص ساخته برای او عبادت

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ قُلْ اِنِّي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
ستایش خدای راست پروردگار عالمهاست بگو هر آینه منع کرده شدم از آنکه عبادت کنم آنها را که شما می پرستید

مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَبِّي وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ
بجز خدا وقتی که آمد بمن نشانها از جانب پروردگار من و فرموده شدم که منقاد شوم

لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ
پروردگار عالمها را اوست آنکه آفرید شما را از خاک باز از نطفه منی باز از

عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
خون بسته باز بیرون می آرد شما را کودک شده باز باقی میگذارد تا برسید بنهایت قوت خود باز تا باشید

شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوٓا اَجَلًا مُسَمًّى وَ
پیر کلان سال و بعض از شما کسی هست که قبض روح او کرده شود پیش ازین و باقی میگذارد تا برسید بمدت معین و

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا
تا بود که بفهمید اوست آنکه زنده میکند و می میراند پس چون پیدا کند چیزی را

فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي
پس جز این نیست که میگویدش بشو پس میشود آیا ندیدی بسوی آنانکه مکابره میکنند در

اٰيٰتِ اللّٰهِ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ۝ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ اَرْسَلْنَا
آیات خدا از کجا گردانیده میشوند آنانکه دروغ شمردند کتاب را و آنچه فرستادیم

بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ اِذِ الْاَغْلٰلُ فِيٓ اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلٰسِلُ
با آن پیغمبران خود را خواهند دانست حقیقت حال وقتی که طوقها در گردنهای ایشان باشد و زنجیرها

يُسْحَبُونَ ۝ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ
کشیده شوند در آب گرم باز در آتش سوخته و بریان کرده باز گفته شود ایشان را کجاست آنچه

تُشْرِكُونَ ۝ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا
شریک مقرر میکردید بجز خدا گویند گم شدند از نظر ما بلکه هرگز نمی پرستیدیم

مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِينَ ۝ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ
پیش ازین چیزی را همچنین گمراه میکند خدا کافران را این عقوبت بسبب آنست که شادمان میشدید

ع١٠

يصرفون ؁ رسلنا قف ط
معانقة عند المتاخرين ١٢ در الفريد

فی الارض بغیر الحق وبما کنتم تمرحون ادخلوا ابواب
در زمین ناحق وبسبب آنکه می نازیدید درآیید بدروازهای
جهنم خلدین فیها فبئس مثوی المتکبرین فاصبر ان
دوزخ جاویدان مانندگان آنجا پس بد جای متکبران ست دوزخ پس صبر کن یا محمد براینکه
وعد الله حق فاما نرینک بعض الذی نعدهم او نتوفینک
وعده خدا راست است پس اگر بنماییم ترا بعض آنچه وعده میدهیم ایشان را واگر قبض روح کنیم
فالینا یرجعون ولقد ارسلنا رسلا من قبلک منهم من
بسوی ما بازگردانیده شوند کافران وهر اینه فرستادیم پیغمبران را پیش از تو از ایشان کسی هست
قصصنا علیک ومنهم من لم نقصص علیک وما کان
که قصه اش خوانده ایم بر تو واز ایشان کسی هست که قصه اش نخوانده ایم بر تو و نبود
لرسول ان یاتی بایة الا باذن الله فاذا جاء امر الله قضی
هیچ پیغمبر را که بیارد نشانه مگر بفرمان خدا پس وقتیکه آید فرمان خدا فیصل کرده
بالحق وخسر هنالک المبطلون الله الذی جعل لکم الانعام
براستی و زیانکار شوند آنجا بیهوده گویان خدای آنست که بیافرید برای شما مواشی را
لترکبوا منها ومنها تاکلون ولکم فیها منافع ولتبلغوا
تا سوار شوید بر بعض آنها و بعض آنها را میخورید و شما را در چهارپایان منفعتها ست و تا برسید
علیها حاجة فی صدورکم وعلیها وعلی الفلک تحملون
بر آنها بمقصدی که در سینه شما متقرر شده و بر چهارپایان و نیز بر کشتیها در دریا برداشته شوید
ویریکم ایته فای ایت الله تنکرون افلم یسیروا فی الارض
و خدا مینماید شما را نشانهای خود پس کدام یک را از نشانهای خدا انکار میکنید آیا سیر نمیکنند در زمین
فینظروا کیف کان عاقبة الذین من قبلهم کانوا اکثر منهم
تا بنگرند چگونه بود عاقبت کار آنانکه پیش از ایشان بودند بیشتر از ایشان از روی عدد
واشد قوة واثارا فی الارض فما اغنی عنهم ما کانوا
و سختتر از روی قوت و بهر نشانها در زمین پس دفع نکرد از ایشان آنچه بودند
یکسبون فلما جاءتهم رسلهم بالبینت فرحوا بما عندهم
که میکردند پس وقتیکه آمدند پیغمبران ایشان با معجزها شادان شدند بآنچه نزدیک ایشان بود

من العلم

مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
از دانش و فرو گرفت ایشان را آنچه بودند بدان استهزا میکردند پس وقتیکه دیدند عقوبت ما
قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكُ
گفتند باور داشتیم خدای یگانه را و منکر شدیم بانچه بودیم بآن شریک گیرندگان پس هرگز
يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ
نفع نمیداد ایشان را ایمان ایشان وقتیکه دیدند عقوبت ما آیین خدا که گذشته است در بندگان او
سورة السجدة مكية وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ وهي اربع وخمسون آية
و زیانکار شدند آنجا کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ۝ تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا
این فرو فرستاده است از جانب خدای بخشاینده مهربان این کتابیست واضح ساخته شد آیات او
عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
عربی برای قومی که میدانند مژده دهنده و ترساننده پس روی گردانید بیشتر ایشان پس ایشان
لَا يَسْمَعُونَ ۝ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا
نمیشنوند و گفتند دلهای ما در پرده هاست از آنچه میخوانی ما را بسوی آن و در گوشهای ما
وَقْرٌ وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا
گرانی است و میان ما و میان تو حجابیست پس کار کن هر آینه ما نیز کار کننده ایم بگو جز این نیست
أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا
که من آدمی ام مانند شما وحی کرده میشود بسوی من جز این نیست که پروردگار شما معبود یگانه است پس راست
إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ۝ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
بسوی او و طلب آمرزش کنید از او و وای مشرکان را که نمیدهند زکوة
وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
و ایشان بآخرت نامعتقد اند هر آینه آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
ایشان راست مزد غیر مقطوع بگو آیا شما معتقد نمیشوید بکسی که آفرید

٤٨

ثلثة ارباع ٤٠

آفرینش زمین در دو روز
یعنی یکشنبه و دوشنبه

و بیافرید رزق اهل زمین را
در سه شنبه و چهارشنبه

الارض في يومين وتجعلون له اندادا ذلك رب العلمين و
زمین را در دو روز و مقرر میکنید همتایان برای او این است پروردگار عالمها و
جعل فيها رواسي من فوقها وبارك فيها وقدر فيها اقواتها
بیدا کرد در زمین کوهها بالای آن و برکت نهاد در آن و اندازه کرد در آن قوت اهل آن
في اربعة ايام سواء للسائلين ثم استوى الى السماء وهي
در تمام چهار روز برابر کرده برای سوال کنندگان باز توجه شد بسوی آسمان و او
دخان فقال لها وللارض ائتيا طوعا او كرها قالتا اتينا
دود مانند بود پس گفت او را و زمین را بیائید به خوشی یا ناخوشی گفتند آمدیم
طائعين فقضيهن سبع سموات في يومين واوحى في كل
بخوشی پس ساخت هفت آسمان در دو روز و وحی فرستاد در هر
سماء امرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك تقدير
آسمانی تدبیر آن را و بیاراستیم آسمان دنیا را بچراغها و نگاه داشتیم این است تدبیر
العزيز العليم فان اعرضوا فقل انذرتكم صاعقة مثل
غالب دانا پس اگر روی گردانند پس بگو ترسانیدم شما را از عقوبتی مانند
صاعقة عاد وثمود اذ جاءتهم الرسل من بين ايديهم
عقوبت عاد و ثمود وقتیکه آمدند بدیشان پیغمبران از پیش روی ایشان
ومن خلفهم الا تعبدوا الا الله قالوا لو شاء ربنا لانزل ملئكة
و از پس پشت ایشان که عبادت مکنید مگر خدا را گفتند اگر خواستی پروردگار ما فرو فرستادی فرشتگان
فانا بما ارسلتم به كفرون فاما عاد فاستكبروا في الارض
پس ما بآنچه فرستاده شدید بآن نامعتقدیم فاما قوم عاد پس تکبر کردند در زمین
بغير الحق وقالوا من اشد منا قوة اولم يروا ان الله الذي
ناحق و گفتند کیست زیاده تر از ما بقوت آیا ندیدند که آن خدای
خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا بايتنا يجحدون فارسلنا
که بیافرید ایشان را او زیاده تر است از ایشان بقوت و ایشان بآیات ما انکار میکردند پس فرستادیم
عليهم ريحا صرصرا في ايام نحسات لنذيقهم عذاب الخزي
بر ایشان بادی تند در روزهای شوم تا بچشانیم ایشان را عذاب رسوایی

سموات

یعنی از شیاطین

الحیوة

فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ
در زندگانی دنیا و هر اینه عذاب آخرت رسوا کننده تر است و ایشان نصرت داده نشوند
وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ
و اما ثمود پس راه نمودیم ایشان را پس اختیار کردند نابینایی را بر راه یابی پس در گرفت ایشان را
صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ
عقوبت سخت عذاب خواری بسبب آنچه میکردند و نجات دادیم آنان را
آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ
که ایمان آوردند و پرهیزکاری میکردند و آن روز که برانگیخته شوند دشمنان خدا بسوی آتش
فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ
پس ایشان ایستاده کرده میشوند تا وقتیکه بیایند نزدیک دوزخ گواهی دهد بر ایشان گوشهای ایشان و چشمهای ایشان
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا
و پوستهای ایشان آنچه میکردند و گویند پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما
قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
گویند گویا کرد ما را آن خدا که گویا کرده است هر چیز را و او بیافرید شما را اول بار
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
و بسوی او باز گردانیده شوید و در پرده پنهان نمیشدید از خوف آنکه گواهی دهد بر شما
سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ
گوشهای شما و چشمهای شما و پوستهای شما و لیکن پنداشتید که خدا نمیداند
كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ
بسیاری از آنچه میکنید و این گمان شما که غلط انداخته گردید در حق پروردگار خویش
فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ
پس گشتید از زیان زدگان پس اگر صبر کنند آتش جای ایشان است و اگر
يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ۝ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا
عفو طلبند پس نیستند ایشان عفو کرده شدگان و برگماشتیم برای ایشان همنشینان
لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ
برای ایشان آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پس پشت ایشان است و ثابت شد بر ایشان وعده عذاب داخل شده در امتانی

ع

بایں صفت که بعض را بعض باز دارند

[illegible]

هلاک کرد شما را

همنشینان که آراسته کردند آن ... والله اعلم

[illegible]

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ط اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ۰
که پیش از ایشان گذشته اند از جن و آدمیان هر آینه ایشان زیانکار بودند
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَسْمَعُوْا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فِيْهِ
و گفتند کافران مشنوید این قرآن را و سخن بیهوده گوئید در اثنای خواندن آن
لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُوْنَ ۰ فَلَنُذِيْقَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِيْدًا وَّ
بود که شما غالب شوید پس البته بچشانیم کافران را عذاب سخت و
لَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۰ ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ
البته جزا دهیم ایشان را بدترین آنچه میکردند اینست جزای دشمنان
اللّٰهِ النَّارُ لَهُمْ فِيْهَا دَارُ الْخُلْدِ ط جَزَآءً بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ
خدا که آتش است ایشانرا در آنجا منزل علی الدوام باشد پاداش دادیم برحسب آنچه که با آیات ما انکار میکردند
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَبَّنَآ اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلّٰنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
و گویند کافران ای پروردگار ما بنما ما را آن دو کس که گمراه ساختند ما را از دیوان و آدمیان
نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُوْنَا مِنَ الْاَسْفَلِيْنَ ۰ اِنَّ الَّذِيْنَ
تا در آریم آن هر دو را زیر قدمهای خود تا شوند از فروترماندگان هر آینه آنانکه
قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا
گفتند پروردگار ما خداست باز قایم ماندند بر آن فرود می آیند بر ایشان فرشتگان که مترسید
وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبْشِرُوْا بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ۰ نَحْنُ
و اندوه مخورید و خوشحال شوید به بهشتی که شما را وعده داده میشد ما
اَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَشْتَهِيْٓ
دوستان شما بودیم در دنیا و در آخرت نیز و شما راست آنجا آنچه میطلبند
اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَدَّعُوْنَ ط نُزُلًا مِّنْ غَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ ۰
نفس شما و شما راست آنجا آنچه درخواست کنید بطریق مهمانی از جانب خدا آمرزگار مهربان
وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِيْ
و کیست نیکوتر باعتبار سخن از شخصی که دعوة کرد مردمان را بسوی خدا و کار شایسته کرد و گفت هرآینه
مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۰ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ط اِدْفَعْ بِالَّتِيْ
از مسلمانانم و برابر نیست نیکی و بدی و جواب باز ده بخصلتی

ع١٢

هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ
که آن بهتر است پس ناگاه آنکس که میان تو و میان وی دشمنی است گویا او کارسازی

حَمِيمٌ ۝ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو
خویشاوند است ٣٣ و تلقین کرده نمیشود با این خصلت مگر آنانرا که صبر کردند و تلقین کرده نمیشود مگر خداوند

حَظٍّ عَظِيمٍ ۝ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
نصیب بزرگ را و اگر بازگرداند ترا وسوسه بازگرداننده از جانب شیطان پس پناه طلب کن بخدا

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
هر آینه خدا همو است شنوا دانا و از نشانهاء او است شب و روز و آفتاب

وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
و ماه سجده مکنید آفتاب را و نه ماه را و سجده کنید خدا را که خدا

خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ
آفریده این چیزها را اگر او را فقط عبادت میکنید پس اگر تکبر کنند کافران پس آنانکه

عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝
نزدیک پروردگار تواند تسبیح میکنند او را شب و روز و ایشان مانده نمی شوند

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
و از نشانهاء او است که می بینی تو زمین را افسرده پس وقتیکه فرود آوردیم بر آن

الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ
آب را جنبش آید و بر دمید و افزون گردد هر آینه آنکه زنده کرده است زمین را البته زنده کننده مردگانست هر آینه او بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ
همه چیز توانا است هر آینه آنانکه کجروی میکنند در آیات ما پوشیده نیستند

عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
بر ما آیا کسیکه انداخته شود در آتش بهتر است یا کسیکه بیاید ایمن شده روز قیامت

اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بکنید هرچه خواهید هر آینه خدا بانچه میکنید بیناست هر آینه آنانکه کافر شدند

بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ۝ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ
بقرآن وقتیکه آمد بدیشان پوشیده نیستند از ما و بتحقیق وی کتابی است گرامی قدر راه نمی یابد بوی باطل

این عادت مکر صاحب

سجده

امر تهدید است کفار را ... بکنید ۱۲

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ مَا يُقَالُ

از پیش روی او و نه از پس پشت او فرستاده شده است از خدا دانا ستوده یا محمد گفته نمی شود

لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ

ترا مگر آنچه گفته شده بود پیغمبران را پیش از تو هر آینه پروردگار تو خداوند آمرزش است و

ذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ

خداوند عقوبت دردهنده است و اگر می ساختیم این کتاب را قرآن بزبان عجم هر آینه میگفتند کافران

آيَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ

آیات او را آیا قرآن عجمی است و مخاطب عربی بگو قرآن مسلمانان را هدایت و شفا است

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ

و آنانکه ایمان نیاورند در گوشهای ایشان گرانی است و آن قرآن بر ایشان کوری است این جماعه

يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ

چنانند که آواز داده میشوند از جای دور و هر آینه دادیم موسی را کتاب پس اختلاف کرده شد

فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي

در وی و اگر نبودی کلمه که سابق صادر شد از پروردگار تو البته فیصل کرده شدی میان ایشان

شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا

در شک قوی اند از طرف قرآن هر که بکند کار نیک پس نفع او راست و هر که بدکاری کند پس وبال بر او

وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ

و نیست پروردگار تو ستم کننده بر بندگان بسوی خدا حواله کرده میشود معرفت قیامت و بیرون نمی آید

مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا

اجناس میوه از غلافهای خود و هیچ زنی بار نگیرد و نمی نهد بار شکم را مگر

بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا

بدانست خدا و روزیکه خدای آواز دهد ایشان را که کجا اند آنانکه شریک من مقرر میکردید گویند از ما

مِنْ شَهِيدٍ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا

هیچکس اینها بیننده شریکان و گم شد از ایشان آنچه می پرستیدند پیش ازین و دانستند

مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ

که نیست ایشان را هیچ مخلصی ماننده نمیشود آدمی از طلب خیر و اگر برسد او را

الجزء الخامس والعشرون

٢٥

گویند خبر دادیم ترا

الشر

الشَّرُّ فَيَـُٔوسٌ قَنُوطٌ ۝ وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ

نومید پس قطع برنده است ۝ و اگر بچشانیم اورا بخشایشی از جانب خود بعد از سختی

مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ هٰذَا لِيْ وَمَا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً وَّلَئِنْ رُّجِعْتُ

که رسیده باشد بوی گوید این برای من است ۝ و نمی پندارم که قیامت قائم شود و اگر بفرض باز

اِلٰى رَبِّيْٓ اِنَّ لِيْ عِنْدَهٗ لَلْحُسْنٰى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِمَا عَمِلُوْا

سوی پروردگار من برده شوم مرا نزدیک او حالت خوش باشد پس البته خبردار کنیم کافران را بآنچه میکردند

وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ۝ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ

و البته بچشانیم ایشان را از عقوبت سخت ۝ و چون انعام کنیم بر آدمی روی بگرداند

وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَآءٍ عَرِيْضٍ ۝ قُلْ اَرَءَيْتُمْ

و دور شود بطرف خود رفته و چون برسدش بلای پس خداوند دعای بسیار است ۝ بگو آیا دیدید

اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ

که اگر باشد قرآن از جانب خدا باز کافر شوید بآن کیست گمراه تر از شخصی که باشد

فِيْ شِقَاقٍ بَعِيْدٍ ۝ سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا فِي الْاٰفَاقِ وَفِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى

در مخالفت دور از صواب ۝ خواهیم نمود ایشان را نشانهای خود در اطراف عالم و در نفس ایشان تا

يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

واضح شود بر ایشان که این سخن درست است آیا بس نیست پروردگار تو که او بر همه چیز

شَهِيْدٌ ۝ اَلَآ اِنَّهُمْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ

مطلع است ۝ آگاه شو هر آئینه ایشان در شبه اند از طرف ملاقات پروردگار خویش آگاه شو هر آئینه

مُّحِيْطٌ ۝

سورة الشورى مكية وهي ثلث وخمسون اٰيٰت

در کرکوع است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ۝ عٓسٓقٓ ۝ كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ

همچنین وحی میفرستد بسوی تو و بسوی آنانکه پیش از تو بودند

اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

خدای غالب باحکمت ۝ اوراست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است

وهو العليّ العظيم ۝ تكاد السموات يتفطرن من فوقهن و
و اوست بلند مرتبه بزرگ قدر نزدیک است که آسمانها بشگافند از جانب بالاء خود و
الملٰئكة يسبّحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الارض
فرشتگان تسبیح میگویند بحمد پروردگار خویش و آمرزش طلب میکنند برای آنانکه در زمین اند
الا ان الله هو الغفور الرحيم ۝ والذين اتخذوا من دونه
آگاه شو هر آینه خدای اوست آمرزگار مهربان و آنانکه دوستان گرفتند بجز خدای
اولياء الله حفيظ عليهم وما انت عليهم بوكيل ۝ وكذلك
خدای نگاهبانست بر ایشان و نیستی تو بر ایشان متعهد و همچنین
اوحينا اليك قرءانا عربيا لتنذر ام القرى ومن حولها وتنذر
وحی فرستادیم بسوی تو قرآنی عربی تا بترسانی اهل مکه را و آنانکه گرداگرد اویند و بترسانی
يوم الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة وفريق في السعير ۝
از روز قیامت که هیچ شبه نیست دران گروهی در بهشت باشند و گروهی در دوزخ
ولو شاء الله لجعلهم امة واحدة ولكن يدخل من يشاء
و اگر خواستی خدای گردانیدی ایشانرا یک امت و لیکن در می آرد هر کرا خواهد
في رحمته والظلمون ما لهم من ولي ولا نصير ۝ ام اتخذوا
برحمت خود و ستمکاران نیست ایشانرا هیچ کارساز و نه یاری دهنده آیا دوستان
من دونه اولياء فالله هو الولي وهو يحي الموتى وهو
گرفتند بجز خدای پس خدای هموست کارساز و همون زنده میکند مردگانرا و او
على كل شيء قدير ۝ وما اختلفتم فيه من شيء فحكمه
بر هر چیز تواناست و آنچه اختلاف کردید دران از هرچه باشد پس فیصل کردن او
الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت واليه انيب ۝ فاطر
حواله بخدایست اینست خدا پروردگار من براو توکل کردم و بسوی او رجوع کنم آفریننده
السموات والارض جعل لكم من انفسكم ازواجا ومن الانعام
آسمانها و زمین است پیدا کرد برای شما از جنس شما زنان را و پیدا کرد از جنس چهارپایان
ازواجا يذرؤكم فيه ليس كمثله شيء وهو السميع
اقسام چند پراکنده میکند شما را باین تدبیر نیست مانند او چیزی و اوست شنوا

البصير

بعد لیغ بر احوال و احوال و اعمال ایشان و مناسب آنها جزا خواهد داد ۱۲ حسینی

بلکه برتست دعوت و تبلیغ احکام شریعت ۱۲ حسینی

براه هدایت یا در طریق ضلالت ۱۲ حسینی

٤١٠

الْبَصِيْرُ ۝ لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ
بیناست او راست کلیدهای آسمانها و زمین گشاده میکند روزی را برای هر که خواهد و
يَقْدِرُ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى
تنگ میسازد برای هر که میخواهد هر اینه او بهر چیز داناست مقرر کرد برای شما از آئین آنچه مقرر کرده بود
بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى
باقامت آن نوح را و آنچه وحی فرستادیم بسوی تو و آنچه امر کردیم باقامت آن ابراهیم و موسی
وَعِيْسٰٓى اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ
و عیسی را باین مضمون که قایم کنید دین را و متفرق مشوید در آن دشوار آمد بر مشرکان
مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ
آنچه میخوانی ایشان را بآن خدای برمیگزیند بسوی خود هر کرا خواهد و راه مینماید بسوی خود هر که
يُّنِيْبُ ۝ وَمَا تَفَرَّقُوْٓا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
رجوع کند و پراکنده نشدند الا بعد از آنکه آمد بدیشان دانش پراکنده شدند از روی
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ
و اگر نبودی سخنی که سابق صادر شد از پروردگار تو که مهلت داده شوند تا زمانی معین البته فیصل
وَاِنَّ الَّذِيْنَ اُوْرِثُوا الْكِتٰبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ
و هر اینه آنانکه داده شدند کتاب بعد از انبیا در شبهه قوی اند از دین
فَلِذٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَقُلْ
پس بسوی این دین دعوت کن و قایم باش بر آن چنانکه فرموده شد ترا و پیروی مکن خواهشهای ایشان را و بگو
اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اَللّٰهُ
ایمان آوردم بآنچه فرود آورد خدای از کتاب و فرموده شد مرا که انصاف کنم میان شما خدا
رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ
پروردگار ماست و پروردگار شما ما را عملهای ما و شما را عملهای شما هست گفتگو نیست میان ما
بَيْنَكُمُ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ۝ وَالَّذِيْنَ يُحَآجُّوْنَ
و میان شما خدای جمع کند میان ما و بسوی اوست بازگشت و آنانکه گفتگو میکنند
فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيْبَ لَهٗ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
در دین خدا بعد از آنکه قبول کرده شد فرمان او را مکابره ایشان باطل است نزدیک پروردگار ایشان

وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ • اَللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ
بر ایشانست خشم و ایشانراست عذاب سخت خدای آنست که فرود آورد کتاب را
بِالْحَقِّ وَالْمِيْزَانَ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبٌ • يَسْتَعْجِلُ
براستی و ترازو را نیز و چه چیز مطلع ساخت ترا بر حقیقت امر شاید که آمدن قیامت نزدیک باشد زود طلب
بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا
قیامت را آنانکه ایمان ندارند بآن و آنانکه باور داشته اند ترسان اند از آن
وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا الْحَقُّ اَلَآ اِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِيْ
میدانند که آن راست است آگاه شوید هر آینه آنانکه مکابره میکنند در آمدن قیامت هر آینه در
ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ • اَللّٰهُ لَطِيْفٌ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ
گمراهی دور اند خدای مهربانست بر بندگان خود روزی میدهد هر کرا خواهد و اوست توانا
الْعَزِيْزُ • مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ وَمَنْ
غالب هر که خواسته باشد کشت آخرت بیفزائیم برای او در زرع خیر یا ثواب آخرت
كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ
و هر که خواسته باشد کشت دنیا بدهیم او را بعض دنیا و نیست او را در آخرت هیچ
نَّصِيْبٍ • اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَاْذَنْ
نصیبی آیا کافران را شریکان هستند که مقرر کرده اند برای ایشان آنچه نفرموده است
بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ
آنرا خدای و اگر نبودی وعده فیصل کرده میشد میان ایشان و هر آینه ستمکارانراست
عَذَابٌ اَلِيْمٌ • تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌ
عذاب دردهنده به بینی ستمکاران را ترسان از جزاء آنچه بعمل آورده اند و آن البته
بِهِمْ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ
بایشان و آنانکه ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند در سبزه زار بستانها باشند
لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ • ذٰلِكَ
ایشانراست آنچه درخواست کنند نزدیک پروردگار خویش اینست فضل بزرگ این ثواب
الَّذِيْ يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
آنست که مژده میدهد خدا آن بندگان خود را که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده

قل

قُلْ لَّآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى وَمَنْ يَّقْتَرِفْ

بگو نمی‌طلبم از شما بر تبلیغ قرآن هیچ مزدی لیکن باید که دوستی کنید در میان خویشاوندان

حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا حُسْنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ۝ اَمْ يَقُوْلُوْنَ

نیکی بیفزائیم برای او در آن نیکی هر آینه خدا آمرزگار قدرشناس است آیا میگویند

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ

پیغمبر افترا کرده است بر خدا دروغ را پس اگر خواهد خدا مهر نهد بر دل تو و نابود میکند خدا

وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ وَهُوَ الَّذِىْ

و اثبات میکند دین درست را بسخنهای خود هر آینه خدای دانا است بآنچه در سینهاست و اوست آنکه

يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ

قبول میکند توبه را از بندگان خود و در میگذرد از جرمها و میداند آنچه میکنید

وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ

و قبول میکند دعای آنانکه ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند و زیاده میدهد ایشانرا از

وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۝ وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ

و کافران ایشانراست عذاب سخت و اگر فراخ کردی خدای رزق را بر بندگان خود

لَبَغَوْا فِى الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌ

البته فساد کردندی در زمین ولیکن فرود می آرد باندازه آنچه خواهد هر آینه خدا بر بندگان خود دانا

بَصِيْرٌ ۝ وَهُوَ الَّذِىْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ

بیناست و اوست آنکه فرود می آرد باران بعد از آنکه ناامید شوند و پراکنده میکند رحمت

وَهُوَ الْوَلِىُّ الْحَمِيْدُ ۝ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا

و اوست کارساز ستوده کار و از نشانهای او آفریدن آسمانها و زمین است و آنچه

بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ ۝ وَمَآ اَصَابَكُمْ

پراکنده کرده است در میان این هر دو از جانوران و او بر بهم آوردن ایشان وقتی که خواهد تواناست

مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۝ وَمَآ اَنْتُمْ

از مصیبتها پس بسبب گناهی است که بعمل آورد دستهای شما و در میگذرد از بسیاری و نیستید شما

بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝

عاجز کننده در زمین و نیست شما را بجز خدای هیچ کارسازی و نه نصرت دهنده

وَمِنْ ءَايٰتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ إِنْ يَّشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
و از نشانهای او کشتیهاست در دریا مانند کوهها اگر خواهد باز دارد باد را
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ ۝ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
پس ایستاده شوند کشتیها بر پشت دریا هر آینه در همچنین نشانهاست هر صبر کننده شکر کننده را
أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ۝ وَّيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
یا اگر هلاک کند اهل کشتیها را بسبب آنچه کردند و درگذرد از بسیار و تا بداند آنانکه خصومت میکنند
فِي ءَايٰتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ۝ فَمَا أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتٰعُ الْحَيٰوةِ
در آیات ما نیست ایشانرا هیچ مخلص پس آنچه داده شد شما را از چیزی پس متاع زندگانی
الدُّنْيَا وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَّأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
دنیا است و آنچه نزدیک خداست بهتر است و پاینده تر برای آنانکه ایمان آورده اند و بر پروردگار خود
يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبٰٓئِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوٰحِشَ وَإِذَا
توکل میکنند و برای آنانکه پرهیز میکنند از کبائر گناه و از بیحیائیها و چون
مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۝ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ
خشم می آیند ایشان می آمرزند و آنانکه قبول کردند فرمان پروردگار خود و برپا داشتند نماز را
وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا
و کارهای ایشان بمشورت است با یکدیگر و از آنچه روزی دادیم ایشانرا خرج میکنند و آنانکه چون
أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنتَصِرُونَ ۝ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ
برسد ایشانرا تعدی ایشان انتقام میکشند و جزای بدی بدی است مانند آن پس هرکه
عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِينَ ۝ وَلَمَنِ
درگذرد و صلح کند پس ثواب او بر خداست هر آینه خدا دوست نمیدارد ظالمانرا و هرکه
انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ
انتقام کشد بعد مظلوم شدن خود پس آن جماعه نیست برایشان هیچ راه ملامت جز این نیست که راه ملامت
عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
ملامت بر آن جماعت است که ظلم میکنند بر مردمان و فساد میطلبند در زمین بنا حق
أُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ
آن جماعه ایشانراست عذاب دردناک و هرکه صبر کند و بیامرزد هر آینه این صفت از

عزم

عَزْمِ الْاُمُوْرِ ۞ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَالَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهٖ ط وَتَرَى

کارهای مقصود است ۞ و هر کرا گمراه کند خدا پس نیست او را هیچ کارسازی بعد از وی و به بینی

الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ۞

ستمکاران را چون معاینه کنند عذاب را گویند آیا هست بسوی بازگشتن هیچ راهی

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ

و به بینی که ایشانرا پیش آورده شود نزدیک دوزخ متواضع شده از خواری می نگرند بگوشهٔ چشم

خَفِيٍّ ط وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

پنهان و گویند اهل ایمان هر آینه زیانکاران آنانند که در زیان دادند خویشتن را

وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ط اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ۞ وَمَا كَانَ

و خویشاوندان خود را روز قیامت آگاه شو هر آینه ستمکاران در عذاب دایم باشند و نباشند

لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ط وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَالَهٗ

ایشانرا کارسازان که نصرت دهند ایشانرا بجز خدای و هر کرا گمراه کند خدای نیست او را

مِنْ سَبِيْلٍ ط اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ

هیچ راهی فرمان قبول کنید پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که بازگشت نیست آنرا

مِنَ اللّٰهِ ط مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ۞ فَاِنْ

از جانب خدای نیست شما را هیچ پناهی آنروز و نیست شما را هیچ بازخواست کننده پس اگر

اَعْرَضُوْا فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ط اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ط وَاِنَّآ اِذَآ

روی بگردانند پس نفرستاده ایم ترا بر ایشان نگاهبان نیست بر تو مگر پیغام رسانیدن و هر گاه که چشانیم

اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ج وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ

بچشانیم آدمی را از جانب خود رحمتی شادمان شود بآن و اگر برسد بآدمیان مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاده

اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ۞ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط يَخْلُقُ

دستهای ایشان پس آدمی ناسپاس دارنده است خدا راست بادشاهی آسمانها و زمین می آفریند

مَا يَشَآءُ ط يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ ۞

هرچه خواهد عطا میکند دختران هر کرا خواهد و عطا میکند پسران هر کرا خواهد

اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ج وَيَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ عَقِيْمًا ط اِنَّهٗ عَلِيْمٌ

یا دو جفت کند اولاد پسران و دختران و میسازد هر کرا خواهد نازاینده هر آینه او داناست

قَدِيرٌ ۝ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَاءِ حِجَابٍ
توانا است و ممکن نیست هیچ آدمی را که سخن گوید با او خدا مگر باشارت یا از پس پرده

أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ
یا بفرستد فرشته را پس نازل کند بحکم خدا آنچه خدا خواسته است بدرستی که او بلند مرتبه با حکمت است و همچنین

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ
وحی فرستادیم بسوی تو قران را از کلام خود نمیدانستی تو که چیست کتاب و نمیدانستی که چیست ایمان

وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
و لیکن ساخته ایم وحی را روشنی راه مینمائیم بان هر کرا خواهیم از بندگان خویش و بدرستیکه تو

لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
هدایت میکنی بسوی راه راست راه خدا که او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین

أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝ سورة الزخرف مكية وهي تسع وثمانون آية
آگاه باشید بسوی خدا باز گردد کارها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝
قسم بکتاب واضح که ما ساخته ایم این کتاب کلام عربی تا شما بفهمید

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ أَفَنَضْرِبُ عَنكُمُ الذِّكْرَ
و براینه این کتاب ثبت است در لوح محفوظ نزدیک ما براینه این کتاب بلند قدر با حکمت است آیا باز داریم از شما پند

صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ
باز داشتنی برای آنکه هستید گروهی از حد رفته و بسیار فرستادیم پیغامبرانرا در پیشینیان

وَمَا يَأْتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ
و نمی آید بایشان هیچ پیغمبری الا با او استهزا میکردند پس هلاک کردیم سخت تر را

مِنْهُم بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ
از قریش در درازی و گذشته است قصه پیشینیان و اگر سوال کنی ازایشان که کیست که آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ الَّذِي
آسمانها و زمین را البته گویند بیافرید اینهارا خدای غالب دانا و آنکه

حم المبين قرءانا
معانقة عند المتقدمين

جعل

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ
که ساخت برای شما زمین را بساطی و ساخت برای شما در زمین راهها بود که شما

تَهْتَدُونَ ۝ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا
راه یابید و وی آنست که فرود آورد از آسمان آبی باندازه پس زنده کردیم

بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا
بآن شهر مرده را همچنین برآورده خواهید شد از قبور و وی آنست که بیافرید اقسام حیوانات تمام آن

وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝ لِتَسْتَوُوا عَلٰى
و ساخت برای شما از کشتیها و چهارپایان چیزی که بران سوار شوید تا راست بنشینید بر

ظُهُورِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ
پشت مرکوب باز یاد کنید نعمت پروردگار خود را وقتیکه راست نشینید بران و

تَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِينَ ۝
بگوئید پاکی خدا را که مسخر ساخت برای ما این مرکوب را و هرگز نبودیم بران توانا

وَإِنَّا إِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝ وَجَعَلُوا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا إِنَّ
و هرآینه ما بسوی پروردگار خویش رجوع خواهیم کرد و مقرر کردند برای خدا از بندگان او اولاد را هرآینه

الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۝ أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّأَصْفٰكُمْ
آدمی ناسپاس ظاهر است آیا فرا گرفت خدا از مخلوقات دختران را و برگزیدست شما را

بِالْبَنِينَ ۝ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهٗ
به پسران و چون خبر داده شود یکی از ایشان به تولد آنچه مثل ساخته است برای خدا شبیه و مانند یعنی به تولد

مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيمٌ ۝ أَوَمَنْ يُّنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ
سیاه گردد و پر از غم باشد آیا آنرا که پرورده میشود در زیور ١٩٣ و او در صفت خصومت

غَيْرُ مُبِينٍ ۝ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ إِنَاثًا
ظاهر نمیکرد ١٩٤ و دختران مقرر کردند فرشتگان را که بندگان خدا اند

أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ۝ وَقَالُوا
آیا حاضر بودند نزدیک آفرینش ایشان نوشته خواهد شد این گواهی ایشان و پرسیده خواهند شد و گفتند کافران

لَوْ شَاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ
اگر خواستی خدا پرستش نمیکردیم این فرشتگان را نیست ایشان را باین مقدمه دانش نیستند ایشان

إلا يخرصون ۝ أم آتيناهم كتابا من قبله فهم به مستمسكون
مگر دروغ گویند ۝ آیا داده ایم ایشان را کتابی پیش از قرآن پس ایشان بآن کتاب چنگ زده اند

بل قالوا إنا وجدنا آباءنا على أمة وإنا على آثارهم مهتدون
بلکه گفتند هر آینه ما یافتیم پدران خود را بر دینی و هر آینه ما بر پی ایشان راه یافتگانیم

وكذلك ما أرسلنا من قبلك في قرية من نذير إلا قال
و همچنین نفرستادیم پیش از تو در هیچ دیهی ترسانیده را مگر گفتند

مترفوها إنا وجدنا آباءنا على أمة وإنا على آثارهم
منعمان آن دیه هر آینه یافتیم پدران خود را بر دینی و هر آینه ما بر پی ایشان

مقتدون ۝ قل أولو جئتكم بأهدى مما وجدتم عليه
اقتدا کنندگانیم گفت یعنی آیا بر متابعت پدران مقر میمانید اگر چه آورده ام بشما دینی زیاده تر راه

آباءكم قالوا إنا بما أرسلتم به كافرون ۝ فانتقمنا منهم
پدران خود را گفتند هر آینه ما بآنچه فرستاده شد شما را بآن نا معتقدیم پس انتقام کشیدیم از ایشان

فانظر كيف كان عاقبة المكذبين ۝ وإذ قال إبراهيم ع ٢
پس در نگر چگونه بود عاقبت دروغ دارندگان ۝ و یاد کن چون گفت ابراهیم

لأبيه وقومه إنني براء مما تعبدون ۝ إلا الذي فطرني
پدر خود را و قوم خود را هر آینه من بیزارم از آنچه شما پرستش میکنید الا آنکه بیافرید مرا

فإنه سيهدين ۝ وجعلها كلمة باقية في عقبه لعلهم
پس هر آینه او هدایت خواهد کرد مرا و ساخت خدا تعالی کلمهٔ توحید را سخن باقیمانده در فرزندان او تا بود که کافران

يرجعون ۝ بل متعت هؤلاء وآباءهم حتى جاءهم الحق
رجوع کنند ۝ بلکه بهره مند یافتیم ایشان را و پدران ایشان را تا وقتیکه آمد بدیشان دین راست

ورسول مبين ۝ ولما جاءهم الحق قالوا هذا سحر وإنا به
و پیغمبر ظاهر ۝ و آنگاه که آمد بدیشان دین راست گفتند این جادویست و هر آینه ما بدان

كافرون ۝ وقالوا لولا نزل هذا القرآن على رجل من
نا معتقدانیم ۝ و گفتند چرا فرو فرستاده شد این قرآن بر مردی

القريتين عظيم ۝ أهم يقسمون رحمت ربك نحن قسمنا
بزرگ از اهل این دو دیه ۝ آیا ایشان قسمت میکنند رحمت پروردگار ترا ما قسمت کرده ایم

بينهم

یعنی انبیا و اولیا در اولاد او حضرت ابراهیم پیدا شدند

از ربیعه یکی از متمولان مکه و دیگری از طائف والله اعلم

بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
در میان ایشان گذران ایشان را در زندگانی دنیا و بلند مرتبه ساختیم بعض ایشان را بالای بعض

دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ
درجها تا فرا گیرند بعض آدمیان بعض دیگر را کار کننده و بخشش پروردگار تو که نبوت است بهتر

مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَوْلَآ أَنْ يَّكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا
از آنچه جمع میکنند و اگر نه احتمال آن بودی که شوند مردمان همه یک گروه البته میساختیم

لِمَنْ يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ
برای کسی که نامعتقدست بخدای برای خانهای ایشان سقفها از نقره و نردبانها نیز

عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۝ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَّسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ
که بران بالا برایند و برای خانهای ایشان دروازها و نیز از نقره و تختها که بران تکیه زده بنشینند

وَزُخْرُفًا ۗ وَإِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْاٰخِرَةُ
و میساختند تجمل بسیار و نیست همه این مگر اندک بهره مندی زندگانی دنیا و آخرت

عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ
نزدیک پروردگار تو متقیان راست و هرکه غافل شود از یاد خدا برگماریم برای او

شَيْطٰنًا فَهُوَ لَهٗ قَرِينٌ ۝ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
شیطانی پس آن شیطان او را همنشین بود و هرآینه شیاطین باز میدارند آدمیان را از راه و آدمیان

يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۝ حَتّٰىٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ
می پندارند که ایشان راه یافتگانند تا آن وقت که بیاید پیش ما گوید ای کاش میان من

وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ۝ وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
و در میان تو مسافت مشرق و مغرب بودی پس بد همنشینی تو و گوئیم سود ندهد شما را امروز

إِذْ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
از پس که ستم کرده اید برای آنکه در عذاب با هم شریک باشید آیا تو ای محمد میتوانی شنوانید کران

أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۝ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ
یا راه نمودن توانی کوران را و آنکس را که در گمراهی ظاهر است پس اگر ازین عالم ببریم

بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُونَ ۝ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِيْ وَعَدْنٰهُمْ
ترا پس البته ما ازین جماعه انتقام کشندگانیم یا اینست که بنمائیم ترا آنچه وعده داده ایم بایشان

فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ۝ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ
پس هر اینه ما برایشان توانا ایم پس چنگ زن بآنچه وحی فرستاده شد بسوی تو

إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ
هر اینه تو بر راه راستی و هر اینه قرآن پندیست ترا و قوم ترا و زود باشد که

تُسْأَلُونَ ۝ وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ
شما سوال کرده خواهید شد و بپرس احوال آنانکه فرستادیم پیش از تو از پیغمبران خود آیا ساخته بودیم بجز

الرَّحْمَٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
خدا معبودان دیگر که پرستش کرده شود آنها را و هر اینه فرستادیم موسی را با نشانهای خود

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَلَمَّا
سوی فرعون و اشراف قوم او پس گفت هر اینه من پیغمبر پروردگار عالمهام پس آنهنگام

جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۝ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ
که آمد بدیشان با نشانهای ما ناگهان ایشان از آن نشانها خنده بودند و نمی نمودیم ایشان را هیچ نشانه

إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
مگر بزرگتر بود از قرین خود و گرفتار کردیم ایشان را بعقوبت شاید که ایشان رجوع کنند

وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا
و گفتند ای جادوگر دعا کن برای ما بجناب پروردگار خود بآن اسما که وحی کرده بتو هر اینه ما

لَمُهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۝ وَنَادَىٰ
راه یافتگانیم مسلمان میشویم پس آنهنگام که دور کردیم از ایشان عقوبت را ناگهان ایشان عهد شکستند و آواز داد

فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ
فرعون در میان قوم خود گفت ای قوم من آیا نیست مرا پادشاهی مصر و این

الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا
جویها میرود از زیر کوشک من آیا نمی بینید بلکه من بهترم از این

الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ۝ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ
شخصی که وی خوارست و نزدیک نیست که سخن واضح گوید پس چرا فرود آورده نشد برو دستوانها

مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ۝ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
از زر یا چرا نیامدند همراه او فرشتگان مجتمع شده پس بیعقل یافت قوم خود را

ع ١١

فاطاعوه

فَاَطَاعُوْهُ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ فَلَمَّآ اٰسَفُوْنَا انْتَقَمْنَا
پس قبول کردند فرمان او را هرآینه ایشان بودند گروه فاسقان پس آنگاهی که بخشم آوردند ما را انتقام

مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا لِّلْاٰخِرِيْنَ
از ایشان پس غرق ساختیم ایشان را همه یکجا پس ساختیم ایشان را پیشینان و عبرتی پسینان را

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّوْنَ
و آنگاه که زده شد پسر مریم مثلی ناگاه قوم تو ازین مثل بجوش و آواز بلند میکنند

وَقَالُوْٓا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ
و گفتند آیا معبودان ما بهتر اند یا عیسی این حرف نزدند مگر بمکابره بلکه ایشان

قَوْمٌ خَصِمُوْنَ اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ مَثَلًا
قومی خصومت کننده اند نیست عیسی مگر بنده که انعام کرده ایم برو و ساختیم او را آیتی و اعجوبه

لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِى الْاَرْضِ
برای بنی اسرائیل و اگر بخواستیم البته کردمی بدل شما فرشتگان در زمین که

يَخْلُفُوْنَ وَاِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ
خلیفه شوند و هرآینه عیسی نشانی است قیامت را پس شبه مکنید در قیامت و بگو یا محمد پیروی من کنید

هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ اِنَّهُ لَكُمْ
اینست راه راست و باز ندارد شما را شیطان هرآینه او شما را

عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
دشمن ظاهر است و آنگاه که آمد عیسی با معجزها گفت آورده ام شما را

بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
حکمت را و آمده ام تا بیان کنم برای شما بعض آنچه اختلاف میکنید در آن پس بترسید از خدا

وَاَطِيْعُوْنِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا
و فرمان من برید هرآینه خدا او آفریدگار منست و آفریدگار شماست پس بپرستید او را این

صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
راه راست پس اختلاف کردند جماعتها در میان خویش پس وای آنانرا که ستم کردند

مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ
از عقوبت روز دردناک انتظار نمیکنند مگر قیامت را که بیاید بدیشان

بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ اَلْاَخِلَّاۤءُ يَوْمَئِذٍۢ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
ناگهان و ایشان خبردار نباشند دوستان آن روز بعض ایشان با بعض دشمن باشند

اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ۝ يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ
مگر پرهیزگاران گفته شود ای بندگان من نیست هیچ ترسی بر شما امروز و نه شما اندوهگین شوید

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ
ای آن بندگان که ایمان آوردند به آیتهای ما و مسلمان بودند گفته شود در آئید به بهشت شما

وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّ
و زنان شما خوشحال ساخته گردانیده شود بر ایشان کاسها ... از زر و

اَكْوَابٍ وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فِيْهَا
کوزها و در بهشت است آنچه خواهش کند نفس و لذت گیرد از دیدن او چشم و شما اینجا

خٰلِدُوْنَ ۝ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْۤ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝
جاویدان باشید و این آن بهشت است که عطا کرده شد شما را بسبب آنچه عمل میکردید

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝ اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ
شما راست اینجا میوه بسیار که از آن میخورید بدرستی که گناهکاران

فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۝ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ
در عذاب دوزخ جاوید اند سست کرده نشود از ایشان عقوبت و ایشان در آن عذاب

مُبْلِسُوْنَ ۝ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَنَادَوْا
ناامید شده خاموش باشند و ستم نکردیم بر ایشان ولیکن ایشان بودند ستمگاران و آواز دهند

يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ۝ لَقَدْ جِئْنٰكُمْ
ای مالک بخواه از خدا که حکم کند بر ما پروردگار تو مالک گوید بدرستی شما ... بدرستی که آوردیم

بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ۝ اَمْ اَبْرَمُوْۤا اَمْرًا
سخن راست ولیکن اکثر شما سخن راست را ناخوش دارند آیا عزم کرده اند مصمم بر کاری

فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ۝ اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ
پس بدرستی که ما نیز عزم مصمم کنندگانیم آیا می پندارند که ما نمی شنویم پنهان ایشان را و رازهای ایشان

بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ۝ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ
آری میشنویم و فرستادگان ما نزدیک ایشان می نویسند بگو اگر بفرض باشد خدای را فرزندی

فانا

شوند او بدیدار دولت زیاده تر است ۵

فَاَنَا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
پس من نخستین عبادت کنندگانم پاکست پروردگار آسمانها و زمین خداوند عرش
عَمَّا يَصِفُوْنَ فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ
از آنچه بیان میکنند پس بگذار ایشانرا در باطل بحث کنند و بازی کنند تا آنکه ملاقات کنند با آن روز خود
الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ وَهُوَ الَّذِيْ فِي السَّمَآءِ اِلٰهٌ وَّفِي الْاَرْضِ
که وعده داده میشود ایشانرا و اوست آنکه در آسمان فرمان رواست و در زمین
اِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ وَتَبٰرَكَ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
فرمان روا و اوست با حکمت دانا و بسیار با برکت است آنکه او راست بادشاهی آسمانها
وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ
و زمین و آنچه درمیان هردوست و نزدیک اوست علم قیامت و بسوی او رجوع کرده شوید
وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ
و نمیتوانند آنانکه کفار پرستش میکنند بجز خدای شفاعت کردن لیکن کسی که
شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ
گواهی راست داده بتوحید و ایشان میدانند و اگر سوال کنی از ایشان که کدام کس پیدا کرد ایشانرا
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ وَقِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ
البته گویند خدا آفریده است پس از کجا گردانیده میشوند و بدعای پیغمبر که ای پروردگار من هر آینه اینها
قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ فَسَوْفَ
گروهی هستند که ایمان نمی آرند فرمودیم اعراض کن از ایشان و بگو سلام وداع پس خواهند
يَعْلَمُوْنَ
دانست

سورة الدخان مكية وهي تسع وخمسون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا
قسم بکتاب واضح که هر آینه ما فرود آوردیم این کتاب را در شب با برکت
كُنَّا مُنْذِرِيْنَ فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا
ما بودیم ترساننده در آن شب مبارک فیصل کرده میشود هر کار استوار فرود آوردیم بوجه حکم کردن از نزد خود

یعنی اهل توحید را شفاعت کنند

٤٩

یعنی لیلة القدر یا برات

إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝
هر آینه ما بودیم فرستنده یعنی پیغمبر را صلی الله علیه وسلم فرود آوردیم قرآن بسبب بخشایش از نزدیک پروردگار تو هر آینه او شنوا دانا
رَبِّ السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ۝
پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان این هردو است اگر هستید یقین کننده
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝
نیست هیچ معبود مگر او زنده میکند و میمیراند پروردگار شماست و پروردگار پدران پیشین شما
بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ
بلکه کافران در شبه اند بازی میکنند پس منتظر باش روزی را که بیارد آسمان دودی
مُّبِينٍ ۝ يَغْشَى النَّاسَ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ رَّبَّنَا اكْشِفْ
ظاهر که فرو گیرد مردمان را این عذاب درد دهنده است گویند ای پروردگار ما دور کن
عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝ أَنَّىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ
از ما عذاب هر آینه ما مسلمان میشویم چگونه بود ایشان را پند گرفتن و بتحقیق آمده بود بدیشان
رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝ إِنَّا
پیغمبر ظاهر باز روی گردانیدند ازو و گفتند این شخص آموخته شده است دیوانه است هر آینه ما
كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝ يَوْمَ نَبْطِشُ
دور کننده عذابیم اندکی هر آینه شما عود کننده اید در کفر روزی که در گرفت کنیم
الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ
آن در گرفت کردن بزرگ هر آینه ما انتقام کشنده ایم و هر آینه ما امتحان کردیم پیش از ایشان قوم
فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ
فرعون را و آمد بدیشان پیغمبر گرامیقدر با این سخن که تسلیم کنید بمن بندگان خدا را یعنی
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي
هر آینه من برای شما پیغمبر با امانتم و سرکشی مکنید بر خدا هر آینه من
آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن
بیارم پیش شما حجت ظاهر و هر آینه من پناه گرفتم به پروردگار خود و پروردگار شما
تَرْجُمُونِ ۝ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ۝ فَدَعَا رَبَّهُ
آنکه سنگسار کنید مرا و اگر باور ندارید مرا پس یکسو شوید از من پس دعا کرد بجناب پروردگار خود

ان هؤ

۱۲

از فحاوی اخبار و آثار چنان مفهوم میگردد که تبع ملکی بود با حشم بسیار از شرق تا غرب عالم بگشت و صرح را بنا کرد و سمرقند
نیز بقول اشهر او ساخت و در حدیث آمده که نمیدانم که تبع پیغمبر بود یا نه و از عایشه رض منقولست دشنام مدهید تبع را که
اسلام آورده است و لهذا حق سبحانه قوم او را مذمت فرموده نه او را و در معالم آورده که وقتی در مدینه پسر او را بکشتند
و او بقصد اهالی آنجا لشکر کشیده دو حبر از بنی قریظه بنزدیک وی رفتند و گفتند این جرئت مکن که مدینه مهاجر پیغمبر آخر الزمان است
و تعریف آنحضرت صلی الله علیه و سلم کردند از سر قتل و اسیر مدینه درگذشت و نزد ارباب سیر شکر الله سعیهم به ثبوت پیوسته که
تبع نامه نوشت بحضرت رسالت صلی الله علیه و سلم و بشامول یهودی سپرد که اگر حضرت را دریابد بدو رساند و الا باولاد سپرد
و وصیت نماید که بعرض رسانند و فرزند بفرزند و یکی از نسل شامول ابو ایوب انصاری بود و نامه بموقف عرض رسانید و حضرت رسول
صلی الله علیه و سلم سه نوبت فرمود که مرحبا لاخ الصالح و از رقاشی رح نقلست که تبع ایمان آورد به پیغمبر ما صلی الله علیه و سلم قبل
از مبعث آنحضرت هفتصد سال و در درج الدرر آورده که بمدت هزار و پنجاه و سه سال پیش از هجرت که هزار و چهل سال پیش از بعثت بوده باشد

۲ احسن المحصل

قصه تبع و نامه او بحضرت پیغمبر

ثلثه ارباع

اِنَّ هٰؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ۔ فَاَسْرِ بِعِبَادِیْ لَیْلًا اِنَّکُمْ
که این جماعه قوم گناهکار اند پس گفتیم ببر بندگان مرا وقت شب هر آینه شمارا
مُّتَّبَعُوْنَ ۔ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ
تعاقب کرده شود و بگذار دریارا آرمیده هر آینه این جماعه لشکری هست غرق شده
کَمْ تَرَکُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّ عُیُوْنٍ ۔ وَّ زُرُوْعٍ وَّ مَقَامٍ کَرِیْمٍ
بسیار گذاشتند از بوستانها و چشمه ها و کشتها و محل گرامی
وَّ نَعْمَةٍ کَانُوْا فِیْهَا فٰکِهِیْنَ ۔ کَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا
و گذران با رفاهیت که دران محظوظ بودند همچنین شد و عطا کردیم این چیزها گروه
اٰخَرِیْنَ ۔ فَمَا بَكَتْ عَلَیْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوْا
دیگررا پس نگریست بر ایشان آسمان و زمین و نه شدند
مُنْظَرِیْنَ ۔ وَلَقَدْ نَجَّیْنَا بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِیْنِ
مهلت داده گان و هر آینه ما خلاص کردیم بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده
مِنْ فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ كَانَ عَالِیًا مِّنَ الْمُسْرِفِیْنَ ۔ وَلَقَدِ
که از جانب فرعون بود هر آینه فرعون بود سرکشی از تعدی کنندگان و هر آینه
اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰی عِلْمٍ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ۔ وَاٰتَیْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰیٰتِ مَا فِیْهِ
برگزیدیم بنی اسرائیل را دانسته بر عالمیان و دادیم ایشان را از قسم معجزات آنچه دران
بَلٰٓؤٌا مُّبِیْنٌ ۔ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَیَقُوْلُوْنَ ۔ اِنْ هِیَ اِلَّا مَوْتَتُنَا
امتحان ظاهر بود هر آینه این جماعه میگویند که نیست عاقبت کار ما مگر همین موت
الْاُوْلٰی وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِیْنَ ۔ فَاْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ
نخستین و نیستیم ما برانگیخته شدگان پس بیارید پدران مارا اگر هستید راست گویان
اَهُمْ خَیْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَّالَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ اَهْلَكْنٰهُمْ اِنَّهُمْ
آیا این جماعه بهتر اند یا قوم تبع حمیری و آنانکه پیش از ایشان بودند هلاک ساختیم ایشان را هر آینه
كَانُوْا مُجْرِمِیْنَ ۔ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا
گنهکار بودند و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان هر دو است
لٰعِبِیْنَ ۔ مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ
بازی کنان نیافریدیم این هر دو را مگر بتدبیر درست ولیکن اکثر ایشان نمیدانند

إن يوم الفصل ميقاتهم أجمعين يوم لا يغني مولى عن

مولى شيئا ولا هم ينصرون إلا من رحم الله إنه هو العزيز

الرحيم إن شجرت الزقوم طعام الأثيم كالمهل يغلي في

البطون كغلي الحميم خذوه فاعتلوه إلى سواء الجحيم

ثم صبوا فوق رأسه من عذاب الحميم ذق إنك أنت

العزيز الكريم إن هذا ما كنتم به تمترون إن المتقين

في مقام أمين في جنات وعيون يلبسون من سندس و

استبرق متقابلين كذلك وزوجناهم بحور عين يدعون

فيها بكل فاكهة آمنين لا يذوقون فيها الموت إلا

الموتة الأولى ووقاهم عذاب الجحيم فضلا من ربك

ذلك هو الفوز العظيم فإنما يسرناه بلسانك لعلهم يتذكرون

سورة الجاثية فارتقب إنهم مرتقبون مكية وهي سبع وثلثون

پس منتظر باش هرآینه ایشان نیز منتظر اند

بسم الله الرحمن الرحيم

حم

١ع حم ۝ تنزيل الكتب من الله العزيز الحكيم ۝ ان في السموت
فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای غالب باحکمت است هر اینه در آسمانها
والارض لايت للمؤمنين ۝ وفي خلقكم وما يبث من دابة
و زمین نشانهاست باور دارندگان را و در آفرینش شما و در آفرینش آنچه پراگنده می‌سازد ..... از جانوران
ءايت لقوم يوقنون ۝ واختلف اليل والنهار وما انزل الله
نشانهاست قومی را که یقین میکنند و در آمد شد شب و روز و در آنچه فرود آورد خدای
من السماء من رزق فاحيا به الارض بعد موتها وتصريف
از آسمان روزی یعنی باران را پس زنده گردانید بآن زمین را بعد مرده بودن آن و در ..... گردانیدن
الريح ءايت لقوم يعقلون ۝ تلك ءايت الله نتلوها عليك
بادها نشانهاست قومی را که در می یابند این نشانهای خداست میخوانیم آنرا بر تو
بالحق فباي حديث بعد الله وءايته يؤمنون ۝ ويل
براستی پس بکدام سخن بعد بیند خدای و آیتهای او ایمان آرند وای
لكل افاك اثيم ۝ يسمع ءايت الله تتلى عليه ثم يصر
بر دروغ گوی گناهگار را می شنود آیات خدای که خوانده میشود بروی باز لازم میگیرد کفر
مستكبرا كان لم يسمعها فبشره بعذاب اليم ۝ واذا
تکبرکرده گویا نشنیده است آنرا مژده ده او را بعذاب درد دهنده و چون
علم من ءايتنا شيئا اتخذها هزوا اولئك لهم عذاب
واقف شد بر چیزی از آیات ما تمسخر گیرد آنرا اینجماعه ایشانراست عذاب
مهين ۝ من ورائهم جهنم ولا يغني عنهم ما كسبوا شيئا
خوارکننده از آنطرف ایشان دوزخ است و دفع نکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزی را
ولا ما اتخذوا من دون الله اولياء ولهم عذاب عظيم ۝
و دفع نکند نیز آنچه دوستان گرفته اند بجز خدای وایشانراست عذاب بزرگ
هذا هدى والذين كفروا بايت ربهم لهم عذاب
این قرآن هدایت است و آنانکه کافر شدند بآیات پروردگار خویش ایشانراست عذاب
ع١٠ من رجز اليم ۝ الله الذي سخر لكم البحر لتجري الفلك فيه
درد دهنده از جنس عقوبت سخت خدای آنست که مسخر کرد برای شما دریا را تا روان شوند کشتیها در آن

بامره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۞ وسخر لكم
بفرمان او و تا طلب معیشت کنید از فضل او و بود که شما شکر گزاری کنید و مسخر کرد برای شما
ما في السموت وما في الارض جميعا منه ان في ذلك لايت لقوم
آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است همه یکجا پدید آورده از جانب خود هر آینه در این نشانهاست مر گروهی را
يتفكرون ۞ قل للذين امنوا يغفروا للذين لا يرجون ايام
که تفکر میکنند بگو مسلمانان را که درگذر کنند از آن جماعه که توقع روزهای
الله ليجزي قوما بما كانوا يكسبون ۞ من عمل صلحا فلنفسه
خدا ندارند تا سزا دهد خدا گروهی را از ایشان بحسب آنچه میکردند هر آنکه بکند کاری شایسته پس نفع
ومن اساء فعليها ثم الى ربكم ترجعون ۞ ولقد اتينا
و هرکه بدکاری کند پس وبال بر اوست باز بسوی پروردگار خویش رجوع کرده شوید و هر آینه دادیم
بني اسراءيل الكتب والحكم والنبوة ورزقنهم من
بنی اسرائیل را الکتاب و دانشمندی و پیغمبری و روزی دادیم ایشان را از
الطيبت وفضلنهم على العلمين ۞ واتينهم بينت من الامر
نعمتهای پاکیزه و فضیلت دادیم ایشان را بر عالمها و دادیم ایشان را نشانهای واضح در باب دین
فما اختلفوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ان ربك
پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه آمد بدیشان دانش از روی تعدی با یکدیگر هر آینه پروردگار تو
يقضي بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ۞ ثم
فیصل کند میان ایشان روز قیامت در آنچه اختلاف میکردند در آن باز
جعلنك على شريعة من الامر فاتبعها ولا تتبع اهواء
ساختیم ترا بر راه ظاهر از دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهش
الذين لا يعلمون ۞ انهم لن يغنوا عنك من الله شيئا وان
آنانکه نمیدانند هر آینه ایشان دفع نخواهند کرد از تو چیزی از عقوبت خدا و هر آینه
الظلمين بعضهم اولياء بعض والله ولي المتقين ۞ هذا
ستمکاران بعض ایشان کارسازان بعض اند و خدا کارساز متقیان است این قرآن
بصائر للناس وهدى ورحمة لقوم يوقنون ۞ ام حسب
دلیل واضح است مردمان را و هدایت است و بخشایش گروهی را که یقین میکنند آیا پنداشتند

الذين

الذين اجترحوا السيئات ان نجعلهم كالذين ءامنوا وعملوا
آنانکه کسب کردند بدیها را [illegible] که بکنیم ایشان را مانند آنانکه ایمان آوردند و کارهای
ع٥ الصلحت سواء محياهم ومماتهم ساء ما يحكمون • وخلق
شایسته کردند یکسان باشد زندگانی ایشان و مردن ایشان بد حکم است این حکم وآفرید
الله السموت والارض بالحق ولتجزى كل نفس بما كسبت
خدا آسمانها و زمین بتدبیر درست و تا عاقبت کار جزاده شود هر شخصی بحسب آنچه عمل کرده
وهم لا يظلمون • افرءيت من اتخذ الهه هويه واضله
و بر ایشان ستم کرده نشود آیا دیدی کسی را که معبود گرفته است خواهش نفس خود را و گمراه کرد او را
الله على علم وختم على سمعه وقلبه وجعل على بصره
خدای باوجود دانش و مهر نهاد بر گوش او و دل او و بنهاد بر چشم او
غشوة فمن يهديه من بعد الله افلا تذكرون • وقالوا
پرده پس کیست که راه نماید او را بعد خدای آیا پند نمیگیرند و گفتند
ما هي الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا الا
نیست زندگانی مگر همین زندگانی این جهان میمیریم و زنده میشویم و هلاک نمیکند ما را مگر
الدهر وما لهم بذلك من علم ان هم الا يظنون • واذا
زمانه و نیست ایشان را بآن هیچ دانش نیستند ایشان مگر گمان کننده و چون
تتلى عليهم ءايتنا بينت ما كان حجتهم الا ان قالوا
خوانده شود بر ایشان آیتهای ما واضح آمده نبود دستاویز ایشان مگر آنکه گویند
ائتوا بابائنا ان كنتم صدقين • قل الله يحييكم ثم يميتكم
بیارید پدران ما را اگر هستید راست گوی بگو خدای زنده میکند شما را باز میمیراند شما را
ثم يجمعكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ولكن اكثر
باز جمع کند شما را بروز قیامت هیچ شبه نیست در آن و لیکن اکثر
الناس لا يعلمون • ولله ملك السموت والارض ويوم
ع١١ مردمان نمیدانند و خدای راست پادشاهی آسمانها و زمین و روزی که
تقوم الساعة يومئذ يخسر المبطلون • وترى كل امة
قایم شود قیامت آنروز زیانکار شوند تباه کاران و به بینی هر گروهی را

یعنی ازین [illegible] خود را او و زبان او را [illegible] [illegible] خدای [illegible] معبود خود [illegible] [illegible]

یعنی [illegible] از ما میمیرند و بعضی زاییده میشوند و احتمال دارد که قایلان این سخن مذهب تناسخ داشته باشند [illegible] [illegible] دیگر [illegible] دنیا ظهور میکنند تا دیگر بار [illegible] [illegible] [illegible] نقل کرده اند که [illegible] من

یعنی برای جواب و سوال مهیا شده

جاثية كل امة تدعى الى كتبها اليوم تجزون ما كنتم
بزانو در آمده) هر گروهی را خوانده شود بسوی نامه اعمال او و گوئیم امروز جزا داده شود شما را

تعملون • هذا كتبنا ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما
میکردید گوئیم این نامه ماست که اظهار حقیقت میکند بر شما بر استی هر آینه ما می نوشتیم آنچه

كنتم تعملون • فاما الذين ءامنوا وعملوا الصلحت فيدخلهم
شما عمل میکردید پس اما آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند پس در آرد ایشان را

ربهم في رحمته ذلك هو الفوز المبين • واما الذين كفروا
پروردگار ایشان در رحمت خود اینست فیروزی ظاهر و اما آنانکه کافر شدند

افلم تكن ءايتي تتلى عليكم فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين
آیا خوانده نمیشد بر شما آیات من پس تکبر کردید و قوم گناهکار بودید

واذا قيل ان وعد الله حق والساعة لا ريب فيها قلتم ما
و چون گفته میشد که وعده خدای راست است و قیامت هیچ شبهه نیست در آن گفتید

ندري ما الساعة ان نظن الا ظنا وما نحن بمستيقنين • و
نمیدانیم چیست قیامت تصور نمیکنیم آنرا مگر باحتمال ضعیف و نیستیم ما یقین کننده و

بدا لهم سيات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون
ظاهر شد ایشان را عقوبتهای آنچه بآن عمل کرده بودند و فرو گرفت ایشان را عذاب آنچه بآن استهزا

وقيل اليوم ننسيكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا وماوكم
و گفته شود امروز فراموش کنیم شما را چنانچه فراموش کردید ملاقات این روز خود را و جای شما

النار وما لكم من نصرين • ذلكم بانكم اتخذتم ءايت الله
دوزخ است و نیست شما را هیچ نصرت دهنده این عذاب بسبب آنست که شما بمسخره گرفتید آیات خدا را

هزوا وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم لا يخرجون منها و
و فریفته کرد شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون کرده نشوند از دوزخ و

لا هم يستعتبون • فلله الحمد رب السموت ورب الارض رب
نه از ایشان رضامندی ساختن خدا طلب کرده شود پس خدای راست ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار زمین

العلمين • وله الكبرياء في السموت والارض وهو العزيز
عالمها و واو راست بزرگی در آسمانها و زمین و اوست غالب

الحكيم

٢٦

جزء السادس والعشرون

سورة الاحقاف مكية الحكيم • وهي خمس وثلثون ءايت

باحكمت

بسم الله الرحمن الرحيم •

حم • تنزيل الكتب من الله العزيز الحكيم • ما خلقنا السموت

فرو فرستادن كتاب از جانب خداى غالب باحكمت نيافريديم آسمانها

والارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى والذين كفروا

وزمين وانچه درميان هردو است مگر بتدبير درست وبميعاد معين وآنانكه كافر شدند

عما انذروا معرضون • قل ارايتم ما تدعون من دون الله

ازانچه ترسانيده شدند ايشانرا روى گردانند بگو ديديد انچه مى پرستيديد بجز خداى

اروني ماذا خلقوا من الارض ام لهم شرك في السموت

بنمائيد مرا چه چيز آفريده اند از زمين ايا ايشانرا شركتست در آسمانها

ائتوني بكتب من قبل هذا او اثرة من علم ان كنتم

بياريد بمن كتابى كه آمده باشد پيش ازين يا بقيه از علم پيشينيان اگر هستيد

صدقين • ومن اضل ممن يدعوا من دون الله من لا يستجيب

راست گوى وكيست گمراه تر از كسے كه بخواند بجز خداى چيزيرا كه قبول نكند خواندن او

له الى يوم القيمة وهم عن دعائهم غفلون • واذا حشر

تا روز قيامت وآن معبودان باطل از خواندن ايشان غافل اند وچون جمع كرده شوند

الناس كانوا لهم اعداء وكانوا بعبادتهم كفرين •

مردمان باشند اين معبودان ايشانرا دشمن وباشند عبادت ايشانرا منكر

واذا تتلى عليهم ءايتنا بينت قال الذين كفروا للحق لما

وچون خوانده شود برايشان آيات ما واضح آمد گويند اين كافران سخن درست را چون

جاءهم هذا سحر مبين • ام يقولون افتريه قل ان

بيامد بديشان اين سحر ظاهرست بلكه ميگويند بربسته است انرا پيغمبر بگو اگر

افتريته فلا تملكون لي من الله شيئا هو اعلم بما تفيضون

بربسته ام آنرا پس نميتوانيد شما براى من از خداى چيزى خداى داناترست بگفتن وگوى شما

ابن كار ... سازم ... استظهار كلام ... بعد ... از عذاب ... بجز ... قادر ...

فِيهِ كَفَىٰ بِهِۦ شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ
در قرآن بس است خدا اظهار حق کننده در میان من و در میان شما و اوست آمرزگار مهربان

قُلْ مَا كُنتُ بِدْعًا مِّنَ ٱلرُّسُلِ وَمَآ أَدْرِى مَا يُفْعَلُ بِى وَلَا بِكُمْ
بگو نیستم من نو آمده از پیغمبران و نمیدانم چه کرده خواهد شد با من و با شما یعنی در دنیا

إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ وَمَآ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ قُلْ أَرَءَيْتُمْ
پیروی نمیکنم الا آنچه وحی فرستاده میشود بسوی من و نیستم من مگر ترساننده آشکارا بگو آیا دیدید

إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَكَفَرْتُم بِهِۦ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنۢ
اگر باشد قرآن از نزدیک خدا و منکر شوید با آن و گواهی داده باشد گواهی از

بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِۦ فَـَٔامَنَ وَٱسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى
بنی اسرائیل بر قرآن که از نزدیک خداست پس وی ایمان آورد و سرکشی کردید شما البته ستمکار باشید براه نمیارد

ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَوْ كَانَ
گروه ستمکاران را و گفتند کافران در حق مسلمانان اگر این دین

خَيْرًا مَّا سَبَقُونَآ إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا۟ بِهِۦ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَآ
بهتر بودی سبقت نکردندی بر ما بسوی آن و چون راه نیافتند بآن خواهند گفت این

إِفْكٌ قَدِيمٌ وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَٰذَا
دروغی است قدیم و پیش از قرآن کتاب موسی بود پیشوا و بخشایش و این

كِتَٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ وَبُشْرَىٰ
کتابی است باور دارنده بزبان عربی آمده برای آنکه بترساند ستمکاران را و برای مژده دادن

لِلْمُحْسِنِينَ إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَٰمُوا۟
نیکوکاران را هر آینه آنانکه گفتند پروردگار ما خداست باز قایم ماندند

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ
پس هیچ ترس نیست بر ایشان و نه ایشان اندوه خورند اینجماعه اهل بهشت اند

خَٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ
جاویدان شده آنجا پاداش داده شوند بسبب آنچه میکردند و امر کردیم آدمی را

بِوَٰلِدَيْهِ إِحْسَٰنًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا
در حق پدر و مادر او نیکی کردن در شکم برداشته است او را مادر او بدشواری و زاده است او را بدشواری

وحمله

ع١١ حم ۚ تنزيل الكتب من الله العزيز الحكيم ۚ إن في السموت
فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای غالب با حکمت است هراینه در آسمانها
والأرض لايت للمؤمنين ۚ وفي خلقكم وما يبث من دابة
و زمین نشانهاست باور دارندگان را و در آفرینش شما و در آنچه پراکنده میسازد ...... از جانوران
ايت لقوم يوقنون ۚ واختلف اليل والنهار وما أنزل الله
نشانهاست قومی را که یقین میکنند و در آمد شد شب و روز و در آنچه فرود آورد خدای
من السماء من رزق فأحيا به الأرض بعد موتها وتصريف
از آسمان روزی یعنی باران را پس زنده کرد بسبب آن زمین را بعد مرده بودن آن و در ...... گردانیدن
الريح ايت لقوم يعقلون ۚ تلك ايت الله نتلوها عليك
بادها نشانهاست قومی را که در می یابند این نشانهای خداست میخوانیم آنرا بر تو
بالحق ۖ فبأي حديث بعد الله وايته يؤمنون ۚ ويل
براستی پس بکدام سخن بعد خدای و آیتهاء او ایمان آرند وای
لكل أفاك أثيم ۚ يسمع ايت الله تتلى عليه ثم يصر
هر دروغ گوی گناهکار را می شنود آیات خدای که خوانده میشود بروی باز لازم میکند
مستكبرا كأن لم يسمعها ۖ فبشره بعذاب أليم ۚ وإذا
تکبر کرده گویا نشنیده است آنرا مژده ده اورا بعذاب درد دهنده و چون
علم من ايتنا شيئا اتخذها هزوا ۚ أولئك لهم عذاب
واقف شد بر چیزی از آیات ما تمسخر گیرد آنرا اینجماعه آنراست عذاب
مهين ۚ من ورائهم جهنم ۖ ولا يغني عنهم ما كسبوا شيئا
خوار کننده از طرف ایشان دوزخ است و دفع نکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزیرا
ولا ما اتخذوا من دون الله أولياء ۖ ولهم عذاب عظيم
و دفع نکند نیز آنچه دوستان گرفته اند بجز خدای و ایشانراست عذاب بزرگ
هذا هدى ۖ والذين كفروا بايت ربهم لهم عذاب
این قرآن هدایت است و آنانکه کافر شدند بآیات پروردگار خویش ایشانراست عذاب
ع١٠ من رجز أليم ۚ الله الذي سخر لكم البحر لتجري الفلك فيه
درد دهنده از جنس عقوبت سخت خدای آنست که مسخر کرد برای شما دریا را تا روان شوند کشتیها دران

وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ

وبهره مند شدید بآن پس امروز جزا داده شود شما را عذاب خواری بسبب آنکه

تَسْتَكْبِرُوْنَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ

تکبر میکردید در زمین ناحق و بسبب آنکه بدکاری میکردید

وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

و یاد کن برادر قوم عاد را چون بترسانید قوم خود را بسرزمین احقاف و هر آینه گذشته بود ترسانندگان

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللهَ إِنِّي أَخَافُ

پیش از وی و پس از وی که عبادت مکنید مگر خدا را هر آینه من میترسم

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا

بر شما از عقوبت روز بزرگ گفتند آیا آمده پیش ما تا باز داری ما را از پرستش معبودان ما

فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ

پس بیار آنچه وعده میدهی ما را اگر از راست گویانی گفت جز این نیست که علم نزد

اللهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلٰكِنِّي أَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ

خدای است و میرسانم بشما آنچه فرستاده شدم بآن ولیکن می بینم شما را گروهی که نادانی میکنید

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا

پس چون دیدند آن عقوبت را بصورت ابری روی آورده بمیدانهای ایشان گفتند این ابریست باراننده ما را

بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ أَلِيْمٌ تُدَمِّرُ كُلَّ

بلکه حقیقت آن ابر چیزیست که شتاب کردید آنرا بادیست که در وی عقوبت دردناک برهم زند همه

شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرٰى إِلَّا مَسٰكِنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِي

چیز را بفرمان پروردگار خویش پس گشتند بآن صفت که دیده نمیشد مگر جایهای ایشان همچنین جزا میدهیم

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَ

گروه گناهکاران را و هر آینه جای داده بودیم قوم عاد را در آنچه جای نداده ایم شما را در آن

جَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ

ساخته بودیم برای قوم عاد گوش و چشمها و دلها پس دفع نکرد از ایشان گوش ایشان

وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ

و نه چشمهای ایشان و نه دلهای ایشان چیزی را از بس که انکار میکردند

٤٦

في ما
مقطوع ١٢

بایت

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ وَلَقَدْ
بمعجزات خدا و فرو گرفت بایشان آنچه بآن استهزا میکردند و هر آینه
اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ
هلاک کردیم آنچه حوالی شماست از دیهها و گونه گونه بیان آوردیم نشانها را تا ایشان باز گردند
فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً
پس چرا نصرت نداد ایشان را آنانکه معبود میگرفتند بجز خدا قربت جویان خدایان را
بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝ وَاِذْ
بلکه گم شدند از نظر ایشان و همچنین است دروغ ایشان و آنچه بر می بافتند و یاد کن چون
صَرَفْنَا اِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْاٰنَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ
متوجه ساختیم بسوی تو جماعه را از جن میشنیدند قرآن پس چون حاضر شدند بنزد
قَالُوْا اَنْصِتُوْا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ۝ قَالُوْا
با یکدیگر گفتند خاموش باشید پس چون تمام کرده شد بازگشتند بسوی قوم خود بیم کنان گفتند
يٰقَوْمَنَا اِنَّا سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوْسٰى مُصَدِّقًا
ای قوم ما هر آینه ما شنیدیم کتابی که فرو فرستاده شد بعد از موسی باور دارنده
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيْ اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ يٰقَوْمَنَا
آنچه پیش از وی بود در راه مینماید بسوی دین راست و بسوی راه درست ای قوم
اَجِيْبُوْا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوْا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَ
قبول کنید سخن دعوت کننده بسوی خدا و ایمان آرید بوی تا بیامرزد خدای برای شما بعض گناهان شما
يُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝ وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
و پناه دهد شما را از عذاب دردناک و هر که قبول نکند گفته خواننده بخدای پس نیست عاجز کننده
فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَاءُ اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ
در زمین و نیست او را بجز خدای دوستان ایشان در گمراهی
مُّبِيْنٍ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَ
ظاهر آیا ندیدند … که آفریده است آسمانها و زمین و
لَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰى اَنْ يُّحْيِيَ الْمَوْتٰى بَلٰى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ
مانده نشد در آفرینش اینها تواناست بر آنکه زنده کند مردگان را آری چنین است هر آینه او بر هر

شيء قدير ۝ ويوم يعرض الذين كفروا على النار أليس هذا

چیز توانا است و روزیکه پیش آورده شوند کافران بر آتش گفته شود آیا نیست این عذاب

بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون

درست گویند آری بحقیقت قسم پروردگار ما گوید خدا پس بچشید عقوبت را بسبب آنچه کافر می بودید

فاصبر كما صبر أولوا العزم من الرسل ولا تستعجل لهم كأنهم يو

پس صبر کن چنانچه صبر کرده بودند خداوندان همت عالی از پیغمبران و شتاب طلب مکن عقوبت را ایشان را

م يرون ما يوعدون لم يلبثوا إلا ساعة من نهار بلاغ فهل

می بینند آنچه وعده داده میشود ایشان را چنانچه که درنگ نکرده بودند در دنیا مگر یکساعت از روز این پیغام است از خدا پس

يهلك إلا القوم الفسقون

سورة محمد عليه السلام مدنية وهي ثمان وثلثون

هلاک کرده نخواهد شد مگر قوم بدکاران

بسم الله الرحمن الرحيم

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله أضل أعمالهم ۝ والذين ع١

آنانکه کافر شدند و بازداشتند مردمانرا از راه خدا حبط کرد خدای اعمال ایشانرا و آنانکه

ءامنوا وعملوا الصلحت وءامنوا بما نزل على محمد وهو

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و معتقد شدند بآنچه فرود آورده شد بر محمد صلی الله علیه وسلم و آن

الحق من ربهم كفر عنهم سيئاتهم وأصلح بالهم ۝ ذلك

راست است آمده از پروردگار ایشان دور ساخت از ایشان بدیهای ایشانرا و نیکو ساخت حال ایشانرا

بأن الذين كفروا اتبعوا الباطل وأن الذين ءامنوا اتبعوا

بسبب آنست که کافران پیروی باطل کردند و مؤمنان پیروی دین

الحق من ربهم كذلك يضرب الله للناس أمثالهم ۝ فإذا الربع

راست کردند که از جانب پروردگار ایشانست همچنین بیان میکند خدای برای مردمان مثلهای ایشانرا پس چون

لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب حتى إذا أثخنتموهم

ملاقات کنید با کافران پس بزنید گردنهای ایشانرا تا وقتیکه خونریزی بسیار کنید در ایشان

فشدوا الوثاق فإما منا بعد وإما فداء حتى تضع

پس محکم کنید قید را یا باحسان خلاص کردن بعد ازین و یا مالی بعوض گرفتن تا که بنهند

الحرب

الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ
اهل حرب سلاح خود را اینست حکم و اگر خواستی خدای خود انتقام کشید از ایشان و لیکن
لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
تا بیازماید بعضی شما را به بعضی و آنانکه کشته شدند در راه خدای پس حبط نخواهد کرد
أَعْمَالَهُمْ ۝ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ
عملهای ایشان را راه نماید ایشان را و بصلاح آرد حال ایشان را و در آرد ایشان را به بهشت
عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ
شناسا کرده است آن را برای ایشان ای مسلمانان اگر نصرت دهید دین خدا را نصرت دهد خدا شما را
وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ
و ثابت کند قدمهای شما را و آنانکه کافر شدند پس هلاک باد ایشان را و حبط کرد خدا
أَعْمَالَهُمْ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ
عملهای ایشان را این بسبب آنست که ایشان ناپسند کردند چیزی را که فرود آورده است خدای پس حبط کرد
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
آیا سیر نکرده اند در زمین تا بنگرند چگونه بود انجام آنانکه
مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
پیش از ایشان بودند [illegible] خدای ایشان را و کافران را [illegible] عقوبت این بسبب آنست که خدا
مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ
کارساز مسلمانانست و بسبب آنست که کافران هیچ کارساز نیست ایشان را هر آینه خدا
يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
در آرد آنانرا که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کردند بوستانها که میرود
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ
زیر آن جویها و آنانکه کافر شدند بهره برمیگیرند و میخورند
كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
همچنانکه میخورند چهارپایان و آتش جای ایشانست و بسیار [illegible] اهل دیه
هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ
که بود سخت تر بود [illegible] از روی قوت از اهل دیه تو آن دیه که بیرون کرد ترا اهل آن هلاک کردیم

فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۞ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ
پس نیست هیچ نصرت دهنده مر ایشان را آیا هر که باشد بر طریقه روشن از پروردگار خود مانند کسی که آراسته شد مر او را

سُوٓءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوٓا أَهْوَآءَهُمْ ۞ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
بدکاری او را و مانند آنانکه پیروی کردند خواهش خود را صفت بهشتی که وعده داده شده متقیان را

فِيهَآ أَنْهَٰرٌ مِنْ مَآءٍ غَيْرِ ءَاسِنٍ وَأَنْهَٰرٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ
دران بهشت جویهاست از آب که بد بو نشده و جویهاست از شیر که هرگز تغیر نکند

طَعْمُهُ وَأَنْهَٰرٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّٰرِبِينَ وَأَنْهَٰرٌ مِنْ عَسَلٍ
طعم او و جویهاست از می لذت دهنده آشامندگان را و جویهاست از شهد

مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ
صاف کرده شده و ایشان راست انجا از هر جنس میوه و ایشان راست آمرزش از پروردگار ایشان

كَمَنْ هُوَ خَٰلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَآءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَآءَهُمْ
آیا این جماعه مانند آنست که همیشه باشد در آتش و نوشانیده شوند آب گرم پس پاره پاره میکند روده های ایشان را

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰٓ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ
و از مردمان کسی هست که گوش می نهد بسوی تو تا وقتیکه بیرون روند از نزدیک تو گویند با آنانکه

أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
عطا کرده شد ایشان را علم چه چیز گفت پیغمبر الحال این جماعه آنانند که مهر نهاده است خدا بر دلهای ایشان

وَاتَّبَعُوٓا أَهْوَآءَهُمْ ۞ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَ
و پیروی کردند خواهش نفس خود را و آنانکه راه یافتند زیاده گردانید ایشان را هدایت و

ءَاتَىٰهُمْ تَقْوَىٰهُمْ ۞ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
عطا کرد ایشان را تقوی ایشان را پس آیا منتظر میشوند مگر قیامت را که بیاید بدیشان ناگهان

فَقَدْ جَآءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرَىٰهُمْ ۞ فَاعْلَمْ
پس هر اینه آمده است علامات آن پس از کجا باشد مر ایشان را وقتی که بیاید پند گرفتن ایشان پس یقین کن

أَنَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
که نیست هیچ معبود مگر خدای و آمرزش طلب کن برای گناهان خود و در حق مردان مسلمان

وَالْمُؤْمِنَٰتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَىٰكُمْ ۞ وَيَقُولُ الَّذِينَ
و زنان مسلمان نیز و خدای میداند جای آمد و رفت شما و جای ماندن شما و میگویند

ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ

مسلمانان چرا فرود فرستاده نشد سورتی پس چون فرود فرستاده شود سورتی واضح المعنی و ذکر کرده شود

فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ

در آن قتال ببینی آنانرا که در دل ایشان بیماریست می نگرند بسوی تو

نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ • طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ

نظر کردن کسی که او را بیهوشی رسیده باشد بسبب حضور موت پس وای ایشانرا حال ایشان بجز طاعت و گفتار نیک

فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ • فَهَلْ عَسَيْتُمْ

پس چون مصمم شود کار اگر وعده خود راست کردندی با خدای بهتر بودی ایشانرا پس ای ضعیف

إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ •

اگر متولی امور مردمان شوید البته نزدیک آید که تباهکاری کنید در زمین و قطع قبیله داری کنید

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ أَبْصَارَهُمْ • أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ

اینجماعه آنانند که لعنت کرد ایشانرا خدا پس کر ساخت ایشانرا و کور کرد چشمهای ایشان آیا تامل

الْقُرْءَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا • إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم

در قرآن [نمی کنند] یا بر دلهای ایشان است قفلها هرآینه آنانکه برگشتند بر جانب پشت خود

مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ •

پس از آنکه ظاهر شد ایشانرا راه هدایت شیطان آراسته کرده است برای ایشان و مهلت داده ایشانرا

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ

این همه بسبب آنست که ایشان گفتند با آنانکه ناپسند کرده اند چیزیرا که خدا فرستاده است فرمان بردار شما

فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ • فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ

در بعض کارها و خدا میداند سخن پنهان گفتن ایشانرا پس چگونه باشد حال ایشان وقتی که قبض روح ایشان

الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ • ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا

فرشتگان میزنند روی ایشانرا و پشتهای ایشانرا این عقوبت بسبب آنست که ایشان پیروی

مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ • أَمْ حَسِبَ

چیزی کردند که بخشم آورد خدا را و ناپسند کردند خشنودی او را پس خدا حبط ساخت اعمال ایشانرا آیا پنداشتند

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ •

آنانکه در دلهای ایشان بیماری نفاق است که ظاهر نخواهد کرد خدا کینههای ایشانرا

٤١٠

بعد از نزول این آیت هیچ منافقی نبود که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم او را نشناخت بسیما و سخن و در بعضی غزوات نبی صلی الله علیه و سلم از منافقان ...

وَلَوْ نَشَآءُ لَأَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰهُمْ ط وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ
و اگر بخواستیم بنمودیم ایشان را بتو پس می شناختی ایشان را بعلامه ایشان و البته بشناسی ایشان را

الْقَوْلِ ط وَاللّٰهُ يَعْلَمُ أَعْمٰلَكُمْ ۝ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجٰهِدِينَ
سخن و خدا میداند کردارهای شما را و البته امتحان کنیم شما را تا بشناسیم مجاهدان را

مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِينَ ۷ وَنَبْلُوَا أَخْبٰرَكُمْ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
از شما و صابران را و بیازمائیم احوال شما را هر اینه آنانکه کافر شدند و باز داشتند

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۷
از راه خدا و مخالفت کردند با پیغمبر بعد از آنکه واضح شد ایشان را راه هدایت

لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا ط وَسَيُحْبِطُ أَعْمٰلَهُمْ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا
هیچ زیان نرسانند خدا را و حبط خواهد کرد خدا عملهای ایشان را ای مسلمانان

أَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوٓا أَعْمٰلَكُمْ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
فرمان برید خدا را و فرمان برید پیغمبر را و باطل مکنید عملهای خود را بریا و سمعه هر اینه آنانکه

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ
کافر شدند و باز داشتند از راه خدا باز مردند و ایشان کافر بودند پس هرگز

يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ط فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوٓا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ
نخواهد آمرزید خدای ایشان را پس سستی نکنید و بسوی صلح مخوانید و شمائید غالب

وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمٰلَكُمْ ۝ إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ
و خدا با شماست و ضایع نخواهد ساخت عملهای شما را جز این نیست که زندگانی دنیا بازیست

وَلَهْوٌ ط وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ
و بیهودگی است و اگر ایمان آرید و پرهیزگاری کنید بدهد شما را مزد شما و نطلبد از شما

أَمْوٰلَكُمْ ۝ إِنْ يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغٰنَكُمْ
مالهای شما را و اگر بطلبد از شما مال شما را پس مبالغه کند در سوال لگاه بخل کنید و ... کینه های شما را

هٰٓأَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ
آگاه شوید شما ای جماعه که خوانده میشود شما را تا خرج کنید در راه خدا پس از شما

مَنْ يَبْخَلُ ج وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ ط وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ
کسی هست که بخل میکند و هر که بخل میکند جز این نیست که بخل میکند بر نفس خویش و خدای توانگر است

یعنی ظلمت نفاق بر روی ایشان هویدا میشد والله اعلم

نبلوا

یعنی جمیع مال را

وانتم

الفاق ازخود باز میداروم

وَاَنتُمُ الفُقَرَآءُ وَاِن تَتَوَلَّوا يَستَبدِل قَومًا غَيرَكُم ثُمَّ لَا يَكُونُوا
وشما محتاجید واگر روی گردان شوید بدل آرد گروهی دیگر را غیر شما باز نباشند آنجماعه

سورة الفتح مدنية اَمثَالَكُم وهي تسع وعشرون آيت
مانند شما

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّا فَتَحنَا لَكَ فَتحًا مُّبِينًا لِيَغفِرَ لَكَ اللهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنبِكَ
هر اینه ما حکم کردیم برای تو بفتح ظاهر عاقبت فتح آنست که بیامرزد ترا خدا آنچه که پیش گذشت از گناه تو
وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعمَتَهُ عَلَيكَ وَيَهدِيَكَ صِرَاطًا مُّستَقِيمًا
و آنچه پس ماند و تمام کند نعمت خود را بر تو و تا بنماید ترا راه راست
وَّيَنصُرَكَ اللهُ نَصرًا عَزِيزًا هُوَ الَّذِي اَنزَلَ السَّكِينَةَ فِي
و تا نصرت دهد ترا خدا بنصرت قوی اوست آنکه فرود آورد اطمینان را در
قُلُوبِ المُؤمِنِينَ لِيَزدَادُوا اِيمَانًا مَّعَ اِيمَانِهِم وَلِلّٰهِ جُنُودُ
دلهای مسلمانان تا زیاده شود ایمان ایشان با ایمان سابق ایشان و خدایراست لشکرهای
السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَكَانَ اللهُ عَلِيمًا حَكِيمًا لِيُدخِلَ
آسمانها و زمین و هست خدای دانا با حکمت عاقبت نزول سکینه آنست که در آرد
المُؤمِنِينَ وَالمُؤمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجرِي مِن تَحتِهَا الاَنهٰرُ خٰلِدِينَ
مردان مسلمان را و زنان مسلمان را ببوستانها که میرود زیر آن جویها جاویدان
فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنهُم سَيِّاٰتِهِم وَكَانَ ذٰلِكَ عِندَ اللهِ فَوزًا
آنجا و زایل کند از ایشان جرمهای ایشان را و هست این مقدمه نزدیک خدا فیروزی
عَظِيمًا وَّيُعَذِّبَ المُنٰفِقِينَ وَالمُنٰفِقٰتِ وَالمُشرِكِينَ وَالمُشرِكٰتِ
بزرگ و تا عذاب کند مردان منافق را و زنان منافق را و مردان شرک آرنده و زنان شرک آرنده را
الظَّآنِّينَ بِاللهِ ظَنَّ السَّوءِ عَلَيهِم دَآئِرَةُ السَّوءِ وَغَضِبَ اللهُ عَلَيهِم وَلَعَنَهُم
که گمان کننده اند بر خدای گمان بد بر ایشان مصیبت بد است و خشم آورد خدای بر ایشان و لعنت کرد
وَاَعَدَّ لَهُم جَهَنَّمَ وَسَآءَت مَصِيرًا وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ
و آماده ساخت برای ایشان دوزخ را و بد جایست دوزخ و خدایراست لشکرهای آسمانها و زمین

النصف

وكان الله عزيزا حكيما إنا أرسلنك شاهدا ومبشرا
ونذيرا لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه
وتسبحوه بكرة وأصيلا إن الذين يبايعونك إنما
يبايعون الله يد الله فوق أيديهم فمن نكث فإنما ينكث
على نفسه ومن أوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه أجرا
عظيما سيقول لك المخلفون من الأعراب شغلتنا
أموالنا وأهلونا فاستغفر لنا يقولون بألسنتهم ما ليس
في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا إن أراد بكم
ضرا أو أراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا
بل ظننتم أن لن ينقلب الرسول والمؤمنون إلى أهليهم
أبدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السوء وكنتم
قوما بورا ومن لم يؤمن بالله ورسوله فإنا أعتدنا
للكفرين سعيرا ولله ملك السموت والأرض يغفر

برای این کافران آتش را و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین می آمرزد

لمن

لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا
هر کرا خواهد و عذاب میکند هر کرا خواهد و هست خدا آمرزنده مهربان
سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا
زود باشد که گویند باز پس ماندگان از حدیبیه وقتیکه روانه شوید بسوی غنیمتها یعنی غنیمتهای خیبر تا بگیرید آنرا
ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللّٰهِ قُلْ لَنْ
بگذارید ما را تا از پی شما رویم میخواهند که مخالف کنند وعده خدا را بگو
تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا
پیروی ما نخواهید کرد همچنین فرموده است خدای پیش ازین پس خواهند گفت بلکه حسد میکنید با ما
بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ
بلکه نمی فهمند مگر اندکی بگو با مخلفان از اعراب
سَتُدْعَوْنَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ
زود خوانده خواهید شد بسوی کارزار قومی خداوندان کارزار سخت که جنگ کنید با ایشان یا
يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ
مسلمان شوند پس اگر فرمان برداری کنید بدهد خدا شما را مزد نیک و اگر
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَيْسَ
روی گردان شوید چنانکه رو گردان شده بودید پیش ازین عقوبت کند شما را عقوبت درد دهنده نیست
عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار
حَرَجٌ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
گناهی یعنی در تخلف مثل این سفر والله اعلم و هر که فرمان برد خدا را و رسول او را در آرد دَرَش ببوستانها که میرود
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا لَقَدْ رَضِيَ
زیر آن جویها و هر که روی گردان شود عقوبت کندش بعقوبت درد دهنده هر آینه خشنود شد
اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ
خدای از مسلمانان وقتیکه بیعت میکردند با تو زیر درخت پس دانست
مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا
آنچه در دل ایشانست پس فرود آورد اطمینان در دل بر ایشان و ثواب داد ایشان را فتحی

قَرِيبًا ۝ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

نزدیک و غنیمتهای بسیار که بدست آرند یعنی غنایم خیبر و هست خدای غالب با حکمت

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ

وعده داده است شما را خدای غنیمتهای بسیار که بدست آرید آنها را پس زود عطا کرد شما را این

وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ

و باز داشت دست مردمان را از شما یعنی جهودان را و تا باشد این مقدمه نشانه مسلمانان را و تا براه آرد شما را

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ وَأُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ

براه راست ۳ و وعده داد خدای غنیمتهای دیگر نیز که نبود دست یافته اید بران بر ایشان [illegible]

اللّٰهُ بِهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ

خدای آنرا و هست خدا بر همه چیز توانا یعنی غنایم فارس و روم و اگر جنگ میکردند با شما

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

کافران البته بسوی شما میگردانیدند پشت را باز نمی یافتند کارسازی و نه نصرت دهنده

سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا

سنت نهاده است خدا سنت نهادنی سنتی که گذشته است پیش ازین و نخواهی یافت مر سنت خدای را تبدیلی

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ

و اوست آنکه باز داشت دست کافران را از شما و دست شما را از کافران در وادی مکه

مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

بعد از آنکه فیروزمند ساخت شما را بر ایشان و هست خدا بآنچه میکنید بینا

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ

این کفار قریش آنانند که کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد حرام و باز داشتند قربانی را

مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ

موقوف داشته از آنکه برسد بجای خود و اگر نبودندی مردان مسلمان و زنان

مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ

مسلمان که نمیدانید ایشان را که پی سپر کنید ایشان را پس برسد شما را گناهی از جهت هلاک ایشان [illegible]

بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا

بی دانستن تا در آرد خدا هر کرا خواهد برحمت خود اگر از هم جدا بودندی این هر دو فریق

لعذبنا

لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ
البته عقوبت میکردیم کافران را عقوبت درد دهنده انگاه که مصمم کردند

كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ
کافران در دلهای خویش غیرت را از جنس غیرت جاهلیت پس آورد خدا

سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ
اطمینان خود را بر پیغمبر خود و بر مسلمانان و ثابت کرد بر ایشان سخن

التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
پرهیزگاری و بودند سزاوار بآن و اهل آن و هست خدا بهر چیز

عَلِيمًا ۝ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ
دانا هرآینه راست نمود خدا پیغمبر خود را خواب مطابق واقع باین مضمون که داخل خواهید شد

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ
بمسجد حرام اگر خدا خواسته است ایمن شده تراشیده موی سر خود را

وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ
و بمقراض گرفته ترسان نشده پس دانست خدای آنچه ندانستید شما پس مقرر کرد پیش

ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ
از این فتحی نزدیک او است آنکه فرستاد پیغمبر خود را به هدایت و

دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
دین راست تا غالب کندش بر ادیان همه آن و بس است خدای اظهار حق کننده

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
محمد صلی الله علیه وسلم پیغمبر خداست و آنانکه همراه اویند سخت اند بر کافران

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ
مهربان اند در میان خود می بینی ایشان را رکوع کننده سجده کننده می طلبند فضل را از خدای

وَرِضْوَانًا ۖ سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ
و خشنودی را نشان صلاح ایشان در روی ایشان است از اثر سجده این مذکور شد صفت ایشان

فِي التَّوْرَاةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ
در توریت و صفت ایشان است در انجیل مانند زراعتی هستند که بر آورد گیاه سبز خود را

زراعت کنندگان را

حاصل مثل آنست که اسلام در اول حال ضعیف بود و مسلمانان کم بودند پس رفته رفته قوی شد بتوفیق الله تعالی علیه السلام اکنون ... عاقبت

فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ

پس قوی کرد آنرا پس سطبر شد پس بایستاد بر ساقهای خود شگفت می آرد برزگران را تا بخشم آرد

بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ

بسبب ایشان کافران را وعده داده است خدای آنانرا که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند از ایشان

مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا

آمرزش و مزد بزرگ

سورة الحجرات مدنية وهي ثمان وعشر آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَ

ای مسلمانان پیش دستی مکنید روی بروی خدا و رسول او

اتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْا

و بترسید از خدای هرآینه خدا شنوا داناست ای مسلمانان بلند مکنید

اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ

آوازهای خود را بالای آواز پیغمبر و بلند با او سخن را

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ

مانند بلند گفتن بعض شما با بعضی برای احتراز از آنکه نابود شود عملهای شما و شما خبردار نباشید

اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

هرآینه آنانکه پست میکنند آوازهای خود را نزدیک پیغمبر خدا آنجماعه آنانند

امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ اِنَّ

که آزموده است خدا دلهای ایشانرا برای ظهور تقوی ایشانراست آمرزش و مزد بزرگ هرآینه

الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ

آنانکه آواز میدهند ترا از پس حجرها اکثر ایشان فهم نمیکنند

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

و اگر ایشان صبر کردندی تا وقتیکه بیرون آئی تو بسوی ایشان بهتر بودی ایشانرا و خدای آمرزنده

رَّحِيْمٌ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْٓا

مهربانست ای مسلمانان اگر بیارد پیش شما فاسق خبری را پس تفحص کنید

اَنْ تُصِيْبُوْا

أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ وَ
برای احتراز از آنکه ضرر رسانید قومی را بنادانی پس شوید بر آنچه عمل کردید پشیمان و
اعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ
بدانید که در میان شما رسول خداست اگر فرمان برد شما را در بسیاری از کارها
لَعَنِتُّمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ
برنج درافتید ولیکن خدا دوست گردانید نزدیک شما ایمان را و آراسته گردانید آنرا در دلهای شما
وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ
و ناخوش گردانید پیش شما کفر را و فسق را و نافرمانی را آن جماعه ایشان اند
الرَّاشِدُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
راه یافتگان باحسان از نزدیک خدا و بنعمت او سبحانه و خدا داناست با حکمت است
وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ
و اگر دو گروه از مسلمانان با یکدیگر جنگ کنند پس صلح کنید میان ایشان پس اگر تعدی کند
إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ
یکی از این دو بر دیگری پس جنگ بکنید با آن دیگری که تعدی میکند تا آنکه رجوع کند بسوی حکم خدا
فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
پس اگر رجوع کرد صلح کنید میان ایشان بانصاف و داد دهید هر آینه خدا دوست میدارد
الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
داد دهندگان را جز این نیست که مسلمانان برادران یکدیگر اند پس صلح کنید میان دو برادر
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ
و بترسید از خدا تا بر شما رحم کرده شود ای مسلمانان تمسخر مکنید
قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ
گروهی با گروهی احتمال است که آن گروه بهتر باشند از ایشان ... و نه زنان
عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا
احتمال است که آن زنان بهتر باشند از ایشان و عیب مکنید میان خود ... یکدیگر را
بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ
ملقب بد مخوانید بد نامی است فاسقی بعد از ایمان و هر که توبه نکرد

تمسخر کنند با زنان دیگر

ثلثی اربع

فاولئك هم الظلمون ۝ يايها الذين ءامنوا اجتنبوا كثيرا
پس آنجماعه ایشانند ستمکاران ای مسلمانان احتراز کنید از بسیاری

من الظن ان بعض الظن اثم ولا تجسسوا ولا يغتب بعضكم
گمان بد براینه بعض گمان بد گناه است و جاسوسی مکنید و غیبت نکند بعض شما

بعضا ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه ميتا فكرهتموه
بعضی را آیا دوست میدارد یکی از شما که بخورد گوشت برادر خود مرده را پس مکروه میدارید

واتقوا الله ان الله تواب رحيم ۝ يايها الناس انا خلقنكم
و بترسید از خدا براینه خدا توبه پذیرنده مهربانست ای مردمان براینه ما آفریدیم شما را

من ذكر وانثى وجعلنكم شعوبا وقبائل لتعارفوا
از یک مرد و یک زن و ساختیم شما را جماعتها و قبیله ها تا با یکدیگر شناسا شوید

ان اكرمكم عند الله اتقىكم ان الله عليم خبير ۝ قالت الاعر
براینه گرامی ترین شما نزدیک خدا پرهیزگارترین شماست براینه خدا دانا خبردار است گفتند اعراب

ءامنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الايمان
ایمان آوردیم بگو ایمان بحقیقت نیاوردید ولیکن بگوئید منقاد شده ایم و هنوز در نیامده است ایمان

في قلوبكم وان تطيعوا الله ورسوله لا يلتكم من اعملكم
در دلهای شما و اگر فرمان برداری خدا و رسول او کنید کم نکند شما را از جزاء اعمال شما

شيئا ان الله غفور رحيم ۝ انما المؤمنون الذين ءامنوا بالله
چیزی براینه خدا آمرزگار مهربانست جز این نیست که مومنان بحقیقت آنانند که ایمان آوردند بخدا

ورسوله ثم لم يرتابوا وجهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل
و پیغمبر او باز شبهه نکردند و جهاد نمودند باموال خود و جان خود در راه

الله اولئك هم الصدقون ۝ قل اتعلمون الله بدينكم والله يعلم
خدا آن جماعه ایشانند راست گویان بگو آیا خبردار میکنید خدا را بدین خود و خدا میداند

ما في السموت وما في الارض والله بكل شيء عليم ۝ يمنون
آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است و خدا بهمه چیز داناست منت می نهند

عليك ان اسلموا قل لا تمنوا علي اسلمكم بل الله يمن عليكم
بر تو بانکه مسلمان شده اند بگو منت منهید بر من باسلام خود بلکه خدا منت می نهد بر شما

ان

أن هدىكم للإيمان إن كنتم صدقين ۝ إن الله يعلم
بآنکه هدایت کرد شما را بایمان اگر راست گو هستید هر آینه خدا میداند
غيب السموت والأرض والله بصير بما تعملون ۝
پنهان آسمانها و زمین و خدا بینا است بآنچه میکنید

سورة ق مكية وهي خمس وأربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

ق والقرءان المجيد ۝ بل عجبوا أن جاءهم منذر منهم
قسم بقرآن با بزرگی که تو پیغمبر خدایی بلکه تعجب کردند کافران از آنکه آمد بایشان ترساننده
فقال الكفرون هذا شيء عجيب ۝ أءذا متنا وكنا ترابا
پس گفتند آن کافران این چیز است عجیب آیا چون بمیریم و خاک شویم حشر کرده شویم
ذلك رجع بعيد ۝ قد علمنا ما تنقص الأرض منهم و
این بازگردانیدن است دور از عقل هر آینه دانسته ایم آنچه کم میکند زمین از ایشان یعنی آنچه میخورد
عندنا كتب حفيظ ۝ بل كذبوا بالحق لما جاءهم فهم في أمر
نزدیک ما کتابی است نگاه دارنده بلکه بدروغ نسبت کردند سخن راست را وقتی که آمد بایشان
مريج ۝ أفلم ينظروا إلى السماء فوقهم كيف بنينها و
شوریده اند آیا ندیدند بسوی آسمان بالای خود چگونه بنا کرده ایم آنرا و
زينها وما لها من فروج ۝ والأرض مددنها وألقينا
آراسته ایم آنرا و نیست مر او را هیچ شکافی و زمین را گسترده ایم و افکنده ایم
فيها رواسي وأنبتنا فيها من كل زوج بهيج ۝ تبصرة و
در آن کوهها و رویانیدیم در آن از هر نوع نباتی خوش آینده برای راه نمودن و
ذكرى لكل عبد منيب ۝ ونزلنا من السماء ماء
پند دادن هر بنده رجوع کننده و فرود آوردیم از آسمان آب
مبركا فأنبتنا به جنت وحب الحصيد ۝ والنخل بسقت
با برکت پس رویانیدیم بسبب آن بوستانها و دانه که درو میکنند آنرا و درختان خرما را بلند بالا داده

لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا

كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ

وَثَمُودُ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ

وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ

الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ

مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ

قَعِيدٌ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ وَجَاءَتْ

سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ وَنُفِخَ فِي

الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا

سَائِقٌ وَشَهِيدٌ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا

عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ وَقَالَ قَرِينُهُ

هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

قرب حق با بنده

ما وردی فرموده که حبل الورید رگیست متصل بدل و علم خدا به بنده نزدیکتر است از علم دل وی بوی و گفته اند ما دام تا ترحم بحال
دل وی آرد که نزدیک تر باشد از حبل الورید بوی صاحب بحر الحقایق فرموده که حبل الورید اقرب اجزاء نفس است نسبت
بوی پس بدین سخن ایمای است با آنکه حق سبحانه و تعالی ازان اقرب به بنده اقرب است پس چنانچه انسان هرگاه که خود را طلبد یابد حق را
نیز هرگاه که جوید بیابد و اذا سالک عبادی عنی فانی قریب در زبور آمده است که الا من طلبنی وجدنی مثنوی نحن اقرب گفته
من حبل الورید • تو فکندی تیر فکرت را بعید • ای کمان و تیرها بر ساخته • صید نزدیک و تو دور انداخته • و بباید دانست که قرب
حق سبحانه بیچون و بیچگونه باشد مثنوی قرب بیچونست جانت را بتو • قرب حق را چون بدانی ای عمو • قرب نی بالا و پستی رفتن است •
قرب حق از قید هستی رستن است • و در کشف الاسرار آورده که قرب بنده بحق آنست که فرموده واسجدوا واقترب و در احادیث
قدسی وارد است که لا یزال العبد یتقرب الیّ بالنوافل و این قرب اول بایمانست و تصدیق و آخر باحسانست و تحقیق یعنی مقام
مشاهده که ان تعبد الله کانک تراه و قرب حق مر بنده را دو قسم است یکی کافهٔ خلق را بعلم و قدرت و هو معکم اینما کنتم دیگر
خواص درگاه را بخصایص و شواهد لطف که و نحن اقرب الیه من حبل الورید اعلا او را قربی دهد عینی تا از حجابش برهاند
پس قربی بخشد حقیقی تا از آب و گلش باز خرد و از هستی موهوم بنده میکاهد و از هستی اصل زیاده ظهور کند تا چنانچه در اول

خود بود در آخر هم خود باشد اینجا علایق مرتفع گردد و اسباب منقطع و رسوم باطل و حدود متلاشی و اشارت متناهی
و عبارت منتفی و حق یکتا و بجود باقی بیت موج بحر لمن الملک بر آید ناگاه • غرق گردند دران بحر همه درویش و شاه •
خرمن هستی موهوم جهان سوزاند • آتش عشق که محمود انه بماندی کاه • ۱۲ حسبه

مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ

فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ

وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ

قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا

بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ

مِنْ مَزِيدٍ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ هَٰذَا مَا

تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ

وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ

مَحِيصٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى

السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا

بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ فَاصْبِرْ عَلَىٰ

در میان هر دو است در شش روز و نرسید ما را هیچ ماندگی پس صبر کن بر

مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
الْغُرُوبِ ۝ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ۝ وَاسْتَمِعْ
يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝ يَّوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ
بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۝ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ
يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ
نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ
مَنْ يَّخَافُ وَعِيدِ

سورة الذٰريٰت مكية وهي ستون ايٰت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ۝ فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ۝ فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ۝
فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا ۝ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۝ وَاِنَّ الدِّينَ
لَوَاقِعٌ ۝ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝ اِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۝ يُؤْفَكُ
عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ۝ قُتِلَ الْخَرّٰصُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۝
يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۝ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
بچشید این عذاب خود را اینست آنچه آن را شتاب طلب میکردید بدرستیکه متقیان
فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
در بوستانها و چشمه ها باشند بدست آرنده آنچه داده است ایشان را پروردگار ایشان بدرستیکه ایشان بودند
قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ
پیش ازین نیکوکاران با این صفت اندکی از شب خواب کردندی
وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ
بوقت سحرها ایشان طلب آمرزش نمودندی و در اموال ایشان حصه مقرر بودی برای سوال کننده [illegible]
وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ
و در زمین نشانهاست یقین کنندگان را و در ذات شما نشانهاست آیا نمی نگرید
وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ
و در آسمان است روزی شما و آنچه وعده داده میشود شما را پس قسم پروردگار آسمانها و زمین بدرستیکه این
لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ
راست است مانند آنچه شما سخن گوئید آیا آمده است پیش تو خبر مهمانان گرامی ابراهیم
الْمُكْرَمِينَ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ
چون درآمدند بر ابراهیم پس سلام گفتند جواب سلام داد و [illegible]
فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
پس متوجه شد بسوی اهل خانه خود پس آورد کباب گوساله فربه پس نزدیک ساخت آن را با ایشان [illegible]
فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
پس در خاطر خود یافت از ایشان ترس گفتند مترس و بشارت دادند او را بفرزندی دانا
فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ
پس پیش آمد زن ابراهیم با آوازی و طپانچه زد روی خود را از تعجب و گفت آیا بزاید پیرزنی
عَقِيمٌ قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ قَالَ فَمَا
نازاینده فرشتگان گفتند همچنین فرموده پروردگار تو بدرستیکه او است با حکمت دانا ابراهیم گفت [illegible]
خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ
مقصود شما ای فرستادگان گفتند بدرستیکه ما فرستاده شدیم بسوی گروهی گناهکاران

و برای بیکدات کم سوال
ناشناخته
گفت آیا نمیخورید
السابع والعشرون

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِينٍ ۞ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

تا بفرستیم بر ایشان سنگها از گل که نشانمند کرده شده است نزدیک پروردگار تو برای آنانکه از حد

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا

پس بیرون آوردیم هر کرا بود دران دیه از مومنان پس نیافتیم انجا

غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ۞ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ

غیر یک خانه از مسلمانان و بگذاشتیم دران دیه نشانه برای آنانکه میترسند

الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۞ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ

از عذاب درددهنده و در قصه موسی نشانه است چون فرستادیمش بسوی فرعون بدلیل

مُّبِينٍ ۞ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۞ فَأَخَذْنَاهُ

واضح پس روی گردان شد همراه قوت خود یعنی لشکر خود و گفت جادوگر یا دیوانه است پس گرفتیم او را

وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ۞ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا

و لشکر او را پس افگندیم ایشان را در دریا و فرعون بود نکوهیده و در قصه عاد نشانه است چون فرستادیم

عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۞ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ

بر ایشان بادی بی منفعت نگذاشت هیچ چیز را که بگذشت بران مگر آنکه گردانید آنرا

كَالرَّمِيمِ ۞ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ۞ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ

مانند استخوان پوسیده و در قصه ثمود نشانه است چون گفته شد ایشان را بهره مند شوید تا هنگامی پس سرکشی کردند از فرمان

رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۞ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ

پروردگار خویش پس گرفت ایشان را نعره و ایشان میدیدند پس نتوانستند برخاستن

وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ۞ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

و نبودند انتقام کشنده و هلاک ساختیم قوم نوح را پیش ازین هر اینه ایشان بودند گروهی بدکاران

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۞ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا

و آسمان را بنا کردیم بقوت و هر اینه ما توانائیم و زمین را گسترانیدیم

فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ۞ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ

پس نیکو گسترانندهایم و از هر چیز آفریدیم دو قسم یعنی اعلی و ادنی تا شما

تَذَكَّرُونَ ۞ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۞ وَلَا تَجْعَلُوا

پند پذیر شوید پس بگریزید بسوی خدا هر اینه من برای شما از جانب او ترساننده آشکارم و مقرر مکنید

یعنی خانه حضرت لوط علیه السلام

مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۚ كَذٰلِكَ مَآ

اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ

اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ۚ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ

وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ

وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ۚ مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ

اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ۚ فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ

ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ۚ فَوَيْلٌ

لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ

كافران را از آن روز ایشان که وعده داده میشوند

سورة الطور مكية وهي تسع واربعون ءايت

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالطُّوْرِ ۙ وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ۙ فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ۙ وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ ۙ

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ۙ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ۙ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۙ

مَا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ۙ يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ۙ وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۙ

نیست او را هیچ دفع کننده روزیکه جنبش کند آسمان جنبش کردنی و روان شوند کوهها روان شدنی

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

پس وای آن روز دروغ شمارندگان را ۝ آنانکه ایشان به بیهوده گوئی بازی میکنند

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ۝ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُم

روزی که بکشند و روان کرده شوند سوی آتش دوزخ ... این آتش است که بودید

بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا

آنرا دروغ شمردید ۝ آیا سحر است این یا شما نمی‌بینید ۝ در آئید بآن آتش پس صبر کنید

أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ

یا صبر نکنید برابر است بر شما جز این نیست که جزا داده میشوید آنچه میکردید ۝ هر آینه

الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۝ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ

متقیان در بوستانها و نعمتها باشند ۝ خوشحال شده بسبب آنچه بخشید ایشانرا پروردگار و نگاه داشت

رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

پروردگار ایشان از عذاب دوزخ ۝ بخورید و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه میکردید

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ۝ وَالَّذِينَ

تکیه زنندگان بر تختها برابر گسترده ۝ و کدخدا کنیم ایشانرا بحوران گشاده چشم ۝ و آنانکه

آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا

ایمان آوردند و پیروی ایشانرا رفت اولاد ایشان در ایمان برسانیم بدیشان اولاد ایشانرا و

أَلَتْنَاهُم مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۝ وَ

نقصان نکنیم ایشانرا از جزای عمل ایشان چیزی هر مردی بآنچه عمل کرد در گرو باشد

أَمْدَدْنَاهُم بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا

و دربی عطا کنیم ایشانرا میوه و گوشت از جنسی که طلب کنند ۝ از دست یکدیگر ...

كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ

پیکی ... بیهوده گوئی باشد ... و گرد ایشان ... گویا ایشان

لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا

مروارید در پرده پنهان ۝ و روی آرند بعضی ایشان بر بعض از یکدیگر سوال کنان ۝ گویند

إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ

هر آینه ما بودیم پیش ازین در میان اهل خانه خود ترسان بودیم پس منت نهاد خدای بر ما و نگاهداشت ما را از عذاب

السموم

ع ٢١

السَّمُومِ • إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ •

باد گرم • هرآینه ما پیش ازین عبادت میکردیم او را هرآینه او احسان کننده مهربانست

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ • أَمْ يَقُولُونَ

یا محمد پند ده پس نیستی تو بفضل پروردگار خود کاهن و نه دیوانه بلکه آیا میگویند که او

شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ • قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ

شاعر است انتظار میکنیم در حق او حوادث زمانه بگو انتظار بکشید پس هرآینه من نیز با شما

مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ • أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ

از انتظار کنندگانم • آیا میفرماید باین عقلهای ایشان یا ایشان گروهی

طَاغُونَ • أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ • فَلْيَأْتُوا

سرکش اند • آیا میگویند که بر بسته است قرآن را نی بلکه ایشان ایمان نمی آرند پس باید که بیارند

بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ • أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ

سخن مانند این اگر راست گویند • آیا آفریده شده اند ایشان بغیر آفریننده

أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ • أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

یا ایشان خود آفریدگارند • آیا آفریده اند ایشان آسمانها و زمین را بلکه ایشان باور نمیکنند

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ • أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ

آیا نزدیک ایشان خزانهای پروردگار تست یا ایشان مسلط اند • یا ایشان را نردبانی است

يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ • أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ

که می شنوند در آن کلام ملائکه پس باید که بیارد شنونده ایشان دلیل ظاهر را • آیا خدای را دختران باشد

وَلَكُمُ الْبَنُونَ • أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ •

و شما را پسران • آیا سوال میکنی از ایشان مزدی بر رسالت پس ایشان از غرامت گرانبار شده اند

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ • أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ

یا نزدیک ایشان علم غیب است پس ایشان می نویسند • بلکه میخواهند مکری پس

كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ • أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا

کافران ایشانند در ضرر بد اندیشی گرفتار شده • یا ایشان را معبودی هست بجز خدای پاکیست خدای را از آن

يُشْرِكُونَ • وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ

شریک مقرر میکنند • و اگر به بینند یکپاره را از آسمان افتاده گویند این ابر است

مَرْكُومٌ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

مرکوم انباشته ٤٧ پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند با روز خود که در آن بیهوش کرده شوند

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ وَإِنَّ

روزیکه دفع نکند از ایشان مکر ایشان چیزی را و نه ایشان نصرت داده شوند و هر آینه

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

ستمکاران را عذابی است غیر این و لیکن اکثر ایشان نمیدانند

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

و صبر کن با انتظار حکم پروردگار خود هر آینه تو حضور چشم مائی و بپاکی یاد کن با ستایش

سورة النجم مكية وهي اثنان وستون آية

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ

و بعض اوقات شب بپاکی یاد کن خدا را و عقب غایب شدن ستارگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ وَمَا يَنطِقُ

قسم ستاره چون فرو افتد گمراه نشد این یار شما یعنی محمد صلی الله علیه و سلم و غلط نکرد راه و سخن نمیگوید

عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

از خواهش نفس نیست قرآن مگر وحی که بسوی او فرستاده میشود آموخته است او را فرشته بسیار با قوت

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

صاحب حسن پس راست ایستاد آن فرشته و او بکناره بلند آسمان بود پس باز نزدیک شد و فرود آمد

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

پس رسید بمسافت دو کمان یا نزدیکتر از آن پس پیغام رسانید بسوی بندهٔ خدا آنچه رسانید

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ وَ

دروغ داخل نکرد دل پیغمبر در آنچه معاینه کرد آیا شما گفتگو میکنید با پیغمبر در آنچه می بیند و

لَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ عِندَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَىٰ عِندَهَا

هر آینه دیده بود این فرشته را یکبار دیگر نزدیک سدرة المنتهی نزدیک آن سدره است

جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ مَا زَاغَ الْبَصَرُ

جنت المأوی وقتیکه می پوشید سدره را آنچه می پوشید کجروی نکرد چشم پیغمبر

٢٧

وَمَا طَغٰى • لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى • اَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ
و از مقصد تجاوز ننمود هر آینه معاینه کرد بعضی نشانهای بزرگ پروردگار خود آیا دیدید لات را
وَالْعُزّٰى • وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى • اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى •
و عزی را و منات سومین بی قدر را آیا شما را فرزند باشد و خدا را دختر
تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيْزٰى • اِنْ هِيَ اِلَّآ اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ
این قسمت آنگاه چنین باشد بی انصاف نیستند این مگر نامها چند که مقرر کرده اید آن را شما
وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ • اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا
و پدران شما فرو نفرستاده است خدا بر ثبوت آن هیچ دلیلی پیروی نمیکنند مگر
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ • وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ رَّبِّهِمُ الْهُدٰى •
وهم را و چیزی را که خواهش میکند نفس و هر آینه آمده است ایشان را از پروردگار ایشان هدایت
اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى • فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى • وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ
آیا میسر است آدمی را آنچه آرزو میکند پس خدا راست آن جهان و این جهان و بسیار از فرشتگان
فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ
در آسمانها که نفع نمیکند شفاعت ایشان هیچ چیز را مگر بعد از آنکه دستوری دهد خدا
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضٰى • اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّوْنَ
و رضامند شود برای هر که خواهد هر آینه آنانکه باور نمیدارند آخرت را مسمی میکنند
الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى • وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ • اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ
فرشتگان را بنام دختران و نیست ایشان را به ثبوت این مقدمه هیچ دانشی پیروی نمیکنند
اِلَّا الظَّنَّ • وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا • فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ
مگر وهم را و هر آینه وهم نفع نمیدهد از شناخت حقیقت چیزی را پس اعراض کن از کسی
تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا • ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ
که روی گردانید از ذکر ما و طلب نکرد مگر زندگانی این جهان را این است نهایت ایشان
مِّنَ الْعِلْمِ • اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهِ • وَهُوَ اَعْلَمُ
از روی دانش هر آینه پروردگار تو او داناتر است بهر که غلط کرد راه خدا و او داناتر است
بِمَنِ اهْتَدٰى • وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ
بهر که راه یافت و خدا راست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است عاقبت کار جزا دهد آنان را

الربع

اساءوا بما عملوا ويجزي الذين احسنوا بالحسنى الذين
يجتنبون كبائر الاثم والفواحش الا اللمم ان ربك واسع
المغفرة هو اعلم بكم اذ انشاكم من الارض واذ انتم
اجنة في بطون امهاتكم فلا تزكوا انفسكم هو اعلم بمن
اتقى افرايت الذي تولى واعطى قليلا واكدى اعنده
علم الغيب فهو يرى ام لم ينبا بما في صحف موسى وابرهيم
الذي وفى الا تزر وازرة وزر اخرى وان ليس للانسان
الا ما سعى وان سعيه سوف يرى ثم يجزيه الجزاء الاوفى
وان الى ربك المنتهى وانه هو اضحك وابكى وانه هو
امات واحيا وانه خلق الزوجين الذكر والانثى من
نطفة اذا تمنى وان عليه النشاة الاخرى وانه هو
اغنى واقنى وانه هو رب الشعرى وانه اهلك عادا
الاولى وثمودا فما ابقى وقوم نوح من قبل انهم كانوا

هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ۝ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ۝ فَغَشّٰيهَا مَا غَشّٰى ۝
ستمکارتر و از حد گذرنده تر و شهر موتفکه را بوزمین افکند ۝ پس پوشانید بروی آنچه پوشانید

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ۝ هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ۝
پس در کدام یک از نعمتهای پروردگار خود ای آدمی شبه میکنی ۝ این پیغمبر ترسانندهٔ است از جنس ترسانندگان

اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ۝ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ۝ اَفَمِنْ هٰذَا
نزدیک آمد قیامت ۝ نیست او را سوای خدا هیچ ظاهر کننده ۝ آیا از این

الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ۝ وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ۝ وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ۝
سخن تعجب میکنید ۝ و خنده مینمایید و نمی گریید ۝ و شما بازی کننده اید

فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ۝ سورة القمر مكية وهي خمس وخمسون آية
پس سجده کنید خدا را و پرستش نمایید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا
نزدیک آمد قیامت ۝ و بشکافت ماه ۝ و اگر کافران ببینند نشانه اعراض کنند

وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝ وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْا اَهْوَآءَهُمْ
و گویند جادوی است دایم ۝ و دروغ شمردند و پیروی خواهش خود کردند

وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ۝ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ الْاَنْبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ۝
و هر چیزی که در وقت خود قرار گرفته است ۝ و هر آینه آمده است بایشان از خبرها آنچه در ان پند است و

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ
دانش تمام ۝ پس فایده نمیدهد ترسانندگان ۝ پس اعراض کن از ایشان آن روز که بخواند خواننده

اِلٰى شَيْءٍ نُّكُرٍ ۝ خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ
سوی چیزی ناخوش ۝ فرا هم رفته چشمهای ایشان از هول برایند آن روز از قبور

كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ ۝ مُّهْطِعِيْنَ اِلَى الدَّاعِ ۝ يَقُوْلُ الْكٰفِرُوْنَ
گویا ایشان ملخ پراکنده اند ۝ شتاب کنان بسوی آن خواننده ۝ گویند کافران

هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا
این روزیست دشوار ۝ دروغ شمردند پیش از ایشان قوم نوح پس دروغ داشتند بنده ما را

وقالوا مجنون وازدجر ۝ فدعا ربه اني مغلوب فانتصر

ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر ۝ وفجرنا الارض عيونا

فالتقى الماء على امر قد قدر ۝ وحملنه على ذات الواح و

دسر ۝ تجري باعيننا جزاء لمن كان كفر ۝ ولقد تركنها

اية فهل من مدكر ۝ فكيف كان عذابي ونذر

ولقد يسرنا القرءان للذكر فهل من مدكر ۝ كذبت

عاد فكيف كان عذابي ونذر ۝ انا ارسلنا عليهم ريحا

صرصرا في يوم نحس مستمر ۝ تنزع الناس كانهم اعجاز

نخل منقعر ۝ فكيف كان عذابي ونذر ۝ ولقد يسرنا القرءان

للذكر فهل من مدكر ۝ كذبت ثمود بالنذر ۝ فقالوا ابشرا

منا واحدا نتبعه انا اذا لفي ضلل وسعر ۝ ءالقي الذكر

عليه من بيننا بل هو كذاب اشر ۝ سيعلمون غدا من

الكذاب الاشر ۝ انا مرسلوا الناقة فتنة لهم فارتقبهم

یعنی هلاک قوم

یعنی برای انتقام حضرت نوح علیه السلام

ع ۱۶

واصطبر

وَاصْطَبِرْ. وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَاۤءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ

وصبر پیش گیر و خبردار کن ایشان را که آب مقسوم است در میان ایشان بهر یک حصه از آب حاضر شود

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ. فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ

پس آواز دادند یار خود را پس دست درازی کرد پس پی کرد ناقه را پس چگونه بود عذاب من و ترسانیدن من

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ.

هر آینه ما فرستادیم بر ایشان یک نعره پس شدند مانند خطیره و اهیم شکسته

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ. كَذَّبَتْ

و هر آینه آسان ساختیم قران را برای آنکه پند گیرند پس آیا هیچ پند گیرنده هست دروغی شمردند

قَوْمُ لُوْطٍ بِالنُّذُرِ. اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ

قوم لوط ترسانندگان را هر آینه ما فرستادیم بر ایشان باد سنگبار مگر اهل خانه لوط

نَّجَّيْنٰهُمْ بِسَحَرٍ. نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا كَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ شَكَرَ.

که خلاص ساختیم ایشان را وقت سحر مهربانی از نزدیک خویش همچنین جزا میدهیم هر کرا شکرگذاری کرد

وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ. وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ

و هر آینه ترسانیده بود لوط قوم خود را از گرفتن ما پس شک آوردند در آن بهم کردن و هر آینه طلبیدند لوط را

عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ. وَلَقَدْ

از مهمانان وی پس محو کردیم چشم ایشان را گفتیم بچشید عذاب مرا و ترسانیدن مرا و هر آینه

صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ. فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ. وَلَقَدْ

ایشان را آیک بگاه عقوبتی جای گیرنده پس گفتیم بچشید عذاب مرا و ترسانیدن مرا و هر آینه

يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ. وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ

آسان ساختیم قران را برای آنکه پند گیرند پس آیا هیچ پند گیرنده هست و هر آینه آمدند به خویشان و دودمان فرعون

النُّذُرُ. كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ

ترسانندگان دروغی شمردند نشانهای ما را همه آنرا پس در گرفتیم ایشان را مانند گرفتن غالب قوی

اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ. اَمْ

آیا کافران شما ای قریش بهتر اند ازین جماعتها یا آنکه شما را قلم خلاصی هست در کتابهای پیشین یا

يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ. سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ

میگویند ما جماعت انتقام کشنده ایم شکست داده خواهد شد این جماعه را و بگردانند ایشان پشت را

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ۝ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ

بلکه قیامت وعده گاه ایشانست و قیامت سخت تر و تلخ ترست هر اینه گناهکاران

فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا

در گمراهی و جهالت اند یاد کن روزی که کشیده شوند ایشان در دوزخ بر رویهای ایشان گوئیم بچشید

مَسَّ سَقَرَ ۝ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ

سودن دوزخ را هر اینه ما هر چیز را بیافریدیم باندازه مقرر و نیست حکم ما مگر یک کلمه

كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

مانند درخشیدن چشم و هر اینه هلاک ساختیم امثال شما را پس آیا هیچ پند گیرنده هست

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ

و هر چیز که کرده اند مکتوبست در نامه اعمال و هر خورد و بزرگ نوشته شده است در لوح محفوظ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۝ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ

هر اینه پرهیزکاران در بوستانها و جویها باشند متقیان در مجلس راستی باشند نزدیک پادشاه

مُقْتَدِرٍ

توانا

سورة الرحمن مكية وهي ثمان وسبعون آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَٰنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝ الشَّمْسُ

خدای آموخت قرآن را آفرید آدمی را آموختش سخن گفتن آفتاب

وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءَ

و ماه بحساب مقرر میروند و گیاه و درخت سجده میکنند و آسمان را

رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ

برافراشت و فرود آورد ترازوی را بقصد آنکه از حد تجاوز مکنید در ترازو و راست کنید

بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

بانصاف و نقصان مکنید در ترازو و زمین را گسترد برای آدمیان

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ

دران زمین میوه هاست و درختان خرماست خداوند غلافها و دران زمین دانه خداوند برگ

والریحان

وَالرَّيْحَانُ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ خَلَقَ الْإِنسَانَ
و گل خوشبوی هست پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش ای جن و انس دروغ میشمرید
مِن صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۚ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ۚ
از گل خشک مانند سفال شده و آفرید جان را که پدر جن است از شعله آتش
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ
پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۚ
راه داد دو دریا را تا بهم جمع شوند
بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ
میان این هر دو حجابی است که یکی بر دیگری تعدی نمیکند
يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
بیرون می آید ازین دو دریا مروارید و مرجان
تُكَذِّبَانِ ۚ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ
و خدای راست کشتیهای روان شونده در دریا مانند کوههای
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۚ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ
هر که هست بر زمین فانی شود و باقی ماند روی پروردگار
ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ
خداوند بزرگی و انعام
يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۚ
سوال میکنند از خدا هر که در آسمانها و زمین است هر روزی خدا در حالتی است
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ۚ
از همه فارغ شده بشما متوجه شویم ای جن و انس
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ
ای قوم جن و انس اگر
اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا
بتوانید که بیرون روید از کنارهای آسمان و زمین پس بیرون روید

لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَٰنٍ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يُرْسَلُ
بیرون نخواهید رفتن مگر بقوتی یعنی آن قوت کجاست — فرستاده شود

عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
بر شما شعله از آتش و دود نیز پس مقابله نتوانید کردن — پس بکدام یک از نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَإِذَا ٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
پروردگار خویش دروغ میشمرید — پس چون بشکافد آسمان پس شود مثل گل سرخ

كَٱلدِّهَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ
مانند ادیم سرخ — پس آنروز سوال کرده نشود

عَن ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٌ وَلَا جَآنٌّ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
از گناه خود هیچ آدمی و نه جنی

يُعْرَفُ ٱلْمُجْرِمُونَ بِسِيمَٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِٱلنَّوَٰصِى وَٱلْأَقْدَامِ
شناخته شوند گناهکاران بعلامت خود پس گرفته شود موی پیشانی و پایهای نیز

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِى يُكَذِّبُ
پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ میشمرید — اینست آن دوزخ که دروغ شمرده بودند

بِهَا ٱلْمُجْرِمُونَ ۝ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
آنرا گناهکاران — آمد و شد کنند میان آن آتش و میان آب گرم جوشنده — پس بکدام از نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
پروردگار خویش دروغ میشمرید — و کسی را که ترسیده از ایستادن پیش پروردگار خود دو بوستان باشد

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
دو بوستان خداوند شاخهای بسیار

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
در آن دو بوستان دو چشمه میرود

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
در آن دو بوستان از هر میوه دو قسم باشد

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى ٱلْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
تکیه کنندگان باشند بر فرشها که آستر آن از حریر ستبر باشد — و میوه آن دو بوستان نزدیک بود

فبای

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ

در کوشکهای این دو بهشت حوران باشند کوتاه چشمان

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

جماع نکرده است با ایشان هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

گویا آن حوران یاقوت و مرجان اند

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

نیست جزاء نیکوکاری مگر انعام بسیار

تُكَذِّبَانِ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

بجز این دو بوستان دو بوستان دیگر باشند

مُدْهَامَّتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ

دو بوستان سبز که از غایت سبزی بسیاهی میزند — دران دو بوستان دو چشمه

نَضَّاخَتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَ

جوشنده باشند — دران دو بوستان میوها و

نَخْلٌ وَرُمَّانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ

درختان خرما و انار باشند — درین چهار جنات زنان

حِسَانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ

برگزیده با جمال باشند — حوران نگاه داشته شده

فِي الْخِيَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ

در خیمه ها [illegible] — جماع نکرده است با ایشان

إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی

مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ

تکیه زده باشند [illegible] بر بالشهای سبز و فرشهای نیک

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

با برکت است نام پروردگار تو خداوند بزرگی و انعام

بیان کثرت امت مرحومه نسبت بسایر امم

٤٣٨

سورة الواقعة مكية وهي تسعون ءايت

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا وقعت الواقعة ليس لوقعتها كاذبة خافضة
یاد کن هنگامی که متحقق شود قیامت نیست در وقوع شدن آن دروغی پست کننده است جماعتی را
رافعة إذا رجت الأرض رجا وبست الجبال بسا فكانت
و بلند کننده طایفه را آنگاه که جنبانیده شود زمین جنبانیدنی و ریزه ریزه کرده شوند کوهها ریزه کردنی پس شوند
هباء منبثا وكنتم أزوجا ثلثة فأصحب الميمنة ما
مانند غبار پراکنده و شوید شما سه قسم پس اهل سعادت آن چه حال دارند
أصحب الميمنة وأصحب المشئمة ما أصحب المشئمة والسبقون
اهل سعادت و اهل شقاوت آن چه حال دارند اهل شقاوت و پیش روندگان
السبقون أولئك المقربون في جنت النعيم ثلة من
پیش روندگان ایشانند نزدیک کردگان در بوستانهای نعمت یک گروه بسیار
الأولين وقليل من الآخرين على سرر موضونة
از پیشینیان یعنی از امم سابقه و اندکی از پسینیان یعنی از این امت بر تختهای زربافته نشسته باشند
متكئين عليها متقبلين يطوف عليهم ولدان مخلدون
تکیه زده بر آن رو بروی یکدیگر گردش کنند بر ایشان پسران همیشه نوجوان
بأكواب وأباريق وكأس من معين لا يصدعون
با کوزه ها و ابریقها و پیاله ها از خمر جاری نه درد سر داده شوند
عنها ولا ينزفون وفاكهة مما يتخيرون ولحم طير
از آن شراب و نه بیهوش شوند و آورده شود با میوه از هر جنس که اختیار کنند و با گوشت مرغان
مما يشتهون وحور عين كأمثال اللؤلؤ المكنون
از هر جنس که بپسندند و آن زنان سیاه چشم مانند مروارید پوشیده کرده شده
جزاء بما كانوا يعملون لا يسمعون فيها لغوا ولا تأثيما
پاداش دهیم بسبب آنچه میکردند نشنوند در بهشت سخن بیهوده و نه حرفی گناه

إِلَّا قِيلًا سَلَٰمًا سَلَٰمًا ۝ وَأَصْحَٰبُ الْيَمِينِ ۝ مَا أَصْحَٰبُ الْيَمِينِ ۝ فِي
مگر اینکه شنوند که هر یکی سلام گوید و اهل سعادت چه حال دارند اهل سعادت در زیر
سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ۝ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ۝ وَمَاءٍ
درختان کنار بی خار و درختان موز بر تو بر توی آن و در سایه دراز و در آب
مَّسْكُوبٍ ۝ وَفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝ لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ
ریخته شده و در میوه‌های بسیار نه با پایان رسد و نه ازان منع کرده شود
وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝ إِنَّا أَنشَأْنَٰهُنَّ إِنشَاءً ۝ فَجَعَلْنَٰهُنَّ أَبْكَارًا ۝
و فرشهای برافراشته شده هر آینه آفریدیم حوران را یکنوع آفریدن پس ساختیم ایشان را دوشیزه
عُرُبًا أَتْرَابًا ۝ لِّأَصْحَٰبِ الْيَمِينِ ۝ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَثُلَّةٌ
عاشقان شوهر خود هم عمر با یکدیگر برای اهل سعادت اصحاب یمین جماعتی بسیار اند از پیشینیان و جماعتی
مِّنَ الْآخِرِينَ ۝ وَأَصْحَٰبُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَٰبُ الشِّمَالِ ۝ فِي
از پسینیان و اهل شقاوت چه حال دارند اهل شقاوت در
سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝ وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ ۝ لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝
باد گرم و آب گرم شده و در سایه دود سیاه که نه خنک باشد و نه با عزت
إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ۝ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى
هر آینه ایشان بودند پیش ازین بناز پرورده و مداومت میکردند بر
الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
گناه بزرگ یعنی شرک و میگفتند آیا چون بمیریم و خاک شویم
وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ أَوَءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ إِنَّ
و استخوانی چند باشیم آیا برانگیخته شویم یا پدران نخستین ما برانگیخته شوند بگو هر آینه
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَٰتِ يَوْمٍ
پیشینیان و پسینیان جمع کرده شوند در میعاد روز
مَّعْلُومٍ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ۝ لَآكِلُونَ
مقرر باز هر آینه شما ای گمراهان دروغ شمارندگان خواهید خورد
مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ۝ فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝ فَشَٰرِبُونَ
از درختهای زقوم پس پر خواهید کرد ازان زقوم شکمها را پس خواهید آشامید

عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ. فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ. هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ
بران طعام از آب گرم پس خورانید آشامید آشامیدنی اشتران تشنه اینست مهمانی ایشان روز
الدِّينِ. نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ. أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ
جزا ما آفریدیم شما را پس چرا باور نمیکنید یعنی اعاده را آیا خبر کنید مرا آنچه میریزید
ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ. نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ
آیا شما می آفرینید آنرا یا ما آفریننده ایم ما معین کرده ایم در میان شما
الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ. عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَ
مرگ را و نیستیم ما عاجز شده از آنکه عوض شما آریم قومی مانند شما و
نُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ. وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ
بیافرینیم شما را در عالمی که نمیدانید و براینه دانسته اید آفرینش نخستین را
فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ. أَفَرَأَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ. ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُ
پس چرا پند نمیگیرید آیا دیدید آنچه می کارید آیا شما میرویانید آنرا
أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ. لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ
یا ما رویانیده ایم اگر خواهیم بگردانیم آن زراعت را کاهی شکسته پس شوید تعجب نمایید
إِنَّا لَمُغْرَمُونَ. بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ. أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ
گویند براینه ما غرامت زدگانیم بلکه ما محروم ماندگانیم آیا دیدید آن آب که می آشامید
ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ. لَوْ نَشَاءُ
آیا شما فرود آورده اید آنرا از ابر یا ما فرود آرندگانیم اگر خواهیم
جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ. أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ
شور گردانیم آنرا پس چرا نه شکر میکنید آیا دیدید آن آتش را که از زدن شاخ درخت سبز
ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ. نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً
آیا شما آفریده اید درخت آنرا یا ما آفریننده ایم ما ساختیم آن درخت را برای پند
وَمَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ. فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ. فَلَا أُقْسِمُ
و منفعت برای مسافران پس بپاکی یاد کن پروردگار بزرگ خود را پس سوگند میخورم
بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ. وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ. إِنَّهُ لَقُرْآنٌ
بافتادن ستاره ها یعنی شهب والله اعلم و این قسمیست بزرگ اگر بدانید این کتاب قرآنیست
كَرِيمٌ

ثلثة ارباع ع ۲۲

در رحم زنان یعنی منی را

كَرِيمٌ فِي كِتَبٍ مَّكْنُونٍ لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ تَنزِيلٌ مِّن
گرامیقدر نوشته شده است در کتاب پوشیده که دست نمی رساند بآن مگر پاکان فرستاده شده است از
رَّبِّ الْعَلَمِينَ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ وَتَجْعَلُونَ
پروردگار عالمها آیا باین سخن شما انکار کننده اید و میسازید
رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ وَأَنتُمْ
نصیبه خود آنکه شما بدروغ نسبت میکنید پس اگر نه هرگاه برسد روح شخص به نای گلو و شما
حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَكِن لَّا تُبْصِرُونَ
آنگاه می بینید و ما نزدیک تریم باو به نسبت شما ولیکن شما نمی نگرید
فَلَوْلَا إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِن كُنتُمْ صَدِقِينَ
پس اگر هستید غیر جزا داده شدگان در قیامت باز گردانید روح را اگر هستید راست گویان
فَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ
پس اما اگر باشد مرده از نزدیک کردگان بارگاه الهی پس او راست راحت و گل خوشبوی و بوستان نعمت
وَأَمَّا إِن كَانَ مِنْ أَصْحَبِ الْيَمِينِ فَسَلَمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَبِ الْيَمِينِ
و اما اگر باشد مرده از اهل سعادت پس سلامت تراست ای کسی که هستی از اهل سعادت
وَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ
و اما اگر باشد مرده از دروغ شمارندگان گمراهان پس او راست مهمانی از آب گرم
وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ
و او راست در آوردن بدوزخ هر آینه این خبر درست بی شبهه است پس بپاکی یاد کن پروردگار
الْعَظِيمِ
بزرگ خود را

سورة الحديد مدنية وهي تسعة وعشرون آيت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
بپاکی یاد کرد خدای را هرچه در آسمانها و زمین است و اوست غالب دانا
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و او بر همه چیز تواناست

یعنی در لوح محفوظ

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
اوست نخستین همه و اوست آخرین همه و اوست آشکارا و اوست پنهان و او بهر چیز داناست

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
اوست که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستقر شد

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
بر عرش میداند آنچه در آید در زمین و آنچه بیرون می آید از زمین و آنچه فرود می آید

مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا
از آسمان و آنچه بالا میرود اندران و او با شماست هر جا که باشید و خدا بانچه

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
میکنید بیناست او راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا باز گردانیده میشود

الْأُمُورُ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ
کارها در می آرد شب را در روز و در می آرد روز را در شب و او داناست

بِذَاتِ الصُّدُورِ آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
بمکنون سینها ایمان آرید بخدا و رسول او و خرج کنید از جمله آن مال که ساخته است شما را

مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ
جانشین دیگران در وی پس آنانکه ایمان آوردند و خرج کردند از شما ایشان راست مزد بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا
و چیست شما را که ایمان نیارید بخدا و رسول دعوت میکند شما را که ایمان آرید

بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ هُوَ الَّذِي
به پروردگار خویش و هر آینه عهد گرفته است از شما اگر هستید باور دارنده اوست آنکه

يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
فرو میفرستد بر بنده خود آیات واضح تا بیرون آرد شما را از تاریکیها بسوی روشنی

وَإِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي
و هر آینه خدای بشما بخشاینده مهربان است و چیست شما را که خرج نکنید در

سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ
راه خدا و خدا راست وا پس گذاشته در آسمانها و زمین برابر نیست از شما

یعنی روز الست بربکم

مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقٰتَلَ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
آنکه خرج کرد پیش از فتح مکه و قتال کرد با آنکه ایشان عظیم‌اند بعد از فتح مکه کرده باشد الجماعه
الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْ بَعْدُ وَقٰتَلُوْا وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَ
آنانکه خرج کردند بعد از فتح و قتال کردند و هر یکی را وعده داده است خدا حالت نیک و
اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا
خدا بآنچه میکنید خبردار است کیست آنکه قرض دهد خدا را قرض دادن
حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗ وَلَهٗ اَجْرٌ كَرِيْمٌ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَ
نیک پس دو چند ادا کند خدا جزای او آن قرض را و او راست مزد بزرگ یاد کن روزیکه
الْمُؤْمِنٰتِ يَسْعٰى نُوْرُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ بُشْرٰىكُمُ
و زنان گرویده را ببینی که میرود نور ایشان در پیش ایشان و بجانب راست ایشان گویند بشارت
الْيَوْمَ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ذٰلِكَ هُوَ
امروز بوستانهاست که میرود از زیر آنها جویهای و باشید شما جاودان در آن این مژده
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ يَوْمَ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا
رستگاری بزرگ است یاد کن روزیکه گویند مردان و زنان منافق با مسلمانان
انْظُرُوْنَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُّوْرِكُمْ قِيْلَ ارْجِعُوْا وَرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوْا
نظر شفقت کنید بسوی ما تا روشنی گیریم از نور شما گفته شود در جواب ایشان که واگردید پس [illegible] خویش
نُوْرًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُوْرٍ لَّهٗ بَابٌ بَاطِنُهٗ فِيْهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهٗ
روشنی را پس بنا کرده شود در میان ایشان دیواری که او را دروازه باشد اندرون آن دیوار
مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ قَالُوْا بَلٰى
از پیش آنکه طرف منافقان است عذاب است آواز دهند منافقان مسلمانان را آیا ما نبودیم همراه شما گویند آری
وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
و لیکن شما در بلا افکندید خود را و انتظار کردید بر مصیبت مسلمانان و شک آوردید و فریب داد شما را
الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ فَالْيَوْمَ
آرزوهای شما تا وقتیکه بیامد فرمان خدا بقبض روح شما و فریب داد شما را [illegible] شیطان فریبنده پس امروز
لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّلَا مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَاْوٰىكُمُ
گرفته نشود از شما فدیه و نه از کافران گرفته شود جای شما

در مرتبه بزرگتر اند از

النَّارُ هِيَ مَوْلَيكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا

آتش دوزخ است همان آتش لایق شما است و بد بازگشت است وی ایا وقت نرسیده است مسلمانان را

اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا

آنکه بترسد و نرم شود دلهای ایشان برای یاد کردن خدای و برای آنچه فرو فرستاده خدا از کلام که درست است و نباشند

كَالَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ

مانند آنانکه داده شده است ایشان را کتاب پیش از این پس دراز گذشت بر ایشان مدت پس سخت شد

قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فٰسِقُونَ ۝ اِعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ

دل ایشان و بسیاری از ایشان بدکارانند بدانید که خدا زنده میکند زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝

بعد مرده بودن آن هر آینه بیان کردیم برای شما نشانها بود که شما دریابید

اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا

هر آینه مردان خیرات دهنده و زنان خیرات دهنده و آنانکه قرض داده اند خدا را قرض نیک

يُضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ

دو چندان شود ایشان را و ایشان راست مزد گرامی قدر و آنانکه ایمان آوردند بخدا و پیغمبران او

اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ

آن جماعه ایشانند صدیقان و شهیدان نزدیک پروردگار خویش ایشان راست مزد ایشان

وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ

و نور ایشان و آنانکه کافر شدند و دروغ شمردند آیات ما را آن جماعه اهل

الْجَحِيمِ ۝ اِعْلَمُوا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَ

دوزخ اند بدانید که زندگانی دنیا بازی است و بیهودگی است و آرایش است و

تَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوٰلِ وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ

خودستائی است در میان خویش از یکدیگر زیادت طلبی است در مالها و فرزندان مانند

نباته

غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ

بارانی که شگفت آورد زراعت کنید کان را رستنی او باز خشک شود پس زرد بینی او را باز درهم

حُطٰمًا وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ

شکسته گردد و در آخرت عذاب سخت است و نیز آمرزش است از جانب خدا

ورضوان

وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ سَابِقُوا إِلَى
و خوشنودی است و نیست زندگانی دنیا مگر بهره که با فریب اند سبقت کنید بسوی
مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
آمرزش از جانب پروردگار خویش و بهشتی که پهنای او مانند پهنای آسمان و زمین است
أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
آماده کرده شده برای آنانکه ایمان می آرند بخدا و پیغمبران او این است فضل خدا میدهد آنرا
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ
هر که خواهد و خدا خداوند فضل بزرگ است نرسید هیچ مصیبتی
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا
در زمین و نه در جان شما مگر نوشته شده است در کتاب پیش از آنکه بیافرینیم آن مصیبت را
إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ
هر آینه این کار بر خدا آسان است خبر داده ایم تا اندوه نخورید بر آنچه رفت از دست شما
وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ
و تا شادمان نشوید بآنچه عطا کرد شمارا و خدای تعالی دوست ندارد هر تکبر کننده خود ستاینده را
الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ
آنانکه بخل میکنند و مردمانرا به بخل میفرمایند و هر که روی گردان شود
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ
پس هر آینه خدای بی نیاز ستوده هر آینه فرستادیم پیغمبران خود را بنشانهای واضح
وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ
و فرود آوردیم با ایشان کتاب و ترازو تا عمل کنند مردمان بانصاف
وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَ
و فرود آوردیم آهن را بسبب آن جنگ سخت است و منفعتها دیگر است برای مردمان
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ
تا بداند خدا کسی را که نصرت دهد خدا را غایبانه و پیغمبران او را هر آینه خدا توانا غالب
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
و هر آینه فرستادیم نوح را و ابراهیم را و نهادیم در اولاد ایشان پیغمبری

وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُونَ ۝ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰى
و کتاب پس بعض ایشان راه یابند و بسیاری از ایشان بدکارانند باز فرستادیم
ءَاثٰرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنٰهُ الْإِنْجِيلَ ۝
از پی ایشان پیغمبران خود را و از پی آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیمش انجیل
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ط وَرَهْبَانِيَّةً
و نهادیم در دل تابعان او مهربانی و بخشایش و گوشه نشینی
ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوٰنِ اللّٰهِ
که خود پیدا کرده بودند آنرا ما فرض نساخته بودیم آنرا بر ایشان لیکن اختراع کردند بطلب خشنودی خدا
فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَـَٔاتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
پس نگاه نداشت آن را نگاه داشتن آن پس عطا کردیم آنانرا که ایمان آورده بودند از ایشان مزد ایشان
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُونَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَءَامِنُوا
و بسیاری از ایشان بدکارانند ای آنانکه ایمان آورده اید بترسید از خدا و ایمان آرید
بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُورًا
به پیغمبر او تا بدهد شما را دو حصه از رحمت خود و بدهد شما را نوری
تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ط وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ لِّئَلَّا يَعْلَمَ
که بدان بروید بر صراط و بیامرزد شما را و خدا آمرزگار مهربان است حق تعالی بشما خبر داد تا نداند
أَهْلُ الْكِتٰبِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَأَنَّ
اهل کتاب که ایشان قادر نیستند بر چیزی از فضل خدا و بدانند
الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَّشَاءُ ط وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
که فضل بدست خداست میدهد آنرا بهر که خواهد و خدای صاحب فضل
الْعَظِيمِ
بزرگ است

سورة المجادلة مدنية وهي اثنان وعشرون ءايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِي تُجٰدِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللّٰهِ
هر آینه شنید خدای تعالی سخن آن زن که گفت وگو میکرد با تو در باب شوهر خود و شکایت میکرد بسوی خدا

یعنی بمحمد صلی الله علیه وسلم

یعنی بمحمد صلی الله علیه وسلم

الجزء الثامن والعشرون

وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ۝ اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ
و خدای تعالی می‌شنود پاسخ دادن شما هر آینه خدا شنوا بیناست آنانکه از شما ظهار میکنند

مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَآئِهِمْ مَّا هُنَّ اُمَّهٰتِهِمْ اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰٓـِٔيْ وَلَدْنَهُمْ
با زنان خود نیستند آن زنان مادران ایشان نیستند مادران ایشان الا آنانکه زاده اند ایشانرا

وَاِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا وَاِنَّ اللّٰهَ
و هر آینه ایشان میگویند سخن نامعقول و میگویند دروغ و هر آینه خدای

لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ۝ وَالَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ
عفو کننده آمرزگار است و آنانکه ظهار میکنند با زنان خود باز رجوع میکنند

لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ
در مخالفت آنچه گفتند پس واجبست آزاد کردن بنده پیش از آنکه زن و مرد بیکدیگر دررسند این حکم پند داده میشوید

بِهٖ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
بآن و خدا بآنچه میکنید خبردار است پس هرکه نیابد بنده را پس بر او واجبست روزه دو ماه

مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّيْنَ
پی در پی پیش از آنکه مرد و زن بیکدیگر دست رسانند پس هرکه نتواند این را پس طعام دادن شصت

مِسْكِيْنًا ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ
فقیر است این حکم برای آنست که معتقد شوید خدا و رسول او را و این احکام حدها مقرر کرده خداست

وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
و کافران را عذاب درد دهنده باشد هر آینه آنانکه مخالفت میکنند با خدا و رسول او

كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ
خوار کرده شدند چنانکه خوار کرده شدند آنانکه پیش از ایشان بودند و هر آینه فرود آوردیم آیات واضح

وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ
و کافران را عذاب خوار کننده است روزیکه برانگیزد ایشانرا خدا همه یکجا پس خبر دهد ایشانرا

بِمَا عَمِلُوْا اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ
بآنچه کرده بودند نگاهداشته است خدا آنرا و ایشان آنرا فراموش کردند و خدا بر همه چیز مطلع است

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَا يَكُوْنُ
آیا ندیدی که خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نمی باشد

مِن نَّجْوَىٰ ثَلَٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
با یکدیگر راز گفتن سه کس مگر خدای چهارم ایشانست و نمی باشد راز گفتن پنج شخص الا خدای ششم ایشانست
وَلَا أَدْنَىٰ مِن ذَٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
و نه کمتر ازین مگر خدای با ایشانست و نه زیاده تر ازین مگر خدای با ایشانست هر کجا باشند باز
يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ أَلَمْ تَرَ
خبر دهد ایشانرا روز قیامت بانچه کرده اند هر آینه خدا بهر چیز داناست آیا ندیدی
إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ
بسوی آنانکه منع کرده شد ایشانرا از راز گفتن با یکدیگر پس باز میگردند بدانچه نهی کرده شده اند از آن
وَيَتَنَٰجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا
و با یکدیگر راز میگویند بگناه و تعدی و نافرمانبرداری پیغمبر و چون
جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ
بیایند پیش تو دعا کنند ترا بآن کلمه که دعا نکرده است ترا خدای بآن و میگویند در دل خویش
لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ
چرا عذاب نمیکند ما را خدای بسبب آنچه میگوئیم بس است ایشانرا دوزخ در آیند در آن پس بد
الْمَصِيرُ يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَٰجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَٰجَوْا
جائیست دوزخ ای مسلمانان چون با یکدیگر راز گوئید پس با یکدیگر راز مگوئید
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَٰجَوْا بِالْبِرِّ وَ
در باب گناه و تعدی و نافرمانبرداری پیغمبر و راز گوئید در باب نیکوکاری و
التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ
پرهیزکاری و بترسید از خدای که بسوی او حشر کرده خواهید شد جز این نیست که راز گفتن بد
مِنَ الشَّيْطَٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْـًٔا إِلَّا
از کار شیطانست تا اندوهگین کند مسلمانانرا و نیست هیچ زیان رساننده با ایشان چیزی مگر
بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ
باراده خدای و بر خدای باید که توکل کنند مسلمانان ای
ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَٰلِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ
مسلمانان چون گفته شود شما را که گشاده بنشینید در مجلسها پس گشاده کنید جای تا گشاده کند خدا

یعنی بجای السلام علیک گویند السام علیک یعنی مرگ باد بر تو

یعنی اگر پیغمبر راست است پس چرا خدا ما را عذاب نمی کند

لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا
برای شما و چون گفته شود برخیزید پس برخیزید تا بلند کند خدا مرتبه آنانکه ایمان آورده
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
از شما و آنانکه عطا کرده شده است ایشان را علم درجه‌ها بالا و خدا بآنچه میکنید آگاه است
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ
ای مسلمانان چون راز گویید با پیغمبر پس تقدیم کنید پیش از
نَجْوَاكُمْ صَدَقَةً ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا
راز گفتن خود خیرات را این کار بهتر است شما را و پاکیزه‌تر پس اگر نیابید
فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ
پس هر آینه خدا آمرزگار مهربان است آیا ترسیدید از آنکه تقدیم کنید پیش از
نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
راز گفتن خود خیرات را پس چون نکردید این کار را و درگذرانید خدا از شما
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَاللّٰهُ
پس برپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمانبرداری کنید خدا را و رسول او را و خدا
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ
خبردار است بآنچه میکنید آیا ندیدی بسوی آنانکه دوستی کردند با قومی که غضب کرده است خدا
عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ
برایشان نیستند این منافقان از شما و نه از یهود و سوگند میخورند بر دروغ و ایشان
يَعْلَمُونَ أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
میدانند آماده ساخته است خدا برای ایشان عذاب سخت هر آینه بد است آنچه
كَانُوا يَعْمَلُونَ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
میکنند سپر گرفته‌اند سوگندان خود را پس باز داشتند مردم را از راه
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
خدا پس ایشان راست عذاب خوار کننده دفع نخواهد کرد از ایشان مال‌ها و
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا أُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
اولاد ایشان از عذاب خدا چیزی را این جماعه اهل دوزخ اند ایشان در آنجا

این است گروه لشکر خدا اند

خلدون ۝ يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما يحلفون
جاویدان باشند روزی که برانگیزد ایشانرا خدای همه یکجا پس سوگند خورند بحضور او چنانکه سوگند میخورند
لكم ويحسبون انهم على شيء الا انهم هم الكذبون ۝
بحضور شما و می پندارند که ایشان بر چیزی هستند آگاه شو هر آینه ایشانند دروغگوی
استحوذ عليهم الشيطن فانسيهم ذكر الله اولئك حزب
غالب آمده است بر ایشان شیطان پس فراموش ساخت از خاطر ایشان یاد کردن خدای را ایشانند لشکر
الشيطن الا ان حزب الشيطن هم الخسرون ۝ ان الذين
شیطان است آگاه شو هر آینه لشکر شیطان ایشانند زیانکاران هر آینه آنانکه
يحادون الله ورسوله اولئك في الاذلين ۝ كتب الله لاغلبن
خلاف میکنند با خدای و رسول او ایشان در جمله خوارترین مردم اند حکم کرد خدای که البته غالب
انا ورسلي ان الله قوي عزيز ۝ لا تجد قوما يؤمنون بالله
من و پیغمبران من هر آینه خدای توانا غالب است نخواهی یافت قومی را که ایمان دارند بخدا
واليوم الاخر يوادون من حاد الله ورسوله ولو كانوا
و روز آخر با این صفت که دوستی کنند با کسیکه خلاف کرده است با خدا و رسول او و اگرچه ایشان باشند
اباءهم او ابناءهم او اخوانهم او عشيرتهم اولئك كتب
پدران ایشان یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا خویشان ایشان آن جماعه نوشته است
في قلوبهم الايمان وايدهم بروح منه ويدخلهم جنت
خدا در دل ایشان ایمان را و قوت داده است ایشانرا بفیضی غیبی از جانب خود و در آرد ایشانرا بوستانها
تجري من تحتها الانهر خلدين فيها رضي الله عنهم ورضوا عنه
میرود از زیر آن جویها جاویدان آنجا خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از او
اولئك حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون ۝
ایشانند لشکر خدای آگاه شو هر آینه لشکر خدای ایشانند رستگاران

سورة الحشر مدنية وهي اربعة وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله ما في السموت وما في الارض وهو العزيز الحكيم
بپاکی یاد کرد خدای را آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است و اوست غالب با حکمت

ع ۱۰

هو الذی

چون ابو عبیده جراح رضی الله عنه که پدر خود ابو عبدالله جراح را در روز احد بکشت
چون ابو بکر صدیق رضی الله عنه که در روز بدر پسر خود عبدالرحمن را بمبارزت طلبید
پیغمبر صلی الله علیه وسلم صدیق را نگذاشت که بحرب وی رود
چون مصعب بن عمیر رضی الله عنه که برادر خود عبید را روز احد بقتل رسانید
چون فاروق رضی الله عنه که در بدر خال خود عاص بن هشام را قتل کرده
و چون مرتضی و حمزه رضی الله عنهما که اقربای خود را چون عتبه و شیبه و ولید در جنگ بدر بکشتند

[illegible]

هُوَ الَّذِيٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ
او است آنكه بيرون آورد آنانرا كه كافر شدند از اهل كتاب از خانهاى ايشان

لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ
در اول جمع كردن لشكر گمان نداشتيد شما اى مسلمانان كه بيرون روند و گمان ميكردند آن كافران كه نگاهدارنده

حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا وَقَذَفَ
قلعه هاى ايشان از عقوبت خداى پس بيامد بديشان عقوبت خداى از آنجا كه نميدانستند و افكند

فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي
در دل ايشان ترس را خراب ميكردند خانهاى خود را بدستهاى خويش و بدستهاى

الْمُؤْمِنِيْنَ فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ۝ وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ
مسلمانان نيز خراب ميشد پس عبرت گيريد اى خداوندان ديدها و اگر نه آن بود كه نوشت خداى بر ايشان

الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۝
جلاء وطن هر آينه عقوبت ميكرد ايشانرا در دنيا بنوعى ديگر و ايشانراست در آخرت عذاب آتش

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ
اين عذاب بسبب آنست كه ايشان مخالفت كردند با خداى و رسول او و هر كه مخالفت كند با خدا پس هر آينه خدا

شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً
سخت كننده عقوبت است آنچه ببريديد از درخت خرما يا گذاشتيد آنرا ايستاده

عَلٰٓى اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ۝ وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ
بر بيخهاى خود پس بفرمان خدا بود و براى آنكه خوار كند بدكاران را و آنچه عايد گردانيد خدا

عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ
بر پيغمبر خود از اموال بنى نضير پس نتاخته بوديد بر آن اسپان را و نه شتران را

وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
و ليكن خدا غالب ميگرداند پيغمبران خود را بر هر كه خواهد و خدا بر همه

شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ
چيز تواناست آنچه عايد گردانيد خدا بر پيغمبر خود از اموال ساكنان ديه ها پس خداير است

وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ
و پيغمبر را و خويشاوندان را و يتيمان را و فقيران را و راه گذريان را ...

كي لا
مقطوع ١٢

الربع

كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ
تا نباشد آن فیء دست گردان میان توانگران از شما و هرچه بدهد شما را پیغمبر
فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
بگیرید آنرا و هرچه منع کند شما را از آن باز ایستید و بترسید از خدای هرآینه خدا سخت
الْعِقَابِ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
عقوبت است آن فیء فقیران هجرت کننده راست آنانکه بیرون کرده شدند از خانهای خویش
وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ
و اموال خویش می‌طلبند نعمت را از خدا و خوشنودی را و نصرت میدهند خدا را
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ
و پیغمبر او را ایشانند راست وعده کنندگان و نیز آنانراست که جای گرفتند دار السلام
وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ
و جای دادند ایمان را پیش از ایشان دوست میدارند هرکرا هجرت کند بسوی ایشان و نمی‌یابند
فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ
در خاطر خود دغدغه از آنچه داده شد مهاجران را و ایثار میکنند بر خویشتن
وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ
و اگرچه باشد ایشان را احتیاج و هرکه نگاه داشته شد از بخل نفس خود پس آنجماعه
هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
ایشانند رستگاران و نیز آنانراست که آمدند بعد از مهاجران و انصار میگویند ای پروردگار
اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ
بیامرز مارا و برادران ما را که سبقت کردند بر ما بایمان آوردن و مکن
فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ
در دلهای ما هیچ کینه بسبب آنانکه ایمان آوردند ای پروردگار ما هرآینه تو بخشاینده مهربانی
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
آیا ندیدی بسوی آنانکه نفاق کردند میگویند برادران خود را که کافر اند
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ
از اهل کتاب اگر بیرون کرده شوید از وطن البته بیرون خواهیم آمد با شما و فرمان نبریم

فيكم

فيكم احدا ابدا وان قوتلتم لننصرنكم والله يشهد

در این مقدمه شما جنگ را یکی و اگر قتال کرده شود با شما البته نصرت دهیم شما را و خدا گواهی میدهد

انهم لكذبون لئن اخرجوا لا يخرجون معهم و

که ایشان دروغگویانند اگر بیرون کرده شوند یهود از مدینه بیرون نروند منافقان با ایشان و

لئن قوتلوا لا ينصرونهم ولئن نصروهم ليولن

اگر جنگ کرده شود با اهل کتاب نصرت ندهند ایشان را و اگر بفرض نصرت دهند اهل کتاب را البته بگردانند

الادبار ثم لا ينصرون لانتم اشد رهبة في صدورهم

پشت خود را بعد از آن مدد کرده نشود ایشان را هر آینه شما ای مسلمانان سخت ترید از جهت ترس در دلهای ایشان

من الله ذلك بانهم قوم لا يفقهون لا يقاتلونكم

از خدای این آنست که ایشان قومی اند که نمی فهمند جنگ نکنند با شما

جميعا الا في قرى محصنة او من وراء جدر باسهم

یکجا شده مگر در دیه ها که بران حصار ساخته شد یا از پس دیوارها جنگ ایشان

بينهم شديد تحسبهم جميعا وقلوبهم شتى ذلك

در میان ایشان سخت است می پنداری ایشان را یکجا شده و دلهای ایشان پراگنده است این

بانهم قوم لا يعقلون كمثل الذين من قبلهم قريبا ذاقوا

بسبب آنست که ایشان قومی هستند که در نمی یابند مثل ایشان مانند مثل آنانست که پیش از ایشان بودند در نزدیکی چشیدند

وبال امرهم ولهم عذاب اليم كمثل الشيطن اذ قال

وبال گناه خود را و ایشانراست عذاب دردناک مانند مثل شیطان چون گفت

للانسان اكفر فلما كفر قال اني بريء منك اني اخاف

آدمی را که کافر شو پس چون کافر شد گفت هر آینه من بیزارم از تو هر آینه من میترسم

الله رب العلمين فكان عاقبتهما انهما في النار خلدين

از خدای که پروردگار عالمهاست پس شد عاقبت کار این شیطان و این آدمی در آتش جاویدان

فيها وذلك جزؤا الظلمين يايها الذين امنوا اتقوا

آنجا و اینست جزاء ستمکاران ای مسلمانان بترسید

الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله ان الله

از خدا و باید که تامل کند هر شخصی که چه چیز پیش فرستاده است برای فردا و بترسید از خدای هر آینه خدا

٤٧

خبيرٌ بما تعملون ۝ ولا تكونوا كالذين نسوا الله فانسىهم

بخبردارست بآنچه میکنید ۝ ومباشید مانند آنانکه فراموش کردند خدا را پس خدا فراموش گردانید

انفسهم اولئك هم الفسقون ۝ لا يستوي اصحب النار و

تدبیر حال ایشان را آن جماعه ایشانند بدکاران برابر نیستند اهل دوزخ

اصحب الجنة اصحب الجنة هم الفائزون ۝ لو انزلنا هذا

اهل بهشت اهل بهشت ایشانند بمطلب رسندگان اگر فرود آوردی ما این

القرءان على جبل لرايته خاشعا متصدعا من خشية

قرآن را بر کوهی هر آینه میدیدی آنرا ترسنده پاره پاره شده از خوف

الله وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون ۝

خدا واین مثلها بیان میکنیم برای تنبیه آدمیان تا ایشان تامل کنند

هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو

اوست آنخدای که نیست هیچ معبود مگر او داننده نهان و آشکارا اوست

الرحمن الرحيم ۝ هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس

بخشاینده مهربان اوست آنخدای که نیست هیچ معبود مگر او پادشاه نهایت پاک

السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحن

سلامت بخشنده امن دهنده نگهبان غالب خود جبار بزرگوار مستحق کبریا و عظمت پاکی

الله عما يشركون ۝ هو الله الخالق البارئ المصور له

خدای راست از شریک مقرر کردن ایشان اوست خدای آفریدگار نو پدید آرنده بخشنده صورت مخلوقات او را

الاسماء الحسنى يسبح له ما في السموت والارض وهو

نامهای نیک پاکی یاد میکنند او را هرچه در آسمانها و زمین است واوست

العزيز الحكيم ۝ سورة الممتحنة مدنية وهي ثلث عشر اية

غالب با حکمت

بسم الله الرحمن الرحيم

يايها الذين ءامنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم اولياء

ای مسلمانان دوست مگیرید دشمنان مرا و دشمنان خود را دوستان

تلقون

تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ

می افکنید بسوی ایشان پیغام بسبب دوستی و هر اینه ایشان کافر شدند بآنچه آمده است بشما از

يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

جلا وطن میکنند پیغمبر را و شما را نیز برای آنکه ایمان آوردید بخدای پروردگار خویش

خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ

اگر بیرون آمده اید از اوطان خود برای جهاد در راه من و بطلب رضامندی من پنهان میفرستید

إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ

بسوی ایشان پیغام بسبب دوستی و من میدانم آنچه پنهان میکنید و آنچه آشکارا مینمائید و هر که بکند

مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا

از شما پس هر اینه غلط کرد راه راست را اگر کافران بیابند شما را باشند

لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا

شما را دشمنان و بکشایند بسوی شما دستهای خود را و زبانهای خود را بایذاء و دوست دارند

لَوْ تَكْفُرُونَ ۝ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

که شما کافر شوید سود نخواهند داد شما را خویشاوندان شما و نه فرزندان شما روز قیامت

يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ

فیصل خواهد کرد خدا در میان شما و خدا بآنچه میکنید بیناست هر اینه هست شما را

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ

پیروی نیک با ابراهیم و آنانکه همراه او بودند چون گفتند قوم خود را

إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ

هر اینه ما بیزاریم از شما و از آنچه می پرستید بجز خدا نا معتقد شدیم بشما

وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا

و پدید آمد میان ما و میان شما دشمنی و ناخوشی همیشه تا وقتیکه ایمان آرید

بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ

بخدای یگانه شما را پیروی نیک است با ابراهیم مگر در قول ابراهیم پدر خود را که البته طلب آمرزش ...... خواهم کرد برای تو

وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ

و نمیتوانم که دفع کنم از تو از عذاب خدای چیزی و گفت ابراهیم ای پروردگار ما بر تو توکل کردیم و بسوی تو

درین قول اقتدا با ابراهیم نشاید کرد و استغفار برای کافر روا نیست والله اعلم

أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
رجوع نموده‌ایم و بسوی تست بازگشت ای پروردگار ما مکن ما را زیردست کافران
وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
و بیامرز برای ما ای پروردگار ما هر اینه توئی غالب با حکمت هر اینه هست شما را
فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ
بجماعه مذکور اقتدا نیک کسی را از شما که امید دارد ملاقات خدای را و روز آخرت را و هر
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
روی گردان شود پس هر اینه خدای بی نیاز ستوده کارست نزدیکست خدای از آنکه پیدا کند در میان شما
وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ
و در میان آنانکه دشمنی داشته اید با ایشان دوستی را و خدای تواناست و خدای
غَفُورٌ رَحِيمٌ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي
آمرزگار مهربانست منع نمیکند خدای شما را از مواصلت آنانکه جنگ نکرده اند با شما در مقدمه
الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا
دین و بیرون نکرده اند شما را از خانهای شما منع نمیکند از آنکه احسان کنید با ایشان و انصاف کنید
إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ
در حق ایشان هر اینه خدای دوست میدارد انصاف کنندگان را جز این نیست منع میکند شما را از مواصلت آنانکه
قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى
جنگ کرده اند با شما در مقدمه دین و بیرون کردند شما را از خانه‌ها شما و معاونت دیگران کردند در
إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
بیرون کردن شما منع میکند از آنکه دوستی دارید با ایشان و هر که دوستی دارد با ایشان پس آن جماعه ایشانند ستمکاران
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ
ای مسلمانان چون بیایند پیش شما زنان مسلمان هجرت کرده پس امتحان کنید ایشان را
اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ
خدای داناترست بایمان ایشان پس اگر مسلمان دانید ایشان را باز مفرستید ایشان را
إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُمْ
بسوی کافران نه این زنان حلال اند کافران را و نه آن کافران حلال اند این زنان را و بدهید شوهران ایشان را

یعنی اگر ایشان را توفیق اسلام دهد

ما انفقوا

مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
آنچه خرج کرده اند و نیست گناه بر شما که نکاح کنید با ایشان چون بدهید ایشان را

أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ
مهر ایشان و نگاه مدارید دست آویز زنان نامسلمان را و طلب کنید آنچه شما خرج کرده اید

وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
و باید که مشرکان طلب کنند آنچه خرج کرده اند این است حکم خدا فیصل میکند میان شما و خدا

عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
دانا با حکمت است و اگر از دست شما برود چیزی از زنان شما بطرف کافران

فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُم مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا
پس عقوبت آید بکافران پس بدهید آنانرا که رفته باشند زنان ایشان مانند آنچه خرج کرده بودند

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا
و بترسید از خدائی که شما او را باور دارنده اید ای پیغمبر چون

جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا
بیایند پیش تو زنان مسلمان که بیعت کنند با تو باین شرط که شریک نکنند با خدا چیزی را

وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
و دزدی نکنند و زنا نکنند و نکشند اولاد خود را و پیش نیارند

بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ
سخن دروغ که برسته باشند آنرا در میان دستهای خویش و پاهای خویش و بیفرمانی نکنند ترا

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
در کار نیک پس بیعت قبول کن از ایشان و طلب آمرزش کن برای ایشان از خدا هر آینه خدا آمرزگار

رَّحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ
مهربان است ای مسلمانان دوستی مدارید با گروهی که خشم گرفته است خدا

عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ
بر آنها بجماع ناامید شده اند از ثواب آخرت چنانکه ناامید شده آن کافران که از

سورة الصف مدنية أَصْحَابِ الْقُبُورِ وهي اربع عشرة آيات
اهل گورها

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
بپاکی یاد کرد خدای را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و اوست غالب باحکمت
يٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ كَبُرَ مَقْتًا
ای مسلمانان چرا گوئید آنچه نمیکنید بسیار ناپسند شد
عِنْدَ اللّٰهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ
نزدیک خدای آنکه بگوئید چیزی که نکنید هر آینه خدا دوست میدارد آنانرا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ۝ وَإِذْ
که جنگ میکنند در راه خدا صف زده گویا ایشان عمارتی هستند محکم بارزیز ریخته شده و یاد کن چون
قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي
گفت موسی قوم خودرا ای قوم من چرا می‌رنجانید مرا و هر آینه میدانید که من
رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ
فرستاده خدایم بسوی شما پس وقتیکه کجروی کردند کج ساخت خدای دل ایشانرا و خدا
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
راه نمی نماید قوم بدکاران را و یاد کن چون گفت عیسی پسر مریم
يٰبَنِي إِسْرٰٓءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ
ای بنی اسرائیل هر آینه من پیغمبر خدایم بسوی شما باور دارنده آنچه پیش دست من است
مِنَ التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ ۖ
از توریة و بشارت دهنده به پیغمبری که بیاید بعد از من نام او احمد باشد
فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ
پس چون آمد احمد صلی الله علیه وسلم پیش ایشان با معجزها گفتند این سحریست ظاهر و کیست ستمکارتر
مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلٰمِ ۖ
از کسی که بربست برخدا دروغی را و او خوانده میشود بسوی اسلام
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۝ يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا نُورَ اللّٰهِ
و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را میخواهند این کافران که فرو نشانند نور خدا را

بِأَفْوٰهِهِمْ

یعنی آن مفتری خوانده میشود

النصف

بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝

بدهنهاء خویش و خدای تمام کننده نور خود است و اگر چه ناخوش دارند کافران

هُوَ الَّذِیْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰی وَدِیْنِ الْحَقِّ لِیُظْهِرَهٗ

روست آنکه فرستاد پیغمبر خود را به هدایت و دین راست تا غالب کند ش

ع

عَلَى الدِّیْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝ یٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

بر ادیان همه و اگر چه ناخوش دارند مشرکان ای مسلمانان

هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰی تِجَارَةٍ تُنْجِیْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِیْمٍ ۝ تُؤْمِنُوْنَ

آیا دلالت کنم شما را بآن سوداگری که برهاند شما را از عذاب دردی دهنده ایمان آرید

بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُجَاهِدُوْنَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَ

بخدا و رسول او و جهاد کنید در راه خدا باموال خود و

اَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَیْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ یَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ

بجانهاء خود این بهتر است برای شما اگر بیدانید اگر اینچنین کنید بیامرزد برای شما گناهان

وَیُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَیِّبَةً

و در آرد شما را ببوستانها که میرود زیر آن جویها و بمحلهاء پاکیزه

فِیْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ ۝ وَاُخْرٰی تُحِبُّوْنَهَا

در بهشتهاء همیشه باشیدن اینست فیروزی بزرگ و بدهد نعمت دیگر که دوست میدارید آنرا

نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِیْبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِیْنَ ۝ یٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ

آن نعمت نصرت از جانب خداست و فتحی قریب الحصول و مژده ده مسلمانان را ای

اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِیْسَی ابْنُ مَرْیَمَ لِلْحَوَارِیّٖنَ

مسلمانان باشید نصرت دهنده خدا چنانکه گفت عیسی پسر مریم با یاران خاص خود

مَنْ اَنْصَارِیْٓ اِلَی اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِیُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ

کیستند نصرت دهندگان من بسوی خدا متوجه شده گفتند آن یاران خاص ماییم نصرت دهندگان خدای پس

طَّآئِفَةٌ مِّنْ بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ فَاَیَّدْنَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

جمعی از بنی اسرائیل و کافر ماندند جمعی پس قوت دادیم مومنان را

سورة الجمعة عَلٰی عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوْا ظٰهِرِیْنَ ۝ مدنیة وهی احدی عشر

عايت

بر دشمنان ایشان پس شدند غالب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ

بپاکی یاد میکنند خدای را هرانچه در آسمانها است و هرانچه در زمین است خدای پادشاه نهایت پاک

الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۞ هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ

غالب باحکمت است اوست آنکه برانگیخت در ناخوانندگان یعنی عرب پیغمبری از قوم

يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ

میخواند بر ایشان آیات او را و پاک میکند ایشان را و می آموزد ایشان را کتاب و دانش

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۞ وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا

و هر اینه ایشان بودند پیش ازین در گمراهی ظاهر و نیز مبعوث گردان پیغمبر را در قومی دیگر که هنوز نه پیوسته

بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۞ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ

با ملکانان و اوست غالب باحکمت اینست فضل خدا میدهدش بهر که خواهد

وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۞ مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ

و خدای خداوند فضل بزرگ است مثل آنانکه تحمیل کرده شده اند توریه را باز

يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ؕ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ

نه برداشتند آنرا یعنی عمل نکردند چون مثل خر است که بردارد کتابها را بد است مثل گروهی که

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۞ قُلْ يٰۤاَيُّهَا

دروغ می شمردند آیات خدا را و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را ۳ بگو ای

الَّذِيْنَ هَادُوْۤا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ

یهود اگر گمان دارید که شما دوستان خدائید بجز سایر مردمان

فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۞ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗۤ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ

پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راست گویان و آرزو نخواهند کرد آنرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاد

اَيْدِيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۞ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ

دستهای ایشان و خدا داناست بستمکاران بگو هر اینه مرگی که می گریزید

مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ازان پس البته وی رسنده است شما را باز رجوع کرده خواهید شد بسوی داننده نهان و آشکارا

فینبئکم

فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ
پس خبر دهد شمارا بآنچه میکردید ای مسلمانان چون اذان داده شود
لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
برای نماز در روز جمعه پس سعی کنید بسوی یاد کردن خدا و بگذارید خرید و فروخت
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَوٰةُ
این بهتر است شمارا اگر میدانید پس چون تمام کرده شود نماز را
فَانتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ
پس متفرق شوید در زمین و طلب کنید از فضل خدا و یاد کنید خدا را
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا
بسیار تا شما رستگار شوید و آن مسلمانان چون ببینند کاروانی را یا بازی را متفرق شدند
إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ
متوجه شوند بسوی آن و بگذارند ترا ایستاده بخطبه بگو آنچه نزد خداست بهتر است از بازی و از سوداگری
وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ سورة المنفقون مدنية وهي احدى عشر
و خدا بهترین روزی دهندگان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ
چون بیایند پیش تو منافقان گویند گواهی میدهیم هر آینه تو پیغمبر خدائی و خدا
يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ
میداند که تو پیغمبر اوئی و خدا گواهی میدهد که منافقان دروغگوی اند
اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ
سپر گرفته اند قسمهای خود را پس باز میدارند مردم را از راه خدا هر آینه ایشان بد
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ
آنچه میکنند این بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند باز کافر شدند پس مهر کرده شد بر
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
دلهای ایشان پس ایشان نمی فهمند و چون ببینی ایشان را متعجب کنند ترا ابدان ایشان

وَإِن يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ
و اگر بگویند گوش نهی بسخن ایشان گویا ایشان چوبهای خشک اند بدیوار باز نهاده می پندارند
كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ
هر آواز تند را هلاکی بر خود ایشانند دشمنان پس بپرهیز از ایشان لعنت کرد ایشان را خدا از کجا گردانیده میشوند
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا
و چون گفته شود ایشان را بیایید تا طلب آمرزش کند برای شما پیغمبر خدا بپیچانند
رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
سرهای خود را و ببینی ایشان را که روی بگردانند و ایشان تکبر کنندگان اند یکسانست در حق ایشان
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
که آمرزش طلب کنی برای ایشان یا آمرزش نطلبی برای ایشان نخواهد آمرزید خدا ایشان را هرآینه خدا
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنفِقُوا عَلَىٰ
راه نمی نماید گروه فاسقان را ایشان آنانکه میگویند خرج مکنید بر
مَنْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَ
آنکه نزد رسول خدا اند تا پراکنده شوند و خدا راست خزانهای آسمانها و
الْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَا
زمین و لیکن منافقان نمیدانند میگویند اگر باز رسیم
إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَ
بمدینه البته بیرون کند عزیزتر از مدینه ذلیلتر را و خدا راست عزت و
لِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ يَا أَيُّهَا
پیغمبر او را و مسلمانان را و لیکن منافقان نمیدانند ای
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَن ذِكْرِ
مسلمانان مشغول نکرداند شما را اموال شما و نه فرزندان شما از یاد کردن
اللَّهِ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنفِقُوا
خدا و هرکه بکند این کار پس آن جماعت زیانکاران اند و خرج کنید
مِن مَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ
از آنچه عطا کرده ایم شما را پیش از آنکه بیاید بیکی از شما مرگ پس بگوید

رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ

ای پروردگار من کاشکی موقوف میکرد مرا تا مدتی اندک تا صدقه دادمی و شدمی از صالحان

وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا

و هرگز مهلت نمیدهد خدای هیچکس را چون بیاید اجل او و خدای خبردار است بآنچه

تَعْمَلُوْنَ

میکنید

سورة التغابن مكية وهي ثمان عشرة اٰيٰت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

بپاکی یاد میکنند خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است او راست پادشاهی و او راست ستایش

وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ

و او بر همه چیز تواناست او است آنکه آفرید شما را بعض از شما کافر است

وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ

و بعض از شما مومن و خدا بآنچه میکنید بیناست آفرید آسمانها و

الْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ

زمین بتدبیر درست و صورت بست شما را پس نیک ساخت صورتهای شما را و بسوی اوست بازگشت

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا

میداند آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنچه پنهان میدارید و آنچه

تُعْلِنُوْنَ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ

آشکارا میکنید و خدای داناست بمکنون سینها آیا نیامده است بشما خبر آنانکه

كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ۡ فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

کافر بودند پیش از این پس چشیدند بدی کار خود را و ایشان راست عذاب درددهنده

ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ

این عذاب بسبب آنست که می آمدند پیش ایشان پیغمبران ایشان با معجزها پس گفتند آیا آدمیان

يَّهْدُوْنَنَا ۡ فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ

راه نمایند ما را پس کافر شدند و روی گردانیدند و بی نیاز است خدا و خدا توانگر ستوده است

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّن يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ
پنداشتند کافران که برانگیخته نخواهند شد بگو آری قسم به پروردگار من برانگیخته
ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ فَآمِنُوا
باز خبر داده شوید شما را بآنچه میکردید و این بر خدا آسان است پس ایمان آرید
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
بخدا و رسول او و بنوری که فرستاده ایم یعنی قرآن و خدا بآنچه میکنید خبردار است
يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَن يُؤْمِن
روزی که جمع کند شما را در روز قیامت آن روز زیان است و هر که ایمان آرد
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
بخدا و بکند کار شایسته دور کند ازو جرمهاء او را و در آرد در بوستانها
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
میرود زیر آن جویها جاویدان آنجا همیشه اینست پیروزی بزرگ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
و آنانکه کافر شدند و به دروغ نسبت کردند آیات ما را آنجماعه اهل دوزخ اند
خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا
جاویدان آنجا و بد جائیست دوزخ نمیرسد هیچ مصیبت مگر
بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
بحکم خدای و هر که رجوع کند بخدای راه نماید دل او را و خدا بهر چیز
عَلِيمٌ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا
داناست و فرمان برداری کنید خدا را و فرمان برداری کنید رسول را پس اگر روگردان شوید پس جز این نیست
عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
که بر پیغمبر ما پیغام رسانیدن آشکاراست خدای هیچ معبود نیست مگر او و بر خدا باید که توکل کنند
الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
مومنان ای مسلمانان هرآینه بعض از ازواج شما
وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا
و بعض اولاد شما دشمنانند در حق شما پس بترسید از ایشان و اگر درگذر کنید و روی بگردانید

وتغفروا

المبين ۔ الا هو معانقة عند المتاخرين ۱۲ درة الفريد

وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ

و بیامرزید پس هراینه خدای آمرزگار مهربانست جز این نیست که اموال شما و اولاد شما

فِتْنَةٌ ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

امتحانست و خدای نزدیک اوست مزد بزرگ پس بترسید از خدا آنقدر که توانید

وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقَ

و سخن بشنوید و فرمان برداری کنید و خرج کنید بهتر باشد برای جان شما و هرکه نگاه داشته

شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ إِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا

از بخل نفس خود پس آن جماعه ایشانند رستگاران اگر قرض دهید خدایرا قرض

حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ

نیکو دو چندان دهدش شما را و بیامرزد شما را و خدا قدرشناس بردبارست داننده پنهان

وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ سورة الطلاق مدنية وهي اثنا عشر

و آشکارا غالب باحکمت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَ

ای پیغمبر بگو امت خود را چون اراده کنید طلاق دادن زنانرا پس طلاق دهید ایشانرا در اول عدت ایشان

أَحْصُوا الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۖ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ

و شمار کنید عدت را و بترسید از خدای پروردگار خویش بیرون مکنید ایشانرا از خانهای ایشان

وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ

و باید که ایشان نیز بیرون نروند مگر آنکه بعمل آرند کار بیجایی آشکارا و این حدهای مقرر کرده

اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي

خدای است و هرکه تجاوز کند از حدهای خدا پس هراینه ستم کرد بر جان خویش هیچکس نمیداند

لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ أَمْرًا ۝ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ

شاید که خدای پیدا کند بعد از طلاق کاری بر وفق موافقت پس چون نزدیک رسند مطلقات بمیعاد خود

فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا

پس نگاهدارید ایشانرا بوجه پسندیده یا جدا شوید از ایشان بوجه پسندیده و گواه گیرید

ذوي عدل منكم واقيموا الشهادة لله ذلكم يوعظ به
دو کس صاحب تقوی را از قوم خود و راست ادا کنید شهادت را برای خدا این حکم پند داده میشود بآن
من كان يؤمن بالله واليوم الاخر ومن يتق الله يجعل
هر کرا مومن باشد بخدای و روز آخر و هر که بترسد از خدای پدید آرد
له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل
برای او مخلصی و روزی دهدش از انجا که گمان ندارد و هر که توکل کند
على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل
بر خدای پس خدا بس است اورا هر آینه خدا رسنده است بمراد خود هر آینه ساخته است خدا هر
شيء قدرا والـٰي يئسن من المحيض من نسائكم ان ارتبتم
چیز را اندازه و آنانکه نومید شدند از حیض از جمله زنان شما یعنی مطلقات اگر شک آرید
فعدتهن ثلثة اشهر والـٰي لم يحضن واولات الاحمال
پس عدت ایشان سه ماه است و آنانکه حیض نرسیده اند و خداوندان حمل ها
اجلهن ان يضعن حملهن ومن يتق الله يجعل له من امره
عدت ایشان آنست که بنهند حمل خود را و هر که بترسد از خدا پدید آرد برای او در کار او
يسرا ذلك امر الله انزله اليكم ومن يتق الله يكفر
آسانی را این حکم خداست که فرود آورد آنرا بسوی شما و هر که بترسد از خدای دور کند
عنه سيئاته ويعظم له اجرا اسكنوهن من حيث سكنتم
از وی جرمهای او را و زیاده دهد او را مزد ساکن کنید زنان مطلقه را جایی که شما میمانید
من وجدكم ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن وان كن
از قدر طاقت خود و ایذا مرسانید ایشان را تا تنگ گیرید بر ایشان و اگر باشند
اولات حمل فانفقوا عليهن حتى يضعن حملهن فان
خداوندان حمل پس خرج کنید بر ایشان تا آنکه بنهند حمل خود را پس اگر
ارضعن لكم فاتوهن اجورهن واتمروا بينكم بمعروف
شیر دهند بفرمان شما پس بدهید ایشان را مزدهای ایشان و باید بکار فرمایی کنید در میان خود بنیکویی
وان تعاسرتم فسترضع له اخرى لينفق ذو سعة من
و اگر مضایقه کردید پس شیر خواهد داد بفرموده او زنی دیگر باید که خرج کند صاحب وسعت از

یعنی هر چه اراده حق سبحانه باشد از و فوت نشود

نیز عدت ایشان سه ماه است

بعد از انقطاع علاقه نکاح

سَعَتِهٖ ۭ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ۭ لَا يُكَلِّفُ
وسعت خود و آنکه تنگ کرده شد بروی رزق او را پس باید که خرج کند از آنچه عطا کرده است او را خدا تکلیف

اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ۭ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ۝ وَكَاَيِّنْ
خدا هیچکس را مگر بحسب آنچه داده است او را پدید خواهد آورد خدا بعد از تنگی آسانی را و بسا

وَرُسُلِهٖ
مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا
از اهل دیه که تجاوز کردند از فرمان پروردگار خویش و از فرمان پیغمبران او پس حساب کردیم ایشان حسابی سخت

وَّعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ
و عقوبت کردیم ایشان را عقوبتی دشوار پس چشیدند سزای عمل خود و شد سرانجام

اَمْرِهَا خُسْرًا ۝ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
کار ایشان زیانکاری مهیا کرده است خدا برای ایشان عذاب سخت پس بترسید از خدای

يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۟ قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا
ای خداوندان خرد آنانکه گرویده اند هر آینه فرود آورده است خدای بسوی شما کتابی

رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
و فرستاده است پیغمبری میخواند بر شما آیات خدا را واضح آمده تا برارد آنانرا که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَ
و کارهای شایسته کردند از تاریکیها بسوی روشنی و هر که ایمان آرد بخدای و

يَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ
بکند کار شایسته درآوردش ببوستانها میرود زیر آن جویها جاویدان

فِيْهَآ اَبَدًا ۭ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ۝ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ
آنجا همیشه هر آینه بوجه نیکو ساخته است خدای برای او رزق را خدای آنست که آفرید هفت

سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۭ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا
آسمان و آفرید از زمین مانند آن فرود می آید تدبیر کار در میان آسمانها و زمینها تا بدانید

اَنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ
که خدای بر همه چیز تواناست و نیز بدانید که خدا هر آینه بگرد آمده است هر

شَيْءٍ عِلْمًا ۝

سورة التحريم مدنية وهي اثنا عشر ءاية

الالباب صلے ءامنوا
معانقة عند المتقدمين والوقف على آمنوا اجوز من العكس ...

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ تَبْتَغِيْ مَرْضَاتَ اَزْوَا
ای پیغمبر چرا حرام میکنی چیزیرا که حلال ساخته است خدا برای تو میطلبی خشنودی زنان خود
جِكَ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ
و خدای آمرزگار مهربان است هر آینه مشروع ساخته است خدا برای شما کشادن سوگندهای شما را
وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى
و خدای کارساز شما است و اوست دانا با حکمت و یاد کنید ای مومنان چون پنهان گفت پیغمبر
بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ
با بعض زنان خود سخنی را پس چون خبر کرد حفصه عایشه را بآن سخن و مطلع ساخت خدا تعالی پیغمبر را
عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ
بر آن شناسا کرد پیغمبر ببعض آن سخن و اعراض کرد از دیگر بعض پس وقتی که خبر داد گفت
مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَا قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ۝ اِنْ تَتُوْبَا اِلَى اللّٰهِ
که خبر داد ترا باین گفت آنحضرت که خبر داد مرا خدای دانا خبردار ای دو زن پیغمبر اگر رجوع کنید بسوی خدا
فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ
پس هر آینه کج شده است دلهای شما و اگر باهم متفق شوید بر رنجانیدن پیغمبر پس هر آینه خدای
مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ
کارساز اوست و جبرئیل و مردمان شایسته از مسلمانان و نیز فرشتگان بعد از این
ظَهِيْرٌ ۝ عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا خَيْرًا
مددگار اند اگر طلاق دهد پیغمبر شما را نزدیک است که پروردگار او عوض دهد برای او زنان دیگر بهتر
مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰٓئِحٰتٍ
از شما گردن نهادگان باور دارندگان فرمان برداران توبه نمایندگان عبادت بجا آرندگان روزه دارندگان
ثَيِّبٰتٍ وَّاَبْكَارًا ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَ
شوهر دیدگان و شوهر نادیدگان ای مسلمانان نگاه دارید خویشتن را
اَهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ
اهل خانه خود را از آتشی که آتش انگیز آن مردمان باشند و سنگها نیز بر آن آتش موکل اند فرشتگان

غلاظ

غلاظ شداد لا يعصون الله ما أمرهم ويفعلون ما
درشت خوی سخت روی نافرمانی نمیکنند در آنچه فرموده است خدای ایشانرا و میکنند هرچه
يؤمرون يا أيها الذين كفروا لا تعتذروا اليوم إنما
حکم میشود ایشانرا آنروز گوییم ای کافران عذر پیش میارید امروز جز این نیست
تجزون ما كنتم تعملون يا أيها الذين آمنوا توبوا إلى
که جزا داده میشود شما را آنچه میکردید ای مسلمانان رجوع کنید بسوی
الله توبة نصوحا عسى ربكم أن يكفر عنكم سيئاتكم
خدای رجوع خالص امیدست از پروردگار شما که دور کند از شما جرمهای شمارا
ويدخلكم جنات تجري من تحتها الأنهار يوم لا يخزي
و درآرد شما را ببوستانها که میرود زیر آن جویها روزیکه رسوا نکند
الله النبي والذين آمنوا معه نورهم يسعى بين أيديهم
خدای پیغمبر را و نه آنانرا که ایمان آورده اند همراه او و نور ایشان میرود میان دو دست ایشان
وبأيمانهم يقولون ربنا أتمم لنا نورنا واغفر لنا إنك
و بجانب راست ایشان میگویند ای پروردگار ما تمام ده برای ما نور ما را و بیامرز ما را هرآینه تو
على كل شيء قدير يا أيها النبي جاهد الكفار
بر همه چیز توانایی ای پیغمبر جهاد کن با کافران
والمنافقين واغلظ عليهم ومأواهم جهنم وبئس
و با منافقان نیز و درشتی کن بر ایشان و جای ایشان دوزخ است و بد جای
المصير ضرب الله مثلا للذين كفروا امرأت نوح
بازگشتی است دوزخ پدید آورد خدای مثلی برای آنانکه کافر شدند زن نوح را
وامرأت لوط كانتا تحت عبدين من عبادنا صالحين
و زن لوط را بودند زیر نکاح دو بنده شایسته از بندگان ما
فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من الله شيئا وقيل ادخلا النار
پس خیانت کردند با آن دو بنده پس دفع نکردند از ایشان از آن دو زن چیزی را از عذاب خدای و گفته شود ...... درآئید در دوزخ
مع الداخلين وضرب الله مثلا للذين آمنوا امرأت
با درآیندگان و پدید آورد خدای مثلی را برای آنانکه ایمان آوردند زن

فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة و
فرعون را چون گفت ای پروردگار من بنا کن برای من نزدیک خود خانه در بهشت و
نجني من فرعون وعمله ونجني من القوم الظلمين
خلاص کن مرا از فرعون و کار او و خلاصی ده مرا از قوم ستمکاران
ومريم ابنت عمران التي احصنت فرجها فنفخنا فيه
و مریم دختر عمران را که نگاه داشت فرج خود را پس دمیدیم در گریبان جامه او
من روحنا وصدقت بكلمت ربها وكتبه وكانت
روح خود را و باور داشت سخنان پروردگار خود را و کتابهای او را و بود
من القنتين
از فرمان برداران

سورة الملك مكية وهي ثلثون ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

تبرك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير الذي
بسیار با برکت است آن خدای که بدست اوست پادشاهی و او بر همه چیز توانا است آن خدای
خلق الموت والحيوة ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو
که آفرید موت و حیوة تا بیازماید شما را که کدام یک از شما نیکوتر است در عمل و اوست
العزيز الغفور الذي خلق سبع سموت طباقا ما ترى في
غالب آمرزگار آن خدای که آفرید هفت آسمان را تو بر تو نه بینی ای بیننده در
خلق الرحمن من تفوت فارجع البصر هل ترى من فطور
آفرینش خدای هیچ بی ضبطی پس باز گردان چشم را آیا می بینی هیچ شکستگی
ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر خاسئا وهو
پس بگردان چشم را دوباره تا باز آید بجانب تو خوار شده و او
حسير ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلنها رجوما
مانده گشته و بدرستیکه زینت دادیم آسمان نزدیک را بچراغها و ساختیم آن چراغها را
للشيطين واعتدنا لهم عذاب السعير والذين كفروا
شیاطین را و آماده کردیم برای شیاطین عذاب دوزخ و برای آنانکه کافر شدند

الجزء التاسع والعشرون

تا که بجهت استراق سمع قصد آسمان کنند

بربهم

بربهم عذاب جهنم وبئس المصير ۝ اذا القوا فيها سمعوا

به پروردگار خود عذاب دوزخ است و آن بد جایی است و چون افکنده شوند آن را بدوزخ

لها شهيقا وهي تفور ۝ تكاد تميز من الغيظ كلما القي فيها

مر او را آوازی مانند آواز خر و آن دوزخ جوش میزند نزدیک است که پاره پاره شود از خشم هرگاه افکنده شود

فوج سالهم خزنتها الم ياتكم نذير ۝ قالوا بلى قد جاءنا

گروهی را سوال کنند از آن گروه نگاهبانان دوزخ آیا نیامده بود نزدیک شما هیچ پیغمبری ترساننده گویند آری

نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء ان انتم الا في

ترساننده پس دروغ داشتیم و گفتیم نه فرود آورده است خدای هیچ چیز نیستید شما مگر در

ضلل كبير ۝ وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحب

گمراهی بزرگ و گویند اگر ما شنیدیمی یا می فهمیدیم نمی شدیم ما داخل در زمره اهل

السعير ۝ فاعترفوا بذنبهم فسحقا لاصحب السعير ۝ ان الذين

دوزخ پس اقرار کنند بگناه خویش پس لعنت باد اهل دوزخ را هر آینه آنان که

يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة واجر كبير ۝ واسروا

می ترسند از پروردگار خویش غایبانه ایشان راست آمرزش و مزد بزرگ و پنهان کنید

قولكم او اجهروا به انه عليم بذات الصدور ۝ الا يعلم

سخن خود را یا آشکارا گوئید آن را هر آینه خدا داناست بآنچه در سینها باشد آیا نداند

من خلق وهو اللطيف الخبير ۝ هو الذي جعل لكم الارض

کسی که آفرید و او است باریک بین خبردار او است آنکه رام ساخت برای شما زمین را

ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه واليه النشور ۝

تا راه روید در نواحی آن و بخورید از رزق خدای و بسوی او است برانگیختن

ءامنتم من في السماء ان يخسف بكم الارض فاذا هي تمور ۝

آیا ایمن شده اید از کسی که در آسمان است از آنکه فرو برد شما را بزمین پس ناگهان زمین جنبش کند

ام امنتم من في السماء ان يرسل عليكم حاصبا فستعلمون

یا ایمن شده اید از کسی که در آسمان است از آنکه بفرستد بر شما باد سنگبار پس خواهید دانست که

كيف نذير ۝ ولقد كذب الذين من قبلهم فكيف كان نكير

چگونه است ترسانیدن من و هر آینه دروغ داشتند آنانکه پیش از ایشان بودند پس چگونه بود عقوبت من

أولم يروا إلى الطير فوقهم صفّت ويقبضن ما يمسكهن
إلا الرحمن إنه بكل شيء بصير أمّن هذا الذي هو
جند لكم ينصركم من دون الرحمن إن الكفرون إلا في
غرور أمّن هذا الذي يرزقكم إن أمسك رزقه بل لجّوا
في عتوّ ونفور أفمن يمشي مكبّا على وجهه أهدى أمّن
يمشي سويّا على صراط مستقيم قل هو الذي أنشأكم وجعل
لكم السمع والأبصار والأفئدة قليلا ما تشكرون قل هو
الذي ذرأكم في الأرض وإليه تحشرون ويقولون
متى هذا الوعد إن كنتم صدقين قل إنما العلم عند
الله وإنما أنا نذير مبين فلما رأوه زلفة سيئت وجوه الذين
كفروا وقيل هذا الذي كنتم به تدّعون قل أرأيتم إن
أهلكني الله ومن معي أو رحمنا فمن يجير الكفرين
من عذاب أليم قل هو الرحمن آمنا به وعليه توكلنا

فستعلمون

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا

پس خواهید دانست که کیست در گمراهی ظاهر بگو آیا دیدید اگر شود آب شما فرو رفته

فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ

پس که بیارد برای شما آب روان

سورة ن مكية وهي اثنا وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

قسم بقلم و آنچه مینویسند نیستی تو بفضل پروردگار خود دیوانه

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ فَسَتُبْصِرُ

و هر آینه ترا است مزدی بی نهایت و هر آینه تو بر خوی بغایت بزرگی پس خواهی دید

وَيُبْصِرُونَ بِأَييِّكُمُ الْمَفْتُونُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ

و ایشان نیز خواهند دید که بکدام از شما دیوانگی است هر آینه پروردگار تو داناتر است بکسی که غلط کرد

عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

راه او را و او نیز داناتر است براه یافتگان پس فرمان مبر دروغ دارندگان را

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

آرزو کردند تا ملامت کنی تا ایشان نیز ملامت کنند و فرمان مبر هر بسیار سوگند خورنده حقیر را

هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ

عیب کننده را رونده بسخن چینی را بسیار منع کننده مال از خیر از حد گذرنده گناهکار را درشت خوی را بعد از آن

زَنِيمٍ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ

حرام زاده بسبب آنکه هست صاحب مال و فرزندان چون خوانده شود بروی آیات ما گوید

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ

افسانهای پیشینیان است زود باشد که علامت کنیم بداغ بر بینی او هر آینه ما آزمودیم ایشان را

كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

چنانکه آزموده بودیم خداوندان بوستان را چون قسم خوردند که البته درو کنند بوستان را صباح کنان

وَلَا يَسْتَثْنُونَ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ

و انشاء الله نگفتند پس بگردید بر آن بوستان بلای از جانب پروردگار تو و ایشان

نَآئِمُوْنَ. فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيْمِ. فَتَنَادَوْا مُصْبِحِيْنَ. اَنِ اغْدُوْا

خفته بودند پس شد مانند زراعت بریده شده پس با یکدیگر آواز دادند صباح گفتند که بگاه روید

عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِيْنَ. فَانْطَلَقُوْا وَهُمْ يَتَخَافَتُوْنَ

بکشت خود اگر درو کننده اید پس برفتند با یکدیگر سخن پنهان گویان

اَنْ لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِيْنٌ. وَّغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ

آنکه باید که داخل نشود در بوستان امروز بر شما هیچ فقیری و بگاه رسیدند بر نیت بخل

قٰدِرِيْنَ. فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُوْٓا اِنَّا لَضَآلُّوْنَ. بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ.

توانا بزعم خود پس آنگاه که دیدند آن بوستان را گفتند براینه ما غلط کننده راهیم بلکه ما محروم کردگانیم

قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُوْنَ. قَالُوْا سُبْحٰنَ

گفت بهترین ایشان آیا نگفته بودم شمارا که چرا تسبیح نمیگویید یعنی رجوع نمیکنید گفتند پاکی یاد کنیم

رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ. فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَلَاوَمُوْنَ.

پروردگار خود را براینه ما ستمگار بودیم پس روی آوردند بعض ایشان بر بعض با یکدیگر ملامت کنان

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ. عَسٰى رَبُّنَآ اَنْ يُّبْدِلَنَا خَيْرًا

گفتند ای وای ما را هر اینه بودیم از حد گذشتگان امید است از پروردگار ما که عوض دهد ما را بوستانی

مِّنْهَآ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا رٰغِبُوْنَ. كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ۚ وَلَعَذَابُ

از این هر اینه ما بسوی پروردگار خود توقع دارندگانیم همچنانست عذاب و هر اینه عذاب

الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ. اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ

آخرت بزرگتر است کاشکی میدانستند هر اینه متقیان را نزدیک پروردگار ایشان

جَنّٰتِ النَّعِيْمِ. اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ. مَا لَكُمْ كَيْفَ

بوستانهای نعمت باشد آیا گردانیم مسلمانان را مانند گناهکاران چیست شما را چگونه

تَحْكُمُوْنَ. اَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُوْنَ. اِنَّ لَكُمْ فِيْهِ

مقرر میکنید آیا نزدیک شما کتابی هست که در وی تلاوت میکنید این مضمون که هر اینه شما را باشد

لَمَا تَخَيَّرُوْنَ. اَمْ لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ

آنچه اختیار میکنید آیا هست شما را عهدهای محکم بر ذمه ما که حکم آن تا بقیامت باقی ماند

اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُوْنَ. سَلْهُمْ اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيْمٌ. اَمْ لَهُمْ

باین مضمون که هر اینه شما راست آنچه مقرر کنید بپرس از مشرکان کدام یک از ایشان ام آیا این مشرکان

شركاء فليأتوا بشركائهم ان كانوا صادقين ۝ يوم
شریکان هستند پس باید که بیارند شریکان خود را اگر راست گویانند روزی که
يكشف عن ساق ويدعون الى السجود فلا يستطيعون
جامه برداشته شود از ساق و خوانده شود ایشان را بسوی سجده پس نتوانند مترجم گوید
خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة وقد كانوا يدعون
نیایش ظاهر باشد بر چشمهای ایشان فرو گیرد ایشان را خواری و هر آینه خوانده میشدند ایشان را
الى السجود وهم سالمون ۝ فذرني ومن يكذب بهذا
بسجده و حال آنکه ایشان بی علت بودند پس بگذار مرا با کسی که دروغ میشمرد این
الحديث سنستدرجهم من حيث لا يعلمون ۝ وأملي
سخن را پایه پایه خواهیم گرفت این جماعه را از آن راه که نمیدانند و مهلت خواهیم داد
لهم ان كيدي متين ۝ ام تسألهم اجرا فهم من مغرم
ایشان را هر آینه حیله من محکم است آیا میطلبی ازین جماعه مزدی پس ایشان از تاوان
مثقلون ۝ ام عندهم الغيب فهم يكتبون ۝ فاصبر لحكم
گران بارانند آیا نزدیک این جماعه علم غیب است پس ایشان مینویسند پس صبر کن با انتظار حکم
ربك ولا تكن كصاحب الحوت اذ نادى وهو
پروردگار خود و مباش مانند صاحب ماهی یعنی یونس علیه السلام چون دعا کرد و او
مكظوم ۝ لولا ان تداركه نعمة من ربه لنبذ بالعراء
پر از غم شده بود اگر نه آنست که دریافت او را رحمتی از جانب پروردگار او والبته بر تافته می
وهو مذموم ۝ فاجتباه ربه فجعله من الصالحين ۝
و او بد حال بودی پس برگزیدش پروردگار او پس ساخت او را از جمله صالحان
وان يكاد الذين كفروا ليزلقونك بابصارهم لما سمعوا
و هر آینه نزدیک اند کافران که بلغزانند ترا به چشمهای تیز خود چون شنیدند
الذكر ويقولون انه لمجنون ۝ وما هو الا ذكر
قرآن را و این کنایت است از شدت عداوت و میگویند هر آینه این پیغمبر دیوانه است و به حقیقت نیست این قرآن
للعالمين
مگر پندی عالمها را

سورة الحاقة مكية وهي اثنان وخمسون آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

الحاقة ما الحاقة وما ادريك ما الحاقة كذبت
قيامت چيست آن قيامت و چه چيز خبردار كرد ترا كه چيست آن قيامت دروغ شمرد
ثمود وعاد بالقارعة فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية
قبيله ثمود و عاد قيامت را اما ثمود پس هلاك كرده شدند ايشان را بنعره تند
واما عاد فاهلكوا بريح صرصر عاتية سخرها عليهم
و اما عاد پس هلاك كرده شدند ايشان را بباد سخت از حد گذشته خداى بر گماشت آن باد را بر ايشان
سبع ليال وثمنية ايام حسوما فترى القوم فيها
هفت شب و هشت روز پياپى پس مى بينى آن قوم را در زمين
صرعى كانهم اعجاز نخل خاوية فهل ترى لهم من
افتاده گويا ايشان تنه هاى درختان خرما از بيخ برکنده اند پس آيا مى بينى هيچ
باقية وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكت بالخاطئة
بقيه و بعمل آورد فرعون و آنانكه پيش از وى بودند و اهل مؤتفكات نيز گناه را
فعصوا رسول ربهم فاخذهم اخذة رابية انا لما
پس نافرمانى كردند فرستاده پروردگار خود را پس گرفت خداى آنجماعه را گرفتنى عظيم بدرستيكه ما چون
طغا الماء حملنكم فى الجارية لنجعلها لكم تذكرة
از حد گذشت آب سوار گرديم شما را در كشتى روان تا بكنيم اين مقدمه را براى شما پندى
وتعيها اذن واعية فاذا نفخ فى الصور نفخة واحدة
و ياد دارد آن را گوشى ياد دارنده پس چون دميده شود در صور يكبار دميدن
وحملت الارض والجبال فدكتا دكة واحدة فيومئذ
و برداشته شود زمين و كوهها پس كوفته شود ايشان را يكبار كوفتن پس آنروز
وقعت الواقعة وانشقت السماء فهى يومئذ واهية
محقق شود قيامت و بشكافد آسمان پس آسمان آنروز سست شده باشد
والملك على ارجائها ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ
و فرشتگان بر كنارهاى آسمان باشند و بردارند تخت پروردگار ترا بالاى خويش آنروز

ثمنية

ثَمٰنِيَةٌ ۝ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝ فَأَمَّا مَنْ

هشت کس آنروز پیش آورده شود شما را پنهان نماند از اعمال شما هیچ سری اما آنکه

أُوتِيَ كِتٰبَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتٰبِيَهْ ۝ إِنِّي ظَنَنْتُ

داده شد نامهٔ اعمال او بدست راست او گوید بگیرید بخوانید نامهٔ اعمال مرا هر آینه من معتقد بودم

أَنِّي مُلٰقٍ حِسَابِيَهْ ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ فِي جَنَّةٍ

که هم خواهم رسید بحساب خود پس آن شخص در زندگانی پسندیده باشد در بهشتی

عَالِيَةٍ ۝ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَا أَسْلَفْتُمْ

بلند که میوه او قریب الحصول است بخورید و بیاشامید خوردن و آشامیدن گوارا به سبب آنچه

بیش فرستاده بودید

الربع

فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتٰبَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ

در روزهای گذشته واما آنکه داده شد نامهٔ اعمال او بدست چپ او گوید

يٰلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتٰبِيَهْ ۝ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ۝ يٰلَيْتَهَا كَانَتِ

ای کاش داده نمیشد مرا نامهٔ اعمال من وای کاش نمیدانستم چیست حساب من ای کاش [illegible]

الْقَاضِيَةَ ۝ مَا أَغْنٰى عَنِّي مَالِيَهْ ۝ هَلَكَ عَنِّي سُلْطٰنِيَهْ ۝

کار بودی هیچ دفع نکرد از من مال من زایل شد از من پادشاهی من

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۝ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۝ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا

ای فرشتگان بگیرید ویرا پس طوق کنید ویرا باز در دوزخ داخل کنید ویرا باز در زنجیری که مسافت آن

سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ ۝

هفتاد گز باشد به ذراع ملک پس در آرید ویرا هر آینه این شخص ایمان نمیداشت بخدای بزرگ

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ۝

و رغبت نمیداد مردمان را بر طعام دادن فقیر پس نیست این شخص را امروز اینجا خویشاوندی

٤١٥

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخٰطِئُونَ ۝ فَلَا أُقْسِمُ

و نیست این شخص را هیچ طعامی مگر زرداب که نخورند آنرا مگر گناهگاران پس قسم میخورم

بِمَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

بآنچه می بینید و بآنچه نمی بینید هر آینه قرآن تلاوت فرشته بزرگوارست

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۝ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ۝ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۝

و نیست آن گفتار شاعر اندکی ایمان می آرید و نیست گفتار کاهن

قليلا ما تذكرون ۝ تنزيل من رب العلمين ۝ ولو تقول

اندکی پند پذیرید فرود آورده شده است از جانب پروردگار عالمها و اگر بست بیغمبر

علينا بعض الاقاويل ۝ لاخذنا منه باليمين ۝ ثم لقطعنا

بر ما بعض سخنها را هر اینه میگرفتیم ازو دست راست او باز می بریدیم

منه الوتين ۝ فما منكم من احد عنه حجزين ۝ وانه لتذكرة

ازو رگ دل او را پس نیست از شما هیچکس ازو باز دارنده یعنی عقوبت ما را و هر اینه قران پند است

للمتقين ۝ وانا لنعلم ان منكم مكذبين ۝ وانه لحسرة

پرهیزکاران را و هر اینه ما میدانیم که بعضی از شما دروغ دارنده اند و هر اینه قران حسرت

على الكفرين ۝ وانه لحق اليقين ۝ فسبح باسم ربك العظيم

بر کافران و هر اینه قران راست درست است پس بپاکی یاد کن پروردگار بزرگوار خود را

سورة المعارج مكية وهي اربعة واربعون ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

سال سايل بعذاب واقع ۝ للكفرين ليس له دافع ۝ من الله

طلب کرد طلب کننده عقوبتی بر کافران فرود آینده نیست او را هیچ باز دارنده فرود آینده از جانب خدا

ذي المعارج ۝ تعرج الملئكة والروح اليه في يوم كان

خداوند درجه ها بالا میروند فرشتگان و روح بسوی خدا در روزی که هست

مقداره خمسين الف سنة ۝ فاصبر صبرا جميلا ۝ انهم

مقدار آن پنجاه هزار سال پس صبر کن صبر نیکو هر اینه کافران

يرونه بعيدا ۝ ونريه قريبا ۝ يوم تكون السماء كالمهل

در می بینند آن روز را دور و ما نزدیک می بینیم روزیکه شود آسمان مانند مس گداخته

وتكون الجبال كالعهن ۝ ولا يسئل حميم حميما ۝ يبصرونهم

و شود کوهها مانند پشم رنگین و نپرسد هیچ خویشاوندی خویشاوند را نموده شوند

يود المجرم لو يفتدي من عذاب يومئذ ببنيه ۝ وصاحبته

آرزو کند گناهکار که عوض دهد از عذاب آنروز فرزند خود را و نیز زن خود را

واخيه

وَأَخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
و برادر خود را و نیز قبیله که جای دهد اورا و نیز هر که در زمین هست همه یکجا پس
يُنجِيهِ ۝ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ۝ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ۝ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ
برهاند این عوض دادن خودش حقا هر آینه در دوزخ آتش شعله زننده پوست سر را بکشند میخواند هر کرا اعراض کرد
وَتَوَلَّىٰ ۝ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۝ إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝ إِذَا
و روی گردان شد و جمع مال نمود پس در بار دان کرده نگاهداشته هر آینه آدمی آفریده شده است ناشکیبنده چون
مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ إِلَّا الْمُصَلِّينَ
برسدش مصیبت اضطراب کننده و چون برسدش نعمت بخل نماینده مگر نماز گذاران
الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ
آنانکه ایشان بر نماز خویش همیشه باشند کنانند و آنانکه در اموال ایشان
حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
حصه است مقرر برای سائل و بی مایه کم سوال و آنانکه باور میدارند
بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَالَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ۝ إِنَّ
روز جزا را و آنانکه ایشان از عذاب پروردگار خود ترسند کانند هر آینه
عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ
عذاب پروردگار ایشان نیست از آن ایمنی توان شد و آنانکه اندام نهانی خود را نگاهدارند کان
إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ
مگر بر زنان خود یا کنیزکانی که مالک آنها شده است دستهای ایشان پس هر آینه این فرقه
فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ
پس هر که طلب کند سوای این پس آن جماعه ایشانند از حد گذشتگان و آنانکه ایشان
لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُم بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ
امانتهای خود را و عهد های خود را رعایت کنندگانند و آنانکه ایشان بگواهیهای خود استادگان
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ
و آنانکه ایشان بر نماز خود محافظت کنندگانند این جماعه در بوستانها باشند
مُّكْرَمُونَ ۝ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ۝ عَنِ
گرامی کردگان پس چیست کافران را بسوی تو شتابنده کانند از

الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ
جانب راست و از جانب چپ گروه گروه آیا طمع میکند هر شخص از ایشان که
يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُم مِّمَّا يَعْلَمُونَ ۝ فَلَا أُقْسِمُ
در آورده شود به بوستانهای با نعمت لی نی هر اینه ما آفریدیم ایشان را از آنچه میدانند پس قسم میخورم
بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ۝ عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا
به پروردگار مشرقها و مغربها که هر اینه ما توانائیم برانکه عوض آریم بهتر
مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا
از ایشان و نیستیم ما عاجز پس بگذار یا محمد ایشان را که به بیهودگی در آیند و بازی کنند
حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ
تا وقتی که ملاقات کنند روز خود را که وعده داده میشود ایشان را روزیکه بر آیند از
الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۝ خَاشِعَةً
قبور شتابان گویا ایشان بسوی نشانه میدوند نیاز ظاهر شده
أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا
بر دیدهای ایشان در گیرد ایشان را خواری اینست آن روز که
يُوعَدُونَ
وعده داده میشد ایشان را

سورة نوح عليه السلام مكية وهي ثمان وعشرون اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ
هر اینه ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بترسان قوم خود را پیش از آنکه بیاید بایشان
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ أَنِ اعْبُدُوا
عقوبتی درد دهنده گفت ای قوم من هر اینه من برای شما ترساننده ظاهرم باین مضمون که عبادت کنید
اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ۝ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ
خدای را و بترسید از او و فرمان من برید تا بیامرزد برای شما گناهان شما را و موقوف دارد شما را
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۖ لَوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ
تا وقتی مقرر هر اینه وقت مقرر کرده خدای چون بیاید موقوف داشته نشود اگر میدانید

قال

قال رب انی دعوت قومی لیلا ونهارا ۝ فلم یزدهم
گفت ای پروردگار من هر آینه من خواندم قوم خود را شب و روز پس زیاده نکرد در حق ایشان
دعاءی الا فرارا ۝ وانی کلما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا
خواندن من مگر گریختن را و هر آینه من هرگاه که دعوت کردم ایشان را تا بیامرزی برای ایشان در آوردند
اصابعهم فی اذانهم واستغشوا ثیابهم واصروا و
انگشتان خود را در گوشهای خویش و بخود در پیچیدند جامهای خویش و مداومت کردند بر کفر و
استکبروا استکبارا ۝ ثم انی دعوتهم جهارا ۝ ثم انی اعلنت
سرکشی نمودند سرکشی تمام باز هر آینه من دعوت کردم ایشان را با واز بلند باز هر آینه من آشکارا گفتم
لهم واسررت لهم اسرارا ۝ فقلت استغفروا ربکم انه
با ایشان و پنهان گفتم ایشان را نیز پنهان گفتنی پس گفتم طلب آمرزش کنید از پروردگار خود ...... هر آینه او
کان غفارا ۝ یرسل السماء علیکم مدرارا ۝ ویمددکم
هست آمرزنده تا بفرستد ابر را بر شما بارنده پی در پی و مدد دهد شما را
باموال وبنین ویجعل لکم جنت ویجعل لکم انهارا ۝
اموال و فرزندان و پدید آرد شما را بوستانها و پدید آرد برای شما جویها
ما لکم لا ترجون لله وقارا ۝ وقد خلقکم اطوارا ۝
چیست شما را که اعتقاد نمیکنید برای خدای بزرگی او را و حال آنکه آفریده است شما را بطورها مختلف
الم تروا کیف خلق الله سبع سموت طباقا ۝ وجعل القمر
آیا نمی بینید چگونه آفرید خدای هفت آسمان را تو بر تو و ساخت ماه را
فیهن نورا وجعل الشمس سراجا ۝ والله انبتکم من الارض
در میان اینها فروزنده و ساخت آفتاب را چراغ درخشنده و خدا رویانید شما را از زمین
نباتا ۝ ثم یعیدکم فیها ویخرجکم اخراجا ۝ والله جعل لکم
نوعی از رویانیدن پس باز در آورد شما را بزمین و بیرون آرد شما را نیز طوری از بیرون آوردن و خدا ...... ساخت برای شما
ع ۱ الارض بساطا ۝ لتسلکوا منها سبلا فجاجا ۝ قال نوح رب
زمین را فرشی تا بروید در آن زمین براههای گشاده گفت نوح ای پروردگار من
انهم عصونی واتبعوا من لم یزده ماله وولده الا
هر آینه ایشان نافرمانی من کردند و پیروی نمودند بکسی که زیاده نکرده است در حق مال وی و فرزند وی مگر

خَسَارًا ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ۝ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ

زیان را و بدسگالی کردند ایشان بدسگالی عظیم و گفتند هرگز ترک مکنید معبودان خود را

وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

و هرگز ترک مکنید ود و سواع و یغوث و یعوق و نسر را

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ

و هر آینه گمراه کردند بسیاری را و زیاده مده خدایا ستمکاران را مگر گمراهی بسبب گناهان خود

أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا ۝ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

غرق کرده شدند پس درآورده شدند به آتش پس نیافتند برای خویش بجز خدای هیچ نصرت دهنده

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝

و گفت نوح ای پروردگار من مگذار بر زمین از کافران هیچ ساکن شونده را

إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

هر آینه تو اگر بگذاری ایشان را گمراه سازند بندگان ترا و نزایند مگر بدکار ناسپاسدار

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ

ای پروردگار من بیامرز مرا و پدر و مادر مرا و هر که درآید بخانه من ایمان آورده و جمیع مومنین

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

و مومنات را و زیاده مده ستمکاران را مگر هلاک

سورة الجن مكية وهي ثمانية وعشرون آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا

بگو وحی فرستاده شد بسوی من که گوش نهادند جماعه از جن پس گفتند هر آینه ما شنیدیم

قُرْآنًا عَجَبًا ۝ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا

قرآنی عجبی که دلالت میکند بسوی راه راست پس ایمان آوردیم بآن و هرگز شریک نخواهیم کرد

أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

هیچ یک را و بیان کردن آن جنیان که بلند است بزرگی پروردگار ما فرا نگرفته است زنی و نه فرزندی

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ

و آنکه افترا میکرد جاهل ما بر خدای دروغ را و آنکه ما پنداشتیم که هرگز

النصف

تقول

اهل جاهلیت در بیابان هولناک بمردان جن پناه میگرفتند

تقول الانس والجن على الله كذبا وانه كان رجال من

الانس يعوذون برجال من الجن فزادوهم رهقا وانهم

ظنوا كما ظننتم ان لن يبعث الله احدا وانا لمسنا السماء

يعنى به پيغمبر نفرستد

فوجدنها ملئت حرسا شديدا وشهبا وانا كنا نقعد

منها مقاعد للسمع فمن يستمع الان يجد له شهابا رصدا

يعنى براى شنيدن كلام ملايكه

وانا لا ندري اشر اريد بمن في الارض ام اراد بهم ربهم

پروردگار ایشان

رشدا وانا منا الصلحون ومنا دون ذلك كنا طرائق

قددا وانا ظننا ان لن نعجز الله في الارض ولن نعجزه

هربا وانا لما سمعنا الهدى امنا به فمن يؤمن بربه فلا يخاف

بخسا ولا رهقا وانا منا المسلمون ومنا القسطون فمن اسلم

فاولئك تحروا رشدا واما القسطون فكانوا لجهنم

حطبا وان لو استقاموا على الطريقة لاسقينهم ماء

غدقا لنفتنهم فيه ومن يعرض عن ذكر ربه يسلكه

عذابا صعدا ۞ وأن المسجد لله فلا تدعوا مع الله أحدا ۞

بعذابی سخت ۞ وآنکه مسجدها مخصوص برای خداست پس عبادت مکنید بخدای تعالی یکی را

وأنه لما قام عبد الله يدعوه كادوا يكونون عليه

وآنکه چون استاد بنده خدای یعنی محمد صلی الله علیه وسلم که عبادت کند خدا را نزدیک بودند کافران

لبدا ۞ قل إنما أدعوا ربي ولا أشرك به أحدا ۞ قل إني

لا أملك لكم ضرا ولا رشدا ۞ قل إني لن يجيرني من الله

أحد ولن أجد من دونه ملتحدا ۞ إلا بلاغا من الله و

رسالته ومن يعص الله ورسوله فإن له نار جهنم خالدين

فيها أبدا ۞ حتى إذا رأوا ما يوعدون فسيعلمون من أضعف

ناصرا وأقل عددا ۞ قل إن أدري أقريب ما توعدون

أم يجعل له ربي أمدا ۞ عالم الغيب فلا يظهر على غيبه

أحدا ۞ إلا من ارتضى من رسول فإنه يسلك من بين يديه

ومن خلفه رصدا ۞ ليعلم أن قد أبلغوا رسالات ربهم وأحاط

بما لديهم وأحصى كل شيء عددا ۞ سورة المزمل مكية وهي عشرون آية

هر چیز را از روی شمار

بسم الله الرحمن الرحيم

یعنی معاون یکدیگر نبودند

در غفلت خود باشند

٥ ب

يٰٓأَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝ قُمِ الَّيْلَ إِلَّا قَلِيْلًا ۝ نِّصْفَهٗٓ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ

ای در جامه پیچیده برخیز شب را بنماز مگر اندکی ۝ نیم شب را یا کم کن از نیم

قَلِيْلًا ۝ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْءَانَ تَرْتِيْلًا ۝ إِنَّا سَنُلْقِي

کم تا … یا افزون کن بر نیم شب و ترتیل کن قرآن را بواضح خواندن بدرستیکه ما خواهیم افکند

عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ۝ إِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَّ

بر تو فرمانی دشوار … بدرستیکه قیام شب سخت ترست در پامال کردن نفس

أَقْوَمُ قِيْلًا ۝ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ

و درست ترست در تلفظ الفاظ بدرستیکه ترا در روز شغل است بسیار و یاد کن نام

رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ۝ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ

پروردگار خود را و ببر از همه جهت گسسته شو پروردگار مشرق و مغرب نیست هیچ معبود بجز او

فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا ۝ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا

پس کارساز گیر او را و صبر کن برآنچه میگویند و ترک کن ایشان را ترک کردن

جَمِيْلًا ۝ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِيْنَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ

نیکو و بگذار مرا با دروغ شمارندگان خداوندان رفاهیت و مهلت ده ایشان را

قَلِيْلًا ۝ إِنَّ لَدَيْنَآ أَنْكَالًا وَّجَحِيْمًا ۝ وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّ

اندکی بدرستیکه نزدیک ما قیدهای گران و آتش افروخته و طعام گلوگیر و

عَذَابًا أَلِيْمًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ

عذاب دردناک روزیکه بجنبد زمین و کوهها و شوند کوهها

كَثِيْبًا مَّهِيْلًا ۝ إِنَّآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْكُمْ رَسُوْلًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ

مانند تل ریگ از هم پاشیده بدرستیکه ما فرستادیم بسوی شما پیغمبری گواهی دهنده بر شما

كَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُوْلًا ۝ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ

چنانکه فرستاده بودیم بسوی فرعون پیغمبری را پس نافرمانی کرد فرعون پیغمبر را

فَأَخَذْنٰهُ أَخْذًا وَّبِيْلًا ۝ فَكَيْفَ تَتَّقُوْنَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا

پس در گرفتیم او را در گرفتن سخت پس چگونه نگاه دارید خود را اگر کافر شوید روزی را

يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيْبًا ۝ السَّمَآءُ مُنْفَطِرٌۢ بِهٖ كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا

که گرداند اطفال را پیر آسمان شکافته باشند در آن روز هست وعده خدای البته کردنی

إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا إِنَّ رَبَّكَ
هر آینه این پند است پس هر که خواهد راه بگیرد بسوی پروردگار خویش هر آینه پروردگار تو

يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَ
میداند که تو برمیخیزی نزدیک بدو ثلث شب و نیم شب و ثلث شب و نیز

طَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ
جماعه از آنانکه همراه تواند و خدای اندازه میکند شب و روز را دانست

أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ
که شما احاطه نمیتوانید کرد قیام لیل را پس برحمت بازگشت بر شما پس بخوانید آنچه آسان باشد از قرآن

عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
دانست خدا که خواهند بود بعضی از شما بیماران و دیگران که سفر میکنند در زمین

يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
طلب روزی مینمایند از فضل خدا و دیگران که کارزار میکنند در راه خدای

فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
پس بخوانید آنچه آسان باشد از قرآن و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را

وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ
و وام دهید خدا را وام دادن نیک [illegible] و آنچه پیش میفرستید برای خویشتن از عمل نیک

تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ
خواهید یافت نزدیک خدای و او بهتر است و بزرگتر از روی مزد و طلب آمرزش کنید از خدا

سورة المدثر مكية إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وهي ستة وخمسون آية
هر آینه خدا آمرزگار مهربان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ
ای جامه برخود پیچیده برخیز پس بترسان و پروردگار خود را به بزرگی یاد کن و جامهای خود را پاک ساز

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَإِذَا
و پلیدی را دور کن و منت منه که چیزی بدهی زیاده طلب کنی و برای حکم پروردگار خویش شکیبایی ورز

نقر في

نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ۝ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۝ عَلَى الْكَافِرِينَ

دمیده شود در صور الوقت در آن روز وقت دشوار باشد بر کافران

غَيْرُ يَسِيرٍ ۝ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا

نه وقت آسان بگذار مرا با کسی که آفریدمش تنها و دادم او را مال

مَمْدُودًا ۝ وَبَنِينَ شُهُودًا ۝ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۝ ثُمَّ

فراوان و فرزندان حاضر بوده و وسعت دادم او را وسعت دادنی باز

يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۝ سَأُرْهِقُهُ

طمع میکند که زیاده دهم نی هر آینه او هست با آیات ما ستیزنده تکلیف خواهم کرد

صَعُودًا ۝ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ

هر آینه وی تامل کرد و اندازه مقرر نمود پس لعنت باد او را چگونه اندازه کرد باز لعنت

قَدَّرَ ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

اندازه کرد باز درنگریست باز روی ترش کرد و پیشانی درهم کشید باز پشت گردانید و تکبر کرد

فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ۝ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

پس گفت نیست این قرآن مگر جادوی که از ساحران نقل کرده میشود نیست این قرآن مگر کلام آدمی

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

خواهم درآورد او را بدوزخ و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست دوزخ باقی نگذارد و نه گذارد

لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ

سوزنده است آدمیان را بر دوزخ موکل اند نوزده کس و نه ساختیم موکلان دوزخ

إِلَّا مَلَائِكَةً ۝ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا

مگر فرشتگان را و نه ساختیم شمار ایشان مگر بلا در حق کافران

لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا

تا یقین کنند اهل کتاب و زیاده شود مسلمانان

إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَ

و شک نکنند اهل کتاب و مسلمانان

لِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا

تا بگویند آنانکه در دل ایشان بیماریست و کافران چه چیز

ارادَ اللهُ بهٰذا مثلًا كذٰلكَ يُضلُّ اللهُ من يشاءُ ويهدي

من يشاءُ وما يعلمُ جنودَ ربّكَ الّا هوَ وما هيَ الّا ذكرى

للبشرِ كلّا والقمرِ والّيلِ اذ ادبرَ والصّبحِ اذا اسفرَ

انّها لاحدى الكُبَرِ نذيرًا للبشرِ لمن شاءَ منكم ان

يتقدّمَ او يتاخّرَ كلُّ نفسٍ بما كسبت رهينةٌ الّا اصحٰبَ

اليمينِ في جنّٰتٍ يتساءلونَ عنِ المجرمينَ ما سلككم

في سقرَ قالوا لم نكُ منَ المصلّينَ ولم نكُ نطعمُ المسكينَ

وكنّا نخوضُ معَ الخائضينَ وكنّا نكذّبُ بيومِ الدّينِ

حتّى اتٰينا اليقينُ فما تنفعهم شفاعةُ الشّٰفعينَ فما لهم عنِ

التّذكرةِ معرضينَ كانّهم حمرٌ مستنفرةٌ فرّت من

قسورةٍ بل يريدُ كلُّ امرئٍ منهم ان يؤتٰى صحفًا

منشّرةً كلّا بل لا يخافونَ الاٰخرةَ كلّا انّه تذكرةٌ

فمن شاءَ ذكرهُ وما يذكرونَ الّا ان يشاءَ اللهُ هوَ

پس هر که خواهد بخواند آنرا و یاد نمیکنند بندگان مگر وقتیکه خواسته باشد خدای اوست

أَهْلُ التَّقْوَىٰ سورة القيمة مكية وهي اربعون وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝ أَيَحْسَبُ
الْإِنسَانُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ۝ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ
بَنَانَهُ ۝ بَلْ يُرِيدُ الْإِنسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ
الْقِيَامَةِ ۝ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۝ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝ وَجُمِعَ الشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ ۝ يَقُولُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ۝ كَلَّا لَا وَزَرَ
إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝ يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ
بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝ بَلِ الْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝ وَلَوْ
أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۝ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۝ إِنَّ عَلَيْنَا
جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝ ثُمَّ إِنَّ
عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ
وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۝ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

بسیار رویها آن روز تازه باشند بسوی پروردگار خود نظر کننده باشند دیگر بسیار رویها آن روز

باسرة تظن ان يفعل بها فاقرة كلا اذا بلغت التراقي

وقيل من راق وظن انه الفراق والتفت الساق

بالساق الى ربك يومئذ المساق فلا صدق ولا صلى

ولكن كذب وتولى ثم ذهب الى اهله يتمطى

اولى لك فاولى ثم اولى لك فاولى ايحسب الانسان

ان يترك سدى الم يك نطفة من مني يمنى ثم كان

علقة فخلق فسوى فجعل منه الزوجين الذكر والانثى

اليس ذلك بقادر على ان يحيي الموتى

سورة الدهر ثلثة وثلثين مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

هل اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا

انا خلقنا الانسان من نطفة امشاج نبتليه فجعلناه

سميعا بصيرا انا هديناه السبيل اما شاكرا واما كفورا

انا اعتدنا للكافرين سلاسلا واغلالا وسعيرا

هر آینه ما آماده ساخته ایم برای کافران زنجیرها و طوقها و آتشی افروخته

سلسلا

بزيادة الالف

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا يُوفُونَ بِالنَّذْرِ

وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ

عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ

لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا

عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً

وَسُرُورًا وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا مُتَّكِئِينَ فِيهَا

عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا وَدَانِيَةً

عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ

بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا قَوَارِيرَ مِنْ

فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا

زَنْجَبِيلًا عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ

مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا وَإِذَا رَأَيْتَ

جاويد

چون ببيني ايشانرا پنداري كه ايشان مرواريدانند از رشته افشانده شده وچون نگاه كني

ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ
آنجا به بینی نعمت بسیار و پادشاهی بزرگ بالای ایشان جامها سبز از دیبای نازک
وَإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
و دیبای ستبر و زیور پوشانیده شوند دستوانها از نقره و بنوشاند ایشان را پروردگار ایشان شرابی
طَهُورًا ۝ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ۝
پاک هر آینه این نعمت شما را جزای اعمال و هست سعی شما قبول کرده شده
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
هر آینه ما فرو فرستادیم بر تو قرآن را فرو فرستادنی پس شکیبایی کن بر حکم پروردگار خود
وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَ
و فرمان مبر از زمره بنی آدم گناهکاری را یا ناسپاسی کافر را و یاد کن نام پروردگار خود صبح و
أَصِيلًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝ إِنَّ
شام و در بعضی از شب نماز گذار برای او و بپاکی یاد کن او را وقت دراز از شب هر آینه
هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝
این کافران رغبت میکنند بدنیا و ترک میکنند پس پشت خود روز گران را
نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ
ما آفریدیم ایشان را و محکم کردیم اندام ایشان را و چون خواهیم عوض آریم قومی مانند ایشان
تَبْدِيلًا ۝ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝
بدل کردن هر آینه این پندیست پس هر که خواهد بگیرد بسوی پروردگار خود راه
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝
و نمیخواهید شما مگر وقتی که خواهد خدا هر آینه خدا هست دانا با حکمت
يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝
داخل میکند هر کرا خواهد در رحمت خود و برای ستمکاران آماده کرده است عقوبتی دردناک

سورة المرسلت مكية وهي خمسون آيت

بسم الله الرحمن الرحيم

والمرسلات

ع ٤٠

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ۝ فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ۝ وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ۝
قسم بباد‌ها‌ء فرستاده شده بوجه نیک پس قسم بباد‌ها‌ء تند وزنده بطریق تندی وقسم بباد‌ها‌ء بردارنده ابر
فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ۝ فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ۝ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۝ اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ
پس قسم بباد‌ها‌ء ازهم جدا کننده ابر پاره پاره نمودن پس قسم بجماعات فرشتگان فرود آرنده وحی برای رفع عذر و بر...
لَوَاقِعٌ ۝ فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ۝ وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ۝ وَاِذَا
البته بودنی است پس وقتیکه ستاره‌ها بی نور کرده شود و وقتیکه آسمان شگافته گردد و وقتیکه
الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ۝ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ۝
کوهها پاره پاره نموده آید و وقتیکه پیغمبران را بمیعاد معین جمع کرده شود برای کدام روز پیغمبران را
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَمَا اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ
برای روز فیصل کردن و چه چیز خبر داد ترا که چیست روز فیصل کردن وای آنروز
لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ۝ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ۝
دروغ شمارندگان را آیا هلاک نکردیم پیشینیان را پس از پی ایشان در آریم پسینان را
كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اَلَمْ
مجرمان میکنیم بگناهکاران آیا
نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۝ فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۝ اِلٰى قَدَرٍ
نیافریدیم شما را از آبی خوار پس نگاهداشتیم آنرا در قرارگاه استوار تا زمانی
مَّعْلُوْمٍ ۝ فَقَدَرْنَا ۝ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝
معلوم پس توانا بودیم بر آفرینش پس نیک توانائیم
اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۝ اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ۝ وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ
آیا نساخته ایم زمین را جمع کننده آدمیان که جمع کنند زندگان را و مردگان را و آفریدیم در زمین کوههای
شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًا ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝
بلند و بیاشامیدیم شما را آب شیرین
اِنْطَلِقُوْا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۝ اِنْطَلِقُوْا اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ
گفته شوند بروید بسوی چیزی که آنرا دروغ میشمردید بروید بسوی سایه صاحب سه
شُعَبٍ ۝ لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِ ۝ اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ
شعبه نه سایه سرد باشد و نه کفایت کند از گرمی آتش براینه آن آتش می افکند شررها

ترسانیدن برائینه آنچه وعده داده میشود شمارا متحقق گردد آنچه تحقق کرده

والقاء ذکر وحی برای عذر محققان و بیم مبطلان

كالقصر. كأنه جمٰلت صفر. ويل يومئذ للمكذبين. هذا
مانند کوشک گوییا آن آتش شتران زردست این روز
يوم لا ينطقون. ولا يؤذن لهم فيعتذرون. ويل يومئذ
روزیست که سخن نگویند و دستوری نه دهند ایشانرا تا عذر خواهی کنند
للمكذبين. هذا يوم الفصل جمعنٰكم والأولين
این روز روز فیصل کردن است جمع کردیم شمارا ای مکذبان و پیشینیان را
فإن كان لكم كيد فكيدون. ويل يومئذ للمكذبين
پس اگر شمارا حیله هست بدسگالی کنید در حق من
إن المتقين في ظلٰل وعيون. وفواكه مما يشتهون.
هر آینه متقیان در سایه ها باشند و در چشمه ها و در میوه ها از جنسی که رغبت کنند بکویم
كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون. إنا كذٰلك نجزي
بخورید و بنوشید خوردن و نوشیدن گوارا بسبب آنکه میکردید هر آینه ما همچنین جزا میدهیم
المحسنين. ويل يومئذ للمكذبين. كلوا وتمتعوا قليلا
نیکوکاران را ای دروغ شمارندگان بخورید و بهره مند باشید اندکی
إنكم مجرمون. ويل يومئذ للمكذبين. وإذا قيل لهم
هر آینه شما گناهکارید و چون گفته شود ایشان را
اركعوا لا يركعون. ويل يومئذ للمكذبين. فبأي حديث
نماز گذارید نماز نمی گذارند پس بکدام سخن
سورة النبأ مكية بعده يؤمنون. وهي اربعون ءايت
بعد از قرآن ایمان خواهند آورد

بسم الله الرحمٰن الرحيم

عم يتساءلون. عن النبإ العظيم. الذي هم فيه مختلفون
از چه کافران با یکدیگر سوال میکنند آری سوال میکنند از خبری بزرگ که ایشان در آن خلاف کننده اند
كلا سيعلمون. ثم كلا سيعلمون. ألم نجعل الأرض
نی نی خواهند دانست باز نیکو کم نی نی خواهند دانست آیا نساخته ایم زمین را

الجزء الثلثون ع ٣٠

مها ١٣

مِهَادًا ۝ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۝ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ

فرشی ونساختیم کوهها را میخها وآفریدیم شمارا نر وماده وساختیم خواب شمارا

سُبَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝ وَ

راحتی وساختیم شب را پرده وساختیم روزرا وقت طلب معیشت و

بَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝ وَ

بنا کردیم بالای شما هفت آسمان محکم وآفریدیم چراغ درخشنده یعنی آفتاب

أَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝

فرود آوردیم از ابرها آب ریزان تا برآریم بسبب آن آب دانه وگیاه را

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي

وبوستانها درهم پیچیده را براینه روز فیصل کردن هست وقتی معین روزیکه دمیده شود در

الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝ وَ

صور پس بیایند گروه گروه وکشاده شود آسمان پس باشد دروازه دروازه و

سُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

روان کرده آید کوهها را پس باشند مانند سراب براینه دوزخ هست انتظار کننده

لِلطَّاغِينَ مَآبًا ۝ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا

سرکشان را هست مرجع ایشانرا درایند بدوزخ اقامت کننده در آنجا زمانها دراز نچشند در آنجا خنکی را

وَلَا شَرَابًا ۝ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝ جَزَاءً وِفَاقًا ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا

ونه چیز آشامیدنی را مگر آب گرم وزرداب را جزا داده میشوند جزای موافق براینه ایشان

لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ

توقع نمیکردند حساب را وتکذیب میکردند آیات مارا بدروغ داشتنی وهر چیزرا

أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ

ضبط کردیم بطریق نوشتن پس بچشید عذاب دوزخ پس زیاده نخواهیم داد شمارا مگر عقوبت براینه متقیانرا

مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝

مطلب یابی شد بوستانها باشد ودرختان انگورها وزنان دوشیزه همعمر یکدیگر وپیاله شراب پرکرده

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۝ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ

نشنوند در آنجا سخن بیهوده را ونه دروغ شمردن را جزا داده شد از جانب پروردگار تو

عَطَاءً حِسَابًا رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ

عطا نموده آمد حسابی کرده شده پروردگار آسمانها و زمین و آنچه مابین ایشانست خدای بخشاینده

لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ

نتوانند از هیبت وی سخن گفتن روزیکه بایستد فرشته روح نام و سایر فرشتگان نیز

صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا

صف زده سخن نگویند حاضران محشر مگر کسی که دستوری داده باشد او را خدای بخشاینده و گفته باشد سخن درست

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ مَاٰبًا إِنَّآ أَنْذَرْنٰكُمْ

این روز متحقق است پس هر که خواهد فرا گیرد بسوی پروردگار خود مرجع هرآینه ما ترسانیدیم شما را

عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

از عقوبت نزدیک آینده روزیکه بنگرد آدمی آنچه پیش فرستاده بود دو دست وی و بگوید کافر

يٰلَيْتَنِي كُنْتُ تُرٰبًا

ای کاشکی من خاک بودمی

سورة النزعت مكية وهي ست واربعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا

قسم بجماعات فرشتگان که بزور بکشند جانها و قسم بجماعات فرشتگان که بیرون آرند و قسم بفرشتگان که شناکنندگان اند

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا فَالْمُدَبِّرٰتِ أَمْرًا يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

پس قسم بفرشتگان که سبقت میکنند پس قسم بجماعات فرشتگان تدبیر کنندگان کار روزیکه بجنبد جنبنده

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ أَبْصَارُهَا

از پی وی درآید از پس درآینده یک جمع دلها آنروز ترسان باشند بردیدهای ایشان

خَاشِعَةٌ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ أَإِذَا

خواری بود میگویند کافران آیا ما بازگردانیده شویم بحالت نخستین آیا چون

كُنَّا عِظٰمًا نَّخِرَةً قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ فَإِنَّمَا هِيَ

شویم استخوانهای پوسیده گفتند آن رجوع آنگاه رجوع زیان کننده باشد پس جز این نیست آن

زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ هَلْ أَتٰىكَ حَدِيثُ

یک آواز تند است پس ناگهان ایشان بر روی زمین آمده باشند آیا آمده است بتو خبر

موسى

یعنی نفخه اولی و ثانیه بوجود آید

ع ٢٦

مُوسَى ۝ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ اِذْهَبْ إِلَى
موسی چون آواز داد پس پروردگار او بوادی پاک طوی نام برو برسالت بسوی
فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ۝ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ۝ وَأَهْدِيَكَ
فرعون هرآینه وی از حد گذشته است پس بگو هیچ میل هست ترا بآنکه پاک شوی و راه بنمایم ترا
إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ۝ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ۝ فَكَذَّبَ وَعَصَى
بسوی پروردگار تو پس بترسی پس نمود بفرعون آن معجزه بزرگ را عصا و ید بیضا پس دروغ داشت
ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى ۝ فَحَشَرَ فَنَادَى ۝ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى
پس از مجلس بازگشت تدبیرکنان پس جمع کرد قوم را پس آواز داد پس گفت من پروردگار بزرگ شما
فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
پس گرفتار کرد او را خدا بعذاب آخرت و دنیا هرآینه درین خبر پندی هست
لِمَنْ يَخْشَى ۝ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۝ رَفَعَ سَمْكَهَا
برای هرکه بترسد آیا شما محکمتر هستید در آفرینش یا آسمان خدا بنا کرد آسمان را بلند ساخت ارتفاع
فَسَوَّاهَا ۝ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝ وَالْأَرْضَ بَعْدَ
پس درست ساخت آنرا و تاریک کرد شب او را و بیرون آورد روز او را و زمین بعد
ذَلِكَ دَحَاهَا ۝ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝ وَالْجِبَالَ
آفریدن آسمان هموار کرد برآورد از زمین آب او را و چراگاه او را و کوهها را
أَرْسَاهَا ۝ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ
استوار نمود از برای منفعت شما و چهارپایان شما پس وقتیکه بیاید قیامت
الْكُبْرَى ۝ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ۝ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ
بزرگ روزیکه یاد کند آدمی آنچه عمل کرده بود و ظاهر کرده شود دوزخ
لِمَنْ يَرَى ۝ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ۝ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
برای هرکه ببیند پس اما کسیکه از حد گذشته باشد و برگزیده باشد زندگانی اینجهانی را پس دوزخ
هِيَ الْمَأْوَى ۝ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
همانست جای او و اما کسیکه ترسیده باشد از ایستادن بحضور پروردگار خویش و باز داشته باشد نفس را از
الْهَوَى ۝ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
شهوات پس هرآینه بهشت همانست جای او می پرسند ترا از قیامت

و نافرمانی کرد

ثواب و عقاب متحقق گردد

أَيَّانَ مُرْسٰيهَا ۚ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَا ۚ إِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا

که باشد تحقق   آن در چه منزلی تو از علم آن   بسوی پروردگار تست منتهاء علم آن

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰيهَا ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا

جز این نیست که تو ترساننده کسی که بترسد ازوی روزیکه ببینند آنرا چنانستی ایشان درنگ نکرده بودند

إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحٰيهَا

سورة عبس مكية وهي اثنان واربعون

مگر بوقت شام   یا وقت چاشت آنروز

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلّٰى ۙ أَنْ جَآءَهُ الْأَعْمٰى ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ

روی ترش کرد و اعراض نمود بسبب آنکه بیامد پیش او نابینا   وچه چیز خبردار گردانید ترا شاید که وی

يَزَّكّٰى ۙ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ۚ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۙ

پاک میشد   یا پند می شنید پس نفع میداد ش آن پند   اما کسی که   توانگری است

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدّٰى ۚ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكّٰى ۚ وَأَمَّا مَنْ جَآءَكَ

پس تو بسوی او اقبال میکنی   و زیان نیست بر تو در آنکه پاک نشود   و اما کسی که بیامد پیش تو

يَسْعٰى ۙ وَهُوَ يَخْشٰى ۙ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۚ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۚ

شتابان   و از خدای خود ترسان پس تو ازوی غفلت میکنی   نی نی هر آینه این آیات قرآن پند است

فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهُ ۘ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۙ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۙ

پس هرکه خواهد یاد کند قرآن را   هر آینه آیات قرآن ثبت است در نامه های گرامی بلند قدر پاک کرده شده

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۙ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۚ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۚ مِنْ

بدست نویسندگان   بزرگمنش نیکوکردار   لعنت کرده شد آدمی چه ناسپاس دار است   خدا را   از

أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۚ مِنْ نُطْفَةٍ ۚ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۙ ثُمَّ السَّبِيلَ

چه چیز   آفریدش   از نطفه   آفریدش   پس اندازه معین کردش   باز راه بیرون آمدن

يَسَّرَهُ ۙ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۙ ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنْشَرَهُ ۚ كَلَّا لَمَّا

آسان نمودش باز بمیرانیدش پس در گور کردش باز وقتیکه خواهد زنده گرداندش نی نی لعمل

يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۚ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلٰى طَعَامِهِ ۙ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ

بیاورد آنچه خدای فرمودش   پس باید که درنگرد آدمی بسوی طعام خود   بسوی آنکه ما ریختیم آب را

صبا

٤٤٢

صَبًّا ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا وَعِنَبًا

ریختنی باز شکافتیم زمین را شکافتنی پس رویانیدیم در آن زمین دانه و انگور

وَقَضْبًا وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا وَحَدَائِقَ غُلْبًا وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

و سبست تر را و زیتون را و درختان خرما را و باغهای که درختان بسیار دارد و میوه را و علف را

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ يَوْمَ

برای منفعت شما و چهارپایان شما پس وقتیکه بیاید آواز سخت روزیکه

يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

میگریزد مرد از برادر خود و مادر خود و از پدر خود و از زن خود و فرزندان خود

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

هر مردی را از ایشان آنروز شغلیست که کفایت میکند اورا یکپاره رویهای آنروز

مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا

روشن باشند خندان و شادان باشند و یکپاره رویهای آنروز بران

غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

غبار باشد غالب آید بروی تاریکی این جماعه ایشانند کافران بدکاران

سورة التكوير مكية وهي تسع وعشرون آيت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ وَإِذَا الْجِبَالُ

وقتیکه آفتاب پیچیده شود و وقتیکه ستارها تیره شوند و وقتیکه کوهها

سُيِّرَتْ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

روان کرده شوند و وقتیکه ماده شتران باردار معطل گذاشته شوند و وقتیکه جانوران وحشی را جمع کرده شود

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ

و وقتیکه دریاها را مثل آتش افروخته شود و وقتیکه ارواح را با جسد جمع کرده شود و وقتیکه دختران

که زنده در گور کرده بودند

سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ وَإِذَا

پرسیده شود که بکدام جرم کشته شد و وقتیکه نامه های اعمال را گشاده شود و وقتیکه

عادت الکر عرب آن بود که دختران را از خوف درویشی یا از جهت عار برایشان زنده در گور دفن کردندی حق سبحانه فرمود که از قتل او سوال کنند

السماء كشطت وإذا الجحيم سعرت وإذا الجنة أزلفت
آسمان را پوست برکنده شود و وقتیکه دوزخ افروخته گردد و وقتیکه بهشت را نزدیک ساخته شود

علمت نفس ما أحضرت فلا أقسم بالخنس الجوار الكنس
بداند هر شخصی آنچه حاضر ساخته شود پس قسم بنجوم بازگردنده سیر کننده پنهان شونده

والليل إذا عسعس والصبح إذا تنفس إنه لقول رسول
و قسم بشب چون بازگردد و قسم بصبح چون بدمد هراینه قرآن گفتار فرستاده است

كريم ذي قوة عند ذي العرش مكين مطاع ثم أمين
گرامی قدر صاحب توانائی با وقار نزدیک خداوند عرش فرمان برده شده در ملکوت امانتدار

وما صاحبكم بمجنون ولقد رآه بالأفق المبين وما
و نیست این یار شما دیوانه و هر آینه یار شما دیده بود آنرا بکناره آسمان ظاهر و نیست

هو على الغيب بضنين وما هو بقول شيطان رجيم
یار شما بر علم پنهان بخل کننده و نیست قرآن گفتار شیطان رانده شده

فأين تذهبون إن هو إلا ذكر للعالمين لمن شاء
پس کجا میروید نیست قرآن مگر پند عالمها را برای هرکه

منكم أن يستقيم وما تشاءون إلا أن يشاء الله
از زمره شما خواهد که راست گردد و نمیخواهید مگر وقتیکه بخواهد خدای

رب العالمين
پروردگار عالمها

سورة الفطرت مكية تسع وعشر آيات
الانفطار

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا السماء انفطرت وإذا الكواكب انتثرت وإذا البحار
وقتیکه آسمان شکافته شود و وقتیکه ستارگان از هم بریزد و وقتیکه دریاها

فجرت وإذا القبور بعثرت علمت نفس ما قدمت
روان کرده شود و وقتیکه گورها را کافته شود بداند هر نفسی آنچه پیش فرستاده بود

وأخرت يا أيها الإنسان ما غرك بربك الكريم الذي
و آنچه باز پس گذاشته بود ای آدمی چه چیز فریفت ترا به پروردگار بزرگوار تو آنکه

الربع

خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِيٓ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ۝
که بیافرید ترا پس درست اندام کرد ترا پس معتدل کرد ترا در هر صورتی که خواست ترکیب داد ترا

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ۝ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ ۝
نی نی بلکه دروغ میشمرید جزاء اعمال را و هر اینه بر گماشته اند بر شما نگاهبانان

كِرَامًا كٰتِبِيْنَ ۝ يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ۝ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۝
گرامیقدر نویسندگان میدانند آنچه میکنید هر اینه نیکوکاران در نعمت باشند

وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ۝ يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ۝ وَمَا هُمْ عَنْهَا
و هر اینه گناهکاران در دوزخ باشند در آیند بدوزخ روز جزاء اعمال و نباشند از انجا

بِغَآئِبِيْنَ ۝ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝ ثُمَّ مَآ اَدْرٰيكَ
غایب شدگان و چه چیز مطلع ساخت ترا ای آدمی که چیست روز جزا باز میگویم چه چیز مطلع ساخت ترا

مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۝ وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ
که چیست روز جزاء روزیست که نتوانند هیچکس برای هیچکس فایده رسانیدن و فرمان آنروز

لِّلّٰهِ ۝ سورة المطففين مكية وهي ست وثلثون اية
خدایرا باشد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ۝
وای حقوق مردم کاهندگان را آنانکه چون برای خود به پیمایند بر مردمان بسختی گرفته تمام گیرند

وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ۝ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ
و چون خواهند که بیموده بدهند ایشانرا یا بسنجند بدهند ایشانرا زیان رسانند آیا نمیدانند آن جماعه که ایشان

مَّبْعُوْثُوْنَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝
برانگیخته خواهند شد در روزی بزرگ روزیکه ایستاده شوند مردمان پیش پروردگار عالمها

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ۝ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا سِجِّيْنٌ ۝
حقا هر اینه نامه اعمال گناهکاران داخل شود در سجین و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست سجین

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ
کتابی نوشته شده وای آنروز دروغ شمارندگان را آنانکه بدروغ نسبت میکنند

يوم الدين ۝ وما يكذب به الا كل معتد اثيم ۝ اذا تتلى عليه
روز جزا را / و دروغ نمیشمرد آنرا مگر هر ستمکار گناهگار / چون خوانده شود بروی

ءايتنا قال اساطير الاولين ۝ كلا بل ران على قلوبهم ما كانوا
آیات ما گوید افسانهای پیشینیان است / نی نی / بلکه زنگ بسته است بر دلهای ایشان آنچه

يكسبون ۝ كلا انهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون ۝ ثم انهم
میکردند / نی نی هرآینه ایشان از دیدار پروردگار خویش آنروز محجوب باشند / باز هرآینه ایشان

لصالوا الجحيم ۝ ثم يقال هذا الذي كنتم به تكذبون ۝
درآیندگان دوزخ باشند / باز گفته شود ایشانرا اینست آنچه شما آنرا دروغ میشمردید

كلا ان كتب الابرار لفي عليين ۝ وما ادريك ما عليون ۝ كتب
حقا هرآینه نامه اعمال نیکوکاران داخل شود در علیین / و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست علیون / کتابی

مرقوم ۝ يشهده المقربون ۝ ان الابرار لفي نعيم ۝ على الارائك
نوشته شده که حاضر شوند نزدیک آن نزدیک کردگان / هرآینه نیکوکاران در نعمت باشند / بر تختهای آراسته

ينظرون ۝ تعرف في وجوههم نضرة النعيم ۝ يسقون من رحيق
نظر میکنند بهر جانب / بشناسی در روی ایشان تازگی نعمت / نوشانیده شود ایشانرا از شراب خالص

مختوم ۝ ختمه مسك ۝ وفي ذلك فليتنافس المتنفسون ۝ و
سر بمهر / بجای موم مهر او مشک باشد / و بهمین شراب پاک باید که رغبت کنند رغبت کنندگان / و

مزاجه من تسنيم ۝ عينا يشرب بها المقربون ۝ ان الذين
آمیختگی آن از آب تسنیم باشد / مراد میدارم چشمه که مینوشند از آن نزدیک کردگان خدای / هرآینه

اجرموا كانوا من الذين ءامنوا يضحكون ۝ واذا مروا بهم
گناهکاران / با مسلمانان / میخندیدند / و چون میگذشتند بمسلمانان

يتغامزون ۝ واذا انقلبوا الى اهلهم انقلبوا فكهين ۝ واذا
با یکدیگر چشم میزدند / و چون باز میگشتند باهل خانه خود باز میگشتند شادمان شده / و چون

راوهم قالوا ان هؤلاء لضالون ۝ وما ارسلوا عليهم حفظين ۝
میدیدند مسلمانانرا میگفتند هرآینه ایشان گمراهانند / و نگاهبان فرستاده نشده بودند بر مسلمانان

فاليوم الذين ءامنوا من الكفار يضحكون ۝ على الارائك ينظرون
پس امروز مسلمانان / با کافران میخندند / بر تختها نشسته نظر میکنند بهر جا

یعنی این صرف آن می نوشند و ممزوج با ابرار میدهند صاحب انوار فرموده که چون مقربان مشغول بما سوی نشده اند یعنی محبت حق را
بمحبت غیر نیامیخته اند شراب ایشان صرف است و آنها که محبت ایشان آمیخته باشد شراب ایشان ممزوج باشد ۞ ما شراب عیش میخواهیم لی دردی
نخم ۞ صاف نوشان دیگر و دُردی فروشان دیگر اند ۞ آورده اند که صنادید قریش هرگاه فقرای صحابه را رض بدیدندی با ایشان سخریه و استهزا
کردندی آیه آمد ۲ ح

ستر از محبان و دعوی ایشان صرف و فقراشان عزیز

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ — سورة الانشقت مكية خمس وعشرون
ایا جزا داده شد کافران را بحسب آنچه میکردند

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ وَإِذَا الْأَرْضُ
وقتیکه آسمان بشکافد و گوش کند فرمان پروردگار خود را و سزاوار است او را و وقتیکه زمین را
مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝
کشیده شود و بیرون افکند آنچه در درون اوست و خالی شود و گوش کند فرمان پروردگار خود را
يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝ فَأَمَّا مَنْ
ای آدمی هر اینه تو کار کننده ای برای جزای پروردگار خود کوشش تمام پس ملاقات خواهی کرد
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝ وَيَنْقَلِبُ
داده شد او را نامه اعمال او بدست راست پس حساب کرده شود حساب آسان و باز گردد
إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ
بسوی اهل خانه خود شادمان و هر که داده شد او را نامه اعمال او از پس پشت پس خواهد
يَدْعُو ثُبُورًا ۝ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
خواند هلاکت را و خواهد درآید بدوزخ هر اینه او بود در اهل خانه خود شادمان
إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝ فَلَا أُقْسِمُ
هر اینه وی گمان کرده بود که رجوع نکند آری هر اینه پروردگار او بود باو بینا پس قسم میخورم
بِالشَّفَقِ ۝ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝ لَتَرْكَبُنَّ
بسرخی کناره آسمان و بشب و آنچه فراهم آورد و بماه چون تمام شود هر اینه سوار خواهید شد
طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ
بحالی بعد حالی پس چیست این کافران را که ایمان نمی آرند و چون خوانده شود بر ایشان قرآن
لَا يَسْجُدُونَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
سجده نمیکنند بلکه این کافران دروغ میشمرند و خدا داناتر است بآنچه
يُوعُونَ ۝ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
در دل خود نگاه میدارند پس خبر کن ایشانرا بعذاب دردناک لیکن آنانکه ایمان آوردند و کردارهای شایسته کردند

سورة البروج مكية لهم أجر غير ممنون ٭ اثنان وعشرون آيت

ایشانرا است مزد بی نهایت

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ٭ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ٭ وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُودٍ

قسم باسمان خداوند برجها یعنی برج دوازده گانه و قسم بروزیکه وعده کرده شده است روز قیامت و قسم بروز یکه...

قُتِلَ أَصْحٰبُ الْأُخْدُودِ ٭ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ٭ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا

هلاک کرده شدند اهل خندقها از قسم آتش خداوند هیزم بسیار وقتیکه ایشان بر کناره آن

قُعُودٌ ٭ وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ٭ وَمَا نَقَمُوا

نشسته بودند و ایشان بانچه میکردند بامسلمانان حاضر بودند و عیب نکردند

مِنْهُمْ إِلَّآ أَنْ يُّؤْمِنُوا بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٭ الَّذِي لَهُ مُلْكُ

از مومنان مگر این خصلت که ایمان آرند بخدای غالب ستوده کار آنکه او راست پادشاهی

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٭ إِنَّ الَّذِينَ

آسمانها و زمین و خدا بر همه چیز مطلع است هر آینه آنانکه

فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ

عقوبت کردند مردان مسلمانرا و زنان مسلمانرا باز توبه نکردند پس ایشانراست عذاب

جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ٭ إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

دوزخ و ایشانراست عذاب سوختن هر آینه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای

الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ ذٰلِكَ

شایسته مر ایشانراست بوستانها میرود زیر آن جویها اینست

الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ٭ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ٭ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ

فیروزی بزرگ هر آینه دست درازی پروردگار تو سخت است هر آینه او آفرینش نو میکند

وَيُعِيدُ ٭ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ٭ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ٭

آفرینش دوباره میکند و اوست آمرزگار دوستدار او خداوند عرش است گرامی قدر

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ٭ هَلْ أَتٰيكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ٭ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

کننده است هر چیزیرا که خواهد آیا آمده است بتو خبر لشکرها فرعون و قوم او و قبیله ثمود

فصل ۱۳

در زمین ولایت ن بت پرستان بودند از اصحاب ذونواس یمنی و در زمان او ساحری بود کاهن و مشعبد که مدار ملک بر وی بودی
چون این شیخوخیت رسید بعرض ملک رسانید که من پیر شده ام و ضعف کلی بقوی من راه یافته صلاح در آنست که جوانی اصیل
عاقل تیز فهم بمن سپاری تا آنچه دانسته ام بوی آموزم و بعد از من خلفی باشد که امور اهتمام ملک بوی منتظم تواند بود ملک را پسندیده
افتاد و بدان منوال که مدعاء در آنست پسری بوی سپرد و ساحر از روی اهتمام تمام به تعلیم وی پرداخت روزی آن پسر بدیر راهبی
رسید و بر احوال وی اطلاع یافته طریق رهبانیه را پسندید و بدین راهبی متدین شده خدای پرست گشت روزها به بهانه آنکه از ساحر تعلیم
میگیرد بیامدی و با راهب صحبت داشتی تا مردی عاقل عامل مستجاب الدعوت گشت قضارا روزی از نزد راهب بیرون آمده بخانه خود میرفت
اژدهای بر سر راه آمده بود و ممر مردم فرو بسته و خلق از هر طرف حیران مانده بودند آن جوان پیش آمد و اسم اعظم خوانده دست بر پشت
اژدها مالید و گفت از راه باز گرد و بمنزل خود با زرو اژدها برفت و خبر این جوان در شهر افتاد و وقتی دیگر شیری بر سر راه آمد و آن جوان
سخن در گوش وی گفت او نیز از راه دور شد ارباب حاجات روی بدان جوان آوردند و بدعاء او مرادات محصل میشد حاجب ملک
نابینا شده بود نزد وی آمده استدعاء دعاء نمود جوان گفت اگر متابعت من کنی و مذهب مرا پسندیده داری چشم ترا روشن سازم
حاجب عهد کرد و جوان او را بکلمه شهادت تلقین نمود و دعا کرد تا چشم وی روشن شد حاجب با چشم روشن نزدیک ملک آمد
ذونواس از روی تعجب گفت چشم تو چگونه نیکو شد گفت خدای مرا صحت بخشید گفت خدای تو کیست جواب داد که الله الذی لا اله الا هو
ملک از روی حیله گفت این تلقین از که داری تا من هم بدو گروم حاجب از شفقتی که بر اسلام ملک داشت قصه جوان در میان
آورد ملک او را طلبیده بر عقیده او اطلاع یافت و چندانکه توانست جد و جهد نمود جوان باز نگشت و حکم شد که او را بدریا غرق سازند
جمعی او را بلب دریا آوردند و او دعا کرد همه غرق شدند و او بسلامت بازگشت خبر بملک رسید گروهی را نامزد کرد تا او را بکوهی برند و
بپایان اندازند چون بسر کوه رسیدند دعا فرمود بادی برآمد و موکلان را از کوه افگند و وی سالم باند ملک فرمود تا او را در
آتش اندازند القصه دیگران بسوختند و او را ضرری نرسید پس از دار در آویختند و تیر باران کردند هیچ تیری بروی کار نکرد جوان گفت
ای ملک بگرو با خدای که این همه آثار قدرت از وی مشاهده کردی ملک عناد ورزیده گفت نمیگرویم الا بقتل تو جوان گفت
اگر مراد تو اینست تیری بر کمان نه و بگو بنام خدای این غلام را برس و بیفکن تا بر من آید ملک چنان کرد و تیر بر مقتل آمده
جوان شربت شهادت چشید و حضاران مجمع همه بیکبار گفتند آمنا برب هذا الغلام ملک در غضب شده فرمود تا چند جای زمین
را کوی کندند و در هر کوی آتشی افروختند و بر کناره کوی ها نشسته هر کرا می آوردند می پرسیدند اگر بخدای گرویده بودند می سوختند حق سبحانه
ایشان را میگوید که اصحاب اخدود یعنی اصحاب حفرها ، در زمین ۱۲ احسب

قصه اصحاب اخدود و ذونواس

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِن وَرَائِهِم مُّحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ

بلکه کافران در دروغ شمردن اند و خدا از گرداگرد ایشان احاطه کننده است بلکه این

۲ ایت

قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝ سورة الطارق مكية وهي سبع عشر

قرآن گرامی قدر است نوشته شده در لوح محفوظ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ع۱۷

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ

قسم بآسمان و قسم بآن چیزیکه وقت شب پدید می آید و چه چیز مطلع ساخت ترا که چه چیز است وقت شب پدید آینده آن ستاره درخشنده است

إِن كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ

نیست هیچ شخص مگر که بروی فرشته نگهبانی کننده است پس باید که به بیند آدمی که از چه چیز آفریده

خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِن بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

آفریده شده است از آب جهنده که بیرون می آید از میان پشت مرد و استخوان سینه زن

إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِن قُوَّةٍ

هر آینه خدا بر دیگر بار آفریدن آدمی تواناست روزیکه امتحان کرده شود ضمیرهای مردمان پس نباشد آدمی را طاقتی

وَلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ

و نباشد نصرت دهنده قسم بآسمان خداوند باران و قسم بزمین صاحب شکافتن یعنی نبات از وی بیرون آید

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

هر آینه قرآن سخنی واضح است و نیست قرآن سخن بیهوده هر آینه کافران بد اندیشی میکنند نیک بداندیشی کردنی

وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا

و من نیز بداندیشی کنم بطور بداندیشی و این وعده روز بدر متحقق شد پس مهلت ده کافران را و فرو گذار ایشانرا اندکی

سورة الاعلى مكية وهي تسع عشر ۽ ايت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ع۱۹

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ

بپاکی یاد کن پروردگار بزرگوار خود را آنکه بیافرید پس درست اندام کرد و آنکه اندازه کرد

فَهَدٰى ۙ وَالَّذِيْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۙ فَجَعَلَهٗ غُثَاۤءً اَحْوٰى ؕ

پس راه نمود و آنکه بیرون آورد گیاه تازه را باز ساخت آنرا خشک شده سیاه گشته

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ۙ اِلَّا مَا شَاۤءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

قرآن تعلیم خواهیم کرد ترا پس فراموش نخواهی کردن مگر آنچه خدای خواسته هر آینه خدای میداند آشکارا

وَمَا يَخْفٰى ؕ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ۚ فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ؕ

و پنهان را و توفیق خواهیم داد ترا بمعرفت شریعت آسان پس پند ده اگر سود دهد پند دادن

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ۙ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقٰى ۙ الَّذِيْ يَصْلَى

پند خواهد گرفت هر که میترسد و یکسو خواهد شد از آن پند بدبخت ترین مردم آنکه خواهد در آمد

النَّارَ الْكُبْرٰى ۚ ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ؕ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ

باتش بزرگ باز نمیرد آنجا و نه زنده باشد هر آینه رستگار گشت هر که

تَزَكّٰى ۙ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ؕ بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ

پاک شد و یاد کرد نام پروردگار خود در پس نماز گزارد بلکه شما اختیار میکنید زندگانی

الدُّنْيَا ۖ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ؕ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ۙ

اینجهانی را و آخرت بهتر است و پاینده تر هر آینه این قصه مذکور بود در صحیفهای نخستین

صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى

در صحیفهای ابراهیم و موسی

سورة الغاشية مكية وهي ست وعشرون آیت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ؕ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۙ

آیا آمد ترا خبر قیامت یکپاره رویها آنروز خوار باشند

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۙ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ۙ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ؕ

کار کننده محنت کشنده باشند در آیند با آتش افروخته شده آب نوشانیده شوند از چشمه نهایت گرم

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ۙ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِيْ مِنْ جُوْعٍ ؕ

نباشد ایشان را هیچ طعامی مگر از ضریع که فربه نکند و دفع گرسنگی ننماید

و ضریع نام گیاه خار دار است

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۙ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۙ فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ

یکپاره رویها آنروز تازه باشند بسعی خود رضامند شده باشند در بهشت عالی

لَا تَسْمَعُ

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۝ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ
نشنوند اندر آنجا سخن بیهوده در آنجا چشمه روان باشد در آنجا تختها بلند باشد

وَّأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۝ وَّنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَّزَرَابِيُّ
و کوزها نهاده شده و وساده [illegible] برابر یکدیگر نهاده و بساطها [illegible]

مَبْثُوثَةٌ ۝ أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ وَإِلَى
پهن کرده آیا نمی نگرند بسوی شتران چگونه آفریده شد و بسوی

السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ وَإِلَى الْأَرْضِ
آسمان چگونه برداشته شد و بسوی کوهها چگونه برافراشته شد و بسوی زمین

كَيْفَ سُطِحَتْ ۝ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ۝ لَّسْتَ عَلَيْهِم
چگونه پهن کرده شد پس پند ده جز این نیست که تو پند دهنده نیستی تو بر ایشان

بِمُصَيْطِرٍ ۝ إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۝ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ
گماشته شده لیکن هرکه روی بگرداند و کافر شود عذاب کند او را خدا العقوبت بزرگ

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝ سورة الفجر مكية وهي ثلثون آيات ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ
بدرستیکه بسوی ماست رجوع ایشان پس بدرستیکه بر ماست شمار ایشان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ
قسم بصبح و بشبهای ده گانه و قسم بجفت و طاق و قسم بشب چون روان شود

هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ
آیا در این سوگند معتبر است صاحب خرد را آیا ندیدی که چگونه معامله کرد پروردگار تو با قوم عاد

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝ وَثَمُودَ الَّذِينَ
که عاد ارم بود خداوند قدهای بلند که آفریده نشد مانند آن در شهرها و چگونه معامله کرد با قوم ثمود

جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝ الَّذِينَ
که تراشیده بودند سنگهای بزرگ را در وادی قری و با فرعون صاحب میخها [illegible]

طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ
آنانکه سرکشی کردند در شهرها پس بسیار کردند در آنجا فساد را پس بریخت بر سر ایشان

ربع النصف
یعنی عشره ذی الحجه

رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝ فَاَمَّا الْاِنْسَانُ
پروردگار تو یکی قمچی عذاب ۝ بدرستی که پروردگار تو بکمینگاه است ۝ اما آدمی
اِذَا مَا ابْتَلٰیهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ فَیَقُوْلُ رَبِّیْٓ اَكْرَمَنِ
چون امتحان کندش پروردگار او پس گرامی کندش و نعمت دهدش پس گوید پروردگار من گرامی ساخت مرا
وَاَمَّآ اِذَا مَا ابْتَلٰیهُ فَقَدَرَ عَلَیْهِ رِزْقَهٗ فَیَقُوْلُ رَبِّیْٓ اَهَانَنِ
و اما چون امتحان کندش پس تنگ سازد بروی رزق ویرا پس گوید پروردگار من خوار گردانید مرا
كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُوْنَ الْیَتِیْمَ ۝ وَلَا تَحٰٓضُّوْنَ عَلٰی طَعَامِ
نی نی بلکه گرامی نمیدارید یتیم را و یکدیگر را رغبت نمیدهید بر طعام دادن
الْمِسْكِیْنِ ۝ وَتَاْكُلُوْنَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَّمًّا ۝ وَّتُحِبُّوْنَ الْمَالَ حُبًّا
فقیر و میخورید مال میراث را خوردن بسیار جمع و دوست میدارید مال را دوستی
جَمًّا ۝ كَلَّآ اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝ وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ
بسیار نی نی چون پست کرده شود زمین [illegible] و بیاید پروردگار تو و فرشتگان
صَفًّا صَفًّا ۝ وَجِایْٓءَ یَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۝ یَوْمَئِذٍ یَّتَذَكَّرُ
صف صف شده و آورده شود در آن روز دوزخ را آن روز یاد کند
الْاِنْسَانُ وَاَنّٰی لَهُ الذِّكْرٰی ۝ یَقُوْلُ یٰلَیْتَنِیْ قَدَّمْتُ لِحَیَاتِیْ
آدمی [illegible] کجا باشد او را نفع آن یاد کردن گوید ای کاشکی من پیش فرستادمی عمل نیک برای [illegible]
فَیَوْمَئِذٍ لَّا یُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ۝ وَّلَا یُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ
پس آن روز عقوبت نکند مانند عقوبت خدای هیچکس و به زنجیر نبندد مانند زنجیر او
اَحَدٌ ۝ یٰٓاَیَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝ ارْجِعِیْٓ اِلٰی رَبِّكِ رَاضِیَةً
هیچکس ای نفس آرام گیرنده بازگرد بسوی پروردگار خویش خوشنود شده
مَّرْضِیَّةً ۝ فَادْخُلِیْ فِیْ عِبَادِیْ ۝ وَادْخُلِیْ جَنَّتِیْ ۝
[illegible] پس درآی در زمره بندگان خاص من و درآی به بهشت

سورة البلد مكية وهي عشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اقسم

و آن شهریست که ارم نام بلده عاد یانست و ذات العماد صفت اوست یعنی شهر ارم خداوند بناء بزرگست چنان بنای که
مثل آن در همه بلاد نبود و قصه آن بر سبیل اجمال آنست که عبد الله بن قلابه بطلب شتری گم شده در صحرای عدن میگشت در بیابان
بشهری رسید که باره محکم داشت و بر حوالی آن قصور بسیار بود عبد الله بامید آنکه کسی را ببیند و احوال شتر خود پرسد بدر حصار آمده دری دید
بر دو مصراعش مکلل بجواهر قیمتی و هیچکس را آنجا نیافت متحیر شد و چون بشهر درامد هیبتش بیفزود چه قصرها دید بر ستونها از زبرجد
و یاقوت بنا کرده خشتی از زر و خشتی از نقره و فرشها بر همین وتیره و بجای سنگریزه مرواریدهاء آبدار ریخته و در حوالی
هر قصر آبهاء روان بر روی لولو و مرجان و درختان بسیار تنهاء آن از زر و برگهاء از زبرجد و شکوفهاء از سیم با خود
گفت هذه الجنة التی وعد المتقون ع این چه منزل چه بهشت این چه مقامست اینجا پس قدری ازان جواهر برداشت و
پشت بسته بیمن باز آمد مردم گوهرها را در دست او بدیدند و حمل بر یافتن گنجی کرده قضیه بر زبانها افتاده تا حدیکه حال او را
بمعاویه که در انوقت حاکم شام بود اظهار کردند معاویه ویرا طلبید و تمام حکایت او از اول تا آخر استماع فرمود پس او را در مجلس بنشاند
و کعب الاحبار را طلبیده پرسید که در دنیا شهری هست که بناء آن از زر و نقره باشد و درختان او مکلل بجواهر کعب گفت آری
شهریست که حق سبحانه آنرا در قرآن یاد کرده که لم یخلق مثلها فی البلاد شهریست چو بهشت از نکوئی چون باغ ارم بتازه روئی
و آنرا شداد بن عاد ساخته بود و او پادشاه عظیم قدر بود و نهصد سال عمر داشت هر جا که در عالم زری و جوهری بود جمع کرد و صد پادشاه
در فرمان او بودند با هر یک هزار نوکر فرستاد تا شهر ارم ساختند و بسیصد سال باتمام رسید ده سال دیگر بتهیه راه اشتغال
نمود و امرا و ملوک عالم را جمع کرد و از دار السلطنت خود بتماشاء آن شهر متوجه شد یک شب راه میان وی و آن بنا مانده بود که حق سبحانه
ملکی فرستاد تا صیحه بر ایشان زد و همه بمردند و آن شهر از نظر مردم پوشیده شد و در کتب سابقه خوانده ام که در زمان حکومت تو
مردی کوتاه بالا سرخ رنگ سبز چشم که بر روی او خالی و بر گردن او علامتی باشد بطلب شتری بدانجا رسد و آنرا ببیند پس باز
نگریست و ابن قلابه را دید گفت هو والله ذلک الرجل ۱۲ حسینی

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ وَوَالِدٍ

٢٠ ع يعني كه تو را قتال در مكه حلال خواهد شد

وَمَا وَلَدَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ أَيَحْسَبُ أَنْ

لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا أَيَحْسَبُ

أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ وَمَا أَدْرَاكَ

مَا الْعَقَبَةُ فَكُّ رَقَبَةٍ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

يعني بحقيقت تو نميدانى كه اين اعمال چگونه ...

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ثُمَّ كَانَ مِنَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ

٢٠ آيت

الْمَشْأَمَةِ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ

سورة الشمس مكية وهي خمس عشر آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

١٥ ع يعني شب چهاردهم

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا وَالْأَرْضِ وَمَا

و قسم بشب چون بپوشاند آفتاب را و قسم بآسمان و بنا كردن خدا اورا و قسم بزمين و

نزدیک تلاوت این آیت بخواند اللهم ...

طَحٰيهَا ۝ وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰيهَا ۝ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰيهَا

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰيهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ

بِطَغْوٰيهَا ۝ اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰيهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ

اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ۝ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ

رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰيهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰيهَا ۝

سورة الليل مكية وهي احدى وعشرون آيت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ

وَالْاُنْثٰى ۝ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۝ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۝ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ

وَاسْتَغْنٰى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۝ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى ۝ وَمَا

يُغْنِيْ عَنْهُ مَالُهٗ اِذَا تَرَدّٰى ۝ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۝ وَاِنَّ لَنَا

لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ۝ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۝ لَا يَصْلٰيهَا

آن جهان و این جهان پس ترسانیدم شمارا از آتش که شعله میزند در نیاید بآن آتش

إِلَّا الْأَشْقَى الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى
مگر بدبخت ترین مردم آنکه دروغ شمرد و روی گردانید و یکسو داشته خواهد شد از آتش پرهیزگار
الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ
آنکه میدهد مال خود را تا پاک نفس گردد و نیست هیچکس را نزد او هیچ نعمتی که
تُجْزَى إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى وَلَسَوْفَ يَرْضَى
جزا داده شود لیکن میدهد بطلب روی پروردگار برتر خود و هر آینه خوشنود خواهد شد

سورة الضحى مكية وهي احدى عشر ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالضُّحَى وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى وَ
قسم بوقت چاشت و قسم بشب چون بپوشد فرو نگذاشت ترا پروردگار تو و دشمن نداشت و
لَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
هر آینه آخرت بهتر خواهد بود ترا از دنیا و البته نعمت خواهد داد ترا پروردگار تو
فَتَرْضَى أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى
پس خوشنود خواهی شد آیا نیافت ترا یتیم پس جای داد و یافت ترا راه گم کرده پس راه نمود
وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ وَأَمَّا
و یافت ترا تنگدست پس توانگر ساخت فاما یتیم را پس ستم مکن و اما
السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ
سایل را پس بانگ مزن و اما بنعمت پروردگار خویش پس خبر ده

سورة الم نشرح مكية وهي ثمان ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ الَّذِي
آیا گشاده نکردیم برای تو سینه ترا و دور کردیم از تو بار ترا آنکه بار که

أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

گران کرده بود پشت ترا و بلند ساختیم برای تو ثنای ترا زیرا که هر آینه متصل دشواری آسانی

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ

به تحقیق به دشواری آسانی است پس وقتیکه از کار … فارغ شوی … پس رنج کش و بسوی پروردگار

سورة التين مكية وهي ثمان آيات

فَارْغَبْ

تضرع نما

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

قسم بانجیر و زیتون و قسم بطور سینا و قسم باین شهر با امن یعنی مکه

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ

هر آینه آفریدیم آدمی را در نیکوترین صورتی پس گردانیدیم او را

أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ

فرود ترا از همه فروتان مگر آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند پس ایشان راست مزد

غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللّٰهُ

بغیر نهایت پس چه چیز حمل میکند ترا بر تکذیب بعد این همه بینه بروز جزا … آیا نیست خدا

سورة العلق مكية تسع عشر آيات

بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

حاکم کننده ترین حاکمان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

بخوان به برکت نام پروردگار خود که آفریدگار همه آفرید آدمی را از خون پاره بسته

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا

بخوان و پروردگار تو بزرگوار آنکه علم آموخت بدستیاری قلم آموخت آدمی را آنچه

لَمْ يَعْلَمْ ۝ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ ۝ أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَىٰ ۝ إِنَّ

نمیدانست حقا هر آینه آدمی از حد میگذرد وقتیکه می بیند خود را توانگر هر آینه

إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى ۝ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ۝ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ۝ أَرَأَيْتَ

بسوی پروردگار تو است رجوع [illegible] آیا دیدی شخصی را که منع میکند بنده را چون نماز گزارد آیا دیدی

إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ۝ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ

اگر بودی بر راه راست یا به پرهیزگاری فرمودی آیا دیدی اگر دروغ پنداشت

وَتَوَلَّى ۝ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ۝ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّا

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝ كَلَّا

لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

سورة القدر مكية وهي خمس آيات

فرمان او قبول مکن و نماز گزار و قرب جو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ

شب قدر بهتر است از هزار ماه فرود می آیند فرشتگان و روح

فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ

الْفَجْرِ ۝

سورة البينة مدنية وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ

نبودند کافران از اهل کتاب و مشرکان جدا شونده

حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً

ربع

ثلثة ارباع ٥

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۞ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
در ان صحیفه‌ها احکامی است راست و درست و متفرق نشدند اهل کتاب بعضی مقبول است و بعضی مردود مگر بعد از انکه
مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۞ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
آمد بایشان حجت ظاهر و فرموده نشد ایشان را مگر انکه عبادت کنند خدا را خالص ساخته برای او
الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ
پرستش را متدین بدین ابراهیم شده و برپا دارند نماز را و بدهند زکوة را و اینست احکام
دِينُ الْقَيِّمَةِ ۞ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ
ملت درست هر اینه آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا أُولٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۞ إِنَّ الَّذِينَ
در آتش دوزخ باشند جاوید در انجا ایشانند بدترین خلق هر اینه آنانکه
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ أُولٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۞ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ
ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند ایشانند بهترین خلق جزاء ایشان نزدیک
رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ
پروردگار ایشان بوستانهای همیشه باشیدن است میرود زیر آن جویها جاوید در انجا همیشه خوشنود شد خدا
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

سورة الزلزلة مكية ثمان آيات

از ایشان و خوشنود شدند ایشان از خدا این عطا کسی راست که بترسید وقیل مدنیة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۞ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۞
وقتیکه جنبانیده شود زمین بآن جنبش خود را و بیرون آرد زمین بارهای خود یعنی گنجها را
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۞ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۞ بِأَنَّ رَبَّكَ
و گوید انسان چه حالت است زمین را آن روز تقریر کند زمین قصه‌های خود را بسبب آنکه پروردگار
أَوْحٰى لَهَا ۞ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۞ فَمَنْ يَعْمَلْ
حکم فرستاده است بسوی زمین آن روز باز گردند مردمان بر احوال مختلف تا نموده شود بایشان جزاء اعمال ایشان پس هر که بکند
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۞ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۞
همسنگ یک ذره عمل نیک به بیند آنرا و هر که کرده باشد همسنگ یک ذره عمل بد به بیند آنرا

سورة العاديات مكية وهي احدى عشر ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

والعديت ضبحا. فالموريت قدحا. فالمغيرت صبحا.

قسم باسپان تیز دونده ... قسم باسپان غارت کننده چون در وقت صبح در آیند

فأثرن به نقعا. فوسطن به جمعا. ان الانسان لربه

پس براگیزنده با آن وقت غبار را پس در آیند با آن وقت در میان جماعت از اعدا بدرستیکه آدمی مر پروردگار خود را

لكنود. وانه على ذلك لشهيد. وانه لحب الخير لشديد.

ناشکر گذار است و هر اینه آدمی بر ناسپاسی خود مطلع است و هر اینه آدمی در دوست داشتن مال سخت است

افلا يعلم اذا بعثر ما في القبور. وحصل ما في الصدور.

آیا نمیداند که چون برانگیخته شود هر آنچه در گورها باشد و ظاهر ساخته شود هر آنچه در سینه ها باشد

ان ربهم بهم يومئذ لخبير.

بدرستیکه پروردگار ایشان باحوال ایشان آن روز خبردار است

سورة القارعة مكية احدى عشر ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

القارعة. ما القارعة. وما ادريك ما القارعة. يوم

قیامت چیست آن قیامت و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست آن قیامت قیامت محقق شود روز

يكون الناس كالفراش المبثوث. وتكون الجبال كالعهن

باشند مردمان مانند پروانها پراکنده ساخته و باشند کوهها مانند پشم رنگین

المنفوش. فاما من ثقلت موازينه. فهو في عيشة راضية.

محلوج نموده پس اما هرکه گران شد پلهای حسنات او پس آن شخص در گذران پسندیده باشد

واما من خفت موازينه. فامه هاوية. وما ادريك

و اما هرکه سبک شد پلهای حسنات او پس جای ماندن آن شخص هاویه باشد و چه چیز مطلع ساخت

ماهيه. نار حامية.

سورة التكاثر مكية ثمان ايت

که چیست هاویه آتشی است افروخته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

أَلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ ۙ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۗ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ

غافل کرد شما را از یکدیگر بسیار طلب مال تا وقتیکه رسیدید بگورستان نی نی خواهید دانست

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۗ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۗ لَتَرَوُنَّ

باز میگویم نی نی خواهید دانست نی نی اگر بدانید حقیقت کار را العلم یقین غافل نمیشدید البته خواهید دید

الْجَحِيْمَ ۙ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۙ ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ

دوزخ را باز البته خواهید دید دوزخ را دیدن ظاهر بی شبه باز البته سوال کرده خواهید شد آنروز

عَنِ النَّعِيْمِ ۚ سورة العصر مكية ثلث آيات

از نعمت دنیا در مقابله آن شکر کردید یا کفران ورزیدید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْعَصْرِ ۙ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

قسم بزمان که هر آینه آدمی در زیان است مگر آنانکه ایمان آوردند و عملها

الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۚ سورة الهمزة مكية تسع

شایسته کردند و یکدیگر را وصیت کردند بطریق حق و وصیت کردند بشکیبائی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ۙ الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ۙ يَحْسَبُ

وای هر عیب کننده غیبت گوینده را آنکه فراهم آورد مال و نگاهداشت آنرا می پندارد

اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ۚ كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۖ وَمَآ اَدْرٰىكَ

که مال او زندگی جاوید دهدش نی نی البته انداخته خواهد شد به حطمه و چه چیز مطلع ساخت ترا

مَا الْحُطَمَةُ ۗ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ۙ الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ۗ اِنَّهَا

که چیست حطمه آتش خدای افروخته شده آن آتش که غالب شود بر دلها هر آینه آن آتش

عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ۙ سورة الفيل مكية وهي خمس آيات فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۚ

بر ایشان گماشته شده است بستونهای دراز آورده شده است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ۞ اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ

آیا ندیدی چگونه معامله کرد پروردگار تو با اهل فیل ایا نساخت بد بندی ایشانرا

فِيْ تَضْلِيْلٍ ۞ وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ۞ تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ

در بیفایدگی و فرستاد برایشان جانوران فوج فوج می انداختند بسوی ایشان سنگریزه

مِّنْ سِجِّيْلٍ ۞ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ۞

از سنگ گل پس ساخت ایشانرا مانند آخر باقیمانده بعد از خوردن دواب

سورة القريش مكية وهي اربع ءايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ۞ اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ۞

برای شکر الفت دادن قریش یعنی الفت دادن ایشانرا بسفر زمستان و تابستان

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۞ الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ

پس باید که عبادت کنند پروردگار این خانه را آنکه طعام داد ایشانرا از بهر آنکه گرسنه بودند

وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۞

و امن داد ایشانرا از بهر آنکه ترسان بودند

سورة الماعون مكية سبع ءايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَرَاَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ۞ فَذٰلِكَ الَّذِيْ يَدُعُّ

آیا دیدی آن شخص را که دروغ میشمرد جزای اعمال را پس آن شخص مردی است که بازمیدارد

الْيَتِيْمَ ۞ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۞ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ۞

میرانند یتیم را و رغبت نمیدهد بر طعام دادن فقیر پس وای آن نمازگذاران

الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۞ الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۞

که ایشان از نماز خود غفلت میورزند آنانکه ایشان ریا میکنند

ويمنعون الماعون

و عاریت نمیدهند ماعون را

سورة الكوثر مكية وهي ثلث ءايت

بسم الله الرحمن الرحيم

انا اعطينك الكوثر فصل لربك وانحر ان شانئك

یا محمد براینه ما عطا کردیم ترا کوثر پس نماز گذار برای پروردگار خود و شتر را نحر کن هر اینه دشمن

هو الابتر

بمانست دم بریده

سورة الكفرون مكية وهي ست ءايت

بسم الله الرحمن الرحيم

قل يايها الكفرون لا اعبد ما تعبدون ولا انتم

بگو ای کافران پرستش نمیکنم آنچه شما می پرستید و نه شما

عبدون ما اعبد ولا انا عابد ما عبدتم ولا انتم عبدون

پرستش میکنید آنچه من می پرستم و نه من پرستش خواهم کرد آنچه شما پرستیدید و نه شما پرستش خواهید کرد

ما اعبد لكم دينكم ولي دين

آنچه من می پرستم شما را دین شماست و مرا دین من است

سورة النصر مدنية وهي ثلث ءايت

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا جاء نصر الله والفتح ورايت الناس يدخلون في

وقتیکه بیاید نصرت خدا و بظهور آید فتح و به بینی که مردمان داخل میشوند در

دين الله افواجا فسبح بحمد ربك واستغفره انه

دین خدا فوج فوج پس بپاکی یاد کن همراه ستایش پروردگار خود و آمرزش طلب کن از وی هر اینه خدا

كان توابا

هست رحمت برجوع کننده

سورة تبت مكية وهي خمس ءايت

بسم الله الرحمن الرحيم

تبت